P. S. GHERASIM PUTNEANU

RÂNDUIALA PRAVILEI

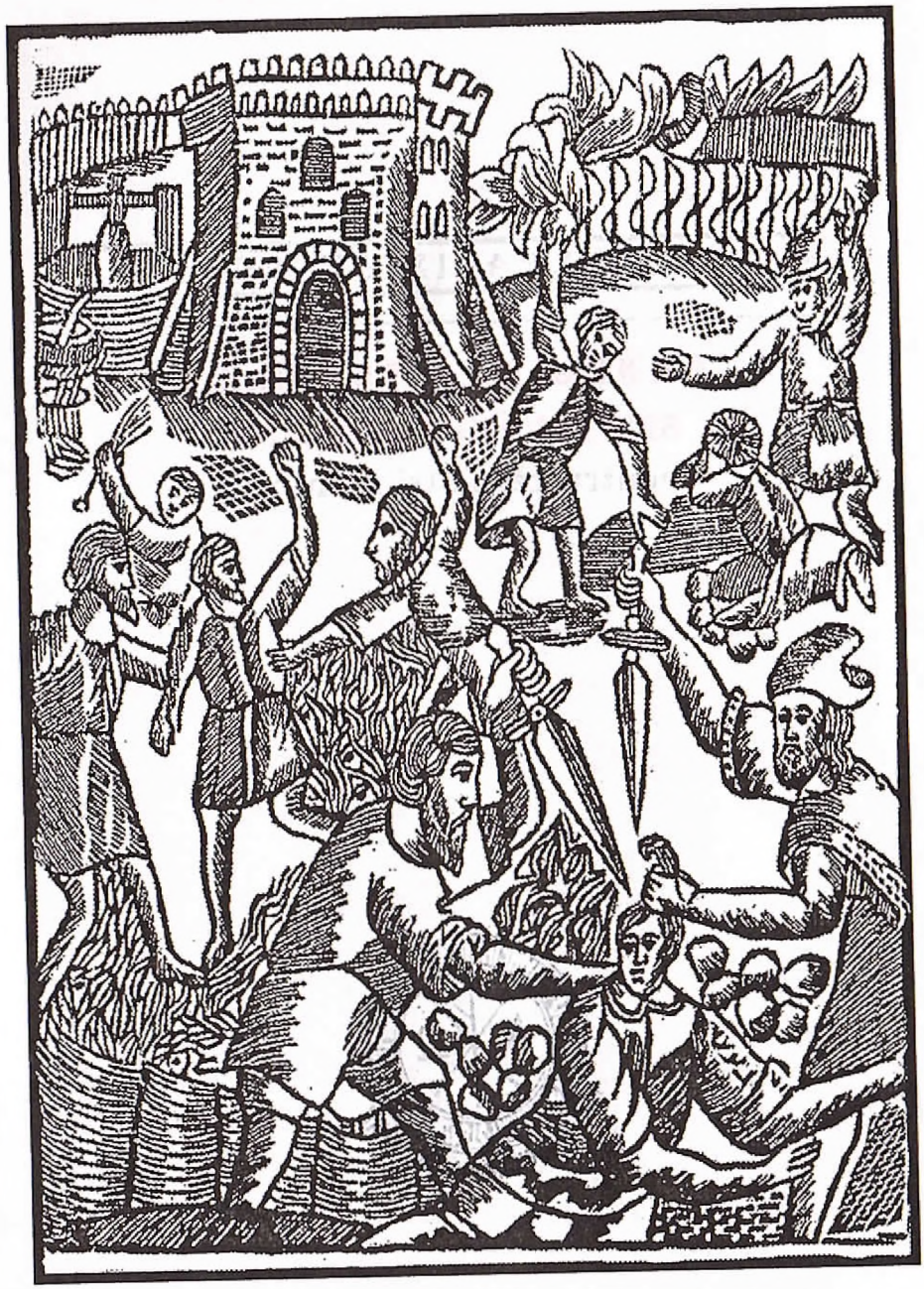
SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII
PENTRU CĂLUGĂRI ȘI MIRENI

P. S. GHERASIM PUTNEANU

RÂNDUIALA PRAVILEI SFINTEI ÎMPĂRTĂŞANII

pentru călugări şi mireni

Lucrătorii viei de ieri
şi foarte mulţi din cei de azi

CUVÂNT ÎNAINTE

„... de ne-am fi judecat noi înşine, nu am mai fi judecaţi"

Avem nevoie de o pregătire în tot ceea ce facem, în oricare domeniu al vieții şi activității noastre.

De aceea, pentru primirea cu vrednicie, pe cât este omeneşte posibil, a Sfintei Împărtăşanii, cu Trupul şi Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos, trebuie, se impune, să ne pregătim cu mare grijă.

Această pregătire se face în primul rând prin rugăciune; de rugăciune avem nevoie şi înainte de a merge să ne mărturisim păcatele la duhovnicul nostru şi după ce am primit Sfânta Împărtăşanie.

Pregătirea noastră prin rugăciune ajută să ne cercetăm sufleteşte pe noi înşine, să ne vedem aşa cum suntem înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, să ne cunoaştem greşelile cât şi silințele noastre sufleteşti, râvna sau lenevirea spre cele bune. Numai aşa, să ni le însuşim, vom înțelege mai bine importanța covârşitoare a cuvântului duhovnicesc la care ne îndeamnă Sfântului Apostol Pavel:

„Astfel, oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat față de trupul şi de sângele Domnului.

Să se cerceteze însă omul pe sine şi aşa să mănânce din pâine şi să bea din pahar.

Căci cel ce mănâncă şi bea cu nevrednicie, osândă îşi mănâncă şi bea, nesocotind trupul Domnului.

De aceea, mulţi dintre voi sunt neputincioşi şi bolnavi şi mulţi au murit.

Căci de ne-am fi judecat noi înşine, nu am mai fi judecaţi.

Dar, fiind judecaţi de Domnul, suntem pedepsiţi, ca să nu fim osândiţi împreună cu lumea" (Cor 11, 27-32).

Iată, cartea de faţă, prin rugăciunile pe care le cuprinde, ne ajută la pregătirea noastră creştinească pentru împărtăşirea cu Trupul şi Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre viaţă veşnică şi nu spre osândă veşnică, după ce mai întâi, cum am amintit mai sus, ne-am spovedit şi am luat dezlegare de la părintele duhovnic de a ne împărtăşi.

Se simţea nevoia tipăririi unei cărţi cuprinzând întreaga povaţă atât pentru credincioşii mireni, pentru călugări, cât şi pentru părinţii slujitori ai Sfintelor Taine ale Bisericii.

Binecuvântăm iniţiativa şi osteneala alcătuitorilor acestui îndreptar duhovnicesc şi a Editurii „Credinţa strămoşească".

†PIMEN

ARHIEPISCOP AL SUCEVEI ŞI RĂDĂUŢILOR

P. S. GHERASIM PUTNEANU

RÂNDUIALA PRAVILEI

SFINTEI ÎMPĂRTĂŞANII

PENTRU CĂLUGĂRI ŞI MIRENI

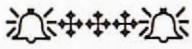
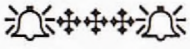
Tipărită cu binecuvântarea
Înalt Preasfinţitului PIMEN
Arhiepiscop al Sucevei şi Rădăuţilor

În zilele drept-credinciosului nostru Părinte
JUSTIN PÂRVU - Starețul mănăstirii
Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

© Copyright:
Editura „*Credința strămoşească*"; 2007
ISBN 973-8256-08-9

Consilier editorial: *Preot Nicolae Tănase*

Ediţie îngrijită de Mănăstirea
Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

Difuzarea se face prin
„PELERINUL" - IAŞI;
Stradela Grădinari 39; Bl. B2; Sc. B;
Et. 3; Ap. 3; cod 6600;
Telefon: 0744 91 50 69

Editura primeşte spre tipărire: cărţi, manuscrise, casete video şi audio; toate cu conţinut ortodox.

Editura cere ajutor financiar (sponsorizare) pentru a putea continua tipărirea de carte bisericească.

Binevoitorii pot depune donaţiile în contul Editurii Pelerinul; Nr. RO89RNCB0175033573930001; Cod Fiscal 5606114, deschis la BCR Iaşi. Pentru informaţii sunaţi la telefonul **0744 91 50 69.**

Bunul Dumnezeu şi Maica Domnului să vă răsplătească.

RUGĂCIUNILE DIMINEŢII

Sculându-ne din somn, fără lene şi cu mintea trează, să ne depărtăm de aşternut şi întorcându-ne cu faţa spre răsărit, să ne închinăm de trei ori, zicând:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

După aceasta, să stai puţin în tăcere, până ce se vor linişti toate simţurile tale şi atunci să faci trei închinăciuni până la pământ şi dacă eşti preot, să zici:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Iar dacă nu eşti preot, atunci să zici:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Şi să zici iarăşi:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi! (de trei ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de trei ori). Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dăne-o nouă astăzi şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele acestea:

Sculându-ne din somn cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească aducem Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluieşte ne pe noi.

Slavă...

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule, pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, mântuieşte ne pe noi.

Şi acum...

Fără de veste Judecătorul va veni şi faptele fiecăruia se vor descoperi, ci cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte ne pe noi.

Doamne, miluieşte (de 12 ori), apoi rugăciunea aceasta:

Din somn sculându-mă, mulţumescu-Ţi, Preasfântă Treime, că, pentru multă bunătatea Ta şi pentru îndelungă-răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine, leneşul şi păcătosul, nici nu mai pierdut pentru fărădelegile mele, ci ai arătat iubire de oameni, după obicei; şi, întru deznădăjduire zăcând eu, mai ridicat, ca să mânec şi să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura, ca să mă învăţ cuvintele Tale, să înţeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ţi cânt întru mărturisirea inimii şi să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum

şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Slavă Ţie, Împărate, Dumnezeule atotputernice, Care cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască şi de oameni iubitoare, m-ai învrednicit pe mine, păcătosul şi nevrednicul, a mă scula din somn şi a dobândi intrare în sfântă casa Ta. Primeşte, Doamne, şi glasul rugăciunii mele, ca şi al sfintelor şi înţelegătoarelor Tale puteri, şi binevoieşte ca, din inimă curată şi cu duh de umilinţă, să Ţi se aducă Ţie laudă din necuratele mele buze; ca şi eu să mă fac părtaş fecioarelor celor înţelepte, cu luminată făclia sufletului meu, şi să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul Cel slăvit în Tatăl Şi în Duhul Sfânt. Amin.

Apoi:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru! (cu trei închinăciuni)

Apoi: Psalmul 50:

Miluieşte-mă Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curaţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi cu duh

drept înnoieşte cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără-de-lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit Jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău jertfe.

Apoi: Rugăciunea I a Sf. Macarie cel Mare:

Doamne, curăţeşte-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăveşte-mă, deci, de cel viclean şi fă să fie întru mine voia Ta, ca, fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică şi să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a II-a aceluiaşi sfânt:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ţie, Mântuitorule, şi înaintea Ta căzând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluieşte, Cel ce Te-ai răstignit de voie, şi pe mine, cel ce zac în lene, grăbind mă scoală şi mă mântuieşte, ca să stau înaintea Ta întru rugăciuni; iar după somnul nopţii, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne şi mă mântuieşte.

Rugăciunea a III-a a aceluiaşi sfânt:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap şi spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ţie,

ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea şi în tot lucrul. Izbăveşte-mă de toate lucrurile lumeşti cele rele şi de sporirea diavolească izbăveşte-mă şi mă du întru împărăţia Ta cea veşnică. Că Tu eşti Făcătorul meu şi Purtătorul de grijă şi Dătătorul a tot binele şi întru Tine este toată nădejdea mea şi Ţie slavă înalţ, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a IV-a a aceluiaşi sfânt:

Doamne, Cel ce cu multa Ta bunătate şi cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopţii acesteia fără de ispită de toată răutatea pizmaşului, Tu însuţi, Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învredniceşte-mă, cu adevărată lumina Ta ca să fac voia Ta cu inimă luminată, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a V-a:

Doamne, Dumnezeule, Atotţiitorule, Care primeşti de la puterile Tale cele cereşti cântarea Sfintei Treimi, primeşte şi de la noi, nevrednicii robii Tăi, cântarea Sfintei Treimi şi ne dăruieşte ca, în toţi anii vieţii noastre şi în tot ceasul, Ţie slavă să-Ţi înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a VI-a:

Doamne, Atotţiitorule, Dumnezeul puterilor şi al tuturor trupurilor, Care între cele de sus locuieşti şi spre cele de jos priveşti; Cel ce ispiteşti inimile şi rărunchii şi tainele oamenilor le ştii cu adevărat; Lumină fără de început şi pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuţi, Împărate fără de moarte, primeşte rugăciunile noastre pe care le aducem Ţie din gurile noastre cele întinate în acest ceas a nopţii, îndrăznind pentru mulţimea milelor Tale. Iartă nouă greşelile ce am greşit înaintea Ta, cu cuvântul, cu fapta, din ştiinţă şi din neştiinţă. Curăţeşte-ne pe noi de toate întinăciunile trupeşti şi sufleteşti, făcându-ne pe noi casă cinsti-

tului şi Sfântului Tău Duh. Şi ne dăruieşte nouă, cu inimă veghetoare şi curată, să trecem toată noaptea acestei vieţi, aşteptând luminata şi sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toţi şi să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflaţi zăcând şi dormitând, ci priveghind şi sculaţi întru lucrarea poruncilor Lui şi să fim gata a intra în bucuria şi în cămara slavei Lui celei Dumnezeieşti, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă şi nespusa dulceaţă a celor ce văd pururea frumuseţea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu eşti lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfinţeşti toate, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a VII-a:

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule preaînalte şi Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari şi cu anevoie de urmat, slăvite şi preaminunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputinţelor noastre şi spre repaos de ostenelile trupului, mulţumindu-Ţi că nu ne-ai pierdut pe noi pentru fărădelegile noastre, ci după obicei, Te-ai arătat iubitor de oameni şi ne-ai ridicat pe noi a mâneca[1] şi a slăvi Stăpânirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătăţii Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru şi ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei şi deschide gura noastră şi o umple de laudele Tale, ca să putem în linişte a cânta, a striga şi a ne mărturisi pururea Ţie, Dumnezeului celui slăvit în toate şi de toţi: Tatălui celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

---

[1] A mâneca = a alerga cu râvnă, dis-de-dimineaţă, (evlavie)

Rugăciunea a VIII-a: a Sfântului Ioan Gură de Aur

După numărul ceasurilor nopţii şi ale zilei:

Pentru ceasurile nopţii:

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăveşte-mă de chinurile cele veşnice. Doamne, de am greşit, fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu fapta, iartă-mă. Doamne, izbăveşte-mă de toată neştiinţa şi uitarea, de trândăvirea şi de nesimţirea cea împietrită. Doamne, izbăveşte-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, eu ca un om am greşit, iar Tu, ca un Dumnezeu îndurător, miluieşte-mă, văzând neputinţa sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta întru ajutorul meu, ca să preaslăvesc preasfânt numele Tău. Doamne, Iisuse Hristoase, scrie-mă şi pe mine, robul Tău, în cartea vieţii şi-mi dăruieşte sfârşit bun. Doamne, Dumnezeul meu, deşi n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău să pun început bun de pocăinţă. Doamne, stropeşte inima mea cu roua harului Tău. Doamne al cerului şi al pământului, pomeneşte-mă şi pe mine, păcătosul, ruşinatul şi nevrednicul robul Tău, întru împărăţia Ta. Amin.

Pentru ceasurile zilei:

Doamne, primeşte-mă întru pocăinţă. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi şi aducere aminte de moarte şi umilinţă. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăţie şi ascultare. Doamne, dă-mi răbdare şi voie nebiruită şi blândeţe. Doamne, sădeşte întru mine rădăcina bunătăţilor şi frica Ta în inima mea. Doamne, învredniceşte-mă să Te iubesc cu tot sufletul şi gândul meu şi să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli, de patimile trupeşti şi sufleteşti şi de toate celelalte lucruri necuvioase. Doamne, ştiu că faci precum vrei Tu, deci să fie şi întru

mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

Rugăciunea a IX-a,
către Sfântul înger, păzitorul vieţii:

Îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care eşti dat mie de la Sfântul Botez, spre păzirea sufletului şi a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea şi cu obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta şi te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de ruşine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neascultarea, cu neiubirea de fraţi şi cu ţinerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu scumpătatea, cu mâncarea cea fără de saţ, cu beţia, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele şi viclene, cu obiceiurile cele rele şi cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voire spre toată pofta cea trupească. O, reaua mea voire, pe care nici dobitoacele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauţi spre mine sau să te apropii de mine, cel necurat ca un câine? Sau cu ce ochi, îngerule al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am încurcat aşa de rău în lucrurile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele şi viclene, în care cad în toate zilele şi nopţile şi în tot ceasul? De aceea cad înaintea ta şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostiveşte-te spre mine, păcătosul, şi-mi fii mie într-ajutor şi sprijinitor asupra pizmaşului meu celui rău, cu sfintele tale rugăciuni, şi împărăţiei lui Dumnezeu mă fă părtaş cu toţi sfinţii, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a X-a,
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele şi preaputernicele tale rugăciuni, izgoneşte de la mine, smeritul şi ticălosul robul tău, deznădăjduirea, uitarea,

necunoştinţa, nepurtarea de grijă şi toate gândurile cele întinate, cele rele şi hulitoare de la ticăloasa mea inimă şi de la întunecata mea minte. Şi stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt şi ticălos. Şi mă izbăveşte de multe rele şi aduceri-aminte şi năravuri şi de toate faptele cele rele mă slobozeşte. Că binecuvântată eşti de toate neamurile, şi preacinstitul tău nume se slăveşte în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Împărăteasa mea preabună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor scârbiţi şi acoperitoarea celor necăjiţi, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul; ajută-mă ca pe un neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin. Necazul meu îl ştii, dezleagă-l precum voieşti, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună, afară de tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să Te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte **(de 3 ori).** Părinte binecuvintează, **şi otpustul.**

MIEZONOPTICA DIN TOATE ZILELE

Preotul cu epitrahilul pe grumaz, din faţa uşilor împărăteşti, cu dvera închisă, dă binecuvântarea, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., (Se fac trei închinăciuni, iar dacă este post, se fac trei metanii).

Slavă..., Şi acum..., Preasfântă Treime..., Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă..., Şi acum..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). În acest timp preotul se închină de trei ori şi intră în Sfântul altar, pe uşa dinspre miazăzi. Şi îndată la strană Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule... (caută la pg. 9), apoi Catisma a şaptesprezecea, Psalmul 118:

Starea întâi:

Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în Legea Domnului. Fericiţi cei ce păzesc poruncile Lui şi-L caută cu toată inima lor. Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale! Atunci nu mă voi ruşina când voi căuta spre toate poruncile Tale. Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să mă învăţ judecăţile dreptăţii Tale. Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârşit. Prin ce îşi va îndrepta tânărul calea S-a? Prin păzirea cuvintelor Tale. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale. În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ţie. Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale. Cu buzele am rostit toate judecăţile Tale. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca întru toată bogăţia. Întru poruncile Tale mă voi deprinde şi voi cunoaşte căile Tale. La îndreptările Tale voi cugeta şi nu voi uita cuvintele Tale. Răsplăteşte robului Tău! Viază-mă şi voi păzi poruncile Tale. Descoperă ochii mei şi

voi cunoaşte minunile din legea Ta. Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. Iubit-a sufletul meu ca să dorească judecăţilor Tale, în toată vremea. Certat-ai pe cei mândri; blestemaţi sunt cei ce se abat de la poruncile Tale. Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am păzit. Pentru că au şezut căpeteniile şi pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale. Că mărturiile Tale cugetarea mea este, iar sfaturile mele îndreptările Tale. Lipitu-S-a de pământ sufletul meu; viază-mă după cuvântul Tău. Căile mele le-am mărturisit şi m-ai auzit; învaţă-mă îndreptările Tale. Fă să înţeleg calea îndreptărilor Tale şi mă voi deprinde întru minunile Tale. Dormitat-a sufletul meu de trândăvie; întăreşte-mă întru cuvintele Tale. Depărtează de la mine calea nedreptăţii şi cu legea Ta mă miluieşte. Calea adevărului am ales şi judecăţile Tale nu le-am uitat. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă ruşinezi. Pe calea poruncilor Tale, am alergat, când ai desfătat inima mea. Lege pune-mi mie Doamne şi calea îndreptărilor Tale o voi păzi pururea. Înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi pe ea cu toată inima mea. Povăţuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit. Pleacă inima mea la mărturiile Tale şi nu la lăcomie. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciune; în calea Ta mă viază. Împlineşte robului Tău, cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine. Şterge ocara de care îmi pare rău, că judecăţile Tale sunt bune. Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta mă viază. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc că am nădăjduit întru cuvintele Tale. Şi să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit. Şi voi păzi Legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului. Şi am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. Şi am grăit despre mărturiile Tale înaintea împăraţilor şi nu m-am ruşinat. Şi am cugetat la poruncile

Tale pe care le-am iubit foarte. Şi am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit şi m-am deprins întru îndreptările Tale. Pomeneşte cuvintele Tale robului Tău, întru care mi-ai dat nădejde. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat. Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la Legea Ta nu m-am abătut. Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m-am mângâiat. Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoşilor, care părăsesc Legea Ta. Lăudate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele. Adusu-mi-am aminte şi noaptea de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta. Aceasta S-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta. Rugatu-m-am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântul Tău. Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale. Gătitu-m-am şi nu m-am tulburat ca să păzesc poruncile Tale. Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu, dar Legea Ta n-am uitat. La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud pe Tine pentru judecăţile dreptăţii Tale. Părtaş sunt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc poruncile Tale. De mila Ta, Doamne, este plin tot pământul; îndreptările Tale mă învaţă. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. Învaţă-mă bunătatea, învăţătura şi cunoştinţa, că în poruncile Tale am crezut. Mai înainte de a fi umilit, am greşit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit. Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta, învaţă-mă îndreptările Tale. Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu, cu toată inima mea voi cerca poruncile Tale. Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu, la Legea Ta am cugetat. Bine este mie că m-ai smerit, ca să mă învăţ îndreptările Tale. Bună este mie Legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur şi argint.

Slavă... Şi acum..., Aliluia (de 3 ori) cu trei închinăciuni, şi în Postul Mare cu metanii. Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum...

Starea a doua:

Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi mă voi învăţa poruncile Tale. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecăţile Tale şi întru adevăr mai smerit. Facă-se dar mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău. Să vină peste mine îndurările Tale şi voi trăi, că Legea Ta cugetarea mea este. Să se ruşineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptăţit; iar eu mă voi învăţa întru poruncile Tale. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine şi cei ce cunosc mărturiile Tale. Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă ruşinez. Stinge-se spre mântuirea Ta sufletul meu că în cuvântul Tău am nădăjduit. Sfârşitu-s-au ochii mei întru cuvântul Tău, zicând: «Când mă vei mângâia?». Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc? Spusu-mi-au călcătorii de lege deşertăciuni, dar nu sunt ca Legea Ta, Doamne. Toate poruncile Tale sunt adevărul; pe nedrept mau prigonit. Ajută-mi! Puţin a fost de nu m-am sfârşit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale. După mila Ta viază-mă şi voi păzi mărturiile gurii Tale. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer; în neam şi în neam, adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul şi rămâne. După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ţie. De n-ar fi fost Legea Ta, gândirea mea, atunci aş fi pierit întru necazul meu. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele mai viat. Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat. Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am cunoscut. La tot lucrul desăvârşit am văzut sfârşit, dar porunca Ta este fără de sfârşit. Cât am iubit Legea Ta, Doamne, ea toată ziua gândirea mea este. Mai mult decât pe vrăjmaşii mei mai înţelepţit cu porunca Ta, că în veac a mea este. Mai mult decât învăţătorii mei am priceput,

că la mărturiile Tale gândirea mea este. Mai mult decât bătrânii am înţeles, că poruncile Tale am căutat. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale. De la judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus Lege mie. Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea! Din poruncile Tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii. Făclie picioarelor mele este Legea Ta şi lumină cărărilor mele. Juratu-m-am şi m-am hotărât să păzesc judecăţile dreptăţii Tale. Smeritu-m-am până în sfârşit; Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău. Cele de bunăvoie ale gurii mele bine le voieşte, Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea şi Legea Ta n-am uitat. Pus-au păcătoşii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit. Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire. Pe călcătorii de lege am urât şi legea Ta am iubit. Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit. Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi şi voi cerceta poruncile Dumnezeului meu. Apără-mă, după cuvântul Tău, şi mă viază şi nu mă ruşina pe mine de la aşteptarea mea. Ajută-mă şi mă voi mântui şi voi cugeta la îndreptările Tale pururea. Defăimat-ai pe toţi cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor. Socotit-am călcători de lege pe toţi păcătoşii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale pururea. Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecăţile Tale m-am temut. Făcut-am judecată şi dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate. Primeşte pe robul Tău întru bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri. Sfârşitu-s-au ochii mei spre mântuirea Ta şi spre cuvântul dreptăţii Tale. Fă cu robul Tău după mila Ta şi întru îndreptările Tale mă învaţă. Robul Tău sunt eu; înţelepţeşte-mă şi voi cunoaşte mărturiile Tale. Vremea este a lucra Domnului, că oamenii au stricat legea Ta. Pentru aceas-

ta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul şi topazul. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat sufletul meu. Arătarea cuvintelor Tale luminează şi înţelepţeşte pe prunci. Gura mea am deschis şi am tras Duh că poruncile Tale am dorit.

Slavă... Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei închinăciuni şi în Postul Mare cu metanii. Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum...

Starea a treia:

Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata celor ce iubesc numele Tău. Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău şi să nu mă stăpânească nici o fărădelege. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale. Faţa Ta arat-o peste robul Tău şi mă învaţă poruncile Tale. Izvoare de lacrimi au vărsat ochii mei pentru că n-am păzit Legea Ta. Drept eşti, Doamne, şi drepte sunt judecăţile Tale. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale şi adevărul foarte. Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmaşii mei. Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte şi robul Tău la iubit pe el. Tânăr sunt eu şi defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Dreptatea Ta este dreptate în veac şi Legea Ta, adevărul. Necazuri şi nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea. Dreptate sunt mărturiile Tale în veac; înţelepţeşte-mă şi voi fi viu. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! îndreptările Tale voi căuta. Strigat-am către Tine: «Mântuieşte-mă şi voi păzi mărturiile Tale». Din zori m-am sculat şi am strigat: «întru cuvintele Tale am nădăjduit». Deschis-am ochii mei dis-de-dimineaţă, ca să cuget la cuvintele Tale. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază. Apropiatu-s-au cei ce mă prigoneau fără-de-lege şi de la Legea Ta s-au depărtat. Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate poruncile Tale sunt adevărul. Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele. Vezi smerenia mea şi mă scoate, că

Legea Ta n-am uitat. Judecă pricina mea şi mă izbăveşte; după cuvântul Tău, mă viază. Departe este de la păcătoşi mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat. Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază. Mulţi sunt cei ce mă prigonesc şi mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut. Văzut-am pe cei nepricepuţi şi mă sfârşeam, că n-au păzit cuvintele Tale. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viază. Începutul cuvintelor Tale este adevărul şi veşnice sunt toate judecăţile dreptăţii Tale. Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea. Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare. Nedreptatea am urât şi am dispreţuit, iar legea Ta am iubit. De şapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecăţile dreptăţii Tale. Pace multă au cei ce iubesc Legea Ta şi nu le este lor sminteală. Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale şi le-a iubit foarte. Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt Doamne. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înţelepţeşte. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăveşte. Să răspândească buzele mele laudă, când mă vei învăţa îndreptările Tale. Spune-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt dreptate. Fie mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am voit. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, şi Legea Ta cugetarea mea este. Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale îmi vor ajuta mie. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă..., Şi acum... şi îndată:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute. Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu

adevărat, născut, iar nu făcut; Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi S-a făcut om;

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat;

Şi a înviat a treia zi, după Scripturi;

Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui;

Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl şi cu Fiul, este închinat şi slăvit, Care a grăit prin Prooroci;

Întru Una, Sfântă, Sobornicească şi Apostolească Biserică, mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor. Aştept învierea morţilor. Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Sfinte Dumnezeule..., cu trei închinăciuni. Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Ca a Ta este împărăţia...

Apoi troparele acestea, glasul al 8-lea:

Iată, Mirele vine în miezul nopţii şi fericită este sluga pe care o va afla priveghind; dar nevrednică este cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuiezi, ca să nu te dai morţii şi afară de împărăţie să te încui. Ci te deşteaptă, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

La ziua cea înfricoşătoare gândind, suflete al meu, priveghează, aprinzându-ţi candela ta, cu untdelemn luminând-o, că nu ştii când va veni la tine glasul ce va zice: „Iată Mirele!". Vezi dar, suflete al meu, să nu dormitezi, căci vei rămâne afară, bătând ca cele cinci fecioare. Ci, în priveghere, aşteaptă, ca să întâmpini pe Hristos cu untdelemn de ungere, şi-ţi va da ţie cămara cea dumnezeiască a slavei Sale.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Tine, zidul cel nebiruit, întărirea mântuirii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, te rugăm: Sfaturile celor potrivnici le risipeşte, întristarea poporului tău în bucurie o întoarce, ţara ta o apără şi o ajută, pentru pacea lumii te roagă, că tu eşti, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră.

Doamne miluieşte (de 40 ori) şi rugăciunea aceasta:

Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul, în cer şi pe pământ, eşti închinat şi slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-răbdătonile, mult milostive şi mult milosârde; Care pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătoşi miluieşti; Care pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce au să fie; însuţi, Doamne, primeşte şi rugăciunile noastre în ceasul acesta şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte şi ne izbăveşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu Sfinţii Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor, fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unitatea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă..., Şi acum...

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare, decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Strana: **Întru numele Domnului, binecuvintează părinte!**

Preotul: **Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează, luminează faţa Ta peste noi şi ne miluieşte.**

Şi de este Aliluia sau Postul cel Mare, zicem rugăciunea aceasta a Sfântului Efrem Sirul, în trei stări, cu trei metanii mari:

Doamne şi Stăpânul vieţii mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânie şi al grăirii în deşert, nu-mi da mie (o metanie).

Iar duhul curăţiei, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei, dăruieşte-l mie, slugii Tale (o metanie).

Aşa, Doamne, Împărate, dăruieşte-mi ca să-mi văd greşelile mele şi să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin (o metanie).

Şi după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, tot în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosul (o închinăciune).

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine, păcătosul (o închinăciune).

Cel ce mai zidit, Dumnezeule, mântuieşte-mă (o închinăciune).

Fără de număr am greşit, Doamne, iartă-mă (o închinăciune).

Şi pe urmă, iarăşi rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, toată, cu două închinăciuni, şi la sfârşit cu o metanie mare: Doamne şi Stăpânul vieţii mele... (caută mai sus)

Apoi, Rugăciunea lui Mardarie:

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi, cu judecăţile care ştii, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu este Aliluia sau Postul cel Mare, se lasă rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele... (caută mai sus) şi metaniile şi se zice numai rugăciunea de mai sus: Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice... (caută mai sus). Apoi se zice: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi

Psalmul 120:

Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce te păzeşte. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzeşte pe Israil. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta. Ziua soarele nu te va arde, nici luna, noaptea. Domnul te va păzi pe tine de tot răul; Domnul va păzi sufletul tău. Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta de acum şi până în veac.

Psalmul 133:

Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru. Noaptea ridicaţi mâinile voastre spre cele sfinte şi binecuvântaţi pe Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă..., Şi acum..., Sfinte Dumnezeule..., trei închinăciuni, Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea:

Pomeneşte Doamne, ca un bun pe robii Tăi şi, câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nimeni nu este fără de păcat, fără numai Tu, Cel ce poţi şi celor adormiţi a le da odihnă.

Cel ce, prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chiverniseşti, şi ceea ce este de folos tuturor le dăruieşti, Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi, că spre Tine nădejdea şi-au pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Slavă...

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te, pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că întru tine, Cel neîncăput, Hristos Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiţi suntem şi noi, folositoare pe tine avându-te, că ziua şi noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta, lăudându-te, strigăm ţie: Bucura-te, ceea ce eşti plină de Har, Domnul este cu tine.

Apoi, Doamne miluieşte (de 12 ori) şi: Rugăciunea aceasta:

Pomeneşte Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice au adormit, părinţii şi fraţii noştri, şi pe toţi care în cucernicie şi în credinţă s-au săvârşit; şi iartă lor toată

greşeala, cea de voie şi cea fără de voie, cea cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, şi-i aşează pe dânşii în locuri luminoase, în locuri răcoroase, în locuri de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea şi suspinul, unde cercetarea feţei Tale veseleşte pe toţi sfinţii Tăi cei din veac. Dăruieşte lor şi nouă împărăţia Ta şi împărtăşirea bunătăţilor Tale celor negrăite şi veşnice şi desfătarea vieţii Tale celei nesfârşite şi fericite. Că Tu eşti viaţa şi învierea şi odihna robilor Tăi celor adormiţi, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preamărită pururea Fecioară, Maica lui Hristos Dumnezeu, du rugăciunea noastră la Fiul tău şi Dumnezeul nostru şi cere ca să mântuiască, pentru tine, sufletele noastre.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie.

Glasul al 6-lea:

Miluieşte ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

În timpul troparelor de umilinţă, preotul iese din Sfântul Altar în faţa uşilor împărăteşti şi, cu faţa către răsărit, zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru ca să se păzească sfânt locaşul acesta, ţara aceasta şi toate oraşele şi satele: de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând şi lesne iertător să fie nouă Bunul şi Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, să îndepărteze şi să împrăştie toată mânia care se porneşte asupra noastră şi să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui ce-a dreaptă, care este asupra noastră şi să ne miluiască pe noi.

Doamne miluieşte (de 40 ori);

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe şi, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, faţă de păcatele noastre şi ne miluieşte pe noi.

Doamne miluieşte (de 3 ori); Preotul zice ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul:

Slavă Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Strana: Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori), Părinte binecuvintează... Iar preotul, întorcându-se cu faţa către credincioşi, zice otpustul cel mic:

Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor, părinţilor noştri şi pentru ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Apoi, plecându-se preotul către străni, îşi cere obişnuita iertare, zicând:

Binecuvântaţi şi mă iertaţi pe mine, păcătosul!

Iar fraţii răspund:

Dumnezeu să te ierte şi să te miluiască, părinte sfinţite.

Apoi Preotul se întoarce către răsărit şi zice ectenia acesta:

Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Pentru buna sporire şi întărirea dreptslăvitorilor creştini.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], şi pentru toţi fraţii noştri cei întru Hristos.

Pentru (aici se pomeneşte cârmuirea ţării, după îndrumările Sfântului Sinod),

Pentru cei ce ne urăsc şi pentru cei ce ne iubesc pe noi.

Pentru cei ce ne miluiesc şi ne slujesc nouă.

Pentru cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii.

Pentru izbăvirea celor robiţi.

Pentru părinţii şi fraţii noştri care sunt departe.

Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape şi prin aer.

Pentru cei ce zac în neputinţe.

Să ne rugăm şi pentru îmbelşugarea roadelor pământului.

Şi pentru toţi creştinii ortodocşi.

Să ne rugăm pentru conducătorii ţării.

Pentru arhiereii ortodocşi

Pentru ctitorii sfântului locaşului acestuia.

Pentru părinţii şi învăţătorii noştri.

Pentru toţi cei mai înainte adormiţi, părinţi şi fraţi ai noştri, drept-credincioşi, care odihnesc aici şi pretutindeni. Să zicem şi pentru aceştia.

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Se cuvine a şti că aşa se citeşte Miezonoptica din toate zilele peste toată săptămâna, afară de sâmbăta, duminica şi când este Priveghere.

MIEZONOPTICA DIN SÂMBETE

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din faţa uşilor împărăteşti, cu dvera închisă, face începutul, după obicei, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte(de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm (de 3 ori). Preotul se închină de trei ori şi intră în sfântul altar. Apoi Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule... (caută la pg. 9). Şi Catisma a noua:

Psalmul 64:

Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion şi Ţie se va da rugăciune în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pe noi şi nelegiuirile noastre Tu le vei curaţi. Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, locui-va în curţile Tale. Umple-ne-vom de bunătăţile casei Tale; sfânt este locaşul Tău, minunat întru dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor de pe mare, departe. Cela ce găteşti munţii întru tăria Ta, încins fiind cu putere; Cela ce tulburi adâncul mării; sunetele valurilor ei cine le va suferi? Tulbura-se-vor neamurile şi se vor spăimânta cei ce locuiesc pe margini de semnele Tale; ieşirile dimineţii şi ale serii le vei veseli. Cercetat-ai pământul şi l-ai adăpat pe el, bogăţiile lui le-ai înmulţit; râul lui Dumnezeu S-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că aşa este gătirea. Adapă brazdele lui, înmulţeşte roadele lui şi se vor bucura de picături de ploaie, răsărind. Binecuvânta-vei cununa anului bunătăţii Tale şi câmpiile Tale se vor umple de roade grase. Îngrăşa-se-vor cele frumoase ale pustiei şi cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor şi văile vor înmulţi grâul; striga-vor pentru că vor cânta.

Psalmul 65:

Strigaţi Domnului tot pământul. Cântaţi numelui Lui, daţi slavă laudei Lui. Ziceţi lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoşate lucrurile Tale! Întru mulţimea puterii Tale, minţi-vor Ţie vrăjmaşii Tăi. Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte Ţie, să cânte numelui Tău Preaînalte. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoşător în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor. Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de Dânsul, de Cel ce stăpâneşte întru puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu se înalţe întru sine. Binecuvântaţi neamuri pe Dumnezeul nostru şi auzit faceţi glasul laudei Lui. A Celui care a pus sufletul meu întru viaţă şi nu a lăsat să se clatine picioarele mele. Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul. Băgatu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru, ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc şi prin apă şi ne-ai scos la odihnă. Intra-voi în Casa Ta cu arderi de tot, da-voi Ţie rugăciunile mele, pe care le-au rostit buzele mele şi le-a grăit gura mea, întru necazul meu. Arderi de tot cu măduvă voi aduce Ţie, cu tămâie şi cu berbeci, îţi voi aduce boi şi ţapi. Veniţi de auziţi toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu şi vă voi povesti vouă câte a făcut El sufletului meu. Către Dânsul cu gura mea am strigat şi L-am lăudat cu limba mea. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă audă Domnul. Pentru aceasta m-a auzit Dum-nezeu; luat-a aminte la glasul rugăciunii mele. Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea şi mila Lui de la mine.

Psalmul 66:

Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează, luminează faţa Ta spre noi şi ne miluieşte, ca să

cunoaştem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta. Mărturisească-se Ţie popoarele, Dumnezeule, mărturisească-se Ţie popoarele toate. Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate şi neamurile pe pământ le vei povăţui. Mărturisească-se Ţie popoarele, Dumnezeule, mărturisească-se Ţie popoarele toate. Pământul şi-a dat rodul său. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, şi să se teamă de Tine toate marginile pământului.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne miluieşte(de 3 ori), Slavă..., Şi acum...

Psalmul 67:

Să se scoale Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu, iar drepţii să se bucure şi să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie. Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi numelui Lui, gătiţi calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui, şi vă bucuraţi înaintea Lui. Să se tulbure de faţa Lui, a Părintelui celor săraci şi a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui. Dumnezeu face a locui pe cei ce sunt într-un fel în casă, scoţând cu vitejie pe cei legaţi în obezi, asemenea pe cei amărâţi, pe cei ce locuiesc în morminte. Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu prin pustie, pământul S-a cutremurat şi cerurile au picat de la faţa Dumnezeului Sinaiului, de către faţa Dumnezeului lui Israel. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moştenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai săvârşit-o pe dânsa. Vietăţile Tale locuiesc într-însa; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac. Domnul va da cuvântul celor ce binevestesc cu putere multă. Împăratul puterilor, va împărţi prăzile poporului iubit. De aţi dormi în

mijlocul hotarelor, aripile porumbiţei sunt cu argint poleite. Când osebeşte cel ceresc împăraţi peste dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon. Munte al lui Dumnezeu este Muntele Vasan, munte de piscuri este Muntele Vasan. Pentru ce, munţi cu piscuri, pizmuiţi muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască întru el, pentru că va locui întru el până în sfârşit? Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul întru ei, în Sinai, în locaşul Său cel sfânt. Suitu-Te-ai la înălţime, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, chiar şi cu cei răzvrătiţi îngăduiţi au fost să locuiască. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi; să sporească nouă, Dumnezeul mântuirii noastre. Dumnezeul nostru, este Dumnezeul mântuirii şi ale Domnului Dumnezeu sunt ieşirile morţii. Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor Săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşelile lor. Zis-a Domnul: „Din Vasan mă voi întoarce, întoarce-mă-voi întru adâncurile mării, pentru ca să se afunde piciorul tău în sângele lor şi limba câinilor tăi în sângele vrăjmaşilor tăi". Văzutu-s-au, umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului din locul cel sfânt, văzut-am intrarea şi locaşul. Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele bătând din timpine şi zicând: „În adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!" Acolo era Veniamin cel mai tânăr în uimire; căpeteniile lui Iuda, povăţuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului şi ziceau: „Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte, Dumnezeule, această lucrare pe care ai făcut-o nouă. De la Biserica Ta în Ierusalim, Ţie îţi vor aduce împăraţii daruri. Ceartă fiarele din trestii, ceartă adunarea taurilor adunaţi împotriva junincilor popoarelor, ca să se încuie cei ispitiţi cu argint. Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie. Veni-vor soli din Egipt; Etiopia mai înainte va întinde mâna ei la Dumnezeu, zicând: „Împărăţiile pă-

mântului cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi Domnului, Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărituri. Iată va da glasul Său, glas de putere. Daţi slavă lui Dumnezeu! Peste Israel mare este cuviinţa Lui şi puterea Lui în nori. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Lui, Dumnezeul lui Israel; însuşi va da putere şi întărire poporului Său. Bine este cuvântat Dumnezeu".

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne miluieşte(de 3 ori), Slavă..., Şi acum...

Psalmul 68:

Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care nu are fond. Venit-am întru adâncurile mării şi viforul m-a potopit. Ostenit-am strigând, amorţit-a grumazul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu. Înmulţitu-s-au, mai mult decât perii capului meu, cei ce mă urăsc în zadar. Întăritu-s-au vrăjmaşii mei, cei ce mă goneau pe mine cu nedreptate; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea şi greşelile mele de la Tine nu s-au ascuns. Să nu fie ruşinaţi, pentru mine, cei ce Te aşteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor; nici să nu se înfrunteze pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu. Înstrăinat am fost fraţilor mei şi nemernic fiilor maicii mele. Că râvna casei Tale m-a mâncat şi ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea. Şi am smerit cu post sufletul meu şi s-a făcut spre ocară mie. Şi m-am îmbrăcat cu sac şi m-am făcut lor spre pildă. Împotriva mea grăiau cei ce şedeau în porţi şi împotriva mea cântau cei ce beau vin. Iar eu cu rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat, vremea este de bună voinţă. Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii Tale. Mântuieşte-mă din tină, ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de

cei ce mă urăsc şi de adâncurile apelor, ca să nu mă înece viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine groapa gura Sa. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulţimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu-ţi întorci faţa Ta de la sluga Ta. Când mă necăjesc, degrab mă auzi. Ia aminte spre sufletul meu şi-l mântuieşte pe el; din mâinile vrăjmaşilor mei izbăveşte-mă. Că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea; înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări şi necaz, şi am aşteptat pe cel ce s-ar mâhni cu mine şi nu era, şi pe cei ce m-ar mângâia şi nu am aflat. Şi au dat spre mâncarea mea fiere şi spre setea mea m-au adăpat cu oţet. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă şi răsplătire şi sminteală; să se întunece ochii lor, ca să nu vadă, şi spinarea lor pururea o gârboveşte. Varsă peste dânşii iuţimea Ta şi mânia urgiei Tale săi cuprindă pe ei. Facă-se curtea lor pustie şi în locaşurile lor să nu fie locuitori. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, şi spre durerea rănilor mele au adăugat. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, şi să nu intre întru dreptatea Ta. Şteargă-se din cartea celor vii şi cu cei drepţi să nu se scrie. Sărac şi cu durere sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare şi-L voi mări pe El întru laudă. Şi-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, căruia îi cresc coarne şi unghii. Să vadă săracii şi să se veselească; căutaţi pe Dumnezeu şi viu va fi sufletul vostru! Că a auzit pe cei săraci Domnul, şi pe cei ferecaţi în obezi ai Săi nu i-a urgisit. Să-L laude pe El cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc într-însa. Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetăţile Iudeii, şi vor locui acolo şi-l vor moşteni pe dânsul. Şi seminţia robilor Tăi îl vor stăpâni pe el şi cei ce iubesc numele Tău vor locui într-însul.

Psalmul 69:

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!" Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!" Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

Slavă..., Şi acum..., Cred într-unul Dumnezeu..., (caută la pg. 22), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea:

Nezidită fire, Făcătorule a toate, buzele noastre le deschide ca să vestim lauda Ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Urmând pe pământ, puterilor celor de sus, cântare de biruinţă aducem Ţie, Bunule: Sfânt; Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...,

Din pat şi din somn mai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne miluieşte (de 40 ori). Cel ce în toată vremea... (caută la pg. 24). Doamne miluieşte (de 3 ori); Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului binecuvintează, părinte! Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează... Apoi se zice rugăciunea: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... (caută la pg. 25). Şi

Rugăciunea Sfântului Eustratie:

Slăvindu-Te, Te slăvesc pe Tine, Doamne, că ai căutat spre smerenia mea şi nu mai dat în mâinile vrăjmaşilor, ci ai mântuit din nevoi sufletul meu. Şi acum, Stăpâne, să mă acopere pe mine mâna Ta şi să vină peste mine mila Ta, că S-a tulburat sufletul meu şi dureros îi este să iasă din acest ticălos şi spurcat trup al meu. Ca nu cumva vicleanul sfat al celui potrivnic să-l întâmpine şi să-l împiedice întru întuneric, pentru păcatele cele făcute de mine cu neştiinţa şi cu ştiinţa în viaţa aceasta, milostiv fii mie, Stăpâne, şi să nu vadă sufletul meu întunecatul chip al viclenilor diavoli, ci să-l ia îngerii Tăi cei străluciţi şi luminaţi. Dă slavă numelui Tău celui sfânt şi cu puterea Ta mă ridică la Dumnezeiasca Ta judecată. Când mă vei judeca, să nu mă apuce pe mine mâna stăpânitorului lumii acesteia, ca să mă surpe pe mine, păcătosul, în adâncul iadului; ci stai lângă mine şi-mi fii mântuitor şi sprijinitor; pentru că muncile acestea trupeşti veselie sunt robilor Tăi. Miluieşte, Doamne, sufletul meu cel întinat cu patimile vieţii acesteia şi curat pe el, prin pocăinţă şi prin mărturisire, îl primeşte, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 120: Ridicat-am ochii mei la munţi..., Psalmul 133: Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului... (caută la pg. 26), Slavă..., Şi acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Şi Troparele acestea: Pomeneşte Doamne, ca un bun pe robii Tăi..., (caută la pg. 26). Cel ce prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni..., (caută la pg. 142). Slavă..., Cu Sfinţii odihneşte, Hristoase..., Şi acum..., Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu..., Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi rugăciunea: Pomeneşte Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice... (caută la Miezonoptica din toate zilele, pg. 26). Apoi ectenia şi otpustul.

MIEZONOPTICA DIN DUMINICI

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din faţa uşilor împărăteşti, cu dvera închisă, face începutul, după obicei, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm (de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar. Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule... (caută la pg. 9).

Şi îndată se zice Canonul Treimii (Troişnicul), al glasului ce va fi de rând. Şi, după canon, se cântă Troparele Treimice, glasul al 2-lea:

Cuvine-se cu adevărat a lăuda pe Treimea cea întru tot dumnezeiască: pe Tatăl Cel fără de început şi a toate lucrător, pe Cuvântul Cel împreună fără de început, Care, din Tatăl, mai înainte de veci, fără stricăciune, S-a născut, şi pe Sfântul Duh, Cel ce din Tatăl, fără de ani, purcede.

Cuvine-se cu adevărat a Te slăvi pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul, de Care se înfricoşează şi se cutremură heruvimii şi Te slăvesc puterile cereşti. Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt, Hristoase, Dătătorule de viaţă, cu frică Te slăvim.

Să lăudăm toţi cum se cuvine pe Dumnezeu, cu cântări dumnezeieşti: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul cel dumnezeiesc, Stăpânia cea în trei Ipostasuri, o împărăţie şi o Domnie.

Să preaslăvim Unimea cea după fiinţă, pe Cea în trei Ipostasuri, pe Care o laudă toţi pământenii şi o slăvesc puterile cereşti, Căreia toţi cu credinţă I se închină.

Domnească începătorie peste heruvimi şi dumnezeiască Stăpânire, fără de asemănare, peste serafimi, Treimea cea nedespărţită în unime, Ceea ce eşti, după adevăr, dumnezeiască Stăpânire, pe Tine Te slăvim.

Tatălui, Celui fără de început şi Dumnezeu, Cuvântului,

Celui împreună fără de început, şi Duhului mă închin. Fiinţa cea nedespărţită, una împreunată, Unimea cea întreit numărată, cu laude să o cinstim.

Fulgerele Tale, cele cu raze strălucitoare, străluceşte-le mie, Dumnezeul meu, Cel ce eşti în trei Ipostasuri, Atoatefăcătorule; şi locaş mă arată al slavei Tale celei neapropiate, luminată şi purtătoare de lumină şi neschimbată.

De care se înfricoşează şi se cutremură heruvimii şi-L slăvesc ostile îngereşti, pe Cel ce din Fecioară, în chip negrăit, S-a întrupat, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, cu frică să-L slăvim.

Slavă...

Părinte Atotţiitorule, Cuvinte al lui Dumnezeu, întru tot Duhule Sfinte, o Putere şi un Chip, o Împărăţie, o Dumnezeire şi o Stăpânire, miluieşte pe cei ce se închină Ţie.

Şi acum...

Din morţi văzând pe Fiul tău, Preacurată Fecioară, înviat cu cuviinţă dumnezeiască, de bucurie negrăită lumea S-a umplut, pe Acela slăvindu-L şi pe tine mărindu-te.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Ipacoi al glasului de rând. Doamne miluieşte... (de 40 de ori). Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează... Apoi citeşte din faţa uşilor împărăteşti, în genunchi, cu faţa spre apus, această

Rugăciune către Preasfânta Treime
(Facere a lui Marcu Monahul)

Întru tot puternică şi de viaţă făcătoare şi începătoare de lumină Preasfântă Treime, Care, din bunătate, toată făptura lumii şi pe cea mai presus de lume dintru nefiinţă ai adus-o şi cu purtarea de grijă, o şi stăpâneşti; Care, după alte nespuse faceri de bine ale Tale faţă de neamul omenesc, pentru neputinţa trupească, ne-ai dăruit nouă pocăinţă, până în clipa morţii, nu ne lăsa pe noi, ticăloşii, să murim în faptele noastre cele rele, nici pe începătorul răutăţii şi pizmăreţul şi pierzătorul să râdă de noi. Că ştii, îndurate, câtă pizmuire şi vrajbă are asupra noastră şi câtă este şi pătimirea şi slăbiciunea şi nepurtarea noastră de grijă. Ci, Te rugăm, nu ne lipsi de bunătăţile Tale pe noi, care Te mâniem în toată ziua şi în tot ceasul, prin călcarea cinstitelor şi de viaţă făcătoarelor Tale porunci. Şi toate greşelile noastre, pe care le-am făcut în toată viaţa noastră, până în ceasul de acum, sau cu fapta, sau cu cuvântul, sau cu gândul, ni le lasă şi ni le iartă. Şi ne învredniceşte ca cealaltă (parte a) vieţii noastre să o săvârşim întru pocăinţă şi în umilinţă şi întru paza sfintelor Tale porunci. Şi, cu orice fel de dezmierdare înşelându-ne, în multe chipuri am greşit şi, cu urâte pofte nefolositoare şi vătămătoare amăgindu-ne, ne-am purtat; sau, cu mânie şi cu iuţeală, fără socoteală pornindu-ne, am mâhnit pe vreun frate al nostru; sau, cu limba slobodă şi neînfrânată, în tari curse ne-am prins; sau, cu vreuna din simţirile noastre, sau cu toate, de voie sau fără de voie, cu ştiinţă ori cu neştiinţă, sau din înfierbântare, sau din deprindere, nebuneşte am alunecat; sau, cu gânduri viclene şi deşarte mi-am spurcat conştiinţa; sau cu orice chip de greşeală am păcătuit, din aducere aminte şi din obiceiul cel rău şi cumplit; iartă-ne nouă şi lasă toate, întru tot Îndurate, Preabunule şi mult Milostive. Şi ne

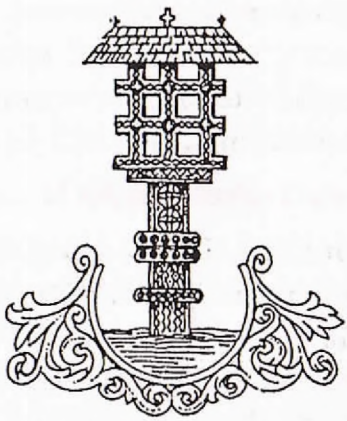
dăruieşte, Bunule, deşteptare şi putere, ca să facem voia Ta cu bună plăcere şi în chip desăvârşit. Ca din răutatea cea din noapte şi întunecată, cu vederea luminii, prin pocăinţă, să ne schimbăm şi, în lumină, cu bună-cuviinţă, să umblăm şi, curaţi faţă de iubirea Ta de oameni arătându-ne noi, nevrednicii, să Te lăudăm şi să Te slăvim în veci. Amin.

După terminarea rugăciunii, preotul, sculându-se, se întoarce cu faţa spre credincioşi şi zice: Slavă Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ţie. Strana: Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează!

Preotul:

Cel ce a înviat din morţi, Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinţilor mărităţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli şi pentru ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi ca un bun şi de oameni iubitor. Amin.

Apoi preotul îşi ia cuvenita iertare şi, întorcându-se iarăşi cu faţa spre răsărit, zice ectenia: Să ne rugăm pentru..., aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pg. 29).

UTRENIA

După ce preotul binecuvintează, din faţa Sfintei Mese: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., având epitrahilul pe grumaz, dacă este Postul Mare, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). În acest timp cântăreţul (citeţul) se închină de trei ori.

Iar dacă nu este Postul Mare, după ce binecuvintează preotul, se zice: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi psalmii 19 şi 20

Psalmul 19

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ţie ajutor din locaşul Său cel sfânt şi din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta şi arderea de tot a ta bine-plăcută să-I fie. Dea ţie Domnul după inima ta şi tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea ta şi întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea dreptei Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Aceştia în căruţe şi aceştia pe cai iar noi numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema. Aceştia s-au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat. Doamne, mântuieşte pe împăratul şi ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20:

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul şi întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătăţii, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viaţă a cerut de la Tine şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă şi mare cuviinţă vei pune

peste el. Că-i vei da lui binecuvântare în veacul veacului, veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu faţa Ta. Că împăratul nădăjduieşte spre Domnul şi întru mila Celui Preaînalt nu se va clătina. Află-se mâna Ta peste toţi vrăjmaşii Tăi, dreapta Ta să afle pe toţi cei ce Te urăsc pe Tine. Că-i vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, şi-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde şi sămânţa lor din fiii oamenilor. Că au gândit rele asupra Ta, cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă şi cu arcul Tău vei ţinti capul lor. Înalţă-Te, Doamne, întru puterea Ta; cânta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

Slavă..., Şi acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Dator este preotul a lua aminte ca să fie în mijlocul bisericii când va zice: Că a Ta este împărăţia... După Sfinte Dumnezeule... şi Tatăl nostru..., citeţul zice aceste tropare:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi, cu Crucea Ta, păzeşte pe poporul Tău.

Slavă...,

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe drept credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Folositoare, neînfricată şi neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce eşti bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întăreşte viaţa cea de obşte a dreptmăritorilor creştini. Mântuieşte pe cei ce i-ai rânduit să conducă şi le dă lor biruinţă din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce eşti una binecuvântată.

Preotul, din faţa Sfintei Mese, zice ectenia aceasta, la care se răs-

punde: Doamne miluieşte (de 3 ori):

Miluieşte-ne pe noi Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfinţitul (Arhi) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea şi mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru (aici se pomeneşte cârmuirea ţării ţinând seamă de îndrumările Sfântului Sinod), **pentru sănătatea şi mântuirea lor.**

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi cucernicii şi dreptslăvitorii creştini, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Ecfonis:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul:

Slavă Sfintei şi Celei de o fiinţă şi de viaţă făcătoarei şi nedespărţitei Treimi, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Iar cântăreţul cel rânduit (sau cel mai mare), cu evlavie şi cu frica lui Dumnezeu, zice:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta (de două ori).

(Preotul, cu capul descoperit, citeşte, în faţa Sfintei Mese primele şase rugăciuni ale dimineţii)

Psalmul 3:

Doamne, cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc!? Mulţi se scoală asupra mea!; mulţi zic sufletului meu: „Nu este mân-

tuire lui, întru Dumnezeul lui!" Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi Cela ce înalţi capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat şi m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toţi cei ce mă vrăjmăşesc îndeşert; dinţii păcătoşilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea şi, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Şi iarăşi:

Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă certi. Că săgeţile Tale s-au înfipt în mine şi ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la faţa mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine. Împuţitu-s-au şi au putrezit rănile mele, din pricina nebuniei mele. Chinuitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că şalele mele s-au umplut de ocări şi nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am şi m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu S-a ascuns. Inima mea S-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este cu mine. Prietenii mei şi vecinii mei în preajma mea s-au apropiat şi au şezut; şi cei mai de aproape ai mei departe au stat. Şi se sileau cei ce căutau sufletul meu, şi cei ce căutau cele rele mie grăiau deşertăciuni, şi vicleşuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam şi ca un mut ce nu-şi deschide gura Sa. Şi m-am făcut ca un om ce nu aude şi nu are în gura lui mus-

trări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmaşii mei; şi când, s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semeţit. Că eu spre bătăi gata sunt şi durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti şi mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmaşii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult decât mine, şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce-mi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Şi iarăşi:

Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62:

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineaţă. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă. Aşa în locul cel sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viaţa; buzele mele Te vor lăuda. Aşa Te voi binecuvânta în viaţa mea şi în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca din seu şi din grăsime să se umple sufletul meu şi cu buze de bucurie Te va lauda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în aşternutul meu, în dimineţi am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Şi întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei îndeşert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile săbiei, părţi vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

Şi iarăşi:

În dimineţi am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), fără închinăciuni. Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă..., Şi acum...

Preotul iese din Sfântul Altar, îşi descoperă capul şi citeşte în taină ultimele şase rugăciuni de dimineaţă, înaintea uşilor împărăteşti.

Psalmul 87:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morţi slobod. Ca nişte oameni răniţi ce dorm în mormânt, de care nu Ţi-ai mai adus aminte şi care au fost lepădaţi de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate şi în umbra morţii. Asupra mea S-a întărit mânia Ta şi toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine, pusu-m-au urâciune loruşi. Închis am fost şi n-am ieşit. Ochii mei au slăbit de suferinţă. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morţilor vei face minuni? Sau doctorii îi vor scula pe ei şi se vor mărturisi Ţie? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta şi adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaşte întru întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat şi dimineaţa rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu şi întorci faţa Ta de la mine? Sărac sunt eu şi în osteneli din tinereţile mele, şi înălţându-mă m-am smerit şi m-am mâhnit. Peste mine au venit mâniile Tale şi înfricoşările Tale m-au tulburat, înconjuratu-m-au ca apa toată ziua şi m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten şi pe vecinul, şi pe cunoscuţii mei din cauza ticăloşiei mele.

Şi iarăşi:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102:

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta; pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătăţi dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-răbdător şi Mult-milostiv. Nu până în sfârşit se va iuţi; nici în veac Se va mânia. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre a răsplătit nouă. Că după înălţimea cerului de la pământ, aşa a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-Şi-a aminte că ţărână suntem. Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; aşa va înflori. Că duh a trecut printr-însul şi nu va mai fi şi nu se va mai cunoaşte nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al Lui şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său şi împărăţia Lui pe toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceţi cuvântul Lui şi auziţi glasul cuvintelor Lui. Binecuvântaţi pe

Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Şi iarăşi:

În tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142:

Doamne auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu se va îndrepta înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Şi s-a mâhnit întru mine duhul meu şi inima mea s-a tulburat întru mine. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Să nu întorci faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mie nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei învia. Întru dreptatea Ta, vei scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Şi iarăşi:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul

dreptăţii.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Apoi preotul, cu capul descoperit, zice ectenia mare şi îndată se cântă:

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Dumnezeu este Domnul... se cântă după glasul troparului, cu aceste patru stihuri:

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Înconjurând m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi povesti lucrurile Domnului.

Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta şi este minunată întru ochii noştri.

Apoi se cântă troparul sărbătorii care se prăznuieşte, sau al sfântului, sau al învierii, pe glasul care va fi de rând.

Iar în Sfântul şi Marele Post, se cântă Aliluia (de 3 ori), după glasul de rând, cu aceste patru stihuri:

De noapte mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.

Dreptate vă învăţaţi, toţi cei ce locuiţi pe pământ.

Pizmuire va cuprinde pe poporul cel neînvăţat, şi acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor slăviţi ai pământului.

Şi după Aliluia, se cântă cântările Treimice ale glasului de rând, fiecare câte o dată.

CÂNTĂRILE TREIMICE

GLASUL 1

Cu trupeşti închipuiri, către mintea cea netrupească şi fără materie a Puterilor celor fără de trup ridicându-ne şi, prin cântare întreit-sfântă a Dumnezeirii celei în trei iposta-

suri, primind strălucire, ca heruvimii să strigăm către Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru, cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Cu toate Puterile cereşti, ca heruvimii să strigăm Celui ce este întru cei de sus, întreit-sfântă laudă înălţându-I: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...,

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte ne pe noi.

Să se ştie:

Că la sfârşitul cântărilor Treimice în toată săptămâna se zice:

Luni: Cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Marţi: Pentru rugăciunile Înainte Mergătorului, miluieşte-ne pe noi.

Miercuri şi Vineri: Cu puterea Crucii Tale, păzeşte-ne pe noi.

Joi: Pentru rugăciunile Sfinţilor Apostoli şi ale Sfântului Ierarh Nicolae, miluieşte-ne pe noi.

Tot aşa se zice şi la Luminândele Sfântului şi Marelui Post.

Glasul al 2-lea

Puterilor celor de sus urmând pe pământ, cântare de biruinţă aducem Ţie, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Nezidită fire, Făcătorul tuturor, buzele noastre le deschide, ca să vestim lauda Ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Din pat şi din somn mai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima mea şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumne-

zeul nostru, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Glasul al 3-lea

Treime de o fiinţă şi nedespărţită, Unime în trei ipostasuri şi împreună-veşnică, Ţie, ca unui singur Dumnezeu, cântare îngerească strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Pe Tatăl cel fără de început, pe Fiul cel împreună fără de început, pe Duhul cel împreună-veşnic, Dumnezeirea cea una, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt, eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Fără de veste Judecătorul va veni şi faptele fiecăruia se vor descoperi; deci, cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Glasul al 4-lea

Noi, cei muritori, îndrăznind să aducem cântarea slugilor Tale celor ce sunt duhuri, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Precum cetele îngerilor acum în cer, aşa şi stările oamenilor pe pământ, cu frică, cântare de biruinţă aducem Ţie, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Pe Părintele Tău cel fără de început şi pe Tine, Hristoase Dumnezeule, şi pe Duhul cel Preasfânt, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Glasul al 5-lea

Vremea cântării este şi ceasul rugăciunii. Cu osârdie să strigăm către unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Îndrăznind a ne asemăna oştilor Tale celor înţelegătoare, Treime, Ceea ce eşti fără de început, cu guri nevrednice strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Cel ce în pântece fecioresc ai încăput şi de sânurile Tatălui nu Te-ai despărţit, Hristoase Dumnezeule, cu îngerii primeşte-ne şi pe noi, care strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Glasul al 6-lea

Heruvimii, stând înainte cu frică, şi serafimii, spăimântându-se cu cutremur, întreit sfântă cântare aduc cu glas fără de tăcere, cu care şi noi păcătoşii strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Cu guri fără de trup, cu slavoslovii fără tăcere, cei cu câte şase aripi cântă Ţie întreit sfântă cântare, Dumnezeul nostru; iar noi, cei de pe pământ, cu buze nevrednice laudă Ţie înălţăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Pe Unimea Dumnezeirii în Treime, în unire neamestecată o slăvim şi cântare îngerească strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Glasul al 7-lea

Cel ce eşti lăudat de heruvimi cu putere preaînaltă şi cu dumnezeiască slavă de îngeri închinat, primeşte-ne şi pe noi, cei de pe pământ, care, cu buze nevrednice, laudă Ţie înălţăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Ca pe un somn lepădând lenea, suflete, îndreptare spre lauda Judecătorului arată şi cu frică strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Dumnezeirii celei neapropiate, Treimii celei într-o unime, întreit-sfânta laudă a serafimilor înălţând, cu frică să strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Glasul al 8-lea

Spre cer inimile având, cetelor îngereşti să urmăm şi, cu frică la Cel ce nu ia mită să cădem, laudă de biruinţă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Heruvimii neîndrăznind a privi la Tine, zboară strigând cu înălţare de vers cântarea dumnezeiască a glasului celui întreit-sfânt; cu care şi noi strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Fiind robiţi de mulţimea greşelilor noastre şi neîndrăznind a privi la înălţimea Ta, plecăm sufletul şi trupul şi cu îngerii cântare strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Sfârşitul laudelor Treimice.

Urmează citirea Psaltirii şi sedelnele, după rânduiala lor. Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută la pg. 9), apoi Cântările lui Moise şi Canonul. Iar la Cântarea a 9-a canonului, se cântă:

IMNUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preotul zice:

Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim.

Strana: **Măreşte, suflete al meu, pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.**

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic şi sfânt numele Lui şi mila Lui în neam şi în neam spre cei ce se tem de Dânsul.

Făcut-a tărie cu braţul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Pogorât-a pe cei puternici de pe scaune şi a ridicat pe cei smeriţi; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăţi, iar pe cei bogaţi i-a scos afară deşerţi.

Luat-a pe Israel sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinţii noştri, lui Avraam şi seminţiei lui până în veac.

După fiecare stih se cântă: Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., şi se face închinăciune după fiecare stih. Apoi Cântarea a 9-a a canonului. După canon, se cântă pe glasul irmoaselor:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

După sfârşitul canonului, de nu este duminică, se cântă: Cuvine-se cu adevărat..., ectenia mică, iar de este duminică, după ectenie, se zice:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru (de două ori) iar a treia oară se zice:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui (închinăciune) **că sfânt este.**

Apoi luminânda învierii. Iar de este Post se cântă luminândele glasului ce se întâmplă. Sfârşitul luminândelor se face cu stihurile treimice, precum s-a arătat la tipicul de la începutul Cântărilor treimice, adică:

Luni: Cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Marţi: Pentru rugăciunile Înaintemergătorului, miluieşte-ne pe noi.

Miercuri şi Vineri: Cu puterea crucii Tale, păzeşte-ne pe noi.

Joi: Pentru rugăciunile Sfinţilor Apostoli şi ale Ierarhului Nicolae miluieşte-ne pe noi.

LUMINÂNDELE (EXAPOSTILARIILE) POSTULUI MARE

Fiecare luminândă se cântă de trei ori, după glasul care va fi de rând.

Glasul 1

Cel ce răsări lumină, Doamne, curăţeşte sufletul meu de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

Glasul al 2-lea

Lumina Ta cea pururea veşnică trimite-o, Hristoase Dumnezeule, şi luminează ochii cei de taină ai inimii mele, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

Glasul al 3-lea

Trimite lumina Ta, Hristoase Dumnezeule, şi luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

Glasul al 4-lea

Cel ce răsări lumină lumii Tale, sufletul meu cel ce este întru întuneric, curăţeşte-l de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

Glasul al 5-lea

Dătătorule de lumină, Doamne, trimite lumina Ta şi luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

Glasul al 6-lea

Doamne, trimite sufletelor noastre lumina Ta cea pururea veşnică, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

Glasul al 7-lea

Ridică-mă, Doamne, spre lauda Ta, şi mă învaţă să fac voia Ta, Sfinte, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

Glasul al 8-lea

Lumină fiind, Hristoase, luminează-mă întru Tine, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

LUMINÂNDELE (EXAPOSTILARIILE) ZILELOR DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA

Luni: a îngerilor:

Podobie: Femei, auziţi...

Arhangheli şi îngeri, Începătorii şi Domnii, Puteri, Stăpânii şi Scaune, Heruvimi, cei cu ochi mulţi, şi Serafimi, cei cu câte şase aripi, rugaţi-vă acum pentru noi, să ne izbăvim din nevoi şi de focul cel nestins.

Alta:

Cel ce ai împodobit cerul cu stele, ca un Dumnezeu, şi prin îngerii Tăi tot pământul luminezi, Făcătorule a toate, mântuieşte pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti dulceaţa îngerilor, bucuria celor necăjiţi, folositoarea creştinilor, Fecioară, Maica Domnului, apără-ne pe noi şi ne izbăveşte de chinurile cele veşnice.

Marţi: a Înaintemergătorului:

Proorocule preamărite şi Înaintemergătorule al harului, cel ce ai propovăduit pocăinţa mântuirii tuturor şi pe Mielu-şelul, Cel ce a ridicat păcatele lumii L-ai arătat, Fericite, pe Acela acum roagă-L să miluiască lumea.

Alta:

Pe Înaintemergătorul Ioan şi Botezătorul Mântuitorului, pe cel între prooroci prooroc şi pe cel hrănit în pustie, pe cel născut al Elisabetei toţi să-l lăudăm.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, pe tine toţi proorocii mai înainte te-au vestit. David pe tine munte te numeşte, chivot şi sfeşnic, scară şi pod, năstrapă, ceea ce porţi mana, şi toiag odrăslit. Iar noi, ca pe o Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te cinstim.

Miercuri: a Crucii:

Cruce dumnezeiască, lauda creştinilor, armă nebiruită şi întărire a credinţei, cu credinţă te lăudăm şi ne închinăm; păzitoarea dreptmăritorilor creştini şi slava mucenicilor, după vrednicie pe tine te lăudăm.

Alta:

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bi-sericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioşilor, Crucea, slava îngerilor şi diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Lângă Cruce înainte a stat ceea ce Te-a născut mai presus de fire şi tânguindu-se, a strigat: Vai mie, preadulce Fiule, cum ai apus de la ochii mei? Cum între cei morţi Te-ai socotit?

Joi: a Sfinţilor Apostoli:

Pe Petru şi pe Pavel, pe Andrei, pe Ioan, pe Iacob, pe Vartolomeu şi pe Matei, pe Filip, pe Toma şi pe Simon, pe Iacob al lui Alfeu, pe Iuda Tadeul şi pe Matia, Apostolii Domnului, şi pe sfinţii evanghelişti Marcu şi Luca cu

credinţă toţi să-i lăudăm.

Alta:

Apostoli ai Mântuitorului, în toată latura cea de sub soare alergând, aţi propovăduit cu adevărat sfânta întrupare a lui Hristos din Fecioară şi, din înşelăciune întorcând pe păgâni şi luminându-i, pe toţi i-aţi învăţat să cinstească pe Sfânta Treime.

A Sfântului Nicolae:

Pe marele Arhipăstor şi Ierarh şi întâiul şezător pe scaunul Mirelor, pe Nicolae, toţi să-l lăudăm, că pe mulţi bărbaţi, ce erau să moară fără dreptate, i-a izbăvit şi împăratului şi lui Avlavie S-a arătat în vis, stricând cu totul hotărârea lor cea nedreaptă.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Marie preacurată, cădelniţă de aur, ceea ce ai fost încăpere Dumnezeirii celei neîncăpute, întru care Tatăl a binevoit şi Fiul S-a sălăşluit şi Duhul cel Preasfânt, umbrindu-te pe tine, Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare.

Vineri: a Crucii:

Bucură-te, Cruce preasfântă, zidul cel nesurpat al lumii, scăparea scârbiţilor şi a celor ce sunt întru nevoi, biruinţa celor ce conduc şi apărătoarea credincioşilor, surparea barbarilor, cununa Apostolilor şi mântuirea credincioşilor.

Alta:

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea este podoaba Bisericii, Crucea este stăpânia celor ce conduc, Crucea este întărirea credincioşilor, Crucea este slava îngerilor şi diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Cruce răstignit văzându-Te pe Tine Preacurata, plângând şi tânguindu-se, striga: Cum ai apus, Soarele slavei, începătorul luminii? Cum pe Cruce ai fost pironit şi cu suliţa în coastă ai fost împuns, Fiule şi Dumnezeul meu, pentru a

oamenilor mântuire?

Sâmbătă: a tuturor Sfinţilor:

Prooroci preaslăviţi, Apostoli fericiţi, dreptilor, patriarhilor, o dănţuire a ierarhilor şi a preacuvioşilor, adunarea sfintelor femei şi toţi sfinţii mucenici, cu Maica lui Dumnezeu rugaţi-vă Domnului să miluiască pe ai voştri robi.

A morţilor:

Cel ce stăpâneşti pe cei morţi şi pe cei vii, ca un Dumnezeu, şi, prin sfinţii Tăi, tot pământul luminezi, Ziditorule a toate, mântuieşte pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Noi întru tine ne lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, şi folositoare către Dumnezeu te avem; tinde mâna ta cea nebiruită şi sfărâmă pe vrăjmaşii noştri; trimite robilor tăi ajutor dintru Cel sfânt... Şi îndată:

LAUDELE:

De va fi duminică sau praznic împărătesc sau sfânt care are Doxologie mare, laudele se cântă pe glasul ce va fi de rând sau a primei stihiri de la laude:

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi pe El întru cele înalte; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudaţi-L pe El toţi îngerii Lui, lăudaţi-L pe El toate puterile Lui; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule.

Iar dacă va fi altă zi, peste săptămână, se citesc aceşti psalmi:

Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi-L pe El întru cele înalte. Lăudaţi-L pe El toţi îngerii Lui, lăudaţi-L pe El toate puterile Lui. Lăudaţi-L pe El soarele şi luna, lăudaţi-L pe El toate stelele şi lumina. Lăudaţi-L pe El cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului, că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit. Pusu-le-a pe ele în veac şi în veacul veacului; lege le-a pus şi nu o vor trece.

Lăudaţi pe Domnul toţi cei de pe pământ, balaurii şi toate adâncurile, focul, grindina, zăpada, gheaţa, viforul, toate îndepliniţi cuvântul Lui; munţii şi toate dealurile, pomii cei roditori şi toţi cedrii; fiarele şi toate animalele, târâtoarele şi păsările cele zburătoare; împăraţii pământului şi toate popoarele, căpeteniile şi toţi judecătorii pământului; tinerii şi fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui S-a înălţat. Lauda Lui pe pământ şi în cer. Şi va înălţa puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149:

Cântaţi Domnului cântare nouă; lauda Lui în adunarea celor cuvioşi. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el şi fiii Sionului să se bucure de împăratul lor. Să laude numele Lui în horă; în timpane şi în psaltire să-I cânte Lui. Că iubeşte Domnul poporul Său şi va învăţa pe cei blânzi şi-i va izbăvi. Se vor lăuda cuvioşii întru slavă şi se vor bucura în aşternuturile lor. Laudele Domnului în gura lor şi săbii cu două tăişuri în mâinile lor, ca să se răzbune pe neamuri şi să pedepsească pe popoare, ca să lege pe împăraţii lor în obezi şi pe cei slăviţi ai lor în cătuşe de fier, ca să facă întru dânşii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Săi.

Psalmul 150:

Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui; lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui; lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui. Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă; lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută. Lăudaţi-L pe El în timpine şi în horă; lăudaţi-L pe El în strune şi în organe. Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul!

Dacă va fi duminică, se zic aceste stihuri:

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta,

nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Slavă..., Stihira Evangheliei,
Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preabinecuvântată eşti, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul S-a robit, Adam S-a chemat, blestemul S-a nimicit, Eva S-a izbăvit, moartea S-a omorât şi noi am înviat. Pentru aceasta cântând, strigăm: Bine eşti cuvântat, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit aşa, slavă Ţie.

(Dacă este Praznic, sau sfânt cu Doxologie, sau sfânt cu Polieleu, se cântă: Slavă..., Şi acum..., din Minei, Triod sau Penticostar).

Apoi:

DOXOLOGIA

Preotul sau diaconul zice:

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana cântă:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotţiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe noi.

Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale (de 3 ori).

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie.

Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de 3 ori).

Slavă..., Şi acum..., Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Apoi mai pe larg.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Iar dacă este Postul Mare sau altă zi, ce n-are Doxologie mare, după laude, Slavă... Şi acum..., cântăreţul cel rânduit zice aşa:

Ţie slavă se cuvine, Doamne, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Cântăreţul: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Şi: Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă... Apoi:

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine eşti cuvântat, Doamne, învăţă-ne îndreptări-

le Tale. Bine eşti cuvântat, Stăpâne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţă Domnului... Apoi, dacă nu este praznic, se zice Stihoavna din Octoih, cu aceste stihuri:

Stih 1: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele vieţii noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor.

Stih 2: Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Slavă..., Şi acum..., dacă are sfântul, dacă nu, din Octoih (Idiomela, de este, să se reducă). Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului şi a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineaţa mila Ta şi adevărul Tău în toată noaptea (fără metanii).

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Şi troparul sfântului, Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... şi celelalte. Iar după ecfonis: Înţelepciune. Strana: Binecuvintează! Preotul: Cel ce este binecuvântat... Strana: Amin.

Întăreşte, Dumnezeule, sfânta şi dreapta credinţă a dreptmăritorilor creştini, şi Sfântă Biserica Ta o păzeşte în veacul veacului.

Apolisul şi îndată: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi se începe Ceasul întâi şi apoi otpustul desăvârşit.

Dacă este Post, se zice: Bine este a ne mărturisi Domnului... (de 2 ori), cu metanii, apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... şi se citeşte troparul acesta:

În Biserica slavei Tale stând, în cer a sta ni se pare; Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti uşă cerească, deschide nouă uşa milei tale.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii.. Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Preotul, din faţa Sfintei Mese:

Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţul: Amin.

Împărate ceresc, pe bine-credinciosul nostru popor ocroteşte-l, credinţa o întăreşte, pe cei răi îi îmblânzeşte, lumea o împacă, sfânt locaşul acesta bine-l păzeşte, pe cei mai înainte răposaţi, părinţii şi fraţii noştri, în locaşurile drepţilor îi aşează, iar pe noi întru pocăinţă şi mărturisire ne primeşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

După aceea se fac trei metanii zicând fiecare întru sine, la fiecare metanie, rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum S-a arătat la Miezonoptica de toate zilele (caută la pg. 24). După ce se ridică fraţii, cel mai mare sau cântăreţul începe: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), cu închinăciuni, şi se citeşte Ceas 1.

Iar dacă este duminică, după sfârşitul Doxologiei şi Sfinte Dumnezeule..., se cântă troparul Învierii.

La glasurile 1, al 2-lea, al 3-lea şi al 4-lea, acest tropar al Învierii, pe glasul al 4-lea:

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt şi începătorului vieţii noastre; că, stricând cu moartea pe moarte, biruinţă ne-a dăruit nouă şi mare milă.

La glasurile al 5-lea, al 6-lea, al 7-lea şi al 8-lea acest tropar al învierii, pe glasul al 8-lea:

Înviat-ai din mormânt şi legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morţii, Doamne, pe toţi din cursele vrăjmaşului izbăvindu-i. Arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, trimisu-i-ai pe dânşii la propovăduire; şi printr-înşii pacea Ta ai dăruit lumii, Unule mult milostive.

Apoi ecteniile şi otpustul Utreniei.

CEASUL ÎNTÂI

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu... (de 3 ori).

Psalmul 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înţelege strigarea mea! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne! Dimineaţa vei auzi glasul meu; dimineaţa voi sta înaintea Ta şi mă vei vedea. Că Tu eşti Dumnezeu, Care nu voieşti fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce vicleneşte. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toţi cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pe toţi cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaş şi pe viclean îl urăşte Domnul. Iar eu, întru mulţimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfântă Biserica Ta, întru frica Ta. Doamne, povăţuieşte-mă întru dreptatea Ta, din pricina duşmanilor mei îndreptează înaintea mea calea Ta. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deşartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulţimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne, şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura şi Te vei sălăşlui întru dânşii, şi se vor lăuda întru Tine cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunei-voirii ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 89:

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Mai înainte de ce s-au făcut munţii şi s-a zidit pământul şi lumea, din veac şi până în veac eşti Tu. Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, Care ai zis: „întoarceţi-vă, fii ai oameni-

lor", că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut, şi ca straja nopţii. Urgisire vor fi anii lor; dimineaţa ca iarba va trece. Dimineaţa va înflori şi va trece, decuseară va cădea, învârtoşa-se-va şi se va usca. Că ne-am sfârşit întru iuţimea Ta şi întru mânia Ta ne-am tulburat. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul nostru întru luminarea feţei Tale.

Că toate zilele noastre s-au împuţinat şi întru mânia Ta ne-am stins. Anii noştri s-au socotit ca pânza unui păianjen; zilele anilor noştri sunt şaptezeci de ani; iar de vor fi în putere optzeci de ani, şi ce este mai mult decât aceştia, osteneală şi durere; că trece viaţa noastră şi ne vom duce. Că au venit blândeţe peste noi şi ne vom pedepsi. Cine ştie puterea iuţimii Tale şi cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine? Dreapta Ta aşa cunoscută o fă mie şi pe cei ferecaţi cu inima întru înţelepciune. Întoarce-Te, Doamne! Până când vei sta departe? Şi Te umileşte spre robii Tăi! Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele vieţii noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor. Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Psalmul 100

Milă şi judecată voi cânta Ţie, Doamne. Cânta-voi şi voi înţelege în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umbla-t-am întru nerăutatea inimii mele, în mijlocul casei mele. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fărădelege; pe cei ce făceau călcare de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am gonit. Cu cel mândru cu ochiul şi nesăţios cu inima, cu

acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umblă pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăieşte nedreptăţi, nu s-a îndreptat înaintea ochilor mei. În dimineţi am ucis pe toţi păcătoşii pământului, ca să pierd din cetatea Domnului pe toţi cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei închinăciuni.

Dacă se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice: Slavă..., Troparul sfântului. Şi acum..., Cum te vom numi, ceea ce eşti plină de har?... (vezi mai jos).

Iar dacă este Postul Mare, se cântă Troparul acesta, pe glasul al 6-lea:

Dimineaţa auzi glasul meu, Împăratul meu şi Dumnezeul meu.

Cântându-l se fac metanii cu genunchii până la pământ, ca şi la următoarele două stihuri:

Stih 1: Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înţelege strigarea mea.

Stih 2: Către Tine mă voi ruga, Doamne.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cum te vom numi, ceea ce eşti plină de har? Cer, că ai răsărit pe Soarele dreptăţii? Rai, că ai odrăslit floarea nestricăciunii? Fecioară, că ai rămas nestricată? Maică curată, că ai avut în sfintele tale braţe Fiu, pe Dumnezeul tuturor? Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău şi să nu mă stăpânească toată fărădelege.

Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale.

Faţa Ta arat-o peste robul Tău şi mă învaţă îndreptările Tale.

Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviinţa Ta.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Dacă nu este Postul Mare, se zice Condacul Sfântului, dacă are, sau al Praznicului ce se va întâmpla.

Dacă este Postul Mare, se zic aceste Tropare ale Născătoarei de Dumnezeu:

Luni, marţi şi joi

Pe Mărita Maică a lui Dumnezeu şi mai sfântă decât sfinţii îngeri, fără încetare o lăudăm cu inima şi cu gura, Născătoare de Dumnezeu, pe dânsa mărturisind-o, ca pe ceea ce cu adevărat a născut pe Dumnezeu întrupat şi se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Miercuri şi vineri

Degrab ne întâmpină pe noi, mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Sâmbăta

Ca o pârgă a firii, Ţie, Săditorule al făpturii, lumea Îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici, pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzeşte, mult milostive.

Duminica

La Praznice sau la sfinţi cu Doxologie sau cu Polieleu, se citeşte condacul glasului de rând, sau al sărbătorii respective.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul... (caută la pg. 24). Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., întru numele Domnului, binecuvintează, părinte! Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...

Iar de este Aliluia sau Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum S-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pg. 24). Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluieşte (de 12 ori). Şi

Rugăciunea aceasta

Hristoase, Lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfinţeşti pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feţei Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată.

Îndreptează paşii noştri spre lucrarea poruncilor Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ţie: bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

În zilele de rând se face otpustul desăvârşit, iar Duminica se face otpustul mic.

CEASUL AL TREILEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm (de 3 ori).

Psalmul 16

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie. De la faţa Ta judeca mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte. Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc mai lămurit, şi nu S-a aflat întru mine nedreptate. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre. Săvârşeşte paşii mei întru cărările Tale, ca să nu se clatine paşii mei. Eu am strigat, că mai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine şi auzi cuvintele mele. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuieşti pe cei ce nădăjduiesc spre Tine, de cei ce stau împotriva dreptei Tale. Păzeşte-mă, Doamne, ca pe lumina ochiului; întru acoperământul aripilor Tale mă vei acoperi de faţa necredincioşilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmaşii mei sufletul meu au cuprins; cu grăsime ini-

ma lor şi-au încuiat, gura lor a grăit mândrie. Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat; ochii lor ş-au pus ca să mă plece la pământ. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuieşte în ascunzişuri. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei şi-i împiedică. Izbăveşte sufletul meu de la cel necurat, cu sabia Ta de la vrăjmaşii mâniei Tale. Doamne, din puţin de pe pământ împarte-i pe ei în viaţa lor, că de cele ascunse ale Tale s-a umplut pântecele lor; săturatu-s-au fiii şi au lăsat rămăşiţe pruncilor lor. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feţei Tale, sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac, nici să-şi râdă de mine vrăjmaşii mei. Pentru că toţi cei ce Te aşteaptă pe Tine nu se vor ruşina; să se ruşineze toţi cei ce fac fărădelege îndeşert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învaţă. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeul, Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale, Doamne, şi de milele Tale, că din veac sunt. Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni. După mila Ta, pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun şi drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţava pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt mila şi adevărul, celor ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea care a ales. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi sămânţa lui va moşteni pământul. Întărire este Domnul celor ce se tem de Dânsul, şi făgăduinţa Lui va arăta lor. Ochii mei sunt pururea spre Domnul, că El va scoate din laţ picioarele mele. Caută spre mine şi mă miluieşte, că

părăsit şi sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea şi osteneala mea şi-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmaşii mei, că s-au înmulţit şi cu urâciune nedreaptă m-au urât. Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit spre Tine. Cei fără de răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne. Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israil din toate necazurile lui.

Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule... (caută la pg. 9). Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

Dacă se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice Slavă..., Troparul zilei sau al sfântului, Şi acum..., Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată... (vezi mai jos).

Iar dacă este Aliluia sau Postul Mare, se cântă Troparul acesta pe glasul al 6-lea:

Doamne, Cel ce pe Preasfântul Tău Duh, în ceasul al treilea, L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci Îl înnoieşte întru noi cei ce ne rugăm Ţie.

În acest timp se fac metanii; asemenea şi la cele două stihuri ce urmează:

Stih 1: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi cu duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Stih 2: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Sfinţii Apostoli, să se miluiască sufletele noastre.

Domnul Dumnezeu este binecuvântat. Binecuvântat este Domnul ziua, în toate zilele; să facă priincioase cele ale noastre Dumnezeul mântuirii noastre, Dumnezeul nostru, Dumnezeul mântuirii.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... şi condacul sfântului.

Iar dacă este Postul Mare, se zic aceste Tropare, pe glasul al 8-lea:

Bine eşti cuvântat, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînţelepţi pe pescari ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt, şi printr-înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Slavă...,

Grabnică şi tare mângâiere dă robilor Tăi, Iisuse, când se mâhnesc duhurile noastre. Nu Te osebi de sufletele noastre întru necazuri; nu Te depărta de gândurile noastre întru primejdii, ci pururea ne întâmpină pe noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te Cel ce eşti pretutindeni. Precum şi cu Apostolii Tăi ai fost pururea, aşa şi cu cei ce doresc de Tine Te uneşte, Îndurate, ca, fiind împreună cu Tine, să Te lăudăm pe Tine şi să slăvim pe Duhul Tău cel întru tot Sfânt.

Şi acum...,al Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejdea, ocrotirea şi scăparea creştinilor, zid nebiruit celor slabi, liman neînviforat tu eşti, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată. Şi precum lumea o mântuieşti cu neîncetată rugăciunea ta, pomeneşte-ne şi pe noi, Fecioară, întru tot lăudată.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea... (caută la pg. 24). Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...

Iar dacă este Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele...,aşa cum S-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pg. 24). Şi

Rugăciunea Sfântului Mardarie

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase, şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi, cu judecăţile care ştii, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

CEASUL AL ŞASELEA

Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori)

Psalmul 53

Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, auzi graiurile gurii mele. Că străinii s-au sculat asupra mea şi cei tari au căutat sufletul meu şi nu au pus pe Dumnezeu înaintea lor. Că iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinitorul sufletului meu. Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; întru adevărul Tău pierde-i pe dânşii. De bună voie voi jertfi Ţie; mărturisi-mă-voi numelui Tău, Doamne, că este bun. Că din tot necazul m-ai izbăvit şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea şi nu trece cu vederea ruga mea. Ia aminte spre mine şi mă ascultă; mâhnitu-m-am întru îngrijorarea mea şi m-am tulburat de glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului. Că a abătut asupra mea fărădelege şi întru mânie a vrăjmăşit mie. Inima mea s-a tulburat întru mine şi frica morţii a căzut peste mine; teamă şi cutremur au venit asupra mea şi m-a acoperit întunericul. Şi am zis: „Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, şi voi zbura şi mă voi odihni?" Iată, m-am îndepărtat fugind, şi m-am sălăşluit în pustie. Aşteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuieşte de împuţinarea sufletului şi de vifor. Distruge-i, Doamne, şi împarte limbile lor, că am văzut fărădelege şi dezbinare în cetate. Ziua şi noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei, şi fărădelege şi osteneală în mijlocul ei şi nedreptate; şi n-a lipsit din uliţele ei camăta şi vicleşugul. Că, de m-ar fi ocărât vrăjmaşul, aş fi răbdat; şi cel ce mă urăşte de s-ar fi mărit asupra mea, m-aş fi ascuns de dânsul. Iar tu, omule, cel

întocmai la suflet, căpetenia mea şi cunoscutul meu, care împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncăruri, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând. Să vină dar moartea peste ei şi să se pogoare la iad de vii, că vicleşug este în locaşurile lor, în mijlocul lor. Iar eu, către Dumnezeu am strigat şi Domnul m-a auzit pe mine. Seara şi dimineaţa şi la amiazăzi spune-voi, şi voi vesti şi va auzi glasul meu. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulţi erau împotriva mea. Auzi-va Dumnezeu, şi-i va smeri pe dânşii, Cel ce este mai înainte de veci. Că nu este lor schimbare, că nu s-au temut de Dumnezeu; întins-au mâna spre răsplătire. Spurcat-au aşezământul Lui, risipiţi au fost de mânia feţei Lui, şi s-au apropiat inimile lor. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeţi. Aruncă spre Domnul grija ta şi El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe dânşii în groapa stricăciunii. Bărbaţii vărsători de sânge şi vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu Doamne voi nădăjdui spre Tine.

Psalmul 90

Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului: „Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea"; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul. Că EI te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele Său te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; cu armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de reaua întâmplare şi de dracul cel de amiazăzi. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de a dreapta ta, şi spre tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Că tu Doamne, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va po-

runci pentru tine ca să te păzească întru toate căile tale. Pe mâini te vor ridica ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei încăleca şi vei călca peste leu şi peste balaur. „Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, (zice Domnul); îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umplea pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea".

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

De se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice troparul Sfântului ce se va întâmpla.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neavând îndrăzneală, pentru păcatele noastre cele multe, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată, că milostiv este şi poate să ne mântuiască Cel ce a voit a pătimi pentru noi.

Iar dacă este Aliluia, se cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Cel ce, în ziua şi în ceasul al şaselea, pe Cruce ai pironit păcatul, cel cu îndrăzneală făcut de Adam în rai, şi zapisul greşelilor noastre rupe-l, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

În acest timp, se fac metanii; asemenea şi ia cele două stihuri care urmează:

Stih 1: Auzi, Dumnezeule, glasul meu şi nu trece cu vederea rugăciunea mea.

Stih 2: Eu către Dumnezeu am strigat şi Domnul m-a auzit pe mine.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neavând îndrăzneală, pentru păcatele noastre cele multe, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată, că milostiv este şi poate să ne mântu-

iască Cel ce a voit a pătimi pentru noi.

În Postul Mare, aici se cântă, din Triod, troparul Profeţiei, Slavă..., Şi acum..., acelaşi tropar, apoi se citeşte Paremia, tot de acolo, şi se continuă cu troparul următor;

Degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău. Doamne, izbăveşte-ne pe noi şi curăţeşte păcatele noastre, pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,

De nu este Postul Mare, se zice condacul sfântului ce se va întâmpla. Iar dacă este Postul Mare, se zic troparele acestea, pe glasul al 2-lea:

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pe Cruce ai întins preacurate mâinile Tale, adunând toate neamurile cele ce strigă: Doamne, slavă Ţie.

Slavă...,

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că, de voie, ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să izbăveşti din robia vrăjmaşului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceea, cu mulţumire strigăm Ţie: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuieşti lumea.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti izvorul milei, învredniceşte-ne pe noi de milostivire, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos şi arată, ca totdeauna, puterea ta. Că, întru tine nădăjduind, strigăm ţie: „Bucura-te!", ca şi oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trup.

Troparele de mai sus se zic luni, marţi şi joi, iar miercurea şi vinerea se zice acest tropar al Crucii şi al Născătoarei de Dumnezeu pe acelaşi glas:

Preamărită eşti, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Lăudămu-te pe tine, că prin Crucea Fiului tău S-a surpat iadul şi moartea S-a omorât şi cei morţi am înviat şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulţumind, slăvim ca pe Cel puternic, pe Hristos,

Dumnezeul nostru şi singurul mult milostiv.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea... (caută la pg. 24), Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii.... Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte. Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...

Iar de este Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pg. 25). Iar dacă se citesc Mijloceasurile, în loc de rugăciunea de mai jos: Dumnezeule şi Doamne al puterilor..., se zice rugăciunea: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... (caută la pg. 25).

Iar când nu este nici Post şi nu se citesc nici Mijloceasurile, se zice această:

Rugăciune a marelui Vasile:

Dumnezeule şi Doamne al puterilor şi Ziditor a toată făptura, Care, pentru milostivirea milei Tale celei neasemănate, pe Unul-Născut, Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-ai trimis spre mântuirea neamului nostru şi, prin cinstită Crucea Lui, zapisul păcatelor noastre l-ai rupt şi ai biruit întru Dânsul stăpâniile şi puterile întunericului; însuţi Stăpâne, Iubitorule de oameni, primeşte aceste rugăciuni de mulţumire şi de cerere ale noastre, ale păcătoşilor, şi ne izbăveşte pe noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare şi întunecată şi de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi care caută să ne facă rău. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele, ci, cu dorirea Ta, hrăneşte sufletele noastre. Că, spre Tine totdeauna căutând şi cu lumina cea de la Tine povăţuiţi fiind, la Tine, Lumina cea neapropiată şi pururea fiitoare privind, neîncetată mărturisire şi mulţumire Ţie să înălţăm, Tatălui celui fără de început, împreună Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfârşitul Ceasului al şaselea.

Dacă S-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se citeşte Obedniţa. Iar dacă este Aliluia, aceasta se citeşte după Ceasul al nouălea.

OBEDNIŢA

Se începe aşa: Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi nu uita toate răsplătirile Lui.

Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale;

Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta; pe Cel ce te încununează cu milă Şi cu îndurări;

Pe Cel ce umple de bunătăţi dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale.

Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israil voile Sale. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-răbdător şi mult milostiv. Nu până în sfârşit Se va iuţi, nici în veac Se va mânia.

Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă. Ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de Dânsul.

Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul.

Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-Şi-a aminte că ţărână suntem.

Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; aşa va înflori.

Că duh a trecut printr-însul şi nu va mai fi şi nu se va

mai cunoaşte nici locul său.

Iar mila Domnului din veac şi până în veac spre cei ce se tem de Dânsul. Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul Lui şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său şi împărăţia Lui peste toţi stăpâneşte.

Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceţi cuvântul Lui şi auziţi glasul cuvintelor Lui.

Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui.

Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Strana întâi: Slavă..., Strana a doua: Şi acum..., Şi iarăşi strana întâi:

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Bine eşti cuvântat, Doamne.

Strana a doua: Slavă...,

Psalmul 145

Laudă, suflete al meu, pe Domnul.

Lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi.

Nu vă încredeţi în cei puternici, în fiii oamenilor, întru care nu este mântuire.

Ieşi-va duhul lui şi se va întoarce în pământul său. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.

Fericit căruia Dumnezeul lui Iacob, este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui,

Spre Cel ce a făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele ce sunt într-însele;

Spre Cel ce păzeşte adevărul în veac;

Spre Cel face judecată celor năpăstuiţi;

Spre Cel ce dă ce dă hrană celor flămânzi.

Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi,

Domnul înţelepţeşte orbii, Domnul ridică pe cei surpaţi, Domnul iubeşte pe cei drepţi,

Domnul păzeşte pe cei străini; pe săracul şi pe văduvă va primi şi calea păcătoşilor o va pierde.

Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam şi în neam.

Şi acum...

Unule-Născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce eşti fără de moarte şi ai primit, pentru mântuirea noastră, a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; Care neschimbat Te-ai întrupat şi, răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat; Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, mântuieşte-ne pe noi.

Trebuie să se ştie că în Postul Mare, nu se citesc psalmii de la Obedniţă, ci, după: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (de la sfârşitul ceasului al nouălea pg. 95), strana cea rânduită începe: Întru împărăţia Ta, pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta. Şi îndată: Fericiţi cei săraci cu duhul... După fiecare fericire, se cântă pripeala (stihira): Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta, pe glasul al 8-lea, cu cântare dulce şi cu glas lin şi rar până după: Slavă..., Şi acum...

Întru împărăţia Ta pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni, întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî pe voi şi vă vor prigoni şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minţind pentru Mine.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Şi dacă este Postul Mare, amândouă stranele cântă împreună cu umilinţă: Pomeneşte-ne pe noi, Doamne..., în trei stări, cu trei metanii mari. Iar dacă nu este Postul Mare, citeşte degrab aşa:

Slavă..., Şi acum...

Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Pomeneşte-ne pe noi, Stăpâne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Pomeneşte-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru împărăţia Ta.

Ceata cerească Te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Ta.

Stih: Apropiaţi-vă către Dânsul şi vă veţi lumina, şi feţele voastre nu se vor ruşina.

Ceata cerească Te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Ta.

Slavă...,

Ceata sfinţilor îngeri şi a arhanghelilor, cu toate cereştile puteri, Te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Ta.

Şi acum..., Cred întru unul Dumnezeu... (caută la pg. 22)

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu fapta şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun şi de oameni iubitor.

Tatăl nostru... Apoi Condacele, după obicei, ce sunt rânduite după zilele săptămânii, şi al Sfântului al căruia este hramul bisericii. Iar dacă

este hramul Domnului Hristos, se zice mai înainte Condacul hramului, apoi al zilei şi al Sfântului de rând, a căruia este ziua, dacă are.

Slavă...,

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum...,

Ceea ce eşti folositoare creştinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi sârguieşte spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar unde va fi hramul Născătoarei de Dumnezeu, se sfârşeşte aşa: Şi acum... al hramului.

CONDACELE DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

LUNI

Al îngerilor, pe glasul al 2-lea:

Mai-marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor dumnezeieşti ai slavei, căpeteniile îngerilor şi povăţuitorii oamenilor, ceea ce este de folos cereţi nouă şi mare milă, ca cei ce sunteţi mai-marii voievozi ai celor fără trup.

MARŢI

Al Înaintemergătorului, pe glasul al 2-lea:

Proorocule al lui Dumnezeu şi Înaintemergătorule al harului, capul tău ca un trandafir preasfinţit din pământ aflându-l, vindecări totdeauna luăm, că iarăşi, ca şi mai înainte, în lume propovăduieşti pocăinţa.

MIERCURI ŞI VINERI

Al Crucii, pe glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale, dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

JOI

Al Sfinţilor Apostoli, pe glasul al 2-lea:

Pe propovăduitorii cei tari şi de Dumnezeu vestitori, căpetenia ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor Tale şi în odihnă; că chinurile acelora şi moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, Unule, Cel ce ştii cele din inimă.

Al Sfântului Nicolae, pe glasul al 3-lea:

În Mira Lichiei, sfinte, sfinţitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos, cuvioase, plinind-o, ţi-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai pe cei nevinovaţi din moarte. Pentru aceasta te-ai sfinţit ca un mare cunoscător al darului lui Dumnezeu.

SÂMBĂTĂ

Se zice mai întâi condacul hramului, apoi:

Slavă...,

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum..., al mucenicilor, pe glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ţie, Săditorului făpturii, lumea îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzeşte, mult milostive.

Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă:

Ceea ce eşti folositoare creştinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi sârguieşte spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Daca este Postul Mare: Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., întru numele Domnului, binecuvintează, părinte. Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi... şi se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum S-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pg. 24). Şi, după ce ne ridicăm, cel mai mare începe: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi Psalmul 103: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul... (pg. 96).

Iar dacă nu este Postul Mare, după Condace: Doamne miluieşte (de 12 ori) şi această

Rugăciune

Preasfântă Treime, Stăpânie de o fiinţă, împărăţie nedespărţită, Ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor, fii binevoitoare şi mie păcătosului; întăreşte şi înţelepţeşte inima mea şi şterge toată întinăciunea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc şi să Te laud şi să mă închin Ţie şi să zic: Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Iar dacă este Liturghie, se zice:

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm slava Ta, că ne-ai învrednicit pe noi a ne împărtăşi cu Sfintele, cele fără de moarte, preacinstitele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine. Întăreşte-ne pe noi întru sfinţenia Ta; toată ziua să ne învăţăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum şi până-n veac (de 3 ori).

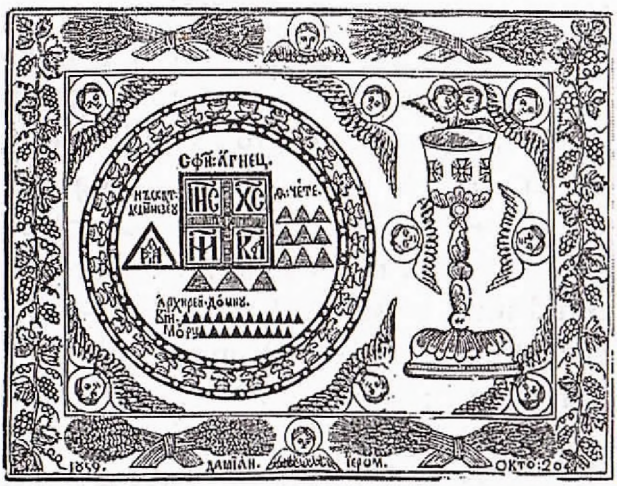
Slavă..., Şi acum...,

Psalmul 33

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; audă cei blânzi şi să se veselească. Slăviţi pe Domnul împreună cu mine şi să înălţăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit şi din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiaţi-vă către Dânsul şi vă luminaţi şi feţele voastre nu se vor ruşina. Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pe dânsul şi din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbărâ-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul şi-i va izbăvi pe ei. Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte spre Dânsul. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul.

Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit iar cei ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă pe mine; frica Domnului vă voi învăţa pe voi. Cine este omul cel ce voieşte viaţa? Care iubeşte să vadă zile bune? Opreşte-ţi limba ta de la rău şi buzele tale ca să nu grăiască vicleşug. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepţi şi urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar faţa Domnului asupra celor ce fac rele ca să piardă de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit pe ei şi din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile drepţilor şi din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Păzeşte Domnul toate oasele lor, nici unul dintr-însele nu se va zdrobi. Moartea păcătosului este cumplită şi cei ce urăsc pe dreptul vor greşi. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează, şi otpustul.

1. Sfânta Proscomidie

RÂNDUIALA MESEI

Mai înainte de masă fiecare laudă iarăşi pe Ziditorul zicând:

Psalmul 144:

Înălţa-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu, şi bine voi cuvânta numele Tău în veac şi în veacul veacului. În toate zilele bine te voi cuvânta şi voi lăuda numele tău în veac şi în veacul veacului. Mare este Domnul şi lăudat foarte şi slavei lui nu este sfârşit. Neamul şi neamul vor lăuda lucrurile tale şi puterea ta vor vesti. Mare cuviinţa slavei sfinţirii tale vor grăi şi minunile tale vor povesti. Şi puterea celor înfricoşate ale tale vor spune şi slava ta vor povesti. Pomenirea mulţimii bunătăţii tale vor vesti şi de dreptatea ta se vor bucura. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv. Bun este Domnul tuturor şi îndurările lui peste toate lucrurile lui. Mărturisească-se ţie, Doamne, toate lucrurile tale şi cuvioşii tăi bine să te cuvânteze. Slava împărăţiei tale vor spune şi puterea ta o vor grăi. Ca să facă cunoscută fiilor omeneşti puterea ta şi slava marii cuviinţe împărăţiei tale. Împărăţia ta este împărăţia tuturor veacurilor şi stăpânirea ta întru tot neamul şi neamul. Credincios este Domnul întru toate cuvintele sale şi cuvios întru toate lucrurile sale. Sprijină Domnul pe toţi cei ce cad şi îndreptează pe toţi cei surpaţi. Ochii tuturor spre tine nădăjduiesc şi Tu le dai lor hrană în vreme bună. Deschizi tu mâna ta şi saturi pe tot cel viu de bunăvoinţă. Drept este Domnul întru toate căile sale şi cuvios întru toate lucrurile sale. Aproape este Domnul de toţi cei ce-l cheamă pe el, de toţi cei ce-l cheamă pe el întru adevăr. Voia celor ce se tem de el va face şi rugăciunea lor va auzi şi-i va mântui pe dânşii. Păzeşte Domnul pe toţi cei ce-l iubesc pe el şi pe toţi păcătoşii va pierde. Lauda Domnului

va grăi gura mea şi bine să cuvânteze tot trupul numele cel sfânt al lui, în veac şi în veacul veacului.

Tatăl nostru... Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori), întru numele Domnului, părinte, binecuvintează! Preotul binecuvintează cele puse înainte zicând rugăciunea mesei:

Hristoase Dumnezeule binecuvintează mâncarea şi băutura robilor tăi, că sfânt eşti totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Şi îndată zice titlul cuvântului ce are să citească, şi isprăvind titlul, zice: Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează pentru a citi; iar preotul zice: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri... şi citeţul zice: Amin. Şi aşteaptă puţin până când se aşează toţi fraţii la masă, iar după ce se aşează, preotul loveşte în clopoţel, şi îndată citeţul începe a citi cuvântul, ori viaţa Sfântului ce se va întâmpla, până când fraţii mâncând se îndestulează. După aceea preotul lovind iarăşi în clopoţel, citeţul face sfârşitul cuvântului zicând: Dumnezeului nostru slavă. Iar preotul zice: Aceluia slava şi stăpânirea, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Citeţul: Amin. Şi după ce se scoală de la masă, citeţul zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri... Şi îndată zice:

Bine este cuvântat Dumnezeu, care ne miluieşte şi ne hrăneşte pe noi din tinereţile noastre, cel ce dă hrană la tot trupul, umple de bucurie şi de veselie inimile noastre, ca totdeauna toată îndestularea având, să ne prisosească spre tot lucrul bun, întru Iisus Hristos Domnul nostru, cu care Ţie slavă se cuvine, stăpânirea, cinstea şi închinăciunea, cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

Slavă ţie Doamne, slavă ţie Sfinte, slavă ţie Împărate, că ne-ai dat nouă bucate spre veselie. Umple-ne pe noi de Duhul tău cel sfânt, ca să ne aflăm înaintea Ta bine plăcuţi şi neruşinaţi, când vei răsplăti fiecăruia după lucrurile lui.

Mulţumim Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătăţile Tale cele pământeşti; nu ne lipsi pe noi şi de cereasca Ta împărăţie, ci precum în mijlocul Ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino

şi la noi şi ne mântuieşte.

Apoi troparele:

Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Cu sângiuirile Mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca cu o porfiră şi cu vison, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înşii strigă către Tine: Hristoase Dumnezeule, poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obştii Tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă...

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum...

Pentru rugăciunile tuturor Sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi ca un îndurat.

Cuvine-se cu adevărat... Citeţul zice: Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori). întru numele Domnului... preotul zice:

Bine este cuvântat Dumnezeu, Cel ce ne miluieşte şi ne hrăneşte pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său Dar şi cu iubirea de oameni, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

1. Sfântul Grigorie al Tesalonicului

CEASUL AL NOUĂLEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi aceşti psalmi:

Psalmul 83

Cât de iubite sunt lăcaşurile Tale, Doamne al puterilor! Doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu spre curţile Domnului; inima mea şi trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu. Că pasărea şi-a aflat eişi casă şi turtureaua cuib, unde-şi va pune puii săi. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu şi Dumnezeul meu. Fericiţi cei care locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul căruia ajutorul lui este de la Tine; suişuri în inima S-a a pus, în valea plângerii, în locul care a pus; că binecuvântare va da Cel ce pune Lege; Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob! Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, şi caută la faţa unsului Tău! Că mai bună este o zi în curţile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui în lăcaşurile păcătoşilor. Că mila şi adevărul iubeşte Domnul; Dumnezeu Har şi slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăţi pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne, Dumnezeul puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduieşte întru Tine.

Psalmul 84

Bine-ai-voit Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacov.

Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către

iuţimea mâniei Tale. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirii noastre, şi-Ţi întoarce mânia Ta de la noi. Oare, în veci Te vei mânia spre noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeule, Tu, întorcându-Te, ne vei învia pe noi şi poporul Tău se va veseli de Tine. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta şi mântuirea Ta dă-ne-o nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său şi peste cei cuvioşi ai Săi şi peste cei ce îşi întorc inima spre Dânsul. Însă aproape este mântuirea Lui de cei ce se tem de Dânsul, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru. Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat. Adevărul din pământ a răsărit şi dreptatea din cer a privit. Că Domnul va da bunătate şi pământul nostru îşi va da rodul său; dreptatea înaintea Lui va merge şi va pune pe cale paşii Săi.

Psalmul 85

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi mă auzi, că sărac şi lipsit sunt eu. Păzeşte sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuieşte, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduieşte spre Tine. Miluieşte-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, eşti bun şi blând şi mult milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte glasul cererii mele. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că mai auzit. Nu este asemenea Ţie întru dumnezei, Doamne, şi nici după fapte Tale nu sunt. Toate neamurile câte ai făcut vor veni şi se vor închina înaintea Ta, Doamne, şi vor slăvi numele Tău. Că mare eşti Tu, Cel ce faci minuni, Tu eşti singurul Dumnezeu. Povăţuieşte-mă, Doamne, în calea Ta şi voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău. Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu cu toată inima mea şi voi slăvi numele Tău în veac. Că

mare este mila Ta spre mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu şi nu Te-au pus pe Tine înaintea lor. Iar Tu, Doamne, Dumnezeul meu eşti îndurat şi milostiv, îndelung răbdător şi mult milostiv şi adevărat. Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, mai ajutat şi mai mângâiat.

Iarăşi:

Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, mai ajutat şi mai mângâiat.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne miluieşte (de 3 ori).

→ De s-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se zice ... Slavă..., troparul Sfântului, Şi acum..., Cel ce pentru noi... (vezi mai jos).

→ Iar de este Aliluia, se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Cel ce în ceasul al nouălea pentru noi cu trupul moarte ai gustat, omoară cugetul trupului nostru, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

În acest timp se fac metanii, asemenea şi la cele două stihuri care urmează:

Stih 1: Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înţelepţeşte.

Stih 2: Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăveşte.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat şi în-vierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Nu ne lăsa pe noi până în sfârşit pentru numele Tău cel sfânt şi nu strica legătura Ta şi nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine şi pentru Isaac, robul Tău, şi Israel, sfântul Tău.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Condacul Sfântului ce va fi de rând. Iar dacă este Postul Mare, troparele acestea:

Văzând tâlharul pe începătorul vieţii pe Cruce spânzurat, zicea: De n-ar fi fost Dumnezeu întrupat, Care cu noi a fost răstignit, nu şi-ar fi ascuns soarele razele sale, nici nu s-ar fi clătinat pământul, cutremurându-se. Ci, Cel ce toate le-ai suferit, pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Slavă...,

În mijlocul a doi tâlhari, cumpănă dreptăţii S-a aflat Crucea Ta; unul adică ce s-a pogorât în iad cu îngreuierea hulei, iar celălalt S-a uşurat de greşeli, spre cunoaşterea cuvântării de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, slavă Ţie.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii pe Cruce văzându-L ceea ce L-a născut, a zis, lăcrimând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar inima mea arde văzând răstignirea Ta, pe care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea... (caută la pg. 24). Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită... Întru numele Domnului binecuvântează, Părinte. Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...

Şi de este Post se fac cele 16 metanii obişnuite, adică în Postul Naşterii Domnului nostru Iisus Hristos şi al Sfinţilor Apostoli, pentru că se cântă Mijloceasurile. Şi în loc de: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (vezi mai departe) se zice: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... (caută la pg. 25).

Iar în Sfântul şi Marele Post se fac numai 3 metanii mari, cu rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, şi îndată:

Rugăciunea Marelui Vasile:

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greşelile noastre şi până la acest ceas de acum ne-ai adus pe noi, întru care pe lemnul cel de viaţă făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine-cunoscător intrare în rai i-ai făcut şi cu moartea pe moarte ai sfărâmat, curăţeşte-ne pe noi păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, că am greşit şi fărădelegi am făcut şi nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştri şi să privim la înălţimea cerului, pentru că am lăsat calea dreptăţii Tale şi am umblat în voile inimii noastre; ci ne rugăm neasemănatei bunătăţii Tale, iartă-ne pe noi, Doamne, după mulţimea milei Tale şi ne mântuieşte pentru sfânt numele Tău, că s-au stins întru deşertăciuni zilele noastre. Scoate-ne din mâna potrivnicului, iartă nouă păcatele noastre şi omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pe omul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm şi Ţie să vieţuim Stăpânului nostru şi Făcătorului de bine. Şi aşa urmând poruncile Tale, la odihna cea veşnică să ajungem, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc. Că Tu eşti cu adevărat veselia cea adevărată şi bucuria celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfârşitul Ceasului al nouălea

Să se ştie:

Că, dacă se citeşte Ceasul al nouălea în pridvorul bisericii, se face şi otpustul mic aici; iar dacă se citeşte în biserică, la strană, nu se face otpust, ci, după rugăciunea: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru..., binecuvântând preotul din Sfântul altar, îndată se începe Vecernia.

VECERNIA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire şi în mare podoabă Te ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca o piele; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul peste întărirea lui şi nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munţi vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa. Se suie munţi şi se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece şi nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiţi izvoare în văi, prin mijlocul munţilor vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici îşi vor potoli setea lor. Peste acelea păsările cerului vor locui, din mijlocul pietrelor vor da glas. Cel ce adăpi munţii din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor şi verdeaţă spre slujba oamenilor, ca să scoată pâine din pământ, şi vinul veseleşte inima omului; ca să veselească faţa cu untdelemn şi pâinea inima omului o întăreşte. Sătura-se-vor lemnele câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai răsădit, acolo pasările se vor încuiba. Lăcaşul Erodiului povăţuieşte pe ele, munţii cei înalţi adăpost cerbilor, piatra scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele şi-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte, întru care vor trece toate fiarele pădurii.

Puii leilor răcnind ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncare lor. Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile lor vor zăcea. Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea s-a până seara. Cât sau mărit lucrurile Tale, Doamne! Toate întru înţelepciune le-ai făcut; umplutu-s-a pământul de zidirea Ta! Marea aceasta este mare şi largă; acolo sunt jigănii cărora nu este număr, jivine mari şi mici. Acolo corăbiile umblă, balaurul acesta pe care l-ai zidit a-l batjocuri pe el. Toate către Tine aşteaptă să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umplea de bunătate. Iar întorcându-Ţi Tu faţa Ta, se vor turbura; luavei duhul lor şi se vor sfârşi şi în ţărna sa se vor întoarce. Trimite-vei Duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa pământului. Fie slava Domnului în veci, veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se cutremură, Cel ce se atinge de munţi şi fumegă. Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi. Îndulcească-se Lui vorba mea şi eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoşii de pe pământ şi cei fărădelege ca să nu fie ei. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul!

Iarăşi:

Soarele şi-a cunoscut apusul său. Pus-ai întunerec şi s-a făcut noapte. Cât sau mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înţelepciune le-ai făcut.

Slavă..., Şi acum... Aliluia (de 3 ori). Ectenia mare. După catisma de rând din Psaltire, Doamne, strigat-am..., pe glasul primei stihiri; iar sâmbătă seara se cântă pe glasul de rând.

Psalmul 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia la aminte glasul rugăciunii mele când strig către Tine. Auzi-mă Doamne.

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară. Auzi-mă Doamne.

Stihurile care urmează se citesc; iar la Sfinţi cu Doxologie mare, Sfinţi

cu Polieleu, Praznice, sâmbătă seara şi la Sfintele Liturghii unite cu Vecernia, se cântă:

Pune Doamne streajă gurii mele şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să tăgăduiesc răspunsurile cele din păcate.

Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege şi nu mă voi însoţi cu aleşii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra iar untdelemnul păcătosului să nu ungă capul meu.

Că încă şi rugăciunea mea este întru bună vrerile lor; înghiţitu-s-au lângă piatră judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie şi de smintelele celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii, deosebi sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta şi am privit şi nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine şi nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti Tu în pământul celor vii".

Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăveşte-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Aici se începe cântarea stihirilor Vecerniei, pe 10, pe 8, pe 6, sau pe 4, după importanţa zilei liturgice sau a sărbătorii prăznuite, combinate cu stihurile care urmează:

(Stih pe 10):

Scoate din temniţă sufletul meu, ca să laude numele Tău. Pe mine mă aşteaptă drepţii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Psalmul 129 (Stih pe 8):

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

Fie urechile Tale cu luând aminte spre glasul rugăciunii mele.

(Stih pe 6):

De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Pentru numele Tău Te-am aşteptat Doamne; aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul.

(Stih pe 4):

Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii să nădăjduiască Israil spre Domnul.

Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El, şi El va izbăvi pe Israil din toate fărădelegile lui.

Psalmul 116

Lăudaţi pe Domnul toate neamurile, lăudaţi-L pe El toate popoarele.

Că S-a întărit mila Lui peste noi şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Slavă..., Şi acum...,

Apoi această laudă pentru Sfânta Treime, facere a lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului:

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de

moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenele săptămânii

Se cuvine a şti că, dacă se va întâmpla unul din posturi şi dacă este, Aliluia, în locul prochimenelor săptămânii, se cântă acestea:

LUNI SEARA

Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 6-lea:

Stih: Doamne, nu cu urgia Ta să mă mustri, nici cu mânia Ta să mă certi.

Aliluia.

Stih: **Şi în vecii vecilor.**

Iar strana, cu glas mare: **Aliluia.**

MARŢI ŞI JOI SEARA

Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 6-lea:

Stih: înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Aliluia.

Stih: Şi în vecii vecilor.

Aliluia.

MIERCURI SEARA

Aliluia (de trei ori), pe glasul al 6-lea.

Stih: În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii graiurile lor.

Stih: Şi în vecii vecilor.

Aliluia.

Vineri seara şi duminică seara nu se cântă niciodată Aliluia.

Iar dacă S-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se cântă Prochimenele acestea:

SÂMBĂTĂ SEARA

Glasul al, 6-lea:

Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

DUMINICĂ SEARA

Glasul al 8-lea:

Iată, acum binecuvântaţi pe Domnul toţi slujitorii Domnului.

Stih: Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

LUNI SEARA

Glasul al 4-lea:

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Stih: Când Te-am chemat, auzitu-m-ai, Dumnezeul dreptăţii mele;

MARŢI SEARA

Glasul 1:

Mila Ta, Doamne, mă va urma în toate zilele vieţii mele.

Stih: Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi; la loc cu păşune, acolo m-a sălăşluit.

MIERCURI SEARA

Glasul al 5-lea:

Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă.

Stih: Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia aminte graiurile gurii mele.

JOI SEARA

Glasul al 6-lea:

Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

VINERI SEARA

Glasul al 7-lea:

Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti Tu şi mila Ta mă va întâmpina.

Stih: Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea izbăveşte-mă. Şi după Prochimen se zice:

Învredniceşte-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul

părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine. Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-ne îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat, Stăpâne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi stihirile Stihoavnei, la care se zic stihurile acestea deplin, de nu este sărbătoare.

Psalmul 122

Stih 1: Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se va milostivi spre noi.

Stih 2: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă, că prea mult s-a umplut sufletul nostru de ocara celor ce sunt întru îndestulare şi de hula celor mândri.

Dacă e sâmbătă, la Stihoavnă se zic stihurile: Domnul a împărăţit... precum S-a scris mai sus.

Dacă este Praznic împărătesc sau se va serba vreun Sfânt, se zic stihurile Praznicului sau ale sfântului.

Slavă..., Şi acum....a Născătoarei de Dumnezeu.

Apoi rugăciunea Dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu (Luca II, 29-30):

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru.... Apoi troparul Praznicului ce se va întâmpla, sau al Sfântului, sau al zilei, Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu, ectenia întreită şi otpustul.

Iar dacă este Postul Mare, se cântă troparele acestea, glasul al 5-lea:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce eşti

plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre(o metanie).

Botezătorule al lui Hristos, pe noi toţi ne pomeneşte, ca să ne izbăvim de fărădelegile noastre, că ţie s-a dat har a te ruga pentru noi(o metanie).

Slavă...,

Rugaţi-vă pentru noi, Sfinţilor Apostoli şi Sfinţii toţi, ca să ne izbăvim de primejdii şi de necazuri; că pe voi calzi folositori către Mântuitorul v-am câştigat(o metanie).

Şi acum...,al Născătoarei de Dumnezeu:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în nevoi, ci din primejdii ne izbăveşte pe noi, una curată una binecuvântată (aceasta se zice fără metanie).

Doamne miluieşte (de 40 de ori), **Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită..., întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!**

Preotul, din faţa Sfintei Mese:

Cel ce este binecuvântat, Hristos Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Împărate ceresc, pe credinciosul nostru popor ocroteşte-l, credinţa o întăreşte, pe cei răi îi îmblânzeşte, lumea o împacă, sfânt locaşul acesta bine-l păzeşte, pe cei mai înainte răposaţi, părinţii şi fraţii noştri, în locaşurile drepţilor îi aşază şi pe noi întru mărturisire şi pocăinţă ne primeşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

După aceea, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele...,aşa cum S-a arătat la Miezonoptica de toate zilele (caută la pg. 24).

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte(de 12 ori). Iar dacă este Postul Mare, se zice această

Rugăciune

Preasfântă Treime, Stăpânie de o fiinţă, Împărăţie nedespărţită, Ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor, binevoieşte şi pentru mine, păcătosul, întăreşte şi înţelepţeşte inima mea şi şterge toată întinarea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc şi să Te laud şi să mă închin Ţie şi să zic: unul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac (de trei ori), cu trei metanii.

Slavă..., Şi acum..., Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea..., Psalmul 33 (caută la pg. 86), şi: Înălţa-Te-voi, Dumnezeul meu, împăratul meu şi voi binecuvânta numele Tău... Psalmul 144 (caută la pg. 88). Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori). Binecuvintează... Apoi se face otpustul. Acestea se fac când e Postul Mare.

Iar de-ţi este voia, după sfârşitul Vecerniei zi această

Rugăciune a Marelui Vasile

Bine eşti cuvântat, Stăpâne Atotţiitorule Care ai luminat ziua cu lumină de soare şi noaptea ai strălucit-o cu raze de foc; Care ne-ai învrednicit a trece lungimea zilei şi a ne apropia de începuturile nopţii; ascultă rugăciunea noastră şi a tot poporul Tău şi ne iartă nouă tuturor păcatele noastre cele de voie şi cele fără de voie. Primeşte rugăciunile noastre cele de seară şi trimite mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale peste moştenirea Ta. Ocroteşte-ne cu sfinţii Tăi îngeri, înarmează-ne cu armele dreptăţii Tale. Îngrădeşte-ne cu adevărul Tău. Păzeşte-ne cu puterea Ta. Mântuieşte-ne de toată primejdia, de tot vicleşugul celui potrivnic şi ne dăruieşte şi această seară, cu noaptea ce vine şi toate zilele vieţii noastre desăvârşit, sfântă, cu pace, fără de păcate, fără sminteală şi fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor, care Ţi-au plăcut din veac. Amin.

Apoi: Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii... şi otpustul

RUGĂCIUNEA LA MASA DE SEARĂ

Mergând seara la masă, se zice:

Mânca-vor săracii şi se vor sătura şi vor lăuda pe Domnul; iar inimile celor ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi în veacul veacului.

Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Preotul binecuvintează masa.

După scularea de la masă, se zic aceste rugăciuni către Născătoarea de Dumnezeu:

Făcutu-s-a pântecele tău masă sfântă, având cerească pâine pe Hristos Dumnezeul nostru, dintru Care tot cel ce mănâncă nu va muri, precum a zis Hrănitorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu.

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând cu vederea greşelile noastre şi dăruind vindecare celor ce iau cu credinţa, binecuvântarea ta, Preacurată.

Apoi se zice: Cuvine-se cu adevărat... şi:

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale şi întru lucrurile mâinilor Tale ne-am bucurat. Însemnatu-s-a peste noi lumina feţei Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin şi de untdelemn ce s-au înmulţit. Cu pace ne vom culca şi vom adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi, întru nădejde ne-ai aşezat.

Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează,

Preotul:

Cu noi este Dumnezeu, cu al Său har şi cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

PAVECERNIŢA MARE

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din faţa uşilor împărăteşti, cu dvera închisă, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... iar dacă nu este preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... Şi cântăreţul cel rânduit începe aşa: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie, Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăţia... Cântăreţul: Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul intră în Sfântul Altar.

Dacă este săptămâna întâi a Postului Mare, se citeşte

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte. Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinându-se cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!" Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!" Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

După sfârşitul psalmului acesta, se cântă Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, preotul îmbrăcând în acest scop şi felonul, pe care îl dezbracă la sfârşitul lui.

Iar dacă nu este Săptămâna Mare, se începe aşa:

Psalmul 4

Când Te-am chemat, mai auzit, Dumnezeul dreptăţii mele! Întru necaz mai desfătat! Milostiveşte-Te spre mine şi ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când veţi fi grei la inimă? Pentru ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi minciuna? Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul. Mâniaţi-vă,

dar nu greşiţi; de cele ce ziceţi întru inimile voastre, întru aşternuturile voastre, vă umiliţi. Jertfiţi jertfa dreptăţii şi nădăjduiţi spre Domnul. Mulţi zic: „Cine ne va arăta nouă cele bune?" Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feţei Tale, Doamne! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor: de grâu, de vin şi de untul-de-lemn ce s-au înmulţit. Cu pace împreună mă voi culca şi voi adormi, că Tu, Doamne, deosebi întru nădejde mai aşezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerţi. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt. Vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele şi sufletul meu S-a tulburat foarte, şi Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne, izbăveşte sufletul meu, mântuieşte-mă, pentru mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomeneşte pe Tine şi în iad cine se va mărturisi Ţie? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în toate nopţile patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, învechitu-m-am între toţi vrăjmaşii mei. Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fărădelege, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se ruşineze şi să se tulbure foarte, toţi vrăjmaşii mei; să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrab.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita, până în sfârşit? Până când vei întoarce faţa Ta de către mine? Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, durere în inima mea ziua şi noaptea? Până când se va înălţa vrăjmaşul meu împotriva mea? Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: „întăritu-m-am asupra lui". Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăj-

duit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine şi voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Iarăşi:

Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: „întăritu-m-am asupra lui".

Slavă..., Şi acum.... Aliluia (de 3 ori) şi trei metanii. Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă..., Şi acum...

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu. Dumnezeul meu, spre Tine am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmaşii mei. Pentru că toţi cei ce Te aşteaptă pe Tine nu se vor ruşina; să se ruşineze toţi cei ce fac fărădelegi îndeşert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învaţă. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale Doamne şi de milele Tale, că din veac sunt. Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni. După mila Ta pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun şi drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţa-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt mila şi adevărul, pentru cei ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul. Întărire este Domnul celor ce se tem de Dânsul şi făgăduinţa Lui va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laţ picioarele mele. Caută spre mine şi mă miluieşte, că Unul-Născut şi sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulţit,

din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea şi osteneala mea şi-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmaşii mei, că s-au înmulţit şi cu urâciune nedreaptă m-au urât. Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit spre Tine. Cei fără de răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne. Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israil din toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu mă ruşinezi în veac. Întru îndreptarea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător şi casă de scăpare ca să mă mântuieşti. Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu şi pentru numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care au ascuns-o mie, că Tu eşti apărătorul meu, Doamne. În mâinile Tale voi pune duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciunile în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu şi nu mai lăsat în mâinile vrăjmaşului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a întru mânie ochiul meu, sufletul meu şi inima mea. Că S-a stins întru durere viaţa mea şi anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie vârtutea mea şi oasele mele s-au tulburat. La toţi vrăjmaşii mei m-am făcut ocară şi vecinilor mei foarte şi frică cunoscuţilor mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de la mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat, că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea, ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu către Tine Doamne am nădăjduit, zis-am: „Tu eşti Dumnezeul meu!" în mâinile Tale soarta mea, izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei

ce mă prigonesc. Arată faţa Ta peste robul Tău, mântuieşte-mă cu mila Ta! Doamne, să nu mă ruşinezi, că Te-am chemat pe Tine; să se ruşineze necredincioşii şi să se pogoare în iad. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăimare. Cât este de mare mulţimea bunătăţii Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai ascuns-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc spre Tine înaintea fiilor oamenilor. Ascunde-vei pe dânşii întru ascunsul feţei Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-vei pe ei în cortul Tău de grăirea împotrivă a limbilor. Binecuvântat este Domnul, că minunată a făcut mila S-a în cetatea îngrădită. Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt de la faţa ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine. Iubiţi pe Domnul toţi cuvioşii Lui, că adevărul caută Domnul şi răsplăteşte celor ce de prisos fac mândrie. Îmbărbătaţi-vă şi să se întărească inima voastră, toţi cei ce nădăjduiţi spre Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului: „Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul". Că EI te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele Său te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de reaua întâmplare şi de dracul cel de amiazăzi. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Că Tu, Doamne, eşti nădejdea mea; pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va

porunci pentru tine ca să te păzească întru toate căile tale. Pe mâini te vor ridica ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei încăleca şi vei călca peste leu şi peste balaur. „Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, (zice Domnul); îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umplea pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea".

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei metanii.

Apoi strana întâi începe Cântarea Proorocului Isaia, cu cântare dulce, lin şi rar, pe glasul a 7-lea:

Cu noi este Dumnezeu, înţelegeţi, neamuri, şi vă plecaţi, căci cu noi este Dumnezeu.

Strana a doua cântă iar această cântare toată, apoi amândouă stranele, fiecare câte un stih:

Auziţi până la marginile pământului, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecaţi-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăşi de veţi putea şi iarăşi veţi fi biruiţi, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi orice sfat veţi sfătui, risipi-l-va Domnul, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi cuvântul pe care îl veţi grăi nu va rămâne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeul nostru, pe Acela vom sfinţi, şi El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfinţire, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul şi mă voi mântui printr-Însul, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu

noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbla întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiţi în latura şi în umbra morţii, lumină va străluci peste voi, căci cu noi este Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul şi S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi se cheamă numele Lui înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, căci cu noi este Dumnezeu. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Apoi amândouă stranele cântă împreună:

Cu noi este Dumnezeu, înţelegeţi, neamuri, şi vă plecaţi, căci cu noi este Dumnezeu (de trei ori).

Şi îndată troparele acestea:

Strana întâi: Ziua trecând, mulţumesc Ţie, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruieşte-o mie, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Strana a doua: Slavă...,

Ziua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruieşte-o mie, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Strana întâi: Şi acum...

Ziua trecând, cu cântare Te slăvesc pe Tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de bântuială dăruieşte-o mie,

Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Amândouă strănile cântă împreună, pe glasul al 2-lea:

Firea cea fără de trup a heruvimilor cu cântări fără încetare pe Tine Te slăveşte.

Vieţuitorii cei cu câte şase aripi, serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine Te preaînalţă.

Toate oştile îngerilor cu cântări întreit sfinte Te laudă.

Că mai înainte de toate eşti, Cel ce eşti Părinte, şi împreună fără de început ai pe Fiul Tău.

Şi întocmai cinstit purtând pe Duhul vieţii, nedespărţirea Treimii arăţi.

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, şi cei ce aţi fost singuri văzători Cuvântului şi slujitori,

Ale proorocilor şi ale mucenicilor toate cetele, ca cei ce aveţi viaţă nemuritoare,

Pentru toţi rugaţi-vă cu deadinsul, că toţi suntem întru nevoi.

Ca, izbăvindu-ne de înşelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească:

Sfinte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Şi îndată se citeşte cu glas lin: Cred întru unul Dumnezeu... (caută la pg. 24).

Apoi:

Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoşii (de trei ori).

Toate puterile cereşti, ale sfinţilor îngeri şi ale arhanghelilor, rugaţi-vă pentru noi, păcătoşii (de două ori).

Sfinte Ioane, Proorocule şi Înaintemergătorule şi Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoşii (de două ori).

Sfinţilor mărităţilor apostoli, proorocilor şi mucenicilor şi toţi sfinţii, rugaţi-vă pentru noi păcătoşii (de două ori).

Preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtători părinţi ai noştri,

păstori şi învăţători ai lumii, rugaţi-vă pentru noi păcătoşii (de două ori).

Aici se pomeneşte şi sfântul al cărui hram îl poartă biserica (de două ori).

Cea nebiruită şi necuprinsă şi dumnezeiască putere a cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe noi, păcătoşii (de două ori).

Dumnezeule, curăţeşte-ne pe noi, păcătoşii.

Dumnezeule, curăţeşte-ne pe noi, păcătoşii.

Dumnezeule, curăţeşte-ne pe noi, păcătoşii, şi ne miluieşte.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Şi se cântă Troparele acestea (iar de este praznic, troparul praznicului):

LUNI ŞI MIERCURI SEARA

Se cântă aceste Tropare, pe glasul al 2-lea:

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...,

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse. Izbăveşte-mă de ele şi mă mântuieşte, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum...

Pentru că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată, că milostiv este şi poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

MARŢI ŞI JOI SEARA

Se cântă aceste tropare, glasul al 8-lea:

Neadormirea nevăzuţilor mei vrăjmaşi o ştii, Doamne, şi

slăbiciunea ticălosului meu trup o cunoşti, Cel ce mai zidit. Pentru aceasta în mâinile Tale voi da duhul meu. Acoperă-mă cu aripile bunătăţii Tale, ca nu cândva să adorm întru moarte. Şi ochii minţii mele luminează-i întru desfătarea dumnezeieştilor Tale cuvinte; şi mă deşteaptă la vreme cuvenită, spre a Ta slăvire, ca un bun şi de oameni iubitor.

Stih: Caută şi mă auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

Cât va fi de înfricoşătoare judecata Ta, Doamne! Îngerii stând înainte, oamenii în mijloc adunându-se, cărţile deschizându-se, faptele cercetându-se, gândurile întrebându-se. Ce judecată va fi mie, celui zămislit în păcate? Cine-mi va stinge văpaia? Cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni?

Slavă...,

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase, şi mă învredniceşte să ud picioarele Tale, care, din calea rătăcirii, pe mine m-au izbăvit. Şi să aduc Ţie mir de bună mireasmă, viaţă curată, întru pocăinţă mie agonisită; ca să aud şi eu glasul Tău cel dorit: Credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace!

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neînfruntată nădejdea ta, Născătoare de Dumnezeu, având, mă voi mântui. Folosinţa ta agonisind, Preacurată, nu mă voi teme. Izgoni-voi pe vrăjmaşii mei şi-i voi birui pe ei, îmbrăcându-mă numai cu acoperământul tău ca şi cu o platoşă; şi întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă, strig către tine: Stăpână, mântuieşte-mă cu rugăciunile tale şi mă scoală din întunecatul somn, spre a ta slăvire, cu puterea Celui ce S-a întrupat din tine, a Fiului lui Dumnezeu.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează părinte. Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... Apoi se citeşte această,

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăveşte-ne şi de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primeşte jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, şi ne învredniceşte şi măsura nopţii fără de prihană a o trece, neispitiţi de rele, şi ne izbăveşte de toată tulburarea şi îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruieşte sufletelor noastre umilinţă şi gândurilor noastre grijire de întrebarea ce va să fie la înfricoşătoarea şi dreapta Ta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi omoară mădularele noastre cele pământeşti, ca şi întru liniştea somnului să ne luminăm cu privirea la judecăţile Tale. Întoarce de la noi toată nălucirea necuvioasă şi pofta cea vătămătoare şi ne ridică în vreme de rugăciune, întăriţi în credinţă şi sporind întru poruncile Tale, cu bună vrerea şi bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care bine eşti cuvântat, împreună cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Duhul Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi îndată: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută la pg. 9).

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea la Tine să vie. Să nu întorci faţa Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi Te voi chema, degrab auzi-mă! Că s-au stins ca fumul zilele mele şi oasele mele ca uscăciunea s-au uscat. Rănit am fost ca iarba şi s-a uscat inima mea; că am uitat a mânca pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; făcu-tu-m-am ca şi corbul de noapte în loc nelocuit. Privegheat-am şi am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiş. Toată ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei, şi cei ce mă lăudau împotriva mea se jurau. Că cenuşă ca pâinea am mâncat şi băutura mea cu plângere am amestecat, de către faţa

iuţimii Tale şi a mâniei Tale; că înălţându-mă, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat şi eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi şi pomenirea Ta din neam în neam. Tu sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este a Te milostivi spre el, că a venit vremea. Că bine au voit robii Tăi pietrelor lui şi de ţărâna lui le va fi milă. Şi se vor teme neamurile de numele Domnului şi toţi împăraţii pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul şi Se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriţi şi n-a dispreţuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină, şi poporul ce se zideşte va lăuda pe Domnul. Că a privit din înălţimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecaţi, să dezlege pe fiii celor omorâţi, să vestească în Sion numele Domnului şi lauda Lui în Ierusalim. Când se vor aduna popoarele dimpreună şi împăraţii, ca să slujească Domnului. Răspuns-au Lui în calea tăriei Lui: Împuţinarea zilelor mele spune-mi. Nu mă lua pe mine la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Întru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat, şi lucrul mâinilor Tale sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămânea, şi toţi ca o haină se vor învechi şi ca un veşmânt îi vei schimba pe ei şi se vor schimba. Iar Tu acelaşi eşti şi anii Tăi nu se vor împuţina. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor şi seminţia lor în veac se va îndrepta.

Rugăciunea lui Mânase, regele iudeilor

Doamne, Atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, al lui Avraam, al lui Isaac şi al lui Iacob şi al seminţiei celei drepte a lor, Care ai făcut cerul şi pământul cu toată podoaba lor, Cel ce ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul şi l-ai pecetluit pe el cu înfricoşător şi slăvit numele Tău, de care toate se tem şi se cutremură de faţa puterii Tale, că nesuferită este mare cuviinţa măririi Tale şi nerăbdată mânia îngrozirii Tale asupra păcătoşilor! Însă

nemăsurată şi neajunsă este mila făgăduinţei Tale, că Tu eşti Domnul cel preaînalt, Milosârd, îndelung Răbdător şi mult Milostiv, Căruia îi pare rău de răutăţile oamenilor. Tu, Doamne, după mulţimea bunătăţii Tale, ai făgăduit pocăinţă şi iertare celor ce greşesc Ţie, şi cu mulţimea îndurărilor Tale, ai hotărât pocăinţă păcătoşilor spre mântuire. Tu dar Doamne, Dumnezeul puterilor, n-ai pus pocăinţă drepţilor: lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov, celor ce n-au greşit Ţie, ci ai pus pocăinţă asupra mea, păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât numărul nisipului mării. Înmulţitu-s-au fărădelegile mele Doamne, şi nu sunt vrednic să privesc şi să văd înălţimea cerului, pentru mulţimea nedreptăţilor mele. Strâns sunt de multe legături de fier, încât nu-mi pot ridica capul meu şi nu este slăbire. Pentru că am întărâtat mânia Ta şi rău înaintea Ta am făcut; n-am împlinit voia Ta, nici n-am păzit poruncile Tale, şi am pus urâciune şi am înmulţit smintelile. Iar acum plec genunchii inimii mele, trebuindu-mi bunătate de la Tine; greşit-am Doamne, greşit-am, şi fărădelegile mele eu le ştiu. Ci mă cuceresc, rugându-mă: Iartă-mă, Doamne, iartă-mă şi nu mă pierde cu fărădelegile mele, nici în veac ţinând mânie să nu te uiţi la răutăţile mele, nici nu mă osândi întru cele mai de jos ale pământului. Pentru că Tu eşti, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Întru mine să arăţi toată bunătatea Ta; că nevrednic fiind, să mă mântuieşti după multă mila Ta, şi Te voi lăuda totdeauna în zilele vieţii mele. Că pe Tine Te laudă toate puterile cereşti şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule..., cu trei metanii, Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă... (caută la pg. 27), Doamne miluieşte (de 40 de ori). Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., întru numele Domnului, binecuvintează, părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri...

şi această

Rugăciune a lui Mardarie

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi cu judecăţile care ştii, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!" Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!" Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu se va îndrepta înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Şi s-a mâhnit întru mine duhul meu şi inima mea s-a tulburat întru mine. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Să nu întorci faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud

dimineaţa mila Ta, că la Tine mie nădejdea. Arată-mi calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei învia, întru dreptatea Ta, vei scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotţiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primeşte rugăciunea noastră Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe noi. Că Tu eşti unul Sfânt, Tu eşti unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele, bine Te voi cuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie. Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învredniceşte-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi precum am nădăjduit întru Tine. Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-ne îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat, Stăpâne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat, Sfinte, luminează-ne

cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi se zice Canonul de rând al Sfântului sau al Născătoarei de Dumnezeu.

Iar după sfârşitul canonului se cântă: Cuvine se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi încep stranele să cânte lin şi rar, pe glasul al 7-lea:

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul afară de Tine, ajutor întru necazuri nu avem. Doamne al puterilor, miluieşte-ne pe noi (de două ori, fără stih).

Apoi se cântă însoţit de stih.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi alăută.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudaţi-L pe El în timpane şi în horă, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudaţi-L pe Domnul întru sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Slavă...,

Doamne, de n-am avea pe sfinţii Tăi rugători şi bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a Te lăuda pe Tine, pe Care Te binecuvintează neîncetat

îngerii? Ştiutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Multe sunt mulţimile greşelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieţii mele, nu mă lăsa pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredinţa, ci singură mă sprijineşte şi mă miluieşte.

Şi aceasta, a Născătoarei de Dumnezeu:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Doamne miluieşte (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul... (caută la pg. 24). Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului... Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi... Iar fiecare, stând puţin, zice întru sine rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum S-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pg. 24). Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori). Şi această:

Rugăciune de cerere
către Preasfânta de Dumnezeu Născătoarea
Facere a lui Pavel Monahul din Mănăstirea Făcătoarei de bine.

Nepătată, neîntinată, fără prihană, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii, prin preaslăvită naşterea ta, L-ai unit şi firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cereşti ai împreunat-o; ceea ce eşti singură nădejdea celor fără de nădejde şi celor biruiţi ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine şi tuturor creştinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos şi întinat, care, cu urâte gânduri şi cu cuvinte şi cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut şi, prin lenea dulceţilor

vieţii, cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce eşti Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostiveşte-te spre mine, păcătosul şi întinatul, şi primeşte rugăciunea mea, ce se aduce ţie din buze necurate; iar pe Fiul tău şi Stăpânul nostru şi Domnul, cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzând, roagă-L să-mi deschidă şi mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătăţii Sale! Şi, trecând greşelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăinţă şi lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Şi fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă şi iubitoare de bine. Întru această viaţă de acum, caldă folositoare şi ajutătoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le şi la pocăinţă îndreptându-mă. Şi, în vremea ieşirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l şi întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Şi, în ziua înfricoşătoarei judecăţi, de munca cea veşnică izbăvindu-mă şi slavei celei negrăite a Fiului tău şi Dumnezeului nostru moştean pe mine arătându-mă. Pe care să o şi dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu, Născătoare, prin mijlocirea şi sprijinul tău. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Unuia Născut Fiului tău, a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Duhul Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos

Facere a lui Antioh Monahul Pandectul.

Şi ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului şi sufletului; şi ne păzeşte pe noi de întunecatul somn al păcatului şi de toată întunecata şi cea de noapte patimă a dulceţii. Conteneşte întărâtările patimilor, stinge săgeţile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră

cu vicleşug. Zburdările trupului nostru le potoleşte şi tot gândul nostru cel pământesc şi trupesc adoarme-l. Şi ne dăruieşte nouă, Dumnezeule, minte deşteptată, cuget curat, inima trează, somn uşor şi de toată nălucirea satanei nestrămutat. Scoală-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriţi întru poruncile Tale şi pomenirea judecăţilor Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruieşte, ca să cântăm şi să binecuvântăm şi să slăvim preacinstitul şi prea-încuviinţatul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită pururea Fecioară binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău şi Dumnezeul nostru şi cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Preotul, numai în primele cinci zile din săptămâna întâi a Postului Mare, îmbracă felonul, deschide sfintele uşi şi citeşte Evanghelia rânduită, apoi închide uşile şi dezbracă felonul. Urmează otpustul. Preotul, din faţa sfintelor uşi: Slavă Ţie Hristoase Dumnezeule... Cântăreţul: Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte..., (de 3 ori), Părinte binecuvintează; iar noi, toţi, ne plecăm la pământ şi preotul, tot în genunchi, cu faţa la apus, zice cu glas mare această:

Rugăciune

Stăpâne mult Milostive, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu folosinţele cinstitelor cereştilor puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţi-

lor Apostoli; ale sfinţilor, mărităilor şi bunilor biruitori mucenici; ale preacuvioşilor şi purtătorilor de Dumnezeu părinţilor noştri; ale Sfinţilor şi dreptţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi ale tuturor sfinţilor Tăi, bine-primită fă rugăciunea noastră; dăruieşte-ne iertare de greşelile noastre; acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale; izgoneşte de la noi pe tot vrăjmaşul şi pizmaşul; împacă viaţa noastră; Doamne, miluieşte-ne pe noi şi lumea Ta şi mântuieşte sufletele noastre, ca un bun şi de oameni iubitor.

Apoi, făcând cel mai mare metanie până la pământ, zice către fraţi sau către credincioşi:

Binecuvântaţi şi mă iertaţi pe mine, păcătosul.

Iar fraţii (credincioşii) răspund:

Dumnezeu să te ierte, părinte sfinţite.

Preotul se întoarce cu faţa către Răsărit şi zice: Să ne rugăm pentru... şi celelalte, după cum S-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (pg. 29); şi după fiecare stih se cântă: Doamne miluieşte. Iar la urmă cel mai mare zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri...

Şi încep fraţii sau credincioşii, de-a dreapta şi de-a stânga, câte doi, pe rând, a face, metanii şi a cere iertare de la cel mai mare, zicând fiecare:

Binecuvintează, părinte sfinţite, şi mă iartă pe mine, păcătosul.

Iar cel mai mare stă în mijlocul bisericii, până ce toţi fraţii termină de a-şi lua iertarea de la el. Iar când merg în chilii, monahii (şi mirenii mergând acasă) rostesc această

Rugăciune:

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre cele de voie şi cele fără de voie, cele cu fapta şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cele cu neştiinţă, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun şi de oameni iubitor.

Pe cei ce ne urăsc pe noi şi ne fac strâmbătate iartă-i, Doamne. Celor ce ne fac bine fă-le bine. Fraţilor şi rudeniilor

noastre dăruieşte-le cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pe cei ce sunt întru neputinţă cercetează-i şi vindecare dăruieşte-le. Pe cei de pe mare ocârmuieşte-i. Cu cei călători împreună călătoreşte. Pe cei din văzduh ocroteşte-i. Celor ce ne slujesc şi ne miluiesc pe noi iertare păcatelor dăruieşte-le. Pe cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii miluieşte-i, după mare mila Ta. Pomeneşte Doamne, pe cei mai dinainte adormiţi, părinţii şi fraţii noştri, şi-i odihneşte unde luminează lumina feţei Tale. Pomeneşte Doamne, pe fraţii noştri cei din necazuri şi-i izbăveşte de toata primejdia. Pomeneşte Doamne, pe cei ce aduc daruri şi fac bine în sfintele Tale biserici şi le dă lor cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pomeneşte-ne, Doamne, şi pe noi, smeriţii, păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, şi luminează mintea noastră cu lumina cunoştinţei Tale şi ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, şi ale tuturor sfinţilor Tăi, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Biserica din localitatea Cinciş-Hunedoara

PAVECERNIŢA MICĂ

După ce preotul dă binecuvântarea, cu epitrahilul pe grumaz, din faţa uşilor împărăteşti, cu dvera închisă, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Prea sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul intră în Sfântul Altar. Apoi psalmul 50: Miluieşte mă, Dumnezeule... (caută la pg. 9).

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!" Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!" Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu se va îndrepta înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Şi s-a mâhnit întru mine duhul meu şi inima mea s-a tulburat întru mine. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Să nu întorci faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud

dimineaţa mila Ta, că la Tine mie nădejdea. Arată-mi calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei învia, întru dreptatea Ta, vei scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie, pentru slava Ta cea mare. Doamne, împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotţiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatele lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primeşte rugăciunea noastră Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe noi. Că Tu eşti unul Sfânt, Tu eşti unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele Te voi binecuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie. Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învredniceşte-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-ne îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat, Stăpâne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat, Sfinte, luminează-ne cu

îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cred întru unul Dumnezeu... (caută la pg. 22)

Apoi Canonul din Canoanele Născătoarei de Dumnezeu, al glasului de rând, sau Canonul Sfântului din acea zi. Iar după sfârşitul Canonului, se cântă: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Apoi se citeşte Troparul zilei, al hramului Sfântului şi celelalte.

Iar dacă este hramul lui Hristos sau al Născătoarei de Dumnezeu, se citesc întâi al hramului şi al zilei. Apoi aceste Tropare, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Cu sângiuirile mucenicilor Tăi, celor din toată lumea, ca şi cu o porfiră şi cu vison, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înşii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obştii Tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă...,

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un îndurat.

Vineri seara, troparul Tuturor Sfinţilor, glasul al 2-lea;

Apostolilor, mucenicilor, proorocilor, ierarhilor, cuvioşilor şi drepţilor, care bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugaţi-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele

noastre.

Slavă..., Cu sfinţii odihneşte, Hristoase... (caută mai sus).

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ca o pârga a firii, Ţie, Săditorului făpturii, lumea îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici; pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă Biserica Ta, o păzeşte, pentru Născătoarea de Dumnezeu, mult-Milostive.

Iar Sâmbătă seara, Condacul glasului de rând; la praznicele împărăteşti (când nu se face priveghere) sau la sfinţii mari, se zic Condacele lor. Doamne miluieşte (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea (caută la pg. 24) ..., Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită..., întru numele Domnului, binecuvintează, părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... Şi îndată rugăciunea de cerere către Sfânta de Dumnezeu Născătoarea: Nepătată, neîntinată, nestricată... (caută la pg. 122).

Şi rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos: Şi ne dă nouă, Stăpâne... (caută la pg. 123).

După aceasta, otpustul şi obişnuita iertare.

Această Pavecerniţă mică se citeşte peste tot anul neschimbat, iar în Postul Mare, Sâmbătă şi Duminică seara, cu excepţia Sâmbetei mari. În săptămâna luminată, este înlocuită cu Ceasurile Paştilor.

Biserica Mănăstirii Văratec

RUGĂCIUNILE SERII

Începutul se face ca şi la rugăciunile dimineţii, zicând: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... (caută la pg. 9).

Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău; toţi, lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Doamne miluieşte (de 12 ori). Apoi:

Rugăciunea întâi, a Sfântului Macarie cel Mare, către Dumnezeu-Tatăl

Dumnezeule cel veşnic şi Împărate a toată făptura, Cel ce mai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi, cu fapta, cu cuvântul şi cu gândul; şi curăţeşte, Doamne, smeritul meu suflet de toată întinăciunea trupului şi a sufletului. Şi-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace ca, sculându-mă din ticălosul meu aşternut, bine să plac preasfântului Tău nume în toate

zilele vieţii mele şi să calc pe vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupeşti şi pe cei fără de trup. Şi mă izbăveşte, Doamne, de gândurile cele deşarte, care mă întinează, şi de poftele cele rele. Că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh, către Domnul nostru Iisus Hristos

Atotţiitorule Cuvinte al Tatălui, însuţi fiind desăvârşit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihneşte întru mine pururea, Iisuse, Cel ce eşti Păstor bun al oilor Tale. Nu mă da ispitei şarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânţa putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Cel căruia ne închinăm, Împărate sfinte, Iisuse Hristoase, păzeşte-mă în timpul somnului cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfinţit pe ucenicii Tăi. Dă-mi, Doamne, şi mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în aşternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înţelegerii sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăţia cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzeşte şi mă ridică, la vreme cuvenită, spre a Ta slăvire, că preaslăvit eşti cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu preasfântul Duh în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh

Doamne, Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhule adevărate, milostiveşte-Te spre mine, păcătosul robul Tău, şi mă miluieşte şi-mi iartă mie, nevrednicului, toate câte am greşit Ţie astăzi ca un om, şi nu numai ca un om, ci şi mai rău decât dobitocul. Păcatele mele cele de voie şi cele fără de voie, cele ştiute şi cele neştiute, care sunt din tinereţe şi din obiceiul cel rău şi care sunt din voia cea slobodă şi din lene; ori de m-am

jurat cu numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am mâhnit, sau de ceva m-am mâniat, sau am minţit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine şi nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am mâhnit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat, sau, stând la rugăciune, mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebuneşte am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumuseţe străină am văzut şi cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cuvine am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau alt-ceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte; că acestea toate şi mai mari decât acestea am făcut. Miluieşte-mă, Stăpâne şi Făcătorul meu, pe mine, leneşul şi nevrednicul robul Tău, şi mă uşurează şi mă slobozeşte şi mă iartă, ca un bun şi de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc şi să dorm eu, păcătosul şi necuratul şi ticălosul, şi să mă închin şi să cânt şi să preaslăvesc preacinstit numele Tău, împreună cu al Tatălui şi cu al Unuia-Născut Fiului Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Doamne, Dumnezeul nostru, orice am greşit în această zi cu cuvântul, cu fapta şi cu gândul, ca un bun şi iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace şi fără mâhnire dăruieşte-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl trimite să mă acopere şi să mă păzească de tot răul. Că Tu eşti păzitorul sufletelor şi al trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Doamne, Dumnezeul nostru, în Care am crezut şi al Cărui nume mai vârtos decât tot numele îl chemăm, dă-ne nouă

iertare sufletului şi trupului, celor ce mergem spre somn; păzeşte-ne de toată nălucirea şi, fără întunecată dulceaţă, potoleşte pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupeşti şi sufleteşti şi ne dă în curăţie a vieţui cu lucrurile şi cu cuvintele, ca, dobândind viaţă cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

Rugăciunea a şasea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată şi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău şi Dumnezeului nostru spre pătimaşul meu suflet şi, cu rugăciunile Tale, mă îndreptează spre fapte bune, ca măcar cealaltă vreme a vieţii mele fără de prihană să o trec şi pentru tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care eşti una curată şi binecuvântată.

Rugăciunea a şaptea, către sfântul înger, păzitorul vieţii

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi, şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui potrivnic mă izbăveşte, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine, păcătosul şi nevrednicul rob, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor sfinţilor. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Fecioară, care eşti pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine, păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău şi de folosinţa ta, că spre tine nădăjduieşte sufletul meu, şi mă miluieşte.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori). Părinte, binecuvintează!Preotul zice otpustul mic: Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru...(vezi pg. 28); iar dacă nu eşti preot, să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale preacuvioşilor părinţilor noştri şi ale tuturor sfinţilor, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin

(Aceasta să o zici arătând spre patul tău)

Stăpâne, Iubitorule de oameni, au doară nu-mi va fi acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată, groapa îmi zace înainte şi iată, moartea îmi stă înainte. De judecata ta, Doamne, mă tem şi de chinul cel fără de sfârşit; iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul, Dumnezeul meu, pururea Te mânii şi pe Preacurata Maica Ta şi pe toate puterile cereşti şi pe sfântul înger, păzitorul meu. Şi ştiu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda şi chinul. Ci, rogu-Te, Doamne, mântuieşte-mă după mulţimea bunătăţii Tale, că, de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta, ci spre

mine, păcătosul, să faci minuni cu mila Ta; întru aceasta să arăţi iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea bunătatea şi milostivirea Ta cea veşnică, ci, precum voieşti, tocmeşte pentru mine lucrul.

Apoi cu închinăciune până la pământ, zi:

Mă închin Ţie, Preasfântă Treime, Care eşti o Fiinţă de viaţă făcătoare şi nedespărţită: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte; cred întru Tine şi Te mărturisesc şi Te slăvesc; îţi mulţumesc şi Te laud, Te cinstesc, Te prea-înalţ şi Te rog: Miluieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău (de trei ori).

Mă închin ţie, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu naşterea ta, împărăteasa cerului şi a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor şi împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoşilor. Tu mă acoperă şi mă apără de toate nevoile şi împresurările sufleteşti şi trupeşti. Şi te rog să-mi fii folositoare cu preaputernicele tale rugăciuni (o închinăciune).

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primeşte această puţină rugăciune şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre (o închinăciune).

Toate puterile cereşti: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii şi Îngerii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Sfinte şi mare Proorocule Ioane, Înaintemergătorule şi Botezătorule al Domnului, cel ce ai pătimit pentru Hristos şi ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile tale (o închinăciune).

Sfinţilor ai lui Dumnezeu: Apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhiereilor, postitorilor, temătorilor de Dumne-

zeu, drepţilor, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor şi toţi sfinţii, care aţi pătimit pentru Hristos şi aţi câştigat îndrăzneală către Stăpânul, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul, ca s-ă mă mântuiesc cu rugăciunile voastre (o închinăciune).

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, şi cu făcătorul de minuni Nicolae, cu toţi sfinţii începători ai preoţiei, ajutaţi-mi şi miluiţi-mă cu rugăciunile şi ajutorul vostru (o închinăciune).

Toate sfintele femei: mironosiţe, mucenice, temătoare de Dumnezeu şi fecioare, care aţi slujit Mântuitorului Hristos cum se cuvine, rugaţi pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Cea nebiruită şi dumnezeiască putere a cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci a Domnului, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, ci mă apără de toată ispita cea trupească şi sufletească (o închinăciune).

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creştinilor, pentru că altă îndrăzneală şi nădejde nu am, în afară de tine, ceea ce eşti cu totul nevinovată, Stăpâna mea şi Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos Dumnezeului meu, pentru aceea mă rog: miluieşte-mă şi mă izbăveşte de toate răutăţile mele şi roagă pe milostivul tău Fiu şi Dumnezeul meu ca să miluiască ticălosul meu suflet şi să mă izbăvească de veşnicele chinuri şi să mă învrednicească împărăţiei Sale (o închinăciune).

Sfinte îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătăţii tale şi izgoneşte de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului şi roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Şi apoi, vrând să te aşezi pe aşternut, zi aceasta:

Luminează-mi ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...,

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse; izbăveşte-mă de dânsele şi mă mântuieşte, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum...,al Născătoarei de Dumnezeu:

Preaslăvită Maică a lui Dumnezeu, care eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri, neîncetat te cântăm cu inima şi cu gura, mărturisind că tu eşti de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat şi te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi să-ţi săruţi crucea ta şi să faci semnul Sfintei Cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, de asemenea şi spre toate laturile, grăind

Rugăciunea cinstitei Cruci:

Să vie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară diavolii de la faţa celor ce iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul crucii şi zic cu veselie: bucură-te, preacinstită şi de viaţă făcătoare Crucea Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos şi S-a pogorât la iad şi a călcat puterea diavolului şi te-a dăruit nouă pe Tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmaşului. O, preacinstită şi de viaţă făcătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, şi cu toţi sfinţii în veci. Amin.

Apoi, făcându-ţi semnul Sfintei Cruci şi cu rugăciunea în minte adormind, gândeşte-te la ziua judecăţii, cum vei sta tu înaintea lui Dumnezeu.

BINECUVÂNTĂRILE ÎNVIERII

Care se cântă după: Fericiţi cei fără prihană..., în toate duminicile de peste an.

Glasul al 5-lea:

La fiecare tropar, se zice:

Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc S-a mirat văzându-Te pe Tine între cei morţi socotit fiind, şi puterea morţii, Mântuitorule, stricând, şi împreună cu Tine pe Adam ridicându-l, şi din iad pe toţi slobozindu-i.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecaţi, o, ucenicelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis mironosiţelor: Vedeţi voi groapa şi înţelegeţi că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Foarte de dimineaţă, mironosiţele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; dar înaintea lor a stat îngerul şi a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeţi; ci Apostolilor spuneţi Învierea.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Mironosiţele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit, zicând: Pentru ce socotiţi pe Cel viu cu cei morţi? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă..., al Treimii:

Închinămu-ne Tatălui şi Fiului Acestuia şi Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi, întru o fiinţă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Doamne.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dătătorul de viaţă născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit şi bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit, şi pe cei căzuţi din viaţă i-a îndreptat la aceeaşi Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu şi om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori).

BINECUVÂNTĂRILE MORŢILOR

Ce se cântă sâmbătă după Fericiţi cei fără prihană..., la înmormântări sau la parastase, glasul al 5-lea:

La fiecare tropar se zice: Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale.

Ceata sfinţilor a aflat izvorul vieţii şi uşa raiului; să aflu şi eu calea prin pocăinţă. Eu sunt oaia cea pierdută, cheamă-mă, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu aţi mărturisit şi aţi fost junghiaţi ca nişte miei, fiind mutaţi la viaţa cea neîmbătrânitoare şi pururea veşnică, sfinţilor; Aceluia cu deadinsul, mucenicilor, vă rugaţi, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriilor.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Cei ce aţi umblat pe calea cea strâmtă şi cu chinuri, toţi, care în viaţă crucea ca un jug aţi luat şi Mie Mi-aţi urmat cu credinţă, veniţi de luaţi darurile, care am gătit vouă, şi cununile cereşti.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, deşi port rănile păcatelor; miluieşte zidirea Ta, Stăpâne, şi o curăţeşte cu îndurarea Ta şi moştenirea cea dorită dăruieşte-mi, făcându-mă pe mine iarăşi cetăţean al raiului.

Bine eşti cuvântat, Doamne....

Cel ce cu mâna dintru nefiinţă m-ai zidit şi cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar, pentru călcarea poruncii, iarăşi m-ai întors în pământ, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumuseţea cea dintâi iarăşi împodobindu-mă.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Odihneşte, Dumnezeule, pe robii Tăi, şi-i aşază în rai, unde cetele sfinţilor, Doamne, şi drepţii ca luminătorii strălucesc; pe adormiţii robii Tăi odihneşte-i, trecându-le lor toate greşelile.

Slavă..., al Treimii:

Pe o Dumnezeire în trei străluciri, cu dreaptă credinţă să o lăudăm, strigând: Sfânt eşti, Părinte, fără de început; Fiule, Cel împreună fără de început, şi Duhule, cel Dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care cu credinţă slujim Ţie, şi ne scoate din focul cel de veci.

Şi acum.., al Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, spre mântuirea tuturor, că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine. Şi noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată şi binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori).

TROPARELE ŞI CONDACELE TRIODULUI

În Duminica Vameşului şi a Fariseului

Troparul Învierii, al glasului de rând. Condacul, glasul al 4-lea:
Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Să fugim de vorbirea cea trufaşă a fariseului şi să ne învăţăm smerenia vameşului, cu suspine strigând către Mântuitorul: Milostiveşte-Te spre noi, Unule, îndurate.

În Duminica Fiului risipitor

Troparul Învierii, al glasului de rând. Condacul, glasul al 3-lea:
Podobie: Fecioara astăzi...

De la părinteasca slavă a Ta depărtându-mă neînţelepţeşte, în răutăţi am risipit bogăţia ce mi-ai dat. Pentru aceasta glasul desfrânatului aduc Ţie: Greşit-am înaintea Ta, Părinte îndurate. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, şi mă fă ca pe unul din argaţii Tăi.

În Sâmbăta lăsatului sec de carne

Troparul, glasului al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chiverniseşti şi ceea ce este de folos tuturor le dăruieşti; Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi, că spre Tine nădejdea şi-au pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

În Duminica lăsatului sec de carne

Troparul Învierii, al glasului de rând. Condacul, glasul I:
Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu slavă şi toate se vor cutremura şi râul cel de foc înaintea divanului va curge, cărţile se vor deschide şi cele ascunse se vor vădi, atunci să mă izbăveşti de focul cel nestins şi să mă învredniceşti a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule preadrepte.

În Sâmbăta din săptămâna brânzei

Se face pomenirea tuturor celor ce au strălucit întru sihăstrie, cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri.

Troparul, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, prin rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Ca pe nişte propovăduitori ai dreptei credinţe şi înfrânători ai păgânătăţii ai bucurat, Doamne, ceata purtătorilor de Dumnezeu, care a luminat lumea. Pentru rugăciunile lor, în pace desăvârşită păzeşte-i, pe cei ce Te slăvesc pe Tine şi Te laudă, ca să-Ţi cânte Ţie: Aliluia.

Să se ştie:

În miercurea şi vinerea din săptămâna brânzei, după Ceasul al nouălea, se mănâncă brânză şi ouă, după Canonul celui între sfinţi Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

În Duminica lăsatului sec de brânză

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 6-lea:

Al înţelepciunii Îndreptătorule şi de ştiinţă Dătătorule, al celor neînţelepţi învăţătorule şi al săracilor Sprijinitorule, întăreşte şi înţelepţeşte inima mea, Stăpâne. Dă-mi cuvânt, Cuvinte al Tatălui, că iată buzele mele nu le opresc a striga către Tine: Îndurate, miluieşte-mă pe mine, cel căzut.

În această zi, la Vecernie, se cântă prochimenul; glasul al 8-lea:

Să nu întorci faţa de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab

mă auzi; ia aminte spre sufletul meu şi-l mântuieşte pe el.

Stih 1: Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Să nu întorci faţa Ta de la sluga Ta...

Stih 2: Să vadă săracii şi să se veselească.

Să nu întorci faţa Ta de la sluga Ta...

Stih 3: Căutaţi pe Dumnezeu şi va fi viu sufletul vostru.

Şi iarăşi, cu glas mai înalt:

Să nu întorci faţa de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu şi-l mântuieşte pe el.

În Sâmbăta din întâia săptămână a Marelui Post

Se face pomenirea minunii ce S-a făcut pentru colive de către Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

Troparul, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinţei; în izvorul văpăii, ca într-o apă de odihnă, Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Căci cu foc tot arzându-se, ca nişte pâine dulce Sfintei Treimi S-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Primind credinţa lui Hristos ca o pavăză înăuntru în inima ta, puterile cele potrivnice le-ai călcat, mult-pătimitorule, şi cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

În Duminica întâi a Marelui Post, a Ortodoxiei

Se face pomenirea Sfinţilor Prooroci: Moise, Aaron şi a celorlalţi şi înălţarea sfintelor şi cinstitelor icoane.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să scapi din robia vrăjmaşului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm Ţie: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul

nostru, Cel ce ai venit să mântuieşti lumea.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins, întrupându-Se; şi chipul cel întinat la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta şi cu cuvântul.

În această zi la Vecernie,
se cântă acest Prochimen, glasul al 8-lea:

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1: De la marginile pământului către Tine am strigat.

Dat-ai moştenire...

Stih 2: Acoperi-mă-vei cu acoperământul aripilor Tale.

Dat-ai moştenire...

Stih 3: Aşa voi cânta numelui Tău în veci...

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Şi iarăşi, cu glas mai înalt:

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Şi aşa, cântând pe rând, unul după altul, până se sfârşesc duminicile Marelui Post.

În Duminica a doua a Marelui Post

Se cântă slujba celui dintre sfinţi Părintelui nostru Grigorie Palama, arhiepiscopul Tesalonicului, făcătorul de minuni.

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., troparul sfântului, glasul a 8-lea:

Luminătorule al dreptei credinţe, sprijinul Bisericii şi învăţătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al teologilor; făcătorule de minuni, Grigorie, lauda Tesalonicu-

lui, propovăduitorule al harului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:
Podobie: Apărătoare Doamnă...

Pe tine, organul înţelepciunii cel sfinţit şi dumnezeiesc, trâmbiţa cuvântării de Dumnezeu cea strălucită, cu un glas te lăudăm, Grigorie, de Dumnezeu grăitorule. Ci, cel ce stai ca o minte înaintea Minţii celei dintâi, către Dânsul îndreptează mintea noastră, Părinte Grigorie, ca să strigăm: bucură-te, propovăduitorule al harului.

În Duminica a treia a Marelui Post

Se prăznuieşte închinarea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci.
Troparul Învierii, al glasului de rând.

Slavă..., troparul Crucii, glasul I:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu, de la glasul troparului Crucii
Condacul, glasul al 7-lea:

Nu mai păzeşte încă sabia cea de văpaie uşa Edenului, că într-însa a venit minunata legătură, prin lemnul Crucii. Acul morţii şi biruinţa iadului s-au alungat, că de faţă ai stat, Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intraţi iarăşi în rai.

În Duminica a patra a Marelui Post

Se cântă slujba Preacuviosului Părintelui nostru Ioan Scărarul.

Troparul Învierii, al glasului de rând.
Slavă..., troparul sfântului, glasul I:

Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu Purtătorule, Părintele nostru, Ioane; cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează, prin tine,

tuturor tămăduiri.

Sau acesta, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale, ai lucrat pustiul cel neroditor şi, întru suspinuri din adânc, ai făcut însutit roditoare ostenelile tale; te-ai făcut luminător, strălucind lumii prin minuni, Cuvioase Ioane, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., al Născătoarei-învierii, glasul 1:

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Întru înălţimea înfrânării te-a pus pe tine Domnul, ca pe o stea adevărată şi nerătăcită, luminând marginile, învăţătorule Ioane, părintele nostru.

Joi, în a cincea săptămână a Marelui Post

Se cântă slujba Canonului celui mare. Condacul, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârşitul se apropie şi te vei tulbura. Deşteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni şi toate le plineşte.

Sâmbătă, în a cincea săptămână a Marelui Post

Se cântă Acatistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Troparul, glasul al 8-lea:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif, degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe Care şi văzându-L în pântecele tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condacul, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă...

În Duminica a cincea a Marelui Post

Se cântă slujba Preacuvioasei Maicii noastre Maria Egipteanca.

Troparul, glasul al 8-lea: Întru tine, Maică, cu osârdie...

Condacul, glasul al 3-lea:
Podobie: Fecioara astăzi...

Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de desfrânări, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos, prin pocăinţă urmând vieţii îngereşti, şi cu arma Crucii calci în picioare pe demoni. Pentru aceasta, te-ai arătat mireasă a împărăţiei cerului, Marie preacinstită.

Sâmbătă, în a şasea săptămână a Marelui Post

Se cântă slujba Sfântului şi Dreptului Lazăr.
Troparul, glasul 1:

Învierea cea de obşte, mai înainte de patima Ta, încredinţând-o, pe Lazăr din morţi l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta şi noi, ca pruncii, semnele biruinţei purtând, Ţie, Biruitorului morţii, strigăm: Osana Celui dintru înălţime! Bine eşti cuvântat, Cel ce vii întru numele Domnului.

Condacul, glasul al 2-lea:
Podobie: Cele de sus căutând...

Bucuria tuturor, Hristos, adevărul, lumina, viaţa şi învierea lumii, celor de pe pământ S-a arătat cu a Sa bunătate şi S-a făcut chip învierii, dând tuturor dumnezeiască iertare.

În Duminica Stâlpărilor

Troparul, glasul 1: învierea cea de obşte... (de 3 ori) (caută mai sus).
Alt tropar, glasul al 4-lea:

Slavă..., Şi acum...

Îngropându-ne împreună cu Tine prin Botez, Hristoase, Dumnezeul nostru, vieţii celei fără de moarte ne-am învrednicit cu învierea Ta şi, cântând, strigăm: Osana Celui dintru înălţime, Bine eşti cuvântat, Cel ce vii întru numele Domnului.

Ipacoi, glasul al 6-lea:

Cu stâlpări lăudându-L mai înainte, cu lemne mai pe urmă au prins pe Hristos Dumnezeu nemulţumitorii iudei; iar noi, cu credinţă neschimbată pururea lăudându-L, ca pe un făcător de bine, totdeauna strigăm către Dânsul: Bine eşti

cuvântat, Cel ce ai venit să chemi pe Adam.

Condacul, glasul al 6-lea:

Pe scaun, în cer, şi pe mânz, pe pământ, fiind purtat, Hristoase Dumnezeule, laudă de la îngeri ai primit şi cântare de la pruncii cei ce strigau Ţie: Bine eşti cuvântat, Cel ce vii să chemi pe Adam.

În Sfânta şi Marea Luni, la Utrenie

Troparul, glasul al 8-lea:

Iată Mirele vine în miezul nopţii şi fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăşi cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morţii şi afară de împărăţie să te încui, ci te deşteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Iacov plângea pentru lipsa lui Iosif şi viteazul şedea în căruţă, ca un împărat fiind cinstit; că plăcerilor egiptencei atunci nefăcându-se rob, s-a mărit în schimb de la Cel ce vede inimile oamenilor şi dă cunună nestricăcioasă.

În Sfânta şi Marea Marţi

Troparul, glasul al 8-lea: Iată Mirele vine în miezul nopţii... (caută mai sus).

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

La ceasul sfârşitului, suflete, gândind, şi de tăierea smochinului temându-se, talantul cel dat ţie cu iubire de osteneală lucrează-l, ticăloase, priveghind şi strigând: Să nu rămânem afară din cămara lui Hristos.

În Sfânta şi Marea Miercuri

Troparul, glasul al 8-lea: Iată Mirele vine în miezul nopţii... (caută mai sus)

Condacul, glasul al 4-lea:
Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Mai mult decât desfrânata făcând fărădelege, ploi de lacrimi nicicum nu Ţi-am adus, Bunule; dar, cu tăcere rugându-mă, cad către Tine, cu dragoste sărutând preacuratele Tale picioare, ca să-mi dai iertare de greşeli ca un Stăpân, mie, celui ce strig: Mântuitorule, de întinăciunea faptelor mele curăţeşte-mă.

În Sfânta şi Marea Joi

Troparul, glasul al 8-lea:

Când slăviţii ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint îmbolnăvindu-se, s-a întunecat şi judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţii, pe cel ce pentru acestea spânzurare şi-a agonisit. Fugi de sufletul nesăţios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra învăţătorului. Cel ce eşti spre toţi bun, Doamne, slavă Ţie.

Condacul, glasul al 2-lea:
Podobie: Cele de sus căutând...

Pâinea luând-o în mâini vânzătorul, pe ascuns aceleaşi mâini le-a întins şi a luat preţul Celui ce a zidit cu mâinile Sale pe om; şi neîndreptat a rămas Iuda, sluga şi înşelătorul.

În Sfânta şi Marea Vineri

Troparul, glasul al 8-lea: Când slăviţii ucenici... (caută mai sus).

Condacul, glasul al 8-lea:

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm, că pe Acela L-a văzut Maria pe lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignirea, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

În Sfânta şi Marea Sâmbătă

Troparul, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfăşurându-l şi cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus.

Slavă...,

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti viaţa cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; şi, când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Şi acum...,

Mironosiţele femei stând lângă mormânt, îngerul a strigat: Miresmele morţilor sunt cuviincioase, iar Hristos putreziciunii S-a arătat străin.

Condacul, glasul al 6-lea:

Cel ce a încuiat adâncul S-a văzut mort şi cu smirnă şi cu giulgiu înfăşurându-se, în mormânt a fost pus ca un mort, Cel fără de moarte; şi femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând cu amar şi strigând: Aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată întru care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

Să se ştie:

În Sfânta şi Marea Joi, în loc de Heruvic se cântă: Cinei Tale..., iar în loc de Axion se cântă Irmosul Cântării a 9-a: Din ospăţul Stăpânului...; în loc de Chinonic se cântă tot: Cinei Tale...

În Sfânta şi Marea Sâmbătă, în loc de Heruvic se cântă acest tropar, pe glasul al 5-lea:

Să tacă tot trupul omenesc şi să stea cu frică şi cu cutremur şi nimic pământesc întru sine să nu gândească; că Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor merge să se junghie şi să Se dea spre mâncare credincioşilor. Şi merg înaintea Lui cetele îngereşti cu toată căpetenia şi puterea, heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi, feţele acoperindu-şi şi strigând cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Şi în loc de Axion, Irmosul: Nu te tângui, Maică...

Chinonicul

Sculatu-S-a ca din somn Domnul şi a înviat, mântuindu-ne pe noi.

TROPARELE ŞI CONDACELE PENTICOSTARULUI

În Duminica Paştilor şi în Săptămâna Luminată

Să se ştie că, din această Sfântă şi Mare zi a Duminicii Paştilor până la Duminica Tomii, Miezonoptica, Ceasurile şi Pavecerniţa se citesc în acest chip:

După ce binecuvintează preotul, se zice:

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le (de trei ori).

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi Sfântă învierea Ta o lăudăm şi o slăvim; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău numim. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm Sfintei învierii lui Hristos, că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat (de trei ori).

Ipacoi, glasul al 4-lea:

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria şi găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: Pentru ce căutaţi printre morţi, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeţi giulgiurile cele de îngropare! Alergaţi şi propovăduiţi că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuieşte neamul omenesc.

Condacul, glasul al 8-lea:

Deşi Te-ai şi pogorât în mormânt, Cel ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosiţe:

Bucuraţi-vă!, şi Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuţi înviere.

Şi aceste tropare, acelaşi glas:

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul şi pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl şi cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce eşti necuprins.

Slavă...,

Ca un purtător de viaţă, ca un mai înfrumuseţat decât raiul cu adevărat şi mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Şi acum...,al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti locaş sfinţit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, stăpână, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Doamne miluieşte(de 40 de ori), Slavă..., Şi acum,.., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... Cântăreţul: Amin. Hristos a înviat din morţi... (de 3 ori), Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte(de 3 ori). Părinte, binecuvintează...Şi otpustul.

Aşa se cântă la Ceasurile 3, 6, 9, la Pavecerniţă şi Miezonoptică, până la Duminica Tomii.

La sfârşitul Pavecerniţei, rugăciunea: Bine eşti cuvântat, Stăpâne Atotţiitorule...(caută la pg. 104).

Vineri în Săptămâna Luminată

Se face pomenirea Izvorului Maicii Domnului.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Din izvorul tău cel nesecat, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, îmi dăruieşti mie, izvorând pururea, curgerile harului tău mai presus de cuvânt. Căci, ca pe ceea ce ai născut mai presus de cuget pe Cuvântul, te rog să mă rourezi cu darul tău, ca să strig: bucură-te, apă izbăvitoare!

În Duminica Sfântului Apostol Toma

Troparul, glasul al 7-lea:

Pecetluit fiind mormântul, viaţă din mormânt ai răsărit, Hristoase Dumnezeule şi uşile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, duh drept printr-înşii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Condacul, glasul al 8-lea:

Toma, cu dreapta lui cea iubitoare de încredinţare, a cercat coasta Ta cea de viaţă dătătoare, Hristoase Dumnezeule; că dacă ai intrat, uşile fiind încuiate, dimpreună cu ceilalţi Apostoli, a strigat către Tine: Domnul meu eşti şi Dumnezeul meu.

În Duminica Mironosiţelor

Troparul, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti Viaţa cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii, iar când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate Puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Slavă...

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfăşurându-l şi cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Şi acum....

Stând lângă mormânt, îngerul a strigat mironosiţelor femei! Mirurile se cuvin morţilor; dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii. Ci strigaţi: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Zicând purtătoarele de mir: Bucuraţi-vă!, plângerea strămoaşei Eva ai potolit-o cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule; iar Apostolilor Tăi le-ai poruncit a bine-vesti că Mântuitorul

a înviat din mormânt.

În Duminica Slăbănogului

Troparul Învierii, glasul al 4-lea; Condacul, glasul al 3-lea:
Podobie: Fecioara astăzi...

Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul şi prin fapte netrebnice, precum de demult ai ridicat pe slăbănogul, ca, mântuit fiind, să strig Ţie: Slavă puterii Tale, Hristoase îndurate.

Miercuri, la înjumătăţirea Praznicului Cincizecimii

Troparul, glasul al 8-lea:

Înjumătăţindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele dreptei cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai strigat: Cel însetat să vină la Mine şi să bea. Izvorule al vieţii noastre, Hristoase Dumnezeule, slavă Ţie.

Condacul, glasul al 4-lea:
Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Înjumătăţindu-se Praznicul Legii, Făcătorule a toate şi Stăpâne, ai zis către cei ce erau de faţă, Hristoase Dumnezeule: Veniţi şi scoateţi apa nemuririi. Pentru aceasta la Tine cădem şi cu credinţă strigăm: Dăruieşte nouă îndurările Tale, că Tu eşti Izvorul vieţii noastre.

În Duminica Samarinencei

Troparul Învierii, glasul al 5-lea; Condacul, glasul al 8-lea:
Podobie: Ca o pârgă a firii...

Cu credinţă venind la fântână samarineanca, Te-a văzut pe Tine, apa înţelepciunii, cea în veci pururi lăudată, din care bând din destul, a moştenit împărăţia cea de sus.

În Duminica Orbului

Troparul Învierii, glasul al 6-lea; Condacul, glasul al 4-lea:
Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Fiind lipsit de vederea sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca orbul cel din naştere, cu pocăinţă strigând Ţie: Tu eşti lumina

cea preastrălucitoare a celor din întuneric.

În Joia Înălţării

Troparul, glasul al 4-lea:

Înălţatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând Ucenicilor cu făgăduinţa Sfântului Duh; încredinţându-se ei, prin binecuvântare, că Tu eşti Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

Condacul, glasul al 6-lea:

Plinind iconomia cea pentru noi şi pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cereşti, Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, de unde nicicum nu Te-ai despărţit, ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră.

În Duminica Sfinţilor şi purtătorilor de Dumnezeu Părinţilor celor de la Niceea

Troparul, glasul al 8-lea:

Prea proslăvit eşti, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai aşezat pe Părinţii noştri luminători pe pământ; şi printr-înşii ne-ai îndreptat pe noi toţi la adevărata credinţă, mult îndurate, slavă fie.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Propovăduirea Apostolilor şi dogmele Părinţilor au întărit Bisericii o singură credinţă, care, purtând haina adevăratului, cea ţesută din Teologia cea de sus, drept îndreptează şi slăveşte taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

În Sâmbăta cea dintâi a Pogorârii Sfântului Duh

Se face pomenirea tuturor celor din veac adormiţi, părinţilor şi fraţilor noştri.

Troparul şi Condacul din Sâmbăta lăsatului sec de carne (caută la pg. 140).

În Duminica Pogorârii Sfântului Duh

Troparul, glasul al 8-lea:

Bine eşti cuvântat, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînţelepţi pe pescari ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt, şi printr-înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Condacul, glasul al 8-lea:

Când Cel preaînalt, coborându-Se, a amestecat limbile, atunci a despărţit neamurile; iar când a împărţit limbile cele de foc, atunci a chemat pe toţi la o unire; şi cu toţi, ca într-un glas, slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

În Duminica Tuturor Sfinţilor

Troparul Învierii şi al Sfinţilor, glasul al 4-lea:

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca şi cu o porfiră şi vison împodobită fiind Biserica Ta, printr-înşii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obştii Tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Condacul, glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ţie, Săditorului făpturii, lumea îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă păzeşte, mult milostive, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

TROPARELE ŞI CONDACELE ÎNVIERII

Pe cele opt glasuri cu ipacoi
GLASUL 1; Troparul:

Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă. Pentru aceasta, Puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Gavriil zicând ţie Fecioară: bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăşluit întru tine, slavă Celui ce a ieşit din tine; slavă Celui ce ne-a izbăvit pe noi, prin naşterea ta.

Ipacoi:

Pocăinţa tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea mironosiţelor bucuria a vestit; că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire şi lumea împreună ai înviat-o şi firea oamenilor Te laudă, ca pe Cel ce eşti Dumnezeu. Moartea a pierit şi Adam dănţuieşte, Stăpâne, iar Eva acum, izbăvită fiind din legături, se bucură, strigând: Tu eşti, Hristoase, Cel ce dai tuturor învierea.

Glasul al 2-lea
Troparul:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti Viaţa cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; şi, când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate

Puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Ipacoi:

După patimă, mergând femeile la mormânt ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase Dumnezeule, văzut-au îngeri în mormânt şi s-au spăimântat; că glas au auzit de la dânşii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviat-ai din mormânt, Mântuitorule Atotputernice, şi iadul, văzând minunea, S-a spăimântat, şi morţii s-au sculat, şi făptura văzând, se bucură de Tine, şi Adam împreună se veseleşte, şi lumea, Mântuitorul meu, Te laudă pururea.

Glasul al 3-lea

Troparul:

Să se veselească cele cereşti şi să se bucure cele pământeşti. Că a făcut biruinţă cu braţul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte. Cel Întâi-Născut din morţi S-a făcut, din pântecele iadului ne-a izbăvit pe noi şi a dat lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce răbdând patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

Ipacoi:

Spăimântând cu vederea, liniştind cu graiurile, îngerul

cel strălucitor a zis mironosiţelor: Ce căutaţi pe Cel viu în mormânt? Sculatu-S-a, deşertând mormintele. Cunoaşteţi pe Cel neschimbat, ca schimbător al stricăciunii. Ziceţi lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoşătoare lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc.

Condacul:

Podobie: Fecioara astăzi...

Înviat-ai astăzi din mormânt, Îndurate, şi pe noi ne-ai scos din porţile morţii. Astăzi Adam dănţuieşte şi Eva se bucură, iar proorocii, împreună cu patriarhii, laudă neîncetat puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Tale.

Glasul al 4-lea

Troparul:

Propovăduirea Învierii cea luminată înţelegând-o de la înger uceniţele Domnului şi lepădând osândirea cea strămoşească, Apostolilor, lăudându-se, au zis: Jefuitu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos, Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ S-a arătat: Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată şi Crucea de bunăvoie pentru noi luând; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Ipacoi:

Cele despre minunată scularea Ta, mai înainte alergând, mironosiţele le-au vestit Apostolilor, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Mântuitorul şi Izbăvitorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe pământeni şi porţile iadului a zdrobit şi, ca un Stăpân, a înviat a treia zi.

Glasul al 5-lea
Troparul:

Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioşii şi să I ne închinăm; că a binevoit a se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită învierea Sa.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, uşa Domnului cea neumblată. Bucură-te, zidul şi acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, limanul cel neînviforat şi neispitit de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău şi Dumnezeu. Nu înceta a te ruga pentru cei ce cântă şi se închină naşterii tale.

Ipacoi:

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea mironosiţele, şi, prin dumnezeiasca sculare, luminându-şi sufletul, Apostolilor au bine-vestit: Vestiţi între neamuri învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni şi dăruieşte nouă mare milă.

Condacul:

La iad, Mântuitorul meu, Te-ai pogorât şi, porţile sfărâmând, ca un Atotputernic, pe cei morţi, ca un ziditor, împreună I-ai înviat şi boldul morţii, Hristoase, L-ai zdrobit, şi Adam din blestem s-a izbăvit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta toţi strigăm către Tine: Mântuieşte-ne pe noi, Doamne;

Glasul al 6-lea
Troparul:

Puterile îngereşti, la mormântul Tău, şi străjerii au adormit şi. sta Maria la mormânt, căutând preacurat trupul Tău. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul; întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viaţă. Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pe cea binecuvântată ai numit-o Maică a Ta, venit-ai la patimă prin hotărâre de bunăvoie; strălucit-ai pe Cruce, vrând să cauţi pe Adam, grăind îngerilor: Bucuraţi-vă împreună cu Mine, că S-a aflat drahma cea pierdută. Cel ce pe toate cu înţelepciune le-ai rânduit. Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Ipacoi:

Cu moartea Ta cea de bunăvoie şi de viaţă făcătoare, Hristoase, porţile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă raiul cel de demult şi, înviind din morţi, ai izbăvit din stricăciune viaţa noastră.

Condacul:

Cu palma cea începătoare de viaţă, pe cei morţi din adâncurile cele întunecoase înviindu-i pe toţi, Dătătorul de viaţă, Hristos, Dumnezeu, înviere a dăruit neamului omenesc; că este Mântuitorul tuturor, învierea şi viaţa şi Dumnezeu a toate.

Glasul al 7-lea

Troparul:

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul. Plângerea mironosiţelor ai schimbat-o şi Apostolilor a propovădui le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti vistieria învierii noastre, pe cei ce nădăjduiesc în tine, Prealăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşelilor. Că tu, născând Mântuirea, pe cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceea ce mai înainte de naştere ai fost Fecioară, şi în naştere Fecioară, şi după naştere iarăşi ai rămas Fecioară.

Ipacoi:

Cel ce chipul nostru ai luat şi ai răbdat Crucea trupeşte, mântuieşte-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Condacul:

Nu va mai putea încă stăpânia morţii cu puterea să ţină pe oameni, că Hristos S-a pogorât, sfărâmând şi stricând puterile ei. Legat este iadul. Proorocii cu un glas se bucură, zicând celor ce erau în credinţă: Sosit-a Mântuitorul! Ieşiţi, credincioşilor, la înviere.

Glasul al 8-lea

Troparul:

Dintru înălţime Te-ai pogorât, Milostive, îngropare ai luat de trei zile, ca să ne izbăveşti pe noi din patimi. Cel ce eşti viaţa şi învierea noastră, Doamne, slavă Ţie.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, Care, cu moartea pe moarte ai prădat şi învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut şi se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorule, pe poporul cel deznădăjduit.

Ipacoi:

Mironosiţele, stând înaintea mormântului Dătătorului de viaţă, pe Stăpânul cel fără de moarte îl căutau între cei morţi; şi bunele vestiri de bucurie de la înger primind, Apostolilor au vestit că a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviind din mormânt, pe cei morţi i-ai ridicat şi pe Adam l-ai înviat; Eva dănţuieşte întru învierea Ta, şi marginile lumii prăznuiesc întru scularea Ta cea din morţi, mult Milostive.

TROPARELE
NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Pe fiecare glas, care se cântă peste tot anul la Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul..., şi la sfârşitul Utreniei.

GLASUL I

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Minunea minunilor văzând-o întru tine, ceea ce eşti plină de har, făptura se bucură; că ai zămislit fără sămânţă şi ai născut, în chip de negrăit, pe Cel pe Care căpeteniile cetelor îngereşti a-L vedea nu pot. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti binecuvântată în ceruri şi pe pământ mărită, bucură-te, Mireasă nenuntită!

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ai zămislit fără de ardere focul Dumnezeirii şi ai născut fără de sămânţă pe Domnul, Izvorul vieţii, ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte pe cei ce te măresc pe tine.

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de Maică, pe pământ L-ai născut fără de tată, mai presus de înţeles şi de auz; pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi, cu rugăciunile tale,

din nevoi izbăvindu-ne, pretutindenea fiind păziţi cu Crucea Fiului tău, după datorie toţi cu cucernicie pe tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare... (vezi mai sus).

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ai zămislit fără de ardere... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

A ta folosinţă agonisind... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu... (vezi mai sus).

VINERI SEARA.

Şi sâmbătă dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Gavriil zicând ţie, Fecioară: bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăşluit întru tine; slavă Celui ce a ieşit din tine; slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi, prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică... (vezi mai sus).

Glasul al 2-lea

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce eşti izvorul milei, învredniceşte-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos; arată precum de-a pururea puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: bucură-te, ca şi oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trupuri.

La sfârşitul Utreniei:

Maică Sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine cu îngereşti cântări, cu bună-credinţă te mărim.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Firii celei dumnezeieşti ne-am făcut părtaşi prin tine, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pe Dumnezeu întrupat L-ai născut nouă. Pentru aceasta, după datorie, pe tine toţi cu bună-credinţă te mărim.

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: bucură-te, norul Luminii celei neapuse, care ai purtat în braţe pe însuşi Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...,

Preamărită eşti tu, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pe tine te lăudăm; că, prin Crucea Fiului tău, iadul S-a prădat, moartea S-a omorât şi noi, cei morţi, ne-am sculat şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulţumind, slăvim ca pe un puternic pe Hristos, Dumnezeul nostru, Cel unul Mult-milostiv.

La sfârşitul Utreniei:

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigând: bucură-te, toiagul din care Dumnezeu, odrăslind fără de sămânţă, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Firii celei dumnezeieşti ne-am făcut părtaşi... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Preamărită eşti tu, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus)

La Sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Curăţia fiindu-ţi pecetluită şi fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Maică sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine, cu îngereşti cântări, cu dreaptă credinţă te mărim.

Iar dacă se va întâmpla Aliluia, la fiecare glas, se zic aceste tropare:

Apostolilor, mucenicilor şi proorocilor, ierarhilor, cuvioşilor şi drepţilor, care bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugaţi-L pentru noi să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., al morţilor:

Pomeneşte Doamne, ca un bun pe robii Tăi şi câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nu este nimeni fără păcat, afară de Tine, Cel ce poţi a da odihnă şi celor răposaţi.

Şi acum...,

Maică sfântă a Luminii celei negrăite... (vezi mai sus).

Glasul al 3-lea

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

De frumuseţea fecioriei tale şi de prealuminată curăţia ta Gavriil, mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi S-a poruncit, strig ţie: bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

La sfârşitul Utreniei:

Fiecare unde se mântuieşte acolo după dreptate şi aleargă; şi care altă scăpare de felul acesta poate fi, Născătoare de Dumnezeu, în afară de tine, ceea ce acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul..,

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea cea tare a lumii, acoperă-ne cu rugăciunile tale pe noi, robii tăi, de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuieşte... (vezi mai sus).

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor noştri, cei ce cu dragoste neîncetat pe tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei:

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră... (vezi mai sus).

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Proorocii mai înainte au propovăduit, Apostolii au învăţat, mucenicii au mărturisit şi noi am crezut că tu eşti cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta şi mărim naşterea ta cea de negrăit.

La sfârşitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuieşte... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul..

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei:

Ceea ce eşti scăparea... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârşitul Utreniei:

Proorocii mai înainte au propovăduit... (vezi mai sus).

Glasul al 4-lea

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Celei ce a fost hrănită în Templu, în Sfânta Sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, arhanghelul Gavriil i-a adus din cer închinare şi strigarea: bucură-te! bucură-te cea binecuvântată. Bucură-te preamărită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine, cea mai înaltă decât făptura, a te lăuda după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în dar, miluieşte-ne pe noi.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...,

Către Născătoarea de Dumnezeu acum să alergăm cu osârdie noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat.

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Tu eşti rugul în care fără de ardere Moise a văzut focul Dumnezeirii, ca o flacără.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos, sabie a străbătut prin sfânt sufletul tău când ai văzut răstignit de voie pe Fiul şi Dumnezeul tău; pe Care, binecuvântată, nu înceta rugându-L să ne dăruiască nouă iertare de greşeli.

La sfârşitul Utreniei:

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigând: Tu eşti muntele din care în chip negrăit S-a tăiat Piatra, de Care porţile iadului s-au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Pe Cuvântul Tatălui, Hristos Dumnezeul nostru, întrupat din tine, L-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ceea ce eşti singură binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te, pe tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine, cea mai înaltă decât făptura... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată şi crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel dintâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

Glasul al 5-lea

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Cu îngerii, cele cereşti, cu oamenii, cele pământeşti strigăm cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, către tine: bucură-te, poarta cea mai desfătată decât cerurile. Bucură-te, singura mântuire a pământenilor. Bucură-te, curată, ceea ce eşti plină de har, care ai născut pe Dumnezeu cel întrupat.

La sfârşitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, şi fii ai luminii printr-însa ne-ai arătat, miluieşte-ne pe noi.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Acoperământul tău cel grabnic şi ajutorul şi mila arată-le spre robii tăi; şi valurile deşartelor gânduri le linişteşte, curată, de Dumnezeu Născătoare, şi sufletul meu cel căzut ridică-l; că ştiu, Fecioară, că poţi toate câte le voieşti.

La sfârşitul Utreniei:

Maică a lui Dumnezeu, Preasfântă, cetatea creştinilor, mântuieşte ca totdeauna pe poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stai împotriva gândurilor celor ruşinoase şi mândre ca să strigăm către tine: bucură-te, pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s-a surpat şi tăria demonilor s-a călcat; pentru aceasta, credincioşii după datorie pururea te lăudăm şi te binecuvântăm şi, Născătoare de Dumnezeu întru adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârşitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi mai sus).

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Taina cea minunată a Fecioarei lumii s-a arătat mântuire;

că dintr-însa Te-ai născut fără sămânţă şi cu trup fără stricăciune Te-ai arătat, bucuria tuturor, Doamne, slavă Ţie.

La sfârşitul Utreniei:

Maică a lui Dumnezeu, Preasfântă... (vezi mai sus):

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Cu Crucea Fiului tău... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei;

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te, uşa Domnului cea neumblată; bucură-te, scutul şi acoperământul celor ce aleargă la tine; bucură-te, limanul cel neînviforat. Ceea ce, neispitită de nuntă, ai născut cu trup pe Făcătorul tău şi Dumnezeu, nu lipsi a te ruga pentru cei ce laudă şi se închină naşterii tale.

La sfârşitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi mai sus).

Glasul al 6-lea

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Începătură a mântuirii s-a făcut vestirea lui Gavriil către Fecioara, că a auzit: bucură-te!, şi n-a fugit de închinare, nici nu s-a îndoit ca Sara în cort, ci aşa a zis: Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei:

Arhanghelicesc cuvânt ai primit şi tron de heruvimi te-ai arătat şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pe Nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...,

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu

Fecioară, a ta singură şi tare solire cerem: îndură-te spre poporul cel fără de ajutor, roagă-L pe înduratul Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre de toată ameninţarea, ceea ce eşti una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei:

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, curată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, ci cere milă şi ia dar spre folosul cererii.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L pe Fiul tău, Cel ce S-a pironit de bunăvoie pe Cruce şi lumea din înşelăciune a izbăvit, pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci din Tată fără de maică, pe Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi L-ai născut întrupat, din curate sângiuirile tale, fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pe Acela roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârşit.

MIERCURI SEARĂ

Şi joi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Sfântă Stăpână, Curată, Maica Dumnezeului nostru, care ai născut în chip negrăit pe Făcătorul tuturor, roagă-te totdeauna bunătăţii Lui, împreună cu Sfinţii Apostoli, să ne izbăvească de patimi şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei:

De mari haruri, curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pe Unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce S-a născut... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Mai înainte a spus Ghedeon zămislirea şi a tâlcuit David naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că S-a pogorât ca ploaia pe lână Cuvântul în pântecele tău şi ai odrăslit fără de sămânţă, pământule sfinte, lumii mântuire, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce eşti plină de har.

La sfârşitul Utreniei:

Pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci... (vezi mai sus).

Glasul al 7-lea

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară neîntinată, pe Fiul tău roagă-L, cu puterile cele de sus, iertare de greşeli mai înainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credinţă pe tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei:

Covârşit-ai puterile cereşti, pentru că biserică dumnezeiască te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Ţie, Născătoare de Dumnezeu, aducem strigare: bucură-te!, că decât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pe Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei:

Împacă, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, viaţa noastră, a celor ce strigăm către Tine: Milostive Doamne, slavă Ţie!

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit pentru noi şi a

stricat puterea morţii, roagă-L neîncetat, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Izbăveşte-ne, Născătoare de Dumnezeu, de păcatele ce ne cuprind pe noi, că altă nădejde nu avem credincioşii, fără numai pe tine şi pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă mărindu-te, cu cucernicie te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău, dumnezeiască Mireasă, oamenilor S-a arătat Mijlocitor de mântuire; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu graiul mărindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit... (vezi mai sus).

La sfârşitul Utreniei:

Izbăveşte-ne, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce eşti vistieria învierii noastre, pe cei ce se încred în tine, Prealăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşelilor, că tu ai mântuit pe cei vinovaţi de păcate, ceea ce ai născut Mântuirea; care, mai înainte de naştere, ai fost Fecioară şi în naştere Fecioară, şi după naştere iarăşi ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei:

Bucură-te, ceea ce ai încăput în pântecele tău pe Cel neîncăput în ceruri. Bucură-te, Fecioară, propovăduirea proorocilor, prin care a strălucit Emanuel. Bucură-te, Maica lui

Hristos Dumnezeu.

Glasul al 8-lea

DUMINICĂ SEARA

Şi luni dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te, ceea ce prin îngeri ai primit bucuria lumii. Bucură-te, ceea ce ai născut pe Făcătorul tău şi Domnul. Bucură-te, ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica lui Hristos Dumnezeu.

La sfârşitul Utreniei:

Bucura-te, uşa Împăratului slavei, prin care singur Cel Preaînalt a trecut şi pe tine singură pecetluită te-a păzit, spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi marţi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Întărirea credinţei cea neclintită şi cinstitul dar al sufletelor noastre, pe Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o mărim credincioşi. Bucură-te, ceea ce pe Piatra vieţii în pântecele tău ai încăput-o. Bucură-te, nădejdea marginilor, sprijinitoarea celor întristaţi. Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

La sfârşitul Utreniei:

Fecioară Preacurată, mântuieşte-ne pe noi cu rugăciunile tale, mişcând cu milostivirea cea de maică pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii văzându-l pe Cruce, ceea ce l-a născut a zis, lăcrimând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar cele dinlăuntru ale mele ard văzând răstignirea Ta, pe care pentru toţi o rabzi, Fiul şi Dumnezeul meu.

La sfârşitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă lăudându-te, cu cucernicie te mărim.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Poarta vieţii cea înţelegătoare, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, pe cei ce aleargă la tine cu credinţă, izbăveşte-i din nevoi, ca să mărim preasfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârşitul Utreniei:

Fecioară preacurată, mântuieşte-ne... (vezi pg. 176).

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul... (vezi pg. 176).

La sfârşitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău... (vezi pg. 176).

VINERI SEARA

Şi sâmbătă dimineaţa, la: Dumnezeu este Domnul...

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat şi învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

La sfârşitul Utreniei:

Fecioară Preacurată, mântuieşte-ne... (vezi pg. 176).

TROPARELE DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA

LUNI; Troparul, glasul al 4-lea:

Mai-marilor Voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi, noi, nevrednicii, să ne acoperiţi pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai-mari peste oştile puterilor celor de sus.

MARŢI; Troparul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului cu laude, iar ţie destul îţi este mărturia Domnului, Înaintemergătorule; că te-ai arătat cu adevărat şi decât proorocii mai cinstit, că te-ai învrednicit a boteza în repejuni pe Cel propovăduit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai bine-vestit şi celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii şi ne-a dăruit nouă mare milă.

MIERCURI; Troparul, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi, cu Crucea Ta, păzeşte pe poporul Tău.

JOI; Troparul, glasul al 3-lea

Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Alt tropar, glasul al 3-lea:

Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

VINERI; Troparul din ziua de miercuri (pg. 178).

SÂMBĂTĂ; Troparul, glasul al 2-lea:

Apostolilor, mucenicilor, proorocilor, ierarhilor, cuvioşilor şi drepţilor, care bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugaţi-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Alt tropar, glasul al 2-lea

Pomeneşte Doamne, ca un bun pe robii Tăi şi, câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nimeni nu este fără de păcat, fără numai Tu, Cel ce poţi şi celor adormiţi a le da odihnă.

TROPARELE ŞI CONDACELE
Ale sfinţilor de obşte

LA UN PROOROC.

Tropar. - Glas 2.

A proorocului Tău Doamne (N) pomenirea prăznuind, printr-însul te rugam mântuieşte sufletele noastre.

Condac. - Glas 4.

Luminându-se cu Duhul curată inima ta, vas de proorocie prea luminat s-a făcut, pentru că mai înainte ai grăit cele ce erau departe, ca şi cum ar fi fost acum. Pentru aceea te rugăm pe tine fericite; (N) slăvite, pe Hristos Dumnezeu roagă-l neîncetat pentru noi toţi.

LA UN APOSTOL

Tropar. - Glas 3.

Apostole Sfinte (N) roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Condac. - Glas 4.

Ca pe o stea luminoasă, Biserica totdeauna te-a agonisit

pe tine Apostole (N) cu minunile tale cele de multă dăruire luminându-se. Pentru aceea strigăm lui Hristos: mântuieşte pe cei ce cu credinţă cinstesc pomenirea Apostolului tău, ca un milostiv.

LA MAI MULŢI APOSTOLI.

Tropar. - Glas 3.

Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Condac. - Glas 4.

Viţe v-aţi arătat ale viei lui Hristos înţelepţilor, struguri întru fapte bune aducând, şi vinul mântuirii izvorându-ne noua, pe care primindu-l, şi de veselie umplându-ne, prăznuim cinstită pomenirea voastră, întru care rugaţi-vă să ni se dăruiască nouă mare milă şi iertarea păcatelor, Apostoli ai Domnului.

LA UN ARHIEREU.

Tropar. - Glas 4.

Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor, pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte ierarhe (N), roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condac. - Glas 2

Dumnezeiescule tunet, trâmbiţa cea Duhovnicească, sădi-torul credinţei, şi risipitor eresurilor, mare slujitor al Treimei, sfinţitule (N) cu îngerii înainte stând, pururea te roagă neîncetat pentru noi toţi.

LA MAI MULŢI ARHIEREI.

Tropar. - Glas 4

Dumnezeul Părinţilor noştri care faci pururi cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Condac. - Glas 8

Ca pe nişte învăţători de fapte bune, podoaba arhiereilor, Biserica cântând vă slăveşte pe voi. Ci cu rugăciunile voastre dăruiţi celor ce aleargă la voi cu dragoste, îndreptare de fapte bune, şi izbăvire de sminteli, ca cei nebiruiţi.

LA UN CUVIOS.

Tropar. - Glas 8.

Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului ai lucrat-o, şi cu suspinurile cele dintru adânc spre însutite osteneli ai făcut-o roditoare, şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile (N) Părintele nostru, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

sau glas 1:

Locuitor al pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu Purtătorule, Părintele nostru, Ioane; cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează, prin tine, tuturor tămăduiri.

Condac. Glas 2

Cu curăţenie sufletească dumnezeieşte întrarmându-te şi cu neîncetata rugăciune, şi ca o suliţă tare în mâini ţinând-o, ai junghiat taberele drăceşti (N) Părintele nostru, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

LA MAI MULŢI CUVIOŞI.

Tropar, Glas 4.

Dumnezeul Părinţilor noştri care faci pururi cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Condac, Glas 2.

Mulţimea valurilor neudat trecând, răpejunile vrăjmaşilor celor fără de trup, cu lacrămile voastre, tare le-aţi înecat, cei ce sunteţi de Dumnezeu înţelepţiţi şi prea cuvioşi; şi aţi luat dar de minuni, neîncetat rugaţi-vă pentru noi toţi.

LA UN MUCENIC

Tropar, Glas 4

Mucenicul Tău, Doamne (N), întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe muncitori au surpat, zdrobit-a şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre.

Condac, Glas 5

Stea luminoasă te-ai arătat neînşelătoare lumii, vestind pe Soarele Hristos cu razele tale, răbdătorule de patimi (N) şi înşelăciunea păgânească ai pierdut-o, iară nouă ne dăruieşti lumină, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

LA MAI MULŢI MUCENICI

Tropar, Glas 4

Mucenicii Tăi Doamne întru nevoinţele sale, cununile nestricăciunii au luat de la tine Dumnezeul nostru, că având tăria ta pe muncitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri; pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Condac, Glas 4.

Luminători luminaţi v-aţi arătat Dumnezeieştilor mucenici, făptura toată luminându-o cu strălucirea minunilor, dezlegând neputinţele şi adâncul întunerecului gonind, lui Hristos Dumnezeu vă rugaţi neîncetat pentru noi toţi.

LA UN SFINŢIT MUCENIC

Troparul, Glas 4

Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor

fiind, lucrare ai aflat de Dumnezeu insuflate spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul Adevărului drept învăţând, şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condac, Glas 4

Între preoţii cu buna credinţă vieţuind, şi calea muceniciei săvârşind, slujbele idoleşti le-ai stins, ajutător făcându-te turmei tale de Dumnezeu înţelepţite (N). Pentru aceasta pe tine cinstindu-te, cu taină strigăm ţie: din nevoi izbăveşte-ne pe noi cu rugăciunile tale pururea slăvite.

LA MAI MULŢI SFINŢIŢI MUCENICI

Troparul, Glas 4

Şi părtaşi obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare aţi aflat de Dumnezeu insuflaţilor spre suirea privirilor la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul Adevărului drept învăţând, şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţiţilor mucenici (N), rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condac, Glas 2

Ca pe nişte sfeşnice înţelegătoare ale Soarelui celui neapus, veniţi astăzi cu cântări să-i lăudăm, că luminători sunt celor din întunerecul necunoştinţei, pe toţi chemând întru înălţimea bunei credinţe Sfinţiţi Mucenici; pentru aceea strigăm către voi, bucuraţi-vă întemeierea tuturor!

LA UM CUVIOS MUCENIC

Tropar, glas 4

Pustniceşte mai înainte pedepsindu-te în munte, taberele vrăjmaşilor cele netrupeşti, cu toată arma Crucii le-ai pierdut întru tot fericite, şi iarăşi spre chinuire bărbăteşte te-ai într-armat, ucigând pe copronin (vrăjmaşul) cu sabia credinţei, şi pentru amândouă te-ai încununat de la Dumnezeu Cuvioase

Mucenice (N), pururea slăvite.

Condac, Glas 2

Ca pe un izvor al bunei credinţe, şi iscusit pătimitor, şi cu bună pricepere locuitor în pustie; cu cântări să cinstim pe cel vrednic de laudă pe (N), pururea slăvitul; că acesta pe şarpele a călcat.

LA MAI MULŢI CUVIOŞI MUCENICI

Troparul, Glas 4

Ca nişte nemernici şi străini aţi fost pe pământ, colibe în pustii făcând aţi sihăstrit prea Cuvioşilor; goliciunea trupului cu îmbrăcăminte de fapte bune aţi înfrumuseţat, patimilor lui Hristos închipuindu-vă, drept aceea şi junghierile muncitorilor răbdându-le, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condac, Glas 5

Ca pe nişte izvoare ale bunei credinţe, şi iscusiţi pătimitori, şi cu bune închipuiri locuitori în pustie, întru cântări să-i cinstim, pe cei vrednici de laudă, pe pururea slăviţii Cuvioşi Mucenici, că aceştia pe şarpele au călcat, şi acum înaintea lui Hristos stau, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

LA O MUCENIŢĂ

Tropar, Glas 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse (N), strigă cu mare glas pe tine, Mirele meu Te iubesc şi pe Tine căutând mă chinuiesc, împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu botezul Tău, şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine, şi mor pentru Tine ca să şi viez întru Tine; ci ca pe o jertfă fără prihană primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condac, Glas 2

Biserica ta cea cu totul cinstită, ca o doctorie sufletească

aflându-o toţi credincioşii, cu veselie strigăm ţie Muceniţă fecioară (N), ceea ce eşti cu nume mare, pe Hristos Dumnezeu roagă-l neîncetat pentru noi toţi.

LA MAI MULTE MUCENIŢE

Tropar, Glas 1

Mieluşele cuvântătoare cele ce sunteţi după vrednicie minunate, Mielului şi Păstorului v-aţi adus prin credinţă, şi mucenicește alergarea săvârşind, credinţa aţi păzit. Pentru aceasta astăzi, cu bucurie lăudăm sfântă pomenirea voastră, pe Hristos, slăvindu-L.

Condac, Glas 4

Pomenirea pătimitoarelor lui Hristos prăznuind, şi cu credinţă cerând ajutor, ca să ne izbăvim toţi din toate necazurile, strigând: Dumnezeul nostru cu noi, cel ce a proslăvit pe acestea, precum bine a voit.

LA O CUVIOASĂ

Tropar, Glas 8

Întru tine Maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă (N) duhul tău.

Condac, Glas 2

Pentru dragostea Domnului ai urât odihna şi pofta, cu postul curăţându-ţi sufletul tău, tare ai biruit fiarele, ci şi acum cu rugăciunile tale (N), sfărâmă taberele celor protivnici.

LA O CUVIOASĂ MUCENIŢĂ

Tropar, Glas 4

Mieluşeaua Ta Iisuse (N), strigă ...

Condac, Glas 4

Dumnezeiască pomenirea ta (N) astăzi strălucind, s-a ară-

tat lumii ca un soare vestind viaţa ta; că tu cu înfrânarea, pornirile trupeşti potolind, prin patimă de sânge te-ai logodit lui Hristos. Pentru aceea, pe cei ce te laudă pe tine, izbăveşte-i de tot răul, ca să strigăm ţie: bucură-te maică (N) prea cuvioasă.

LA UN MĂRTURISITOR

Tropar, Glas 8

Al pravoslavei îndreptătorule, al bunei credinţe învăţătorule şi al curăţiei, al lumii luminătorule, podoaba cuvioşilor (sau arhiereilor) cea de Dumnezeu insuflată, (N) înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi ai luminat, alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condac, Glas, 2

Îndulcitu-te-ai de Dumnezeu înţelepte cu înfrânarea, şi poftele trupeşti le-ai stins; arătatu-te-ai săditor credinţei, şi ca lemnul vieţii cel din Rai ai strălucit (N), părinte prea luminate.

LA SFINŢII CEI FĂRĂ DE ARGINT

Tropar, Glas 8

Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcătorilor, cercetaţi neputinţele noastre, în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Condac, Glas 2

Dar de tămăduiri luând, tindeţi sănătate celor ce sunt în nevoi, doctori slăviţi de minuni făcătorilor; deci cu cercetarea voastră, îndrăznirile împotrivă oştitorilor surpaţi-le, lumea tămăduind cu minunile.

LA SFINŢII CEI NEBUNI PENTRU HRISTOS

Tropar. Glas 8

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, cuvioase (N) duhul tău.

Condac, Glas 2

Frumuseţile cele de sus ai dorit şi dulceţile trupeşti cele de jos cu deadinsul le-ai lăsat, neagonisind cele deşarte ale lumii, şi viaţă îngerească petrecând, te-ai săvârşit, fericite (N), cu care pe Hristos Dumnezeu neîncetat roagă-L pentru noi toţi.

LA SOBOARELE SFINŢILOR PĂRINŢI

Tropar, Glas 8

Prea proslăvit eşti Hristoase Dumnezeul nostru, Cela ce luminători pe pământ, pe Părinţii noştri i-ai întemeiat, şi printr-înşii la adevărata credinţă, pe noi, pe toţi ne-ai îndreptat, mult-Îndurate, slavă Ţie.

Condac, Glas 6

Fiul cel ce din Tatăl a strălucit negrăit, din Fecioară s-a născut îndoit în fire, pe care ştiindu-L, nu ne lepădăm de închipuirea chipului; ci aceasta, cu bună credinţă însemnându-o, o cinstim cu credinţă, şi pentru aceasta, credinţa cea adevărată ţinând Biserica, sărută Icoana înomenirei lui Hristos.

LA TOŢI SFINŢII ATHONULUI

Tropar. - Glas 1

Pe cei din Athon Părinţi şi îngeri în trup, Mărturisitori şi Cuvioşi, Ierarhi şi Mucenici, în laude şi în cântări să-i cinstim, urmându-le faptele lor cele bune, şi a muntelui mulţimea toată de călugări, cu un glas să strigăm: Slavă Celui ce v-a încununat, slavă Celui ce v-a sfinţit, slavă Celui ce în primejdiile noastre, pe voi folositori v-a arătat.

Condac, Glas 4

Pe Părinţii cei ce au făcut muntele cer, petrecând într-însul viaţă îngerească, şi au adunat mulţime de monahi, pe toţi să-i lăudăm, strigând către dânşii: De toată nevoia şi îngrozirea să ne slobozească pe noi, mulţimea cuvioşilor, lauda Athonului.

SLUJBELE DIN TIMPUL SĂPTĂMÂNII

SÂMBĂTĂ SEARA,

LA VECERNIE

Catisma 1

La Doamne strigat-am.. punem stihurile pe 10.
Ale Învieri 7. Glasul 3,

Cu crucea Ta Hristoase Mântuitorule, puterea morţii s-a stricat, şi înşelăciunea diavolului s-a pierdut, iară neamul omenesc prin credinţă fiind mântuit, cântare Ţie totdeauna aduce.

Luminatu-s-au toate cu Învierea Ta Doamne, şi raiul iarăşi s-a deschis, şi toată zidirea lăudându-Te, cântare Ţie totdeauna aduce.

Slăvesc puterea Tatălui, şi a Fiului, şi laud stăpânirea Duhului Sfânt, Dumnezeirea cea nedespărţită şi nezidită; Treimea cea de o fiinţă, care împărăţeşte în veacul veacului.

Cinstitei Crucii Tale ne închinăm Hristoase, şi Învierea Ta lăudăm şi o slăvim, căci cu rana Ta, noi toţi ne-am vindecat.

Lăudăm pe Mântuitorul, care din Fecioară S-a întrupat, că pentru noi S-a răstignit, şi a treia zi a înviat, dăruind nouă mare milă.

Celor din iad, pogorându-se Hristos a vestit, îndrăzniţi zicând: acum am biruit; Eu sunt Învierea; Eu pe voi vă voi scoate sfărâmând porţile morţii.

Cei ce stăm cu nevrednicie în prea curată Casa Ta, cântare de seară înălţăm, dintru adâncuri strigând: Hristoase Dumnezeule, Cela ce-ai luminat lumea cu Învierea Ta cea de a treia zi, scoate pe poporul Tău din mâna vrăjmaşilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Mai adaogă trei stihuri din Minei ale zilei de rând, sau 3 ale Maicii

Domnului de la acatist:

Sfatul cel mai înainte de veci, descoperindu-l ţie, Fecioară, Gavriil a stat înaintea ta, închinându-se ţie şi zicând: Bucură-te pământul cel nesemănat; bucură-te rugul cel nears; bucură-te adâncul cel ce cu anevoie poate fi văzut; bucură-te podul care ne treci pe noi la ceruri şi scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacob; bucură-te năstrapă dumnezeiască cu mană; bucură-te dezlegarea blestemului; bucură-te chemarea lui Adam, Domnul este cu tine.

Te arăţi mie ca un om, zis-a curata Fecioară către arhistrateg, şi cum vesteşti graiuri mai presus de om? Zis-ai că Dumnezeu va fi cu mine şi se va sălăşlui în pântecele meu? Şi cum voi fi sălaş desfătat, spune-mi, şi loc sfinţirii Celui ce este mai presus de heruvimi? Nu mă amăgi cu înşelăciune, că n-am cunoscut dulceaţă, de nuntă nu m-am împărtăşit, deci prunc cum voi naşte?

Dumnezeu unde voieşte se biruieşte rânduiala firii, zis-a cel fără de trup, şi se lucrează cele ce sunt mai presus de om. Crede cuvintelor mele cele adevărate, Ceea ce eşti cu totul sfântă şi fără de prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum după cuvântul tău, şi voi naşte pe Cel fără de trup, Care va lua din mine trup, pentru ca să ridice, cu împreunarea, ca un puternic, pe om la cinstea cea dintâi.

Slavă.. Şi acum..

Cum să nu ne mirăm de naşterea ta cea Dumnezeiască bărbătească, cu totul Cinstită! Că ispită de bărbat neluând, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ai născut fără de tată pe Fiul cu trup, pe Cel născut din Tatăl mai înainte de veci fără mamă. Care nici cum n-a răbdat schimbare, sau amestecare, sau despărţire, ci a păzit întreagă osebirea amândurora firilor. Pentru aceasta, Maică Fecioară, Stăpână, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele celor ce cu buna credinţă de Dumnezeu Născătoare te mărturisesc pe tine.

Apoi aceste laude pentru Sfânta Treime, facere a lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului:

Lumină lină a Sfintei slave a Tatălui ceresc Celui fără de moarte, Celui Sfânt şi Fericit, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimen. Glasul 6

Domnul a împărăţit, întru podoabă s-a îmbrăcat. (de 3 ori).

Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Stih: Casei Tale se cuvine Sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Şi la fiecare stih zicem prochimenul.

Ectenia: Să zicem toţi din tot sufletul... Apoi: Învredniceşte-ne Doamne.... Şi la Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară Domnului. Sau Doamne miluieşte (de 30 de ori).

La stihoavnă: Glasul 3

Hristoase, Cela ce cu patima Ta ai întunecat soarele, şi cu lumina învierii Tale ai luminat toate, primeşte cântarea noastră cea de seară, Iubitorule de oameni.

Stih: Domnul a împărăţit, întru podoabă, S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Scularea Ta cea de viaţă dătătoare Doamne, toată lumea a luminat, şi făptura Sa cea stricată a chemat-o. Pentru aceasta din blestemul lui Adam izbăvindu-ne, strigăm: Atotputernice, Doamne, slavă Ţie.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina.

Dumnezeu fiind neschimbat, cu trupul pătimind Te-ai schimbat, pe care făptura nerăbdând să Te vadă spânzurat, de frică s-a clătinat, şi suspinând lăuda îndelungă răbdarea Ta; şi pogorându-Te în iad, a treia zi ai înviat, viaţă lumii dăruind şi mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie Doamne, întru lungime de zile.

Ca să izbăveşti din moarte neamul nostru Hristoase,

moarte ai răbdat, şi a treia zi din morţi înviind, împreună cu Tine ai înviat pe cei ce Te-au cunoscut pe tine Dumnezeu, şi lumea ai luminat, Doamne, slavă Ţie.

Slavă.., Şi acum..

Fără de sămânţă din Dumnezeiescul Duh, şi cu sfatul Tatălui, ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, pe Cela ce este din Tatăl fără mamă mai înainte de veci, şi pentru noi din tine fără de Tată fiind, cu trup L-ai născut şi prunc cu lapte L-ai hrănit. Pentru aceasta nu înceta a-L ruga, să se izbăvească din primejdii sufletele noastre.

Apoi rugăciunea lui Simeon, primitorul de Dumnezeu:

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, cu pace. Că văzură ochii mei mântuirea Ta. Care ai gătit înaintea feţei tuturor noroadelor. Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slava norodului Tău Israil.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Apoi,

Troparul Învierii. Glasul 3.

Să se veselească cele cereşti şi să se bucure cele pământeşti, că a făcut biruinţă cu braţul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte Cel Întâi-Născut din morţi S-a făcut, din pântecele iadului ne-a izbăvit pe noi, şi a dat lumii mare milă.

Slavă.. Şi acum..

Pe tine ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară; căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin cruce luând patimă, ne-au izbăvit pe noi din stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu de la Paraclis. După: Cuvine-se cu adevărat.. Sfinte Dumnezeule (de trei ori) ş.c.l.

Condac. Glasul 8.

Înviata-i astăzi din mormânt Îndurate, şi pe noi ne-ai scos din porţile morţii. Astăzi Adam dănţuieşte şi Eva se bucură,

şi proorocii împreună cu patriarhii laudă neîncetat puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Tale.

MIEZONOPTICA

Canonul Sfintei Treimi; Cântarea I; Glasul 3. Irmos:

Acela ce apele de demult a împreunat într-o adunare cu dumnezeiască voie şi a despărţit marea poporului israilitenesc, Acesta este Dumnezeul nostru Cel preaslăvit; Acestuia Unuia să-I cântăm că S-a preaslăvit.

Stih: Prea Sfântă Treime Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Dumnezeiască începătorie una necuprinsă şi una Dumnezeiască stăpânire a Treimei, luminii Tale cei cu trei strălucire înnoieşte-mă acum, ca să Te laud pe Tine, cea lăudată neîncetat cu cântări întreit sfinte, de gurile îngerilor.

Cu sfinţenie toate cetele celor fără de materie, laudă luminat, ca pe o pricină făcătoare una în trei strălucire, prea stăpânitoare pe care cu un glas o lăudăm şi mulţimile omeneşti, şi cu credinţă o slăvim cu guri de tină.

Slavă...

Minte, şi Cuvânt şi Duh, de Dumnezeu cuvântătorii, potrivit cu închipuire pe tine te numesc, pe naşterea cea fără de patimă, din Tatăl cel nenăscut Fiul însemnându-o, Dumnezeule însuţi Stăpânitorule a toate, împreună şi Duhul pe Dumnezeiasca purcedere.

Şi acum..a Născătoarei

Ca un iubitor de oameni din fire, luând firea omenească, Cuvinte al lui Dumnezeu, ne-ai strălucit lumina cea întreită, singură prea stăpânitoare a unei Dumnezeiri, prea proslăvită arătând tuturor, pe Preacurata Fecioară, ceea ce te-a născut.

Cântarea a 3-a. Irmos:

Cela ce din ce n-a fost, toate le-a adus, cu Cuvântul zidindu-le şi cu Duhul săvârşindu-le; Atotţiitorule Stăpâne întru

dragostea Ta mă întăreşte.

Poruncind de demult Ilie, să toarne de trei ori apă pe lemne, cu închipuire a arătat pe cele trei Ipostasuri, ale unei Dumnezeieştii stăpânii a lui Dumnezeu.

Firea pământenilor cea curgătoare Te laudă, pe Unul şi în trei Lumini, făcătorul Cel neschimbat, şi strigă Ţie Stăpâne: de tot felul de schimbare mă izbăveşte, şi mă mântuieşte.

Slavă..

Întocmai gândind, cu cuvintele proorocilor, ale slăviţilor Apostoli, şi ale propovăduitorilor credinţei, întocmai lucrătoare pe tine Treime, Te slăvim credincioşii, Dumnezeule al tuturor.

Şi acum..

De pe Scaunul cel prea înalt S-a pogorât Hristos, pe om înălţând, ca un iubitor de oameni, prin tine Preacurată, şi lumina cea cu trei Sori, tuturor au strălucit.

Sedelna. Glasul 3.

Podobie: De Frumuseţea fecioriei tale..

Cela ce eşti mai presus de fiinţă, şi unul Domn, Hristoase raza Tatălui celui mai înainte fără de început, şi Duhule cel prea Dumnezeiesc, mântuieşte pe robii Tăi, că toţi am greşit, dar de la Tine nu ne-am depărtat. Pentru aceasta ne rugăm Ţie: Doamne Cela ce eşti în trei Ipostasuri, ca Cela ce ai putere mântuieşte zidirea Ta de toată înconjurarea.

Slavă.. Şi acum...

Dumnezeul cel mai presus de fiinţă şi Domnul, din tine Preacurată S-a întrupat pentru bunătate; înfiinţându-se ca noi şi rămânând ceea ce a fost. Pentru aceasta şi Dumnezeu şi om pe el cinstindu-l, pe tine ceea ce eşti neispitită de nuntă, Preacurata de Dumnezeu Născătoare te propovăduim, slăvind prea mare minunea naşterii tale cei fără de sămânţă.

Cântarea a 4-a. Irmos:

Pus-ai spre noi toată dragostea, Doamne, căci pe Unul-Născut, Fiul Tău, pentru noi la moarte L-ai dat; pentru aceasta,

mulţumind strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Odraslă întărită, din Părintele ca dintr-o rădăcină a odrăslit Fiul, şi Duhul, cel drept, stâlpări împreună de o fiinţă şi Dumnezeieşte sădite, şi flori împreună fără de început, ca să fie trei lumini ale Dumnezeirei(de 2 ori).

Slavă..

Cetele Fiinţelor celor înţelegătoare, neîncetat Te laudă, pe Tine, Dumnezeul Cel necuprins cu mintea, cu care şi noi te slăvim grăind: Treime mai presus de fiinţă, mântuieşte pe robii Tăi, ca un iubitor de oameni.

Şi acum..

Trasu-ne-ai pe noi spre dragostea Ta, mult milostive Cuvinte al lui Dumnezeu, Care pentru noi Te-ai întrupat fără de schimbare, şi Dumnezeirea cea Una cum că este în trei Lumini, cu taină ne-ai învăţat, pentru aceasta Te slăvim.

Cântarea a 5-a. Irmos:

La Tine mânec Ziditorule a toate, la pacea care covârşeşte toată mintea; pentru că lumină sunt poruncile Tale, întru care mă povăţuieşte.

Când a văzut Isaia cu asemănare, pe un Dumnezeu stăpânitor, în trei feţe slăvindu-Se cu glasuri prea curate ale Serafimilor, s-a trimis să propovăduiască îndată-şi, o Fiinţă în trei Lumini, şi o Unime în trei Sori.(de 2 ori).

Slavă..

Ceea ce firea tuturor celor văzute şi nevăzute din ce n-a fost mai înainte ai înfiinţat-o, Unime în trei Luminători, pe cei ce te laudă cu credinţă un Dumnezeu, din toate ispitele izbăvindu-i, învredniceşte-i slavei Tale.

Şi acum..

Cămară a lui Dumnezeu de lumină purtătoare şi curată, Fecioară făcându-te, te lăudăm cu dragoste şi te fericim, că din tine S-a născut Hristos, în firi şi în voi îndoite, Cel ce este Unul din Treime, şi Domn al slavei.

Cântarea a 6-a. Irmos:

Adâncul cel mai dedesupt al păcatelor m-a înconjurat şi se sfârşeşte duhul meu; ci întinzându-Ţi Stăpâne braţul Tău cel înalt, mântuieşte-mă, ca pe Petru, Îndreptătorule.

Nemernic fiind Avraam, s-a învrednicit, cu închipuire a primi pe Domnul, unul în trei Ipostasuri, pe Cel mai presus de fiinţă, dar în chipuri bărbăteşti (de 2 ori).

Slavă..

Îndreptează inimile robilor Tăi, la lumina cea neapropiată, o! Doamne, Cela ce eşti în trei Luminători, şi strălucirea slavei Tale dăruieşte-o sufletelor noastre, ca să zărim frumuseţea Ta cea negrăită.

Şi acum..

Deschide-mi uşile luminii, ale Celui ce S-a născut din pântecele tău Preacurată, ca să văd raza Dumnezeirii cea cu trei lumini, şi să te slăvesc pe tine Stăpână cea cu totul luminată.

Sedelna. Glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea..

Lăudăm Stăpânirea cea în trei luminători, a dumnezeeştei firi celei de o fiinţă, şi cu glasuri întreit Sfinte să-i strigăm: Sfânt eşti Părinte, Cela ce eşti mai înainte fără de început; Sfânt eşti Fiule, Cela ce eşti împreună fără de început; Duhule Sfinte, Dumnezeul nostru Cel unul nedespărţit, şi a toate făcător, şi de oameni iubitor.

Slavă.. Şi acum..

Minune prea mare, cum Cel neîncăput S-a ţinut în pântecele tău şi S-a întrupat şi S-a arătat ca un om, nesuferind amestecare, sau despărţire de Dumnezeiasca şi neschimbata Dumnezeire, Fecioară Preacurată. Pentru aceasta de Dumnezeu Născătoare, cu credinţă te propovăduim pururi şi te slăvim.

Cântarea a 7-a. Irmos:

Precum de demult pe cei trei tineri i-ai răcorit în văpaia haldeilor cu focul cel luminător al dumnezeirii şi pe noi ne

luminează, care strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul Părinţilor noştri.

Biserica pe mine mă arată Stăpâne, a Dumnezeirei Tale celui cu trei străluciri, cu totul luminată, mai înaltă decât păcătuitoarea întunecare cea cumplită, şi decât patimile, cu strălucirile Tale cele lucrătoare de lumină, Dumnezeul părinţilor noştri (de 2 ori).

Slavă..

Arătatu-S-a lui Avraam Dumnezeu în trei Ipostasuri de demult, la stejarul Mamvri, dând pe Isaac plată a iubirii de străini, pentru mila, pe Care şi acum Îl slăvim, ca pe Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..

Arătatu-S-a pe pământ, făcându-se om Făcătorul a toate, pentru bunătate, din pântecele tău cel fecioresc şi preacurat, şi pe noi ne-a îndumnezeit; binecuvântată Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cu focul cel nesuferit..

Cuvântul şi Duhul, din Părintele cel fără de început, ca dintr-o rădăcină împreună fără de început fireşte fiind, ca nişte odrasle ale Dumnezeieştei Stăpânii celei mai presus de fiinţă, au arătat o slavă a Treimei, şi o putere, pe care o lăudăm toţi credincioşii în veci. (de 2 ori).

Binecuvântăm pe Tatăl pe Fiul şi pe Sfântul Duh Domnul.

Rânduieşti cu strălucirile Tale cetele cereşti, ca să cânte fără tăcere cu cântări întreit Sfinte Dumnezeieşti, Părinte, Cuvântule Cel de un chip şi Duhule; O stăpânie în trei lumini, şi întocmai de o potrivă, pentru aceasta Te lăudăm întru toţi veci.

Şi acum..

Proorociile Profeţilor, văzând de departe pe Cel născut din tine Născătoare de Dumnezeu, Îl lăuda ca pe Cela ce S-a născut fără de sămânţă, şi mai presus de fire Stăpână; pe

Acesta şi noi cu un glas Îl lăudăm ca pe Domnul, şi Îl preaînălţăm întru toţi veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm..

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce au stătut pentru buna credinţă şi de văpaie fiind nevătămaţi, dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a. Irmos:

Minune nouă şi lui Dumnezeu cuviincioasa, că prin uşa Fecioarei cea încuiată, arătat a trecut Domnul, gol întru intrare, şi purtător de trup S-a arătat întru ieşire Dumnezeu, şi a rămas uşa încuiată; pe aceasta negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim.

Ca să vadă slava cea cu trei străluciri, cetele cele cu chip Dumnezeiesc ale celor fără de trup, se slobozesc arătat cu aripile a se înălţa în sus, dar se silesc foarte de lumina cea neapropiată, şi laudă neîncetată strigă Ţie, cu care cu un glas, Treime una pe Tine Te slăvim. (de 2 ori).

Slavă..

Cu dragoste fără de saţiu şi noi cei de pe pământ, care am luat de la tine suflet înţelegător şi cuvântător, Stăpâne Dumnezeule al tuturor, din toată inima Te lăudăm, fiinţa cea Una cu adevărat, şi întreită după feţe, pentru aceasta Îndurate, ca un mult-Milostiv, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum..

Biserică în chipul luminii, a Dumnezeieştii Tale stăpânii celei singure stăpânitoare şi în trei lumini, şi văzător cu mintea al slave tale celei negrăite, pe mine mă arată, ca să slujesc curat Ziditorului tuturor. Pentru rugăciunile uneia Născătoarei de Dumnezeu, pe care după vrednicie, ca pe cea preaslăvită o mărim.

Apoi, după Canon se cântă Troparele Treimice, glasul al 2-lea (vezi la miezonoptica din duminici).

DUMINICĂ DIMINEAŢA

LA UTRENIE

După Catisma a 2-a Sedelnele: Glasul 3.

Hristos din morţi S-a sculat, începătura celor adormiţi, cel mai întâi născut decât zidirea, şi Făcătorul tuturor celor făcute, firea cea stricată a neamului nostru, întru Sineşi a înnoit-o; nu vei mai stăpâni de acum moarte, că Stăpânul tuturor, puterea ta a stricat-o.

Slavă..

Cu trupul moarte gustând Doamne, amărăciunea morţii ai tăiat-o cu scularea Ta, şi pe om împotriva ei l-ai întărit, blestemului celui de demult biruinţa chemând, Apărătorul vieţii noastre, Doamne slavă Ţie.

Şi acum..

De frumuseţea Fecioriei tale şi de prealuminată curăţia ta, Gavriil mirându-se a strigat ţie Născătoare de Dumnezeu. Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep, şi mă minunez! Pentru aceasta precum mi s-a poruncit strig ţie: bucură-te ceea ce eşti cu Dar dăruită.

După Catisma a 3-a. Sedelnele. Glas 3

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale..

De neschimbarea Dumnezeirii Tale, şi de patima Ta cea de voie Doamne, întru sine spăimântându-se iadul s-a tânguit: mă cutremur de Ipostasul cel neschimbat al trupului, văd pe cel nevăzut cu taină luptând-se cu mine. Pentru aceasta şi aceia pe care îi ţin, strigă: Slavă Hristoase Învierii Tale.

Răstignirea cea necuprinsă cu mintea şi învierea cea netâlcuită, taina cea negrăită, Dumnezeieşte o cuvântăm credincioşii. Că astăzi moartea şi iadul s-a prădat şi neamul

omenesc întru nestricăciune s-a îmbrăcat..

Pentru aceasta şi cu mulţumită strigăm: Slavă Hristoase Învierii Tale.

Slavă.. Şi acum.

Pe cel necuprins cu mintea, şi nescris împrejur, pe Cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, în pântecele tău tăinuit L-ai încăput Maica lui Dumnezeu, una şi neamestecată lucrare a Treimei am cunoscut, prin naşterea ta în lume a se slăvi. Pentru aceasta şi cu mulţumită strigăm ţie: bucură-te cea cu Dar dăruită.

După: Fericiţi cei fără prihană..

Binecuvântările

Glasul 5.

Stih. Bine eşti cuvântat Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-te între cei morţi socotit fiind, şi puterea morţii Mântuitorule stricând, şi împreună cu Tine pe Adam sculând, şi din iad pe toţi slobozindu-i.

Stih. Bine eşti cuvântat Doamne...

Pentru ce miruri prin milostivire cu lacrămi o uceniţe amestecaţi? Îngerul cel ce a strălucit în mormânt, a zis Mironosiţelor: vedeţi voi groapa şi înţelegeţi, că Mântuitorul a înviat din mormânt..

Stih. Bine eşti cuvântat Doamne...

Foarte de dimineaţă purtătoarele de mir au alergat la groapa Ta tânguindu-se; şi înaintea lor a stătut îngerul, şi a zis: vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeţi, ci spuneţi Apostolilor Învierea.

Stih. Bine eşti cuvântat Doamne...

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns, iară îngerul către dânsele a grăit, zicând: Pentru ce cu cei morţi pe cel viu îl socotiţi? căci ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă.. al Treimii

Închinămu-ne Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Duh, Sfintei Treimi într-o Fiinţă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne.

Şi acum..

Pe Dătătorul de viaţă, născându-L Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit, şi bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit, şi pe cei căzuţi din viaţă, i-a îndreptat la aceeaşi, cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu şi om.

Aliluia (de 3 ori). Slavă Ţie Dumnezeule (de 3 ori).

Ipacoi

Îngrozind cu vederea, rourând cu graiurile, îngerul strălucind a zis mironosiţelor: ce căutaţi pe Cel viu în mormânt, sculatu-S-a deşertând mormânturile, pe Schimbătorul stricăciunii cunoaşteţi-L neschimbat; ziceţi lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoşate lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc.

Antifoanele

Antifonul, I.

Robia Sionului Tu ai scos-o din Vavilon, şi pe mine din patimi, la viaţă trage-mă Cuvântule.

Cei ce seamănă în Austru cu lacrimi dumnezeieşti, secera-vor spice, întru bucuria vieţii celei de-a pururi.

Slavă.. Şi acum..

Prin Sfântul Duh toată buna dăruire, căci cu Tatăl, şi cu Fiul împreună străluceşte, întru care toate viază şi se mişcă.

Antifonul, II.

De n-ar zidi Domnul casa bunătăţilor, în zadar ne ostenim; iar acoperindu-ne sufletul, nimenea nu va strica cetatea noastră.

Pentru roada pântecelui, prin Duhul, fii se fac ţie Hristoase ca unui Părinte, Sfinţi pururi.

Slavă.. Şi acum..

În Duhul Sfânt se vede toată sfinţenia, înţelepciunea, că înfiinţează toată făptura; Aceluia să slujim ca şi Tatălui şi

Cuvântului.

Antifonul, III.

Cei ce se tem de Domnul, fericiţi vor umbla în cărările poruncilor, că vor mânca toată roada cea de viaţă.

Veseleşte-te începătorul turmei, împrejurul mesei tale văzând pe fiii tăi, purtând stâlpări de fapte bune.

Slavă.. Şi acum..

Prin Duhul Sfânt este toată bogăţia slavei, din care este darul şi viaţa la toată zidirea, că împreună cu Părintele se laudă, şi cu Cuvântul.

Prochimen; Glasul 8.

Spuneţi întru neamuri, că Domnul a împărăţit, pentru că a întărit lumea, care nu se va clătina. (de 3 ori).

Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă

Toată suflarea să laude pe Domnul. (de 3 ori)

Din Sfânta Evanghelia de la Marcu (Cap. 16)

În vremea aceea, după ce a înviat Iisus, dimineaţa în ziua cea dintâi a Sâmbetei, S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese şapte draci. Aceea mergând, a vestit celor ce fusese cu el, care plângea şi se tânguia. Şi aceia auzind că este viu, şi cum că a fost văzut de dânsa, nu au crezut. Iar după aceea la doi dintr-înşii mergând ei, s-a arătat într-alt chip, care mergea la o ţarină. Şi aceia mergând au spus celor-lalţi, şi nici pe aceia nu i-au crezut. Iară după aceea şezând ei, cei unsprezece, li S-a arătat, şi a imputat necredinţei lor, şi împietririi inimii, căci celor ce L-a văzut pe El că a înviat, nu au crezut. Şi a zis lor: Mergeţi în toată lumea, propovăduiţi Evanghelia la toată zidirea; cela ce va crede şi se va boteza, se va mântui. Iar ceia ce nu va crede, se va osândi. Şi semne celor ce vor crede, acestea vor urma: Întru numele Meu draci vor scoate, în limbi noi vor grăi, şerpi vor lua, şi de vor bea ceva şi de moarte, nu-i va vătăma pe ei, pe bolnavi mâinile îşi vor pune, şi bine le va fi. Deci Domnul după ce a grăit cu dânşii,

S-a înălţat la cer, şi a şezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei ieşind, au propovăduit pretutindenea, Domnul împreună lucrând, şi cuvântul adeverindu-l prin semnele ce urma. Amin!

Slavă Ţie Doamne, slavă Ţie.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus Unuia celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase şi Sfântă Învierea Ta o lăudăm şi o slăvim, că Tu eşti Dumnezeul nostru afară de tine pe altul nu ştim, numele Tău numim. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm Sfintei Învieri lui Hristos, că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea; totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moara a stricat.

Psalmul 50. Miluieşte-mă Dumnezeule.. (pg. 9)

Slavă. Glasul 2.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Apostoli, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum..

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih. Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte toate fărădelegile noastre.

Înviind Iisus din mormânt, precum, a zis mai înainte, a dăruit nouă viaţă veşnică, şi mare milă.

Preotul: Mântuieşte Dumnezeule poporul Tău.. ş.c.l.

Sau. Doamne miluieşte.. (de 40 ori).

Canonul Învierii

Cântarea 1-a. Glasul 3. Irmos.

Cela ce a împreunat apele de demult într-o adunare cu dumnezeiască voie, şi a despărţit marea poporului Israilitean, Acesta Dumnezeul nostru, prea proslăvit este, Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Stih. Slavă Doamne sfintei învierii Tale.

Cela ce a osândit pământul, să aducă călcătorului de poruncă roadă din sudoare, spini, acesta Dumnezeul nostru, cunună de spini din mână călcătoare de lege trupeşte primind, blestemul a dezlegat, că S-a proslăvit.

Biruitor şi izbânditor împotriva morţii, Cel ce nu S-a temut de moarte, S-a arătat; că trup pătimitor însufleţit luând, Acesta, Dumnezeul nostru, şi luptâdu-Se cu tiranul, pe toţi i-a înviat, că S-a proslăvit.

A Născătoarei..

Adevărat de Dumnezeu Născătoare, toate neamurile te slăvesc, pe tine ceea ce fără de sămânţă ai născut, că intrând în pântecele tău cel Sfinţit, Acesta Dumnezeul nostru, ca noi S-a înfiinţat şi Dumnezeu din tine s-a născut.

Canonul Sfintei Cruci şi a Învierii;

Stih: Slavă Doamne cinstitei Crucii Tale şi a Învierii.

Neamul omenesc cel robit de tiranul cel iubitor de păcate, cu Dumnezeiescul sânge Hristos l-a răscumpărat, şi îndumnezeindu-l l-a înnoit, că S-a proslăvit.

Ca un muritor, Hristos vistierul vieţii, moarte vrând a gustat, iar ca Cel ce este din fire nemuritor, pe cei morţi i-a înviat, că S-a proslăvit.

Slavă..

Genunchile îşi pleacă toată firea celor cereşti Fecioară, Celui ce S-a întrupat din tine, şi cu cei de pe pământ cele dedesupt, cu vrednică cuviinţă, că S-a proslăvit.

Şi acum..

O! împăcările cele dintru tine, că Dătătorul bunătăţilor, cu îndestulare ca un Dumnezeu, Duhul cel Dumnezeiesc dându-ne nouă, trup din tine Fecioară a luat, că S-a proslăvit.

Catavasia:

Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh, şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat

prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a. Irmos.

Cela ce dintru cele ce n-au fost toate le-ai adus, cu Cuvântul zidindu-le, şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotţiitorule Stăpâne, întru dragostea Ta întăreşte-mă.

Prin crucea Ta s-a ruşinat necuratul, că a făcut groapă, pe care săpându-o a căzut într-însa; iară fruntea celor smeriţi Hristoase, s-a înălţat întru învierea Ta.

Propovăduirea bunei credinţe a neamurilor, ca o apă a acoperit mările iubitorule de oameni, că sculându-te din mormânt, ai descoperit lumina Treimei.

Al Crucii şi Învierii.

Curăţire preacurată Cruce, te-ai arătat tu necurăţiilor idoleşti, că Iisus cel mai presus de Dumnezeire, pe tine mâinile Şi-a întins.

Toţi credincioşii să ne închinăm Ţie, dătătorule de viaţă mormântule, că s-a îngropat întru Tine, şi S-a sculat Hristos, Cel ce este cu adevărat Dumnezeul nostru.

Slavă..

Toiag din rădăcina lui Iesei, după proorocie, odrăslind Fecioara, floare pe tine Hristoase Te-a răsărit nouă; Sfânt eşti Doamne.

Şi acum..

Ca să faci părtaşi ai dumnezeirii pe pământeni, din Fecioară trupul nostru Tu luându-l ai sărăcit; Sfânt eşti Doamne.

Catavasie:

Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i şi întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învredniceşte-i.

Cântarea a 4-a . Irmos.

Avut-ai către noi puternică dragoste Doamne, că pe

Unul-Născut Fiul Tău, pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta strigăm Ţie mulţumind: Slavă puterii tale Doamne.

Bătăi, Hristoase, din milostivire, şi răni ai suferit, ocară de pălmuiri răbdând, şi cu îndelungă răbdare scuipări suferind, prin care mi-ai lucrat mie mântuire, slavă puterii Tale Doamne.

Cu trup muritor Cela ce eşti viaţa, moarte ai primit, pentru ticăloşia lipsiţilor, şi suspinul săracilor Tăi, şi stricând pe stricătorul prea proslăvite, pe toţi împreună i-ai înviat Unule, Iubitorule de oameni.

Al Crucii şi Învierii

Cela ce ai zidit după chipul Tău, Iubitorule de oameni pe om, şi omorându-se de păcat prin călcarea poruncii, răstignindu-Te în locul căpăţânii, l-ai mântuit.

Pe morţii ce i-a înghiţit moartea, i-a dat înapoi, şi s-a stricat împărăţia iadului, cea făcătoare de stricăciune, sculându-te Tu din mormânt Doamne.

Cela ce ai pus munţii Stăpâne, cu cumpăna dumnezeieştii cunoştinţe, tăiatu-Te-ai din Fecioară, piatră fără de mâini; slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă..

Firea noastră cea bolnavă, ai vindecat-o Stăpâne, întrunind cu dânsa în Fecioară doctoria cea prea lucrătoare, adică preacurată dumnezeirea Ta Cuvinte.

Şi acum..

Partea mea eşti Doamne, şi moştenire dorită, Cela ce din Fecioară m-ai unit Cuvinte cu Ipostasul Tău, făcându-Te ipostas cu trupul.

Catavasia:

Cela ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus, Dumnezeu cel Preaînalt, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Cântarea a 5-a. Irmos.

La Tine mânec Ziditorule a toate, la pacea care covârşeşte

toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale, întru care mă povăţuieşte.

Judecătorului celui nedrept, prin pizma evreilor dându-te, Văzătorule a toate, şi judecând tot pământul cu dreptate, ai izbăvit pe Adam din osânda cea de demult.

Pacea Ta Bisericilor Tale Hristoase, cu nebiruita puterea Crucii Tale, Cela ce ai înviat din morţi dăruieşte-o, şi mântuieşte sufletele noastre.

Al Crucii şi Învierii.

Cu suliţa coasta Ta, o! Hristoase al meu împungându-se, pe cea zidită din coasta omenească, care a fost pricinuitoare pierzării tuturor oamenilor, din blestem ai slobozit-o.

Întocmai cu Tatăl după Fiinţă fiind, casa cea sfinţită a preacuratului şi preacinstitului Tău trup, ai sculat-o din morţi, Hristoase Mântuitorul nostru.

Slavă..

Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul tău Fecioară, făcător este al lui Adam celui întâi zidit, iar nu făptură, măcar de şi-a şi zidit lui-ş trup însufleţit, din tine.

Şi acum..

Întocmai este cu Tatăl, Fiul Fecioarei, Cuvântul lui Dumnezeu, Ipostas desăvârşit în două firi, Iisus Domnul, Dumnezeu desăvârşit şi Om.

Catavasia:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a. Irmos.

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat, şi se sfârşeşte duhul meu; ci tinzându-ţi Stăpâne braţul Tău cel înalt, ca pe Petru, Îndreptătorule mă mântuieşte.

Adâncul milei şi al îndurărilor m-a înconjurat prin milostivă pogorârea Ta; că întrupându-te Stăpâne şi făcându-Te în chip de rob mai îndumnezeit şi cu Tine împreună mai proslăvit.

Omorâre a luat omorâtorul, văzând înviat pe Cel omorât; acestea sunt Hristoase semnele învierii Tale şi dobânzile prea cinstitei Tale patimi.

Preacurată, ceea ce singură între Făcătorul şi între oameni, mai presus de minte ai mijlocit, roagă pe Fiul tău, ca să fie milostiv robilor tăi celor greşiţi şi apărător.

Al Crucii şi Învierii

Cu răni fiind Tu ispitit, împreună ai sculat din iad pe cei răniţi cu patima Crucii. Pentru aceasta strig Ţie: Scoate din stricăciune viaţa mea, Iubitorule de oameni.

Deschisu-S-a Ţie, Hristoase, cu frică porţile iadului, şi uneltele vrăjmaşului s-au jefuit. Pentru aceasta femeile pe Tine Te-au întâmpinat, în locul întristării bucurie luând.

Slavă..

Închipuitu-S-a precum suntem noi, din nestricata Fecioară, Cel neîmpărtăşit de chip, făcându-Se cu chipul şi cu lucrul Om, neschimbându-şi dumnezeirea.

Şi acum..

De adâncul păcatelor şi de viforul patimilor izbăveşte-mă Preacurată, că eşti liman şi adânc al minunilor, celor ce aleargă la tine cu credinţă.

Catavasie:

Înţelepţii lui Dumnezeu, care face-ţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu mâinile slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Condac. Glasul 3.

Înviat-ai astăzi din mormânt Îndurate şi pe noi ne-ai scos din porţile morţii. Astăzi Adam dănţuieşte şi se bucură Eva, şi, împreună Proorocii cu Patriarhii, laudă neîncetat, puterea

cea dumnezeiască a stăpânirii tale.

Icos

Cerul şi pământul astăzi să dănţuiască, şi, pe Hristos Dumnezeu cu un gând să-l laude, că pe cei legaţi, din mormânturi i-au sculat. Se bucură împreună toată zidirea aducând vrednice cântări Făcătorului a toate şi Izbăvitorului nostru. Că astăzi pe oameni din iad scoţându-i, ca un dătător de viaţă, la ceruri împreună i-a înălţat şi a surpat înălţările vrăjmaşului şi porţile iadului a zdrobit cu puterea cea Dumnezeiască a stăpânirii sale.

Sinaxar:

Se pomenesc aici Sfinţii ce se prăznuiesc în acea zi.

Cântarea a 7-a. Irmos.

Precum de demult pe cei bine-credincioşi trei tineri, i-ai răcorit în văpaia haldeilor cu focul cel luminător al dumnezeirii şi pe noi ne luminează, care strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul Părinţilor noştri.

Ruptu-s-a Catapeteasma bisericii cea luminată, întru răstignirea Făcătorului arătând credincioşilor pe Adevărul cel ascuns în scriptură celor ce strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul Părinţilor noştri.

Împungându-se coasta Ta Hristoase, picături din Dumnezeu curse, ale sângelui Tău celui de viaţă făcător, cu iconomie picând pe pământ, ai înnoit pe cei de pe pământ, care strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe Duhul cel Bun, împreună cu Tatăl să-L proslăvim, şi, cu Fiul Unul-Născut, o Stăpânie în trei, credincioşii cinstind şi o Dumnezeire: Bine eşti cuvântat strigând Dumnezeul Părinţilor noştri.

Al Crucii şi Învierii

Nu om simplu pe cruce spânzurat, ci pe Dumnezeu întrupat, Soarele văzând s-a întunecat, Căruia şi cântăm: Bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Pe Cel tare cu dumnezeirea, luându-l iadul cel ticălos, pe dătătorul de nestricăciune, sufletele drepţilor le-a vărsat din sine, care striga: Bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Slavă..

Semeaţă este moartea, dar pe aceea, cu tine întâmpinându-se o ai pierdut, Cela ce Te-ai făcut din Fecioară trup, cu dumnezeiesc Ipostas. Bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Şi acum..

De Dumnezeu Născătoare, toţi pe tine te-am cunoscut, ceea ce ai născut pe Dumnezeu; că pe Unul din Treime ce S-a întrupat din tine, ai născut. Binecuvântat este Preacurată, rodul pântecelui tău.

Catavasie:

N-au slujit făpturii, cugetătorii de Dumnezeu, fără numai făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o se bucurau cântând: Prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a. Irmos.

Cu focul cel nesuferit împreunându-se Tinerii, cei ce au stat pentru buna credinţă şi de văpaie fiind nevătămaţi, dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi şi Îl preaînălţaţi întru toţi vecii.

Ruptu-s-a podoaba bisericii când s-a înfipt Crucea Ta în locul căpăţânii şi zidirea împreună s-a clătinat de frică cântând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Înviat-ai Hristoase din mormânt, şi pe cel căzut cu înşelăciunea prin lemn, l-ai înviat cu dumnezeiasca putere, pe cel ce strigă şi grăieşte: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toii vecii.

Biserică a lui Dumnezeu te-ai arătat, locaş însufleţit şi

sicriu; că pe Făcătorul Născătoare de Dumnezeu Curată, cu oamenii L-ai împăcat, şi după vrednicie toate lucrurile te lăudăm şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Al Crucii şi Învierii

Cuvântul nu este pătimitor, că fără patimă este cu dumnezeirea, ci cu Trupul a pătimit Dumnezeu, căruia şi cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Adormit-ai ca un muritor, sculatu-Te-ai ca un fără de moarte, Mântuitorule, şi mântuieşti de moarte pe cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Slavă..

Pe cetele cele înţelegătoare ca o Maică le-ai covârşit, şi aproape de Dumnezeu fiind. Binecuvântăm binecuvântată Fecioară naşterea ta şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum..

Pe trupul Dumnezeirii l-ai arătat că a strălucit mai frumos decât podoaba cea firească. Binecuvântăm, binecuvântată Fecioară naşterea ta şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-L şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Catavasia:

Pe Tineri cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Apoi Cântarea Născătoarei de Dumnezeu: Ceea ce eşti mai cinstită... (vezi pg. 24) cu dulce glas, (de 6 ori), cu stihirile ei: Măreşte suflete al meu pe Domnul... (vezi pg. 262).

Cântarea a 9-a. Irmos.

Minune nouă şi lui Dumnezeu cuviincioasă, că prin uşa Fecioarei cea încuiată, arătat a trecut Domnul, gol întru intrare şi purtător de trup S-a arătat întru ieşire Dumnezeu şi a rămas uşa încuiată; pe aceasta negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o

mărim.

Înfricoşat este a te vedea pe tine Făcătorul, pe lemn răstignit, Cuvinte al lui Dumnezeu, şi pe Dumnezeu trupeşte pătimind pentru robi şi în groapă fără suflare zăcând şi pe cei morţi din iad dezlegând. Pentru aceasta pe Tine Hristoase, ca pe cel Atotputernic Te mărim.

Din stricăciunea morţii, ai mântuit Hristoase pe strămoşi, fiind pus mort în mormânt şi viaţă ai înflorit, pe cei morţi înviind, povăţuind firea omenească la lumină şi întru dumnezeiasca nestricăciune îmbrăcând-o. Pentru aceasta pe tine Izvorul Luminii celei de-a pururea vii, Te mărim.

Cinste tuturor oamenilor, din moartea cea necinstită ai izvorât, care prin răstignire Mântuitorule gustând-o cu fiinţa cea muritoare, nestricăciune mi-ai dăruit Hristoase, ca un Iubitor de oameni.

Mântuitu-m-ai pe mine sculându-Te din mormânt Hristoase şi mai înălţat şi la Tatăl, Părintele Tău mai adus, şi de-a dreapta Lui împreună mai aşezat, pentru milostivirea milei Tale Doamne.

Slavă..

Saţiu de laudele tale Fecioară, credincioşilor celor curaţi, nici cum nu este; că dorire spre dorire pururea dumnezeiască şi duhovnicească adăogând ca pe Maica lui Dumnezeu te măresc.

Şi acum..

Pusune-ai nouă solitoare neruşinată, pe aceea ce Te-a născut pe Tine Hristoase, şi pentru rugăciunile ei, ne dăruieşti nouă milostiv pe Duhul cel dătător de bunătate Care din Tatăl prin Tine purcede.

Catavasia:

Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: bucură-te Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururi Fecioară.

Apoi, Ectenia cea mică. Şi: Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (de 3 ori).

Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui că Sfânt este.

Luminânda

Că Hristos S-a sculat, nimenea să nu fie necredincios; că S-a arătat Mariei, apoi S-a văzut de cei ce au mers la sat. Şi tăinuitorilor iarăşi S-a arătat şezând cei unsprezece pe care trimiţându-i să boteze, la ceruri S-a înălţat, de unde S-a pogorât întărind învăţătura cu mulţime de semne.

Slavă.. Şi acum..

Soare, Cela ce ai răsărit astăzi din mormânt ca un mire din cămară şi iadul l-ai prădat şi moartea o ai stricat. Pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, lumină trimite-ne nouă, lumină care luminează inimile şi sufletele, lumină care îndreptează pe toţi să umble în cărările poruncilor Tale şi în calea păcii.

La Laude. Glasul 3.

Veniţi toate neamurile, cunoaşteţi puterea tainei celei înfricoşate, că Hristos Mântuitorul nostru, Cuvântul Cel ce era întru început, S-a răstignit pentru noi şi de voie S-a îngropat şi a înviat din morţi, ca să mântuiască toate; Acestuia să ne închinăm.

Povestit-au toate minunile străjerii Tăi, Doamne, ci adunarea deşertăciunii umplând de daruri dreapta lor, au socotit să ascundă învierea pe care lumea o slăveşte; miluieşte-ne pe noi.

De bucurie toate s-au umplut, luând dovedirea învierii, că Maria Magdalena la groapă a venit şi a aflat înger pe piatră şezând, cu veştmintele strălucind şi zicând: Ce căutaţi pe Cel viu cu cei morţi? nu este aicea, ci s-a sculat, precum a zis mai înainte mergând în Galileea.

Întru lumina Ta Stăpâne, vedem lumină Iubitorule de oameni, că ai înviat din morţi, mântuire neamului omenesc dăruind, ca să Te slavoslovească toată zidirea, pe Tine Unule,

Cel fără de păcate, miluieşte-ne pe noi.

Cântare de dimineaţa, mironosiţele femei lacrimi Ţi-au adus Doamne, că având miresme cu bun miros, la mormântul Tău au ajuns, sârguindu-se ca să ungă prea curat trupul Tău. Iar îngerul şezând pe piatră, acelora bine au vestit: Ce căutaţi pe Cel viu cu cei morţi? că moartea călcând, a înviat ca un Dumnezeu, dând tuturor mare milă.

Strălucind Îngerul la mormântul Tău cel făcător de viaţă, mironosiţelor au grăit: Deşertat-au mormânturile Izbăvitorul, prădat-a iadul şi a înviat a treia zi ca un însuşi Dumnezeu şi Atotputernic.

Stih: Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

În mormânt Te-au căutat, venind într-una a Sâmbetelor, Maria Magdalena, şi neaflându-Te, se tânguia cu plângere, strigând: Vai mie! Mântuitorul meu, cum te-au furat Împărate al tuturor? Iară doi îngeri de lumină purtători, înlăuntrul mormântului au strigat: Ce plângi, o! femeie? Plâng, a zis, că a luat pe Domnul meu din mormânt şi nu ştiu unde L-a pus pe Dânsul; iară ea întorcându-se înapoi, dacă Te-a văzut, îndată a strigat: Domnul meu şi Dumnezeu meu, slavă Ţie.

Stih: Mărturisi-mă-voi Ţie Doamne cu toată inima mea spune-voi toate minunile Tale.

Evreii au închis în mormânt viaţa, iară tâlharul a deschis cu limba raiul, strigând şi grăind: Cela ce cu mine pentru mine Te-ai răstignit, împreună cu mine te-ai spânzurat pe lemn şi Te-ai arătat mie pe Scaun cu Părintele împreună şezător, că Acesta este Hristos Dumnezeul nostru Care are mare milă.

Slavă..

Mariei Magdalena, celei ce a vestit învierea Mântuitorului cea din morţi şi arătarea, necrezându-i ucenicii, li s-au imputat învârtoşarea inimii; ci cu semne într-armându-se şi

cu minuni, la propovăduire s-au trimis. Şi Tu Doamne la începătorul Luminii Părintele Te-ai înălţat. Iar ei au propovăduit pretutindenea cuvântul cu minuni încredinţându-L. Pentru aceasta luminându-ne printr-înşii, slăvim învierea Ta din morţi iubitorule de oameni, Doamne.

Şi acum..

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a slobozit, moartea s-a omorât şi noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Bine eşti cuvântat Hristoase Dumnezeule, Cel ce bine ai voit aşa, slavă Ţie.

Slavoslovia cea Mare (Doxologia).

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat nouă lumină

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, întru oameni bună-voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotţiitorule, Doamne Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi ne miluieşte pe noi.

Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl, Amin!

În toate zilele bine Te voi cuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Învredniceşte-ne Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi proslăvit este numele Tău în veci, Amin!

Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Bine eşti cuvântat Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale. (de 3 ori).

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam, eu am zis: Doamne, miluieşte-mă vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie.

Doamne către Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia ta, că Tu eşti Dumnezeul meu.

Că la Tine este Izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta tuturor celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. (de 3 ori).

Slavă.. Şi acum..

Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Tropar, Glasul 4.

Astăzi mântuirea a toată lumea, s-a făcut, să cântăm Celui ce a înviat din mormânt şi Începătorului vieţii noastre, că stricând cu moartea pe moarte, biruinţă ne-a dat nouă şi mare milă.

Apoi: Ecteniile. Şi otpustul cel mare al Învierii: Cel ce a înviat din morţi..

LA SFÂNTA LITURGHIE
Fericirile. Glasul 3

Lepădând Hristoase porunca Ta strămoşul Adam, din Rai l-ai izgonit, iară pe tâlharul îndurate, ce Te-a mărturisit pe Cruce, într-însul l-ai sălăşluit, care a strigat: Pomeneşte-mă întru Împărăţia Ta.

Pe noi cei ce am greşit, cu blestemul morţii ne-ai osândit, Dătătorule de viaţă Doamne; şi cu trupul Tău fără păcat Stăpâne pătimind, pe cei morţi i-ai înviat, care strigau: Pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia Ta.

Sculându-Te din morţi, împreună ne-ai sculat pe noi din patimi, cu învierea Ta Doamne şi toată puterea morţii o ai pierdut Mântuitorule; pentru aceasta cu credinţă strigăm Ţie pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia Ta.

Cu îngroparea Ta cea de trei zile, pe cei omorâţi în iad, ca un Dumnezeu vii făcându-i, împreună i-ai sculat, şi nestricăciune tuturor ca un Bun ne-ai izvorât, nouă celor ce cu credinţă strigăm pururea: pomeneşte-ne şi pe noi întru Împărăţia Ta.

Femeilor celor purtătoare de mir, întâi Te-ai arătat, înviind din morţi Mântuitorule, strigând: Bucuraţi-vă! şi printr-însele, prietenilor ai vestit învierea Ta Hristoase. Pentru aceasta cu credinţă strigăm: Pomeneşte-ne şi pe noi întru Împărăţia Ta.

În munte Moise tinzându-şi mâinile, a închipuit Crucea, pe Amalic biruind, iar noi cu credinţă pe aceasta, armă tare împotriva dracilor luându-o, toţi strigăm: Pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia Ta.

Slavă..

Pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, să lăudăm credincioşii; pe un Dumnezeu, pe un Domn ca dintr-un Soare, căci cu trei străluciri este Treimea şi luminează pe toţi cei ce strigă: Pomeneşte-ne şi pe noi întru Împărăţia Ta.

Şi acum..

Bucură-te uşa lui Dumnezeu, prin care a trecut întrupându-se Făcătorul, pecetluită păzindu-te. Bucură-te nor uşor, care ai purtat pe Hristos ploaia cea dumnezeiască. Bucură-te scară şi scaun ceresc. Bucură-te, munte cinstit, gras netăiat.

Apostolul

Prochimen. Glasul 6.

Mântuieşte Doamne poporul tău şi binecuvântează moştenirea ta.

Stih: Către Tine Doamne voi striga, Dumnezeul meu, să nu taci de

către mine.

Din cartea cea către Efeseni
a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Fraţilor, întăriţi-vă întru Domnul şi întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcaţi-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotriva meşteşugirilor diavolului. Căci nu ne este nouă lupta împotriva trupului şi a sângelui; ci împotriva începătoriilor şi a domniilor şi a stăpânitorilor întunericului veacului acestuia, împotriva duhurilor răutăţii întru cele cereşti. Pentru aceea, luaţi toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotrivă, în ziua cea rea; şi toate isprăvindu-le să staţi. Staţi drept aceia, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul şi îmbrăcându-vă cu zaua dreptăţii şi încălţându-vă picioarele întru gătirea Evangheliei păcii; peste toate luând pavăza credinţei, cu care veţi putea stinge toate săgeţile vicleanului cele aprinse. Şi cornul mântuirii luaţi şi sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Aliluia (de 3 ori).

Evanghelia
Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

Zis-a Domnul: Cela ce voieşte să vie după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să urmeze Mie. Că cine va vrea să-şi mântuiască sufletul său, îl va pierde pe el. Iar cine îşi va pierde sufletul său pentru Mine şi pentru Evanghelie, acela îl va mântui pe el. Că ce va folosi omul, de ar dobândi lumea toată şi îşi va pierde sufletul său? sau ce va da omul schimb pentru sufletul său? Că cine se va ruşina de Mine şi de cuvintele mele, într-acest neam preacurvar şi păcătos, şi Fiul Omului se va ruşina de el, când va veni întru slava Părintelui Său cu Sfinţii îngeri. Şi le zicea lor: Amin grăiesc vouă, că sunt unii din cei ce stau aicea, care nu vor gusta moarte, până când vor vedea Împărăţia lui Dumnezeu venind întru putere.

Slavă Ţie Doamne, slavă Ţie.

DUMINICĂ SEARA

La Vecernie

La: Doamne strigat-am.. Stihuri de umilinţă: Glasul 3

Greşit-am Doamne Dumnezeul meu, greşit-am Ţie, curăţeşte-mă, să nu mă lepezi Cuvântule, nici să Te scârbeşti de mine, ci ca un Însuţi Iertător şi îndurat, primeşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc şi mă întăreşte Mântuitorule, ca să fac dreptăţile Tale, Unule mult Milostive.

Grăbeşte Doamne de mă scoate din mâna potrivnicului că voind m-am făcut rob înşelătorului şi m-am depărtat de la poruncile Tale Îndurate. Dă-mi vreme de pocăinţă şi mă adu la lumina umilinţei, ca să plâng căderea mea Mântuitorule.

Doamne Dumnezeul meu, vindecă sufletul meu din orbire şi-mi dă izvoare de lacrimi, ca să spăl ruşinile fărădelegilor mele; luminează-mă pe mine cel ce sunt întru întuneric, dăruieşte-mi lumina cunoştinţei Tale Mântuitorule, ca să umblu întru prea cinstitele Tale porunci.

Ale celor fără de trupuri

Cetele celor fără de trupuri Doamne, le-ai înfiinţat, arătând tuturor bogăţia bunătăţii Tale şi le-ai adus din nefiinţă întru fiinţă, pentru slava Ta cea mai presus de minte, ca să Te mărească acum cu glasuri netăcute.

Mare este puterea Îngerilor Tăi Hristoase, că fără trupuri fiind, lumea o străbat păzind bisericile, cu puterea cea de la Tine Stăpâne şi se roagă pentru toată lumea.

Puteri, Stăpânii, Îngeri, Arhangheli, Serafimi şi Scaune, Începătorii şi Domnii, Heruvimi cei ce sunteţi ai slavei celei netâlcuite şi desăvârşite şi ai înţelepciunii celei adevărate, acum rugaţi-vă pentru lume.

Slavă.. Şi acum..

Mare facere de bine prin tine Curată dobândind, împreună cu îngerii lăudăm pe Cel născut al tău, care te-a şi învrednicit a Se naşte din pântecele tău, pentru nemărginita îndurare, şi a zidit a doua oară neamul omenesc.

Lumină Lină...

Prochimen. Glasul 8.

Iată acum binecuvântaţi pe Domnul, toate slugile Domnului (de 3 ori).

Stih: Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Apoi: Învredniceşte-ne Doamne în seara aceasta..

Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară Domnului. Sau Doamne miluieşte (de 30 ori).

La Stihoavnă

Laudă de seara aducem Ţie Hristoase, cu tămâie şi cu cântări duhovniceşti, miluieşte Mântuitorule sufletele noastre.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce locuieşti în ceruri. Iată precum sunt ochii slugilor către mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii slujnicii la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

Mântuieşte-mă Doamne Dumnezeul meu, că Tu eşti mântuirea tuturor; viforul patimilor mă tulbură pe mine şi sarcina fărădelegilor mele mă cufundă. Da-mi mână de ajutor şi către lumina umilinţei mă ridică, ca un singur Îndurat şi de oameni iubitor.

Stih: Miluieşte-ne pe noi Doamne, miluieşte-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă, prea mult s-a umplut sufletul nostru de ocara celor ce sunt îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.

Mare este puterea Crucii Tale Doamne, că s-a înfipt în loc, şi lucrează în lume şi a arătat din pescari Apostoli şi din neamuri Mucenici, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Slavă.. Şi acum..

Ceea ce eşti întâi sfântă, întru tot curată, lauda cetelor cereşti, cântarea Apostolilor şi plinirea Profeţilor, primeşte Stăpână şi rugăciunile noastre.

Apoi: Acum slobozeşte.. şi celelalte;
Troparul Sfântului, sau acesta:

Mai marilor Voievozi ai oştirilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi nevrednicii, ca cu rugăciunile voastre, să ne acoperiţi pe noi cu acoperemântul aripilor slavei voastre cei netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari peste cetele Puterilor celor de sus.

Slavă.. Şi acum..

Celei ce s-a hrănit, în biserică, în Sfânta Sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu nemăsurata feciorie, mai marele Voievod Gavriil i-a adus din cer închinăciune şi aceasta: bucură-te, bucură-te ceea ce eşti binecuvântată, bucură-te preaslăvită, Domnul este cu tine.

LUNI DIMINEAŢA

LA UTRENIE

După catisma 4. Sedelnele Glasul 3.

Nemernic fiind pe pământ, suflete al meu pocăieşte-te; ţărâna în mormânt nu laudă, de greşale nu se mântuieşte. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am; mai înainte de a mă osândi, îndură-te spre mine Dumnezeule şi mă miluieşte.

Stih: Doamne nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă certi.

Până când suflete al meu petreci în păcate, până când pui îndelungare pocăinţei? Ia aminte la judecata care va să fie şi strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am; Doamne Cela ce eşti fără de păcate miluieşte-mă.

Slavă.. Şi acum..

Bucură-te Marie Maică şi Fecioară, muntele cel sfânt, raiul cel din Edem, dintru care S-a născut Hristos Dumnezeu Cuvântul fără de sămânţă, prin care a odrăslit lumii viaţă.

După Catisma 5. Sedelnele, Glasul 3.

La înfricoşata judecată, fără de pârâşi mă voi vădi, fără mărturii mă voi osândi, că se vor deschide cărţile ştiinţei, şi lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci mai înainte până ce se vor cerca, întru acea privelişte a tot poporul, cele lucrate de mine, Dumnezeule curăţeşte-mă, şi mă mântuieşte

Stih: Doamne nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă certi.

Vitejia răbdării voastre prea lăudaţilor Mucenici, a biruit meşteşugirile vrăjmaşului, începătorului răutăţii. Pentru aceasta v-aţi învrednicit fericirii celei veşnice. Ci rugaţi-vă Domnului, să se mântuiască turma poporului celui iubitor de Hristos, cei ce sunteţi mărturisitori ai adevărului.

Slavă.. Şi acum..

Cele cereşti cu frică se bucura, şi cele pământeşti cu cutremur se veselea, când preacuratul glas a venit ţie de Dumnezeu Născătoare, că o serbare a strălucit amândurora, când a mântuit Stăpânul pe cel întâi zidit. Pentru aceasta împreună cu îngerul strigăm ţie: bucură-te cea cu daruri dăruită.

Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule.. (caută la pg. 9)

Canonul de umilinţa

Cântarea I. - Glasul 3. Irmos.

Marea ai desfăcut-o, şi pe căruţele lui Faraon în adâncul mării le-ai acoperit Doamne, şi ai mântuit pe poporul israilitenesc, cel ce cu cântări Te lăuda.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cel ce eşti fără de păcate, mântuieşte-mă de întunericul păcatelor, pe care fără de minte le-am lucrat, dându-mi lacrimi de umilinţă, ca şi oarecând celei păcătoase.

Pe mine cela ce m-am făcut peşteră tâlharilor cu fapte necuvioase, prin fapte bune arată-mă iubitorule de oameni casă a Ta, Cela ce de voie Te-ai născut în peşteră.

Canonul Sfinţilor Îngeri

Stih: Toate puterile cereşti, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Hristoase Dumnezeule, Cela ce eşti lumina cea fără de început şi cuprinzătoare a toată lumina, gândul meu luminează-l, cu folosinţa Puterilor Tale.

Slavă..

Ca un Bun şi de viaţă făcător, Duhul cel Atotputernic al Tatălui, cu bună dăruire, pe puterea cerurilor, întru neschimbate străluciri dumnezeieşti a întărit-o.

Şi acum..

Dumnezeiescule Gavriile al Voievozilor, cu cetele cele fără de trupuri, strigă prea fericite şi acum cei cu daruri

dăruite, glasul cel de bucurie: bucură-te ceia ce eşti cu totul fără de prihană.

Cântarea a 3-a; - Irmos

Întăreşte Doamne inimile robilor Tăi, şi le luminează spre lauda Ta, ca să Te mărim pe Tine Mântuitorule în veci.

Precum pe Petru cufundându-se l-ai mântuit iubitorule de oameni, aşa şi pe mine mă scoate dintru adâncul răutăţilor mele.

Omorându-mă vicleanul cu patimile m-a ucis, iar Tu dătătorule de viaţă, cu chipurile pocăinţei înviază-mă.

Al Îngerilor

Ca să arăţi de faţă vistieriile bogăţiei Tale şi ale tăriei Stăpâne Hristoase, părtaşe ale slavei Tale pe minţi le-ai adus întru fiinţă.

Slavă..

Cu cutremur Ţie slujitoreşte stându-ţi înainte strălucirile îngerilor, puterea ta Hristoase cea cu nemărginire puternică pururea o laudă.

Şi acum..

Dintru tine fără lipsă, pe tot omul a luat Stăpânul a toate, Maica lui Dumnezeu, şi pe tine te-a arătat izvor al darului.

Irmosul.

Cela ce dintru cele ce n-au fost toate le-ai adus, cu Cuvântul zidindu-le şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotţiitorule Stăpâne, întru dragostea ta întăreşte-mă.

Sedelna. Glasul 3.

Cele cereşti şi cele pământeşti, le-ai adus cu cuvântul ca un Atotputernic, şi cetele îngerilor cu cutremur înaintea Ta stând, neîncetată laudă aduc Ţie Stăpâne, toate marginile strălucind cu lumina Ta, prin care şi noi strigăm Ţie: Mântuieşte-ne cu îndurarea Ta.

Slavă.. Şi acum..

Făcutu-te-ai cort dumnezeiesc al Cuvântului, ceea ce eşti

una Preacurată Fecioară Maică, întrecând cu curăţia pe îngeri; deci pe mine care m-am spurcat cu păcate trupeşi, mai mult decât toţi, curăţeşte-mă cu apele cele Dumnezeieşti ale rugăciunilor tale Preacurată, dându-mi mare milă.

Cântarea a 4-a. Irmos.

Au doară în râuri Te vei mânia Doamne? Au doară în râuri este urgia Ta? Sau în mări pornirea Ta?

Dezleagă legăturile patimilor mele Doamne, şi legându-mă cu pocăinţă, fă-mă părtaş bunătăţilor Tale.

Străluceşte-mi chipurile pocăinţei celei strălucitoare, Soare Hristoase, depărtând noaptea răutăţilor mele cea adâncă.

Al Îngerilor.

Nori care primesc strălucirea cea în trei Luminători, prin dumnezeiasca voinţă v-aţi adus podoabe întreite, povăţuindu-mă cu puterea Duhului.

Slavă..

Îngerii ca nişte păzitori ai mântuirii credincioşilor, în lume se trimit către cei ce vor să creadă Ţie Mântuitorule, păzind pe robii Tăi.

Şi acum..

Ca un rob acum alerg la acoperământul Tău, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, ci scapă-mă de tulburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pe pricinuitorul nepătimirii.

Cântarea a 5-a. - Irmos.

Cu lumina Ta cea neînserată Hristoase Dumnezeule, luminează smeritul meu suflet, şi-l îndreaptă la frica Ta, pentru că lumină sunt poruncile Tale.

Să nu mă pui gol de fapte bune înaintea Divanului Tău iubitorule de oameni, ci prin pocăinţă îmbracă-mă în veşmântul faptelor dumnezeieşti.

Rănitu-m-am cu sabia patimilor, şi în groapa deznădejdei am căzut, nu mă trece cu vederea Stăpâne, ci mă vindecă cu întoarcerea doctoriei pocăinţei.

Al Îngerilor.

Pe o Stăpânie mai presus de stăpânie, Serafimii ne învaţă a cinsti, strigând glasul cel întreit Sfânt, arătat prin Duhul luminându-se îngerii.

Slavă..

Împreună cu Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul, cu lumina cea întreit luminătoare, strălucindu-ne, credincioşii să lăudăm pe una dumnezeirea, împreună cu oştile îngerilor.

Şi acum..

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, întru tot Curată, Arhanghelul Gavriil pogorându-se din cer, a bine-vestit ţie, că vei naşte fără de sămânţă, pe Dătătorul de viaţă.

Cântarea a 6-a. - Irmos.

Pe cei ce au ajuns la sfârşitul veacurilor Iubitorule de oameni, şi în valul ispitelor se primejduiesc să piară, nu îi trece cu vederea, pe cei ce strigă: Mântuieşte-ne Mântuitorule precum ai mântuit din fiară pe proorocul.

Prea înălţându-mă cu gândul ca şi fariseul cel de demult, căderea cea mai dinainte am căzut, cumplit, şi văzându-mă amăgitorul se veseleşte. Hristoase Cela ce ai smerit pe acesta cu Crucea, pe mine cel smerit cumplit, miluieşte-mă.

Iubitor de păcate m-am tăcut în viaţă, ca nimenea altul niciodată Stăpâne, şi am cheltuit ticălosul, a Ta îndelungă răbdare, şi încă sunt nesimţitor, ci mă întoarce cu îndurarea ta.

Al Îngerilor.

Pe întâia şi Atotlucrătoarea strălucire a Stăpânei celei bune, Arhangheli, Îngeri, cu tărie lăudaţi-o strigând, împreună cu Începătoriile, şi cu Stăpâniile, şi cu Puterile.

Slavă..

Nevăzutu-le, Cela ce ai împodobit lumea cea gândită întru rânduială cu bună tocmire, binevoieşte, ca şi Cinstita Biserică să se asemene bunei rânduieli ai acesteia.

Şi acum..

Izvor de vindecări, pururea curgător, te-a arătat Cuvântul Cel ce S-a sălăşluit întru tine, pentru aceasta rănile sufletului meu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare vindecă-le.

Irmosul.

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat, şi se sfârşeşte Duhul meu, ci tinzându-ţi Stăpâne braţul Tău cel înalt, ca pe Petru, Îndreptătorule, mă mântuieşte.

Condac. - Glasul 2.

Mai marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitorii Dumnezeieştii slave, povăţuitorii oamenilor şi căpeteniile îngerilor, ceea ce este de folos cereţi nouă şi mare milă, ca nişte mai mari Voievozi ai celor fără de trupuri.

Icos.

Zis-ai Iubitorule de oameni întru scripturile Tale, că mulţime de îngeri se bucură în cer, pentru un om ce se pocăieşte, Cela ce eşti fără de moarte. Pentru aceasta noi, cei ce suntem întru fărădelegi, Unule, ştiutorule de inimi, Cela ce eşti fără de păcate, pe Tine a Te ruga pururea, îndrăznim ca pe un milostiv, ca să Te milostiveşti, să ne trimiţi nouă celor nevrednici umilinţă Stăpâne, dându-ne nouă iertare; că pentru noi toţi se roagă ţie mai marii Voievozi, ai celor fără de trupuri.

Sinaxarul.

Cântarea a 7-a. Irimos.

Cei trei tineri în cuptor, pe Treimea închipuind, îngrozirea focului au călcat, şi cântând strigau: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Vremea mea se sfârşeşte o suflete, ieşirea este lângă uşi, arată roade de pocăinţă, mai înainte până ce nu se vor închide uşile, strigând lui Hristos: Doamne mântuieşte-mă.

Să ogorâm inimile, cu plugul adevăratei cunoştinţe,

aducând grâul pocăinţei, ca să secerăm spicul dreptăţii, întru Hristos lucrătorul sufletelor noastre.

Al Îngerilor.

Cu gând statornic şi cu întinsă căutătură, cetele îngerilor privind strălucirea cea Stăpânitoare, cu împărtăşirea v-aţi făcut al doilea Lumini strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeule.

Slavă..

Cete îngereşti! cu dorire neabătută, şi cu dragoste neslăbită, căutând la frumuseţile Ziditorului, după dar vă faceţi al doilea Lumini strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeule.

Şi acum..

Întrupat ai născut de Dumnezeu Născătoare, pe Cuvântul cel fără de început, pe cel cu dumnezeiască naştere, mai înainte de veci din Tatăl fără de mamă; binecuvântat este Stăpână rodul pântecului tău!

Cântarea a 8-a. - Irmos.

Pe Domnul Cel ce S-a pogorât în văpaia focului, la tinerii evrei, şi S-a arătat cu putere dumnezeiască: preoţi lăudaţi-L popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Ham s-a făcut rob pentru râs, cu hotărârea părintească; ce faci suflete al meu slujind patimilor? şi râzând fără de rânduială, şi neruşinându-te de cerescul Părinte?

Cain nebuneşte pizmuind, s-a făcut ucigaş de frate; acestuia asemenea te-ai arătat, nu pe altul ucigând, ci însuţi pe tine suflete al meu, cu iubirea de desfătări şi cu amăgirile vieţii.

Al Îngerilor.

Ca un Făcător al tuturor ai gândit pe Îngeri, şi au stat înaintea Ta, cu frică strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl..

Prin împărtăşirea Dumnezeiescului foc, ca nişte văpăi făcându-se minţile cele cereşti, strigă: Binecuvântaţi toate lu-

crurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum..

Pe Cuvântul Tatălui, mai presus de cuvânt întrupat L-ai născut, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, pe care Îl lăudăm toate făpturile ca pe Domnul, şi-L preaînălţăm întru toţi vecii.

Să lăudăm; bine să cuvântăm ....

Irmosul.

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce au stat pentru buna credinţa, şi de văpaie fiind nevătămaţi, Dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Apoi: Cântarea Născătoarei de Dumnezeu:

Ceia ce eşti mai cinstită...

Cântarea a 9-a. - Irmos.

În muntele Sinai, în rug te-a văzut Moise, pe tine care ai zămislit în pântecele tău, focul Dumnezeirii fără de ardere. Iar Daniil te-a văzut Munte netăiat, Isaia te-a numit Toiag odrăslit, din rădăcina lui David.

Iacov oarecând, pentru înfrânare, a luat cinstea naşterii celei dintâi, iar Isav şi-a dat cinstea celor dintâi, neînfrânând pântecele. Câtă răutate este neînfrânarea! şi cât este de mare înfrânarea! Fugi de urmarea celor răi o, suflete, şi iubeşte sporirea celor buni.

De vreme ce multe răbdând nevinovatul Iov s-a încununat, că pâraie de ispite împreună curgând asupră-i, n-a clătinat turnul inimii lui; acestuia o suflete pururea râvneşte, şi vei rămânea nerănit de meşteşugirile celui viclean.

Al Îngerilor.

O! Prea Dumnezeieştilor Cete, cele ce staţi acum înaintea Luminii Celei Mari şi mai întâi, prea puternici rugători fiţi pentru noi toţi, cei ce vă mărim, ca pe nişte Îngeri ai lui Dumnezeu.

Slavă..

Pe Treimea cea întocmai puternică, luminat învrednicindu-vă a o mări, cu strălucirile acesteia mai întâi luminându-vă, învredniciţi-ne şi pe noi al doilea a străluci, cei ce cu bună credinţă vă mărim.

Şi acum..

Pe tine temelia mântuirii noastre toţi te ştim, de Dumnezeu Născătoare. Că naşterea ta cea Preacurată, a mântuit cu sângele Cel dumnezeieşte lucrător, pe cei ce te laudă pe tine cu credinţă şi te măresc.

Irmosul.

Minune nouă şi lui Dumnezeu cuviincioasă, că prin uşa Fecioarei cea încuiată, arătat a trecut Domnul, gol întru intrare şi purtător de trup S-a arătat întru ieşire Dumnezeu, şi a rămas uşa încuiată; pe aceasta negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat... şi Ectenia mică.

Luminânda

Îngeri şi Arhangheli, Începătorii şi Domnii, Puteri şi Stăpânii şi Scaune, Heruvimi cei cu ochi mulţi, şi Serafimi cei cu câte şase aripi, rugaţi-vă acum pentru noi să ne izbăvim din primejdii, şi din focul cel nestins.

Slavă..

Cela ce ai împodobit cerul cu stelele ca un Dumnezeu, şi prin îngerii tăi tot pământul luminezi, Ziditorule a toate, pe cei ce Te laudă mântuieşte-i.

Şi acum..

Ceea ce eşti dulceaţa îngerilor, bucuria celor necăjiţi, folositoare a creştinilor, Fecioară Maica Domnului, apără-ne pe noi, şi ne izbăveşte din muncile de veci.

Laudele (Vezi la utrenie, pg 60)

La stihoavnă

Mintea mea cea risipită adună-o Doamne, şi inima mea cea înţelenită curăţeşte-o, ca lui Petru dându-mi pocăinţă, ca vameşului suspinare, şi lacrămi ca desfrânatei ca să strig Ţie cu glas mare: Dumnezeule mântuieşte-mă ca un Singur Îndurat, şi iubitor de oameni.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreaptă pe fiii lor.

De multe ori săvârşind cântarea, m-am aflat plinind păcatul; cu limba grăind cântări, iar cu sufletul cele necuvioase gândind, ci îndreptează-le pe amândouă prin pocăinţă Hristoase Dumnezeule, şi mă mântuieşte.

Stih: Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Veniţi popoare să cinstim toţi pomenirea Sfinţilor purtători de chinuri. Că privelişte făcându-se îngerilor şi oamenilor, cununi de biruinţă de la Hristos au luat, şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă.. Şi acum..

Preasfântă ceea ce covârşeşti cu adevărat pe îngerii cereşti, du rugăciunea oamenilor celor de pe pământ, către Stăpânul tuturor, ca să se mântuiască cei ce cu credinţă te mărturisesc pe tine, adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Apoi, celelalte ale utreniei.

LA SFÂNTA LITURGHIE

Fericirile. Glasul 3.

Lepădând Hristoase porunca Ta strămoşul Adam, din Rai l-ai izgonit, iar pe tâlharul Îndurate, ce Te-a mărturisit pe Cruce, într-însul l-ai sălăşluit, care a strigat: Pomeneşte-mă

Mântuitorule întru împărăţia Ta.

Mulţimea răutăţilor mele, după mulţimea milei Tale Hristoase, trecându-o cu vederea mântuieşte-mă, şi în ziua judecăţii, de osândire şi de veşnica muncă mântuieşte-mă Mântuitorule, ca să laud bunătatea Ta.

Heruvimi şi Serafimi, Scaune şi Arhangheli, Puteri şi Începătorii, Domnii, Îngeri şi toate Stăpâniile; rugaţi pe Făcătorul, ca să treacă atuncea greşalele mele, când va vrea să judece pământul, ca un Iubitor de oameni.

Pătimitorii lui Hristos, vopsindu-şi porfira din sfintele sângiuri, cu adevărat s-au învrednicit cu Împăratul puterilor împreună a împăraţi, cu dumnezeiască cuviinţă, şi nouă celor ce după vrednicie totdeauna îi cinstim pe dânşii, ne cer iertare de greşale.

Slavă..

Pe o Dumnezeire în trei ipostasuri, credincioşii să o lăudăm cu bună credinţă, pe Tatăl, pe Cuvântul, şi pe Sfântul Mângâietorul Duh, şi cu glasuri îngereşti, să strigăm fără tăcere: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..

Norule cel luminos, care ai născut pe Lumina cea din lumină, pe mine cel întunecat cu patimile şi cu dezmierdările vieţii, luminându-mă Curată, îndreptează-mă. Şi te roagă ca să dobândesc mărirea ceea ce au câştigat acum, cei ce bine au vieţuit.

Apostolul

Prochimen. - Glasul 4.

Cela ce faci pe îngerii Tăi duhuri, şi pe slugile Tale pară de foc.

Stih. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, Doamne Dumnezeul meu măritu-Te-ai foarte.

Din cartea cea către Evrei,
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraţilor, de vreme ce s-a făcut adevărat cuvântul cel ce s-a grăit prin înger, şi toată călcarea de poruncă şi neascultarea a luat dreaptă răsplătire! Cum vom scăpa noi, negrijindu-ne de atâta mântuire? Care luând începere a se vesti de la Domnul, prin cei ce au auzit sau adeverit întru noi. Împreună mărturisind Dumnezeu, cu semne şi cu minuni, şi cu multe feluri de puteri, şi cu împărţirile Duhului Sfânt, după a Lui voie. Că nu îngerilor a supus Dumnezeu lumea cea viitoare, pentru care grăim. Şi a mărturisit oare-unde, oare-cine, zicând: Ce este omul, că-l pomeneşte pe el? sau Fiul omului, că-l cercetezi pe el? Micşoratul-ai pe el, cu puţin oarece decât îngerii; cu slavă şi cu cinste l-ai încununat pe el, şi l-ai pus peste lucrurile mâinilor Tale. Toate le-ai supus supt picioarele lui; şi dacă i-au supus lui toate, nimic, nu a lăsat nesupus; ci acum, încă nu vedem supuse lui toate. Iar mai micşorat cu puţin oarece decât îngerii, vedem pe Iisus, pentru patima morţii, cu slavă şi cu cinste încununat, ca cu Darul lui Dumnezeu, pentru toţi să guste moarte. Pentru că se cădea aceluia pentru care sunt toate, şi prin care sunt toate, care pe mulţi fii la slavă a adus, pe Începătorul mântuirii lor, prin patimi al face desăvârşit.

Aliluia. Glasul, 5. Lăudaţi pe Domnul toţi Îngerii Săi, lăudaţi pe El, toate puterile Lui.

Stih: Că El a zis şi sau făcut. El a poruncit şi sau zidit.

Evanghelia
Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăţia cerurilor, omului care a semănat sămânţă bună în ţarina Sa. Iar dormind oamenii, a venit vrăjmaşul lui, şi a semănat zâzanii (neghină) între grâu, şi s-a dus. Iar dacă a crescut iarba, şi a făcut roadă, atunci s-au arătat şi zâzaniile. Şi venind slugile

stăpânului casei, i-au zis lui: Doamne, au nu ai semănat sămânţă bună în ţarina ta, de unde dar are zâzanii? Iară el le-a zis lor: Un om vrăjmaş a făcut aceasta. Iar slugile au zis lui: vei vrea dară să mergem să le plivim? Iară el a zis lor: nu, ca nu cumva plivind zâzaniile, să rupeţi şi grâul împreună cu dânsele. Lăsaţi să crească amândouă împreună până la secerişş, şi atuncea la vremea secerişului, voi zice secerătorilor, pliviţi întâi zâzaniile, şi le legaţi snopi, ca să le ardem pe dânsele, iar grâul adunaţi-l în jitniţa mea. Şi s-au apropiat către Dânsul ucenicii lui, zicând: Spune nouă pilda zâzaniilor ţarinii. Iară El răspunzând, a zis lor: Cela ce a semănat sămânţa cea bună, este Fiul Omului. Iară ţarina este lumea; iară sămânţa cea bună, aceştia sunt fiii împărăţiei, iară zâzaniile, sunt fiii celui viclean; iară vrăjmaşul cel ce le-a semănat pe dânsele, este diavolul; iară secerişul este sfârşitul veacului; iară secerătorii sunt îngerii. Deci cum se adună zâzaniile şi se ard cu foc, aşa va fi la sfârşitul veacului acestuia. Va trimite Fiul Omului pe îngerii Săi, şi vor aduna dintru împărăţia Lui, pe toate smintelile, şi pe cei ce fac fărădelege. Şi-i vor arunca în cuptorul cel de foc, acolo va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor. Atuncea drepţii vor străluci ca soarele, întru împărăţia Tatălui lor: cela ce are urechi de auzit, să audă.

Slavă Ţie Doamne, Slavă Ţie!

LUNI SEARA

LA VECERNIE

Catisma A 6-A

La Doamne strigat-am Glasul 3

Patimile sufletului, Mântuitorul meu şi ale trupului, cumplit ridicându-se, asupră-mi, îndoit mă cufundă amândouă, şi întru adâncul deznădăjduirii mă trag, ci precum oarecând marea, pe acestea domoleşte-le şi alinare dăruieşte-mi.

Nu am îndrăzneală să caut şi să privesc la înălţimea cerului, cu totul sunt osândit şi tras de mulţimea greşalelor mele. Deci ca vameşul strig Ţie Mântuitorule, milostiveşte-te spre mine ticălosul.

Mare şi înfricoşată este venirea Ta Stăpâne, întru care vei să şezi să faci judecată dreaptă. Deci să nu mă judeci pe mine cel osândit, ci ca un Dumnezeu milostiveşte-Te, şi mă păzeşte de primejdia ce va să fie.

Ale Mergătorului înainte:

Ca nişte zori ai răsărit tuturor marginilor luminând inimile celor ce te laudă prea slăvite. Drept aceea luminează cugetele şi sufletele noastre Profetule, ca să te lăudăm pe tine, Botezătorule al Mântuitorului.

Nu înceta a te ruga pentru lume, fericite înainte Mergătorule, toţi ne rugăm ţie, ca să luăm dar Dumnezeiesc dintru înălţime, a călca capul celui cu rea socoteală, noi cei ce ne-am îmbogăţit cu tine solitorul.

Când mă va despărţi pe mine Domnul de cortul cel stricăcios, atuncea să te aflu părtinitor şi sprijin şi acoperământ, pe tine, Ioane înainte Mergătorule şi Profetule, povăţuindu-mă către lumina cea neînserată.

Slavă.. Şi acum..

Nu înceta de Dumnezeu Născătoare, a te ruga pentru

turma ta, ci cu rugăciunile tale, păzeşte-ne pe noi de îngrozirea ce va să fie, şi de toată vătămarea de acum şi răpeşte pe toţi robii tăi din urgia Domnului.

Lumină lină. Prochimen. Glasul 4.

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul! (de 3 ori)

Stih. Când Te-am chemat auzitu-m-ai Dumnezeul dreptăţii mele.

Apoi: Învredniceşte-ne Doamne.. Şi ectenia.

La Stihoavnă

Laudă de seară aducem Ţie Hristoase, cu tămâie şi cu cântări duhovniceşti, miluieşte Mântuitorule sufletele noastre.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce locuieşti în ceruri. Iată precum sunt ochii slugilor către mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii slujnicii la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

Mântuieşte-mă Doamne Dumnezeul meu, că Tu eşti mântuirea tuturor; viforul patimilor mă tulbură pe mine şi sarcina fărădelegilor mele mă cufundă. Dă-mi mână de ajutor, şi către lumina umilinţei mă ridică, ca un singur milostiv, şi de oameni iubitor.

Stih: Miluieşte-ne pe noi Doamne, miluieşte-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă, prea mult s-a umplut sufletul nostru de ocara celor ce sunt îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.

Mare este puterea mucenicilor Tăi Hristoase! că în mormânturi zac, şi duhurile gonesc, şi puterea vrăjmaşului au surpat, cu credinţa Treimii nevoindu-se pentru buna credinţă.

Slavă.. Şi acum..

De Dumnezeu Născătoare, folositoarea tuturor celor ce se roagă ţie, întru tine îndrăznim, întru tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră, roagă-te Celui ce S-a născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

Apoi: Acum slobozeşte.. şi celelalte.

Troparul Sfântului sau acesta, Glasul 2.

Pomenirea dreptului cu laude, iar ţie destul îţi este măr-

turia Domnului, Mergătorule înainte, că te-ai arătat cu adevărat şi decât prooroci mai cinstit, că şi a boteza în răpejuni pe Cel propovăduit, te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te bine ai vestit şi celor din iad pe Dumnezeu Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii, şi ne-a dăruit nouă mare milă.

Slavă.. Şi acum..

Firii celei Dumnezeieşti ne-am făcut părtaşi, prin tine de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară, că pe Dumnezeu întrupat ai născut nouă; pentru aceasta, după datorie, pe tine toţi cu bună credinţă te fericim.

MARŢI DIMINEAŢA

LA UTRENIE

După Catisma 7. - Sedelna. - Glasul 3.

Nemernic fiind pe pământ, suflete al meu pocăieşte-te; ţărâna în mormânt nu laudă, de greşale nu se izbăveşte. Ci strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi greşit-am, mai înainte de a mă osândi, milostiveşte-Te spre mine Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Stih: Doamne nu cu mania Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerţi.

Până când suflete al meu petreci în păcate? până când pui îndelungare pocăinţei? Ia în minte judecata care va să fie, şi strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi greşit-am; Doamne Cela ce eşti fără de păcate miluieşte-mă.

Slavă.. Şi acum..

Scăparea şi puterea noastră de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea lumii cea tare, cu rugăciunile tale acoperă pe robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

După Catisma 8. - Sedelna. - Glasul 8.

Adâncul păcatelor mele tu îl cunoşti, Doamne; dă-mi mâna ca lui Petru, şi mă mântuieşte

Stih: Doamne nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă certi.

Pomenirea purtătorilor Tăi de chinuri Doamne o ai prea luminat ca un Atotputernic că i-ai întărit pe dânşii să urmeze patimilor Tale, şi au biruit bărbăteşte puterea lui veliar; pentru aceasta au şi luat daruri de tămăduiri; cu ale cărora rugăciuni milostive, dăruieşte pace poporului Tău.

Slavă.. Şi acum..

Fiecare unde se mântuieşte, acolo după dreptate şi aleargă, şi care altă scăpare este ca aceasta, precum tu Născătoare de Dumnezeu, ceea ce acoperi sufletele noastre.

Psalmul 50. Miluieşte-mă Dumnezeule.. (caută la pg. 9)

Canonul de umilinţă

Cântarea I. - Glasul 8. - Irmos.

Tu eşti Dumnezeul cel minunat, care cu preaslăvire faci minuni, Cela ce ai uscat adâncul, şi căruţele le-ai acoperit, şi ai mântuit pe poporul ce-Ţi cânta Ţie, ca Mântuitorului nostru şi Dumnezeu.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Pe noi înşine fraţilor, din tot sufletul să ne plângem, mirele se apropie, să aprindem faptele bune, ca nişte candele luminoase, ca să câştigăm acolo dumnezeiasca cămară.

Manase de demult, pocăindu-se din tot sufletul, s-a mântuit, că a strigat din mijlocul legăturilor prins fiind, către Unul Stăpânul; aceluia râvneşte suflete, şi lesne te vei mântui.

Canonul Înaintemergătorului

Stih: Sfinte slăvite Ioane Înaintemergătorule şi Botezătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Dumnezeiască odraslă a pântecelui celui sterp, roagă-te lui Dumnezeu ca să odrăslesc roadele faptelor bune, dezle-

gându-mi mâhniciunea nerodirii, şi goneşte întunericul din mintea mea, Mergătorule înainte al Domnului.

Slavă..

Arătatu-te-ai pe pământ ca o stea prea mare mergând înaintea Soarelui slavei, celui ce a luminat tot pământul. Deci pe acesta roagă-l Mergătorule înainte, ca pe sufletul meu cel întunecat de gânduri rele, să-l lumineze.

Şi acum..

Cu Arhanghelii, cu îngerii Fecioară, cu toţi sfinţii ne rugăm, roagă pe Domnul Cela ce din tine S-a arătat nouă, ca să ne mântuiască din nevoi, pe noi cei ce te mărturisim, adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 3-a. - Irmos.

Suflete sterp şi neroditor, câştigă rod bine slăvit, şi bine rodit făcându-te, strigă: Întăritu-m-am prin Tine Dumnezeule, nu este sfânt, nu este drept, afară de Tine Doamne.

Legea lui Dumnezeu am lepădat-o, eu cel fără de ştiinţă, şi voi fi osândit, şi ce voi face nu ştiu; prea drepte Judecătorule, milostiveşte-Te, mântuieşte-mă cu milostivirea Ta.

Iubitorule de oameni, Cela ce eşti răsăritul răsăriturilor, mă rog să-mi răsai lumina dreptăţii, scoţându-mă din negura patimilor, şi dintru întunericul muncilor, mult milostive.

Al Mergătorului înainte.

Botezătorule, glas al Cuvântului făcându-te, glasurile celor ce te cinstesc, îndreptează-le acum către Dânsul, şi cu mijlocirea ta, iertare greşalelor nouă dăruieşte-ne.

Slavă..

Păcătuit-am Ţie, şi am făcut fărădelege, şi rău am greşit, Mântuitorule, şi sufletul mi-am spurcat; pentru aceasta mă rog Ţie, pentru Botezătorul Tău miluieşte-mă.

Şi acum..

Împreună cu Apostolii, cu Profeţii lucrătorii de sfinţenie,

cu Mucenicii Preacurată, cu Puterile cele de sus roagă-te Fiului tău, ca să ne miluiască pe noi, cei ce te lăudăm pe tine.

Irmosul.

Marea ai desfăcut-o, şi pe căruţele lui Faraon cu adâncul mării, le-ai acoperit Doamne, şi ai mântuit pe poporul Israilitenesc, cel ce cu cântări Te lăuda.

Sedelna. Glasul 3.

Sub acoperământul tău scăpând, cu credinţă strigăm dintru adâncul sufletului, de Dumnezeu fericite Profetule, şi Înaintemergătorule, alină tulburarea ispitelor şi a primejdiilor, şi valul bolilor, şi deşarte fă sfaturile neprietenilor vrăjmaşi, cerându-ne nouă mare milă.

Slavă.. Şi acum..

De Dumnezeu fericită, Maică nenuntită, sufletul meu cel neputincios vindecă-l, căci cumplit sunt cuprins cu greşale, eu ticălosul. Pentru aceasta cu suspinul inimii mele, strig ţie: Primeşte-mă ceea ce eşti cu totul fără prihană, pe mine cel ce mult am greşit, ca cu îndrăzneală să-ţi strig: bucură-te ceea ce eşti cu daruri dăruită.

Cântarea a 4-a - Irmos.

Avacum, preacurat pântecele tău, munte umbrit mai înainte la văzut, pentru aceea a şi strigat: De la amiazăzi va veni Dumnezeul cel Sfânt, şi din muntele cel „cu umbra deasă".

Hristoase Cela ce ai izvorât de demult din piatră, poporului celui nesupus şi cârtitor, apă de vindecarea setei, din neumedul meu suflet, Dumnezeule, izvorăşte picături de umilinţă, ca să mă spele pe mine.

Doctorule al celor bolnavi, patimile inimii mele vindecă-le, cu ameninţarea milostivirii Tale, punând ca un bun doctorii de pocăinţă, dăruindu-mi ca un Îndurat, sănătatea sufletească.

Al Mergătorului înainte

Pe tine cela ce eşti glasul Cuvântului Celui ce S-a arătat cu trup, Mergătorule înainte al Domnului, te rog, de faptele

cele prea dobitoceşti mântuieşte-mă pe mine, cela ce cu cuvinte te cinstesc, şi după datorie cu credinţă te fericesc.

Slavă..

Pe mine, cel ce mă afund în multele valuri ale cumplitelor patimi, şi mă viscolesc cumplit, şi necurmat pururea mă cufund, Botezătorule scoate-mă, şi către limanul mântuirii mă povăţuieşte.

Şi acum..

Maica lui Dumnezeu, Căruţa cea mai înaltă decât Serafimii, cu slujitorii cei fără de materie, şi cu toţi Sfinţii, roagă pe Hristos, pe care L-ai născut, ca să mă mântuiască pe mine cel deznădăjduit, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Cântarea a 5-a. - Irmos.

Mânecând[1] te lăudăm, Unule-Născut, Cuvântule al lui Dumnezeu; pacea Ta dă-o nouă, şi ne miluieşte pe noi cei ce Te lăudăm, şi cu credinţă ne închinăm.

Stropindu-mă cu isopul pocăinţei, curăţeşte-mă de întinăciunea patimilor, ca să mă arăt Ţie curat, când vei judeca Iisuse toate, cu judecata Ta cea dreaptă.

Rănile prea ticălosului meu suflet au putrezit, Cuvântule, ci Tu doctorule al celor bolnavi, şi dătătorule de bunătăţi, vindecându-le mântuieşte-mă, pentru multă mila Ta.

Al Mergătorului înainte.

Pe pământ, ca un înger, cu trupul arătat ai vieţuit fericite, pentru aceasta mă rog ţie, păzeşte sufletul meu de cugetarea trupească.

Slavă..

Pe mine cel ce am căzut întru adâncul păcatului, şi cu dulceţile mi-am spurcat sufletul, şi mă primejduiesc, Mergătorule înainte al Domnului, mântuieşte-mă pe mine cela ce scap la tine.

---

[1] Mânecând – cu râvnă alergând la Tine, dis-de-dimineaţă

Şi acum..

Mai desfătată decât cerurile tu te-ai arătat cu adevărat, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară de Dumnezeu dăruită, scapă-mă de păcatul cel ce mă strâmtorează.

Cântarea a 6-a. - Irmos.

Adâncul patimilor, şi viscolul vânturilor celor potrivnice, s-au sculat asupra mea, ci întâmpinându-mă Tu Mântuitorule, miluieşte-mă şi mă mântuieşte din stricăciune, precum ai mântuit, pe profetul din fiară.

Hristoase Dumnezeule, Cela ce oarecând pentru mine cu suliţa Te-ai rănit, pe mine cel ce m-am întunecat de negura păcatului, şi zac cu totul nelucrător, miluieşte-mă cu îndurarea Ta.

Suspin, şi întru răutăţi petrec; lăcrămez, şi de judecată nu mă cutremur, de nesimţire bolesc. Cuvântule al lui Dumnezeu, milostiveşte-Te spre mine şi mă mântuieşte, cu judecăţile Tale cele bune.

Al Mergătorului înainte.

Cela ce ai botezat cu apă, pe pârâul dulceţei, Cel ce s-a plecat sub mâna ta, pe acesta roagă-L înţelepte, ca să-mi trimită apa umilinţei, mie celui ce mult am greşit.

Slavă..

Pe Adâncul milei, în râu L-ai spălat Profetule, pe Iisus iubitorul de oameni, Cela ce acopere cu ape cele mai pe deasupra ale cerurilor, pe care roagă-L să-mi plouă iertare.

Şi acum..

Preacurată, ceea ce ai împrumutat trup Ziditorului; cu puterile cele de sus, cu toţi profeţii, cu apostolii şi cu mucenicii, pe Acesta roagă-L ca să se milostivească şi să mă mântuiască.

Irmosul.

Pe cei ce au ajuns la sfârşitul veacurilor Iubitorule de oameni, şi în valul ispitelor se primejduiesc să piară, nu-i trece cu vederea pe cei ce strigă: Mântuieşte-ne Mântuito-

rule, precum ai mântuit pe profetul din fiară.

Condac.

Ţie apărătorului, şi fierbinte sprijinitor, prin tine izbăvindu-ne de tot necazul, după datornica mulţumire strigăm ţie, ca celui ce ai îndrăzneală către Domnul. Din toate nevoile slobozeşte-ne pe noi, ca să strigăm ţie: bucură-te Preacinstite Înaintemergătorule.

Icos.

Înger înainte stătător al cetelor drepţilor, tu eşti Ioane Profetule; că fiind strălucit cu dumnezeiască lumină, luminezi pe toţi cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, şi cu fierbinţeală şi cu dragoste te măresc, şi strigă către tine aşa: bucură-te stea de lumină purtătoare lumii. Bucură-te făclie strălucitoare a toată făptura. Bucură-te cădere de pieire a dracilor. Bucură-te ridicarea pământenilor celor căzuţi. Bucură-te lumină necuprinsă de ochi omeneşti. Bucură-te adânc îndoit văzut de gândurile credincioşilor. Bucură-te că tu eşti povăţuitorul mântuirii. Bucură-te că luminezi inimile credincioşilor. Bucură-te dătătorule de bucurie al creştinilor. Bucură-te pierzătorul blestemului pământenilor. Bucură-te prin care se luminează făptura. Bucură-te prin care se goneşte necazul. Bucură-te preacinstite înainte Mergătorule.

Sinaxarul

Cântarea a 7-a - Irmos.

Cela ce ai rourat văpaia cuptorului, şi pe tineri nearşi i-ai păzit: Bine eşti cuvântat în veci Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Golitu-m-am de haina nestricăciunii, şi m-am îmbrăcat în lucruri de necinste. Pentru aceea strig Ţie îndurate Dumnezeule, cu veştmintele faptelor bune luminează-mă.

Pe mine cel ce cu ochi desfrânaţi m-am întinat, şi cu pipăirea neînfrânării m-am spurcat, şi împuţiciune m-am făcut înaintea ta Iisuse, ca pe cel desfrânat primeşte-mă.

Al Mergătorului înainte.

Cela ce eşti sfeşnicul Soarelui, sufletul meu cel stins şi orbit cu lenea, luminează-l îndreptându-mă către cărările pocăinţei, Botezătorule al Domnului, Mergătorule înainte.

Slavă..

Folositorule al vieţii mele, sprijinitorul meu Mergătorule înainte, de vrăjmaşii cei nevăzuţi şi de cei văzuţi, păzeşte-mă şi mă acoperă, şi împărăţiei cereşti mă fă părtaş.

Şi acum..

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pe Fiul tău, împreună cu Proorocii, cu Apostolii, şi cu Mucenicii, ca să ne scape de nevoia ce va să fie, pe noi cei ce te cinstim pururea.

Cântarea a 8-a. - Irmos.

Pe Dumnezeu cel ce se măreşte de îngeri neîncetat întru cei de sus, cerurile cerurilor, pământul şi dealurile, munţii şi adâncul, şi tot neamul omenesc, cu cântări ca pe Ziditorul şi Mântuitorul, binecuvântaţi-L.

Pentru că frica Ta nu locuieşte în inima mea, tot păcatul trupului am săvârşit, eu cel fără de ştiinţă, şi mă cutremur de judecata Ta, Împărate al tuturor, nu te scârbi acum spre mine cel ce mă pocăiesc.

Învredniceşte-mă mult milostive, a mă sui la pământul cel sfânt, pe care îl locuiesc cei blânzi, prin pocăinţă spălându-mă de păcatul cel pământesc, cela ce pe pământ, fără de păcat Te-ai născut din Fecioară.

Al Mergătorului înainte.

Dumnezeiescule Ioane Proorocule, cela ce ai propovăduit pe Mielul lui Dumnezeu, care a ridicat păcatele oamenilor, pe Acesta roagă-L, ca să dezlege sarcina păcatelor mele, şi părţii celor mântuiţi să mă învrednicească.

Binecuvântăm pe Tatăl..

Dumnezeiescule Proorocule al Domnului, cel ce ai propovăduit buna rodire prin pocăinţă, sufletelor celor pustii şi

înţelenite, sufletul meu cel ce a rodit spini prin toate dezmierdările, curăţeşte-l, ca să odrăslesc spic de fapte bune.

Şi acum..

Ca o Maică a lui Dumnezeu, roagă-te cu sfinţii îngeri, cu Proorocii cu Apostolii şi cu Mucenicii, de primejdii şi de necazuri, şi de munca ce va să fie, să mântuiască pe toţi cei ce pururea te mărturisesc Născătoare de Dumnezeu.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm..

Irmosul

Pe Domnul Cel ce S-a pogorât în văpaia focului la tinerii evrei, şi S-a arătat cu putere dumnezeiască: Preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Apoi: Cântarea Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti mai cinstită.....

Cântarea a 9-a. - Irmos.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce a ridicat nouă corn de mântuire în casa lui David slugii Sale, pentru milostivirea milei, cu care ne-a cercetat Răsăritul cel dintru înălţime şi ne-a îndreptat în calea păcii.

Iată vreme bine primită, şi zi de curăţire; voieşte dar a te întoarce o, suflete, făcând rod de pocăinţă, ca să nu te afle fără de roadă securea morţii cea înfricoşată, şi ca pe smochinul cel de demult, tăindu-te, în focul cel de acolo să te trimită.

Ca şi oarecând bogatul, mă veselesc întru desfătări, multă nemilostivire având către vecin, şi de focul cel neadormit mă înfricoşez. Pentru aceea Stăpâne, sufletul meu cel împietrit spală-l, ca măcar la sfârşit, prin milostivire să mă luminez eu întunecatul.

Al Mergătorului înainte

Ca un Mucenic al lui Hristos, ca un dumnezeiesc Botezător, ca un luminător al pocăinţei, ca un luceafăr de dimineaţă al bunei credinţe, ca un mijlocitor al legii celei vechi şi al celei noi, umilitul meu suflet cel învechit în răutate, cu

dumnezeiasca cunoştinţă înnoindu-l luminează-l.

Slavă..

În ceasul cel înspăimântat, în ceasul cel înfricoşat, în ceasul osândirii judecându-mă eu, mântuieşte-mă înţelepte de îngrozirea ce mă aşteaptă acolo, având ascultător al rugăciunilor tale, ca un prieten pe mirele, pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi acum..

Ca o Maică a lui Dumnezeu, ca o Maică a Cuvântului lui Dumnezeu, Celui ce S-a născut din tine, cu cei fără de trupuri, cu Apostolii şi cu Proorocii, cu ierarhii şi cu mucenicii, pe Acesta pururea roagă-L, să împace lumea, Preasfântă Maică Fecioară.

Irmosul.

În muntele Sinai, în rug, te-a văzut Moise, pe tine care ai zămislit în pântecele tău focul dumnezeirii fără de ardere, iar Daniil te-a văzut munte netăiat, Isaia te-a numit toiag odrăslit din rădăcina lui David.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat.. şi Ectenia.

Luminânda - Glasul 2

Proorocule preaslăvite şi Mergătorule înainte al Darului, cela ce ai propovăduit tuturor pocăinţa mântuirii şi pe Mielul cel ce ridică păcatul lumii L-ai arătat fericite, pe Acesta acum roagă-L, să mântuiască lumea.

Slavă..

Pe Mergătorul înainte Ioan şi Botezătorul Mântuitorului, pe cel dintre prooroci, Prooroc, şi creşterea pustii, pe cel născut al Elisabetei, să-l lăudăm toţi.

Şi acum..

Pe tine te am mijlocitoare, către Iubitorul de oameni Dumnezeu, să nu-mi vădeşti faptele înaintea îngerilor Fecioară, ţie mă rog, ajută-mi mie degrabă.

Laudele (vezi la Utrenie, pg. 60)

La stihoavnă

Mintea mea cea risipită adun-o, Doamne, şi inima mea cea înţelenită curăţeşte-o, ca lui Petru dându-mi pocăinţă, ca vameşului suspinare, şi lacrimi ca păcătoasei, ca să strig Ţie cu glas mare: Dumnezeule, mântuieşte-mă ca un singur îndurat şi iubitor de oameni.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreaptă pe fiii lor.

De multe ori săvârşind cântarea, m-am aflat plinind păcatul; cu limba grăind cântări, iar cu sufletul cele necuvioase gândind, ci îndreptează-le pe amândouă prin pocăinţă Hristoase Dumnezeule, şi mă mântuieşte.

Stih: Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Frica de împăraţi şi de tirani, ostaşii lui Hristos au lepădat-o şi cu bună îndrăzneală şi bărbăţie pe Dânsul L-au mărturisit Stăpân al tuturor, Dumnezeu şi Împărat, şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă.. Şi acum..

Fără de sămânţă ai zămislit din Duhul Sfânt; pentru aceea lăudându-te, strigăm ţie: Bucură-te Preasfântă Fecioară.

Apoi celelalte ale utreniei.

LA SFÂNTA LITURGHIE

Fericirile

Lepădând Hristoase porunca Ta strămoşul Adam, din Rai l-ai izgonit, iară pe tâlharul Îndurate, ce Te-a mărturisit pe Cruce, într-însul l-ai sălăşluit, care a strigat: Pomeneşte-mă Mântuitorule întru împărăţia Ta.

Cu dezmierdările vieţii suflet spurcat agonisindu-mi, la îndurările Tale vin, cu totul fiind deznădăjduit, şi biruit fiind strig Ţie Mântuitorule: Cela ce însuţi ştii cele ascunse,

curăţeşte-mă cu milostivirea Ta, Hristoase.

Ca un mijlocitor al Legii celei vechi şi al celei Noi făcându-te Dumnezeiescule Botezătorule, pe mine cel învechit cu greşalele înnoindu-mă, dă-mi cu rugăciunile tale prealăudate, ca să umblu fără de poticneală pe cărările pocăinţei, care duc la împărăţia lui Hristos.

Cu nevoinţa cea bună, vitejilor pătimitori luptându-vă, nenumărate dureri aţi suferit, şi pentru aceasta toată durerea pururea o uşuraţi, şi vătămarea duhurilor o alungaţi, pentru aceasta cu credinţă pe voi sfinţilor vă mărim.

Slavă..

Lumină şi Viaţă şi Făcătoare a toate, cu adevărat este Unimea cea în trei Ipostasuri, pe care o mărim; pentru că Tată, Fiu şi Duh este cea Una şi Ţiitoare a toate; Stăpân şi Domn, un Dumnezeu în trei Feţe se cunoaşte.

Şi acum..

Pe mine cel ce pururea greşesc şi mânii pe Bunul Dumnezeu, Fecioară Maică miluieşte-mă, şi cu chipurile pocăinţei, ca o bună îmbunătăţeşte-mă Curată, ca scăpând de muncile cele ce vor să fie, neîncetat să laud Fecioară ajutorului tău.

Apostolul

Prochimen. - Glasul 7

Veselise-va dreptul de Domnul, şi va nădăjdui întru Dânsul.

Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu, când mă rog către Tine.

Din cartea cea către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraţilor, mai aproape, este nouă mântuirea acum, decât atunci când am crezut. Că noaptea a trecut, iară ziua s-a apropiat; să lepădăm dar lucrurile întunericului şi să ne îmbrăcăm în arma luminii. Ca ziua, cu bun chip să umblăm, nu în ospeţe şi în beţii, nu întru curvii şi întru fapte de ruşine, nu întru pricire şi pizmă. Ci vă îmbrăcaţi întru Domnul nostru

Iisus Hristos şi purtarea de grijă a trupului, să nu o faceţi spre pofte. Pe cel slab în credinţă primiţi-l, nu întru îndoirea gândurilor. Că unul crede că va mânca toate, iară cel slab legume mănâncă. Cel ce mănâncă pe cel ce nu mănâncă să nu-l defăimeze; şi cel ce nu mănâncă pe cel ce mănâncă să nu osândească. Că Dumnezeu l-a primit pe dânsul. Tu cine eşti care judeci pe sluga străină? Domnului său stă sau cade; şi va sta că puternic este Dumnezeu a-l pune pe dânsul să stea.

Aliluia: Glasul, 4. Dreptul ca finicul va înflori, şi ca chedrul cel din Liban se va înmulţi.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

Evanghelia

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

În vremea aceea auzind Ioan din închisoare de lucrurile lui Iisus, trimiţând pe doi din ucenicii săi, i-a zis lui: Tu eşti Cela ce vine, sau pe altul să aşteptăm? şi răspunzând Iisus, a zis lor: Mergând spuneţi lui Ioan, cele ce auziţi şi vedeţi: Orbii văd şi şchiopii umblă, leproşii se curăţesc şi surzii aud, morţii se scoală şi săracilor li se bine-vesteşte. Şi fericit este acela ce nu se va sminti întru Mine. Şi după ce s-au dus aceia, a început Iisus a grăi popoarelor pentru Ioan: Ce aţi ieşit în pustie să vedeţi! au trestie clătită de vânt? Dar ce aţi ieşit să vedeţi! au om îmbrăcat în haine moi? Iată cei ce poartă cele moi, sunt în casele împăraţilor. Dar ce aţi ieşit să vedeţi, oare profet? Adevărat grăiesc vouă: Şi mai presus de profet. Că acesta este de care este scris: Iată Eu trimit pe îngerul Meu înaintea feţii Tale, care va găti calea Ta înaintea Ta. Amin grăiesc vouă: Nu s-a sculat întru cei născuţi din femei, mai mare decât Ioan Botezătorul; iară cel mai mic, întru împărăţia Cerurilor, mai mare decât el este. Şi din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăţia Cerurilor se sileşte, şi silitorii o răpesc pe ea. Că toţi Profeţii şi Legea, până la Ioan au profeţit. Şi de voiţi să primiţi, acesta este Ilie cela ce va să

vie. Cela ce are urechi de auzit să audă.

Slavă Ţie Doamne, slavă Ţie.

MARŢI SEARA

LA VECERNIE

Catisma 9.

La Doamne strigat-am. Glasul 3.

Făptura s-a schimbat Cuvântule, întru răstignirea Ta, soarele razele şi le-a stins de frică şi catapeteasma Bisericii s-a rupt, şi tot credinciosul s-a mântuit. Pentru aceasta mărim bogăţia Ta cea nemăsurată.

Cela ce a luat trupul nostru pentru îndurare, Dumnezeul şi Stăpânul, pe lemn S-a pironit, şi ne-a ridicat pe noi cei surpaţi, înălţându-Se cu trupul, precum a bine-voit, pentru mulţimea milei.

Picăturile sângelui celui din Dumnezeu curs şi ale apei, care s-a vărsat din coasta Ta, a înnoit lumea; căci cu apă, ca un Îndurat, speli păcatele tuturor Doamne, iar cu sângele scrii iertare.

Ale Născătoarei de Dumnezeu.

Zăcând în patul nepurtării mele de grijă, vremea vieţii mele cu lene am sfârşit-o, şi mă tem de ceasul ieşirii mele; ci cu rugăciunea ta ridicându-mă la pocăinţă, mântuieşte-mă Fecioară.

Durerea inimii mele Curată vindec-o, şi opreşte înşelăciunea minţii mele, şi mă învredniceşte cu inimă curată să te laud pe tine, şi să cer har, şi să aflu milă în ziua judecaţii.

Leapădă umilite suflete al meu sarcinile răutăţii, cele cu anevoie de purtat, şi te apropie lăcrămând şi strigând: Învredniceşte-mă Curată, să port jugul cel uşor al Fiului şi Dumnezeului nostru.

Slavă.. Şi acum..

Sabie prin inima ta a trecut Preacurată, când ai văzut pe Fiul tău pe Cruce, şi ai strigat: Să nu mă arăţi fără de Fiu, Fiule şi Dumnezeul meu, Cela ce m-ai păzit după naştere Fecioară.

Lumină lină.. Prochimen. Glasul 1.

Mila Ta, Doamne, mă va urma în toate zilele vieţii mele.

Stih: Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi, la locul păşunii, acolo m-a sălăşluit.

Apoi: Învredniceşte-ne Doamne.. Şi ectenia.

La stihoavnă

Crucii Tale celei cinstite ne închinăm Hristoase, păzitoarea lumii, mântuirea noastră a păcătoşilor, curăţirea cea mare, biruinţa creştinilor, laudă a toată lumea.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce locuieşti în ceruri. Iată precum sunt ochii slugilor către mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii slujnicii la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

Lemnul neascultării moarte lumii a odrăslit, iar lemnul Crucii, viaţă şi nestricăciune. Pentru aceasta ne închinăm Ţie, Domnului celui ce Te-ai răstignit; să se însemneze peste noi lumina feţei Tale.

Stih: Miluieşte-ne pe noi Doamne, miluieşte-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă, prea mult s-a umplut sufletul nostru de ocara celor ce sunt îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.

Profeţii şi Apostolii lui Hristos, şi Mucenicii, au învăţat să se laude Treimea cea de o Fiinţă, şi au luminat neamurile cele rătăcite, şi părtaşi ai îngerilor au făcut, pe fiii omeneşti.

Slavă.. Şi acum..

Pe Cruce spânzurat dacă Te-a văzut Hristoase al meu, Mieluşeaua ceea ce Te-a născut, şi cea fără prihană, şi Maica Ta, s-a tânguit cu plângere, şi a strigat: Să nu mă arăţi fără de Fiu, Fiule, care m-ai păzit curată şi după naştere.

Apoi: Acum slobozeşte.. şi celelalte. Troparul Sfântului sau aceasta, Glasul 1.

Mântuieşte Doamne poporul Tău şi binecuvintează moş-

tenirea Ta. Biruinţă bine-credincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Slavă.. Şi acum...

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziţi, după datorie pe tine toţi cu bună credinţă te mărim.

MIERCURI DIMINEAŢA

LA UTRENIE

După Catisma 10, - Sedelna. Glasul 3.

Crucea s-a înfipt pe pământ şi s-a atins de ceruri, nu ca un lemn ajungând la înălţime, ci Tu printr-însa umplând toate, Doamne slavă Ţie.

Stih: Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui că sfânt este.

Pe chiparos şi pe pin şi cedru, Te-ai înălţat Mielul lui Dumnezeu, ca să mântuieşti pe cei ce se închină cu credinţă, răstignirii Tale celei de voie, Hristoase Dumnezeule slavă Ţie.

Slavă.. Şi acum..

Toiag de putere dobândind Crucea Fiului tău, de Dumnezeu Născătoare, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor, cei ce cu dragoste neîncetat te mărim.

După Catisma 11. - Sedelna. Glasul 3.

Cela ce Te-ai lovit cu palma peste obraz pentru neamul omenesc, şi nu Te-ai mâniat, izbăveşte din stricăciune viaţa noastră Doamne şi ne mântuieşte pe noi.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Înarmându-vă cu toată într-armarea lui Hristos, şi îmbrăcându-vă cu armele credinţei, taberele vrăjmaşului prin luptă le-aţi surpat; căci cu osârdie prin nădejdea vieţii aţi răbdat

toate îngrozirile şi bătăile tiranilor de demult. Pentru aceasta şi cununi aţi luat, Mucenici ai lui Hristos, cei cu suflet răbdător.

Slavă.. Şi acum..

Spânzurat pe lemn dacă Te-a văzut, Stăpâne, cea neispitită de nuntă, şi cu totul fără prihană, curata Fecioară şi Maica Ta, vai mie! a strigat către Tine, O! Fiul meu prea dulce! cum adunarea cea prea fără-de-lege, pe lemn Te-a osândit, pe Tine, Făcătorul tuturor şi Stăpânul? Laud bunătatea Ta cea desăvârşită.

Psalmul 50. Miluieşte-mă Dumnezeule... (caută la pg. 9)

Canonul Crucii

Cântarea 1. - Irmos. Glasul 3.

Cela ce a împreunat apele de demult într-o adunare, cu dumnezeiasca voie, şi a despărţit marea poporului Israilitean, acesta Dumnezeul nostru prea proslăvit este, Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, mântuieşte-mă.

Patimile cele cu multă durere Le-ai potolit Cuvântule, cu patimile cinstitului Tău trup, şi pe oamenii pe care i-a rănit de demult împotrivă luptătorul i-ai mântuit, care se închină cu bună credinţă iconomiei Tale celei necuprinse cu mintea.

Cel ce a legat cu înşelăciune pe om în Rai, prin călcarea poruncii, cu legături nedezlegate s-a legat Doamne, cu care Te-ai legat de voie, întrupându-te, dezlegând greşalele noastre, Iubitorule de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Munte umbrit, mai înainte te-a văzut pe tine, întru duhul Avacum profetul; rogu-te Preacurată, să mă umbreşti pe mine cel pătruns cu patima şi sunt în umbra morţii, ca să mă mântuiesc de patimile care mă supără.

Slavă..

Cu stropirea dumnezeieştii curgeri, ce s-a scurs din dum-

nezeiasca coastă a Fiului tău Curată, spală rănile inimii mele, ca să te măresc, şi după datorie să te laud pe tine, cea pururea fericită şi cu totul fără prihană.

Şi acum..

Născut-ai pe Cuvântul, Cel întocmai lucrător cu Cel ce L-a născut, care a îndumnezeit fiinţa omenească; pe Acesta dar roagă-L, pe mine cel nepriceput şi slăbănogit de meşteşugirile vrăjmaşului, să mă învrednicească Dumnezeieştii mângâieri, Preacurată.

Cântarea a 3-a. - Irmos.

Cela ce dintru cele ce n-au fost toate le-ai adus, cu Cuvântul zidindu-le, şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotţiitorule, Stăpâne, întru dragostea Ta mă întăreşte.

Pe Tine cel nepătimitor cu firea Dumnezeirii, pătimitor făcându-Te cu Trupul pentru bunătatea Ta, pe lemn Te-au omorât adunarea jidovească, pe Cel ce ne-a făcut pe noi nemuritori.

Cela ce ai spânzurat pământul pe ape Cuvântule, pe lemn de voie Te-ai spânzurat, ridicându-mă la cele cereşti, pe mine cel ce am căzut în groapa răutăţii.

Al Născătoarei de Dumnezeu

Spânzurat pe Cruce văzând pe Hristos, ceea ce eşti neispitită de nuntă, tânguindu-te ziceai: Apus-ai Soarele slavei de la ochii mei, luminând pe cei dintru întuneric.

Slavă..

Casă fiind tu al Făcătorului tuturor roagă-L ca să sălăşluiască pe Mângâietorul întru mine, cel ce m-am făcut peşteră tâlharilor, celor de suflet stricători, Curată Fecioară.

Şi acum..

Ceia ce ai purtat în braţe pe Cel ce poartă toate cu Dumnezeiască voie, de Dumnezeu Născătoare, caută spre mine şi mă mântuieşte de plecarea spre patimi, cea necuvioasă.

Irmosul.

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte Doamne Biserica Ta, care ai câştigat-o cu scump sângele Tău.

Sedelna

Podobie: De frumuseţea Fecioriei tale..

De puterea Ta cea nemăsurată şi de răstignirea cea de voie, oştile îngereşti s-au mirat văzând, cum Cel nevăzut, în trup S-a rănit, vrând să răscumpere din stricăciune firea omenească. Pentru aceasta, ca Dătătorului de viaţă, strigăm Ţie: Slavă Hristoase îndurării Tale.

Slavă.. Şi acum..

Cea neispitită de nuntă, Curata şi Maica Ta Hristoase, văzându-Te mort spânzurând pe lemn, ca o Maică plângând a grăit: Ce Ţi-au răsplătit Ţie poporul evreu cel fără-de-lege şi nemulţumitor, care cu multe şi mari (din) darurile Tale, Fiul meu, s-au îndulcit? Laud plecăciunea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a. - Irmos.

Pus-ai spre noi tare dragoste Doamne, că pe Unul-Născut Fiul Tău, pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta strigăm Ţie mulţumind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ocară ai răbdat, Cela ce cu adevărat eşti mai presus decât toată cinstea, Stăpâne Hristoase, peste cap cu trestia fiind bătut, ca să mă cinsteşti pe mine cel necinstit cu călcarea poruncii Iubitorule de oameni.

Cu cunună de spini vrând Te-ai încununat, îndelung răbdătorule, ca un Împărat adevărat, şi păcatul cel aducător de spini, din rădăcină l-ai oprit; cu cântări măresc patimile Tale Mântuitorule.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Ca cela ce de voie ai răbdat răni şi junghiere Hristoase, sufletul meu cel rănit cu răutăţile dracilor cele tâlhăreşti vindecă-l, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut Unule mult Îndurate.

Slavă..

Pe Cuvântul Tatălui mai presus de cuvânt L-ai născut, pe Cela ce a dezlegat pe oameni de toată necuvântarea, pe care cu osârdie roagă-L să mă mântuiască pe mine cel robit de patimi necuvântătoare una pururea Fecioară.

Şi acum..

Vindecare din palmă izvorăşti nouă totdeauna, ceea ce toată eşti cortul sfinţeniei, toată plină de lumină, toată izvorăşti mir cu bună mireasmă, Preacurată dumnezeiască mireasă.

Cântarea a 5-a - Irmos.

Cela ce eşti nevăzut, pe pământ te-ai arătat, şi cu oamenii de voie ai petrecut, Cel necuprins. Pentru aceasta la Tine mânecând te lăudăm Iubitorule de oameni.

Ca un Miel Te-ai spânzurat pe lemn, şi Tatălui jertfă Te-ai adus pentru noi Bunule, şi jertfele idoleşti le-ai încetat, Atotputernice.

Împungându-Te în coastă, Dătătorule de viaţă, cu suliţa, două izvoare de mântuire ai vărsat, celor ce Te vestesc pe Tine unul din Treime, două lucrări purtând.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Durerile trupului meu, şi osteneala sufletului o prefă, şi norii lenei goneşte-i Fecioară, ceia ce eşti norul Luminii, şi sănătate şi schimbare din cele rele dă-mi mie celui ce cer, şi cu dragoste te măresc.

Slavă..

Solitoare şi rugătoare, către Cel ce S-a născut dintru tine, acum te pui înainte, plin fiind eu de tot păcatul Fecioară, chezăşuire şi îndreptare vieţii mele fii, şi povăţuitoare către cărările Dumnezeieştii cunoştinţe.

Şi acum..

Sfinţeşte mintea mea şi sufletul la lumină îl povăţuieşte Fecioara, şi Dumnezeieştii Slave îl fă părtaş, că iată de rele m-am umplut, şi tuturor desfătărilor rob m-am făcut, şi port ştiinţă necurată.

Cântarea a 6-a. - Irmos.

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat, şi se sfârşeşte duhul meu, ci tinzându-ţi Stăpâne braţul Tău cel înalt, ca pe Petru, Îndreptătorule, mă mântuieşte.

Şarpele m-a scos din Edem, cu înşelătoare mâncare înşelându-mă vicleanul, iar Hristos pe lemn spânzurându-Se de voie, intrarea cea de demult iarăşi mi-a dat.

Rănitu-s-a cel ce ne-a rănit pe noi, şi nevindecat a rămas, rănindu-se coasta Ta Făcătorule de bine Doamne, şi credincioşii ne-am vindecat cu rănile Tale, cu care de voie Te-ai rănit.

Al Născătoarei de Dumnezeu

Pe fariseul, cu gând înalt l-am întrecut, mândrindu-mă pururea, şi în prăpăstiile nenumăratelor greşale împingându-mă, una ceea ce eşti Curată, pe mine cel cumplit smerit, miluieşte-mă.

Slavă..

Ceia ce ai avut prea minunată zămislire şi naştere, milele tale, peste mine cel ticălos acum le minunează, că întru fărădelegi zămislit fiind şi născut, dulceţilor rob m-am făcut.

Şi acum..

Plâng şi mă vaet şi mă tânguiesc, când îmi aduc aminte de judecata cea înfricoşată, că rele fapte am, ceia ce eşti neispitită de bărbat Fecioară Maica lui Dumnezeu, în ceasul cel înfricoşat stai de faţă mie.

Irmosul.

Strigat-a Ţie, - văzând bătrânul cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu, - Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu.

Condac.

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bună voie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i Hristoase Dumnezeule, veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii împăraţi şi domni, dăruindu-le biruinţă asupra potriv-

nicilor, având ajutorul Tău, armă de pace nebiruită biruinţă.

Icos

Cela ce până la al treilea cer a fost răpit în Rai, şi a auzit cuvinte nespuse şi dumnezeieşti, care nu este cu putinţă cu limbă omenească a le grăi, ci scrie către Galateni, ca nişte râvnitori ai scripturilor, aţi citit şi aţi cunoscut: „Mie zice, să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în Crucea Domnului, pe care pătimind, a omorât patimile. Deci, şi noi cu osârdie să ţinem Crucea Domnului, lauda tuturor; că Lemnul acesta de mântuire ne este noua, armă de pace, nebiruită biruinţă."

Sinaxarul

Cântarea a 7-a. - Irmos

Chipului celui de aur, al închinăciunii persane de demult, tinerii cei trei nu s-au închinat, lăudând pe Domnul în mijlocul cuptorului: Dumnezeul Părinţilor bine eşti cuvântat.

Cu durerile Tale, ai încetat durerile noastre Iubitorule de oameni, şi acum la viaţa cea fără de durere, ai trecut pe cei ce se închină cu bună credinţă, Cinstitelor Tale patimi, Dumnezeule al tuturor.

Când Te-a văzut pe tine Hristoase zidirea răstignit, s-a schimbat şi s-a cutremurat; pământul s-a clătinat; pietrele s-au despicat şi soarele şi-a stins lumina...

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Înaintea divanului lui Hristos, când va vrea să mă judece ca un vinovat, Preacurată arată-te mie, din toată munca mântuindu-mă, cu călduroasă folosinţa ta.

Slavă..

Din fapte, mântuire nu-mi este Stăpână, că păcate adaog peste păcate, şi răutate peste răutate, deci cu rugăciunea ta, Curată, îndură-te şi mă mântuieşte.

Şi acum..

Judecătorul este lângă uşi, divanul este gata, găteşte-te smerite suflete şi strigă: Când vei judeca Tu, Cuvântule, să

nu mă osândeşti, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Cântarea a 8-a. - Irmos.

Cuptorul Babilonesc, pe tineri nu i-a ars; nici focul Dumnezeirii pe Fecioară n-a stricat-o, pentru aceasta cu tinerii cei credincioşi strigăm: Bine cuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul.

Tu răstignindu-Te, s-a deschis iarăşi Raiul, şi sabia care se învârtea asupra noastră, a dat dosul, ruşinându-se de suliţa care a împuns sfântă coasta Ta, Hristoase mult îndurate.

Cu suliţa Ta, luptătorul s-a rănit şi a căzut, iar Adam cel căzut, la viaţă s-a întors, strigând Ţie, Celui ce Te-ai junghiat de voie Hristoase: Binecuvântând, Te slăvesc Dumnezeule mult milostive.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Ca ceea ce toată bună şi de aproape te-ai făcut, a Împăratului tuturor, de Dumnezeu Născătoare, umple-mă de fapte bune, pe mine cela ce vieţuiesc întru răutate şi cu lene îmi sfârşesc toată viaţa, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl..

Precum ai izbăvit de demult pe proorocul din pântecele chitului, Cuvântule al lui Dumnezeu cu prea slăvire, aşa scapă sufletul meu cel ce alunecă întru adâncul pierzării, având Mântuitorule rugându-se Ţie, pe Fecioara ceea ce Te-a născut fără ispită de nuntă.

Şi acum..

Pe mine îmbrăcat în haina cea frumoasă prin naşterea lui Dumnezeu, aflându-mă de Dumnezeu Născătoare, cei ce lucrează răutatea, de aceea m-au dezbrăcat, ci tu cu haine dumnezeieşti mă luminează prin pocăinţă, cu rugăciunile tale Fecioară.

Să lăudăm bine să cuvântăm,....

Irmosul.

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce au stat pentru buna credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, dumne-

zeiască cântare au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Apoi: Cântarea Născătoarei de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a. - Irmos.

Pe cea mai înainte însemnată în rug şi în foc în Sinai, lui Moise puitorului de lege, şi care a zămislit în pântece pe dumnezeiescul Foc, fără ardere, Făclia cea întru tot luminată şi nestinsă, pe cea cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, cu cântări cinstindu-o să o mărim.

Ca să afli drahma pe care ai pierdut-o Hristoase, ai aprins pe Cruce trupul Tău, Bunule, şi părtaşe bucuriei ai făcut pe puterile Tale cele de sus, dătătorule de viaţă; cu care împreună pe Tine, făcătorule de bine lăudându-te, cu cântări Te mărim.

Când Ţi-ai înălţat mâinile Tale Hristoase pe Cruce, mâinile mele cele slăbite mai dinainte de multe patimi, le-ai întărit cu puterea Ta, şi genunchii cei slăbănogi i-ai împuternicit cu adevărat spre alergarea cea dumnezeiască, pentru aceasta Te mărim.

Al Născătoarei de Dumnezeu

Pe mine, cel stricat la minte, cel stricat la suflet şi la ştiinţă, cel întinat cu răutatea şi gol arătat de toate bunătăţile, Fecioară nestricată fără prihană, nu mă trece cu vederea, ci cu lucruri bine încuviinţate mă împodobeşte.

Slavă..

Umplutu-m-am de rele, umplutu-m-am de gânduri, care mă înstrăinează de la Tine, Iubitorule de oameni, pentru aceasta suspin şi strig: Pe mine cel ce mă pocăiesc, primeşte-mă, şi să nu mă lepezi, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, Făcătorule de bine, mult Îndurate.

Şi acum..

Să mă mântuiesc cu rugăciunile tale Fecioară, cu totul fără de prihană, de toată mânia, de patimile cele aducătoare de moarte, de gheena cea cumplită şi de focul cel nestins, de

oamenii nedrepţi, de vrăjmaşii cei răi, eu care alerg la acoperământul tău, şi te chem într-ajutor.

Irmosul.

În lege, în umbră şi în scriptură, închipuire vedem credincioşii, toată partea bărbătească ce deschide pântecele, Sfânt lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul cel Unul-Născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel ce S-a făcut Singurul-Născut din maică fără ispită bărbătească, Îl mărim.

Apoi, Cuvine-se cu adevărat, şi Ectenia.

Luminânda

Bucură-te Cruce prea sfântă, zidul cel nesurpat al lumii, scăpare necăjiţilor şi a celor ce sunt în nevoi, biruinţa împăraţilor şi apărătoarea ostaşilor, surparea barbarilor, cununa Apostolilor şi mântuirea credincioşilor.

Slavă..

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea podoaba Bisericii, Crucea stăpânia împăraţilor, Crucea întărirea credincioşilor, Crucea slava îngerilor şi dracilor rană.

Şi acum..

Lângă Cruce a stat ceea ce Te-a născut fără de sămânţă, şi tânguindu-se a strigat: Vai mie! prea dulce Fiule, cum ai apus de la ochii mei? cum între cei morţi Te-ai socotit?

Laudele (Vezi la utrenie)

La stihoavnă - Glasul 3

Prin pizmă din desfătare am fost scos afară din rai, căzând în cădere cumplită; dar nu m-ai trecut cu vederea Stăpâne, luând pentru mine trup, asemenea mie; răstignitu-Te-ai şi m-ai mântuit, şi la mărire m-ai adus, Mântuitorul meu, slavă Ţie.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreaptă pe fiii lor.

În chipul crucii Moise în munte, mâinile întinzându-le spre înălţime, pe Amalic a biruit; iar Tu Mântuitorule palmele întinzându-ţi pe cinstita Cruce, m-ai îmbrăţişat, mântuindu-mă din robia vrăjmaşului, şi mi-ai dat semnul vieţii, a fugi de arcul potrivnicilor mei; pentru aceasta Cuvântule, mă închin cinstitei Crucii Tale.

Stih: Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Ca nişte luminători în lume, străluciţi şi după moarte, Sfinţilor Mucenici, cu lupta cea bună luptându-vă, pentru aceasta având îndrăzneală rugaţi pe Hristos, să se miluiască sufletele noastre.

Slavă.. Şi acum..

Văzându-Te spânzurat pe lemn cea fără prihană, Hristosul meu prea Bunule, tânguindu-se a strigat ca o Maică: Fiul meu prea iubite! cum Te-a osândit pe lemn adunarea cea fără de lege.

Apoi celelalte ale utreniei.

LA SFÂNTA LITURGHIE

Fericirile

Lepădând Hristoase porunca ta strămoşul Adam, din Rai l-ai izgonit, iar pe tâlharul îndurate, ce Te-a mărturisit pe cruce, într-însul l-ai sălăşluit, care a strigat: Pomeneşte-mă Mântuitorule întru împărăţia Ta.

Răstignindu-Te pentru mine, şi împungându-Te în coastă Iisuse al meu, două izvoare de mântuire mi-ai izvorât, pentru acesta mântuindu-mă cu patima Ta Hristoase, laud şi măresc milostivirea ta strigând: Pomeneşte-mă întru împărăţia Ta.

Cu cei fără-de-lege socotindu-Te, fără-de-legile tuturor le-ai ridicai Iisuse, şi cu spini încununându-Te, ca un Împărat al tuturor, spinul păcatului strămoşului, din rădăcină Hristoase l-ai tăiat; pentru aceasta cu credinţă patima Ta o mărim.

Patimilor lui Hristos urmând vitejii nevoitori, prea slăviţii mucenici, şi înşelăciunea vrăjmaşului surpând-o cu

Dumnezeiasca putere, cereasca slavă aţi dobândit, pentru noi toţi, sfinţilor rugându-vă.

Slavă..

Unime ceea ce eşti în trei Ipostasuri şi nedespărţită, Treime a tot lucrătoare, Fiinţă una şi Putere, acoperă pe cei ce Te laudă pe Tine, de toată vătămarea vrăjmaşului, şi-i învredniceşte împărăţiei Tale, care au dobândit cei ce bine au vieţuit.

Şi acum..

Văzând pe Cruce pe Cel ce din sângiuirile cele curate L-ai întrupat, tânguindu-te, ai strigat de Dumnezeu Născătoare Fecioară: Ce ţi-a răsplătit acestea Fiule, adunarea cea vicleană? omorându-te pe Tine, Viaţa şi Învierea tuturor credincioşilor.

Apostolul

Prochimen, Glasul 3.

Măreşte suflete al meu pe Domnul, şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată de acum mă vor ferici toate neamurile;

Din Cartea cea către Filipeni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraţilor, aceasta să se înţeleagă întru voi, care şi întru Hristos Iisus, Care în chipul lui Dumnezeu fiind, nu răpire a socotit, a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deşertat pe Sine, chip de rob luând, întru asemănarea oamenilor făcându-Se. Şi cu închipuirea aflându-Se ca omul, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, iară moarte de cruce. Pentru aceasta şi Dumnezeu pe Dânsul L-a prea înălţat, şi I-a dăruit lui Nume, care este peste tot numele. Ca întru numele lui Iisus, tot genunchiul să se plece, ale celor cereşti şi al celor pământeşti, şi al celor de desupt. Şi toată limba să mărturisească, că Domn este Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl.

Aliluia, Glasul 8.

Ascultă Fiică şi vezi, şi pleacă, urechea ta.

Stih: Feţii Tale se vor ruga bogaţii poporului.

Evanghelia

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta, L-a primit pe El în casa sa. Şi aceea avea o soră, ce se chema Maria, care şezând lângă picioarele lui Iisus asculta cuvintele Lui. Iară Marta se silea spre multă slujbă şi stând a zis: Doamne, au nu socoteşti că sora mea singură m-a lăsat să slujesc? ci zi ei ca să-mi ajute. Şi răspunzând Iisus, a zis ei: Marto, Marto, te grijeşti, şi spre multe te sileşti. Ci un lucru trebuie. Iar Maria partea cea bună şi-a ales, care nu se va lua de la dânsa. Şi a fost când zicea El acestea, ridicând o femeie glas din popor, zicând Lui: Fericit este pântecele care te-a purtat, şi sânii care ai supt. Iar El a zis: Adevărat, fericiţi cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu, şi-l păzesc pe dânsul.

Slavă Ţie Doamne, slavă Ţie

MIERCURI SEARA

LA VECERNIE

Catisma 12.

La Doamne strigat-am. Glasul 3

Iubitorule de oameni Îndurate, pentru rugăciunile cinstiţilor şi dumnezeieştilor Tăi Apostoli, pacea Ta dă-o poporului Tău, şi mântuieşte din nevoi pe cei ce Te laudă, şi se închină Ţie cu credinţă, Unule Îndurate.

Făcătorilor mei de bine cei dumnezeieşti, ca nişte singuri văzători de Dumnezeu, păziţi-mă de săgeţile celui pierzător, stingând meşteşugirile lui, şi mă răcoriţi cu rouă Duhului, pe mine care mă topesc de arsura păcatului.

În toată lumea cu adevărat, a ieşit dumnezeiască vestea voastră, Apostoli ai Domnului, şi au luminat pe cei ce zăceau

întru întunerec, şi au adus ca o tămâie lui Dumnezeu, pe cei ce L-au cunoscut pe Dânsul.

Ale Ierarhului Nicolaie

Prea mare mântuire nouă tuturor te-ai arătat, de trei ori fericite Sfinte Nicolae, că mântuieşti pe robii tăi din tot felul de primejdii şi de ispite, şi de boli, şi de înconjurări, şi de vrăjmaşii cei nevăzuţi.

Rănitu-m-am de muşcarea cea înveninată a şarpelui, eu desfrânatul, şi zac cumplit; ci cu neadormitele tale rugăciuni Sfinte ierarhe, ridică-mă degrabă, ca să măresc darul tău cel grabnic ascultător.

În ceasul cel înfricoşat întru care voi sta înaintea înfricoşatului Divan, şi să mă trimită la chinuri, să te aflu ajutor Sfinte ierarhe, scoţându-mă din întuneric, te rog pe tine, ca pe cela ce ai îndrăzneală.

Slavă.. Şi acum..

Stăpână ceea ce stăpâneşti toate făpturile, sufletul meu care cumplit s-a stăpânit de patimi, izbăveşte-l degrabă, dumnezeiască Mireasă, cu doctoria rugăciunii tale, şi-l fă rob Fiului şi Dumnezeului tău.

Lumină lină.Prochimen Glasul 5

Dumnezeule întru numele Tău mântuieşte-mă, şi întru puterea Ta mă judecă.

Stih: Dumnezeule ascultă rugăciunea mea, ia în urechi graiurile gurii mele.

Apoi: Învredniceşte-ne Doamne..şi Ectenia

La Stihoavnă

În tot pământul a ieşit vestirea voastră Sfinţilor Apostoli, dumnezeiasca cunoştinţă propovăduind, înşelăciunea idolilor aţi surpat; aceasta este lupta voastră cea bună fericiţilor, pentru aceea lăudăm şi prea mărim pomenirea voastră.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce locuieşti în ceruri. Iată precum sunt ochii slugilor către mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii

slujnicii la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

Poruncile lui Hristos fără prihană păzind Sfinţilor Apostoli, în dar aţi luat în dar daţi, vindecând patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre; pentru aceea având îndrăzneală, pe Dânsul rugaţi-L, să se miluiască sufletele noastre.

Stih: Miluieşte-ne pe noi Doamne, miluieşte-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă, prea mult s-a umplut sufletul nostru de ocara celor ce sunt îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.

Mucenicii Tăi Doamne, cu credinţa întărindu-se, cu nădejdea adeverindu-se, şi cu dragostea Crucii Tale sufleteşte umilindu-se, tirania vrăjmaşului au pierdut, şi câştigând cununile, împreună cu cei fără de trup se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă.. Şi acum..

Ceea ce eşti bucuria dumnezeieştilor Îngeri, slava Apostolilor, şi pecetea Proorocilor, şi a oamenilor celor credincioşi folositoare şi povăţuitoare de mântuire; pentru aceasta ţie Fecioară ne închinăm.

Apoi: Acum slobozeşte.. şi celelalte.

Troparul Sfântului sau acestea

Troparul. Glasul 3.

Sfinţilor Apostoli rugaţi pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre

Alt Tropar. Glasul 4.

Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor tale. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte şi cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolaie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă.. Şi acum..

Pe Cuvântul Tatălui, Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceea ce eşti una Curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pe tine, te mărim.

JOI DIMINEAŢA

LA UTRENIE

După Catisma 13. Sedelna Glasul 3.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale..

Pomenirea Apostolilor Tăi Doamne, o ai prea luminat ca un Atotputernic, că i-ai întărit pe dânşii să urmeze patimilor Tale, şi au biruit bărbăteşte puterea lui Veliar; pentru aceasta au şi luat daruri de tămăduiri. Cu rugăciunile lor, Iubitorule de oameni, pace Ta dăruieşte-o poporului Tău.

Stih: În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii graiurile lor.

Tot pământul au adăpat Apostolii, cu curgerile Cuvântului lui Dumnezeu, şi au odrăslit spicul credinţei, şi marginile lumii s-au umplut, că au tăiat toate neghinele. Deci pe toţi i-au adus lui Hristos Dumnezeu, botezându-i în Treimea cea nezidită.

Slavă.. Şi acum..

Bogăţia îndurării tale cea nemărginită, şi tăria paterii tale cea nebiruită, în minte luându-o, am alergat la acoperemântul tău, cu necazul fiind ţinut şi cumplit nedumerindu-mă, strig ţie dintru adâncurile inimii mele cu lacrimi: Fecioară de Dumnezeu Născătoare mântuieşte-mă, mântuieşte-mă pe mine nevrednicul!

După Catisma 14 Sedelna.

Podobie: Pentru mărturisirea..

Veniţi toţi să lăudăm pe Apostoli cu cântări dumnezeieşti, că înşelăciunea idolească cufundând, au întors pe oameni la Dumnezeiasca lumină, şi în Treime a crede i-au învăţat. Pentru aceea cu bună credinţă astăzi pomenirea lor săvârşind-o, mărim pe Hristos Dumnezeul nostru.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

Străluciţi prin credinţă, prea străluciţilor sfinţi luminători, prea lăudaţilor de chinuri purtători, cei ce sunteţi doctori neputincioşilor; că de bătăile tiranilor netemându-vă, hulirile idolilor aţi surpat, având biruinţă nebiruită, Crucea Adevărului.

Slavă.. Şi acum..

Scaun cu totul de aur al împăratului şi Rai înflorit te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare Preacurată, că pe Dumnezeu în pântecele tău purtându-L, ne umpli pe noi de mirul dumnezeieştilor daruri. Pentru aceasta toţi cu adevărat pe tine Maica lui Dumnezeu, te propovăduim pururea şi te slăvim.

Psalmul 50. Miluieşte-mă Dumnezeule... (caută la pg. 9)

Canonul Sfinţilor Apostoli

Cântarea 1. - Glasul 3. - Irmos.

Cela ce a adunat apele de demult întru adunare, cu dumnezeiasca voie, şi a despărţit marea poporului israilitenesc, Acesta, Dumnezeul nostru prea lăudat este, Acestuia unuia să-I cântăm că S-a proslăvit.

Stih: Sfinţilor Apostoli rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Veniţi să fericim pe Sfinţii Apostoli, pe turnurile Bisericii, cele ce cu bună cinstire sunt întemeiate pe temelia credinţei, şi întăresc pe toţi credincioşii; pentru rugăciunile lor să ne mântuim.

Stâlpii cei neclătinaţi ai bunei credinţe, pe mine cel împiedicat de înşelăciunea vrăjmaşului, care zac pe pământ şi mă primejduiesc şi nu mă dumiresc, îndreptaţi-mă ca să aflu iertare de cele ce am greşit.

Canonul Sfântului Ierarh Nicolae:

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe Luminătorul cel luminos, pe cel ce este făclie pe pământ neadormită, şi care către limanurile cele dumnezeieşti ne suie pe noi cei ce înotăm pururea în valurile vieţii, pe Sfântul Nicolae să-l cinstim, şi cu dragoste să-l fericim.

Slavă..

Rugăciune Domnului neîncetată adu Părinte, ca de păcate şi de văpaia veşnicilor munci, şi de ispite şi de necazuri să ne mântuiască, ca un Singur prea bun.

Şi acum..

Pe Chivotul cel dumnezeiesc care a încăput, pe Dătătorul de lege, Cel ce a ridicat toate fără-de-legile noastre, pentru noianul cel nepovestit al dumnezeieştii îndurări, pe Maria cea prea Curată, cu un glas să o fericim.

Cântarea a 3-a. - Irmos

Cela ce toate dintru ce n-au fost le-ai adus, cu Cuvântul zidindu-le, şi săvârşindu-le cu Duhul, Atotputernice Stăpâne întru dragostea Ta mă întăreşte.

Cei ce aţi umplut marginile lumii de dumnezeiasca învăţătură, sufletul meu umpleţi-l de fapte îmbunătăţite, şi de gânduri bune, însuşi văzătorii lui Hristos.

Vai suflete al meu ticăloase şi umilite, cel ce totdeauna greşeşti, şi pe Dumnezeu îl mânii, cum ceri iertare de răutăţi, pe care nu încetezi a le face?

Al Ierarhului.

Pe tine, izvorul cel ce izvorăşti râuri de vindecări, te rugăm Sfinte, patimile cele întinate, de la noi, de la toţi, cu rugăciunile tale depărtează-le, păzindu-ne de primejdii şi de necazuri.

Slavă..

Cu ostenelile tale cele prea tari, surpând pe vrăjmaşul, acum împotriva lui, întăreşte gândurile noastre cele neputincioase prin revărsările patimilor, cu sfinte rugăciunile tale Părinte Nicolae.

Şi acum..

Firea cea mai presus de minte a minunatei naşterii tale, Maică Fecioară de Dumnezeu Născătoare, mintea a o înţelege nu poate, pentru aceea te rog, mintea mea să o umpli de dar,

ca să te măresc pururea.

Irmosul:

Cela ce dintru cele ce n-au fost toate le-ai adus, cu Cuvântul zidindu-le şi cu Duhul săvârşindu-le, Atotţiitorule, Stăpâne, întru dragostea Ta mă întăreşte.

Condacul Ierarhului. - Glasul 3.

În Mira Sfinte, sfinţitor te-ai arătat, că Evanghelia lui Hristos Cuvioase plinindu-o, ţi-ai pus sufletul tău pentru poporul tău, mântuit-ai pe cei nevinovaţi din moarte, pentru aceasta te-ai sfinţit, ca un mare tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

Icos.

Să lăudăm acum pe Ierarhul cu cântări, pe Păstorul poporului celui din Mira, şi învăţătorul, ca să ne luminăm cu rugăciunile lui; Că iată s-a arătat curat tot, şi nestricat cu Duhul, lui Hristos aducând jertfă fără de prihană, curată, lui Dumnezeu bine primită, ca un sfinţitor curăţit, şi în suflet şi în trup. Pentru aceasta este adevărat Bisericii folositor, şi ajutător ei, ca un mare tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

Sedelna. Glasul 3.

Cu lucrurile ortodoxiei strălucind slăviţii şi de Dumnezeu purtătorii Apostoli, au stins rătăcirea relei credinţe, şi cu buna credinţă lumea a îmbogăţit, Bisericile luminat le-au împodobit, şi se roagă lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască credincioşilor pace şi mare milă.

Slavă..

Pe tine propovăduitorul Adevărului, şi prea strălucitul luminator al turmei, lăudându-te, te cântăm Sfinte Nicolae, şi cu credinţă strigăm rugându-ne: Precum ai răpit de la moarte pe cei nevinovaţi, aşa Sfinte şi pe noi din primejdii, şi din necazuri, şi din toată cumplita răutate scoate-ne.

Şi acum..

Cufundându-mă în marea patimilor, năzuiesc la adâncul îndurărilor tale de Dumnezeu Născătoare, ajută-mi Preacu-

rată; tinde dreapta ta mie robului tău, mântuieşte-mă, precum Fiul tău a mântuit pe Petru oarecând, miluieşte sufletul meu cel înecat în valul multelor greşeli.

Cântarea a 4-a. - Irmos.

Pus-ai spre noi tare dragoste Doamne, că pe Unul-Născut Fiul Tău, pentru noi la moarte L-ai dat, pentru aceea mulţumind strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ca pe nişte fulgere, ca pe nişte raze, Cela ce eşti Soarele cel neapus, pe Apostolii Tăi trimiţându-i Cuvântule la marginea lumii, pe toţi i-ai luminat, şi întunericul necunoştinţei l-ai depărtat.

Marea cumplitului păcat, Cuvântule mă viscoleşte, şi valurile gândurilor celor fără de rânduială, smeritul meu suflet îl turbură; Îndreptătorule, Doamne, pentru rugăciunile ucenicilor Tăi mântuieşte-mă.

Al Ierarhului

Mijlocitor către Dumnezeu, pe tine tot credinciosul te pune înainte pururea Sfinte Nicolae; pentru aceea te rugăm, de cumplita înconjurare şi de împleticirea greşalelor, mântuieşte-ne Părinte.

Slavă..

Cela ce ai izbăvit odinioară pe cei duşi la moarte nedreaptă, şi pe noi acum mântuieşte-ne prea fericite, de supărarea oamenilor celor făcători de stricăciune, şi de toată amăgirea dracilor.

Şi acum..

Pe Cuvântul Cel ce S-a întrupat pentru multa îndurare, l-ai născut negrăit; pe Acela roagă-l Preacurată, ca să ne mântuim toţi de întinăciunile trupeşti şi de greutăţile vieţii.

Cântarea a 5-a. - Irmos.

Cela ce eşti nevăzut, pe pământ Te-ai arătat, şi cu oamenii de voie ai petrecut, Cel necuprins. Pentru aceasta la Tine mânecând, Te lăudăm iubitorule de oameni.

Pe pământ întrupându-te, pe ucenici i-ai făcut ceruri,

vestind slava Ta Hristoase; pentru aceştia dar Doamne, miluieşte sufletele noastre.

Din patimi şi din toată nevoia, şi de cumplita încunjurare Cuvântule, mântuieşte pe robii Tăi, pentru rugăciunile cele bine primite ale Apostolilor Tăi.

Al Ierarhului

Stând înaintea Luminii celei curate şi cu razele cele ce ies de acolo, pururea luminându-te Părinte, cere tuturor luminare şi pace.

Slavă..

Întru lene cheltuindu-mi viaţa mea, mă rog ţie Părinte Nicolae, ridică către pocăinţă gândul meu cel întinat.

Şi acum.

Ca ceea ce una eşti bucuria îngerilor, de Dumnezeu cu daruri dăruită, umple de bucurie gândul meu, cel mâhnit şi în lene cufundat.

Cântarea a 6-a. - Irmos.

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat, şi se sfârşeşte duhul meu; ci tinzându-Ţi Stăpâne braţul Tău cel înalt, ca pe Apostolul Petru Îndreptătorule, mă mântuieşte.

Adunarea Apostolilor, izvorând adâncul înţelepciunii celei duhovniceşti, toate curgerile înţelepciunii celei lumeşti le-au uscat, şi au adăpat adunările celor bine-credincioşi.

Suspină şi lăcrămează smerite al meu suflete, şi strigă către Domnul, grăind: Greşit-am Ţie Stăpâne, curăţeşte-mă Bunule Îndurate, pentru rugăciunile înţelepţilor tăi Apostoli.

Al Ierarhului.

Cu vetreala sfintelor tale rugăciuni, de luciul ispitelor celor de multe chinuri şi de adâncul păcatelor mântuieşte-ne pe noi, la limanul vieţii povăţuindu-ne, înţelepte Ierarhe.

Slavă..

Împodobind scaunul de la Mira, te-ai arătat podoabă

Arhiereilor, şi cu rugăciunile tale păzeşte-ne pe noi de toate ispitele lumeşti nevătămaţi, Ierarhe.

Şi acum.

Cuvântul Cel ce S-a sălăşluit în pântecele tău Maică Curată, stricăciunea ceea ce se sălăşluise de demult întru oameni, pentru călcarea poruncii, ca un Dumnezeu, afară a gonit-o, pentru mulţimea milei.

Irmosul:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat şi se sfârşeşte duhul meu, ci întinzându-Ţi Stăpâne braţul Tău cel înalt mântuieşte-mă ca pe Apostolul Petru, Îndreptătorule.

Condac. Glasul 4

Viţe v-aţi arătat ale viei lui Hristos înţelepţilor, struguri întru fapte bune aducând, şi vinul mântuirii izvorându-ne nouă, pe care primindu-l, şi de veselie umplându-ne, prăznuim cinstită pomenirea voastră, întru care rugaţi-vă să ni se dăruiască nouă mare milă şi iertarea păcatelor, Apostoli ai Domnului.

Icos.

Ca nişte Ucenici ai Stăpânului tuturor, cu năvodul rugăciunilor voastre de Dumnezeu văzătorilor, scoateţi din adâncul greşalelor, smeritul meu suflet, care este prins cu mrejile vicleşugurilor drăceşti; ca bine petrecând cealaltă vreme a vieţii mele, să vă laud pe voi cu dragoste, şi să slăvesc viaţa voastră cea fără de prihană, care pe pământ aţi săvârşit, luminând pe cei cumplit întunecaţi, şi învăţându-i să cinstească pe un Dumnezeu în Treime, Apostoli ai Domnului.

Sinaxarul

Cântarea a 7-a - Irmos.

Chipului celui de aur al închinăciunii persane, de demult cei trei tineri nu s-au închinat, în mijlocul cuptorului lăudând: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Hristos, Acela ce este Lumina lumii, lumină v-au arătat pe voi, cei ce aţi împuţinat întunericul înşelăciunii şi aţi luminat gândurile credincioşilor, purtătorilor de lumină Apostoli.

Cursele vrăjmaşului cele de deasupra noastră, sfărâmaţile purtătorilor de lumină Apostoli, şi cărările pocăinţei neteziţi-le nouă, celor ce scăpăm la voi.

Al Ierarhului

Pe Arie nebunul, cel ce pierdea oarecând pe poporul Domnului, l-ai sugrumat cu vinele cuvintelor tale, ca un adevărat mai mare păstor Părinte Nicolae.

Slavă..

Cu sfinţenie săvârşindu-ţi preasfântă viaţa ta, împreună cu Apostolii locuieşti Părinte Nicolae, sfinţire trimiţând şi luminare, celor ce cu bună credinţă te fericesc.

Şi acum..

Pe mine cel ce prin lenevire m-am întunecat sufletul, luminează-mă Curată, ceea ce ai născut Lumina, aprinzând făclia inimii mele; ca să te măresc pe tine cu bună sârguinţă.

Cântarea a 8-a. Irmos

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii cei ce au stat pentru buna credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi şi Îl preaînălţaţi întru toţi vecii.

Lovitu-m-am cu sabia patimilor şi m-am rănit la inimă cu ieşirea din minte a făcătorului răutăţii, slăviţi Apostoli, cei ce sunteţi doctorii sufletelor şi al trupurilor, vindecaţi-mă pe mine cel cu totul nedumerit.

În tot pământul s-a vărsat dumnezeiasca veste a Propovăduitorilor, celor ce învăţau cu prea slăvire a cinsti o Fiinţă, o Fire a Sfintei Treimi, o Domnie adevărată şi o împărăţie întru toţi vecii.

Al Ierarhului

Precum ai mântuit pe voievozii, care fără dreptate erau să

moară, aşa ne scapă şi pe noi de răutatea oamenilor celor răi, şi de toată bântuirea dracilor, Sfinte Nicolae, rugând pe Mântuitorul.

Slavă..

Arătat-ai oamenilor calea cea dreaptă şi mântuitoare, pe care Sfinte Nicolae de trei ori fericite, povăţuieşte-ne pe noi, cei ce călătorim în viaţă, ca împreună să intrăm în cetatea vieţii.

Şi acum..

Tăria şi lauda mea este Cel ce S-a născut dintru tine, cu totul fără prihană, pe Acela cu dinadinsul roagă-L Fecioară, pe mine cel slăbănogit de patimi să mă întărească, ca să fac poruncile Lui cele mântuitoare.

Să lăudăm bine să cuvântăm.....

Irmosul:

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce au stătut pentru buna credinţă şi de văpaie fiind nevătămaţi, dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi veci.

Apoi: Cântarea Născătoarei de Dumnezeu:

Cântarea a 9-a. - Irmos.

În lege, în umbră şi în scriptură, închipuire vedem credincioşii; toată partea bărbătească ce deschide pântecele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul Cel Unul-Născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel ce S-a arătat Singurul Născut din Maică fără ispită bărbătească, Îl mărim.

Cuvântule al Tatălui celui fără de început, Cela ce ai întărit cu cuvintele ucenicilor Tăi marginile pământului pentru rugăciunile acelora, şi pe mine cel ce am alunecat spre patimile cele dobitoceşti, şi m-am supus amăgirii dracilor, miluieşte-mă.

Suflete al meu, cel robit de pornirile patimilor, adu rugăciuni Celui ce a pătimit pentru tine, ca să te izbăvească din patimi; rugându-se arătat Sfinţii Ucenici, care cu trupul lor

au urmat patimilor Lui.

Al Ierarhului

Strâmtorat fiind de multe înconjurări, scap la lărgimea călduroaselor tale rugăciuni prea fericite, strigând ţie: Schimbă-mi durerile sufletului meu, alinează-mi valurile deznădejdii, şi împacă mintea mea cea tulburată.

Slavă..

Soseşte venirea Ziditorului, să judece tot pământul, şi fiind negătit eu, ticălosul, de tot mă înfricoşez, cugetând la mulţimea răutăţilor mele. Doamne Îndelung Răbdătorule, milostiveşte-te şi mă mântuieşte, pentru dumnezeieştile rugăciuni, ale cuviosului Tău, Sfântul Nicolae.

Şi acum..

Arată-te mie luminare mântuitoare, ceea ce ai născut Lumina; goneşte norii cei mulţi şi cumpliţi ai sufletului meu, ca pentru rugăciunile tale să mă fac fiu al zilei, cele cuvioase făcând, şi întru laude de cântări să te fericesc pururea.

Irmosul:

În lege, în umbră şi în scriptură, închipuire vedem credincioşii; toată partea bărbătească ce deschide pântecele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul Cel Unul-Născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel ce S-a arătat Singurul Născut din Maică fără ispită bărbătească, Îl mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat.. şi Ectenia

Luminânda

Apostoli ai Domnului, care pe toată partea cea de sub soare aţi tras-o către lumină, pe Acesta nu încetaţi a-L ruga pentru noi.

Slavă..

Sfinţilor doisprezece slăviţi Apostoli, împreună cu cinstitul Ierarh Nicolae de la Mira, rugaţi neîncetat pe Mântuitorul, pentru noi toţi.

Şi acum..

Nădejdea celor deznădăjduiţi, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, cu lacrămi strig ţie, din adâncul inimii mele: răpeşte-mă Fecioară din pântecele iadului.

Laudele (vezi la Utrenie, pg. 60)

La Stihoavnă. - Glasul 3.

În tot pământul a ieşit vestirea voastră Sfinţilor Apostoli, dumnezeiasca cunoştinţă propovăduind, înşelăciunea idolilor aţi surpat; aceasta este nevoinţa voastră cea bună fericiţilor, pentru aceea lăudăm şi slavoslovim pomenirile voastre.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreaptă pe fiii lor.

Poruncile lui Hristos fără prihană păzind Sfinţilor Apostoli în dar aţi luat în dar daţi, vindecând patimile sufletelor, şi ale trupurilor noastre; pentru aceea având îndrăzneală, pe Dânsul rugaţi-L, să se miluiască sufletele noastre.

Stih: Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Puterile sfinţilor îngeri s-au minunat de patimile Mucenicilor, că fiind cu trup muritor îmbrăcaţi, de munci n-au băgat seamă, următori făcându-se patimilor Mântuitorului Hristos, şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă.. Şi acum..

Ceea ce eşti întâi Sfântă Curată, lauda Cetelor cereşti, cântarea Apostolilor, şi îngrădirea Proorocilor, primeşte Stăpână, şi rugăciunile noastre.

Apoi celelalte ale utreniei.

LA SFÂNTA LITURGHIE
Fericirile

Lepădând Hristoase porunca Ta strămoşului Adam, din Rai l-ai izgonit, iară pe tâlharul Îndurate, ce Te-a mărturisit pe Cruce, într-însul l-ai sălăşluit, care a strigat: Pomeneşte-mă Mântuitorule întru împărăţia Ta.

Cu trestia Crucii, din adâncul necunoştinţei scoţând pe popoare Apostolilor, înşelăciunea elinească de pe pământ ai micşorat-o, nerătăciţi mântuitori, făcându-vă celor credincioşi cu adevărat, pentru aceea vă fericiţi.

Ca nişte raze de taină, şi străluciri slăvite ale soarelui făcându-vă Apostolilor, întunericul păgânătăţii l-aţi împuţinat, şi la lumina dumnezeieştii cunoştinţe aţi îndreptat pe toate popoarele, pentru aceea vă cinstim pe voi.

Cercarea muncilor, suferind-o pătimitorilor, dintru înălţime roua Darului aţi primit, şi patimile oamenilor, ca nişte slugi ale lui Hristos pururea cu bună tărie, înţelepţilor le vindecaţi. Pentru aceea cu credinţă pe voi sfinţilor vă cinstim.

Slavă..

Sfinţilor propovăduitori ai Treimii: Petre, Pavele, Marcu şi Luca, Matei, Simone, Iacove, Andrei, Ioane, Vartolomeu, Filipe, şi Toma, cu dinadinsul pururea pe Maica Domnului rugaţi-o, ca să ne izbăvim de toată înconjurarea.

Şi acum..

Ceea ce eşti frumuseţea Apostolilor, şi bucuria Sfinţilor purtători de chinuri, Stăpână, de Dumnezeu cu daruri dăruită, roagă pentru noi pe Mântuitorul lumii şi Dumnezeu, ca să luăm iertare de greşale, şi dumnezeiasca viaţă toţi să o dobândim.

Apostolul
Prochimen. - Glasul 8.

În tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii

cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun Slava lui Dumnezeu, şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.

Din Cartea întâia către Corinteni,
a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Fraţilor, Dumnezeu pe noi Apostolii cei mai de apoi, ne-au arătat ca pe nişte rânduiţi spre moarte. Pentru că priveală ne-am făcut lumii, şi Îngerilor, şi oamenilor. Noi (suntem) nebuni pentru Hristos, iar voi înţelepţi întru Hristos; noi slabi, iară voi tari; voi slăviţi, iar noi necinstiţi. Până în ceasul de acum, şi flămânzim, şi însetoşăm, şi suntem goi, şi pătimim, şi nu suntem aşezaţi. Şi ostenim lucrând cu mâinile noastre. Ocărâţi fiind, grăim de bine; izgoniţi fiind, răbdăm; huliţi, mângâiem. Ca nişte gunoi ne-am făcut lumii, tuturor lepădătură până acum. Nu înfruntându-vă pe voi scriu aceasta, ci ca pe nişte fii ai mei iubiţi învăţându-vă. Că de aţi avea zece mii de dascăli întru Hristos, dar nu mulţi Părinţi; că întru Hristos Iisus prin Evanghelie, eu v-am născut pe voi. Rogu-vă dar pe voi, să fiţi mie următori, precum şi eu lui Hristos.

Aliluia, Glasul 1.

Mărturisi-vor cererile minunile Tale Doamne, pentru că adevărul Tău este întru adunarea Sfinţilor.

Stih: Dumnezeu S-a proslăveşte în sfatul Sfinţilor.

Evanghelia
Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

Zis-au Domnul ucenicilor Săi: Cela ce vă ascultă pe voi, pe Mine mă ascultă. Şi cela ce se leapădă de voi, de Mine se leapădă, iară cela ce se leapădă de Mine, se leapădă de Cela ce m-a trimis pe Mine. Şi s-au întors cei şaptezeci cu bucurie, zicând: Doamne, şi dracii se pleacă nouă întru numele Tău. Şi a zis lor: Văzut-am pe satana ca un fulger din cer căzând. Iată dau vouă stăpânire să călcaţi peste şerpi, şi peste scorpii, şi peste toată puterea vrăjmaşului; şi nimic nu vă va vătăma

pe voi. Însă pentru aceasta nu vă bucuraţi, că duhurile se pleacă vouă; ci vă bucuraţi mai vârtos, că numele voastre s-au scris în ceruri. Într-acest ceas s-a bucurat cu Duhul Iisus, şi a zis: Mărturisescu-Mă Ţie Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le-ai descoperit pe ele pruncilor; adevărat Părinte, că aşa a fost bunăvoinţă înaintea Ta.

Slavă Ţie Doamne, slavă Ţie.

JOI SEARA

LA VECERNIE

Catisma 15.

La: Doamne strigat-am. Glasul 3.
Podobie: Mare este puterea Crucii..

Făptura s-a sfinţit, Unule îndelung răbdătorule cu cinstit sângele Tău, şi cu apa cea sfântă, iar cu răstignirea Ta, Cuvântule, rănile păgânătăţii au secat şi Adam din cădere s-a mântuit.

Cel ce eşti mai presus de toată cinstea, Iubitorule de oameni, Te-ai lăsat batjocorit pentru noi, şi cu oţet ai fost adăpat şi Crucea de voie ai răbdat, ca pe toţi să-i mântuieşti din stricăciune cu moartea Ta, Făcătorule de bine.

Pe lemn Te-ai lăsat ţintuit de voie, Preabunule, şi pentru noi Te-ai adus jertfă Tatălui, şi jertfele idoleşti le-ai curmat, şi stăpânirea urzitorului de rele ai risipit-o, Împărate al veacurilor.

Ale Născătoarei de Dumnezeu
Podobie: Cu arătarea Crucii..

Ceea ce eşti norul lumii celei neapuse, binecuvântată Marie, de Dumnezeu dăruită Fecioară, străluceşte-mi lumina pocăinţei, mie celui ce m-am prins nebuneşte întru întunericul păcatelor, şi mă izbăveşte cu rugăciunile tale de focul gheenei şi de întunericul cel ne pătruns, şi părtaş al zilei celei

neînserate mă arată pe mine cel ce aflu scăpare sub acoperământul tău, preacurată.

Ceea ce ai născut pe Cel ce voieşte milă, preamilostivă Fecioară, pe Dânsul roagă-L ca să miluiască sărmanul meu suflet cel alunecat în adâncul pierzării, prin ispitele vrăjmaşului. Deci să nu te scârbeşti de rugăciunea mea, Preacurată, nici să întorci de la robul tău milele tale cele mari, pentru îndurarea ta cea nemăsurată.

Cel ce în Eden a amăgit pe Adam ca să nu asculte pe Dumnezeu acela şi pe mine m-a înşelat că din calea cea dreaptă abătându-mă, în cea neumblată m-a aruncat, în groapa a multe păcate, şi se făleşte vicleanul, văzându-mă căzut de tot. Ci cu sabia rugăciunilor tale, Fecioară, loveşte-l pe el şi mă izbăveşte de cursele lui, ca o milostivă.

Slavă.. Şi acum..A Crucii şi a Născătoarei:
Podobie: Mare este puterea Crucii..

Văzând spânzurat pe lemn pe Cel ce S-a născut din tine, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, te tânguiai strigând: Preadoritul meu Fiu, unde Ţi-a apus frumuseţea cea luminată, cu care ai înfrumuseţat neamul omenesc?

Lumină lină -Prochimen Glasul 6

Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.
Apoi: Învredniceşte-ne Doamne..Şi Ectenia.

La stihoavă

Crucii Tale celei cinstite ne închinăm Hristoase, păzitoarea lumii, mântuirea noastră a păcătoşilor, curăţirea cea mare, biruinţa creştinilor, laudă a toată lumea.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce locuieşti în ceruri. Iată precum sunt ochii slugilor către mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii slujnicii la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

Lemnul neascultării moarte lumii a odrăslit, iar lemnul Crucii, viaţă şi nestricăciune. Pentru aceasta ne închinăm Ţie Domne, Celui ce Te-ai răstignit; să se însemneze peste noi lumina feţei Tale.

Stih: Miluieşte-ne pe noi Doamne, miluieşte-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă, prea mult s-a umplut sufletul nostru de ocara celor ce sunt îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.

Mare este puterea Crucii Tale, Doamne! Că s-a înfipt într-un loc şi lucrează în lume; şi a arătat din pescari Apostoli, şi din neamuri Mucenici, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Slavă.. Şi acum..

Lumea s-a luminat, Cuvântule, cu răstignirea Ta; zidirea s-a luminat, neamurile mântuire au aflat, Stăpâne, strigat-a Preacurata. Iar eu acum sunt pătrunsă de durere văzând patima Ta cea de voie.

Apoi: Acum slobozeşte.. Şi celelalte
Troparul Sfântului sau acestea: Glasul 1.

Mântuieşte Doamne poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă bine-credincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Slavă.. Şi acum...

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziţi, după datorie pe tine toţi cu bună credinţă te mărim.

VINERI DIMINEAŢA

LA UTRENIE

După Catisma 19, Sedelna Glasul 3

Crucea s-a înfipt pe pământ şi s-a atins de ceruri, nu ca un lemn ajungând la înălţime, ci Tu printr-însa umplând toate; Doamne slavă Ţie.

Stih: Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui că sfânt este.

Pe chiparos şi pe pin şi cedru, Te-ai înălţat Mielul lui Dumnezeu, ca să mântuieşti pe cei ce se închină cu credinţă, răstignirii Tale celei de voie, Hristoase Dumnezeule slavă Ţie.

Slavă.. Şi acum..

Văzându-Te pe Cruce înălţat, cu bucurie se bucura toată zidirea, Îndelung răbdătorule, striga Curata, cea cu totul nestricată şi prea fără prihană; căci a aflat mântuire prin Tine, Fiul meu preaiubit, care prin lemnul Crucii ai tămăduit osânda lemnului; iar mie acum cele dinlăuntru mi se tulbură nerăbdând să Te văd pe tine omorât.

După Catisma 20 - Sedelna Glasul 3

De puterea Ta cea nemăsurată şi de răstignirea cea de voie, oştile îngereşti s-au mirat văzând, cum Cel nevăzut, în Trup s-a rănit, vrând să răscumpere din stricăciune fire omenească. Pentru aceasta ca Dătătorului de viaţă strigăm Ţie: Slavă Hristoase îndurării Tale.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Primind să pătimeşti cruce şi moarte, să fii pironit cu trupul în mijlocul zidirii, ai răbdat acestea când ai binevoit, Mântuitorule. Atunci şi soarele şi-a ascuns razele; atunci şi tâlharul pe Cruce văzându-Te, Te-a lăudat, cu evlavie

strigând: Pomeneşte-mă Doamne întru împărăţia Ta! Şi crezând, a primit raiul.

Slavă.. Şi acum..

Junica cea nepusă la jug şi dumnezeiască, văzându-şi Viţelul său pe Cruce, de voie patimă răbdând, zicea: Vai mie Fiule! Ce taină minunată este aceasta? Cum ai primit moarte Cel ce eşti fără de moarte? Laud a Ta îndelungă-răbdare, Cuvântule, şi slăvesc mila Ta cea nemăsurată.

Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule.. (caută la pg. 9)

Canonul Crucii

Facere a lui Iosif

Cântarea 1: Irmosul:

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părţile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: Slavă Doamne cinstitei Crucii Tale

Valurile mării cu toiagul le-ai închegat şi pe poporul lui Israel l-ai trecut, mai înainte vestind Crucea Ta, prin care ai tăiat apa înşelăciunii; şi la pământul cunoştinţei de Dumnezeu ai mântuit pe toţi cei ce laudă cu credinţă puterea Ta, îndurate.

Cel ce ai făcut cu porunca adâncul şi ai acoperit cu ape pe cele mai de deasupra, Puternice, şi ai spânzurat pământul peste ape, Te-ai spânzurat pe lemn, şi cu un semn ai zguduit toată zidirea, şi inimile tuturor le întăreşti întru frica Ta.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Norul cel duhovnicesc care a răsărit în chip de negrăit pe Raza strălucirii cereşti, a strălucit lumina cunoştinţei de Dumnezeu şi a pocăinţei, una Curată, Născătoarea de Dumnezeu şi acoperământul sufletelor noastre.

Slavă..

Grabnică scăpare şi întărire, zid şi turn şi liman sigur avându-te toţi pe tine, Maica lui Dumnezeu, cei ce suntem clătinaţi pe marea relelor şi a necazurilor ne izbăvim de primejdii.

Şi acum..

Bucură-te sălaşul slavei celei negrăite, bucură-te locaşul Soarelui celui ceresc, bucură-te odorul fecioriei, bucură-te dumnezeiască purtătoare a dumnezeirii Cuvântului, bucură-te hrănitoarea vieţii tuturor.

Cântarea a 3-a. - Irmosul:

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte Doamne, Biserica Ta, pe care ai câştigat-o cu scump sângele Tău.

Purtând ipostas alcătuit din două firi, Cuvântule, ai răbdat răstignire prea necinstită, care este pricinuitoare de cinste celor ce Te cinstesc.

Dezlegatu-s-au pământenii de blestem, blestem făcându-Te Tu, Stăpâne, şi prin Cruce izvorându-le binecuvântare.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Mieluşea neîntinată şi Fecioară, care ai născut pe Mielul Cel ce ridică toată boala, mântuieşte turma ta, de Dumnezeu Născătoare.

Slavă..

Tu, ceea ce ai rodit pe Strugurele cel ceresc şi ai umplut paharul pocăinţei, păcătoşilor iertare ai lucrat.

Şi acum..

Cei ce înotam pe marea păcatului şi ne afundăm în sărătura greşelilor, năzuim la dulceaţa rugăciunilor tale, Preasfântă Fecioară.

Irmosul:

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte Doamne Biserica Ta, care ai câştigat-o cu scump sângele Tău.

Sedelna:

Podobie: De frumuseţea Fecioriei tale..

De puterea Ta cea nemăsurată şi de strigarea cea de voie, oştile îngerilor s-au mirat văzând cum Cel nevăzut, în trup S-a pus rănit, vrând să răscumpere din stricăciune firea omenească. Pentru aceasta ca Dătătorului de viaţă strigăm Ţie: Slavă Hristoase îndurării Tale.

Slavă.. Şi acum..

Cea neispitită de nuntă, Curata şi Maica Ta Hristoase, văzându-Te mort spânzurând pe lemn, ca o Maică plângând a grăit: Ce Ţi-au răsplătit Ţie poporul evreu cel fără-de-lege şi nemulţumitor, care cu multe şi mari (din) darurile Tale, Fiul meu s-au îndulcit? Laud plecăciunea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase, că ieşind din chivotul sfinţirii Tale, din nevătămată Maică, în Biserica slavei Tale arătatu-Te-ai ca un prunc în braţe purtat; şi s-au umplut toate de lauda Ta.

Hristoase, Cel ce singur ai ridicat căderea lui Adam, făcându-Te nou-Adam, pe Cruce mâinile pironindu-Ţi şi cu trestia fiind bătut de voie, şi oţet şi fiere gustând, preaînălţăm înălţimea marii Tale milostiviri.

Ca pe o oaie spre junghiere Te-a văzut proorocul, Cuvântule al lui Dumnezeu, şi ca pe un miel care nu se împotriveşte nicidecum, nici nu strigă; pentru că de bunăvoie ai primit să fii răstignit, ca să mântuieşti, ca un Îndurat, pe cei ce cu voia au greşit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Arată spre mine îndurarea Ta cea mult milostivă, că Tu ai fost Maică a Celui milostiv faţă de toţi.

Slavă..

Pe mine cel rătăcit în noaptea păcatului luminează-mă, pururea Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Luminătorul.

Şi acum..

Pentru robii tăi rugând pe Stăpânul tuturor, îmblânzeşte-L, Ceea ce eşti apărătoarea lumii.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun preaînalt, de îngerii slavei înconjurat, a strigat: Vai mie, ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi lumina cea neînserată.

Odihnindu-Te Tu pe lemn, Stăpâne Cuvântule, odihnitu-m-ai pe mine cel ostenit prin osteneala păcatelor şi ai ridicat ocara mea cu ocările pe care Le-ai răbdat, Iisuse; laud stăpânirea Ta şi dumnezeieştile patimi.

Aprins-ai ca pe o făclie pe Cruce trupul Tău şi ai căutat drahma cea pierdută, Iubitorule de oameni, şi pe toate Puterile Tale cele prietene le chemi la aflarea acesteia, să laude stăpânirea puterii Tale, Hristoase.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Puterea Celui preaînalt umbrind pântecele tău, Preacurată, l-a arătat încăpere a Dumnezeului celui neîncăput, şi pe tine Maică a Vieţii şi izbăvire a noastră a tuturor.

Slavă..

Izvor dumnezeiesc al mântuirii mele dobândindu-te, să nu mă înece viforul cel rău, nici să mă înghită adâncul păcatului, Stăpână preasfântă.

Şi acum..

Brazdă a fecioriei, pământul cel nearat te-ai arătat lumii, pururea Fecioară, din care cu negrăit cuvânt S-a născut lucrător Ziditorul nostru al tuturor.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Strigat-a Ţie bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu.

Junghiatu-Te-ai de voie ca un miel, întorcând la viaţă pe

cel ce de demult s-a omorât de voie prin mâncarea din pom, Hristoase.

Pe Cruce Te-ai înălţat şi înşelăciunea diavolească a fost doborâtă, iar mulţimile credincioşilor s-au înălţat, lăudându-Te pe Tine, Dătătorule de viaţă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Faptele mele îmi sunt judecată de osândă, Stăpâne; ci Tu pironindu-Te pe lemnul Crucii, ai pricinuit bogăţia îndreptării.

Slavă..

Toată negura păcatului se curăţeşte cu rugăciunea ta; că strălucind din tine, Hristos, Lumina cea fără de ani, a risipit, întunericul greşelilor.

Şi acum..

În tine, Preabună, am pus nădejdea mea şi aştept darul tău cel curăţitor de la Cel ce S-a născut din tine, prin Care miluieşte-mă, Preasfântă Fecioară.

Irmosul:

Strigat-a Ţie, - văzând bătrânul cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu, - Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu.

Condac.

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bună voie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i Hristoase Dumnezeule, veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii împăraţi şi domni, dăruindu-le biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău, armă de pace nebiruită biruinţă.

Icos

Cela ce până la al treilea cer a fost răpit în Rai, şi a auzit cuvinte nespuse şi dumnezeieşti, care nu este cu putinţă cu limbă omenească a le grăi, ci scrie către Galateni, ca nişte râvnitori ai scripturilor, aţi citit şi aţi cunoscut: „Mie zice, să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în Crucea Domnului, pe

care pătimind, a omorât patimile. Deci, şi noi cu osârdie să ţinem Crucea Domnului, lauda tuturor; că Lemnul acesta de mântuire ne este noua, armă de pace, nebiruită biruinţă."

Sinaxar

Cântarea a 7-a: Irmosul:

Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au numit, şi în Fecioară neîntinată Te-ai sălăşluit, Dumnezeu-Cuvântul Te lăudăm, cântând cu dreaptă credinţă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe cedru, şi pe pin şi pe chiparos Te-ai înălţat, Stăpâne, Unul din Treime fiind, şi ai înălţat pe cei căzuţi în adâncul multor dulceţi. Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu cinstit sângele Tău, Doamne, zidirea ai curăţit de sângele ce se aducea necuraţilor diavoli, şi ai curmat spurcatele jertfe, Cuvântule al lui Dumnezeu, fiind junghiat ca un miel nevinovat; Slavă stăpânirii Tale!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Din tine, Maică-Fecioară, răsărind Soarele cel prealuminos, şi luminând inimile noastre, ne învaţă să cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă..

Zidirea se luminează cu zămislirea ta cea fără de sămânţă, şi măreşte naşterea ta şi o laudă pe dânsa, cântând cu dreaptă credinţă: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..

Ziditorul a toate şi Domnul cel mai presus de Dumnezeire, luând trupul nostru din tine, Prealăudată, şi îndumnezeindu-l, întru înălţime şade împreună cu Tatăl şi cu dumnezeiescul Duh.

Cântarea a 8-a:. Irmosul:

În focul cel mistuitor uniţi fiind, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie nefiind vătămaţi,

cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Poporul cel îndărătnic şi nerecunoscător, pe Tine, Cel ce cu voie bine plecată ai vrut să fii răstignit, Te-a osândit să fii omorât, Cuvântule, ca pe cei ce s-au omorât de voia lor, să-i înviezi cu Tine, lăudându-Te şi slăvindu-Te întru toţi vecii.

Întinsu-Ţi-ai pe Cruce palmele, Stăpâne, vindecând mâinile cele întinse cu neînfrânare către pomul cel de mâncare, ale celui întâi-zidit; şi văzându-Te soarele, de frică razele şi-a ascuns şi toată zidirea s-a cutremurat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe Cruce săvârşind mântuirea noastră, Fiul tău, Fecioară, ne îndeamnă să strigăm: Preoţi binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Slavă..

Vrăjmaşul încearcă să mă înghită cu păcatele; dar tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-mă şi mă scapă din tirania lui, ca să te măresc întru toţi vecii.

Şi acum..

Cumplită noapte a păcatelor mă învăluie, Fecioară preacurată; că nu am candela care să lumineze sufletul meu cu untdelemnul facerii de bine; pentru aceasta am şi fost lepădat afară din cămara cea de sus.

Să lăudăm, bine să cuvântăm..

Irmosul.

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce au stat pentru buna credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, dumnezeiască cântare au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Apoi: Cântarea Născătoarei de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a: Irmosul

În Lege, în umbră şi în Scriptură, închipuire vedem noi,

credincioşii. Toată partea bărbătească, ce deschide pântecele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel Unul-Născut, Fiul Tatălui Cel fără de început, Cel Singurul-Născut din Maică, fără ispită bărbătească, Îl slăvim.

Pe Cruce fiind pironit, Iisuse, Cel ce pe nimic ai întemeiat tot pământul, pe mine cel înecat cu năravul cel rău în noroiul păcatelor m-ai scăpat ca un bun şi îndurat, Hristoase, şi cu moartea Ta cea de ocară m-ai ridicat la cinstire, mult-îndurate.

Dumnezeule, Cel nevăzut cu firea, Te-ai văzut înălţat cu trupul, ca să mântuieşti lumea cea văzută de vrăjmaşii cei nevăzuţi, şi pe cei de jos să-i faci cereşti, Hristoase. Slăvim stăpânirea puterii Tale celei prea mari.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

De voie mâinile întinzându-Ţi pe dumnezeiască Crucea Ta, mâna strămoşului cea întinsă spre pom în Eden prin călcarea poruncii, ai vindecat-o.

Sufletul meu cel cu totul pătruns de cumplite păcate şi îmbolnăvit de nevindecată durere, cu leacul rugăciunii tale tămăduieşte-l.

Bucură-te dumnezeiesc locaş însufleţit al slavei Domnului. Bucura-te armă cerească a pocăinţei. Bucură-te uşă, prin care noi păcătoşii ne mântuim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim.. şi ectenia

Luminânda

Bucură-te Cruce prea sfântă, zidul cel nesurpat al lumii, scăpare necăjiţilor şi a celor ce sunt în nevoi, biruinţa împăraţilor şi apărătoarea ostaşilor, surparea barbarilor, cununa Apostolilor şi mântuirea credincioşilor.

Slavă..

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea podoaba Bisericii, Crucea stăpânia împăraţilor, Crucea întărirea

credincioşilor, Crucea slava îngerilor şi dracilor rană.

Şi acum..

Lângă Cruce a stat ceea ce Te-a născut fără de sămânţă, şi tânguindu-se a strigat: Vai mie! prea dulce Fiule, cum ai apus de la ochii mei? cum între cei morţi Te-ai socotit?

Laudele (vezi la Utrenie, pg. 60)

La stihoavnă; Glasul 3

În chipul crucii Moise în munte, mâinile întinzându-le spre înălţime, pe Amalic a biruit; iar tu Mântuitorule palmele întinzându-Ţi pe cinstita Cruce, m-ai îmbrăţişat, mântuindu-mă din robia vrăjmaşului, şi mi-ai dat semnul vieţii, a fugi de arcul potrivnicilor mei; pentru aceasta Cuvântule, mă închin cinstitei Crucii Tale.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreaptă pe fiii lor.

Prin pizmă din desfătare am fost scos afară din rai, căzând în cădere cumplită; dar nu m-ai trecut cu vederea Stăpâne, luând pentru mine trup, asemenea mie; răstignitu-Te-ai şi m-ai mântuit, şi la mărire m-ai adus, Mântuitorul meu, slavă Ţie.

Stih: Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Veniţi toate popoarele să cinstim pomenirea Sfinţilor Mucenici: cu privelişte făcându-se îngerilor şi oamenilor, cununa biruinţei de la Hristos au luat, şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă... Şi acum...,

Şiroaie de lacrimi vărsând cea cu totul fără prihană, suspina şi plângea, strigând dintru adâncul sufletului: Iisuse al meu, Lumina cea preadulce, cum ai apus? Cum să Te văd acum pe Cruce mort fără glas pe Tine, Cel ce ai zidit toate cu cuvântul?

Apoi celelalte ale utreniei:

LA SFÂNTA LITURGHIE

Fericirile

Pe strămoşul Adam, cel ce a călcat porunca Ta, Hristoase, din Rai l-ai izgonit, dar ai sălăşluit într-însul, Îndurate, pe tâlharul, cel ce Te-a mărturisit pe Cruce, strigând: Pomeneşte-mă Mântuitorule, întru împărăţia Ta.

Văzându-Te pe Cruce, Doamne, soarele şi-a întunecat lumina, pietrele s-au despica, tot pământul s-a cutremurat; iar catapeteasma templului s-a rupt prin mijloc, arătându-Te pătimind fără dreptate pe Tine, Mântuitorule, Cel necuprins cu mintea.

Iisuse, Cel ce eşti viaţa celor vii, pentru toţi Te-ai adus la moarte, ca prin dumnezeieştile Tale patimi să mântuieşti, ca un Dumnezeu, pe cei omorâţi prin mâncarea din pom, şi să-i faci locuitori ai raiului. Pentru aceea cu credinţă mărim patimile Tale.

Urmând patima Celui ce a pătimit pentru noi şi a luat asupră-ţi ocările oamenilor, prin multe chinuri aţi doborât pe vrăjmaşul, şi mărirea cea de sus aţi dobândit, Mucenicilor. Pentru aceea cu cuviinţă dumnezeiască vă mărim, Sfinţilor.

Slavă..

Pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt să lăudăm credincioşii, întru o Dumnezeire neamestecată, unei Începătorii şi unei Slave închinându-ne cu dumnezeiască cuviinţă, cu evlavie şi cu dreaptă credinţă, strigând: Pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia Ta.

Şi acum..

Văzând pe Fiul tău răbdând patima cu trupul pe Cruce de voie, te-ai tulburat cu totul şi plângând ai strigat, Preacurată: Vai mie Fiule! Cum ai murit, vrând să înviezi pe cei morţi, Mântuitorule?

Apostolul

Prochimen. - Glasul 7

Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că Sfânt este.

Stih: Domnul a stătut împărat să se mânie popoarele.

Din Cartea cea către Corinteni,

a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraţilor, cuvântul Crucii celor pieritori nebunie este, iară noua celor ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu. Că scris este: Pierde-voi înţelepciunea înţelepţilor, şi ştiinţa celor ştiutori o voi lepăda. Unde este înţeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul veacului acestuia? Au nu a făcut nebună Dumnezeu, înţelepciunea lumii acesteia? Că de vreme ce întru înţelepciunea lui Dumnezeu, nu a cunoscut lumea prin înţelepciune pe Dumnezeu, bine a voit Dumnezeu, prin nebunia propovăduirii a mântui pe cei ce cred. Pentru că şi iudeii cer semn, şi elinii înţelepciune caută. Iară noi propovăduim pe Hristos, Cel răstignit, adică iudeilor sminteală, iar elinilor nebunie. Dar aceloraşi singuri celor chemaţi, iudeilor şi elinilor, pe Hristos puterea lui Dumnezeu, şi înţelepciunea lui Dumnezeu.

Aliluia, Glasul 1. Adu-Ţi aminte Doamne de adunarea Ta care ai câştigat-o din început.

Stih: Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Evanghelia

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

În vremea aceea, sfat au făcut arhiereii şi bătrânii, împotriva lui Iisus, ca să-L omoare pe Dânsul, şi L-a dus pe El la Pilat, zicând: ia-L, ia-L răstigneşte-L pe El. Zis-a lor Pilat: Luaţi-L voi şi-L răstigniţi, că eu nu aflu întru el vină. Răspuns-au lui iudeii: Noi lege avem, şi după legea noastră

dator este să moară, căci pe sine Fiu al lui Dumnezeu S-a făcut. Iar dacă a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s-a temut. Şi a intrat în divan iarăşi, şi a zis lui Iisus: De unde eşti tu? Iară Iisus răspuns nu i-a dat lui. Deci a zis Pilat Lui: Mie nu-mi grăieşti? Au nu ştii că putere am să Te răstignesc, şi putere am să Te slobozesc? Răspuns-a Iisus: Nu ai avea nici-o putere asupra Mea, de nu ar fi fost dat ţie de sus. Deci Pilat auzind cuvântul acesta, a scos afară pe Iisus, şi a şezut pe scaun la judecată, în locul ce se chema pardosit cu pietre, iar evreieşte, Gavata. Şi era Vinerea Paştilor, şi ceasul ca la al şaselea, şi a zis iudeilor: Iată Împăratul vostru! Iară ei au strigat: ia-L, ia-L, răstigneşte-L pe El. **Zis-a lor Pilat: Pe Împăratul vostru să-L răstignesc? Răspuns-au arhiereii: Nu avem împărat, fără numai pe Cezarul.** Deci atuncea l-a dat pe El lor, ca să se răstignească. Şi au luat pe Iisus, şi L-au dus ca să-L răstignească. Şi ducându-şi crucea Sa, au ieşit la locul ce se cheamă al Căpăţânii, care se zice evreieşte Golgota; unde L-a răstignit pe El şi împreună cu el alţi doi, de o parte şi de alta, şi în mijloc pe Iisus. Şi a scris şi titlu Pilat, şi l-a pus pe cruce; şi era scris: Iisus Nazarineanul, Împăratul Iudeilor. Şi pe acest titlu mulţi din Iudei l-au citit; căci aproape era de cetate locul unde s-a răstignit Iisus. Şi era scris: evreieşte, elineşte, latineşte. Şi sta lângă crucea lui Iisus, Mama Lui, şi sora mamei Lui, Maria a lui Cleopa, şi Maria Magdalena. Deci Iisus văzând pe mama Sa, şi pe ucenicul stând pe care îl iubea, a zis Mamei sale: Femeie, iată fiul tău. - După aceea a zis ucenicului: Iată mama ta. Şi dintr-acel ceas a luat-o pe dânsa ucenicul între ale sale. După aceea ştiind Iisus că toate s-au săvârşit plecându-şi capul, Şi-a dat Duhul. Iară Iudeii, ca să nu rămână pe cruce, trupurile sâmbăta, de vreme ce vineri era, că era mare ziua sâmbetei aceleia, au rugat pe Pilat, ca să le zdrobească lor fluierele picioarelor, şi să-i ridice. Deci au venit ostaşii, şi celui dintâi i-au zdrobii fluierele, şi celuilalt ce s-a răstignit împreună cu el. Iar la Iisus venind, dacă l-a văzut pe, El că

atuncea murise, nu i-au zdrobit lui fluierele; ci unul din ostaşi, cu suliţa coasta lui a împuns-o, şi îndată a ieşit sânge şi apă. Şi cel ce a văzut a mărturisit şi adevărată este mărturisirea lui.

Slavă Ţie Doamne, slavă Ţie.

VINERI SEARA

LA VECERNIE

Catisma 18.

La Doamne strigat-am. Glasul, 3.

Ca nişte singuri văzători, şi mărturisitori întrupării Cuvântului, vă bucuraţi Ucenici prea fericiţi, ca nişte fulgere strălucind lumii v-aţi arătat, şi ca nişte munţi înţelegători dulceaţă picuraţi; ca nişte izvoare pururea curgătoare ale Raiului despărţindu-vă, adunările neamurilor cu dumnezeieşti ape, le adăpaţi.

Pe Proorocii Tăi i-ai arătat Nemuritorule, trimiţându-i ca pe nişte nori însufleţiţi, izvorând din destul apa vieţii veşnice cu adevărat, şi dăruind Duh Sfânt, Cel de-o fiinţă cu Tine Părinte, Cela ce eşti atotputernic, şi cu Fiul Tău, Cel ce a strălucit din fiinţa Ta; prin care a proorocit mântuitoarea venire a lui Hristos Dumnezeului nostru, şi tuturor neamurilor au propovăduit mântuirea.

Cu focul dragostei Domnului fiind aprinşi, de foc n-au băgat seamă, şi ca nişte dumnezeieşti cărbuni aprinzându-se, cinstiţii Mucenici întru Hristos, au ars întărâtarea înşelăciunii cea uscăcioasă, şi au astupat gurile fiarelor cu înţeleptele chemări, şi capetele tăindu-li-se, au tăiat toate taberele vrăjmaşilor. Şi vărsând din sine izvoare de sângiuiri cu răbdare, au adăpat Biserica, care prin credinţă, înfloreşte.

Ca nişte Luminători pururea luminoşi, ai tăriei celei înţelegătoare ai Bisericii slăviţilor prea cinstiţilor, pe aceasta aţi

luminat-o cu razele învăţăturilor credinţei, şi negura eresurilor aţi gonit-o Ierarhilor, şi vă rugaţi, să se izbăvească din stricăciune şi din primejdii, cei ce săvârşesc cu credinţă, pururea cinstită pomenirea voastră.

Cu pustnicia şi cu reaua pătimire a trupului fericiţilor Cuvioşi, minunate vitejii aţi isprăvit, făcând trupul rob al lui Hristos, şi patimile împilând, şi pornirile desfătărilor desăvârşit înfrânându-le, cu luptele şi cu neîncetata rugăciune de Dumnezeu purtătorilor, şi cu dumnezeieştile şi neslăbitele priviri la cele dumnezeieşti.

Fecioarele tare nevoindu-se, Ţie, Hristoase împărate s-au adus pe sine bucurându-se, pline de bucurie, pline de veselie, şi la Tine pomul vieţii s-au apropiat, rugându-se să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă.. Şi acum.. Glasul 3. - Dogmatica.

Cum să nu ne mirăm de naşterea ta, cea Dumnezeiască bărbătească, cu totul Cinstită, că ispită de bărbat neluând, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, ai născut fără de tată pe Fiul cu trup, pe Cel născut din Tatăl mai înainte de veci fără de mamă; Care nicicum n-a răbdat schimbare, sau amestecare, sau despărţire, ci a păzit întreagă osebirea a celor două firi. Pentru aceasta Maică Fecioară Stăpână, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele, celor ce cu dreaptă credinţă de Dumnezeu Născătoare te mărturisesc pe tine.

Lumină lină. - Prochimen. Glasul 7.

Dumnezeule sprijinitorul meu eşti Tu, şi mila Ta mă va întâmpina.

Stih: Scoate-mă de la vrăjmaşii mei Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea, mântuieşte-mă.

Apoi: Învredniceşte-ne Doamne.. şi Ectenia.

La stihoavnă

Mare este puterea Mucenicilor Tăi, Hristoase, că în mormânturi zac şi gonesc duhurile, şi au pierdut stăpânirea vrăjma-

şului, cu credinţa Treimii, luptându-se pentru buna credinţă.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce locuieşti în ceruri. Iată precum sunt ochii slugilor către mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii slujnicii la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

Proorocii şi Apostolii lui Hristos şi Mucenicii, au învăţat a lăuda pe Treimea cea deofiinţă, şi au luminat neamurile cele rătăcite, şi părtaşi îngerilor pe fii omeneşti i-au făcut.

Stih: Miluieşte-ne pe noi Doamne, miluieşte-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă, prea mult s-a umplut sufletul nostru de ocara celor ce sunt îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.

Mucenicii Tăi, Doamne, cu credinţa întărindu-se, şi cu nădejdea adeverindu-se, şi cu dragostea Crucii Tale sufleteşte unindu-se, au pierdut tirania vrăjmaşului, şi câştigând cununile, se roagă împreună cu cei fără de trupuri, pentru sufletele noastre.

Slavă.. Şi acum..

Ceea ce eşti Sfântă între femei de Dumnezeu Născătoare, Maică nenuntită, roagă pe Împăratul şi Dumnezeu, pe Cel ce L-ai născut, ca să ne mântuiască pe noi ca un iubitor de oameni.

Apoi: Acum slobozeşte.., şi celelalte
Troparul Sfântului, sau acesta:
Tropar. Glasul 2.

Apostolilor, Mucenicilor şi Proorocilor, Ierarhilor, Cuvioşilor şi Drepţilor, care bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un Bun, rugaţi-L pentru noi să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă.. Şi acum..

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preaslăvite Născătoare de Dumnezeu. Cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut adevărată, născând pe Dumnezeu cel adevărat, pe care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

SÂMBĂTA DIMINEAŢA

LA UTRENIE

Catisma 16. Sedelna. Glasul, 3

Doamne, pomenirea purtătorilor Tăi de chinuri ai prea luminat-o, ca un Atotputernic, că i-ai întărit pe dânşii să urmeze patimilor Tale şi au biruit bărbăteşte puterea lui veliar; pentru aceasta au şi luat dar de tămăduiri, cu ale cărora rugăciuni Hristoase Dumnezeule, dăruieşte pace poporului Tău.

Stih: Fericiţi sunt pe care i-ai ales şi i-ai primit, Doamne

Împlătoşându-vă cu toată într-armarea lui Hristos şi îmbrăcându-vă cu armele credinţei, taberele vrăjmaşilor cu vitejie le-aţi surpat, că pentru nădejdea vieţii, cu osârdie aţi răbdat toate îngrozirile şi bătăile de la tirani. Pentru aceea şi cununi aţi luat Mucenici ai lui Hristos, cei cu suflet răbdător.

Slavă.. Şi acum..

Pe tine ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară, căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru prin cruce luând patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

După Catisma 17-a. - Sedelna. Glasul 3.

Vitejia răbdării voastre prea lăudaţilor purtători de chinuri, au biruit meşteşugirile cele viclene, ale vrăjmaşului începătorului răutăţii, pentru aceasta v-aţi învrednicit fericirii celei veşnice. Ci rugaţi-vă Domnului să mântuiască turma poporului celui iubitor de Hristos, voi cei ce sunteţi mărturisitori ai adevărului.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi seminţia lor va moşteni pământul.

Când prin cuvântul Tău, Doamne, vom sta înaintea nemitarnicului Tău divan, să nu ne osândeşti pe noi, cei ce

am crezut întru Tine, Mântuitorul nostru, că toţi am greşit, dar de la Tine nu ne-am depărtat. Pentru aceasta ne rugăm Ţie: odihneşte în locaşurile drepţilor Tăi Hristoase, pe cei pe care i-ai luat, ca Cel ce însuţi eşti mult îndurat.

Slavă.. Şi acum..

Pe robii tăi cei ce cu dumnezeiasca voie, au trecut furtuna vieţii cea mult tulburătoare, şi s-au mutat cu credinţă, primeşte-i cea cu totul fără prihană, şi adu-i către Judecătorul şi Dumnezeul nostru, rugându-te ca să le dea lor mântuire, căci ca o Maică a Ziditorului, ai voinţă şi putere.

Psalmul 50. Miluieşte-mă Dumnezeule... (caută la pg. 9)

Canonul către toţi sfinţii.

Cântarea 1. - Glasul 3. Irmos.

Tu eşti Dumnezeu Cel ce faci minuni strălucite, Cela ce ai uscat adâncul, şi căruţele le-ai acoperit şi ai mântuit pe poporul ce-Ţi cânta Ţie, ca Împăratului şi Dumnezeu.

Stih: Toţi Sfinţii rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Laudă pentru mucenicie înţelepţilor luptători aţi aflat toţi, munci de multe feluri suferind vitejeşte pentru Adevăr. Drept aceea cu credinţă pe voi vă mărim pururea.

Mai înaltă viaţă având, v-aţi arătat Prooroci şi înţelepţi Ierarhi ai Domnului, Cuvântului Celui ce S-a întrupat, păscând cu cuvioşie turma Mântuitorului, prin Dumnezeiasca putere.

Răstignindu-vă lumii Cuvioşilor, de toate desfătările trupeşti v-aţi lepădat, şi vase ale Duhului arătându-vă, duhurile înşelăciunii, cu dumnezeiasca putere le-aţi pierdut arătat.

Canonul morţilor

Cântarea 1

Stih: Doamne odihneşte cu drepţii pe adormiţii robii Tăi

Cel ce ai întărit pe dumnezeieştii Mucenici şi printr-înşii înşelăciunea ai nimicit, pentru rugăciunile acestora, învredniceşte, ca un Dumnezeu pe cei ce s-au săvârşit să dobândeas-

că nemurirea cea de la Tine Mântuitorule şi odihnă fericită

Slavă..

Stih: Doamne, odihneşte cu drepţii pe adormiţii robii Tăi

Înjunghiindu-te pentru robi, Stăpâne, sângele Tău Ţi-ai vărsat ca un Îndurat, plătind datoria cea către dânşii. Pentru aceasta Te rugăm acum, Îndurate, odihneşte sufletele celor adormiţi, Hristoase.

Şi acum..

Să lăudăm pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu, pe ceea ce a născut pe Dumnezeu, Cel ce cu moartea Sa a omorât moartea noastră şi ne-a izvorât viaţa neîmbătrânitoare şi fericirea care domneşte în veci.

Cântarea a 3-a. - Irmos.

Suflete sterp şi neroditor, câştigă-ţi rod strălucit, şi bine roditor făcându-te, strigă: Întăritu-m-am prin tine Dumnezeule; nu este sfânt, nu este drept, afară de Tine Doamne.

Cu puterea lui Dumnezeu întărindu-vă slăviţilor Mucenici, puterea cea roditoare de pierzare a celui puternic întru răutate vrăjmaş, de tot aţi pierdut-o şi aţi luat dumnezeiasca cunună de biruinţă.

Doamne Cela ce pe Cuvioşi i-ai arătat biruitori ai vrăjmaşului, cu rugăciunile lor Hristoase, sfinţeşte şi luminează, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste, neîncetat Te laudă.

Împreună cu toţi Proorocii, să lăudăm pe cetele dumnezeieştilor Femei, care au strălucit prin înfrânare, şi cu credinţă s-au luptat, şi pe şarpele cel mult meşteşugareţ l-au călcat.

Al morţilor:

Pentru chinurile şi sucirea mădularelor şi rănilor şi zdrobirile purtătorilor de chinuri Mucenici îndură-Te, odihneşte sufletele celor ce s-au mutat la tine, Ziditorule al tuturor.

Slavă..

Pe toţi robii tăi cei adormiţi cu credinţă întru nădejdea Ta, Stăpâne, izbăveşte-i de focul gheenei şi de întunecatele

locaşuri ale iadului, Iubitorule de oameni.

Şi acum..

Mai sfinţită eşti decât zidirea Născătoare de Dumnezeu Preacurată, ca o Maică a ziditorului Celui ce a sfărâmat puterea morţii şi nestricăciune ne-a dăruit.

Irmosul.

Cela ce dintru cele ce n-au fost toate le-ai adus, cu cuvântul zidindu-le şi cu Duhul Sfânt săvârşindu-le, Atotţiitorule, Stăpâne întru dragostea Ta întăreşte-mă:

Condac Glasul 8.

Ca nişte pârgă a firii, Ţie Săditorului făptuirii lumea îţi aduce Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu Mucenici. Pentru rugăciunile lor, în pace adâncă biserica ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, păzeşte-o mult Milostive.

Icos.

Cei ce s-au muncit în tot pământul şi la ceruri s-au mutat, cei ce au urmat patimilor lui Hristos şi patimile noastre le-au scos din mijloc, astăzi aici se adună, arătând Biserica celor întâi născuţi, ca pe ceea ce ţine chipul celei de sus şi lui Hristos strigă: Dumnezeul meu eşti; pentru Născătoarea de Dumnezeu păzeşte-o mult Milostive.

Sedelna. Glasul 8

A Moşilor, a Părinţilor, a Patriarhilor, a Apostolilor, a Mucenicilor, a Ierarhilor, a Proorocilor şi a Cuvioşilor Tăi, a Pustnicilor şi a Drepţilor, şi a tot numele ce este scris în Cartea vieţii, sfânta pomenire săvârşind Hristoase Dumnezeule, pe toţi îi îndemnăm spre rugăciune, rugându-ne: Împacă lumea Ta pentru dânşii, ca un Iubitor de oameni, ca toţi să strigăm către Tine: Dumnezeule Cel ce Te proslăveşti în sfatul Sfinţilor Tăi, Tu eşti cu adevărat cel ce ai proslăvit după vrednicie pomenirea lor.

Slavă.. Şi acum..

Pe ceea ce este Uşă cerească şi Sicriu, Munte cu totul Sfânt, Nor luminos să o lăudăm, pe Rugul cel nears, Raiul cel cuvântător, şi chemarea Evei, Odorul cel mare a toată lumea. Că într-însa mântuirea lumii s-a lucrat, şi iertarea greşalelor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu bună credinţă se închină sfintei Naşterii tale.

Cântarea a 4-a. Irmos.

Munte umbrit, mai înainte a văzut Avacum, pe prea curat Pântecele tău, Curată, pentru aceea a şi strigat: Dumnezeu de la amiază-zi va veni şi Cel Sfânt „din Muntele cel cu umbră deasă".

Ca nişte miei prin credinţă junghiindu-vă pătimitorilor, ca nişte jertfe sfinţite v-aţi adus înţelepţilor, Mielului, Celui ce bine a voit a se junghia pe lemnul Crucii, pentru neamul omenesc.

Împreună cu Cuvioşii să cinstim pe slăviţii Arhierei, cei ce au fost luminători ai credincioşilor, care au stricat întunericul cel adânc al patimilor şi negura eresurilor curăţind-o către neapusa Lumină cu credinţă s-au mutat.

Cu podoaba cuvintelor, grăitorii de Dumnezeu Prooroci, luminează sufletele credincioşilor, iar purtătoarele de Dumnezeu Femei, cu strălucirile nevoinţelor şi cu arătarea minunilor, luminează inimile.

Al morţilor

Cel ce cu bucurie ai primit luptele cele aprige şi bătăile şi tăierile mădularelor ale Mucenicilor, pe care ei le-au răbdat pentru Tine, Stăpâne, izbăveşte de osândă pe cei ce i-ai luat.

Slavă..

Cel ce cu voia Ta cea dumnezeiască ţii cântarul vieţii, învredniceşte de viaţa Ta cea fără de sfârşit şi de slava cea nepieritoare, pe cei ce i-ai mutat la Tine, surpând peretele cel din mijloc al păcatului.

Şi acum..

Cu adevărat Maică şi Fecioară te-ai arătat, cea cu totul fără de prihană, care singură ai împreunat naşterea adevărată cu fecioria; că ai născut pe Dumnezeu, Cel ce a dezlegat puterea morţii.

Cântărea 5. Irmos.

Cu lumina Ta cea neînserată Hristoase Dumnezeule, luminează smeritul meu suflet şi-l povăţuieşte la frica Ta, pentru că lumină sunt poruncile Tale.

Bătăile voastre şi rănile s-au arătat vrăjmaşului răni nevindecate, iar acum rănile noastre ale tuturor credincioşilor vindecaţi-le, pătimitorii Domnului.

Să lăudăm pe mulţimea Cuvioşilor şi să fericim pe Arhiereii lui Hristos şi să cinstim pe Proorocii Lui, care acum se roagă Lui pentru noi.

Pe Dumnezeu Cel ce S-a întrupat pentru noi, iubindu-L întru tot lăudatele Femei, cu gând drept pătimind, şi ajunând, împărăţiei Sale celei cereşti s-au învrednicit.

Al morţilor:

Pe cei ce s-au mutat de la noi în Biserica celor întâi-născuţi, pentru rugăciunile Pătimitorilor şi ale cinstiţilor Mărturisitori, cu drepţii numără-i, Bunule.

Slavă..

Pe preasfântul sânge al Mucenicilor Tăi, Hristoase primeşte-l acum ca preţ de răscumpărare a greşalelor celor ce au adormit în dreapta credinţă şi odihneşte-i pe ei Mântuitorule.

Şi acum..

Pe tine Fecioară, ceea ce ai zămislit în pântece, mai presus de cuvânt pe Cuvântul cel necuprins, Cel ce dă morţilor viaţă, după nevrednicie te fericim.

Cântarea a 6-a. Irmos.

Adâncul patimilor, şi viscolul vânturilor celor potrivnice, s-au sculat asupra mea, ci întâmpinându-mă Tu, Mântuito-

rule, mântuieşte-mă şi mă izbăveşte din stricăciune, precum ai mântuit pe Proorocul din fiară.

Luminătorii înfricoşatei străluciri, Mieii Mielului şi ai Păstorului, ostaşii cei prea slăviţi ai lui Hristos, nevoitorii, cu sfinţite cântări să se cinstească.

Înălţatu-s-a adunarea Cuvioşilor, celor ce întru smerenie au înălţat pe Dumnezeu, şi s-a preaslăvit mulţimea Arhiereilor, celor ce totdeauna întru fapte bune, au proslăvit pe sfânta Treime.

Dumnezeieşti arătări de minuni şi cu răbdarea cea desăvârşită a durerilor, pe vrăjmaşii cei fără-de-lege, Sfinţita ceată a Femeilor, i-au înspăimântat, cu sfinţenie, vitejii făcând.

Al morţilor:

Odihneşte Doamne, pe cei mutaţi prin mulţimea îndurărilor Tale, în sânurile Patriarhilor, unde sălăşluieşte lumina cea strălucitoare a feţei Tale, Hristoase, iertându-le lor toate greşalele.

Slavă..

Arată mila cea minunată a iubirii Tale de oameni, Hristoase, spre cei ce s-au dus de aicea şi din greutăţile vieţii s-au izbăvit, şi-i umple de mângâierea şi de lumina Ta.

Şi acum..

De omorâre şi de stricăciune şi de moarte ne-ai izbăvit prin preasfântă naşterea ta, Maica lui Dumnezeu; că tu Curată, ai născut nouă pe izvorul nestricăciunii şi cu lumina ai luminat.

Irmosul.

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat şi se sfârşeşte duhul meu; ci întinzându-Ţi Stăpâne braţul Tău cel înalt mântuieşte-mă, ca pe Petru, Îndreptătorule.

Condac. Glasul 8

Pe cei ce s-au mutat de la noi din acestea trecătoare, în corturile celor aleşi îi sălăşluieşte, şi cu cei Drepţi odihneşte-i Mântuitorule Cela ce eşti fără de moarte. Că de au şi

greşit ca nişte oameni pe pământ, dar Tu ca Domnul Cel fără de păcate, iartă-le lor greşalele cele de voie şi cele fără de voie, mijlocind către tine Născătoarea de Dumnezeu, ca să strigăm cu un glas pentru dânşii Aliluia!

Icos.

Tu însuţi eşti fără de moarte, Cela ce ai făcut şi ai zidit pe om. Iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi, şi întru acelaşi pământ vom merge precum ai poruncit, Cela ce m-ai zidit şi mi-ai zis: că pământ eşti şi în pământ te vei întoarce, unde vom merge toţi pământenii, făcând tânguire deasupra gropii, cântarea Aliluia!

Sinaxar

Cântarea a 7-a.- Irmos.

Cei trei tineri în cuptor, pe Treimea închipuind, îngrozirea focului au călcat-o şi cântând strigau: Bine eşti cuvântat Dumnezeul Părinţilor noştri.

Stând în mijlocul focului, purtătorilor de chinuri ai lui Hristos, Dumnezeiască rouă aţi primit din cer, şi omorându-vă cu muncile, pe vrăjmaşul cel mult meşteşugit l-aţi omorât.

Dumnezeieştii Arhierei, ca pe o corabie îndreptând Biserica lui Hristos, au păzit-o pe aceasta neînecată, scăpând ea de înşelăciunea relelor valuri nevătămată.

Omorându-vă trupul prin sfinţitele nevoinţe, nevoitori ai Adevărului, aţi moştenit viaţa cea neîmbătrânitoare cu Sfinţii Prooroci şi cu Sfinţitele Femei.

Al morţilor:

De trupuri ca de nişte lucruri stricăcioase, vitejeşte n-au băgat seamă măriţii Mucenici Hristoase şi acum cu îndrăzneală se roagă Ţie: Odihneşte Doamne sufletele robilor Tăi celor adormiţi, Dumnezeule al Părinţilor noştri.

Slavă..

Cu condeiul Crucii ai izvorât iertare păcatelor tuturor credincioşilor, de care acum rânduieşte a se împărtăşi sufle-

tele celor pe care i-ai mutat la Tine, ca să caute cu veselie, Dumnezeule al Părinţilor noştri.

Şi acum..

Cuvântul Tatălui, Cel ce toate cu voia le lucrează, firea omenească aflând-o îngropată în patimi, ca un Dumnezeu a înnoit-o. Minunat este Preasfântă rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a. Irmos.

Pe Dumnezeu Cel ce Se slăveşte de îngeri fără tăcere întru cei de sus, cerurile cerurilor, pământul şi munţii şi dealurile, şi adâncul şi tot neamul omenesc, pe el cu cântări, ca pe Ziditorul şi Făcătorul bine Îl cuvântaţi.

Cu aducerile asupra ale durerilor şi cu adăogirile chinurilor fiind foarte cuprinşi nu v-aţi lepădat de viaţa cea adevărată, răbdătorilor de chinuri ai Domnului, nici nu aţi dat celor ciopliţi cinstea cea prea rea.

Ca nişte făclii puşi fiind în sfeşnicul cinstitelor fapte bune, tot pământul îl luminaţi, şi tot întunericul înşelăciunii îl goniţi, purtătorilor de chinuri, Sfinţiţi lucrători, împreună cetăţeni cu minţile cele cereşti.

Vrednicii de laudă Proorocii, adunarea Cuvioşilor şi dumnezeiască ceata cea sfinţită a Femeilor celor ce s-au luptat, după vrednicie să se laude, ca să se roage pentru noi lui Hristos şi Mântuitorului.

Al morţilor:

Pătimitorii cei prea tari care au dispreţuit chinurile, prin înţelepciune duhovnicească şi adevărul lucrurilor, sufletele celor mutaţi de la noi, iertare cer de la Hristos, strigând: Binecuvânta-ţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Slavă..

Iartă, Bunule, rupând cu suliţa coastei Tale zapisul celor ce s-au mutat de la Tine şi surpând zidul cel din mijloc al păcatelor, binevoieşte să te laude pe Tine, cei pe care i-ai luat: Binecuvânta-ţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum..

Pe tine nor ceresc care izvorăşti apa vie a iertării celor adormiţi, de setea cea ucigătoare şi tuturor celor muritori le dăruieşti pururi nemurire, care strigă: Binecuvântăm pe Cel născut al tău, binecuvântată Fecioară şi-L preaslăvim pe Domnul în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm..

Irmosul.

Pe Dumnezeu, Cel ce se slăveşte de îngeri neîncetat întru cei de sus, cerurile cerurilor, pământul şi dealurile, munţii şi adâncul, şi tot neamul omenesc, cu cântări ca pe Ziditorul şi Mântuitorul, binecuvântaţi-L.

Apoi, Cântarea Născătoarei de Dumnezeu: Ceea ce eşti mai cinstită..

Cântarea a 9-a - Irmos.

În muntele Sinai, în rug te-a văzut Moise, pe tine care ai zămislit în pântecele tău focul dumnezeirii fără de ardere, iar Daniil te-a văzut munte netăiat, Isaia te-a numit toiag odrăslit din rădăcina lui David.

Ca nişte jertfe v-aţi adus Celui ce S-a junghiat pentru noi, şi pe dumnezeieştile biserici le-aţi umplut de bucuria îngerilor, purtătorilor de chinuri ai Domnului. Pentru aceea cu rugăciunile voastre pe toţi să-i întăriţi, şi de înşelăciunea cea vătămătoare a vrăjmaşului să-i izbăviţi.

Ca nişte luminători, pe Cuvântul vieţii având, aţi luminat sufletele, Ierarhi ai lui Hristos preasfinţiţi, părtaşi ai slavei celei Dumnezeieşti, ca cei ce aţi primit focul Duhului, aţi ars patimile şi pe înfocarea dracilor aţi pierdut-o, Cuvioşilor.

Împreună cu sfinţii Prooroci, să cinstim pe mulţimea Cuvioşilor, care au strălucit mai înainte de Lege şi în Lege cu viaţa curată, şi cetele Sfintelor Femei să le lăudăm şi să-I strigăm: Doamne, pentru rugăciunile lor, mântuieşte-ne pe noi pe toţi.

Al morţilor:

Acum ca un Dumnezeu singur bun şi iubitor de oameni,

pe cei mutaţi la Tine pentru rugăciunile Mucenicilor, în latura pământului celor drepţi sălăşluieşte-i, dezlegare de greşale dăruindu-le, Îndurate, pentru mila Ta cea mare şi bogată.

Slavă..

Pe cei ce i-ai primit Mântuitorule, numără-i cu drepţii Tăi în locaşurile Sfinţilor, în sânul lui Avraam, unde sălăşluieşte lumina cea curată şi dumnezeiască a feţei Tale, care este cu adevărat bucurie primă fiitoare şi dăinuitoare în veci.

Şi acum..

Ca un chivot sfânt şi ca un cort al mărturiei ai primit în pântece pe Dumnezeu, Dătătorul de viaţă şi Făcătorul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care ai răsturnat cu moartea Sa hotărârea blestemului cel de demult şi legea morţii.

Irmosul.

În muntele Sinai, în rug, te-a văzut Moise, pe tine care ai zămislit în pântecele tău Focul dumnezeirii fără de ardere, iar Daniil te-a văzut munte netăiat, Isaia te-a numit toiag odrăslit din rădăcina lui David.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat.. şi Ectenia.

Luminânda

Prooroci prea slăviţi, Apostoli fericiţi, Drepţilor, Patriarhilor, o! dănţuire a Ierarhilor, şi a prea Cuvioşilor şi a Drepţilor, şi adunarea Sfintelor Femei, şi toţi Sfinţii Mucenici, cu Maica lui Dumnezeu rugaţi-vă Domnului, să se miluiască ai voştri robi.

Slavă..

Cela ce stăpâneşti pe cei morţi şi pe cei vii ca un Dumnezeu, şi prin Sfinţii Tăi tot pământul luminezi, Ziditorule a toate, mântuieşte pe cei ce te laudă pe Tine.

Şi acum..

Noi întru tine ne lăudăm Născătoare de Dumnezeu, şi folositoare către Dumnezeu te avem, tinde mâna ta cea nebiruită, şi sfărâmă pe vrăjmaşii noştri; trimite slugilor tale

ajutor dintru cel Sfânt.

Laudele (vezi la Utrenie, pg. 60)

La stihoavnă

Ostaşii lui Hristos, au lepădat frica împăraţilor şi a tiranilor şi cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte, L-au mărturisit pe El, Domn al tuturor, Dumnezeu şi Împărat al nostru, şi se roagă pentru sufletele noastre.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreaptă pe fiii lor.

Puterile sfinţilor îngeri s-au minunat de patimile Mucenicilor, căci cu trup muritor fiind îmbrăcaţi muncile au defăimat, asemenea următori făcându-se patimilor Mântuitorului nostru, şi se roagă pentru suflatele noastre.

Stih: Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

O! oamenilor! pentru ce ne turburăm în zadar? Calea este scurtă pe care alergăm, fum este viaţa, abur, ţărână şi cenuşă; în scurt se arată şi în grabă pieire; pentru aceea lui Hristos, Împăratului, Celui fără de moarte, să-I strigăm: Pe cei mutaţi de la noi odihneşte-i, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc întru Tine.

Slavă.. Şi acum..

Ceea ce eşti întâi Sfântă Curată, lauda cetelor cereşti, cântarea Apostolilor, şi îngrădirea Proorocilor, primeşte Stăpână şi rugăciunile noastre.

Apoi celelalte ale utreniei.

LA SFÂNTA LITURGHIE

Fericirile

Lepădând Hristoase porunca Ta strămoşul Adam, din Rai l-ai izgonit, iar pe tâlharul Îndurate, ce Te-a mărturisit pe Cruce, într-însul l-ai sălăşluit, care a strigat: Pomeneşte-mă

Mântuitorule întru împărăţia Ta.

Chinurilor celor prin foc, împărtăşindu-vă purtătorilor de chinuri al lui Hristos, rouă cerească aţi aflat, care v-au răcorit şi v-au întărit pe voi, a răbda chinurile trupeşti. Pentru aceea, pururea uşuraţi toată durerea de la sufletele noastre.

Sfinţii Arhierei, slăviţii Prooroci, mulţimea Cuvioşilor, şi adunarea dumnezeieştilor Femei, ce au pătimit cu credinţă şi au surpat înşelăciunea vrăjmaşului, slavă cerească au câştigat. Pentru ale cărora rugăciuni Mântuitorule, miluieşte pe robii Tăi.

Unde străluceşte lumina Ta, în locaşurile aleşilor Tăi Dumnezeule, unde este desfătarea cea veşnică, pe cei de la noi întru credinţă mutaţi, rânduieşte-i Iisuse, trecându-le lor greşalele, ca pe tine Stăpâne, cu deadinsul să te slăvim.

Slavă..

Pe o Unime Dumnezeiască fără de început, în trei Feţe închinată, să o mărim credincioşii, ca să ne învrednicim a dobândi iertarea păcatelor, şi să câştigăm împărăţia, lăudând nemărginită mila Sa.

Şi acum..

Luminarea şi curăţirea, dintru tine Stăpână de Dumnezeu cu daruri dăruită, s-a arătat Izbăvitorul tuturor. Pe care roagă-L cu deadinsul, la înfricoşata judecată ce va să fie, să ne izbăvească de toată osândirea, Preacurată, pe cei ce te lăudam cu credinţă totdeauna.

Apostolul. Prochimen. - Glasul 8.

Veseliţi-vă întru Domnul şi vă bucuraţi dreptilor.

Stih: Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi seminţia lor va moşteni pământul.

Din Cartea cea către Galateni,
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraţilor, roada duhului este dragostea, bucuria, pacea îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credinţa, blândeţile, înfrânarea poftelor. Împotriva acestora nu este lege. Iară care sunt ai lui Hristos, trupul şi-au răstignit împreună cu patimile şi cu poftele. De trăim cu duhul, cu duhul să şi umblăm. Să nu fim măreţi în deşert, unul pe altul întărâtând, unul altuia pizmuind. Fraţilor, de va şi cădea vreun om în vreo greşală, voi cei duhovniceşti îndreptaţi-l pe unul ca acela cu duhul blândeţilor, păzindu-te pe tine ca să nu cazi şi tu în ispită.

Purtaţi sarcina unul altuia şi aşa pliniţi legea lui Hristos.

Al morţilor.

Fraţilor, nu vreau să nu ştiţi voi, pentru cei ce au adormit, ca să nu vă întristaţi, ca şi ceilalţi care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit şi a înviat, aşa şi Dumnezeu pe cei adormiţi întru Iisus, îi va aduce împreună cu El. Că aceasta grăim vouă cu cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămaşi întru venirea Domnului, nu vom întrece pe cei adormiţi. Că însuşi Domnul întru poruncă, la glasul Arhanghelului şi întru trâmbiţa lui Dumnezeu se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întâi: După aceea noi cei vii care vom fi rămaşi, împreună cu dânşii ne vom răpi în nori, întru întâmpinarea Domnului în văzduh şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, Glasul, 4.

Strigat-au dreptii şi Domnul i-a auzit pe ei şi din toate necazurile lor i-a izbăvit pe dânşii.

Stih: Fericiţi pe care i-ai ales şi i-ai primit Doamne, şi pomenirea lor din neam în neam.

Evanghelia
Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

În vremea aceea mers-au după Iisus popoare multe, din Galileia şi din Decapoli şi din Ierusalim şi din Iudeia şi de

cealaltă parte de Iordan. Iară văzând pe popoare, S-a suit în munte şi şezând El, au venit către Dânsul Ucenicii Lui. Şi deschizându-şi gura Sa, îi învăţa pe ei, zicând:

Fericiţi cei săraci cu duhul, că acelora este împărăţia cerurilor. Fericiţi cei ce plâng, că aceea se vor mângâia. Fericiţi cei blânzi, că aceea vor moşteni pământul. Fericiţi cei ce flămânzesc şi însetoşează de dreptate, că aceea se vor sătura. Fericiţi cei milostivi, că aceea se vor milui. Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceea vor vedea pe Dumnezeu. Fericiţi făcătorii de pace, că aceea fiii lui Dumnezeu se vor chema. Fericiţi cei ce sunt goniţi pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor. Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî pe voi şi vă vor goni, şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minţind pentru mine. Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

A morţilor - de la Ioan.

Zis-a Domnul către jidovii care venise la Dânsul: Amin, Amin grăiesc vouă, că acela ce ascultă cuvintele mele şi crede Celui ce M-a trimis pe Mine, are viaţa veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte în viaţă. Amin, Amin grăiesc vouă, că vine ceasul şi acum este, când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi care vor auzi, vor învia. Că precum Tatăl are viaţă întru Sine, aşa a dat şi Fiului viaţă să aibă întru Sine; şi stăpânire I-a dat Lui, şi judecată să facă. Căci Fiul Omului este, nu vă miraţi de aceasta. Că vine ceasul, întru care toţi cei din mormânturi vor auzi glasul Lui. Şi vor ieşi cei ce au făcut cele bune, întru învierea vieţii, iară cei ce au făcut cele rele, întru învierea judecaţii. Nu pot eu să fac de la Sine-Mi nimic. Precum aud, judec; şi judecata mea dreaptă este. Că nu caut voia mea, ci voia Tatălui meu, Celui ce M-a trimis..

Slavă Ţie Doamne, slavă Ţie.

CANONUL

Preasfintei şi de viaţa Făcătoarei Treimi

Preotul dă obişnuita binecuvântare zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi, strana zice: **Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!**

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viată, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată necurăţia şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi! (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre pentru Numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se Numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepri-

cepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit. Nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău; toţi, lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Cred întru unul Dumnezeu, ... (caută la pg. 22)

CANONUL

Cântarea 1, glasul al 4-lea: Irmosul:

Cu dumnezeiescul nor acoperit fiind gângavul, a spus Legea cea scrisă de Dumnezeu; că scuturând tina de pe ochiul minţii, a văzut pe Cel ce este, şi învaţă cunoştinţa Duhului, cinstind cu dumnezeieşti cântări.

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cu porunca Ta, Cel în trei Ipostasuri, Stăpâne şi Doamne, toate s-au alcătuit, cele văzute şi cele nevăzute; deci porunceşte sufletului celui întunecat cu mulţimea păcatelor să se ridice şi să Te slăvească.

A Te înţelege pe Tine în chip desăvârşit nici puterile îngereşti cele nematerialnice nu pot, Treime cea fără de început. Iar noi, cu buze de tină, mai ales neurmată bunătatea Ta către noi, cei nevrednici, îndrăznim a o cânta şi a o slăvi.

Slavă...

Unime dumnezeiască cea în trei Lumini, alungă toată

ceaţa păcatelor şi a patimilor noastre, şi de razele Tale cele luminoase cu umbrirea cea preadulce ne învredniceşte, pentru ca să putem umbla fără de împiedicare pe calea poruncilor Tale, ca fii ai Luminii.

Şi acum...

Biserică cinstită te-ai arătat a Treimii, în care Tatăl cu dragoste, Fiul cu trupul, Duhul Sfânt cu a Sa venire, locaş Şi-au făcut, singurul adevăratul Dumnezeul nostru, pe Care roagă-L pentru noi, folositoare, Ceea ce toate le poţi câte le voieşti.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Rupt-au legăturile pântecelui celui sterp şi ocara cea de nerăbdat, singură rugăciunea proorociţei Ana de demult, ceea ce purta duh umilit către Cel puternic şi Dumnezeul cunoştinţelor, Care a făcut-o roditoare.

Te mărturisim în trei Ipostasuri, Doamne Dumnezeul nostru, şi toate simţirile sufletului şi ale trupului nostru plecându-le, cu umilinţă strigăm: nu numai că nu suntem vrednici a Te chema pe Tine, dar nici a căuta la înălţimea slavei Tale celei în trei străluciri.

Răsărit-a din Lumina cea fără de început, Lumina, Fiul cel împreună fără de început, iar Lumina, Duhul Cel de o fire, în chip de negrăit şi cu cuviinţă dumnezeiască a purces. Deci ne închinăm nestricăcioasei naşteri împreună şi negrăitei purcederi.

Slavă...

Străluceşte, Dumnezeule cel în trei Sori, în inimile celor ce Te laudă pe Tine, Lumina Ta cea întreit luminătoare, şi dăruieşte nouă tuturor a cunoaşte voia Ta şi puterea, spre a face cele desăvârşite şi plăcute Ţie, prin care să Te slăvim şi să Te lăudăm pe Tine.

Şi acum...

Bucură-te, uşa Domnului cea neumblată; bucură-te, zidul şi acoperământul celor ce aleargă la tine; bucură-te, mijlocitoare ceea ce eşti mântuirea tuturor; nu înceta a te ruga către

Sfânta Treime pentru cei ce laudă preamărit numele tău.

Sedelna. Glasul al 5-lea

Pe o Dumnezeire în trei străluciri, cu bună credinţă să O lăudăm strigând: Sfânt eşti Părinte fără de început şi Fiule, Cel împreună fără de început şi Duhule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi care cu credinţă slujim Ţie, şi ne scoate din focul cel veşnic.

Slavă... Şi acum..., glasul al 6-lea:

Maică preasfântă, cu rugăciunile căreia neamul omenesc pururea se păzeşte, închină-te Tatălui, roagă pe Fiul, cheamă pe Sfântul Duh, şi fă milostiv pe unul Dumnezeu, Cel în Treime, pentru mulţimea păcatelor noastre, ca prin tine fiind miluiţi să bine-cuvântăm pe Făcătorul şi pe tine, de acum şi până în veac.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Împărate al împăraţilor, Unule dintru Unul însuţi, Cuvinte cel ce ai ieşit din Tatăl, Cel nepricinuit, pe Cel întocmai puternic, Duhul Tău Cel adevărat Apostolilor L-ai trimis, ca un făcător de bine, celor ce cântă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Îndelungă-răbdarea Ta, Părinte, o slăvim; milostivirea Ta, Fiule, o cântăm; harul Tău, Duhule Sfinte, Îl slăvim şi cu umilinţă strigăm: Dumnezeule şi Doamne Cel în trei Ipostasuri, milostiv fii nouă păcătoşilor.

Ca să arăţi nouă tuturor dumnezeirea Ta cea întreit strălucitoare, Cel ce ai zidit din început pe om, după chipul şi asemănarea Ta l-ai împodobit pe el, dăruindu-i lui minte şi cuvânt, ca un Iubitor de oameni.

Slavă...

Ca ceea ce ne-ai zidit pe noi după chipul Tău, dumnezeiască Stăpânie şi a toate făcătoare Treime, înţelepţeşte-ne pe noi şi ne luminează, ca să păzim chipul Tău, făcând voia Ta cea bună şi desăvârşită.

Şi acum...

Tu eşti rădăcina fecioriei, tu eşti floarea curăţiei cea neveştejită, tu cu naşterea ta ai sfărâmat capul balaurului, deci tu ne izbăveşte pe noi de neputinţele noastre cele netămăduite şi la limanul pocăinţei celei adevărate ne povăţuieşte.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Dezlegătoare curăţire de păcate, luaţi roua Duhului cea cu foc insuflată, o, fii prealuminaţi ai Bisericii. Că acum din Sion a ieşit legea, darul Duhului cel în chip de limbi de foc.

Într-un cuget al rătăcirii căzând oarecând fiii omeneşti, turnul mândriei au socotit a zidi; iar Tu, arătând o Stăpânie în trei Ipostasuri, ai zis Celui de o fiinţă făcător Fiului Tău şi Duhului: Veniţi să amestecăm limbile lor.

Pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe aceeaşi fire şi dumnezeire cu credinţă o slăvim, pe cea în trei feţe, însă pe un Făcător a toată făptura cea văzută şi nevăzută.

Slavă...

Când ne va cuprinde pe noi întunericul morţii, atunci, o, Făcătorule Cel fără de moarte în trei Sori, porunceşte a se depărta de la noi stăpânirea întunericului şi a ne face pe noi părtaşi Luminii Tale celei veşnice.

Şi acum...

Ceea ce eşti mai curată decât toată curăţia, întru care Cel ce singur este fără de păcat, Biserică Lui şi-a făcut; cu rugăciunile tale izbăveşte-ne pe noi de faptele noastre cele rele, de cugete viclene şi de vorbe necurate.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Curăţire şi mântuire, Stăpâne Hristoase, ai strălucit nouă din Fecioară. Ca, precum din rânza fiarei celei din mare pe Proorocul Iona, să scoţi din stricăciune cu totul pe Adam cel căzut cu tot neamul.

Ştim, Preasfântă Treime, că nimic spurcat nu va intra în cămara Ta cea prealuminoasă; iar noi chiar de toată necurăţia

plini fiind, de vei voi, poţi a ne curaţi; deci curăţeşte-ne pe noi şi în locaşurile Tale cele cereşti ne sălăşluieşte.

Arătatu-Te-ai de demult lui Avraam la stejarul Mamvri în trei feţe, Cei ce eşti unul de o fire şi de o voinţă, mai înainte cu aceasta închipuind taina teologiei; deci cu credinţă Te lăudăm pe Tine, pe un Dumnezeu întru o Stăpânie şi în trei Ipostasuri.

Slavă...

Pentru ca să arăţi, Stăpâne, nouă nevrednicilor milostivirea bogăţiei Tale celei neurmate, ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău către a noastră sărăcie, aducându-ne pe noi prin Crucea Sa la strălucirea cea dintâi. Deci luminează-ne pe noi acum şi ne întăreşte cu dumnezeiescul Tău Duh, ca să nu cădem nebuneşte din înălţimea răscumpărării.

Şi acum...

Ziditorule a toate, Biserică luminoasă a dumnezeieştii Tale Stăpânii celei în trei Străluciri ne arată pe noi, şi ne învredniceşte cu curăţie a sluji Ţie, şi slava Ta cea nemărginită cu mintea a o vedea, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, pe care cu vrednicie o mărim.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

Cu un glas a răsunat viersul organelor, a cinsti chipul cel de aur făcut fără de suflet; iar darul Duhului cel purtător de lumină, cinsteşte a strigat: Treime una, Cea întocmai puternică şi fără de început, bine eşti cuvântată.

Ramură în două şi fără de început din Tatăl, ca din rădăcina cea fără de început a răsărit Fiul cu naşterea şi Duhul cu purcederea, împreună de o fire şi nedespărţită cu puterea şi cu stăpânia, ca trei Lumini fiind întru o Strălucire a dumnezeirii.

În cuptorul cel de foc al patimilor m-a aruncat pe mine chinuitorul meu rău obicei; iar Tu, Făcătorule a toate cel întreit, precum ai mântuit pe cei trei tineri, aşa mă mântu-

ieşte şi pe mine: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte, ca să strig Ţie: Treime una, cea de o putere şi fără de început, fie binecuvântat numele Tău.

Slavă...

Mari sunt şi nespuse bunătăţile Tale cele fără de număr, pe care le-ai dat nouă, Treime, de la începutul vieţii noastre şi până în ziua şi ceasul de acum, şi pe care ai încă a ni le mai da. Pentru toate acestea mulţumim Ţie, cu inima şi cu buzele cântând: Treime una, cea de o putere şi fără de început, preabinecuvântată eşti.

Şi acum...

Toate prin mâinile tale de la Domnul am luat, Fecioară preacurată. Pentru aceasta cântare de mulţumire aduc ţie, şi prin tine, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh mă închin şi cânt: Bine eşti cuvântată, Treime Preasfântă; bine eşti cuvântată şi tu între femei, Stăpână, cea fără de prihană.

Cântarea a 8-a: Irmosul

Dezleagă legăturile şi astâmpără văpaia, Chipul cel în trei străluciri al dumnezeieştii Stăpânii. Tinerii cântă şi binecuvântează pe unul Mântuitorul şi atotfăcătorul, ca pe un făcător de bine a toată zidirea cea făcută.

Mulţimea fiinţelor celor gânditoare neîncetat Te laudă pe Tine, Dumnezeul cel necuprins, cu care şi noi împreună Te slăvim, strigând: Treime cea preafiinţătoare, mântuieşte pe robii Tăi, ca o Iubitoare de oameni.

Mintea cea fără de început a născut pe Cuvântul Cel necuprins, şi pe dumnezeiescul Duh singură L-a purces de o putere. Pentru aceasta pe Treimea cea de o fiinţă, pe Stăpânul tuturor, Dumnezeu Îl propovăduim.

Slavă...

Pentru păcatele noastre cele multe, de mai multe chinuri suntem vrednici, şi până acum cu darul Tău nevătămaţi petrecem, Treime preamilostivă. Deci, cu lacrimi căzând Te

slăvim pe Tine strigând: Binecuvântaţi toţi pe unul Dumnezeu şi Ziditorul Cel în trei Ipostasuri, ca pe făcătorul de bine, Cel ce a făcut şi păzeşte toată făptura.

Şi acum...

Slăvesc apărarea ta cea tare, mărturisesc puterea mijlocirilor tale cele de Maică; mulţumesc Preasfintei Treimi, Care te-a preamărit şi te-a ales pe tine; şi slăvesc pe Dumnezeu şi pe Maica lui Dumnezeu; toate cele dinlăuntru ale mele, lăudaţi şi preaînălţaţi.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Bucură-te împărătească Maică, slava fecioarelor; că toată gura cea limpede, bine grăitoare vorbind, nu te poate cânta după cum se cuvine; şi se întunecă toată mintea, a cunoaşte naşterea ta. Pentru aceasta cu un gând pe tine te mărim.

Sfânt şi preaslăvit este Dumnezeu Tatăl, Cel mai înainte de veci; Sfânt şi preaslăvit este Fiul, Care din Tatăl S-a născut; Sfânt şi preaslăvit este şi Duhul cel de viaţă făcător, Care din Tatăl purcede şi prin Fiul Se arată.

Singuri nevrednici suntem nu numai a ne ruga, dar nici a ne apropia către Tine, o, Treime! Însă aducem Ţie spre mijlocire pentru noi nevoinţele Sfinţilor Apostoli, ale Proorocilor, ale Mucenicilor şi ale Mărturisitorilor, precum şi ostenelile şi lacrimile Preacuvioşilor pustnici şi ale tuturor celor care din veac au bine plăcut Ţie; primeşte-le pe acestea întru jertfelnicul cel mai presus de ceruri şi nu ne lepăda pe noi cei lipsiţi.

Slavă...

Pe această cântare de rugăciune o unim cu dragostea Ta, Dumnezeule Părinte; cu sângele Tău, Fiule Cel Unul-Născut, care este mai scump decât al lui Abel; şi cu nemărginită bunătatea Ta, Duhule Preasfinte, pentru care ne rugăm şi ne cucerim: Nu trece cu vederea rugăciunea noastră ce se aduce Ţie din buze spurcate, nici de îndrăznirea cea către Tine, nu depărta pe robii Tăi.

Şi acum...

Pe Fecioara cea Preacurată, care este nădejdea de obşte a tuturor, o aducem Ţie mijlocitoare întru rugăciunile noastre noi păcătoşii; Părinte şi Fiule şi Duhule Sfânt, miluieşte-ne pe noi şi ne dăruieşte bunătăţile cele veşnice şi vremelnice, pentru rugăciunile celeia ce este mai cinstită decât Heruvimii, şi mai mărită decât toate Puterile cereşti.

ACATISTUL PREASFINTEI TREIMI

Troparul, Glasul al 8-lea:
Închinare Preasfintei Treimi:

Bine eşti cuvântat Cel întreit Sfânt, Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce cu înţelepciunea Ta pe toată făptura ai zidit-o şi neamul omenesc cel căzut nu l-ai părăsit; iar păcătoşilor celor ce se pocăiesc viaţă veşnică a le dărui le-ai făgăduit, Iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Toate puterile sufletului meu, veniţi să ne închinăm Unuia Dumnezeu în Treime: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toate cugetele inimii mele, veniţi să ne închinăm Treimii celei ce se cinsteşte întru o unime.

Toate simţirile trupului meu, veniţi să ne închinăm şi să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a zidit pe noi.

Cuvine-se cu adevărat a ne închina Ţie, şi a Te slăvi, şi a mulţumi Ţie, Preasfântă şi de o fiinţă Treime, pe Care toate puterile cereşti, Heruvimii şi Serafimii cu cântări întreite Te laudă; toate cetele sfinţilor cu glasuri de mulţumire Te preaînalţă şi Căreia toată zidirea în cer şi pe pământ cu cuviinţă sfântă se închină.

Condacele şi Icoasele
Condacul I:

Împărate al veacurilor şi Doamne cel mai înainte de veci,

Făcătorule a toată făptura cea văzută şi nevăzută, Dumnezeule cel slăvit în Sfânta Treime, Căruia se închină tot genunchiul: al celor cereşti, al celor pământeşti şi al celor de dedesubt. Pentru aceasta şi noi, ca cei ce suntem luminaţi cu Sfântul Botez întru numele Tău cel întreit sfânt, deşi nevrednici fiind, îndrăznim a-Ţi aduce această cântare de laudă; iar Tu, ca Făcătorul, Purtătorul de grijă şi Judecătorul nostru, ia aminte spre glasul rugăciunii robilor Tăi, şi nu depărta mila Ta de la noi, pentru ca din adâncul sufletului pururea să strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt.

Icosul 1:

Arhanghelii şi Îngerii, Începătoriile şi Puterile, Scaunele şi Domniile, stând înaintea Scaunului slavei Tale, nu pot a vesti mărimea desăvârşirilor Tale. Heruvimii cei cu ochi mulţi şi Serafimii cei cu câte şase aripi, acoperindu-şi feţele, cu frică şi cu dragoste strigă unii către alţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot. Iar noi, ca unii ce suntem praf şi cenuşă cu lesnire ar fi mai ales a iubi tăcerea; însă pentru ca să nu ne arătăm neaducători aminte şi nemulţumitori, pentru atâtea îndurări revărsate întru zidirea şi răscumpărarea cea asupra noastră, urmând doxologiei celor de sus, cu credinţă şi cu dragoste strigăm:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti înălţimea desăvârşirilor celor nespuse şi adâncul tainelor celor neurmate.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Cel ce Unul eşti, acelaşi ieri, astăzi şi în veac.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pe toate le faci numai cu voia, aducând întru fiinţă pe cele ce nu sunt, ca şi cum ar fi; Cel ce pogori până la iad şi iarăşi ridici.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce cerci inimi-

le şi rărunchii oamenilor; Cel ce numeri stelele şi lor tuturor nume le dai.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, ale Cărui toate căile sunt adevărate şi toate judecăţile drepte şi totodată şi dorite.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce răsplăteşti păcatele părinţilor asupra fiilor, miluieşti şi ajuţi din neam în neam.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 2-lea:

Văzându-Te pe Tine Isaia pe scaun înalt şi preaînălţat a strigat: O! ticălosul de mine, că om fiind şi buze necurate având, am văzut pe Domnul Savaot cu ochii mei; iar când cărbunele cel de foc purtat de înger s-a atins de buzele lui, cu curăţie Te lăuda pe Tine: Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, pe unul Dumnezeu. Deci, o, Preasfântă Treime, arde cu focul dumnezeirii Tale spinii fărădelegilor noastre celor multe, ca să cântăm Ţie cu inimă curată: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înţelegerea cea neînţeleasă căutând să o înţeleagă marele între Prooroci Moise, a zis: Arată-mi mie faţa Ta! Însuţi cunoscut să Te văd pe Tine. Iar Tu ai zis către dânsul: Spatele Meu vei vedea, dar faţa Mea nu se va arăta ţie; că nu va vedea omul faţa Mea şi să fie viu. Dar nouă deşi nevrednici fiind, ai binevoit a Te arăta pe Tine în faţa Unuia-Născut Fiului Tău; pentru aceasta cu mulţumire strigăm:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti dragostea cea cu văpaie arzătoare a Serafimilor şi înţelepciunea cea pururea luminătoare a Heruvimilor.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti Împăratul cel mai presus de Scaunele cereşti, şi Domnul cel adevărat al Domniilor celor mai presus de lume.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti tăria cea nebiruită a Puterilor cereşti, şi Atotputernice Stăpânitorule al Stăpâniilor celor înalte.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti bunavestire cea plină de bucurie a Arhanghelilor şi propovăduirea cea fără tăcere a Îngerilor.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti începutul a toată începerea Începătoriilor celor înţelegătoare şi a tuturor Puterilor cereşti, Atotţiitorule poruncitor.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai nemurire şi petreci în Lumina neapropiată; iar cu aleşii Tăi, ca şi cu nişte prieteni, faţă către faţă vorbeşti.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 3-lea:

Cu puterea cea nespusă a puterniciei Tale, toate le ţii; cu cuvântul înţelepciunii Tale celei neurmate, toate le chiverniseşti; şi cu Duhul gurii Tale, toate le înviezi şi le faci a se bucura. O, Cel în trei Sori a toate Făcătorule, Tu ai măsurat cerul cu dreapta şi pământul cu palma, Care porţi şi hrăneşti toată făptura, toate pe nume le chemi; şi nu este nimeni ce poate a se tăinui de puternicia dreptei şi a vederii Tale. Pentru aceasta împreună cu toate puterile cele de sus şi de jos, cu umilinţă căzând, strigăm Ţie: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având toată zidirea slujitoare poruncii Tale, pretutindenea arăţi urmele proniei şi a desăvârşirilor Tale celor neurmate; pentru aceasta pe cele nevăzute ale Tale, şi puterea cea pururea fiitoare şi dumnezeirea, de pe făpturi cugetându-le le vedem; pentru care cu mirare şi cu bucurie strigăm:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, puternice Făcătorule al celor văzute şi nevăzute, şi Chivernisitorule Cel cu dragoste îmbelşugată al celor de acum şi al

celor viitoare.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce din patru stihii ai alcătuit făptura şi cu patru timpuri ai încununat crugul anului.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai poruncit soarelui să lumineze ziua, şi luna cu stelele să lumineze noaptea. Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce scoţi vânturile din vistierii, Cel ce îmbraci cerul cu nori şi trimiţi ploaie şi rouă spre răcorirea căldurii.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce încingi dealurile cu bucurie şi văile cu veselie, Cel ce împodobeşti crinii ţarinii şi încununezi câmpiile cu roade.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce trimiţi hrană puilor de corbi şi adăpi toate fiarele câmpului şi trimiţi îndurările Tale peste toate lucrurile Tale.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cei Sfânt.

Condacul al 4-lea:

Vifor având înăuntru eresul cel pierzător de suflete, al doilea Iuda, Arie nebunul, s-a lepădat de Tine Fiul lui Dumnezeu a fi Unul din Sfânta Treime; iar noi deşi pe un Ipostas al Tatălui, altul al Fiului şi altul al Sfântului Duh, numim, însă o dumnezeire în Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, deopotrivă puterea, de o fiinţă slava, cu inima şi cu buzele mărturisim, şi cu Lumina cea întreit luminătoare în baia sfântului Botez luminaţi fiind: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, unui Dumnezeu ne închinăm, strigând: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzind Păstorii şi Învăţătorii sfintei Biserici pe Arie, ca o fiară cumplită intrând în turma cea cuvântătoare a lui Hristos, şi răpind oile de la adevărata mărturisire a drept-slăvitoarei credinţe, adunându-se în Niceea la Sobor, au mărturisit pe Hris-

tos Dumnezeu, iar nu făptură; şi deopotrivă Tatălui pe Fiul şi pe Sfântul Duh cinstindu-L, cu glas ca de tunet au strigat:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Dumnezeule Părinte şi Dumnezeule Fiule şi Dumnezeule Duhule Sfinte, Unule adevăratul Dumnezeu, iar nu trei dumnezei.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru: Părinte nezidit, Fiule nezidit, Duhule Sfinte, Unule împreună nezidit; iar nu trei îndeosebi neziditi.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru: Părinte, Cel ce ai născut pe Fiul mai înainte de veci; Fiule, Cel ce Te-ai născut fără de ani din Tatăl; Duhule Sfinte, Care din veac Te purcezi de la Părinte, dar nu Te naşti.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru: Părinte, Care ne-ai chemat pe noi dintru nefiinţă; Fiule, Cel ce ne-ai răscumpărat pe noi cei căzuţi prin Crucea Ta; Duhule Sfinte, Cel ce sfinţeşti şi înviezi pe toţi cu darul Tău.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit a întemeia în duhul, în sufletul şi în trupul nostru cortul cel cu trei părţi spre a Ta sălăşluire, şi nu l-ai lăsat pe el întru noi până în sfârşit a se strica prin păcat.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai pus semnul fiinţei Tale Celei în trei Ipostasuri peste toate lucrurile Tale în lumea aceasta văzută şi în cea nevăzută.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul ai 5-lea:

Treime cea fără de început şi a toate făcătoare, zidindu-ne pe noi după chipul şi asemănarea Ta, ai poruncit nouă a face cele plăcute înaintea Ta; iar noi ticăloşii voia noastră cea rea iubind-o, făgăduinţele Sfântului Botez am lepădat şi chipul Tău l-am întinat. Deci acum iarăşi alergăm către Tine şi ne rugăm: Trimite nouă darul Tău, scoate-ne pe noi din mâna vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi, şi ne mântuieşte pe noi cu judecăţile

care le ştii, ca în vecii vecilor să strigăm Ţie: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând înţelegerea, care covârşeşte desăvârşirile Tale şi nespusele faceri de bine către fiii cei săraci ai lui Adam: că tot cel ce crede cu adevărat întru Tine, Dumnezeul cel în trei Ipostasuri, cel mort cu Duhul se înviază, cel întinat cu ştiinţa se curăţeşte şi cel pierdut se mântuieşte; deci cu minte mulţumitoare, cu inimă mulţumitoare şi cu buze de mulţumire zidite de Tine, plecând genunchii strigăm:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai hotărât întru sfatul Tău cel în trei Ipostasuri a zidi pe om, şi în trupul lui cel luat din ţărână, suflare de viaţă din gura Ta ai insuflat.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce în faţa lui Adam cu chipul şi asemănarea Ta, pe noi pe toţi ne-ai cinstit şi bunătăţilor raiului moşteni ne-ai făcut.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce cu înţelepciune ne-ai înălţat pe noi mai presus decât toate cele văzute, şi pe toată făptura cea de jos sub picioarele noastre ai supus-o.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ne-ai dăruit nouă pomul vieţii întru hrană, şi cu darul nemuririi ne-ai îmbogăţit.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pe strămoşii noştri, cei care au călcat porunca nu i-ai părăsit nici după greşeală, ci întru nădejdea mântuirii în preajma Edenului i-ai sălăşluit.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ne-ai scos şi pe noi din pântecele maicii noastre, şi cu darul Evangheliei, după naştere ne-ai sfinţit.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 6-lea:

Propovăduitorul dreptăţii şi râvnitorul Sfântului Tău nume, Ilie cel preaminunat, chemat fiind de înger, a stat pe

Muntele Horeb; deci s-a făcut mai întâi vânt mare şi tare, risipind munţii, apoi s-a făcut cutremur mare şi foc arzător; ci nu întru acestea Te-a văzut pe Tine. Iar după foc glas de vânt subţire, şi acolo Te-a văzut; deci, acoperindu-şi faţa cu cojocul, cu veselie şi cu frică a strigat: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Răsărit-ai Lumina cunoştinţei celei cu trei Raze strălucitoare a dumnezeirii Tale la toată lumea; gonit-ai toată rătăcirea cea idolească, Dumnezeule cel în trei Ipostasuri şi Doamne; iar pe tot neamul omenesc din întunericul cel mare al păgânătăţii, întru lumina cea minunată a Evangheliei l-ai adus, prin care noi cei luminaţi, slăvind atotputernică a Ta pronie, strigăm:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai pierdut până în sfârşit cu apele potopului toată făptura cea stricată prin păcat, şi în faţa lui Moise ai înnoit tot neamul omenesc.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai despărţit pe părintele credincioşilor Avraam din amestecarea limbilor, şi în seminţia lui ai întemeiat adevărata Biserică.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai scos pe poporul Tău din Egipt, l-ai hrănit pe el cu mană în pustie şi l-ai dus în pământul în care curge miere şi lapte.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai ridicat pe David, plinit-ai cu Duhul Tău pe Prooroci; şi printr-înşii în mijlocul lui Israel ai păzit credinţa în Răscumpărătorul cei făgăduit.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai pedepsit pe poporul Tău cel ce greşise, prin robia Babilonului, după sfârşitul căreia, iarăşi ai poruncit a se zidi Ierusalimul.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai arătat pe Macabei nemişcaţi până la moarte în credinţa şi predaniile cele părinteşti, iar pe Biserica cea de sub Lege, ca pe o

mireasă până la venirea Iubitului mire, ai păzit-o întreagă.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 7-lea:

Vrând a arăta mărimea dragostei şi a milostivirii Tale celei către neamul omenesc cel căzut, când s-a plinit vremea, ai trimis pe Cel Unul-Născut Fiul Tău; Care, născându-Se din Fecioară, S-a supus Legii, pentru ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere; Care, petrecând pe pământ ca un om şi răscumpărându-ne pe noi prin Crucea Sa, S-a înălţat la cer, de unde, împlinind făgăduinţa, a trimis nouă pe Preasfântul Duh, ca să strigăm toţi Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Minunată în adevăr şi nouă minune ai arătat, minunatule întru cele înalte Doamne, când după trimiterea Preasfântului Duh peste aleşii Ucenici şi Apostoli, i-ai trimis pe ei la propovăduire în toată lumea, ca să vestească marele nume al Preasfintei Treimi, şi să aducă toate neamurile la ascultarea credinţei. Pentru aceasta, minunându-ne de puterea şi lucrarea cuvintelor lor, celor insuflate de Dumnezeu, cu bucurie strigăm:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai ales pe cele neputincioase, de neam prost şi nebăgate în seamă ale lumii, ca să ruşineze pe cele tari, slăvite şi înţelepte.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai întărit nenumărate cete de Mucenici, ca prin nenumărate chinuri şi omorâri să fie pecetluit adevărul Evangheliei şi puterea darului lui Hristos.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce prin semnul Crucii ai plecat inima marelui Constantin cel întocmai cu Apostolii, şi prin acela ai pus sfârşit cumplitelor prigoniri asupra creştinilor.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai întărit Biserica, prin cele şapte Soboare a toată lumea, ca şi cu şapte

stâlpi, a purtătorilor de Dumnezeu Părinţi, şi de învăluirile eretice nevătămată ai păzit-o.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai dăruit învăţătorilor celor de Dumnezeu înţelepţiţi şi marilor nevoitori ai bunei cinstiri, ca unor prealuminate stele, pe tăria Bisericii a străluci.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai povăţuit şi pe stăpânitorul împărăţiei romanilor Constantin, la lumina credinţei celei adevărate, şi prin acela ai izbăvit toată lumea de înşelăciunea multei necredinţe.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 8-lea:

Străin şi minunat, la stejarul Mamvri, Te-a văzut Avraam pe Tine adevăratul Dumnezeu: adică trei bărbaţi văzând, ca şi către unul a grăit: Doamne, de am aflat har înaintea Ta, nu trece pe robul Tău. Deci Celor trei, Care i s-au arătat în trei Feţe: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, iar unuia Dumnezeu întru o fiinţă, până la pământ s-a închinat, strigând: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul pretutindenea eşti, şi totdeauna purtător de grijă pentru toată zidirea Ta, nu numai cu puternicia nemăsuratei puterii Tale, ci şi cu bogăţia cea atotlucrătoare; iar nouă, precum a zis Fiul Tău, că şi perii capului toţi sunt număraţi la Tine, ca nici unul dintr-înşii să nu cadă fără voia Ta. Pentru aceasta, nădăjduind spre pronia Ta, cu îndrăzneală şi cu dragoste strigăm:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit ca tot neamul omenesc să se împartă în seminţii şi neamuri, şi fiecăruia din ele i-ai rânduit locul şi timpul vieţuirii.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, prin Care împăra-

ţii împărăţesc şi cei puternici fac dreptate, şi păzeşti pe aleşii Tăi ca lumina ochiului.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, din Care izvorăşte toată înţelepciunea şi înţelegerea, toată tăria şi puterea, toată sănătatea şi frumuseţea.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce rânduieşti războaie, şi iarăşi le opreşti pe ele; Cel ce încununezi cu biruinţă arma ce poartă dreptate, iar pe cea nedreaptă, chiar în mijlocul biruinţelor, mai înainte o hotărăşti spre sfărâmare.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce faci semne pe cer şi pe pământ, trimiţi foc, boli şi foamete asupra oamenilor, ca să nu rătăcească ei până în sfârşit din căile Tale cele drepte.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce înalţi pe cei smeriţi pe pământ şi îi pui să şadă cu domnii poporului Tău; iar pe cei mândri îi nimiceşti ca să nu se afle locul lor.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 9-lea

Toată firea, sus şi jos, neîncetat Te slăveşte pe Tine, Făcătorul cel preaveşnic şi Dumnezeu: în cer unii strigă zi şi noapte: Sfânt, Sfânt, Sfânt, iar alţii cununile lor le pun la picioarele Tale; însă noi pe pământ împreună cu toată făptura, ca cei împodobiţi cu chipul slavei Tale celei de o fiinţă, Ţie ne rugăm şi de la Tine aşteptăm mare şi bogată milă, strigând: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult-vorbitori, deşi mult se ostenesc cu mintea a ispiti despre taina Preasfintei Treimi, dar nu pot a înţelege: cum este un Dumnezeu de o fire, însă în trei desăvârşite feţe; iar noi întru aceasta credem şi mărturisim; dar cum, nu o cercăm. Şi nenumăratele faceri de bine cele către noi ale Fiecăreia din cele trei dumnezeieşti feţe bine ştiindu-le, cu

credinţă şi cu mulţumire strigăm:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai rânduit cu dreaptă judecata Ta nouă tuturor a ne întoarce în pământul, din care suntem luaţi, şi în ziua Învierii iarăşi a ne scula.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce mai înainte ai hotărât soarelui, lunii şi stelelor să se întunece oarecând, iar pământului şi tuturor celor ce sunt pe el cu foc a se lămuri, pentru ca în locul lor să se arate cer nou şi pământ nou, întru care petrece dreptatea.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai rânduit ziua, în care vor sta înaintea Ta la judecată toate seminţiile şi neamurile, ca să-şi ia fiecare plată după faptele sale.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce vei zice drepţilor în ziua răsplătirii: Veniţi binecuvântaţii Părintelui Meu, de moşteniţi Împărăţia care este gătită vouă de la întemeierea lumii.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, de la Care păcătoşii cei care nu s-au pocăit, cu frică atunci vor auzi: Duceţi-vă de la Mine blestemaţilor în focul cel veşnic, care este gătit diavolului şi îngerilor lui.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai făgăduit ca Biserica Ta să o păzeşti până la sfârşitul lumii nemişcată, spre a nu fi ea biruită nici de porţile iadului.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuieşti lumea, Te-ai arătat la râul Iordanului preasfântă şi dumnezeiască Treime: Tatăl întru glas din cer mărturisind pe Fiul cel iubit; Fiul în chip omenesc primind Botezul de la rob; şi Duhul Sfânt pogorându-Se în chip de porumbel peste Cel ce Se boteza. Deci întru numele a unui Dumnezeu, însă în Trei Feţe: a Tatălui şi a Fiului şi a

Sfântului Duh, ne-am învăţat a lumina cu Botezul pe tot omul ce vine în lume, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Împărate preaveşnice, Care răsari soarele peste cei buni şi peste cei răi; Cel ce iubeşti pe cei drepţi şi pe cei păcătoşi miluieşti, spală necurăţia noastră cea sufletească şi trupească; binevoieşte a face în noi locaşul Tău, deşi nevrednici robi ai Tăi suntem. Pierde gândurile noastre cele necurate, şterge faptele cele necuvioase, îndreptează limba noastră spre a vorbi cele plăcute înaintea Ta, pentru ca, cu inimă şi cu buze curate, cu umilinţă să strigăm:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, despre Care ceata Apostolilor învederat vorbeşte şi către Care soborul Proorocilor pururea priveşte.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, pe Care ceata Mucenicilor cu dumnezeiască cuviinţă Îl mărturiseşte şi oastea Preacuvioşilor Sfântul Tău nume Îl slăveşte.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, pentru Care mulţimea Pustnicilor neîncetat suspină, şi de la Care nevoinţele pustniceşti se încununează.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Căruia Ierarhii şi Păstorii Bisericii aduc cântare de mulţumire, iar învăţătorii lumii spre a noastră mântuire prin El teologhisesc.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunea cea pentru noi şi mijlocirea tuturor Sfinţilor; iar mai ales a Preasfintei Fecioare, care îşi întinde mâinile sale către Tine pentru noi.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, îngrădeşte-ne pe noi cu sfinţii Tăi îngeri, şi goneşte de la noi duhurile cele rele de sub cer.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 11-lea:

Toată cântarea ce se aduce Ţie nu poate a-Ţi aduce mulţumirea cuvenită pentru toţi şi pentru toate, Dumnezeului celui slăvit în Treime; căci nu se află nici minte, care să poată a se întinde cu cugetul către mulţimea îndurărilor Tale celor asupra noastră; nici cuvânt prin care cu vrednicie să le povestească; însă pentru toate cele văzute de noi, şi care ni se dau nouă, fie Ţie, Preasfântă Treime, mulţumire de la noi, cinstea şi slava pe care Tu însăţi le ştii că ar fi vrednice şi plăcute de slava Ta; deci noi închinându-ne Ţie, cu smerenie şi cu dragoste strigăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Luminătorule cel în trei Sori, ca un dătător de lumină Te-ai arătat, în făgăduinţele Tale, nouă celor ce suntem întru întunericul necunoştinţei despre soarta noastră cea viitoare; cu mulţumire însă Te mărturisim, ca, măcar uneia din fericirile cele prevestite de Unul-Născut Fiul Tău să ne învredniceşti pe noi; pentru care acum cu umilinţă şi cu dragoste strigăm:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai gătit aleşilor Tăi bunătăţile pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit şi la inima omului nu s-au suit.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, pe Care toţi cei curaţi cu inima Te vor vedea precum eşti şi Te vor cunoaşte precum Tu însuţi îi cunoşti pe ei.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, întru Care toţi cei flămânzi şi însetaţi vor afla dreptate, de saţiul ce niciodată nu se împuţinează.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, de la Care făcătorii de pace fii iubiţi se vor chema, ca cei ce sunt următori Unuia-Născut Fiului Tău, Celui ce pe toate le-a împăcat.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, întru Care cei blânzi vor moşteni pământul; iar cei săraci cu duhul se vor învrednici de Împărăţia cerului.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai făgăduit veşnică plată celor ce miluiesc, şi nesfârşită bucurie celor ce plâng.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 12-lea:

Preasfântă Treime, dă-ne nouă darul Tău Cel atotputernic; primeşte mărturisirea păcatelor noastre înaintea slavei Împărăţiei Tale; caută la suspinurile noastre, trimite-ne nouă duhul umilinţei şi al îndurărilor; pentru ca să ne învrednicim, cu suflet şi cu inimă curată, fără de osândă a striga către Tine pe pământ, precum strigă îngerii în cer: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând Pronia Ta cea iubitoare de oameni, Te slăvim pe Tine toţi, Treime fără de început; credem întru unul Dumnezeu Tatăl şi Dumnezeu Fiul şi Dumnezeu Duhul Sfânt; că pe altul afară de Tine Dumnezeu nu ştim, către Tine cădem şi Ţie ne rugăm, strigând:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, dă-ne nouă ajutor ca să nu ne temem de nici un rău, şi spre apărarea vieţii noastre, spre a nu ne înfricoşa de nici un vrăjmaş.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce mântuieşti pe păcătoşii cei ce se pocăiesc; deci mântuieşte-ne şi pe noi mult păcătoşii.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce înmulţeşti mila Ta tuturor, înmulţeşte-o şi asupra noastră, şi ne miluieşte pe noi, că neputincioşi suntem.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, prelungeşte-ne nouă tuturor vremea vieţii spre a ne pocăi, şi nu ne osândi pe noi spre tăiere ca pe smochinul cel neroditor.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, izbăveşte-ne pe noi de ispitele ce ne împresoară: de lume, de trup şi de diavol, şi ne întăreşte în credinţa şi dragostea cea către Tine.

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, învredniceşte-ne pe noi a Te vedea faţă către faţă, şi a intra în cămara Ta cea luminoasă la nunta Mielului.

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Condacul al 13-lea:

O, Preasfântă, de viaţă făcătoare, nedespărţită şi a toate făcătoare Treime: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte, Unule adevăratul Dumnezeu şi Făcătorul nostru, primeşte această de acum mulţumire a noastră; trimite-ne nouă darul şi puterea din înălţimea sfântului Tău locaş, ca, toate poftele trupeşti călcându-le, să vieţuim întru toată buna cinstire şi curăţie, până la sfârşitul vieţii noastre, pururea lăudând preasfânt numele Tău, şi strigând: Aliluia! (acest Condac se zice de trei ori).

După aceasta se zice iarăşi Icosul întâi: Arhanghelii şi îngerii... şi condacul întâi: Împărate al veacurilor...

Rugăciune către Dumnezeu-Tatăl

Atotputernice Stăpâne, înţelepte şi atotbunule Doamne, Născătorule, Cel fără de început al Fiului, Celui dintru o fiinţă născut şi al Sfântului şi Celui de viaţă făcătorului Tău Duh, veşnic şi pururea fiitor; Însuţi pricinuitorule de purcedere, a Cărui mărire este nemărginită, slava nespusă şi milostivirea nemăsurată; Cel ce ne-ai adus pe noi din nefiinţă şi ne-ai cinstit cu chipul Tău cel preascump; Care ne-ai dăruit nouă nevrednicilor nu numai a Te cunoaşte pe Tine şi a Te iubi, dar încă ce este mai scump, că şi Tată a Te numi pe Tine ne-ai învrednicit. Mulţumim Ţie, Dumnezeule al milostivirii şi al îndurărilor, Cel ce nu ne-ai lăsat pe noi cei ce am călcat porunca Ta, în mijlocul păcatului şi al umbrei morţii; ci ai binevoit a trimite pe pământ pentru mântuirea noastră, pe Unul-Născut Fiul Tău, prin Care şi veacurile s-au făcut; ca prin întruparea Lui şi prin patimile Lui cele înfri-

coşătoare, de chinuirea diavolului şi din stricăciunea morţii să ne izbăvim. Mulţumim Ţie, Dumnezeule al dragostei şi al puterilor, că după înălţarea la cer a Preascumpului nostru Mântuitor, rugat fiind prin Crucea Lui, ai trimis şi pe Preasfântul Tău Duh peste aleşii lui Ucenici şi Apostoli; pentru ca prin puterea propovăduirii lor celei de Dumnezeu insuflate, pe toată lu-mea s-o lumineze cu lumina cea nestricăcioasă a Evangheliei Tale. Deci Însuţi, Iubitorule de oameni, Stăpâne, ascultă acum rugăciunea cea smerită a nevrednicilor fiilor Tăi, că aşa precum ne-ai zidit pe noi numai pentru bunătatea Ta, şi ne-ai răscumpărat pe noi pentru îndurarea Ta, aşa ne şi mântuieşte pe noi după milostivirea Ta cea neasemănată; fiindcă din faptele noastre nici urmă de pocăinţă nu avem, ci dreapta răsplătire şi despărţire de prealuminată faţa Ta ne aşteaptă. Că, dacă şi pentru tot cuvântul în deşert se va cere de la noi răspuns în ziua judecăţii şi a răsplătirii, pentru nenumăratele noastre fărădelegi, cu care am greşit înaintea Ta, apoi, ce răspuns vom da noi, săracii, în ziua aceea. Pentru aceasta foarte întristându-ne despre îndreptarea urmărilor noastre numai spre a Ta bunătate, care covârşeşte toată mintea şi cuvântul, alergăm, având-o pe aceea ca temelie tare a nădejdii, ne rugăm Ţie: Greşit-am, curăţeşte-ne pe noi, Doamne; nelegiuit-am, iartă-ne, Stăpâne; mâniatu-Te-am, milostiveşte-Te, îndelung-răbdătorule. Şi păzeşte mai ales mintea, ştiinţa şi inima noastră de răutăţile lumii; izbăveşte-ne pe noi şi ne mântuieşte de viforul cel mult învăluitor al patimilor şi al căderilor în păcatele cele de voie şi cele fără de voie, celor ştiute şi neştiute; şi ne îndreptează pe noi la limanul cel lin al credinţei, al dragostei şi al nădejdii vieţii celei veşnice. Adu-Ţi aminte, Doamne, de noi, întru mila Ta; dăruieşte-ne nouă toate cererile cele spre mântuire, iar mai ales viaţă curată şi fără de prihană; învredniceşte-ne pe noi a Te iubi pe Tine, şi a ne teme din toată inima noastră, şi a face voia Ta cea sfântă; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre

Născătoarei de Dumnezeu, şi ale tuturor Sfinţilor. Că Bun şi Iubitor de oameni Dumnezeul nostru eşti, şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, cu Cel fără de început al Tău Fiu şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Dumnezeu-Fiul

Unule-Născut Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce pentru mântuirea noastră ai binevoit a Te întrupa şi moarte a pătimi; iar acum şi cu preacuratul Trupul Tău la cer de-a dreapta împreună cu Tatăl şezi, şi toată lumea o cârmuieşti; nu ne uita cu milostivirea Ta pe noi, cei ce suntem jos şi de multe ispite şi mâhniri ispitindu-ne; care măcar că suntem cu totul întinaţi şi nevrednici, însă întru Tine, Mântuitorule şi Dumnezeul nostru, credem şi pe alt mijlocitor şi nădejde a mântuirii nu ştim. Deci, dă-ne nouă, Preabunule Răscumpărătorule, ca totdeauna să ne aducem aminte, de câte chinuri ale sufletului şi ale trupului Tău a fost trebuinţă ca să împaci dreptatea cea veşnică a Părintelui Tău pentru păcatele noastre; şi cum Te-ai pogorât de pe Cruce până la iad, cu preacuratul sufletul Tău, ca să ne izbăveşti pe noi de puterea chinuirii iadului. Iar aducându-ne aminte de acestea, să ne păzim de pofte şi de păcate, care au fost pricină de înfricoşătoare patimi şi de moartea Ta; şi să iubim dreptatea şi virtutea, care sunt mai plăcute Ţie decât tot darul cel întru noi. Deci, ca Cel ispitit după toate, Preabunule, singur ştii cât este de mare slăbiciunea duhului şi a trupului nostru şi cât de puternic şi viclean este vrăjmaşul nostru care umblă ca un leu, căutând pe cine să înghită; pentru aceasta nu ne lipsi pe noi de ajutorul Tău cel atotputernic; ci fii de-a pururea cu noi, păzindu-ne şi acoperindu-ne, povăţuindu-ne şi întărindu-ne, bucurând şi veselind duhul nostru. Iar noi aruncându-ne la sânul dragostei şi al îndurării Tale, toată viaţa noastră cea

vremelnică şi veşnică Ţie să o dăm, Stăpânului nostru, Răscumpărătorului şi Domnului; pe Care din adâncul sufletului Te rugăm, ca să ne faci pe noi cu judecăţile care le ştii, fără de împiedicare a trece calea aceasta întunecoasă a vieţii pă-mânteşti şi a ajunge la cămara cea dumnezeiască a Ta, pe care ai făgăduit a o pregăti tuturor celor ce cred în numele Tău, şi urmează dumnezeieştilor Tale învăţături.

Rugăciune către Dumnezeu-Duhul Sfânt

Împărate ceresc, preabunule Mângâietorule, Duhule al adevărului, Cel ce din Tatăl mai înainte de veci purcezi, şi întru Fiul pururea Te odihneşti; nepărtinitorule Izvor al darurilor celor dumnezeieşti, împărţindu-le pe acelea precum voieşti; prin care şi noi nevrednicii ne-am sfinţit şi ne-am uns în ziua Botezului nostru. Caută spre rugăciunea robilor Tăi; vino la noi şi Te sălăşluieşte întru noi şi curăţeşte sufletele noastre, ca să putem a ne face locaş Preasfintei Treimi. Aşa, o, Preabunule, nu Te scârbi de necurăţia noastră nici de rănile păcatelor; ci le tămăduieşte pe ele cu ungerea Ta cea atotvindecătoare. Luminează mintea noastră, ca să cunoaştem deşertăciunea lumii şi a celor ce sunt în lume; înviază ştiinţa noastră, ca neîncetat să vestească nouă ceea ce se cuvine a face şi ce se cuvine a lepăda; îndreptează şi înnoieşte inima noastră, ca să nu izvorască mai mult ziua şi noaptea gânduri rele şi pofte necuvioase. Îmblânzeşte trupul şi stinge cu însuflarea Ta cea dătătoare de rouă, văpaia patimilor, prin care se întunecă în noi chipul cel preascump al lui Dumnezeu. Iar duhul lenevirii, al mâhnirii, al iubirii de stăpânire şi al grăirii în deşert, goneşte-l de la noi; şi ne dă nouă duhul dragostei şi al răbdării, duhul blândeţii şi al dreptăţii; ca îndreptând inimile cele slăbănogite şi genunchii, fără de lenevire să călătorim pe calea sfintelor porunci; şi aşa ferindu-ne de tot păcatul şi împlinind toată dreptatea, să ne

învrednicim a primi sfârşit creştinesc şi neruşinat, şi a intra în Ierusalimul cel ceresc; iar acolo a ne închina Ţie, împreună cu Tatăl şi cu Fiul, cântând în vecii vecilor: Treime Sfântă, slavă Ţie.

Rugăciune către Preasfânta Treime

Preasfântă Treime, Stăpânie de o fiinţă, pricinuitoare a tot binele; ce vom răsplăti Ţie pentru toate câte ne-ai dat nouă, păcătoşilor şi nevrednicilor, pe care mai înainte de a ne naşte noi în lume le-ai rânduit, şi pentru toate cele ce ne dai fiecăruia din noi în toate zilele şi pe cele ce ai gătit nouă tuturor în veacul cel viitor ? Deci se cuvenea pentru atâtea binefaceri şi îndurări, să mulţumim Ţie nu numai cu cuvintele, ci mai ales cu faptele, păzind şi împlinind poruncile Tale; iar noi, cu patimile noastre şi cu obiceiurile cele rele în nenumărate păcate şi fărădelegi ne-am aruncat. Pentru aceasta, ca cei ce suntem necuraţi şi întinaţi, nu numai că nu îndrăznim a ne arăta înaintea preasfintei feţei Tale celei întreit strălucitoare, ci nici Preasfânt numele Tău a-L chema, de nu ai fi binevoit Însuţi Tu spre a noastră mângâiere a ne vesti nouă: că pe cei drepţi şi curaţi iubeşti, iar pe păcătoşii care se pocăiesc îi miluieşti şi cu milostivire îi primeşti. Deci, caută, o, dumnezeiască Treime, din înălţimea sfintei slavei Tale asupra noastră, mult păcătoşilor; şi bunăvoinţa noastră, în loc de fapte bune o primeşte, şi ne dă nouă duhul pocăinţei celei adevărate; ca, urând tot păcatul, întru cuvioşie şi dreptate până la sfârşitul vieţii noastre să petrecem, făcând voia Ta cea sfântă şi slăvind cu cuget curat şi cu fapte bune preadulcele şi preaîncuviinţat numele Tău. Amin.

CANONUL
DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Începutul se face ca la Canonul Preasfintei Treimi (vezi la pg. 319):

Preotul dă obişnuita binecuvântare şi strana zice: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă.... Apoi: Cred întru unul Dumnezeu, ... (caută la pg. 22)

La: Doamne, strigat-am..., se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Iisuse preadulce, mângâierea sufletului meu; Iisuse, curăţirea minţii mele, Stăpâne mult milostive, Iisuse, mântuieşte-mă; Iisuse, Mântuitorul meu, Iisuse al meu atotputernice, nu mă lăsa pe mine, Mântuitorule, ci mă miluieşte şi mă izbăveşte de toată chinuirea; de partea celor mântuiţi, Iisuse al meu, mă învredniceşte şi fă-mă părtaş cetei aleşilor Tăi, Iisuse, Iubitorule de oameni.

Iisuse preadulce, slava Apostolilor; Iisuse al meu, lauda mucenicilor; Stăpâne atotputernice, Iisuse, mântuieşte-mă pe mine cel ce alerg la Tine; Iisuse, Mântuitorul meu, Iisuse al meu preaînfrumuseţate, Mântuitorule, Iisuse, miluieşte-mă, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut şi ale tuturor sfinţilor Tăi, Iisuse, şi ale tuturor proorocilor, Mântuitorul meu Iisuse, şi mă învredniceşte desfătării raiului Iisuse, Iubitorule de oameni.

Iisuse preadulce, lauda monahilor; Iisuse îndelung-răbdătorule, desfătarea şi podoaba pustnicilor; Iisuse, mântuieşte-mă, Iisuse Mântuitorul meu; Iisuse al meu preabunule, scoate-mă din mâna balaurului, Mântuitorule Iisuse, şi mă slobozeşte acum, Mântuitorule Iisuse, din laţurile acestuia; şi

din groapa cea prea-adâncă scoate-mă, Mântuitorul meu, Iisuse, şi mă numără împreună cu oile cele de-a dreapta, Iisuse.

Slavă... Şi acum,.., a Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Iisus cel preadulce, pe Iisus cel atotîndurat şi Dumnezeu iubitor de oameni, pe Iisus cel singur bun şi îndurător, pe Acela roagă-L, Stăpâna lumii întru tot nevinovată, să mă miluiască pe mine păcătosul şi de şederea cea de-a stânga să mă scape şi stării celei de-a dreapta să mă învrednicească, atunci când va şedea să judece lumea, precum este scris.

La Stihoavnă se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Mântuitorul meu Iisuse, Cel ce ai mântuit pe desfrânatul; Mântuitorul meu Iisuse, Care ai primit pe desfrânata, miluieşte-mă şi pe mine acum; Iisuse mult milostive, mântuieşte-mă şi îndură-Te de mine, o, Iisuse, dătătorule de bine, precum Te-ai îndurat de Manase, Milostive Iisuse al meu, ca Cel ce eşti însuţi iubitor de oameni.

Stih: Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea şi nu trece cu vederea ruga mea.

Nici o poruncă a Ta n-am împlinit pe pământ. Cum mă voi arăta Ţie, Celui ce şezi pe tron, să dau răspuns şi să fiu judecat pentru toate câte am făcut cu ştiinţă şi cu neştiinţă, Hristoase al meu Iisuse? Drept aceea strig Ţie: Pentru rugăciunile slujitorilor Tăi, Iisuse, mântuieşte-mă pe mine păcătosul.

Stih: Eu către Dumnezeu am strigat şi Domnul m-a auzit.

Cine nu mă va plânge pe mine, care am călcat porunca Ta, Iisuse, cu neînfrânarea, şi în locul raiului în iad m-am sălăşluit, Iisuse? Cu vederea celor dulci la gustare, moarte mi-am agonisit, şi de slava Ta, Mântuitorul meu Iisuse, şi de viaţă m-am arătat străin. Ci mă primeşte pe mine, care mă pocăiesc, ca un îndurat şi de oameni iubitor, Iisuse al meu, pentru mare mila Ta.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Fecioară, care singură ai născut pe Iisus, izbă-

veşte-mă de păcatele cele sufleteşti, şi mă mântuieşte pe mine cel mort, rogu-mă, că tu eşti nădejdea celor fără de nădejde, şi ajutătoarea lumii, că poţi a-mi ajuta, Fecioară, ca o Maică a Domnului; nu trece rugăciunea mea, nici nu mă lasă, întru tot curată stăpână, ci ca o iubitoare de omeni mântuieşte-mă.

Apoi: Doamne miluieşte, (de 12 ori). Slavă..., Şi acum... Veniţi să ne închinăm, (de 3 ori). Şi Psalmul 142: Domne auzi rugăciunea mea... (vezi pg. 49). Slavă..., Şi acum... Aliluia! (de trei ori).

Şi îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul...

Apoi troparul acesta, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti viaţa cea fără de moarte, atuncea iadul ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat şi pe cei morţi din cele dedesubt, toate puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ţie. (de 2 ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de minte; toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu, cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut adevărată, născând pe Dumnezeu cel adevărat, pe care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Domne miluieşte, (de trei ori). Slavă..., Şi acum..., Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule... (caută la pg. 9)

Canonul de umilinţă către Domnul nostru Iisus Hristos

Facerea a Sfântului Teoctist Studitul.

Cântarea 1, glasul al 2-lea: Irmosul:

În adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea-întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a şters păcatul cel prea rău, Domnul cel preaslăvit, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă.

Iisuse, preadulce Hristoase, Iisuse, îndelung-răbdătorule,

vindecă rănile sufletului meu, Iisuse, şi îndulceşte, Te rog, inima mea, mult Milostive, ca, fiind mântuit, să Te slăvesc pe Tine, Iisuse, Mântuitorul meu.

Iisuse preadulce Hristoase, Iisuse, deschide-mi uşile pocăinţei, Iubitorule de oameni Iisuse, şi mă primeşte pe mine, cel ce cad la Tine şi fierbinte Te rog, Iisuse Mântuitorul meu, Cel ce eşti iertarea păcatelor.

Slavă...

Iisuse, preadulce Hristoase, Iisuse, scoate-mă din mâna lui Veliar cel înşelător, Iisuse, şi mă fă stătător de-a dreapta slavei Tale; Iisuse, Mântuitorul meu, izbăveşte-mă de partea cea de-a stânga.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpână, care ai născut pe Iisus Dumnezeu, roagă-L pentru noi netrebnicii robii tăi, Preacurată, ca să ne izbăvim de munci cu rugăciunile tale, noi cei întinaţi, ceea ce eşti fără de întinăciune, primind întru tine slava cea de-a pururea.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Pe piatra credinţei întărindu-mă, Tu ai deschis gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu a cânta Ţie: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Auzi, Iubitorule de oameni, Iisuse al meu, pe robul Tău, care strigă cu umilinţă, şi mă izbăveşte de osândă şi de chinuri, Iisuse al meu, Cel ce eşti singurul Îndelung-răbdător, Iisuse preadulce, mult milostive.

Ridică-mă, Iisuse, pe mine, robul Tău, cel ce cad cu lacrimi, Iisuse al meu, şi mă mântuieşte, Iisuse al meu, pe mine, cel ce mă întorc, şi mă izbăveşte, Stăpâne, de gheenă, Iisuse preadulce, mult milostive.

Slavă...

Vremea, Iisuse al meu, pe care mi-ai dat-o, în patimi am cheltuit-o, Iisuse al meu; drept aceea, nu mă lepăda pe mine,

Iisuse al meu, ci mă cheamă, Te rog, Stăpâne, Iisuse preadulce, şi mă mântuieşte.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, care ai născut pe Iisus al meu, roagă-L să mă izbăvească de gheenă, căci tu singură eşti rugătoare pentru cei scârbiţi, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, şi mă învredniceşte de viaţa cea veşnică, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Catavasie:

Păzeşte-ne de nevoi pe noi, robii Tăi, Milostive, că noi cu deadinsul către Tine scăpăm ca la izbăvitorul cel milostiv, Stăpânul a toate, Domnul Iisus.

Sedelna, glasul al 3-lea:

Cele cereşti şi cele pământeşti cu cuvântul Tău le-ai adus întru fiinţă, ca un Atotputernic; iar cetele îngerilor, cu cutremur stând înaintea Ta, neîncetat laudă îţi aduc Ţie, Stăpâne, Celui ce pe toate marginile le-ai strălucit cu lumina Ta. Pentru aceasta şi noi cu credinţă ne rugăm Ţie: Mântuieşte-ne pe noi cu milostivirea Ta.

Slavă...

Iisuse preadulce, lumina lumii, luminează ochii sufletului meu, Fiul lui Dumnezeu, cu lumina Ta cea dumnezeiesţe strălucitoare, ca să Te laud pe Tine, lumina cea neînserată.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale de nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindeni fiind păziţi, după datorie pe tine toţi cu bună credinţă te mărim.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Ai venit din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuţi, Doamne, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine, omul; pentru aceasta strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne.

Vindecă, Iisuse al meu, rănile sufletului meu, Iisuse al meu, şi mă scoate, Te rog, din mâna lui Veliar cel stricător de

suflete, Iisuse al meu, Milostive, şi mă mântuieşte.

Am greşit, Iisuse al meu preadulce, Îndurate Iisuse al meu, mântuieşte-mă pe mine, cel ce scap sub acoperământul Tău, Iisuse îndelung răbdătorule, şi mă învredniceşte de împărăţia Ta.

Slavă...

N-a greşit, Iisuse al meu, nimeni precum am greşit eu, ticălosul; ci cad, rugându-mă: Iisuse al meu, mântuieşte-mă şi-mi dăruieşte moştenirea vieţii, Iisuse al meu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu totul lăudată, ceea ce ai născut pe Iisus Domnul, pe Acela roagă-L să izbăvească de chinuri pe toţi cei ce te laudă pe tine şi te numesc, după adevăr, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Luminarea celor ce zăceau întru întuneric şi mântuirea celor deznădăjduiţi Tu eşti, Hristoase, Mântuitorul meu, şi la Tine mânec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştiu alt dumnezeu afară de Tine.

Tu eşti lumina minţii mele, Iisuse al meu; Tu eşti mântuirea sufletului meu celui deznădăjduit, Mântuitorule; Tu, Iisuse al meu, de chinuri şi de gheenă mă izbăveşte pe mine, cel ce strig: Mântuieşte-mă, Iisuse al meu, Hristoase, pe mine, ticălosul.

Cu totul fiind surpat de patimi de ocară, Iisuse al meu, acum strig: Tu, Iisuse al meu, trimite-mi mână de ajutor şi mă scoate pe mine, cel ce strig: Mântuieşte-mă, Iisuse al meu, pe mine, ticălosul.

Slavă...

Minte întinată având, Iisuse al meu, strig către Tine: curăţeşte-mă de întinăciunea căderilor în păcate şi mă izbăveşte pe mine cel care am alunecat din neştiinţă în adâncurile răutăţii, Mântuitorule, şi, Te rog, Iisuse al meu, mântuieşte-mă.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Iisus, pe Acela roagă-L, Curată, să mântuiască pe toţi drept-credincioşii, pe călugări şi pe mireni, şi să izbăvească de gheenă pe cei ce strigă: Nu ştim altă ajutătoare tare afară de tine.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel nepătruns al milostivirii Tale: Scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Iisuse al meu, Hristoase mult milostive, primeşte-mă pe mine cel ce mă mărturisesc Ţie, o, Iisuse, şi mă mântuieşte şi mă scoate din stricăciune, Iisuse al meu.

Iisuse al meu, n-a fost nici un alt desfrânat precum sunt eu, ticălosul, o, Iisuse, Iubitorule de oameni; dar Tu, Iisuse, mântuieşte-mă.

Slavă...

Iisuse al meu, pe desfrânata şi pe desfrânatul şi pe Manase şi pe vameşul am covârşit cu patimile, o, Iisuse al meu, şi pe tâlharul, Iisuse, şi pe niniviteni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară Preacurată, ceea ce ai născut pe Iisus, Hristosul meu, tu, care singură eşti neîntinată, curăţeşte-mă acum cu isopul rugăciunilor tale pe mine cel întinat.

Catavasie:

Păzeşte-ne de nevoi pe noi robii Tăi, Milostive, că noi cu deadinsul către Tine scăpăm, ca la izbăvitorul cel preamilostiv, Stăpânul a toate, Domnul Iisus.

Cântarea a 7-a: Irmosul

Cei trei tineri au călcat porunca potrivnică lui Dumnezeu de a se închina chipului de aur din câmpul Deira şi, fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Hristoase Iisuse, nimeni n-a greşit pe pământ din veac, o, Iisuse al meu; precum am greşit eu, ticălosul şi rătăcitul. Pen-

tru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Milostiveşte-Te spre mine, cel ce cânt: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Hristoase Iisuse, străbate-mă cu frica Ta, strig către Tine, o, Iisuse al meu, şi mă îndreptează acum la limanul cel liniştit, ca, mântuindu-mă, Iisuse al meu Îndurate, să-Ţi cânt Ţie, strigând: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Hristoase Iisuse, de mii de ori eu, ticălosul, o, Iisuse al meu, am făgăduit Ţie a mea pocăinţă, dar am minţit, pătimaşul; pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: luminează sufletul meu care petrece fără de înţelegere, Hristoase, Dumnezeule al părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Hristos Iisus, în chip minunat şi mai presus de fire, pe Acela roagă-L, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, să ierte toate păcatele mele cele mai presus de fire, Fecioară, ca mântuindu-mă, să strig: binecuvântată eşti, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a: Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult, şi văpaia în răcoreală a prefăcut-o, lăudaţi-L făpturi ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Pe Tine, Iisuse al meu, Te rog: precum ai izbăvit pe desfrânata, Iisuse al meu, de multe greşeli, aşa şi pe mine, Iisuse Hristoase al meu, izbăveşte-mă şi curăţeşte sufletul meu cel întinat, Iisuse al meu.

La dulceţile celor necuvântătoare m-am plecat, Iisuse, şi necuvântător m-am făcut; şi lor, o, Iisuse al meu, Mântuitorule, cu adevărat m-am asemănat eu, ticălosul, ca un pătimaş; pentru aceasta, Iisuse, izbăveşte-mă de toată josnicia.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Am căzut, Iisuse, între tâlharii cei stricători de suflet şi sunt

dezbrăcat acum de haina cea ţesută de Dumnezeu, Iisuse al meu, şi zac plin de răni grele; toarnă peste ele untdelemn şi vin, Hristoase al meu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai purtat, mai presus de cuvânt, pe Iisus Hristos, Dumnezeul meu, Născătoare de Dumnezeu Marie, pe Acela roagă-L pururea să mântuiască de nevoi pe robii şi cântăreţii tăi, Fecioară, ceea ce nu ştii de bărbat.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cuvântul, Care, cu înţelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască pe Adam cel căzut cumplit în stricăciune, din pricina mâncării; pe Cel ce din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit S-a întrupat pentru noi, credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim.

Pe Manase, Iisuse al meu, pe vameşul, pe desfrânata, pe desfrânatul, Milostive Iisuse, şi pe tâlharul am întrecut, Iisuse al meu, cu fapte de ruşine şi de ocară, Iisuse. Ci Tu, Iisuse al meu, întâmpinându-mă, mântuieşte-mă.

Pe toţi cei ce au greşit de la Adam, Iisuse al meu, mai înainte de Lege şi în Lege, Iisuse, şi după Lege şi în Legea harului, Iisuse al meu, i-am covârşit cu patimile, eu ticălosul, ca un pătimaş; ci Tu, Iisuse al meu, cu judecăţile Tale, mântuieşte-mă.

Slavă...

Să nu fiu depărtat, Iisuse al meu, de slava Ta cea negrăită; să nu dobândesc, Iisuse, şederea cea de-a stânga, preadulce Iisuse; ci Tu, împărtăşindu-mă oilor Tale celor de-a dreapta, Hristoase Iisuse al meu, fă-mi odihnă, ca un îndurat.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Iisus, Născătoare de Dumnezeu, pe Care L-ai purtat, Marie, Fecioară curată, ceea ce singură nu ştii de bărbat, roagă-L ca pe Fiul tău şi Făcătorul să izbăvească pe cei ce aleargă la tine, de ispite şi de nevoi şi de focul ce va să fie.

ACATISTUL
DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Troparul. Glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti viaţa cea fără de moarte, atunci iadul ai omorât cu strălucirea dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morţi din cele dedesupt, toate puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Înainte de Condace şi Icoase, citeşte rugăciunea aceasta către Domnul nostru Iisus Hristos, făcută de Sfântul Isaac Sirul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Care cercetezi făptura Ta, Căruia îi sunt arătate patimile mele şi neputinţa firii noastre omeneşti şi tăria pizmaşului nostru, Tu însuţi mă acoperă de răutatea lui, pentru că puterea lui este tare, iar firea noastră pătimaşă şi tăria, neputincioasă. Tu, dar, o, Bunule, Cel ce ştii neputinţa noastră, Care şi porţi greutatea neputinţei noastre, păzeşte-mă de tulburarea cugetelor şi de potopul patimilor şi fă-mă vrednic acestei slujbe sfinte a Ta, ca nu cumva, în poftele mele cele întinate, să pierd dulceaţa ei şi să mă aflu fără de ruşine şi fără frică înaintea Ta. Ci, Doamne, preadulcele meu Iisuse, miluieşte-mă şi mă mântuieşte.

Condacul 1:

Apărătorule cel mai mare şi Doamne, Biruitorul iadului, ca cei ce ne-am izbăvit de moartea cea veşnică, cele de laudă aducem Ţie noi, robii Tăi şi zidirea Ta. Ci, ca Unul care ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăveşte pe noi, care-Ţi cântăm Ţie: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Icosul 1:

Făcătorule al îngerilor şi Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea şi limba, spre lauda preacura-

tului Tău nume, precum ai deschis auzul şi limba celui surd şi gângav de demult, ca să grăiesc şi eu acestea:

Iisuse, preaminunate, mirarea îngerilor;
Iisuse, preaputernice, izbăvirea strămoşilor;
Iisuse, preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse, preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse, preaiubite, plinirea Proorocilor;
Iisuse, preaminunate, întărirea mucenicilor;
Iisuse, prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse, preamilostive, dulceaţa preoţilor;
Iisuse, preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse, preadulce, bucuria preacuvioşilor;
Iisuse, preacurate, mintea cea întreagă a celor curaţi cu fecioria;
Iisuse, Cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoşilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 2-lea:

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte şi, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei, pe care îl ducea să-l îngroape, aşa înviază şi sufletul meu cel omorât cu păcatele, Iubitorule de oameni, şi Te milostiveşte spre mine, care-Ţi strig Ţie: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Înţelegerea cea neînţeleasă, căutând Filip să o înţeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis către dânsul: Atâta vreme fiind cu Mine, au n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine şi Eu întru Tatăl? De aceea, Ţie, Celui ce eşti necuprins, cu frică îţi strigăm:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;
Iisuse, Împăratule cel preaputernic;
Iisuse, Stăpâne cel îndelung-răbdător;
Iisuse, Mântuitorule cel preamilostiv;
Iisuse, păzitorul meu cel preabun;

Iisuse, curăţeşte păcatele mele;
Iisuse, ridică fărădelegile mele;
Iisuse, iartă nedreptăţile mele;
Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine;
Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 3-lea:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe Apostolii Tăi care şedeau în Ierusalim, îmbracă-mă şi pe mine cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, şi-mi dă mie să cânt Ţie cu dragoste: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Iisuse, Cel ce ai mulţime de îndurări, Care ai chemat pe vameşi şi pe păcătoşi şi pe cei necredincioşi, nu mă trece cu vederea acum pe mine cel asemenea lor; ci, ca nişte mir de mult preţ, primeşte cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fără de sfârşit;
Iisuse, frumuseţea cea prealuminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse, miluieşte-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse, învaţă-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse, luminează-mă pe mine întunecatul;
Iisuse, curăţeşte-mă pe mine, întinatul;
Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri îndoielnice având înăuntru, Petru se

afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup şi umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat şi, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale şi a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluieşte-mă; şi chemându-l i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta şi ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce strig şi grăiesc:

Iisuse, Ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumuseţătorul făpturilor;
Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minţii mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăveşte-mă de tot chinul;
Iisuse mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 5-lea:

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul legii cu sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, aşa ne scoate pe noi din lanţurile cu care şarpele ne-a împiedicat pe noi, prin patimile cele trupeşti şi prin îndemnările spre desfrânare şi prin trândăvirea cea rea, pe cei ce-Ţi cântăm Ţie: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile şi cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlpări a plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ţie cântare, strigând:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;
Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul prunciei mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereţilor mele;
Iisuse, lauda bătrâneţilor mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viaţa mea de după moarte;
Iisuse, liniştea mea la judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă ruşina pe mine atuncea;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 6-lea:

Vestirea şi graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii ai vieţuit, Cel ce eşti neajuns, şi durerile noastre le-ai ridicat, de unde, cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Răsărit-a în lume luminarea adevărului Tău şi s-a izgonit înşelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii nerăbdând tăria Ta au căzut, iar noi, dobândind mântuire, mulţumire îţi aducem, cântând aşa:

Iisuse, adevărul Cel ce izgoneşti înşelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor tăriilor;
Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă;
Iisuse, pâinea vieţii, satură-mă pe mine, cel flămând;
Iisuse, izvorul înţelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;
Iisuse, veşmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel întinat;
Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe

mine, nevrednicul;

Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele.

Iisuse, Cel ce afli pe cei ce Te caută, află şi sufletul meu;

Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă;

Iisuse, răscumpărătorul păcătoşilor, curăţeşte fărădelegile mele;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 7-lea:

Vrând să descoperi taina cea din veac ascunsă, ca un miel spre junghiere Te-ai adus, Iisuse, şi ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, şi ca un Dumnezeu din morţi ai înviat şi cu slavă la ceruri Te-ai înălţat şi ne-ai ridicat pe noi, care-Ţi cântăm Ţie: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din Fecioară, mai presus de fire S-a întrupat şi din mormânt a înviat, nestricând peceţile, şi la Apostoli prin uşile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea, minunându-ne, cu credinţă, strigăm acestea:

Iisuse, Cuvântul Cel necuprins;

Iisuse, Cuvântul Cel nevăzut;

Iisuse, puterea cea neajunsă;

Iisuse, înţelepciunea cea mai presus de cuget;

Iisuse, dumnezeirea cea de necuprins în scris;

Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;

Iisuse, împărăţia cea nebiruită;

Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârşit;

Iisuse, tăria cea preaînaltă;

Iisuse, puterea cea veşnică;

Iisuse, Făcătorul meu, miluieşte-mă;

Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 8-lea:

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deşartă şi mintea spre cele dumnezeieşti să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei ce cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul era între cei de jos, şi dintre cei de sus nicicum nu S-a despărţit Cel negrăit, când, de voie, pentru noi a pătimit şi, cu moartea Sa, moartea noastră a omorât-o şi cu învierea Sa, a dăruit viaţă celor ce-I cântă:

Iisuse, bucuria inimii;
Iisuse, tăria trupului;
Iisuse, lumina sufletului;
Iisuse, repejunea minţii;
Iisuse, bucuria cunoştinţei;
Iisuse, nădejdea cea aleasă;
Iisuse, pomenirea cea preaveşnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;
Iisuse, slava mea cea preaînaltă;
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăveşte preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi păcătoşii pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult-grăitori îi vedem tăcând ca nişte peşti fără de glas despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat eşti şi vieţu-

ieşti ca om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credinţă strigăm acestea:

Iisuse, Dumnezeul cel preaveşnic;
Iisuse, Împăratul împăraţilor;
Iisuse, Stăpânul stăpânilor;
Iisuse, Judecătorul celor vii şi al celor morţi;
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse, nu mă judeca pe mine după faptele mele;
Iisuse, curăţeşte-mă după mare mila Ta;
Iisuse, izgoneşte de la mine trândăvirea;
Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii;
Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuieşti lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea s-a preaînălţat numele Tău mai mult decât tot numele, şi de la toate făpturile cereşti şi pământeşti auzi: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Împărate cel preaveşnic, Mângâietorule cel adevărat, Hristoase, curăţeşte-ne pe noi de toată întinăciunea, precum ai curăţit pe cei zece leproşi şi ne tămăduieşte pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameşul, ca să cântăm Ţie cu umilinţă, acestea:

Iisuse, vistierul cel nestricat;
Iisuse, bogăţia cea neîmpuţinată;
Iisuse, hrana cea tare;
Iisuse, băutura cea nesecată;
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;
Iisuse, folositorul văduvelor;

Iisuse, apărătorul celor lipsiţi;
Iisuse, ajutătorul celor osteniţi;
Iisuse, îndreptătorul celor străini;
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
Iisuse, liniştea celor învăluiţi;
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut.
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte mă!

Condacul al 11-lea:

Cântare cu totul de umilinţă aduc Ţie, eu, nevrednicul, şi strig Ţie ca şi canaaneanca: Iisuse, miluieşte-mă, că nu am frică de Tine, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul şi cu patimi şi cu urgie este aprins, şi dă-mi tămăduire mie celui ce Ţi strig: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoştinţei, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului celui de Dumnezeu înţelepţitor, şi-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Aşa şi mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce grăiesc Ţie:

Iisuse, Împăratul meu cel preatare;
Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic;
Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;
Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit;
Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun;
Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat;
Iisuse, Stăpânul meu cel preamilosârd;
Iisuse, Mântuitorul meu cel preamilosârd;
Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;
Iisuse, tămăduieşte-mi trupul cel rănit cu păcatele;
Iisuse, curăţeşte-mi mintea de gândurile cele deşarte;
Iisuse, păzeşte-mi inima de poftele cele viclene;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 12-lea:

Dăruieşte-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, şi mă primeşte pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, şi mă cheamă pe mine trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, şi mă auzi pe mine, cel ce-Ţi cânt Ţie: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Slăvind învierea Ta, Te lăudăm toţi şi credem cu Toma, că Domn şi Dumnezeu eşti, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi va să judeci viii şi morţii. Atunci adică mă învredniceşte şederii de-a dreapta pe mine, cel ce zic:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuieşte-mă;
Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;
Iisuse, căldura cea iubită, încălzeşte-mă;
Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;
Iisuse, veşmântul cel luminat, înfrumuseţează-mă;
Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă;
Iisuse, piatra cea scumpă, străluceşte peste mine;
Iisuse, soarele dreptăţii, luminează-mă;
Iisuse, lumina cea sfântă, străluceşte peste mine;
Iisuse, de durerile cele sufleteşti şi trupeşti izbăveşte-mă;
Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului;
Iisuse, izbăveşte-mă de focul cel nestins şi de alte chinuri veşnice;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 13-lea:

O, preadulce şi întru-tot-îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primeşte acum această puţină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, şi păzeşte moştenirea Ta de vrăjmaşii cei văzuţi şi de cei nevăzuţi, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputinţe şi de foamete, de toate necazurile şi rănile cele aducătoare de moarte, şi din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toţi, care

cântăm Ţie: Aliluia (acest Condac se zice de trei ori.)

După aceasta se zice iarăşi Icosul întâi: Făcătorul îngerilor şi Doamne al puterilor... şi Condacul întâi: Apărătorule cel mai mare şi Doamne...

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos:

Făcută de Sfântul Isaac Sirul

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr şi lacrimi de întristare şi de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primeşte lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănile Tale, tămăduieşte rănile mele. Cu sângele Tău, curăţeşte sângele meu şi amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău cel de viaţă făcător. Fierea cu care vrăjmaşii Te-au adăpat să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalţe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Faţa Ta, cea batjocorită cu pălmuiri şi cu scuipări, să umple de strălucire faţa mea cea întinată în fărădelegi. Duhul Tău, pe care L-ai încredinţat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povăţuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăinţa, nici umilinţa care întorc pe fii la moştenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumeşti şi nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite şi nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, vistierul bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţă neştirbită şi inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele.

Dă-mi aşadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani şi mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne; să nu mă părăseşti. Am ieşit de la Tine; ieşi în căutarea mea. Du-mă la păşunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale prea-alese. Hrăneşte-mă împreună cu ele din verdeaţa dumnezeieştilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălaşul Tău şi se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea şi odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri şi în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învredniceşte şi pe mine, nevrednicul, cu harul şi cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

Biserica Mănăstirii Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil; Loc. Petru-Vodă, Neamţ

ACATIST
CĂTRE PREASFÂNTUL ŞI DE VIAŢĂ FĂCĂTORUL DUH, DUMNEZEUL NOSTRU

Condacul 1:

Veniţi toţi credincioşii să preaslăvim pogorârea Sfântului Duh, Cel Care din sânurile Tatălui a purces asupra Apostolilor, acoperind ca şi cu nişte ape pământul de cunoştinţa lui Dumnezeu şi învrednicind de harul cel de viaţă făcător al înfierii şi de slava cea de sus pe cei ce aleargă la El întru curăţie, sfinţind şi îndumnezeind pe cei ce strigă: Vino Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Icosul 1:

Îngerii cu feţe luminoase în ceruri neîncetat slavoslovesc pe Duhul Sfânt, după cuviinţa datorată Izvorului vieţii şi Luminii celei nematerialnice. Dimpreună cu ei Te preaslăvim şi noi, Duhule necuprins cu mintea, pentru milele Tale cele arăta-te şi cele ascunse, şi cu smerenie ne rugăm să fim adăpostiţi sub adumbrirea Ta cea fericită: Vino, Lumină adevărata, duhovnicească bucurie. Vino, Nor purtător de rouă şi negrăită frumuseţe. Vino şi primeşte ca pe un miros de bună mireasmă duhovnicească lauda noastră. Vino şi dă nouă să ne împărtăşim de bucuria purcederi Tale. Vino şi veseleşte-ne cu îmbelşugarea darurilor Tale. Vino, veşnicule Soare neapropiat şi întru noi îţi fă lăcaş. Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 2-lea:

În chipul limbilor de foc, întru lumină şi suflare, ca de vânt, de bucurie făcătoare, pogorându-Se Duhul Sfânt peste Apostoli, şi de văpaia Lui fiind cuprinşi, chemat-au pescarii întreaga lume la Biserica lui Hristos; necazuri şi nevoi

răbdând cu bucurie pe pământ şi pe ape, de morţile cele cumplite nu se spăimântau, în tot pământul ieşind vestirea cântării lor, celei de Dumnezeu insuflate: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Potir de ploaie dătător, izvorâtor de foc, care pe Muntele Sionului ai purces asupra Apostolilor, Ţie cântare îţi aducem, pe Tine te binecuvântăm şi îţi mulţumim Ţie, Dumnezeule, Duhule Sfinte:

Vino, Cela Ce sfinţeşti Biserica şi o păzeşti pe dânsa.

Vino şi dă un suflet şi o inimă celor ce cred întru Tine.

Vino şi aprinde evlavia noastră cea rece şi neroditoare.

Vino şi risipeşte negura necredinţei şi a răutăţii, care se îndeseşte pe pământ.

Vino şi călăuzeşte pe toţi, pe drumul vieţii celei drepte.

Vino şi ne povăţuieşte la tot adevărul.

Vino, Înţelepciune neajunsă, şi cu judecăţile cele de Tine ştiute, mântuieşte-mă.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 3-lea:

O, Prea Adâncă Taină! Dumnezeule, Duhule necuprins cu mintea, Care împreună cu Tatăl şi cu Fiul toate le-ai zidit! Tu ai împodobit cetele Îngerilor de sus, întru lăcaşul luminii celei neapropiate. Tu ai chemat la fiinţă, cu strălucirea slavei, cetele de foc ale luminătorilor cereşti. Unind Tu trup şi suflet într-o minunată alcătuire, zidit-ai neamul omenesc; pentru aceasta toată suflarea Te laudă şi cântă: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Alfa şi Omega, începutule şi sfârşitule, Tu, veşnicule Duh, cu necuprinsa putere a purtării deasupra apelor şi cu înfricoşata Ta îmbrăţişare ai adus pe toţi şi pe toate la viaţă. Din suflarea Ta cea de viaţă făcătoare a răsărit, din genunea cea fără chip, frumuseţea lumii celei întâi zidite, pentru care îţi strigăm:

Vino la noi, Preaînţeleptule Ziditor al lumii.

Vino, Cela ce eşti mare în micuţa floare, ca şi în luminătorii cerului.

Vino, Felurime negrăită şi frumuseţe veşnică.

Vino şi luminează întunecata netocmire a sufletului meu.

Vino şi ne arată pe noi zidire nouă întru Hristos.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 4-lea:

O, Duhule Preabun şi neajuns, din Care izvorăşte sfinţenia, Tu ai înveşmântat-o pe Preacurata Fecioară Măria cu strălucirea orbitoare şi neapropiată a dumnezeirii Tale, făcându-o Maică a lui Dumnezeu Cuvântul, împărătească a îngerilor, spre mântui-rea oamenilor. Cu puterea cea mai presus de lume, Tu i-ai umbrit pe Prooroci şi Apostoli, Tu i-ai purtat până în al treilea cer, Tu le-ai rănit inimile cu frumuseţea cea de sus, punând în graiul lor îndemn înflăcărat, cu care aduceau pe oameni la Dumnezeu. Tu îi preschimbi pe cei păcătoşi, iar ei, plini fiind de arzătoare bucurie, îţi cânta: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Prin Duhul Sfânt tot sufletul viază, şi cu puterea Lui se va scula spre Învierea cea de obşte toată zidirea, în ceasul de pe urmă al veacului acesta şi în cel dintâi al veacului ce va să vie. Ridică-ne atunci din groapă, Preabunule Mângâietor, nu spre osândă, ci spre a ne împărtăşi de fericire, întru Dumnezeiasca lumină, cu toţi sfinţii, cu rudele şi apropiaţii noştri.

Vino dar, şi ne izbăveşte de moartea sufletului.

Vino şi, înainte de sfârşitul nostru, şi ne îndestulează cu Trupul şi Sângele Mântuitorului Hristos.

Vino şi dă-ne să adormim în pace, cu cuget neîntinat.

Vino şi luminoasă fă scularea noastră din somnul morţii.

Vino şi ne învredniceşte ca să privim cu bucurie la zorii veşniciei.

Vino şi fă-ne fii ai nestricăciunii.

Vino şi luminează atunci, ca un soare, trupurile noastre cele fără de moarte.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 5-lea:

Auzind glasul Tău: „Dacă cineva însetează să vină la Mine şi să bea", rugămu-Te, Fiule al lui Dumnezeu, astâmpără-ne setea de viaţă duhovnicească şi dă-ne apa vieţii. Revarsă asupră-ne unda harului Duhului Sfânt, Celui Ce împreună cu Tine are izvor întru Tatăl, ca să nu mai însetăm în veac, toţi cei ce cântăm cu umilinţă: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Nestricăciosule şi neziditule, veşnicule, Preaînduratu-le Duh, apărătorule al celor drepţi, curăţitorule al păcătoşilor slobozeşte-ne de orice întinăciune, ca strălucirea luminii harului Tău să nu se stingă întru noi, cei care îţi cântăm:

Vino, Preabunule şi dă-ne umilinţă şi izvoare de lacrimi.

Vino şi ne învaţă să ne închinăm Ţie în duh şi adevăr.

Vino, Preaînaltule Adevăr, şi lămureşte îndoielile sărăcăcioasei mele înţelegeri.

Vino, Viaţă neîmbătrânitoare, şi ne primeşte din strâmtorarea veacului acesta pământesc.

Vino, Lumină veşnică, şi se vor risipi toate nălucirile şi spaimele.

Vino, Putere veşnic nouă, împrospătându-i pe copiii Tăi cei osteniţi.

Vino, Nemărginită bucurie, şi uitate vor fi vremelnicele întristări.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 6-lea:

Saltă, fiică a luminii, Sionule, sfântă maică! Împodobeş-

te-te, mărită mireasă, cu cerurile deopotrivă, strălucitoare Biserică sobornicească a lui Hristos! Asupră-ţi odihneşte Duhul Cel Preasfânt, Care tămăduieşte neputinţele, plineşte lipsurile, dăruieşte viaţă celor morţi şi îi aduce la viaţa veşnică pe toţi cei ce cu cuviinţă şi cu dreptate strigă: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

„În lume necazuri veţi avea", a zis Mântuitorul. Unde vom afla alinare şi cine ne va mângâia? Tu, Duhule Mângâietor, însuţi dezleagă întristarea noastră! Mijloceşte pentru noi cu suspinuri negrăite şi uşurează inimile celor care Te roagă:

Vino, Dulce Răcoare a celor osteniţi şi împovăraţi.

Vino, împreună grăitorule cu cei întemniţaţi şi adăpostul celor prigoniţi.

Vino şi miluieşte pe cei slăbănogiţi de sărăcie şi de foamete.

Vino şi tămăduieşte patimile trupurilor şi sufletelor noastre.

Vino şi cercetează pe toţi cei care însetează de lumina Ta.

Vino şi alină întristarea noastră cu nădejdea veşnicei bucurii.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 7-lea:

„Celui care huleşte împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta nici în veacul acesta, nici în cel viitor", a spus Domnul. Ascultând acest cuvânt străin ne cutremurăm, ca nu cumva să fim judecaţi cu cei neascultători şi cu luptătorii împotriva lui Dumnezeu. Nu lăsa, Duhule Sfinte, inima noastră să se plece spre cuvinte de vicleşug, întoarce din schisme, eresuri şi necredinţă pe toţi cei rătăciţi, iar pe întâi-născuţii Bisericii Tale învredniceşte-i să cânte în vecii vecilor: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Când S-a îndepărtat Duhul Sfânt de la Saul, atunci spaima şi neliniştea la cuprins, iar întunericul deznădăjduirii l-a coborât în cele mai de dedesubt; aşa mi s-a întâmplat

şi mie în ziua întristării şi împietririi cugetului meu căci m-am îndepărtat de la lumina Ta, ci dă-mi a Te chema necontenit. Ocrotirea sufletului meu până ce lumina Ta mă va lumina pe mine cel împuţinat la suflet:

Vino dar, şi nu mă lepăda pentru cârtirea şi nerăbdarea mea.

Vino şi potoleşte cumplita vijelie a tulburării şi a aprinderii.

Vino şi odihneşte pe cei necăjiţi de strâmtorările vieţii.

Vino şi îmblânzeşte inima în ziua împietririi şi a mâniei.

Vino şi surpă urzelile, tulburările şi spaimele duhurilor întunericului.

Vino şi dă-ne, cu suflarea Ta, inimă zdrobită, ca prin răbdare să mântuim sufletele noastre.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 8-lea:

Mântuieşte-mă, Cerescule Părinte! Săraci suntem, neputincioşi şi orbi, şi goi duhovniceşte! Dăruieşte-ne aurul Tău, cel curăţit în foc, cu veşmânt alb acoperă ruşinea noastră, vindecă ochii noştri cu alifia Ta. Pogoară şi în vasele necurate ale sufletelor noastre harul Preasfântului Tău Duh, Cel de viaţă făcător, învrednicindu-ne bucuriei celei de-a doua naşteri pe toţi cei ce cântăm: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Ca Turnul Babel se prăbuşeşte fericirea pământească. Jalnice sunt toate strădaniile omeneşti. Bine îmi este mie că m-ai smerit, că în păcate şi căderi mi-ai acoperit toată slăbiciunea şi nimicnicia. Fără de Tine nimic nu putem face, dar nădăjduim că ne vom mântui prin harul Tău, grăind:

Vino dar, Unule Preaînţeleptule Ziditor al vieţii.

Vino şi lămureşte-ne căile Tale cele neînţelese.

Vino precum un fulger şi luminează sfârşitul vieţii noastre pământeşti.

Vino şi binecuvântează tot începutul bun pe care îl punem.

Vino şi fii nouă ajutător la fapte bune.

Vino şi luminează mintea noastră în ceasul descumpănirii.

Vino şi dăruieşte duh de pocăinţă, ca să se risipească prin acesta scârbele ce stau să vină asupra lumii spre pedepsire.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 9-lea:

Atât a iubit Dumnezeu lumea, că şi pe Fiul Său Cel Unul Născut L-a dat, Care S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara, şi Şi-a întins pe Cruce mâinile Sale de ziditor al lumii, iar prin sângele Său răscumpărat-a din păcat şi moarte întreaga lume! Pentru aceea, toată zidirea, aşteptând libertatea măririi fiilor lui Dumnezeu, cântă Tatălui Care a iubit Fiul, Care a răscumpărat şi Duhului Care sfinţeşte: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Duhul Cel Făcător de viaţă, Care S-a pogorât asupra lui Hristos la Iordan, în chip de porumbel a odihnit şi asupra mea, când mă aflam în scăldătoarea Sfântului Botez; s-a întunecat însă lucrarea bunătăţii Sale din pricina negurei greşalelor mele. Pentru aceea, precum aşteaptă zorii drumeţul rătăcit noaptea în pădure, aşa şi eu însetez de razele Tale, Bunule, ca să nu pier cu totul:

Vino dar, la cel pecetluit cu Numele Tău cel înfricoşat.

Vino dar, şi uşurează cugetul chinuit şi pârjolit fără cruţare.

Vino şi înnoieşte întru mine chipul Tău ce s-a întunecat.

Vino şi risipeşte nălucile cele născute din păcat.

Vino şi mă învaţă să împărtăşesc durerile străine,

Vino şi pleacă-mă să iubesc întreaga Ta zidire.

Vino şi dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 10-lea:

Duhul Sfânt naşte a doua oară pe om spre viaţa veşnică, Duhul Sfânt însufleţeşte pe mucenici, sfinţeşte preoţii, încu-

nunează pe cei drepţi, face din pâine şi vin însuşi Dumnezeiescul Trup şi Sânge. O, adâncul bogăţiei şi înţelepciunii lui Dumnezeu! Dă-ne cununa darurilor Tale dragostea veşnică şi atotiertătoare, care se întristează pentru vrăjmaşi şi vrea ca toţi să fie mântuiţi: ca, lămuriţi fiind prin ea, ca nişte fii ai luminii să strigăm: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Cine ne va despărţi de dragostea lui Dumnezeu: scârba, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foamea, sau golătatea, sau nevoia, sau sabia? Dacă ne vom lipsi chiar de toate cele de pe pământ, avem moştenire nepieritoare în ceruri; ci dă-ne Doamne, să Te iubim nu numai cu cuvântul sau cu limba, ci şi cu fapta nemincinoasă şi cu nevoinţa întregii vieţi:

Vino dar, Atotputernicule Duh, şi ne sporeşte credinţa cea atotbiruitoare.

Vino şi ne dă îndrăzneală în rugăciune.

Vino şi încălzeşte-ne inimile, ca să nu se răcească dragostea noastră din pricina prea multor fărădelegi.

Vino şi dă-ne să nu cădem în vreme de prigoană şi de batjocorire a credinţei.

Vino şi ne păzeşte de ispite peste puteri şi de sminteli.

Vino şi înviază inimile noastre prin înrourarea Ta.

Vino, tămăduieşte-ne, sfinţeşte-ne şi ne ridică, Bunule, cu harul Tău.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 11-lea:

Acestea zice Domnul: „Vărsa-voi Duhul Meu peste tot trupul, şi fiii şi fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voştri visuri vor visa, iar tinerii voştri vor vedea vedenii". Duhule Prea Dorit, dă-ne doar o fărâmitură de la masa fiilor celor aleşi ai mângâierii Tale, celor care cu umilinţă, îţi strigăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Acolo unde ai răsărit, fie şi doar pentru o clipă, în locul cel de taină al sufletului, strălucind ca un fulger, neuitată e frumuseţea descoperirii Tale, prin care se preschimbă, cu preschimbare dumnezeiască şi înfricoşată cuviinţă, făptura cea de tină; înv redniceşte-ne, Bunule Mângâietor, încă din viaţa pământească să Te vedem cu inima curată, noi, cei care strigăm:

Vino, Fulgere, dătător de lumină veşniciei.

Vino şi luminează-ne cu strălucirea cea neînserată.

Vino, Vistierul smereniei şi Veselia celor blânzi.

Vino, Apă Vie, şi răcoreşte-ne arşiţa patimilor.

Vino, că departe de Tine nu aflăm linişte şi tihnă.

Vino, că împreună cu Tine pretutindenea este împărăţia Cerurilor.

Vino şi întipăreşte-ne în suflet chipul Tău cel ca de soare.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 12-lea:

Râu nesecat al harului, Cela Ce ierţi păcatele, Duhule Sfinte! Primeşte rugăciunea noastră pentru întreaga lume, pentru cei credincioşi şi pentru cei necredincioşi şi pentru fiii neascultării, şi pe toţi adună-i în împărăţia Sfintei Treimi, ca să se ruşineze de Tine şi cel din urmă vrăjmaş, moartea, iar lumea, renăscută prin focul curăţitor, să cânte cântarea cea nouă a nemuririi: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Văd cu duhul cetatea lui Dumnezeu, Ierusalimul ceresc, ca pe o mireasă împodobită, cu chip de soare, în sărbătoare. Aud săltarea drepţilor la Cina Domnului, aud glasurile îngerilor şi pe Prealuminatul nostru Domn între aleşii Săi, iar durerea, întristarea şi suspinarea fug Împărate Ceresc, Duhule Sfinte, înv redniceşte-ne prin înşeptită cunună a darurilor Tale să ne împărtăşim în Domnul de bucuria veşnică, noi, toţi cei care strigăm:

Vino, Bunule, şi trezeşte în noi setea de viaţă de dincolo

de mormânt.

Vino şi aprinde în inimile noastre dorirea vieţii veacului celui adevărat.

Vino şi ne descoperă bucuria Împărăţiei care va să vină.

Vino şi dă-ne haina strălucitoare ca zăpada a curăţiei.

Vino şi umple-ne cu strălucirea dumnezeirii Tale.

Vino şi ia-ne la nunta Mielului.

Vino şi ne învredniceşte să împărăţim în slava Ta cea Veşnică.

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte şi Te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 13-lea:

O, noian purtător de lumină al iubirii celei mântuitoare, Duhule Făcător de viaţă! Încălzeşte cu suflarea venirii Tale neamul omenesc cel îngheţat întru fărădelegi, grăbeşte pieirea răului cu nepătrunsele Tale judecăţi şi ne descoperă cum să prăznuim în veşnicie adevărul cei Dumnezeiesc, astfel ca să fie Dumnezeu totul întru toate, şi cele cereşti şi cele pământeşti şi cei izbăviţi din iad, dimpreună să cânte: Aliluia!

(Acest Condac se zice de trei ori).

Apoi se zice iarăşi Icosul întâi: Îngerii cu feţe luminoase... şi Condacul întâi: Veniţi toţi credincioşii să preaslăvim...;

RUGĂCIUNE

CĂTRE PREA SFÂNTUL DUH DUMNEZEU

Duhule Sfinte! Cela ce umpli întreaga lume şi dăruieşti viaţă tuturor, îndepărtându-Te de oamenii cei întinaţi, cu umilinţă mă rog Ţie: nu Te mânia de necurăţia sufletului meu, ci vino şi Te sălăşluieşte întru mine şi mă curăţeşte de toată întinăciunea păcatului ca, prin ajutorul Tău, să petrec cealaltă vreme a vieţii mele întru pocăinţă şi în lucrarea faptelor celor bune, şi aşa să Te preamăresc împreună cu Tatăl şi cu Fiul, în vecii vecilor. Amin!

CANONUL SFINTEI CRUCI

(Alcătuit de Cesarie Daponte)

Începutul se face ca la Canonul Preasfintei Treimi (vezi la pg. 315):

Preotul dă obişnuita binecuvântare şi strana zice: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă.... (caută la pg. 27) Apoi: Cred întru unul Dumnezeu, ... (caută la pg. 22)

Cântarea I-a, glasul al 4-lea: Irmosul:

Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duhul şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: De viaţă făcătoare Cruce, mântuieşte-mă

Sceptru sfânt al lui Hristos, însufleţit de Duhul, Cruce prea cinstită Sfânta Elena văzându-te, a strigat ţie: bucură-te mărirea lui Hristos, prin care toţi cu mărire ne-am îmbrăcat.

Neînvinsă putere a credincioşilor, care se roagă ţie: bucură-te Cruce întreit fericită, bucură-te sabie, care tai coarnele demonilor; bucură-te preasfânt pom cu frumoase roade.

Slavă...

Toiag ce ai odrăslit pe fântâna vieţii, Hristos: bucură-te rod din care mâncând noi, viaţă câştigăm, bucură-te semn mărit al Stăpânului, de care se vor cutremura pământul şi cele cereşti.

Şi acum...

Veselia îngerilor, bucură-te mântuirea oamenilor, rană demonilor de mult suspin, prealăudată de viaţă purtătoare Cruce, tu eşti mântuirea şi sprijinirea celor osteniţi.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Pe ai tăi cântăriţi, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat, întăreşte-i, pe cei ce s-au împreunat ceată duhovnicească şi întru dumnezeiasca ta mărire, cununilor măririi învredniceşte-i.

Cruce începutul mântuirii, Cruce bucuria Mucenicilor, predica Apostolilor, unitatea Bisericii, acoperă, apără şi îngrădeşte pe cei ce se laudă întru tăria ta.

Legiuirile demonilor se încing cu însemnarea ta puternică, pentru care bucură-te, strigăm ţie: bucură-te prin care s-a unit pământul cu cerul şi omul s-a îndumnezeit.

Slavă...

Bucură-te calea, ce duci la locaşurile cele cereşti, bucură-te arma lui Iisus al meu cea strălucită, bucură-te coroana împăraţilor, bucură-te mântuirea a toată lumea, bucură-te toiagul îndreptării.

Şi acum...

Bucură-te toiagul împărăţiei şi al puterii; bucură-te toiagul lui Hristos, pe care l-a trimis Domnul din Sion, bucură-te pom nemuritor sub care toţi se adăpostesc.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Cel ce şade pe scaunul dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus, Dumnezeu Cel preaînalt, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase puterii Tale.

Bine te cuvântăm din inimă, numindu-te scaun picioarelor Domnului întru care ne închinăm preasfântă; bucură-te, Cruce şi înălţăm pe Cel ce a înălţat firea cea căzută, prin păcatul strămoşului.

Iordanul mărturiseşte dumnezeiască puterea ta cea înfricoşată, Cruce a Domnului, oprindu-se mai presus de înţeles şi loc Patriarhului ce trecea dând şi securea lui Elisei ridicând-o.

Bucură-te ceea ce pe şerpi îi ucideai în pustie, fiind

privită, bucură-te lumina Domnului care luminezi toate marginile, bucură-te boldul barbarilor, surparea idolilor şi pierderea iudeilor.

Slavă...

Insulele şi tot uscatul cu scump numele tău se laudă, lau-da lumii, Cruce de viaţă purtătoare, înalţă fruntea tuturor celor însemnaţi cu numele lui Hristos şi înfrânge întărâtarea potrivnicilor.

Şi acum...

Strigăm ţie, ca unui însufleţit: bucură-te lemn întreit fericit, bucură-te lemn de viaţă dătător, bucură-te pururi închinată de îngeri şi de oameni, bucură-te lauda cerului şi a pământului, mântuieşte-ne cu puterea ta.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel ce este peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Armă de Dumnezeu făurită, pavăză credinţei, puterea cea neclintită de războaie, Crucea Domnului, bucură-te sabia creştinilor cea cu două tăişuri, bucură-te prin care agarenii se înfrâng şi semne de biruinţă se ridică.

Tărie şi întărirea oamenilor, Cruce cinstită, scară ce ai avut pe Dumnezeu răstignit pe tine, bucură-te prevestirea tuturor Profeţilor, bucură-te prin care lumea s-a sfinţit şi satana s-a înfrânt.

Patimă mărită, bucură-te culmea patimilor Domnului, ce de voie a pătimit, şi din care dumnezeiască bătură a izvorât tuturor, preacuratul sângele Său şi am băut noi oamenii cei însetaţi.

Slavă...

Cu curgerile dumnezeiescului sânge udându-te, Preasfântă Cruce de Dumnezeu cinstită, mântuieşte din nevoie, de

ciumă şi de foamete pe cei care cu credinţă strigă ţie: bucură-te fântână care adăpi pe toţi cu apele cele mântuitoare.

Şi acum...

Binecuvântează Doamne cu harul Crucii Tale, pe preoţi şi pe împăraţi, oastea şi tot alesul tău popor, care cu credinţă se închină Crucii Tale celei în chipul luminii.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu mâinile, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Tot pământul ne închinăm şi cântăm sfânt numele tău, Cruce preaînaltă, fiind cinstit îngerilor şi înfricoşat chiar şi căpeteniilor demonilor.

Sfânta Elena cunoscând că din pământ a strălucit semnul cel preavestit al împărăţiei creştineşti, bucură-te striga ţie, bucură-te, mărirea noastră şi întărirea.

Slavă...

Iată şi noi strigăm ţie, bucură-te Crucea Domnului cea preamărită, bucură-te nădejdea noastră, bucură-te, că pe toţi ne înalţi cu dumnezeiască înălţarea ta, cea în toată lumea.

Şi acum...

Pricina bucuriei fiind, ne bucurăm credincioşii de puterea ta şi ne închinăm ţie strigând: bucură-te luminător prealuminos, bucură-te păzitoarea pruncilor cea prealăudată.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

N-au slujit făpturii cugetătorii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntându-o se bucurau cântând: prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Punte care duci de la pământ la cele cereşti, bucură-te, bucură-te semnul prin care arma cea de foc s-a depărtat şi tâl-

harul în rai a intrat bucurându-se; deci laud şi eu puterea ta.

Izvorâtoare de viaţă, Cruce, frumuseţea preoţilor, bucură-te, temeiul Bisericii noastre, liniştea a toată lumea, păzirea pocăinţei, şi a fecioriei, bucură-te lemnul nestricăciunii.

Trandafir mirositor, bucură-te floare neveştejită, toiag care ai înverzit mântuirea noastră, bucură-te masa vieţii care ai pâinea cea înainte pusă, bucură-te hrana celor flămânzi şi limanul celor din furtună.

Slavă...

Te laudă marginile fericindu-te, şi strigă ţie: bucură-te carul în care ca un uriaş, Dumnezeu bucurându-se a cutreierat adâncul şi cerul, până la marginile cerurilor.

Şi acum...

Curăţitoarea tuturor, bucură-te preţioasă Cruce, bucură-te întărirea a toată lumea, prin care, înălţându-te, împreună ne înălţăm, şi diavolul cade în prăpastia iadului cea gătită lui.

Cântarea a 8-a: Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul, lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Din fântâna cea mântuitoare a dumnezeieştii Cruci, ape de Dumnezeu izvorâte, toţi să scoatem cu îndestulare, din coasta Celui ce ne-a plăsmuit pe noi, care din inimă strigăm şi cu credinţă cântăm: pe preacinstita Crucea Domnului o lăudăm, şi o preaînălţăm întru toţi vecii.

Între cer şi pământ te-ai întărit, ca o scară, Cruce a Domnului, preafrumoasă, ca noi oamenii să alergăm pe suişul tău la cele cereşti, cântând: pe preacinstita Cruce o lăudăm şi o preaînălţăm întru toţi vecii.

Tu eşti locul pe care picioarele Domnului cele sfinte au stătut, prin aceea ne închinăm ţie, Cruce, cea în chipul soarelui, desfătarea sihaştrilor, semnul cel strălucit al biruinţei Atotţii-

torului asupra lui Veliar, patul cel primitor de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Morţii prin tine înviază, că ai purtat pe Omorâtorul morţii, orbii iarăşi văd, urechile se deschid, demonii se alungă, patimile se depărtează, vistierie a mii de bunătăţi, Crucea Mântuitorului, cheia raiului.

Şi acum...

Arătatu-te-ai lui Constantin cel Mare, împăratul bunei credinţe. O!, preacinstită Cruce, de Dumnezeu dăruită şi cu totul preaminunată şi decât razele soarelui mai strălucitoare, pentru aceea pe Tine Doamne, Te lăudăm, şi Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Tot neamul pământesc să salte, cu duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Îndreptează viaţa noastră, a celor ce ne închinăm ţie, Cruce preafericită, spre poruncile lui Hristos, ca bucurându-ne să strigăm ţie: bucură-te dezlegarea de blestem; căci S-a întins pe tine Domnul, care blestemul a dezlegat şi în locu-i binecuvântare ne-a adus.

Înălţatu-s-a peste tot pământul, mărirea ta Cruce şi a umplut şi cele cereşti: pentru aceea pururi bucură-te, strigăm ţie: bucură-te prin care toate neamurile ne-am mântuit, închinându-ne nedespărţitei Treimi: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu eşti Crucea cu care de demult Moise marea a despărţit; tu eşti toiagul lui Aaron ce a odrăslit, tu eşti lemnul ce a îndulcit apele Merei, ţie strigăm: bucură-te cea proorocită de profeţi, făcătoare de minuni în tot timpul.

Din tot sufletul, bucură-te, strigăm ţie, Cruce preasfântă, cu tine ne pecetluim pe noi, pe cetăţi, corăbii, veşminte şi toate lucrurile cu sfânt chipul tău le însemnăm şi în tine

încredinţându-ne învingem.

Slavă...

Înalţă Hristoase obştea noastră, a celor ce slujim Ţie şi ne închinăm făcătoarei de viaţă Cruci, înfricoşatelor şi sfintelor Tale patimi şi biruieşte pe cei potrivnici, ca toţi să cunoască nebiruita putere a sfintei Crucii Tale.

Şi acum...

Mântuieşte-mă cu harul preacuratei Maicii Tale, rogu-mă, şi cu dumnezeiască putere cea de viaţă dătătoarei Cruci, ce ai răbdat, o Iisuse îndelung răbdătorule şi mult îndurate, ca să mântuieşti făptura cea stricată, care poartă chipul şi asemănarea Ta.

ACATISTUL SFINTEI CRUCI

Troparul. Glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta; biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Condacele şi Icoasele

Condacul 1:

O, de trei ori fericită şi preacinstită Cruce, ţie ne închinăm credincioşii şi te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălţare; ci ca o pavăză şi armă nebiruită, ocroteşte şi acoperă cu darul tău, pe cei ce cântă: bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Icosul 1:

Îngerii din cer în chip nevăzut înconjoară cu frică Crucea cea de viaţă purtătoare şi, văzând-o că dă credincioşilor acum har de lumină dătător, cu strălucire, se spăimântează şi stau zicând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a lumii;

Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, că izvorăşti tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, că luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viaţă mirositor şi vistieria minunilor;
Bucură-te, preafericită şi de daruri dătătoare;
Bucură-te, că eşti dumnezeiesc aşternut picioarelor;
Bucură-te, că te-ai aşezat spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus;
Bucură-te, prin care se binecuvintează zidirea;
Bucură-te, prin care este închinat Ziditorul;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 2-lea:

Văzându-se Sfânta Elena pe sineşi întru dorire, a zis împăratului cu îndrăznire: lucrul cel preadorit sufletului tău se arată prea de bucurie osârdiei mele; căutând însă arma cea biruitoare pentru tine, precum zici, cântă: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Cunoştinţa cea necunoscută mai înainte, împărăteasa cunoscând-o, a strigat către cei ce slujeau: din sânurile pământului siliţi-vă în grabă a afla şi Crucea a mi-o da, către care privind cu frică a zis, cântând aşa:

Bucură-te, semnul adevăratei bucurii;
Bucură-te, izbăvirea vechiului blestem;
Bucură-te, comoară, pentru zavistie în pământ ascunsă;
Bucură-te, ceea ce te-ai arătat cu stele închipuită;
Bucură-te, Cinstită Cruce cu împătrite raze în chipul focului;
Bucură-te, scară pe înălţime rezemată, mai înainte oarecând arătată;
Bucură-te, lumina îngerilor cea cu alinare închipuită;
Bucură-te, rana diavolilor cea mult suspinată;
Bucură-te, odor veselitor al Cuvântului;
Bucură-te, stingătoarea focului rătăcirii;

Bucură-te, Cinstită Cruce, apărătoare a deznădăjduiţilor;
Bucură-te, tare apărătoare a celor ce bine călătoresc;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 3-lea:

Puterea Lemnului s-a arătat atunci, spre adevărata încredinţare a tuturor, şi pe cea fără de glas şi moartă, spre viaţă o a sculat; înfricoşătoare privire celor ce vor a culege mântuire, când cântă aşa: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având Sfânta Elena arma cea nebiruită, a alergat către fiul său; iar el, tare săltând îndată, Crucea cea prea mare cunoscând-o, se bucura, şi cu săltările ca şi cu nişte cântări, zicea către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cinstită Cruce, vasul luminii;
Bucură-te, Cinstită Cruce, vistierul vieţii;
Bucură-te, dătătoarea darurilor Duhului;
Bucură-te, limanul cel neînviforat al celor ce călătoresc pe mare;
Bucură-te, masa care ţii ca pe o Jertfă pe Hristos;
Bucură-te, viţă care porţi Strugurele cel copt care dă vinul cel tainic:
Bucură-te, că păzeşti sceptrurile împăraţilor;
Bucură-te, că zdrobeşti capetele balaurilor;
Bucură-te, strălucită cunoştinţă a credinţei;
Bucură-te, păzitoare a toată lumea;
Bucură-te, binecuvântarea lui Dumnezeu către muritori;
Bucură-te, mijlocirea către Dumnezeu a celor muritori;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 4-lea:

Dumnezeiasca râvnă întru sineşi luând Sfânta Elena, cu osârdie a căutat şi a aflat Crucea care în pământ era ascunsă şi pe cer împăratului se arătase, pe care lăudând-o, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

În chipul soarelui s-a arătat Crucea în lume, şi toţi de luminare umplându-se, şi ca şi către o stea alergând, o văd pe aceasta ca pe o pricinuitoare de bunătăţi, înălţată de mâinile cele sfinte, pe care lăudând-o, au zis:

Bucură-te, raza Soarelui celui gândit;
Bucură-te, izvorul Mirului celui nedeşertat;
Bucură-te, chemarea lui Adam şi a Evei;
Bucură-te, omorârea stăpânitorilor iadului;
Bucură-te, că înălţându-te împreună acum, pe noi ne înalţi;
Bucură-te, că închinându-te pe suflete le sfinţeşti;
Bucură-te, lauda Apostolilor cea în lume propovăduită;
Bucură-te, tăria nevoitorilor cea preaiubită;
Bucură-te, Cinstită Cruce, mustrarea evreilor;
Bucură-te, lauda credincioşilor;
Bucură-te, prin care s-a surpat iadul;
Bucură-te, prin care a răsărit Darul;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 5-lea:

Lemnul cel de Dumnezeu dăruit, privindu-l toţi, la acoperământul lui acum să alergăm, şi ca pe o armă ţinându-l, printr-însul să biruim taberele vrăjmaşilor şi, pipăind pe Cel nepipăit, cu bucurie să cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzut-a lumină din cer marele Constantin, arătându-se semnul Crucii cu stele, întru care şi biruind mulţimea vrăjmaşilor, s-a sârguit de a descoperit lemnul Crucii şi a zis către dânsul unele ca acestea:

Bucură-te, marginea sfatului celui negrăit;
Bucură-te, tăria poporului celui binecuvântat;
Bucură-te, cel ce înfrângi taberele vrăjmaşilor;
Bucură-te, cel ce arzi cu văpaia pe demoni;
Bucură-te, sceptrul ceresc al împărăteştii oşti;

Bucură-te, armă nebiruită a iubitoarei de Hristos oşti;
Bucură-te, ceea ce dobori sprânceana barbarilor;
Bucură-te, ceea ce ocârmuieşti sufletele oamenilor;
Bucură-te, izbăvitoarea multor răutăţi;
Bucură-te, dăruitoarea multor bunătăţi;
Bucură-te, prin care saltă purtătorii de Hristos;
Bucură-te, prin care iudeii se tânguiesc;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 6-lea:

Scară până la cer s-a făcut Crucea Domnului, pe toţi suindu-i de la pământ către înălţimea cerului, ca să locuiască împreună şi totdeauna cu cetele îngerilor, lăsând pe cele ce sunt acum ca pe cele ce nu sunt şi ştiind ei a cânta: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Lumină, Mântuitorule, strălucind peste toţi cei din iad, ai luminat pe cei ce zăceau jos; iar portarii iadului, nesuferind raza Ta, ca nişte morţi au căzut, şi cei ce s-au izbăvit de dânşii, acum, văzând Crucea, cântă aşa:

Bucură-te, învierea celor omorâţi;
Bucură-te, izbăvirea celor ce se tânguiesc;
Bucură-te, deşertarea vistieriilor iadului;
Bucură-te, câştigarea desfătării raiului;
Bucură-te, toiag care pe oastea egipteană o ai afundat;
Bucură-te, că iarăşi pe poporul israelitean l-ai adăpat;
Bucură-te, lemn însufleţit, a tâlharului mântuire;
Bucură-te, trandafir bine mirositor, a bine-credincioşilor mirosire;
Bucură-te, hrana celor ce flămânzesc întru Duhul;
Bucură-te, pecetea pe care oamenii o au luat;
Bucură-te, Cinstită Cruce, uşa tainelor;
Bucură-te, prin care se revarsă râuri dumnezeieşti;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 7-lea:

Moise, vrând preamult truditul neam al mântui din stricăciune, te-ai dat lui ca un toiag, dar te-ai cunoscut lui şi semn dumnezeiesc. Pentru aceea s-a spăimântat, Cruce cinstită, de tăria ta, cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Cel ce de demult a dat Lege văzătorului de Dumnezeu în Sinai, de voie pe Cruce S-a pironit pentru cei fără-de-lege, de bărbaţii cei fără de lege şi blestemul cel vechi al Legii l-a dezlegat, ca puterea Crucii văzând-o toţi acum să cânte:

Bucură-te, ridicarea celor căzuţi;
Bucură-te, îndreptarea celor robiţi de patimile lumeşti;
Bucură-te, înnoirea învierii lui Hristos;
Bucură-te, dumnezeiască desfătare a monahilor;
Bucură-te, copac bine înfrunzit sub care se adăpostesc credincioşii;
Bucură-te, Lemn de prooroci vestit a fi pe pământ sădit;
Bucură-te, ajutorul împărăţiei împotriva vrăjmaşilor;
Bucură-te, apărare tare a cetăţii;
Bucură-te, a Dreptului Judecător arătare;
Bucură-te, a greşiţilor osândire;
Bucură-te, Cinstită Cruce, sprijinirea sărmanilor;
Bucură-te, Cinstită Cruce, îmbogăţirea săracilor;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 8-lea:

Străină minune văzând, străină viaţă să vieţuim, mintea la cer înălţând-o; că pentru aceasta Hristos pe Cruce S-a pironit şi cu trupul a pătimit, vrând a-i trage la Sine pe cei ce cântă Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:.

Tot a venit din înălţime, avându-şi dumnezeirea, singur Cuvântul cel mai înainte de veacuri şi, născându-Se din

Fecioară Maică şi lumii arătându-Se om smerit şi Crucea primind, a făcut vii pe cei ce cântă Lui:

Bucură-te, Cinstită Cruce, arma păcii;
Bucură-te, semnul călătorilor;
Bucură-te, înţelepciunea şi întărirea celor ce se mântuiesc;
Bucură-te, nebunia şi sfărâmarea celor ce dosădesc;
Bucură-te, sad bine rodit, nemuritor şi de viaţă purtător;
Bucură-te, floare, care ai înflorit mântuirea noastră;
Bucură-te, că împreunezi pe cele de pe pământ cu cele de sus;
Bucură-te, că luminezi inimile celor de jos;
Bucură-te, prin care stricăciunea s-a stricat;
Bucură-te, prin care mâhnirea s-a pierdut;
Bucură-te, bogăţia bunătăţilor celor înmiite;
Bucură-te, lauda credincioşilor cea de mii de ori numită;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 9-lea:

A căzut tabăra demonilor cea cu tot felul de săgeţi întrarmată şi neamul evreilor s-a ruşinat, văzând ei că de către toţi cu dor Crucea este închinată şi că de-a pururea izvorăşte tămăduiri celor ce cântă: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Râurile cugetelor celor de rea credinţă s-au oprit, fiind pironit pe lemn Tu, Hristoase; căci, cu adevărat, nu se pricep cum şi Cruce ai suferit şi de stricăciune ai scăpat; iar noi, Învierea Ta slăvind-o, cântăm:

Bucură-te, înălţimea înţelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, adâncimea Proniei Lui;
Bucură-te, necunoştinţa necuvântătorilor bârfitori;
Bucură-te, pierderea nebunilor de stele vrăjitori;
Bucură-te, că arăţi învierea lui Hristos;
Bucură-te, că pătimirile Lui le înnoieşti;
Bucură-te, ceea ce călcarea de poruncă a celor dintâi zidiţi

o ai dezlegat;

Bucură-te, ceea ce intrările raiului le-ai deschis;

Bucură-te, Cinstită Cruce, cea de toţi cei drept-credincioşi cinstită;

Bucură-te, a neamurilor celor necredincioase potrivnică;

Bucură-te, Cinstită Cruce, doctorul celor ce bolesc;

Bucură-te, de-a pururea ajutătoare a celor ce se roagă ţie;

Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 10-lea:

Lumea vrând a o mântui, Împodobitorul lumii la dânsa S-a pogorât în chip de negrăit şi, întrupat fiind, Crucea a suferit, şi pentru noi pe toate ca noi le primeşte; pentru aceea şi izbăvindu-ne pe noi, de la toţi aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid nebiruit şi dumnezeiesc al lumii te înţelegem, o, purtătoare de viaţă Cruce; că Făcătorul cerului şi al pământului pe tine gătindu-te, îşi întinde mâinile - străină auzire - şi pe toţi învaţă a cânta:

Bucură-te, temeiul dreptei credinţe;

Bucură-te, biruinţa creştinilor;

Bucură-te, că pe Amalec cel gândit l-ai înfrânt;

Bucură-te, că de mâinile lui Iacov mai înainte te-ai închipuit;

Bucură-te, că tu umbrele cele prea vechi le-ai înnoit;

Bucură-te, că tu glasurile cele de prooroci grăite le-ai împlinit;

Bucură-te, că ai purtat pe Mântuitorul tuturor;

Bucură-te, că ai stricat pe stricătorul sufletelor;

Bucură-te, prin care cu îngerii ne-am unit;

Bucură-te, prin care cu lumina ne-am strălucit;

Bucură-te, că cinstindu-te, ţie ne închinăm;

Bucură-te, că strigând, ţie glăsuim;

Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 11-lea:

Cântarea toată se micşorează, vrând a urma mulţimii minunilor tale, fiindcă de-ţi vom aduce ţie, o preacinstită Cruce, mulţime de laude, nimic vrednic nu împlinim, faţă de cele ce ai dat nouă, dar cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Strălucire de lumină dătătoare, celor ce sunt întru întuneric se dăruieşte Crucea aceasta de viată dătătoare; că lumina cea nematerialnică a primit-o şi spre dumnezeiască cunoştinţă pe toţi povăţuieşte şi, înălţându-se acum, pe mintea noastră o înalţă a cânta acestea:

Bucură-te, luminătorul cel ce te arăţi celor ce sunt întru întuneric;

Bucură-te, stea, care străluceşti lumea;

Bucură-te, fulger, care orbeşti pe ucigaşii lui Hristos;

Bucură-te, trăsnet, care slăbănogeşti pe cei necredincioşi;

Bucură-te, că ai strălucit cetele dreptmăritorilor;

Bucură-te, că ai risipit capiştele idolilor;

Bucură-te, al căreia chip din cer s-a arătat;

Bucură-te, al căreia dar pe vicleşuguri le-a gonit;

Bucură-te, ceea ce însemnezi omorârea trupului;

Bucură-te, ceea ce omori pornirea patimilor;

Bucură-te, pe care Hristos S-a răstignit;

Bucură-te, prin care toată lumea s-a mântuit;

Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 12-lea:

Har voind Hristos a da oamenilor, mâinile pe lemn îşi întinde şi neamurile toate împreună le cheamă, şi Împărăţia cerurilor o dă tuturor celor ce cu vrednicie şi cu credinţă cântă cântare: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând cântarea ta, te lăudăm cu dor pe tine lemnul

Domnului ca pe un însufleţit; că pe tine pironindu-se cu trupul Cel ce stăpâneşte peste puterile cele de sus, ne-a sfinţit, ne-a mărit şi ne-a învăţat a zice acestea:

Bucură-te, Cinstită Cruce, arma cea înţelegătoare;

Bucură-te, sfânta privire a sfinţilor;

Bucură-te, înainte-propovăduirea proorocilor şi a drepţilor;

Bucură-te, purtătoare de lumină, meşteşugire a lui Hristos;

Bucură-te, frumuseţea şi cununa drept-credincioşilor ocârmuitori;

Bucură-te, stăpânirea şi întărirea cuvioşilor preoţi;

Bucură-te, podoaba cea prealăudată a adevărului;

Bucură-te, începutul cel preabun al mântuirii;

Bucură-te, strălucirea cea luminată a tuturor;

Bucură-te, izgonirea agarenilor;

Bucură-te, făclie a luminii celei nestricate;

Bucură-te, veselia sufletului meu;

Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creştinilor!

Condacul al 13-lea:

O, întru tot cântat Lemn pe care a fost răstignit Hristos, Cuvântul cel mai sfânt decât toţi sfinţii, primind rugăciunile noastre, de toată primejdia pe toţi izbăveşte-ne şi de chinurile veşnice scapă pe cei ce cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

(acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăşi Icosul întâi: Îngerii din cer...şi Condacul întâi: O, de trei ori fericită...După aceea se citeşte această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, dulce Mântuitorul sufletului meu, mărturisesc înaintea Ta, întru această zi a răstignirii Tale, în care ai pătimit şi ai luat moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că eu sunt cel ce Te-am răstignit cu păcatele mele cele multe şi cu fărădelegile mele cele rele. De aceea mă rog bunătăţii Tale celei nemărginite, ca să mă faci şi pe mine

părtaş sfintelor Tale Patimi, cinstitelor răni şi morţii Tale celei de viaţă făcătoare, pentru ca să mă învrednicesc, prin darul Tău, să câştig şi eu asemenea Ţie, pentru dragostea Ta, precum Tu cel milostiv le-ai răbdat pentru mântuirea mea, întărindu-mă pururea cu aceeaşi putere şi răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulţumitorii evrei.

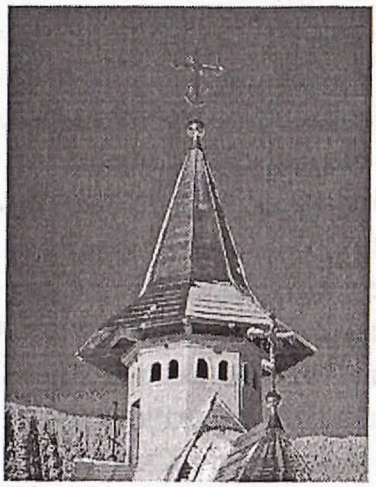
De aceea întăreşte-mă, Doamne, ca să pot ridica cu bucurie de astăzi înainte Crucea Ta cu deplină pocăinţă. Întristarea morţii Tale să o simt, precum au simţit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi şi mironosiţele femei. Şi-mi înviază simţirile mele cele sufleteşti, ca să cunoască moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut şi zidirile cele neînsufleţite, care s-au mişcat la răstignirea Ta; cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios şi, rugându-Ţi-se, l-ai primit în rai.

Dă-mi, Doamne, şi mie, tâlharului celui rău, darul Tău, precum ai dat atunci aceluia, şi iartă păcatele mele pentru sfintele Tale Patimi, şi mă primeşte prin pocăinţă împreună cu el în rai, ca un Dumnezeu şi ziditor ce-mi eşti. Asemenea fă cu toţi creştinii, vii şi adormiţi, precum se roagă Ţie în toate zilele Sfânta Biserică, şi le lasă lor toate păcatele şi-i învredniceşte pe ei de Împărăţia Ta şi să vadă lumina Ta şi să mărească slava Ta. Mă închin Crucii Tale, Hristoase, şi zic către dânsa: mărire ei pentru dragostea Ta.

Bucură-te, preacinstită Cruce a lui Hristos, că prin tine s-a mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Iisus ţintuit. Bucură-te, pom preamărit, pentru că tu ai ţinut rodul vieţii ce ne-a mântuit din moartea păcatului. Bucură-te toiagul cel tare ce ai sfărâmat uşile iadului. Bucură-te cheia împărătească ce ai deschis uşa raiului. Mă bucur şi eu, pentru că văd pe vrăjmaşii tăi surpaţi jos, iar pe prietenii tăi că împărăţesc în ceruri. Pe vrăjmaşii tăi biruiţi de puterea ta, iar pe creştinii ce ţi se închină înarmaţi cu puterea ta.

O, răstignitul meu Hristoase, câte ai pătimit pentru noi, câte răni, câte scuipări, câte batjocuri şi necinste ai răbdat

pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărată răbdare! De aceea cum pot eu să fug de Cruce, văzând pe Hristos că este ridicat pe ea? Cum să-mi pară grele chinurile, văzând pe Stăpânul meu că le iubeşte şi le cere şi le socoteşte Lui de mare cinste? Ruşine-mi este, cu adevărat, de mă voi întrista de relele ce-mi pricinuiesc oamenii, sau de ispitele ce-mi aduc diavolii, trupul şi gândul meu cel rău, sau pentru sărăcia şi bolile ce-mi vin din voia lui Dumnezeu pentru păcatele mele, deoarece acestea toate le trimite pentru ca să mă apropie mai mult de El; pentru ca să-L slăvesc şi să mă pedepsesc în această viaţă pentru binele meu, pentru ca să mă odihnesc cu mai multă mărire întru împărăţia Lui cea veşnică. Şi de vreme ce este aşa, înmulţeşte-mi, Doamne, ostenelile, ispitele şi durerile, dar să-mi înmulţeşti împreună şi să-mi prisoseşti şi răbdarea şi puterea, ca să pot răbda toate câte mi s-ar întâmpla. Pentru că recunosc că sunt neputincios de nu mă vei întări, orb de nu mă vei lumina, legat de nu mă vei dezlega, fricos de nu mă vei face îndrăzneţ, rău de nu mă vei preface în bun, pierdut de nu mă vei ierta, rob de nu mă vei răscumpăra cu bogata şi dumnezeiasca Ta putere şi cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia mă închin şi o măresc acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CANONUL BUNEI VESTIRI, A NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Începutul se face ca la Canonul Preasfintei Treimi (vezi la pg. 315):

Preotul dă obişnuita binecuvântare şi strana zice: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă.... Apoi: Cred întru unul Dumnezeu, ... (caută la pg. 22)

Apoi: la Doamne strigat-am... se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea..

Sfatul cel mai înainte de veci, descoperindu-l ţie, Fecioară, Gavriil a stat înaintea ta, închinându-se ţie şi zicând: Bucură-te pământul cel nesemănat; bucură-te rugul cel nears; bucură-te adâncul cel ce cu anevoie poate fi văzut; bucură-te podul care ne treci pe noi la ceruri şi scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacob; bucură-te năstrapă dumnezeiască cu mană; bucură-te dezlegarea blestemului; bucură-te chemarea lui Adam, Domnul este cu tine.

Te arăţi mie ca un om, zis-a curata Fecioară către arhistrateg, şi cum vesteşti graiuri mai presus de om? Zis-ai că Dumnezeu va fi cu mine şi se va sălăşlui întru pântecele meu? Şi cum voi fi sălaş desfătat, spune-mi, şi loc sfinţirii Celui ce este mai presus de heruvimi? Nu mă amăgi cu înşelăciune, că n-am cunoscut dulceaţă, de nuntă nu m-am împărtăşit, deci prunc cum voi naşte?

Dumnezeu unde voieşte se biruieşte rânduiala firii, zis-a cel fără de trup, şi se lucrează cele ce sânt mai presus de om. Crede cuvintelor mele cele adevărate, ceea ce eşti cu totul sfântă şi fără de prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum după cuvântul tău, şi voi naşte pe Cel fără de trup, Care va lua

dintru mine trup, pentru ca să ridice, cu împreunarea, ca un puternic, pe om la cinstea cea dintâi.

Slavă... Şi acum...,glasul al 2-lea:

Taina cea din veac se descoperă astăzi şi Fiul lui Dumnezeu, Fiu al omului se face, ca luând ce este mai rău, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-a de demult Adam şi poftind să fie Dumnezeu, nu a fost; iar Dumnezeu se face om, ca să facă pe Adam dumnezeu (prin har). **Să se veselească făptura şi să salte firea, că Arhanghelul stă cu frică înaintea Fecioarei şi-i aduce bucurie în locul întristării. Cel ce Te-ai făcut om pentru milostivirea milei, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.**

La Stihoavnă se cântă stihirile acestea, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Din crugurile cereşti zburând Gavriil în Nazaret, a stat înaintea Fecioarei Maria, strigând către dânsa: Bucură-te că ai să zămisleşti Fiu, pe Cel mai de demult decât Adam, pe Făcătorul veacurilor şi Izbăvitorul celor ce-ţi strigă ţie: Bucură-te, Curată.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău, şi casa părintelui tău.

Gavriil, aducând veste bună din cer Fecioarei, a strigat: Bucură-te, că ai să zămisleşti în pântecele tău pe Cel ce va încăpea întru tine, dar în toate este neîncăput; şi ai să te arăţi Născătoare Celui ce a răsărit din Tatăl, mai înainte de luceafăr.

Stih: Feţei tale se vor ruga avuţii poporului.

Cuvântul, Cel ce este împreună veşnic cu Tatăl, Cel fără început, nedespărţindu-se de cei de sus, acum a venit la cei de jos, pentru preamarea Sa îndurare, făcându-i-se milă de alunecarea noastră; şi luând sărăcia lui Adam, primi formă străină.

Stih: Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte Ţie.

Cuvântul cel mai presus de fiinţă, care este din Tatăl din veci, şi din Maică sub vremi, arătându-Se lumii, chip de slugă primeşte şi Se face trup nedespărţindu-Se de dumnezeire şi rezideşte pe Adam în pântecele aceleia, care L-a născut

fără de sămânţă.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea.

Astăzi binevesteşte Gavriil celei pline de Har: Bucură-te Maică, ceea ce eşti Fecioară şi nu ştii de nuntă. Nu te sfii de chipul meu cel străin, nici nu te înspăimânta că Arhanghel sânt. Şarpele a înşelat pe Eva oarecând, iar eu acum binevestesc ţie bucurie: Vei rămâne fecioară, şi vei naşte pe Domnul, Preacurată.

Apoi: Domne miluieşte (de 12 ori); Slavă..., Şi acum...; Veniţi să ne închinăm... (de trei ori). Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea mea... (vezi pg. 49). Apoi cântăm de trei ori pe glas al 8-lea: Dumnezeu este Domnul... şi Troparul acesta:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, curând a stat în casa lui Iosif, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorâre cerurile, începe fără de schimbare, întreg întru tine, pe Care şi văzându-L în pântecele tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te Mireasă pururea Fecioară!

Apoi: Domne miluieşte, (de trei ori). Slavă..., Şi acum..., Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule... (vezi la pg 9), apoi:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Facere a lui Iosif

Cântarea I, glasul al 4-lea: Irmosul:

Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe tine, cartea lui Hristos cea însufleţită, pecetluită cu Duhul, văzându-te marele arhanghel, Curată, a strigat către tine: Bucură-te, ceea ce eşti locaşul bucuriei prin care se strică blestemul strămoaşei.

Bucură-te, Fecioară, Mireasă dumnezeiască, îndreptarea lui Adam şi omorârea iadului; bucură-te, palatul Împăratului tuturor, cea cu totul fără de prihană; bucură-te, scaunul cel

de foc al Aceluia ce este Atotţiitor.

Slavă...

Bucură-te, floarea cea neveştejită, singura care ai crescut Mărul cel cu miros bun; bucură-te, ceea ce ai născut mirosul cel bun al Împăratului tuturor; bucură-te, cea prin care a venit mântuirea lumii, ceea ce nu ştii de nuntă.

Şi acum...

Bucură-te, comoara curăţiei, prin care ne-am sculat din căderea noastră; bucură-te, Stăpână, ceea ce eşti crin cu dulce miros, care umpli de bună mireasmă pe cei credincioşi, tămâia cea cu miros bun şi mirul cel de mult preţ.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Ceea ce ai răsărit spicul cel dumnezeiesc cu adevărat, ca o ţarină nearată, bucură-te; bucură-te, masa cea însufleţită, întru care a încăput Pâinea vieţii; bucură-te, Stăpână, care eşti izvorul apei vieţii cel nedeşertat.

Bucură-te, ceea ce ai născut credincioşilor pe Cel fără de prihană; bucură-te, mieluşeaua, care ai născut pe Mieluşelul lui Dumnezeu, Cel ce a ridicat păcatele a toată lumea; bucură-te, curăţitoare caldă.

Slavă...

Bucură-te, luceafărul dimineţii cel prealuminat, care singură ai purtat pe soarele Hristos; bucură-te, ceea ce eşti locaşul Luminii, care ai stricat întunericul şi ai izgonit de pretutindeni pe diavolii cei întunecaţi.

Şi acum...

Bucură-te, ceea ce eşti singura uşă prin care a trecut singur Cuvântul, Stăpână, care ai sfărâmat cu naşterea ta încuietorile şi uşile iadului; bucură-te, dumnezeiască intrare

a celor ce se mântuiesc, ceea ce eşti cu totul lăudată.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Cel ce şade în slavă, pe scaunul dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus, Dumnezeul cel preaînalt, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Întru glasuri de cântări, cu credinţă strigăm către tine, Ceea ce eşti cu totul lăudată: Bucură-te, munte gras şi închegat cu Duhul; bucură-te, sfeşnic şi năstrapă, ceea ce porţi mana, care îndulceşti simţurile tuturor credincioşilor.

Bucură-te, Preacurată Stăpână, care eşti curăţirea lumii; bucură-te, scară care ai înălţat cu harul pe toţi de pe pământ; bucură-te, pod care cu adevărat treci din moarte la viaţă pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Bucură-te, Preacurată, ceea ce eşti mai înaltă decât cerurile, care fără de osteneală ai purtat în pântecele tău temelia pământului; bucură-te, roşeală, care ai vopsit din sângele tău veşmântul cel dumnezeiesc al Împăratului puterilor.

Slavă...

Bucură-te, Stăpână, care ai născut cu adevărat pe Dătătorul de Lege, Care curăţeşte în dar fărădelegile tuturor, adâncimea cea necuprinsă cu mintea, înălţimea cea nespusă, ceea ce nu ştii de nuntă, prin care noi toţi ne-am îndumnezeit.

Şi acum...,

Pe tine, ceea ce ai împletit lumii cununa cea neîmpletită de mână, te lăudăm strigând către tine: Bucură-te, Fecioară, păzitoarea şi îngrădirea tuturor, întărirea şi scăparea cea sfinţită.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară, care nu ştii de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu, Cel ce este peste toate, şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Bucură-te, preanevinovată, care ai născut Calea vieţii şi ai

mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te, Mireasă dumnezeiască, ceea ce eşti auzire şi grai înfricoşător; bucură-te, locaşul Stăpânului făpturii! bucură-te, Preacurată, ceea ce eşti tăria şi întărirea oamenilor, loc de sfinţire a slavei, omorâre a iadului, cămară de mire cu totul luminoasă; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ajutătoarea celor ce se roagă ţie cu credinţă!

Bucură-te, Stăpână, căruţa Cuvântului cea în chipul focului; raiule cel însufleţit, care ai în mijloc Pomul vieţii, pe Domnul, a Cărui dulceaţă înviază pe cei ce se împărtăşesc cu credinţă şi au fost supuşi stricăciunii.

Slavă...

Întăriţi fiind cu puterea ta, cu credinţă strigăm ţie: Bucură-te, cetatea Împăratului tuturor, de care s-au grăit luminat cele preamărite şi vrednice a se auzi, muntele cel netăiat; bucură-te, adâncul cel nemăsurat!

Şi acum...

Ceea ce eşti sălaş desfătat al Cuvântului, bucură-te; bucură-te, Preacurată, vasul care ai scos mărgăritarul cel dumnezeiesc; bucură-te, împăcarea cea către Dumnezeu, cu totul minunată, a tuturor celor ce pururea te fericesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cântare a 6-a: Irmosul:

Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să ne bucurăm, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Ceea ce eşti cămară neîntinată a Cuvântului şi pricină îndumnezeirii tuturor, bucură-te, Preacurată, chemarea Proorocilor; bucură-te, podoaba Apostolilor.

Dintru tine a căzut rouă care a stins văpaia mulţimii idolilor; pentru aceea strigăm ţie: Bucură-te, lâna cea plină de rouă, pe care, Fecioară, Ghedeon mai înainte a văzut-o.

Slavă...

Iată, Fecioară: Bucură-te, strigăm ţie; fii adăpostire şi linişte celor ce ne învăluim întru adâncul necazurilor şi al tuturor smintelilor potrivnicului.

Şi acum...

Ceea ce eşti pricina bucuriei, umple de har gândul nostru, ca să strigăm ţie: Bucură-te, rugul cel nears şi norul cel cu totul luminos, care neîncetat umbreşti pe cei credincioşi.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau cântând: prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Pe tine te lăudăm, strigând: bucură-te, căruţa Soarelui celui înţelegător şi viţa cea adevărată, care ai crescut Strugurele cel copt, din care curge vinul cel ce veseleşte sufletele celor ce te slăvesc pe tine cu credinţă.

Ceea ce ai născut pe Vindecătorul tuturor oamenilor, bucură-te, Mireasă dumnezeiască, toiagul cel de taină, care ai înflorit floarea cea neveştejită; bucură-te, Stăpână, prin care ne umplem de bucurie şi moştenim viaţa.

Nu poate, Stăpână, limba cea cu podoabă vorbitoare să te laude pe tine; că te-ai înălţat mai presus de serafimi, născând pe Împăratul Hristos, pe Care roagă-L să ne izbăvească din toată nevoia pe noi, cei ce ne închinăm ţie cu credinţă.

Slavă...

Marginile lumii te laudă pe tine şi te fericesc şi cu dragoste cântă ţie: Bucură-te, cartea în care s-a scris Cuvântul cu puterea Tatălui, ceea ce eşti curată, pe Care roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să scrie în cartea vieţii pe robii tăi.

Şi acum...

Plecăm genunchii inimii noastre noi, robii tăi, şi ne rugăm ţie: pleacă urechea ta, ceea ce eşti curată, şi ne miluieşte pe noi, cei ce suntem cufundaţi pururea în necazuri, şi apă-

ră-ne de toată robia vrăjmaşului, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a: Irmosul: Pe tinerii cei binecredincioşi...

În pântece ai primit pe Cuvântul şi ai purtat pe Cel ce poartă toate şi ai hrănit cu lapte, Ceea ce eşti curată, pe Cel ce hrăneşte pe toată lumea cu bunăvoire, Căruia îi cântăm, curată: pe Domnul, lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Moise a cunoscut în rug taina cea mare a naşterii tale, Preasfântă, curată Fecioară; iar tinerii mai înainte au închipuit aceasta, mai luminat, în mijlocul focului stând şi fiind nearşi; pentru aceea te lăudăm pe tine întru toţi vecii.

Noi, cei care mai înainte, pentru înşelăciune, eram dezbrăcaţi, acum ne-am îmbrăcat în haina nestricăciunii prin naşterea ta; iar cei ce şedeam în întunericul păcatelor am văzut lumină, Fecioară, ceea ce eşti locaş luminii; pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cei morţi prin tine înviază, că ai născut Viaţa cea într-un Ipostas. Cei ce mai înainte erau muţi acum grăiesc bine; cei întinaţi se curăţesc, bolile se izgonesc şi mulţimea duhurilor celor din văzduh se biruieşte, Fecioară, ceea ce eşti mântuirea oamenilor.

Şi acum...

Ceea ce ai născut mântuirea lumii, prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălţime, bucură-te, cea cu totul binecuvântată, care eşti acoperământ şi putere, zid şi tărie celor ce cântă, Curată: pe Domnul, lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L întru toţi vecii.

Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar

acum lucrată, pe toată lumea ridic-o să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Tot neamul pământesc să salte, cu duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Izbăveşte-ne pe noi, Fecioară, de ispitele păcatelor şi de orice pedeapsă, care vine asupra oamenilor, pentru mulţimea greşelilor lor, ca să strigăm ţie noi, credincioşii: bucură-te, prin care noi ne facem părtaşi bucuriei celei de-a pururea.

Te-ai arătat luminarea şi întărirea noastră, pentru aceasta cântăm ţie: bucură-te, steaua cea neapusă, care ai adus în lume pe Soarele cel mare; bucură-te, Curată, ceea ce ai deschis raiul cel încuiat; bucură-te, stâlpul cel de foc, care povăţuieşte firea omenească la viaţa cea de sus.

Să stăm cu cuvioasă temere în casa Dumnezeului nostru şi să strigăm: bucură-te, Stăpâna lumii; bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor; bucură-te, ceea ce singură între femei eşti fără de prihană şi bună; bucură-te, vasul care ai primit mirul cel neîmpuţinat, ce s-a vărsat asupra ta.

Slavă...

Porumbiţă, care ai născut pe Cel milostiv, bucură-te, pururea Fecioară: Bucură-te, lauda tuturor Cuvioşilor; bucură-te, cununa Mucenicilor; bucură-te, frumuseţea cea dumnezeiască a tuturor Drepţilor şi mântuirea noastră a credincioşilor.

Şi acum...,

Fie-ţi milă, Doamne, de moştenirea Ta, şi treci cu vederea acum păcatele noastre, având rugătoare pentru aceasta către Tine pe ceea ce Te-a născut pe pământ mai presus de fire pe Tine, Hristoase, Care ai binevoit a lua firea omenească, pentru mare mila Ta.

ACATISTUL BUNEI VESTIRI

Troparul al 8-lea:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrabă a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorâre cerurile, încape fără schimbare, tot, întru tine; pe Care şi văzându-L în pântecele tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te Mireasă, pururea fecioară!

Condacele şi Icoasele

Condacul 1:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Icosul 1:

Îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! şi, împreună cu glasul lui cel netrupesc, văzându-Te, Doamne, întrupat, s-a spăimântat şi i-a stat înainte strigându-i unele ca acestea:

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;

Bucură-te, cea prin care piere blestemul;

Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, ştergerea lacrimilor Evei;

Bucură-te, înălţime, întru care cu anevoie se suie gândurile omeneşti;

Bucură-te, adâncime, care nu te poţi lesne vedea nici cu ochii îngereşti;

Bucură-te, că eşti scaun Împăratului;

Bucură-te, că porţi pe Cel ce pe toate le poartă;

Bucură-te, steaua care arăţi Soarele;

Bucură-te, pântecele dumnezeieştii întrupări;
Bucură-te, prin care se înnoieşte făptura;
Bucură-te, prin care prunc se face Făcătorul;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 2-lea:

Ştiindu-se pe sine Sfânta întru curăţie, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: Preaslăvitul tău glas cu anevoie se arată a fi primit sufletului meu; cum vesteşti mie naştere cu zămislire fără sămânţă? Cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înţelesul cel greu de pătruns căutând Fecioara să-l înţeleagă, a grăit către cel ce slujea: din pântece curat, cum este cu putinţă să se nască fiu, spune-mi? Iar el a zis către ea, cu frică, strigând aşa:

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus;
Bucură-te, încredinţarea celor ce au trebuinţă de tăcere;
Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos;
Bucură-te, capul poruncilor Lui;
Bucură-te, scară cerească, pe care S-a pogorât Dumnezeu;
Bucură-te, podul care treci la cer pe cei de pe pământ;
Bucură-te, minunea mult slăvită de îngeri;
Bucură-te, ceea ce le eşti diavolilor rană de mult plâns;
Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina cea neapusă;
Bucură-te, ceea ce n-ai învăţat pe nimeni în ce chip s-a petrecut;
Bucură-te, ceea ce întreci mintea înţelepţilor;
Bucură-te, ceea ce luminezi gândul credincioşilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui de sus a umbrit atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu ştia de nuntă; şi pântecele ei cel cu bună roadă, ca o ţarină dulce l-a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire,

când vor cânta aşa: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având Fecioara primit în pântece pe Dumnezeu, a alergat la Elisabeta; iar pruncul aceleia, îndată cunoscându-i închinarea, s-a bucurat şi, cu săltări în pântece, ca şi cum ar fi cântat, a strigat către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, viţa mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, câştigarea rodului celui fără de moarte;
Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul iubirii de oameni;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieţii noastre;
Bucură-te, brazdă care ai crescut înmulţirea milelor;
Bucură-te, masă care porţi îndestularea milostivirilor;
Bucură-te, ceea ce înfloreşti ca raiul desfătării;
Bucură-te, ceea ce găteşti adăpostire sufletelor;
Bucură-te, tămâia rugăciunii cea bine primită;
Bucură-te, curăţia a toată lumea;
Bucură-te, bunăvoirea lui Dumnezeu către noi, cei muritori;
Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri necuviincioase având întru sine înţeleptul Iosif, s-a tulburat uitându-se la tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că eşti furată de nuntă, tu, ceea ce eşti fără de prihană; iar când a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-au păstorii pe îngeri lăudând venirea lui Hristos în trup, şi alergând ca la un Păstor, L-au văzut pe Acesta ca pe un Miel fără prihană în braţele Mariei, pe care lăudând-o, au zis:

Bucură-te, Maica Mielului şi a Păstorului.
Bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare;
Bucură-te, chinuirea vrăjmaşilor celor nevăzuţi;

Bucură-te, deschizătoarea uşilor raiului.

Bucură-te, că cele cereşti împreună se bucură cu cele pământeşti;

Bucură-te, că cele pământeşti împreună dănţuiesc cu cele cereşti;

Bucură-te, gura Apostolilor cea netăcută;

Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;

Bucură-te, temeiul cel tare al credinţei;

Bucură-te, cunoştinţa cea luminoasă a darului;

Bucură-te, prin care s-a golit iadul;

Bucură-te, prin care ne-am îmbrăcat cu slavă;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 5-lea:

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o magii, au mers pe urma luminii ei; şi ţinând-o ca pe o făclie, cu ea căutau pe Împăratul cel tare; şi ajungând la Cel neajuns, s-au bucurat, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzut-au pruncii caldeilor în braţele Fecioarei pe Cel ce a zidit pe oameni cu mâna; şi, cunoscându-L a le fi Stăpân, măcar de a şi luat chip de rob, s-au nevoit cu daruri a-I sluji Lui şi a cânta celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;

Bucură-te, raza zilei celei de taină;

Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înşelăciunii;

Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;

Bucură-te, ceea ce ai aruncat din dregătorie pe chinuitorul cel fără de omenie;

Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, Iubitorul de oameni;

Bucură-te, ceea ce ne-ai mântuit din slujba păgânească;

Bucură-te, ceea ce ne curăţeşti de lucrurile cele întinate;

Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea la foc;

Bucură-te, ceea ce ne-ai potolit văpaia chinurilor;
Bucură-te, îndreptătoarea înţelepciunii celor credincioşi;
Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 6-lea:

Vestitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, împlinindu-Ţi proorocia; şi mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase tuturor, au lăsat pe Irod ca pe un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucind Tu în Egipt, lumina adevărului, ai gonit întunericul minciunii; că idolii lui, nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule, au căzut; iar cei ce s-au izbăvit de dânşii cântau Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;
Bucură-te, căderea diavolilor;
Bucură-te, ceea ce ai zdrobit stăpânia înşelăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai vădit înşelăciunea idolească;
Bucură-te, mare care ai înecat pe netrupescul faraon;
Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetaţi de viaţă;
Bucură-te, stâlp de foc care călăuzeşti pe cei ce sunt întru întuneric;
Bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norul;
Bucură-te, hrană şi năstrapă cu mană;
Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinţei;
Bucură-te, izvorâtoare de miere şi lapte;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 7-lea:

Vrând Simeon să se mute din veacul acesta înşelător, Te-ai dat lui ca un prunc; dar Te-ai făcut cunoscut lui şi Dumnezeu desăvârşit. Pentru aceea, s-a mirat de înţelepciunea Ta cea nespusă, cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură nouă arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuţi de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de sămânţă şi păzindu-l întreg, precum a fost; ca noi, văzând minunea, să o lăudăm pe dânsa strigând:

Bucură-te, floarea nestricăciunii;

Bucură-te, cununa înfrânării;

Bucură-te, ceea ce ai luminat chipul învierii;

Bucură-te, ceea ce ai arătat viaţa îngerească;

Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioşii;

Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care mulţi se adumbresc;

Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Îndreptătorul celor rătăciţi;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Mântuitorul celor robiţi;

Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;

Bucură-te, iertarea multor greşiţi;

Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;

Bucură-te, dragostea care biruieşte toată dorirea;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 8-lea:

Văzând naştere străină, să ne înstrăinăm din lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Dumnezeu cel preaînalt pe pământ S-a arătat om plecat, vrând să tragă la înălţime pe cei ce-I cântă: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, şi naştere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neîncăput;

Bucură-te, uşa tainei celei de cinste;

Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere pentru cei necredincioşi;

Bucură-te, lauda cea fără de îndoială a celor credincioşi;

Bucură-te, purtătoarea cea preasfântă a Celui ce este pe heruvimi;

Bucură-te, sălaşul cel preamărit al Celui ce este pe serafimi;

Bucură-te, ceea ce ai adunat lucruri potrivnice întru una;

Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria şi naşterea;

Bucură-te, prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;

Bucură-te, prin care s-a deschis raiul;

Bucură-te, cheia împărăţiei lui Hristos;

Bucură-te, nădejdea bunătăţilor celor veşnice;

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării Tale; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-au văzut om apropiat tuturor, vieţuind împreună cu noi şi auzind de la toţi: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult-vorbitori îi vedem, tăcând, ca nişte peşti fără de glas, despre tine Născătoare de Dumnezeu, că nu se pricep să spună în ce chip şi Fecioară ai rămas şi ai putut naşte. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credinţă cântăm:

Bucură-te, sălaşul înţelepciunii lui Dumnezeu;

Bucură-te, comoara rânduielii Lui;

Bucură-te, ceea ce pe filozofi îi arăţi neînţelepţi;

Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meşteri la cuvânt a fi necuvântători;

Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliţi;

Bucură-te, că s-au veştejit făcătorii de basme;

Bucură-te, ceea ce ai risipit vorbele cele încâlcite ale atenienilor;

Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;
Bucură-te, ceea ce ne-ai ridicat dintru adâncul necunoştinţei;
Bucură-te, ceea ce pe mulţi i-ai luminat la minte;
Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieţi;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 10-lea:

Vrând Împodobitorul tuturor să mântuiască lumea, a venit la ea, aşa cum Însuşi făgăduise şi, Păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi. Căci, cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid eşti fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi tuturor celor ce aleargă la tine: că Făcătorul cerului şi al pământului te-a gătit pe tine, Curată, sălăşluindu-Se în pântecele tău şi învăţându-i pe toţi să cânte ţie:
Bucură-te, turnul fecioriei;
Bucură-te, uşa mântuirii;
Bucură-te, începătoarea prefacerii celei pline de înţeles;
Bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliţi întru ruşine;
Bucură-te, că tu ai învăţat pe cei lipsiţi de minte;
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe semănătorul gândurilor rele;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăţiei;
Bucură-te, cămara nunţii celei fără de sământă;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat Domnului pe cei credincioşi;
Bucură-te, ceea ce între fecioare ai fost singură hrănitoare de prunc;
Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinţilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 11-lea:

Împărate Sfinte, de Ţi-am aduce cântări şi psalmi la număr

întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, că se biruieşte toată cântarea care se îndreaptă către mulţimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ţi cântă: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că aprinzând în sine Focul cel netrupesc, pe toţi îi îndreptează spre cunoştinţa cea dumnezeiască, ce luminează mintea cu raza ei şi se cinsteşte cu chemarea aceasta:

Bucură-te, raza Soarelui celui înţelegător;
Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;
Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;
Bucură-te, ceea ce pe vrăjmaşi îi îngrozeşti ca un tunet;
Bucură-te, că din tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, că ai izvorât râul cel ce curge cu ape multe;
Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat chipul cristelniţei;
Bucură-te, ceea ce curăţeşti întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baie care speli conştiinţa;
Bucură-te, pahar care dai gust bucuriei;
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;
Bucură-te, viaţa veseliei celei de taină;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 12-lea:

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omeneşti a venit singur la cei ce se îndepărtaseră de harul Lui şi, rupând zapisul, aude de la toţi aşa: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând naşterea ta, te lăudăm toţi ca pe o Biserică însufleţită, Născătoare de Dumnezeu, că locuind în pântecele tău Domnul, Care ţine toate cu mâna, a sfinţit, a slăvit şi a învăţat pe toţi să-ţi cânte ţie:

Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu-Cuvântul;

Bucură-te, sfântă care eşti mai mare decât sfinţii;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara vieţii cea nedeşertată;
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraţilor celor credincioşi;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoţilor celor cuvioşi;
Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, zidul împărăţiei cel nebiruit;
Bucură-te, prin care se ridică biruinţele;
Bucură-te, prin care se surpă vrăjmaşii;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, mântuirea sufletului meu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 13-lea:

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toţi sfinţii, primind acest dar de acum, mântuieşte de toată ispita şi scoate din chinul ce va să fie pe toţi cei ce-ţi cântă: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori)

Şi iarăşi Icosul I: Îngerul cel mai întâi stătător... şi Condacul 1: Apărătoare Doamnă... Apoi

Rugăciunea
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Stăpână, ceea ce eşti mai înaltă şi mai presus decât Îngerii şi Arhanghelii şi mai cinstită decât toată făptura; mirarea cea mare a Îngerilor, propovăduirea Proorocilor, podoaba cea aleasă a Arhanghelilor, întărirea cea tare a Mucenicilor, lauda cea preamărită a Apostolilor, povăţuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a postitorilor, curăţia şi mărirea fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înţelepciunea şi învăţătura pruncilor, cârmuitoarea săracilor şi a văduvelor; îmbrăcăminte celor goi, sănătate celor bolnavi, izbăvire celor robiţi; linişte celor de pe mare, liman bun celor înviforaţi, povăţui-

toare neostenită celor rătăciţi, mergere uşoară celor călători, odihnă bună celor osteniţi, acoperământ şi scăpare celor asupriţi; nădejde celor fără de nădejde, ajutătoare celor lipsiţi; celor săraci bogăţie neîmpuţinată, celor întristaţi de-a pururea mângâiere, celor pe care nu-i iubeşte nimeni, iubire cu smerenie; celor păcătoşi mântuire către Dumnezeu; tuturor creştinilor ocrotire tare, ajutătoare nebiruită şi folositoare. Prin tine Cel nevăzut S-a făcut văzut, pentru care aducem rugăciune ţie, noi robii tăi, Doamna noastră. O, preamilostivă împărăteasa Luminii celei înţelegătoare şi preamărită, care ai născut pe Împăratul nostru, Hristos Dumnezeu, Cel ce dă viată tuturor, ceea ce eşti mărită de cele cereşti, minte îngerească, stea cu totul luminoasă şi mai sfântă decât toţi sfinţii; Împărăteasa împăraţilor, Stăpâna tuturor făpturilor, Fecioară încuviinţată de Dumnezeu, Mireasă nestricată, palat al Preasfântului Duh, scaun de foc al nevăzutului Împărat, chivot ceresc, purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, căruţa cea în chipul focului; odihna Dumnezeului celui viu, zămislirea negrăită a trupului lui Hristos, cuibul Vulturului ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbiţa cea preabună, lină şi fără de răutate; Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura care risipeşte mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea nemăsurată, taina cea negrăită, minunea cea neştiută, minune nespusă; Biserică nefăcută de mână omenească a însuşi Împăratului tuturor veacurilor; tămâia cea cu bun miros, veşmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu ţesută, rai sufletesc, odrasla pomului celui de viaţă purtător, floarea cea preafrumoasă, care ai înflorit nouă veselia cerească, strugurele mântuirii noastre, paharul Împăratului ceresc, întru care s-a dres de la Duhul Sfânt vinul harului Celui neîmpuţinat; solitoarea legii, începătura credinţei celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclintit, pieirea ereticilor, sabia mâniei lui Dumnezeu împotriva tuturor celor nelegiuiţi; îngrozire diavolilor, biruinţă în războaie, păzitoare adevărată tuturor creştinilor

şi lumii încredinţată mântuire. O, întru tot milostivă Doamnă Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ţie şi arată mila ta poporului dreptcredincios; roagă pe Fiul tău să ne izbăvească de tot răul. Şi păzeşte locaşul acesta şi toate oraşele şi satele şi părţile creştineşti şi tot poporul cel binecredincios, care scapă şi cheamă numele tău cel sfânt de toate năpăstuirile, de boală, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi, de toate durerile şi de toată îmbulzeala. Ca să nu fie împuţinaţi robii tăi nici cu răni, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreapta mânie a lui Dumnezeu; ci îi păzeşte şi îi mântuieşte cu mila ta, Doamnă, ceea ce te rogi pentru noi şi pentru buna întocmire a văzduhului, spre vremi aducătoare de roadele cele de folos, pe care nouă le dăruieşti. Uşurează, ridică şi miluieşte, Stăpână preamilostivă, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, de toate nevoile pe cei ce sunt în primejdii. Adu-ţi aminte de robii tăi şi nu trece cu vederea lacrimile şi suspinarea lor; ci ne înnoieşte pe noi cu bunătatea ta, ca să ne mângâiem cu mulţumire, aflându-te pe tine ajutătoare. Milostiveşte-te, Doamnă preacurată, spre ajutorul poporului celui binecredincios. Nădejdea noastră, adună pe cele risipite: pe cei rătăciţi pe cale povăţuieşte-i, pe cei căzuţi de la dreapta credinţă iarăşi la credinţă întoarce-i, pe cei bătrâni sprijineşte-i, pe cei tineri îi învaţă, pe prunci hrăneşte-i şi preamăreşte pe cei ce te preamăresc; dar mai ales păzeşte Sfântă Biserica Fiului tău şi o fereşte întru lungime de zile. O, milostivă şi preaîndurată împărătească a cerului şi a pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, miluieşte cu mijlocirea ta poporul dreptcredincios şi toată drept-credincioasa creştinătate. Păzeşte-o sub acoperământul milei tale, apăr-o pe ea cu cinstitul tău acoperământ şi roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care mai presus de fire L-ai întrupat, să ne încingă pe noi cu putere de sus, ca să ne putem apăra împotriva vrăjmaşilor

noştri văzuţi şi nevăzuţi ce se oştesc asupra noastră. Miluieşte şi mântuieşte cu rugăciunile tale, Maică, pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (Înalt) Prea Sfinţitul (Arhi) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)] şi pe toţi ortodocşii arhierei, părinţi arhimandriţi, preoţi şi diaconi şi pe tot clerul bisericesc şi pe tot poporul dreptcredincios care se închină icoanei tale. Caută spre noi toţi cu folosinţa ta cea preamilostivă, ridică-ne pe noi din adâncul păcatelor şi ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, iar la înfricoşătoarea judecată, pe Fiul tău pentru noi roagă-L. Pe cei ce s-au mutat întru dreapta credinţă din această viaţă în cea veşnică, împreună cu Îngerii, cu Arhanghelii şi cu toţi Sfinţii, împărtăşeşte-i ca să stea de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeu; şi cu rugăciunea ta învredniceşte pe toţi ortodocşii creştini să vieţuiască cu Hristos, şi cu bucurie în locaşurile îngereşti să se desfăteze. Că tu eşti, Doamnă, mărirea celor cereşti şi ajutătoarea pământenilor; tu eşti nădejdea şi folositoarea tuturor celor ce aleargă la tine şi cer ajutorul tău cel sfânt; tu eşti rugătoarea cea fierbinte către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, că rugăciunile Maicii mult pot spre îmblânzirea Stăpânului. Şi, cu a ta mijlocire, îndrăznim să ne apropiem de sfântul altar, de harul preasfintelor şi de viaţă făcătoarelor Taine, deşi suntem nevrednici. Pentru aceea, şi pe icoană văzând chipul tău cel întru tot cinstit şi pe Cel atotţiitor cu mâna ţinând, ne bucurăm noi păcătoşii şi, cu umilinţă căzând, pe acesta cu dragoste şi cu frică îl sărutăm, aşteptând, Doamnă, prin sfintele şi de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, să ajungem la cele cereşti ale vieţii celei fără de sfârşit, şi să stăm fără de ruşine în ziua judecăţii de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeului nostru, slăvindu-L pe El împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Lui Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CANONUL SFINŢILOR ARHANGHELI MIHAIL ŞI GAVRIIL

Începutul se face ca la Canonul Preasfintei Treimi (vezi la pg. 315):

Preotul dă obişnuita binecuvântare şi strana zice: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă.... Apoi: Cred întru unul Dumnezeu, ... (caută la pg. 22)

Cântarea I-a, glasul al 8-lea: Irmosul:

Cântare să înălţăm popoare minunatului nostru Dumnezeu, Cel ce a izbăvit pe Israil din robie, cântând cântare de biruinţă şi strigând: să-Ţi cântăm Ţie, celui ce eşti însuşi Stăpân.

Stih: Sfinţilor Arhangheli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Bucură-te, Gavriile, de taină vestitorule al întrupării lui Dumnezeu, şi Mihaile mai marele cetelor celor fără de trupuri, care neîncetat strigaţi: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule Atotţiitorule.

Începătorii cei mai aleşi ai Îngerilor şi Căpeteniile cele luminate, minţile cele nemateriale astăzi le ridică spre săvârşirea prăznuirii pomenirii lor celei strălucite, cu care împreună se bucură oamenii, cântare Sfintei Treimi aducând.

Slavă...

Să ne veselim noi oamenii, împreună cu îngerii în bucurie duhovnicească că Gavriil iarăşi acum bine vesteşte unitatea Bisericii şi surparea oricărui eres prin sosirea prăznuirii lor.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Născut-ai pe Cuvântul Tatălui, Cel ce mai presus de fire, Preacurată, în fire S-a sălăşluit, din Duhul Sfânt, pe Cel ce este cu două firi şi cu două voinţe într-un Ipostas neschim-

bat, al cărui chip îl sărutăm.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu eşti puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat; pentru acesta cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Între îngeri cel dintâi şi a Sfintei Treimi a doua lumină te-ai arătat, Mihaile Arhanghele, nouă celor ce cu credinţă te lăudăm.

Gavriil, cu raza dumnezeiescului har, într-adevăr a umplut tot pământul, vestind cea în trup a lui Dumnezeu pogorâre.

Slavă...

Pereche pururi slăvită şi însoţire luminoasă fără materie, arătaţi-ne lumini dumnezeieşti pe noi, cei ce săvârşim cu credinţă pomenirea voastră.

Şi acum...

Cântat-a Isaia naşterea ta cea mai presus de minte, Curată; cânt şi eu acum ca să dobândesc curăţia aceluia.

Sedelna, glasul al 8-lea:
Podobia: Porunca cea cu tainã...

Cetele celor fără de trup dorind a le lăuda noi, aceştia de pe pământ, să urmăm şi noi cât se poate a lor sfinţenie, omorând toate patimile trupului, rugându-i ca pe nişte apărători şi păzitori, să ne izbăvească de toată înşelăciunea nevăzutului vrăjmaş pe noi, cei ce îi lăudăm pe dânşii, ca să aflăm milă.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Mulţumim ţie, pururea Născătoare de Dumnezeu, şi te mărim pe tine Curată şi ne închinăm ţie, lăudând pe Cel Unul-Născut al tău, ceea ce eşti plină de har, strigând neîncetat: mântuieşte-ne pe noi, Fecioară preaîndurată ca o bună, şi ne scapă de demoni în ceasul întrebării înfricoşatei judecăţi,

ca să nu ne ruşinăm noi, robii tăi.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu eşti puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat; pentru aceasta cu Proorocul Avacum strig către Tine: slavă puterii Tale, iubitorule de oameni.

În Ierihon s-a arătat Arhanghelul puterii când se oştea oarecând Iosua al lui Navi, dându-i biruinţă şi izbândă mare Mihail, Căpetenia celor fără de trupuri; de la dânsul luând putere sluga Domnului, prin armă a cuprins cetatea.

Gavriil, dumnezeiescul cu adevărat Arhanghel, mai marele puterilor celor fără de trupuri, oarecând s-a arătat aducând bunele vestiri de fiu lui Zaharia preotului; pentru aceasta Ioan, glasul Cuvântului, născându-se, părintele său glas i-a dat.

Slavă...

Bucură-se cu bucurie toate marginile lumii astăzi, prăznuind după cuviinţă amintirea Arhanghelilor Tăi Dumnezeule, a dumnezeiescului Mihail şi a lui Gavriil de Dumnezeu înţelepţitul. Împreună se bucură şi toată cetatea îngerească, căci se mântuieşte lumea prin acoperământul lor.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Numai tu una ai fost şi după naştere curată; numai tu te-ai arătat fără de bărbat, cu lapte hrănind pe Cuvântul cel adevărat al Tatălui, care prin Duhul Sfânt a luat chip de rob, precum suntem noi, Fecioară de Dumnezeu Născătoare; a căruia dumnezeiască asemănare a chipului Lui mărindu-o Îl lăudăm.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, păcătosul? Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Neplecându-se de demult minunilor lui Dumnezeu celor

negrăite şi dumnezeieşti, Balaam fermecătorul, în răspântii îngerul arătându-se asinului, înfricoşat a fost mustrat, şi cuvântător pe dobitoc arătându-l, cunoştinţa firii i-a schimbat.

Prins fiind Petru şi în închisoare stând, i s-a arătat îngerul lui Dumnezeu din mâinile lui Irod şi din legături şi din moarte scăpându-l; pentru aceasta veniţi toţi ca pe nişte dumnezeieşti păzitori ai sufletelor, pe înţelepţii Arhangheli să-i mărim.

Slavă...

Urzelile războaielor şi eresurile Bisericii şi toate smintelile, Îngeri, Arhangheli, dumnezeieşti puteri ale lui Dumnezeu, stricaţi-le cu rugăciunile voastre cele de-a pururea către Dumnezeu, şi pe noi în pace ne păziţi.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

În două fiinţe, pe Tine Unul Dumnezeul făpturii Te ştim, întru amândouă lucrările şi voile, fiind neamestecat Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai luat trup din Fecioară, al cărui chip pe icoană Îl cinstim.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă, căci către Tine am strigat, şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Pe cei fără de trupuri, ce sunt ca nişte foc, văpaie şi lumină, din stricăciunea cea materială, mintea ridicându-ne, cu buze de lut pe cei fără de materie, cu frică întru cântări, să-i mărim.

Potoliţi viforele patimilor, o, sfinţilor Arhangheli, şi alinaţi împreună cu acelea toate smintelile credinţei, Puteri cereşti ai Treimii, cei ce sunteţi în chipul focului.

Slavă...

Arhangheli ai lui Dumnezeu, căpetenii ale celor fără de trupuri, cu ajutorul vostru, de tot eresul mântuiţi-ne pe noi, Mihaile începătorule şi Gavriile Arhanghele.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Din pântecele celei neispitite de bărbat Te-ai arătat de

bună voie întrupat, Hristoase, Acela ce eşti fără de trup ca un Dumnezeu şi purtător de trup ca un om ai fost, al Cărui chip de asemănări credincioşii Îl mărim.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon de demult, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cu cetele celor fără de trupuri şi neamul omenesc veniţi să ne veselim în această vestită zi, săvârşind prăznuirea înţelepţilor Arhangheli ai lui Hristos, cântând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Lui Manoe viteazul şi lui Tobit preaînţeleptul, s-au arătat îngerii, răsplătindu-le luptele vieţii după vrednicie, iar tinerilor celor ce erau în cuptorul cu foc, îngerul oarecând le-a stins văpaia.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Iisuse, Cel ce ai luat din Fecioară toată firea noastră fără schimbare te mărturisim ca şi părinţii, îndoit în fire şi într-un ipostas; pentru aceea chipul Tău zugrăvindu-l, ne închinăm Lui cu credinţă.

Cântarea a 8-a: Irmosul:

De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a aprins nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu, dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Mai mare al îngerilor este Mihail Arhanghelul, dar se preamăresc după cuviinţă cu dânsul preastrălucit tainicul harului şi bine vestitorul Fecioarei cel cinstit, Căpetenia celor fără de trupuri, Gavriil, care mai înainte bucurie a vestit celor ce strigă: popoare preaînălţaţi pe Hristos în veci!

Cetele îngerilor în multe feluri de chipuri văzându-le

Iezechiil, mai înainte a prevestit că Serafimii cei cu câte şase aripi înaintea lui Dumnezeu stau, iar Heruvimii cei cu ochi mulţi Îl înconjură, şi cu aceştia văzu şi pe Arhanghelii cei prealuminaţi, pe Hristos slăvindu-L întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Folositori tuturor arătându-vă, Mihaile şi Gavriile, cercetaţi pe cei ce cu evlavie cinstesc întru tot lăudată pomenirea voastră, şi pe cei ce cântă cu credinţă, mântuiţi-i de toată întâmplarea.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Pe Cuvântul Cel fără de început L-ai primit, Cel ce a voit firea mea a o reînnoi, şi pe Acesta întrupat L-ai născut Fecioară; pentru aceasta pe tine de Dumnezeu Născătoare, neîncetat te mărim.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Pe tine, Maica lui şi Fecioară, cea neispitită de nuntă, pe tine, ceea ce ai născut prin cuvânt, mai presus de minte, pe Dumnezeul cel adevărat, pe cea mai înaltă decât puterile cele de sus, cu slavoslovii fără tăcere, te mărim.

Celor ce bolesc, celor ce umblă pe ape şi celor din nevoi, spre mântuire ajutători v-aţi arătat, Căpetenii fără de trupuri, Mihaile şi Gavriile.

Împreună cu cetele Puterilor şi ale Tronurilor dănţuind, ca o Căpetenie a îngerilor şi tăinuitor al lui Dumnezeu, Gavriile, roagă-te pentru noi Mântuitorului.

Slavă...

Ca nişte păzitori ai lumii şi ai Bisericii şi Căpeteniile cetelor puterilor celor de sus, pentru noi, Mântuitorului rugaţi-vă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Cu un glas, de Dumnezeu Născătoare, pe tine te slăvim; că din patimi şi din primejdii ne mântuieşti pe noi şi rugăciunile noastre cele de folos le împlineşti.

ACATISTUL SFINŢILOR ARHANGHELI MIHAIL ŞI GAVRIIL

Troparul. Glasul al 4-lea:

Mai marilor Voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi, noi, nevrednicii, ca prin rugăciunile voastre să ne acoperiţi pe noi, cu acoperământul aripilor măririi voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce, cu dinadinsul, cădem către voi şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari peste puterile celor de sus.

Condacele şi Icoasele

Condacul 1

Pe începătorii îngerilor Treimii, pe Mihail şi Gavriil, să-i lăudăm noi toţi, iubitorii de praznice, care ne acoperim cu aripile amândurora şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, unuia strigând: Bucură-te, slujitorule al Legii, iar altuia zicând: Bucură-te, îngere al Darului!

Icosul 1:

Arhanghele Mihaile, mai-marele cetei îngerilor celor fără de trup, creat ai fost de Dumnezeu, Ziditorul tuturor; de aceea cu bucurie laude de acest fel aducem ţie:

Bucură-te, făptură a Minţii celei ce a făcut lumea;

Bucură-te, revărsarea luminii celei mai înainte de lumină;

Bucură-te, cel ca focul, care stai aproape de dumnezeire;

Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;

Bucură-te, Duh înfocat şi nematerial după asemănarea lui Dumnezeu;

Bucură-te, fiinţă nemuritoare, lăudătoare de Dumnezeu;

Bucură-te, al cerului apărător de foc;

Bucură-te, căpetenia oştii celei nematerialnice;

Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine mulţumitoare;

Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulţumitor;
Bucură-te, cel prin care firea îngerilor s-a întărit;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 2-lea:

Pe îngerii cei nemulţumitori văzându-i trufindu-se şi din cerul cel înfocat căzând, o dumnezeiescule Mihaile, ca un rob mulţumitor stând, ai strigat: «Să stăm bine şi să luăm aminte», cântând Sfintei Treimi: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Gavriil, al minţilor celor ascunse şi al tainelor Celui Preaînalt părtaş te-ai arătat, făcând mai înainte cunoscute cele ce aveau să fie şi bunele vestiri de bucurie oamenilor spunându-le. Pentru aceasta, cu dorinţă mă grăbesc a-ţi cânta ţie:

Bucură-te, văzătorule al luminii celei necunoscute;
Bucură-te, părtaşule al tainelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce descoperi cele ascunse ale voinţei;
Bucură-te, vestitorule de cele negrăite ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, că străluceşti cu mintea în ştiinţa cea ascunsă;
Bucură-te, că întru această ştiinţă înveţi pe faţă pe oameni;
Bucură-te, slujitorule al bunelor vestiri dumnezeieşti;
Bucură-te, vestitorul lucrurilor celor îmbucurătoare;
Bucură-te, arătarea multor neştiinţe;
Bucură-te, că mai înainte ai cunoscut cele ce aveau să fie;
Bucură-te, prin care în lume s-a adus bucuria;
Bucură-te, prin care întristarea a fost îndepărtată afară;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 3-lea:

Proorocului Daniel mai mult decât tuturor Proorocilor ai arătat taina cea străină a venirii celei înfricoşătoare a lui Hristos şi a iconomiei, preamare Gavriile; şi pe el l-ai înţelepţit a cânta cu bucurie lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având numirea de putere de la Dumnezeu, Mihaile, cu dumnezeiască minte puternic în războaie pururea te-ai arătat; şi pe Iacov în luptă l-ai întărit ca să biruiască neamurile străine; pentru aceea măresc puterea ta, zicând:

Bucură-te, cel ce eşti mai puternic decât focul;
Bucură-te, cel ce eşti mai ascuţit decât văpaia;
Bucură-te, cel ce ai înecat oştile egiptenilor;
Bucură-te, cel ce ai învins cetele canaanenilor;
Bucură-te, că pe Moise şi Aaron i-ai întărit;
Bucură-te, că pe Isus al lui Navi îndrăzneţ l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce deodată oştirea asirienilor ai tăiat;
Bucură-te, cel ce pe Simion al amoreilor l-ai lovit;
Bucură-te, pierzarea lui Og, împăratul Vasanului;
Bucură-te, pază a marelui Moise;
Bucură-te, prin care se pierd cei răucredincioşi;
Bucură-te, prin care drept-credincioşii se înalţă;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 4-lea:

Mihaile, căpetenie a îngerilor, roagă cu solirile tale pe Dumnezeu pentru noi care prealăudatul tău praznic cu dragoste îl cinstim, ca zilele noastre în fapte bune să le petrecem, şi ne învredniceşte ca, viaţa cea mai bună dobândind, lui Dumnezeu împreună cu tine să-I cântăm: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Venit-ai de la Cel Preaînalt, Gavriile, minte dumnezeiască, aducând Anei şi lui Ioachim bunele vestiri de bucurie cu dezlegarea sterpiciunii lor; pentru care, bucurându-ne, ţie cu credinţă îţi strigăm:

Bucură-te, aducătorule al ştirilor frumoase;
Bucură-te, cel care celor doritoare de prunci le aduci bucurie;
Bucură-te, cel ce eşti rodire dată de Dumnezeu celor

neroditori;

Bucură-te, naştere plăcută a lui Dumnezeu, a celor fără de copii;

Bucură-te, că fericitului strămoş i-ai adus naştere mărită;

Bucură-te, că fericitei strămoaşe i-ai dat odraslă pântecelui;

Bucură-te, cel ce dezlegi legăturile naşterii de prunci;

Bucură-te, cel care povăţuieşti darul celor ce se nasc;

Bucură-te, laudă a multor părinţi;

Bucură-te, mângâierea maicilor celor bune;

Bucură-te, prin care creşte neamul omenesc;

Bucură-te, prin care naşterea mai înainte se vesteşte;

Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 5-lea:

Maria, Născătoarea de Dumnezeu şi Doamna lumii, venind în biserica Domnului, trimis ai fost, o, Gavriile, să-i aduci cu îngrijire hrană cerească şi totdeauna ai deşteptat-o spre a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Pe strămoşii cei de demult, care se rugau lui Dumnezeu, i-ai mântuit din multe rele, o, Mihaile, iar poporului ales pururea i-ai fost Înaintemergător; de aceea într-acest fel strigăm ţie:

Bucură-te, cel ce pe Isaac de junghiere l-ai scăpat;

Bucură-te, cel ce pe Avraam de bucurie l-ai umplut;

Bucură-te, cel ce pe însetatul Ismail l-ai răcorit;

Bucură-te, străină mângâiere a Agarei celei ce plângea;

Bucură-te, stâlpul cel în chip de foc care pe Israel l-ai condus;

Bucură-te, norul cel aurit, care pe Israel în cale îl acopereai;

Bucură-te, că pe cei întâi-născuţi ai evreilor i-ai păzit;

Bucură-te, că pe cei întâi-născuţi ai egiptenilor i-ai omorât;

Bucură-te, laudă strălucită a evreilor;

Bucură-te, îngrădire tare a Legii;

Bucură-te, că pe popor din Egipt ai scos;

Bucură-te, că pe el la pământ bun l-ai adus;

Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 6-lea:

Când S-a pogorât în muntele Sinai marele Dumnezeu, vrând să dea Lege evreilor, prin slujirea şi mijlocirea ta, mare Mihaile, pe aceasta lui Moise ai descoperit-o şi l-ai învăţat să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Lui Zaharia celui sfinţit, care odinioară - în locaşul lui Dumnezeu - cerea scăpare şi mântuire pentru popor, i-ai vestit, o, Gavriile, naşterea dumnezeiescului Înaintemergător. De aceea de bunele tale vestiri spăimântându-mă, grăiesc ţie acestea:

Bucură-te, cel ce ai vestit omenirii lucruri preaminunate;
Bucură-te, cel ce pe îngerul Tatălui l-ai arătat;
Bucură-te, grăire îmbucurătoare către Zaharia;
Bucură-te, dulce auzire pentru Elisabeta;
Bucură-te, că pe Botezătorul lui Hristos l-ai binevestit;
Bucură-te, că pe el al doilea Ilie, mai înainte l-ai vestit;
Bucură-te, cel ce ai prevestit pe propovăduitorul pocăinţei;
Bucură-te, trâmbiţa cea tare răsunătoare a candelabrului luminii;
Bucură-te, vestitorul începerii Darului;
Bucură-te, vestirea zorilor zilei;
Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;
Bucură-te, temelia împărăţiei cerurilor;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 7-lea:

Dumnezeu Cuvântul, vrând mai înainte a Se întrupa pentru noi, taina aceasta numai ţie, o, Gavriile, a încredinţat-o şi slujitor al acesteia te-a ales pe tine; iar tu cugetând în sineţi la minunea aceasta cântai aşa: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Pe cei trei tineri de demult, din văpaia cuptorului i-ai

scăpat, Arhanghele Mihaile, arătându-te preamărit şi luminat cu chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, încât de minunea aceasta tiranul s-a înspăimântat; de aceea strigăm ţie:

Bucură-te, stingerea focului celui nepotolit;
Bucură-te, aţâţarea văpăii celei pururea vii;
Bucură-te, scăparea tinerilor feciori;
Bucură-te, păzire a trupurilor celor neîntinate;
Bucură-te, că tu, cu înfăţişarea ta, pe tiranul l-ai înfricoşat foarte;
Bucură-te, că tu pe Daniel proorocul, l-ai împuternicit;
Bucură-te, cel ce ai răpit pe Avacum Proorocul;
Bucură-te, că pe el în grabă l-ai dus la Babilon;
Bucură-te, învingerea cea tare a lui Ghedeon;
Bucură-te, înfrângerea cea strălucită a lui Madiam;
Bucură-te, prin care se întăresc credincioşii;
Bucură-te, prin care se înfricoşează tiranii;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 8-lea:

Străină minune, văzându-te pe tine Balaam vrăjitorul, şi în urmă David proorocul, ţie, o, fericite Mihaile în grabă căzând, s-au închinat: unul de frică încremenind, iar celălalt lui Dumnezeu strigând: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Ca un purtător de fulger atotstrălucitor şi întru totul bucuros ai venit către cea plină de dar, Gavriile, aducându-i bunele vestiri de bucurie. Pentru aceasta şi eu, bucurându-mă, te fericesc pe tine, cântându-ţi:

Bucură-te, vestitorule al bucuriei celei nesfârşite;
Bucură-te, dezlegătorule al blestemului celui de demult;
Bucură-te, ridicarea lui Avraam celui căzut;
Bucură-te, mângâierea Evei celei întristate;
Bucură-te, înalt lămuritorule al întrupării Cuvântului;
Bucură-te, mărite cunoscător al pogorârii lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce, bucurându-te, ai zis celei pline de dar: «Bucură-te»;

Bucură-te, cel ce ai dezlegat cu «Bucură-te» toată întristarea;

Bucură-te, stea care ai vestit Soarele;

Bucură-te, luminătorule care ne-ai arătat lumina cea neapropiată;

Bucură-te, prin care lumea s-a luminat;

Bucură-te, prin care întunericul s-a desfiinţat;

Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 9-lea:

Naşterea Mântuitorului o ai vestit cu bucurie păstorilor celor ce privegheau, Gavriile, bucurându-te; şi la închinarea Lui pe magi, ca o stea luminoasă, i-ai condus şi pe toţi i-ai înţelepţit a cânta Celui născut aşa: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Râvnitor şi puternic apărător al Tesalonicului celui nou te-ai arătat, Mihaile, purtătorule de lumină; şi ajutător mare eşti pururea popoarelor creştine, de multe nevoi scăpându-le şi îndemnându-le a cânta ţie:

Bucură-te, cetatea poporului celui nou;

Bucură-te, tăria neamurilor creştine;

Bucură-te, cel ce pe apostoli de multe ori i-ai întărit;

Bucură-te, cel ce pe martiri tari i-ai făcut;

Bucură-te, că pe Petru din legături şi din închisoare l-ai slobozit;

Bucură-te, că tu pe Irod îndată l-ai omorât;

Bucură-te, al Bisericii păzitor neînvins;

Bucură-te, cel ce eşti asupra ereticilor secure cu două ascuţişuri;

Bucură-te, întărire puternică a cuvioşilor;

Bucură-te, sprijin luminat al ierarhilor;

Bucură-te, prin care se lăţeşte credinţa;

Bucură-te, prin care se micşorează rătăcirea;

Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 10-lea:

Sfârşitul a toată lumea când se va face, Mihaile, trâmbiţa cea mai de pe urmă vei trâmbiţa, după care morţii din pământ, sculându-se, cu frică vor sta înaintea Judecătorului nepărtinitor, cântând împreună cu tine cântarea: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Totdeauna numele tău, o, Gavriile, purtătorule de lumină, arată luminat înălţimea rânduielii tale, căci, după chemarea lui Dumnezeu, te-ai arătat cu cuviinţă slujitor vrednic al Cuvântului, Dumnezeu-Omul; de aceea cu laude te fericim, strigând:

Bucură-te, prin care logodnicul în taină s-a învăţat;
Bucură-te, prin care Fecioara de dânsul a fost luată;
Bucură-te, cel ce numele lui Iisus mai înainte l-ai spus;
Bucură-te, cel ce ai vestit mântuirea lumii;
Bucură-te, că lui Iosif, logodnicului, i-ai descoperit taina;
Bucură-te, că pe Iisus în Egipt L-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Hristos din Egipt înapoi L-ai chemat;
Bucură-te, cel ce ai vestit că El va locui în cetatea Nazaret;
Bucură-te, cel ce pe credincioşii magi, taina i-ai învăţat;
Bucură-te, că pe dânşii de Irod i-ai scăpat;
Bucură-te, prin care Iisus a fost păzit;
Bucură-te, prin care Irod a fost luat în râs;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 11-lea:

Deasupra pietrei mormântului celui primitor de Viaţă, şezând îmbrăcat în alb şi ca fulgerul strălucind, Gavriile, învierea lui Hristos ai binevestit femeilor, zicând lor: «Nu plângeţi», şi cântând cântarea: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie lumii eşti, Mihaile arhanghele, strălucind minţile

credincioşilor şi povăţuindu-le către cunoştinţa cea dumnezeiască şi către mântuire, luminând şi mântuind de răutăţile amăgitoare pe toţi care grăiesc:

Bucură-te, apărătorule al tuturor credincioşilor;
Bucură-te, făcătorule a multe feluri de minuni;
Bucură-te, neîmpuţinată tămăduire a bolnavilor;
Bucură-te, grabnică scăpare a celor din robie;
Bucură-te, cel ce ai apărat Mănăstirea Dochiarului;
Bucură-te, că pe aceasta ai izbăvit-o de năvălirea saracinilor;
Bucură-te, scăparea tânărului celui afundat;
Bucură-te, arătarea aurului celui ascuns;
Bucură-te, cel ce ai făcut să izvorască izvor de aghiazmă;
Bucură-te, cel ce pe apă faci minuni;
Bucură-te, înfrumuseţătorul Bisericii creştine;
Bucură-te, ajutătorul Bisericii acesteia;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 12-lea:

Dar dumnezeiesc dăruieşte celor ce serbează cu dragoste ziua amintirii tale, Mihaile, şi celor ce te cheamă pe tine la ieşirea lor din viaţă arată-te ajutător şi mai ales păzeşte-ne pe noi cei ce în biserica ta cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

De la tine, o, Îngere al darului, învăţându-ne a cânta în psalmi laude de bucurie dumnezeieştii întrupări, ţie cele de mulţumire cu dor cântăm şi ca unui bun vestitor, mărindu-te, aşa îţi strigăm:

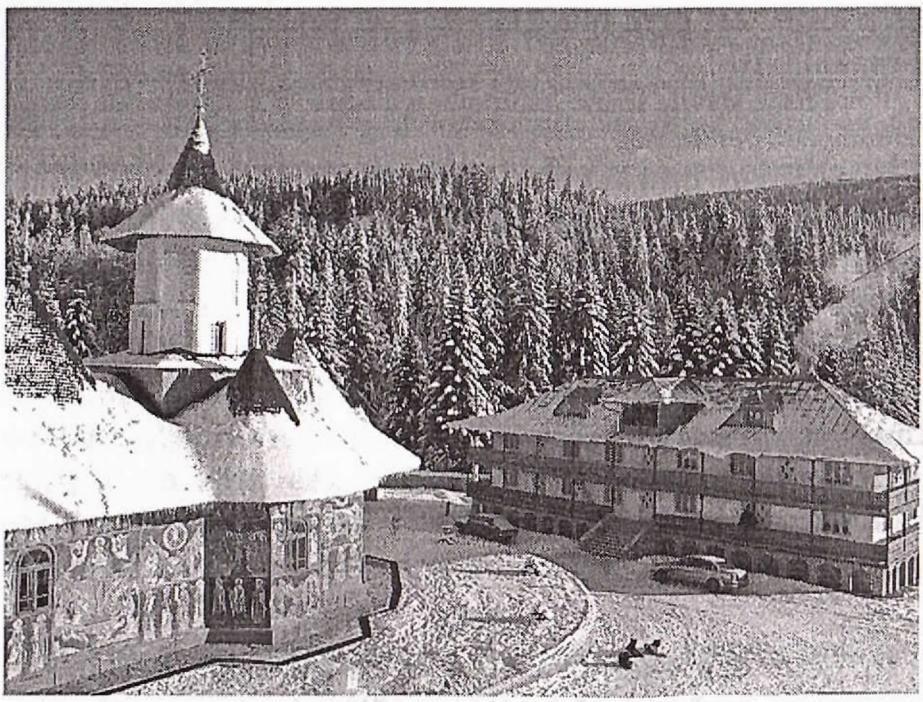
Bucură-te, bucuria celor întristaţi;
Bucură-te, păzitorul celor asupriţi;
Bucură-te, bogăţia nefurată a săracilor;
Bucură-te, liman de mântuire al celor ce înoată;
Bucură-te, armă prea puternică a credincioşilor;
Bucură-te, laudă preamărită a preoţilor evlavioşi;
Bucură-te, întăritorule al mănăstirilor;

Bucură-te, îngrijitorule minunat al bisericii acesteia;
Bucură-te, apărătorule al celor ce pe tine te măresc;
Bucură-te, preabunule aducător de bucurie al sufletelor;
Bucură-te, binecuvântare dumnezeiască a credincioşilor;
Bucură-te, bună povăţuire a călugărilor;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 13-lea:

O, dumnezeieştilor căpetenii ale îngerilor, Mihaile şi Gavriile, care staţi aproape de scaunul lui Dumnezeu, laudele acestea ale noastre, ca banul văduvei primindu-le, de gheenă ne izbăviţi pe noi, ca împreună cu voi să cântăm: Aliluia!
(acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăşi Icosul întâi: Arhanghele Mihaile, mai-marele... şi Condacul întâi: Pe căpeteniile îngerilor... ; şi se face otpustul.

Mănăstirea Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil

CANONUL
SFÂNTULUI SLĂVITULUI PROOROCULUI ÎNAINTEMERGĂTORULUI ŞI BOTEZĂTORULUI IOAN

Preotul dă obişnuita binecuvântare şi strana zice: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă.... Apoi: Cred întru unul Dumnezeu, ... (caută la pg. 22)

Cântarea I-a, glasul al 2-lea: Irmosul:

Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea întrarmată, iar Cuvântul întrupându-Se a şters păcatul cel prea rău, Domnul cel preaslăvit, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: Sfinte slăvite Ioane Înaintemergătorule şi Botezătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

În adâncul bătrâneţilor şi al stârpirii, preoţind marele Zaharia la rândul săptămânii lui, pentru popor aducea rugăciune lui Dumnezeu, şi îndurat făcând pe Stăpânul robilor, a auzit pe înger spunându-i: auzite s-au făcut rugăciunile tale şi vei naşte fiu.

În pântece sterp, ca în adânc ai săltat Sfinte Ioane, cel numit cu nume îngeresc, văzând mai înainte pe Iisus în pântecele Fecioarei. Pentru aceea cad la tine eu, ticălosul, robul tău; pe Iisus ce L-ai prevestit că va ridica păcatul lumii, roagă-L sfinte să mă ierte şi pe mine.

Slavă...

În adâncul greşelilor celor nenumărate mă înec, întru tot cinstite Sfinte Ioane, Înaintemergătorule, apucă-mă dar cu dreapta ta cu care te-ai atins de creştetul Mântuitorului meu Iisus, botezându-L în Iordan şi primeşte această puţină

rugăciune de la mine nevrednicul, care ca un rob cad la tine.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

În adâncul pântecelui fecioresc zămislind, ai născut pe Dumnezeu, Fiul Unul Născut de la Dumnezeu-Tatăl mai înainte de toţi vecii, pe care roagă-L să ne mântuiască pe noi, robii tăi.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre celor ce Te lăudăm pe Tine.

Înflorit-a pustiul Iordanului având-te pe tine vestitor pocăinţei, pentru aceea te rog cinstite Înaintemergătorule, du această puţină rugăciune a ticălosului tău rob, către dulcele Iisus pe Care L-ai prevestit că va ridica păcatul lumii, ca să spele şi întinăciunea mea.

Înflorit-ai fericite Ioane între fiii preoţilor, că tatăl tău a fost solitor către Dumnezeu pentru popor şi rugător pentru greşeli, iar tu luminat prevestindu-L, L-ai şi arătat zicând: iată Mielul lui Dumnezeu Cel ce ridică păcatul lumii; pentru aceea te rog pe tine fericite Ioane, roagă-L să ierte şi ale mele păcate şi să-mi uşureze mâhnirea.

Slavă...

Înflorit-ai între cei născuţi din femei, ca cel mai înalt între Prooroci, Sfinte Ioane, şi cu nume de înger, mărturisit fiind chiar de Stăpânul a fi mai mare; pentru aceea te rog, eu robul tău, ca unul ce ai îndrăznire către Domnul, primind această puţină rugăciune roagă-te şi pentru mine către dulcele Iisus.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Înflorit-ai una prea-binecuvântată între fiicele omeneşti, Marie, întru totul curată, care ai născut rod, pe Cel mai înainte de veci; pentru aceea cad ca un rob la tine Stăpână, împreună cu Botezătorul, ca sufletul meu să-l faci roditor de

virtuţi şi supărarea să mi-o prefaci în bucurie.

Catavasie:

Botezătorule al lui Hristos, păzeşte pe robii tăi ce aduc această puţină rugăciune: de potopul patimilor şi de toată năvălirea potrivnicului, apără-ne pe noi, că după Dumnezeu şi Născătoarea de Dumnezeu, la tine sfinte cădem; alungă viforul păcatelor şi supărarea o prefă în bucurie.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Glasul celui ce strigă în pustie a auzit Doamne glasul Tău ce a grăit când ai tunat peste ape multe, mărturisind pe Fiul Tău; şi cu totul umplându-se de Duhul, Cel de faţă, a strigat: Tu eşti Hristos, înţelepciunea şi puterea lui Dumnezeu.

Venit-ai din pustiul Iordanului, fericite Botezătorule Ioane, arătând pe Iisus şi zicând către poporul ce voia a se boteza: eu vă botez cu apa pocăinţei; pentru aceea, rogu-te sfinte, eu ticălosul, robul tău, aceste puţine lacrimi prefă-le în apa pocăinţei şi cu isopul bucurie mă curăţeşte.

Venit-ai la râul Iordanului şi ai vestit zicând popoarelor ce voiau a se boteza: pocăiţi-vă că s-a apropiat împărăţia cerurilor; pentru aceea cădem la tine sfinte cel mărturisit de Domnul şi ne rugăm ţie noi păcătoşii, această puţină suspinare şi întristare arat-o lui Hristos, să o înscrie drept căinţă.

Slavă...

Venit-ai înaintea feţei Domnului întru tot Sfinte Ioane Botezătorule şi ai strigat cu îndrăzneală zicând celor ce voiau a se boteza: faceţi roade vrednice de pocăinţă; pentru aceea mă rog ţie, eu robul tău, tu, care te-ai atins de creştetul Stăpânului, atinge-te şi de sufletul meu nepocăit, şi mă miluieşte.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Venit-ai în Betleem, în feciorie purtând rodul naşterii şi te-ai plecat poruncii Cezarului, întru tot cinstită Marie şi ai născut pe Cel ce ne-a scăpat pe noi de toată robia; pentru aceea cădem la tine, Maica lui Dumnezeu să faci împreună

cu Botezătorul rugăciune, Doamnă, ca să mă slobozească din robia celui viclean.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Cărbunele care S-a arătat mai înainte Isaiei, soare din pântece fecioresc a strălucit celor rătăciţi întru întuneric, dăruind luminare de cunoştinţă dumnezeiască.

Ca un mijlocitor către Dumnezeu, sfinţitul Zaharia, printre fiii lui Israil rugăciune a făcut şi îndurat făcând pe Cel Preaînalt, te-a născut fiu pe tine, Sfinte Ioane, care aveai a vesti, zicând: pocăiţi-vă; pentru aceea cad la tine, Botezătorule al lui Hristos, scrie această a mea puţină suspinare şi picăturile de lacrimi drept căinţă.

Ca un mijlocitor către Dumnezeu, ca dintr-o pustie ai ieşit din pântecele Elisabetei, întru care ai săltat văzând în pântecele Fecioarei, adus chiar pe Iisus; pentru aceea cad la tine eu robul tău, Sfinte Ioane, fă rugăciune pentru mine către Domnul, ca să primească această puţină rugăciune a mea de la sufletul meu cel gol.

Slavă...

Ca un mijlocitor de mântuire fiind, ai învăţat pe Irod cel ce era stăpânit de patimi, dar nu te-a ascultat, că îmbătându-se şi făcând joc de desfrânat, ţi-a tăiat cinstitul tău cap; pentru aceea cad la tine, sfinte, scapă-mă de deprinderea beţiei celei rele.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Ca o mijlocitoare către Dumnezeu pentru neamul omenesc, te rugăm, cu totul curată Fecioară, scrie această neînsemnată cântare, având milă de noi, fă rugăciune împreună cu Botezătorul pentru noi, să ne îndreptăm pe calea cea de mântuire, prefăcând Stăpână supărarea noastră în bucurie.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule scoate-mă.

Celor în adâncul păcatelor învăluiţi ai strigat Botezătorule al lui Hristos: „Pocăiţi-vă şi faceţi roade vrednice de pocăinţă"; pentru aceea te rog, Sfinte Ioane, eu robul tău, ridică-mă pe mine cel cufundat în adâncul păcatelor şi pe calea pocăinţei îndreaptă-mă, şi mă învaţă să fac roade bune.

În adâncul iubirii de păcat am voit din tinereţe a trăi şi deprindere vicleană înrădăcinată foarte s-a sădit în inima mea; pentru aceea caut la tine, Sfinte Ioane Botezătorule, cu secera mijlocirilor tale pentru mine taie rădăcina păcatelor mele.

Slavă...

În adâncul trândăviei şi al lenei, toate zilele vieţii mele le-am petrecut, şi nicidecum nu mă gândesc la ceasul în care vor despărţi ticălosul meu suflet de trup; pentru aceea cad la tine, Sfinte Ioane Botezătorule, ridică-mă din adâncul trândăviei şi mă arată veghetor de pocăinţă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

În adâncul păcatelor sunt cuprins din tinereţe cu buna mea voinţă şi nicidecum nu pot a mă îndrepta la limanul pocăinţei; pentru aceasta cad la tine, întru tot sfântă Stăpână, fă rugăciune împreună cu Botezătorul pentru mine, ca să mă ridic spre pocăinţă.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat, iar Hristos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului, Cel ce este binecuvântat şi preaslăvit.

Poporul cel potrivnic lui Dumnezeu zicea ţie, că demon având nu te-ai împărtăşit din mesele lor, Botezătorule al lui Hristos, iar eu ticălosul robul tău cad la tine sfinte, rogu-mă, mijloceşte pentru mine, ca să mă fac părtaş mesei celei nemuritoare.

Sfinte Ioane, evreii cei potrivnici, pe Iisus cel Botezat de tine, om simplu îl socoteau, şi ca pe un om îl cleveteau,

pentru că mânca cu vameşii şi vorbea cu desfrânatele, căci căuta a mântui pe toţi; pentru aceea te rog pe tine Înaintemergătorule, roagă pe Cel ce a miluit pe vameşul şi pe desfrânata să mă mântuiască şi pe mine.

Slavă...

Irod cel potrivnic lui Dumnezeu, nesuferind de la tine mustrare dreaptă, Botezătorule al Domnului, te-a dat să ţi se taie cinstitul cap pentru joc, iar noi căzând la tine sărutăm cinstitele tale moaşte şi te rugăm sfinte, deşi cu puţine cuvinte, îndreaptă-ne la pocăinţă şi de supărări ne mântuieşte.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Evreii cei potrivnici lui Dumnezeu au îndrăznit a junghia pe sfinţitul Zaharia, că a mărturisit fecioria ta cea vrednică de laudă, cu totul curată Fecioară Marie; pentru aceea cad la tine, Maica lui Dumnezeu, eu nevrednicul robul tău, nu întoarce ruşinată această rugăciune neînsemnată, ci de supărări mă mântuieşte.

Cântarea a 8-a: Irmosul:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a împărţit cu dumnezeiască poruncă, pe haldei arzând, iar pe credincioşi răcorind, care cântau: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Strămoşescul păcat al popoarelor ce se botezau de tine, l-ai ars în Iordan, cuptorul cel de foc, Sfinte Ioane, şi rănile le speli, apoi şi alifie de învăţătură punându-le, le zici: cel ce are două haine, să dea una celui ce n-are, asemenea şi din bucate, le-ai poruncit.

Cuptor de foc a fost atunci Iordanul, când ai botezat într-însul pe Mielul Iisus, Fiul lui Dumnezeu, care a binevoit a arde spurcăciunea păcatelor omeneşti. Pentru aceea te rog Botezătorule, fii mijlocitor la Hristos, să ardă şi spurcăciunea păcatelor mele, prin îndurarea Lui.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul

Cuptorul cel înfocat a avut oarecând pe cei trei tineri în Babilon, care cu trei guri lăudau Treimea, binecuvântând pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, iar după aceasta, Sfinte Ioane, tu însuţi în Iordan ai slujit Treimii, glasul Părintelui auzind şi cu mâna atingându-te de Fiul, ai văzut pe Duhul Sfânt în chip de porumbel.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Cuptor de foc ardea oarecând în Babilon pentru tineri şi nu i-a ars pe dânşii, mai înainte închipuind sfânta naştere a fecioriei tale, Fecioară cu totul curată, Maica lui Dumnezeu, că născând tu focul dumnezeirii, nu te-ai ars nici nu te-a vătămat Dumnezeul nostru, care, precum a zis, este foc mistuitor.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Fiul Părintelui Celui fără început Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru totul lăudată o mărim.

Iisus, Fiul Cel neîncăput, care este împreună cu Părintele Cel neîncăput, venit-a la Iordan cerând de la tine a fi botezat, că aşa a binevoit a plini toată dreptatea. Pentru aceea cad la tine, Botezătorule al Domnului, milostiv mijlocitor să fii mie către Dumnezeu, rugându-L să nu mă depărteze de la dumnezeieştile îndreptări.

De Fiul Părintelui Celui neîncăput se apăra zicând: „Eu trebuie să fiu botezat de la Tine, iar Tu vii către mine"; însă Domnul cel iubitor de oameni a zis: „Lasă acum, că aşa se cade nouă a plini toată dreptatea". Pentru aceea mă rog Botezătorule al Domnului, roagă-te să nu mă lipsească pe mine de plinirea cea mântuitoare de suflet.

Slavă...

Ca o căpetenie a Împăratului Celui neîncăput ai ieşit Sfinte Ioane Botezătorule, poruncind ostaşilor pe nimeni să nu asuprească. Pentru aceea cad la tine eu robul tău, apără-mă de

demonii ce luptă şi uneltesc rele asupra mea, şi mă golesc pe mine primejduitul şi prefă-mi întristarea în bucurie.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Fiului Celui neîncăput al Părintelui Celui neîncăput, Maică aleasă fiind, cea cu tot frumoasă, Preacurată, Fiica lui Dumnezeu, Marie, într-un glas cu Botezătorul faceţi rugăciune către Cel ce S-a născut din tine pentru cei ce te laudă pe tine şi şterge păcatul lor, iar întristarea lor prefă-o în bucurie.

ACATISTUL SFÂNTULUI SLĂVITULUI PROOROCULUI ÎNAINTEMERGĂTORULUI ŞI BOTEZĂTORULUI IOAN

(Facere a sfinţitului Patriarh Isidor al Constantinopolului)

Troparul. Glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului cu laude, iar ţie destul îţi este mărturia Domnului, Înaintemergătorule; că te-ai arătat cu adevărat şi decât prooroci mai cinstit, că şi a boteza în răpejuni pe Cel propovăduit, te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te bine ai vestit şi celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii, şi ne-a dăruit nouă mare milă.

Condacele şi Icoasele

Condacul 1:

Ţie apărătorului, şi fierbinte sprijinitor, prin tine izbăvindu-ne din tot necazul, după datornica mulţumire strigăm ţie, ca cela ce ai îndrăzneală către Domnul, din toate nevoile ne slobozeşte pe noi, care strigăm: Bucură-te preacinstite Înaintemergătorule sfinte Ioane.

Icosul 1:

Înger înaintestătător, al cetelor drepţilor, tu eşti Sfinte Ioane Proorocule, că strălucind cu dumnezeiasca lumină,

luminezi pe toţi cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, şi cu fierbinţeală şi dragoste te măresc şi zic către tine aşa:

Bucură-te, stea de lumină purtătoare lumii;
Bucură-te, făclie strălucitoare a toată făptura;
Bucură-te, cădere de pierire diavolilor;
Bucură-te, ridicarea pământenilor celor căzuţi;
Bucură-te, lumină necuprinsă de ochii omeneşti;
Bucură-te, adânc mare văzut de gândurile credincioşilor;
Bucură-te, că tu eşti povăţuitorul mântuirii;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioşilor;
Bucură-te, dătătorule de bucurie al creştinilor;
Bucură-te, pierzătorul blestemului pământenilor;
Bucură-te, prin care se luminează făptura;
Bucură-te, prin care se goneşte necazul;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 2-lea:

Văzând toţi prealuminată vedenia ta, Proorocule, şi noi zicem că preaslăvitul tău chip cu nepricepută înstrăinare nouă se arată, căci, atingându-te cu mâna de creştetul Stăpânului, ai grăit aşa: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înţelegere din buze întinate, cum este cu putinţă a lăuda numele tău, dumnezeiescule Sfinte Ioane Proorocule şi cel mai întâi între cetele tuturor drepţilor? Ci rugăciune cu cântare aducem ţie aşa:

Bucură-te, luminătorul vedeniei celei neobişnuite:
Bucură-te, plinirea a multă lumină;
Bucură-te, laudă dumnezeiască a sfinţilor lui Hristos;
Bucură-te, cer cinstit al drepţilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, cunoştinţă fără de număr ce o dăruieşti cântăreţilor tăi;
Bucură-te, sănătate preaminunată împărţită credincioşilor;
Bucură-te, minune mult mărită de îngeri;

Bucură-te, cel ce eşti rană diavolilor de mult plâns;
Bucură-te, lumină mai strălucită decât soarele;
Bucură-te, zarea focului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, luminarea şi dulceaţa credincioşilor;
Bucură-te, povaţă şi lumină a orbilor;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 3-lea:

Putere din cer, Sfinte Ioane Proorocule, dăruieşte nouă celor ce lăudăm înfricoşătoarea şi uimitoarea ta minune cea purtătoare de lumină şi ca aurul strălucitoare şi preamărită, că luminezi inimile credincioşilor, celor ce cu credinţă cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Toată lumea te are pe tine mare apărător şi bun ajutor întru nevoi; pentru aceea ca pe un apărător al credincioşilor, şi grabnic izbăvitor, te cinstim pe tine, şi întru pomenirea ta daruri ca acestea aducem ţie:

Bucură-te, făcătorule de multe minuni;
Bucură-te, înţelepte dătător de poruncă nouă;
Bucură-te, fierbinte risipitor de vrăjmaşi;
Bucură-te, mângâietor al firilor celor necăjite;
Bucură-te, că te rogi pentru noi către Domnul;
Bucură-te, că tu pe tiranul îl goneşti de la noi;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioşilor;
Bucură-te, că îndepărtezi gândurile cele pline de răutate;
Bucură-te, fierbinte folositor al bolnavilor;
Bucură-te, mărgăritarul cel luminat al lui Hristos;
Bucură-te, prin care se luminează lumea;
Bucură-te, prin care s-a gonit vicleşugul;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 4-lea:

Din toate necazurile slobozeşti pe toţi, care cu dragoste şi bucurie săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină,

Sfinte Ioane Proorocule şi Botezătorule; căci, ca o făclie purtătoare de strălucire, luminezi pe cei ce laudă pe Dumnezeu cu cântarea: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Soare purtător de lumină, sfeşnic cu strălucire de aur, sfinţeşte, curăţeşte pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta cea dumnezeiască, că se înfricoşează toţi, strigând ţie aşa:

Bucură-te, sfeşnicul luminii celei neapuse;

Bucură-te, scaun de nematerialnic foc;

Bucură-te, mângâierea sufletească a pământenilor celor necăjiţi;

Bucură-te, sănătate trupească a oamenilor celor bolnavi;

Bucură-te, stâlpul de bucurie cel în chip de foc al drepţilor;

Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită, şi frumuseţea oamenilor;

Bucură-te, cârmaci prealuminat celor ce înoată;

Bucură-te, hrănitor preamărit al celor flămânzi;

Bucură-te, stea mai luminată decât soarele;

Bucură-te, sfeşnic strălucitor cu raze de aur;

Bucură-te, dătătorule de daruri înţelepţilor;

Bucură-te, ajutătorul celor lipsiţi;

Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 5-lea:

Proorocule, vrând să mântuiască Domnul pe pământeni din înşelăciune, ai ieşit din pustie ca un Înaintemergător al Domnului şi ai înmulţit pe pământ darul din destul, sfinte, şi toate le-ai luminat cu dumnezeiască cunoştinţă; pentru aceea cântăm lui Dumnezeu aşa: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzut-au fiii oamenilor, Proorocule, cinstită mâna ta, când s-a atins să boteze pe Domnul şi s-au înfricoşat, şi cântare dumnezeiască cu bună alcătuire s-au nevoit a cânta ţie aşa:

Bucură-te, slujitorul cel prealuminat al lui Hristos;

Bucură-te, înţelepciunea tuturor neamurilor;
Bucură-te, doctore luminat al bolnavilor;
Bucură-te, gonitorul cel înfricoşător al diavolilor;
Bucură-te, frumuseţea cea prealuminată a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, loc preacinstit cu bun miros al lui Dumnezeu;
Bucură-te, minunea minunilor cu multă mărire;
Bucură-te, dare cinstită cu multă dăruire;
Bucură-te, vas duhovnicesc prealuminat;
Bucură-te, comoara darului cea preacinstită;
Bucură-te, luminătorule al măriţilor Mucenici;
Bucură-te, podoaba cea cinstită a preoţilor;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 6-lea:

Capul tău cel dumnezeiesc tăindu-ţi-se, Sfinte Ioane Proorocule, Irodiada purtându-l se minuna, că n-a cunoscut de ce se mustra; şi acum ca un înger petreci şi cu oamenii vorbeşti, iar ucenicii, văzând tăierea ta, tânguindu-se, au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Proorocule, când ai zis: nu sunt vrednic a dezlega curelele de la picioarele Celui ce vine după mine, s-au înfricoşat toţi auzind acestea, până când au văzut pe Acela botezat, şi cântând au grăit către tine unele ca acestea:

Bucură-te, mărgăritar de mult preţ;
Bucură-te, gura cântărilor celor cinstite;
Bucură-te, lauda cea dulce a Proorocilor;
Bucură-te, arma cea nebiruită a credincioşilor;
Bucură-te, graiul cel frumos al pustnicilor;
Bucură-te, mirul cel cu bun miros al cucernicilor preoţi;
Bucură-te, turnul cel nebiruit al credincioşilor;
Bucură-te, făclia cea prealuminată a Bisericii;
Bucură-te, hrănitorul săracilor şi al străinilor;
Bucură-te, vindecătorul orbilor şi al şchiopilor;

Bucură-te, piatră scumpă de mult preţ;
Bucură-te, făclie mult-luminoasă;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 7-lea:

Mare acoperitor şi folositor, ca pe un turn de tărie, te-a aflat pe tine Sfinte Ioane lumea, cel ce eşti mai cinstit decât toţi pământenii, şi decât toţi Drepţii şi Preacuvioşii şi Arhiereii, că se spăimântează toţi cunoscându-ţi viaţa ta cea nematerialnică şi de aceea cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, prin tine, Sfinte Ioane, căci, fiind atins creştetul Stăpânului de mâna ta care tremura, ne-a sfinţit pe noi, şi a luminat pe cei ce grăiesc către tine unele ca acestea:

Bucură-te, dătătorul bucuriei celei dumnezeieşti;
Bucură-te, pierzătorul blestemului înşelăciunii celei diavoleşti;
Bucură-te, luminarea şi lauda sfinţilor;
Bucură-te, desfătarea şi bucuria drept-credincioşilor;
Bucură-te, trandafir cu frumoase vopsele al mirosului celui de taină;
Bucură-te, crin cu bun miros;
Bucură-te, vedenie înfricoşătoare;
Bucură-te, că umpli de bună mireasmă sufletele;
Bucură-te, păzitorul cel nebiruit al pământenilor;
Bucură-te, scara cea cu bună-suire a credincioşilor;
Bucură-te, prin care se înnoiesc cele de jos;
Bucură-te, prin care se închină cele de sus;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 8-lea:

Vedenie străină dacă a văzut Zaharia, pentru tine, fiul lui, Sfinte Ioane Proorocule, s-a spăimântat când a văzut pe

Gavriil, de a cărui frică a rămas mut până când te-ai născut, şi îndată a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul eşti tu celor din nevoi strajă tare, şi ocârmuitorilor slavă şi stăpânie, că prin tine, Sfinte Ioane, credincioşii biruiesc toate seminţiile vrăjmaşilor şi, lăudându-te, te măresc cu tocmită cântare aşa:

Bucură-te, izbăvirea şi curăţirea păcatelor;
Bucură-te, vas cinstit al Domnului;
Bucură-te, cântare înfrumuseţată a Stăpânului;
Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită şi rai de hrană;
Bucură-te, loc de Dumnezeu umblat şi lumina vieţii;
Bucură-te, că ai înflorit rodul curăţiei;
Bucură-te, că izvorăşti râul înţelepciunii;
Bucură-te, săditorul livezii celor fără de materie;
Bucură-te, lucrătorul odraslei celei nestricăcioase;
Bucură-te, prin care ne-am luminat toţi;
Bucură-te, prin care s-au mântuit credincioşii;
Bucură-te, că izvorăşti luminarea dreptei credinţe;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 9-lea:

Înfricoşatu-s-a Elisabeta, dacă a văzut pe Maica lui Iisus, venind către dânsa la închinare, şi pruncul în pântecele ei cu bucurie a grăit: Cel ce luminezi toate, luminează-ne şi pe noi care cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Dacă au intrat în urechile lui Zaharia graiurile Elisabetei, înţelegând dezlegarea celor nevăzute ce vor să fie, toţi s-au minunat şi au strigat aşa:

Bucură-te, tăinuitorule al celor negrăite,
Bucură-te, dezlegătorule al stricăciunii celui întâi-zidit;
Bucură-te, dătătorul cunoştinţei de cele ce vor să fie;

Bucură-te, surpătorul mândriei celor potrivnici;
Bucură-te, reazem şi tărie drept-măritorilor ocârmuitori;
Bucură-te, tărie şi folositor credincioşilor domni;
Bucură-te, că luminezi ochii inimilor;
Bucură-te, că întuneci gândurile cele rele;
Bucură-te, cântare frumoasă şi cu bun miros;
Bucură-te, suflet cinstit al sufletelor celor bune;
Bucură-te, doctorul sufletelor şi al trupurilor;
Bucură-te, arătătorul minunilor celor multe;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 10-lea:

Sfinte, izbăveşte de toate nevoile pe toţi cei ce aleargă către tine, la dumnezeiască pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi cu raze strălucitoare; că ai îndrăznire către Dumnezeu, şi poţi să izbăveşti din nevoi pe cei ce cu dragoste îi cântă Lui: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid eşti oamenilor, Sfinte Ioane, şi turn nebiruit întru războaie, că, prin folosirea ta cea nebiruită, se biruiesc taberele vrăjmaşilor; iar noi, fiind mântuiţi, strigăm către tine unele ca acestea:

Bucură-te, folositorul cel tare al pământenilor;
Bucură-te, alungătorul cel tare al duşmanilor;
Bucură-te, cel ce biruieşti tabere în zile de război;
Bucură-te, cel ce dăruieşti sfaturi de taină;
Bucură-te, crin iubitor de mir al mirosului celui de taină;
Bucură-te, trandafirul cel neveştejit al mirosului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că izvorăşti râul vindecării;
Bucură-te, că din tine curg pâraie minunate;
Bucură-te, steaua care luminezi lumea;
Bucură-te, lumina care luminezi cele întunecate;
Bucură-te, umblarea şi tăria şchiopilor;

Bucură-te, povaţa şi lumina orbilor;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 11-lea:

Proorocule, Sfinte Botezătorule, pentru mulţimea minunilor tale celor vrednice de laudă, de ţi-am aduce cântări şi glasuri care să minuneze tot neamul omenesc, nimic nu săvârşim cu vrednicie, faţă de darurile tale, pe care le dăruieşti nouă celor ce cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Purtătorule de lumină şi dumnezeiescule Sfinte Ioane Proorocule, cu înfricoşătoarele şi luminatele tale minuni, luminează şi străluceşte inima noastră a celor ce cu dragoste aducem ţie rugăciuni şi graiuri ca acestea:

Bucură-te, folositorul săracilor şi al văduvelor;
Bucură-te, vindecătorule al multor neputincioşi şi bolnavi;
Bucură-te, lauda cea dulce a celor necăjiţi;
Bucură-te, mângâierea frumoasă a celor osteniţi;
Bucură-te, întărirea cea preamărită şi minunată a credincioşilor;
Bucură-te, proorocia şi îngrădirea de apărare a Bisericilor;
Bucură-te, că celor ce înoată tu le eşti povăţuitor;
Bucură-te, că te-ai arătat doctor celor bolnavi;
Bucură-te, locul hranei celei fără de moarte;
Bucură-te, pacea vieţii celei nestricăcioase;
Bucură-te, ţarină a pomilor celor înfloriţi;
Bucură-te, rădăcină din odraslă pururea vie;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 12-lea:

Sfinte Botezătorule, dă dar dumnezeiesc din cer cântăreţilor tăi, că luminezi ca o făclie prealuminată pe cei credincioşi, şi arzi pe cei ce nu cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Se luminează credincioşii de a ta vedere, lăudându-te cu cântări preamărite, căci ca un rai frumos dumnezeiesc şi stăpânesc, Botezătorule sfinte, înmiresmezi, sfinţind pe cei ce te laudă pe tine cu căldură şi-ţi cântă aşa:

Bucură-te, mărgăritarul cel frumos şi de mult preţ;
Bucură-te, izvorul cel preafrumos şi preabogat;
Bucură-te, vasul cel iubitor de mir îngerilor şi oamenilor;
Bucură-te, numele cel scump al Proorocilor şi al apostolilor;
Bucură-te, sabie înfricoşătoare asupra ereticilor;
Bucură-te, pecetea celor două Testamente;
Bucură-te, că izbăveşti din nevoi pe cei robiţi;
Bucură-te, că biruieşti pe cei potrivnici credincioşilor;
Bucură-te, floarea cea preafrumoasă a dreptei credinţe;
Bucură-te, mirul celor cu bun dar;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 13-lea:

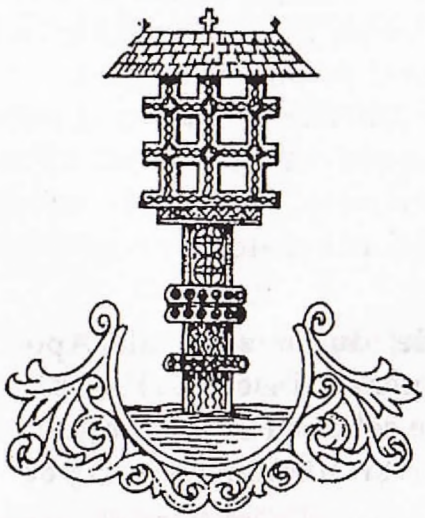
Sfinte Ioane proorocule, dulceaţa lumii, frumuseţea cerului cea împătrit luminată, primind această rugăciune de acum, izbăveşte pe toţi din toate nevoile, şi-i scoate din chinul cel ce va să fie pe cei ce te laudă cu credinţă, cântând lui Dumnezeu: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi: Înger înaintestătător... şi Condacul întâi: Prin tine izbăvindu-ne..., după care se citeşte această

Rugăciune:

Botezătorule al lui Hristos, vestitorule al pocăinţei, nu mă trece cu vederea pe mine cel ce mă căiesc, ci împreunându-mă cu oştile cereşti, roagă-te către Stăpânul pentru mine nevrednicul, leneşul, netrebnicul şi întristatul care am căzut în multe întâmplări şi sunt tulburat de furtuna gândurilor minţii mele. Că eu sunt peşteră a faptelor rele şi nici de cum nu pun capăt păcătoasei mele deprinderi; că pironită-mi este

mintea la lucrurile pământeşti. Ce voi face, nu ştiu şi la cine voi alerga ca să fie mântuit sufletul meu? Fără numai la tine, Sfinte Ioane, cel numit cu numele harului; că pe tine înaintea Domnului, după Născătoarea de Dumnezeu, te ştiu mai mare decât toţi cei născuţi din oameni. Că tu te-ai în-vrednicit a te atinge de creştetul Împăratului Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care a ridicat păcatul lumii. Pe Acesta roagă-L pentru păcătosul meu suflet ca măcar de acum, în ceasul al unsprezecelea să ridic sarcina cea bună şi să primesc plată. Aşa Botezătorule al lui Hristos, cinstite Înaintemergătorule, cel din urmă Profetule, întâiule în har mucenice a lui Hristos, pe tine te rog, la tine alerg, nu mă lepăda de la ajutorul tău, ci mă ridică pe mine cel căzut în multe păcate, înnoieşte sufletul meu cu pocăinţa ca şi cu un al doilea botez pentru că amândurora tu începător eşti: cu botezul spălând strămoşescul păcat, iar cu pocăinţa curăţind faptele spurcate ale fiecăruia. Curăţeşte-mă pe mine cel spurcat cu multe păcate şi mă fă a intra unde nimic spurcat nu intră, întru Împărăţia cerească. Amin!

CANONUL SFINŢILOR APOSTOLI

(Facere a lui Nicodim Aghioritul)

Începutul se face ca la Canonul Preasfintei Treimi (vezi la pg. 315):

După ce zice Preotul: Bine este cuvântat Dumnezeul nostru... Strana zice: Slavă Ţie Dumnezeul nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne... Slavă... Doamne, miluieşte-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit... Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu: Uşa milostivirii deschide-o nouă, ... Apoi Crezul: Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, ... (caută la pg. 22).

Cântarea I-a, glasul al 8-lea: Irmosul:

Pe Faraon cel ce se purta în car l-a cufundat toiagul lui Moise, cel a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea, şi pe Israil fugătorul, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: Sfinţilor Apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Sfinte Petre, care te înfrumuseţezi cu purtarea numelui, piatră nesfărâmată credinţei, inima mea ce se clatină totdeauna de furtunile vieţii, roagă pe piatra, Iisus, Cel iubitor de oameni, să o întoarcă pe piatra răbdării.

Sfinte Pavele, alinarea şi odihna cea desfătată a Bisericii lui Hristos, putere şi întărire sfinţită fii mie, care mă clatin de valul cel necuvios, şi cu sfintele tale rugăciuni fă ca să înceteze toate gândurile mele cele rele.

Slavă...

Sfinte Andreie, dumnezeiescule Apostol al lui Hristos, care pe limba elinească însemnezi bărbăţie încuviinţată, întoarce-mă pe mine cel ce cu multe greşeli m-am făcut neputincios şi necuviincios şi cu dumnezeiască podoabă îmbracă-mă.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu

Car purtător de foc al dumnezeiescului cărbune arătân-

du-te curată, din care Sfinţii Apostoli ca nişte alţi cărbuni s-au aprins, arde Stăpână, Maică Fecioară, în focul tău cel nematerial, materia sufletului meu.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica Ta, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Dumnezeiescule Sfinte Iacove, te-ai arătat netemător de patimă, măritule fiu al lui Zevedeu şi al tunetului având numire potrivită, pentru aceea întăreşte-mă şi pe mine, ca să biruiesc toate patimile trupului.

Dar dumnezeiesc înseamnă sfântul tău nume, fericite Sfinte Ioane pe care cu îndestulare l-ai câştigat de sus, ca un toiag al Domnului, pentru aceea arată-mă locuinţă a dumnezeiescului Dar.

Slavă...

Sfinte Filipe, de trei ori fericite, sfinţitul tău nume tâlcuindu-se, însemnează cu adevărat gură de candelă; pentru aceea, preamărite, roagă-te pururi ca eu, cu candelă luminoasă să intru în cămara lui Hristos, cea de mire.

Şi acum...

Tu Curată ai născut Izvorul nepătimirii, iar Apostolii L-au predicat lumii; pentru aceea Fecioară, scapă-mă de al trupului neastâmpăr, de-ale sufletului dorinţe deşarte şi de ale minţii, rătăcite cugetări.

Catavasie:

O, aleasă ceată de doisprezece Apostoli, mântuieşte-ne de toată nevoia şi răutatea pe noi, care cu dragoste şi cu credinţă te lăudăm pe tine.

Caută cu milostivire, cea cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Catismala, glasul al 2-lea

Podobia: Ceea ce eşti rugătoare caldă...

Rugăciune fierbinte faceţi Domnului, Ucenici ai lui Hristos şi Apostoli măriţi, ca să luăm iertare de cele ce am greşit aici în viaţă, şi Împărăţia cea cerească să o dobândim noi robii voştri.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile cereşti şi a noastră sărăcie ai cercetat pentru aceasta cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Numele tău Sfinte Toma, se tâlcuieşte geamăn, căci de învierea lui Hristos te-a îndoit cu sufletul; pentru aceea întăreşte în semnul cuielor sufletul meu, cel ce se îndoieşte de învierea Cuvântului, prin aducerea-aminte numai de relele mele cele închipuite.

Numele tău însemnează fiu vărsător de ape, Sfinte Vartolomee Apostole, căci cu adevărat curgerile dumnezeiescului Dar de sus le-ai izvorât celor muritori; pentru aceea, pe mine ce însetoşez de apele cele de sus, adapă-mă cu roua darului tău.

Slavă...

De Dumnezeu dăruit însemnează Sfinte Matee, numele tău cel cinstit de toţi oamenii; pentru aceea la Hristos du-mă pe mine, cu totul dăruit: cu sufletul, cu duhul şi cu trupul, ca astfel cu dragoste să serbez amintirea ta.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce ai născut pe Făcătorul cerului, care ca pe alte ceruri, a întins pe Ucenicii Săi în tot pământul, fă mintea mea, Maică Fecioară senină ca cerul, pentru ca prin rugăciunea cea nematerială să fie scutită de închipuirile cele materiale.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină

neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Fiu al învăţăturii, adică al vieţii, te numeşti Sfinte Iacove al lui Alfeu, pentru aceea te rog învredniceşte-mă a învăţa şi a primi dumnezeieştile şi sfintele învăţături ale vieţii.

Ascultare însemnează numele tău, o Sfinte Simone, râvnitorule Apostole, căci fără a te îndoi ai ascultat pe Stăpânul Hristos; pentru aceea cu totul fericite, întăreşte-mă şi pe mine a mă supune tuturor poruncilor Domnului.

Slavă...

Sfinte Iuda, fiul lui Iacov, care însemnează mărturisire, întăreşte-mă şi pe mine cu rugăciunile tale a mă mărturisi Domnului, a mă căi din suflet şi din inimă, cu suspinuri, rugăciune şi lacrimi.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu

De împătimirea cea împătrită care se zăreşte în trup, în suflet, în poftire şi gândire, precum învaţă dumnezeieştii părinţi, pe mine mă izbăveşte Fecioară, prin solirile cele puternice ale Apostolilor.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad; ci ca Iona mă rog: Dumnezeule, scoate-mă din stricăciune.

Luminat-ai cu lumina credinţei, Antiohia şi Roma, Sfinte Petre, şi pe cruce cu capul în jos ai fost răstignit; luminează dar şi întunericul meu şi învredniceşte trupul meu a se răstigni împreună cu pătimirile tale prin osteneală.

Predicat-ai dumnezeiasca Evanghelie de la Ierusalim şi până la Iliria, iar la Roma, Sfinte Pavele, capul ţi s-a tăiat; deci taie îngâmfarea cea rea a sufletului meu, capul cel fără de cap al satanei.

Slavă...

Cutreierat-ai, Sfinte Andree mărite, Bizanţul şi tot Epirul, predicând până la sciţi şi în Elada, unde răstignit fiind te-ai sfârşit; pentru aceea fă-mă şi pe mine părtaş patimilor şi măririi tale.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu

Preacurată, ceea ce mai presus de minte şi curat ai născut pe Semănătorul curăţiei, dezrădăcinează cugetul minţii mele, care sunt vicleni semănători ai neastâmpărării şi sădeşte pe cele curate prin sfintele rugăciuni ale Apostolilor.

Catavasie:

O, aleasă ceată de doisprezece Apostoli, mântuieşte-ne de toată nevoia şi răutatea pe noi, care cu dragoste şi cu credinţă te lăudăm pe tine.

Caută cu milostivire, cea cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

Tinerii cei ce merseseră din Iudeea în Babilon de demult, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Toată Iudeea învăţând, Sfinte Iacove al lui Zevedeu, prin sabie ai băut paharul lui Hristos; pentru aceea întăreşte-mă a primi paharul încercărilor.

Seminţele bunei credinţe semănând în Patmos şi în Asia predicând, adormire minunată ai avut, Sfinte Ioane; pentru aceea adoarme patimile cele sălbatice ale trupului meu.

Slavă...

Aducând la credinţa Treimii părţile cele depărtate ale Asiei, cu sfârşit de cruce ai dormit, Sfinte Filipe; pentru aceea şi pe mine mă învredniceşte a-mi răstigni poftele cele lumeşti.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce ai născut lumina cea neapropiată, Născătoare de

Dumnezeu, pe care cu zel au predicat-o în toată lumea dumnezeieştii Apostoli, luminează-mi mintea cea întunecată de păcate.

Cântarea a 8-a: Irmosul:

Pe Dumnezeu Cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt şi în rug a arătat lui Moise taina naşterii pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Curăţind cu dumnezeiescul botez pe cei din Partia, Midia, India, Siria, şi împuns fiind cu suliţa, Sfinte Toma, cunună ai luat; rogu-mă dar ţie, curăţeşte şi sufletul meu cel întinat.

Biserici cinstite arătând Domnului pe oameni, dumnezeiescule Sfinte Vartolomeu, ţi-ai săvârşit chemarea prin răstignire; drept aceea şi pe mine mă arată biserică sfinţită Duhului Sfânt.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Feţele etiopienilor ai albit cu razele credinţei, Sfinte Matee, şi prin foc te-ai dus către Domnul. Rogu-mă dar ţie, încălzeşte-mă pe mine cu focul dragostei lui Hristos.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu

Cel neîncăput a încăput în pântecele tău deplin şi a Lui plinătate ucenicii au predicat-o până la marginile lumii; drept acea, pe mine cel gol arată-mă plin de darul acestora, Fecioară.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Irmosul:

Pe Domnul Cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt şi în rug a arătat lui Moise taina naşterii pururea Fecioare, lăudaţi-L şi preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşti şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile; pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Pe cei din Ierusalim şi Cezareea, mărite Sfinte Iacove al lui Alfeu, prin botez făcându-i fiii lui Dumnezeu şi răstignit fiind, ai alergat ca să împărăţeşti împreună cu Hristos; pentru aceea mijloceşte ca şi eu să văd iarăşi pe Fiul lui Dumnezeu Cel propovăduit.

Ca o sare aruncând înţelepciunea ta în Africa şi în Persia, ai uscat rătăcirea lor, Sfinte Simon Cananite, şi răstignit fiind te-ai mutat unde sunt cetele îngerilor; pentru aceea rogu-te usucă toate putrezirile sufletului meu.

Răcorind pământul cel uscat al Arabiei, Sfinte Apostole Iuda al lui Iacov, cu roua cea de viaţă făcătoare a dumnezeieştii cunoştinţe şi săgetat fiind, te-ai mutat spre a fi împreună cu Hristos, Împăratul tuturor; pentru aceea şi pe mine cel ars de uscăciune, rourează-mă cu picăturile dumnezeieştii tale rugăciuni.

Slavă...

Ceata formată de doisprezece ucenici, cerescule cerc cu doisprezece lumini, în chipul planetei, liră cu doisprezece coarde armonioase, izvor cu doisprezece curgeri, vie bine înverzită şi preadulce cu doisprezece viţe, primeşte cântarea aceasta şi de mântuire mă învredniceşte.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu

Izvor al tuturor darurilor este Fiul tău, şi tu Maica lui Dumnezeu eşti marea acestora; iar lăudaţii tainici şi Apostoli, sunt cu adevărat râuri şi pâraie pururi curgătoare de daruri; pentru aceea unde sunt izvorul, marea şi râurile acestea, acolo învredniceşte-mă a locui.

Apoi, aceste mărimuri:

Să lăudăm pe Sfinţii Petru, pe Pavel şi pe Toma, pe Filip, pe Andrei şi pe minunatul Ioan; pe Simon, pe Matei, pe Iuda al lui Iacov, pe Vartolomeu împreună şi pe Iacov.

Trâmbiţele cele bine răsunătoare ale lui Hristos pe dumnezeieştii Apostoli să-i lăudăm credincioşii; căci ei cu mare glas

au propovăduit în lume întruparea Cuvântului şi Învierea.

Iar la închinarea sfintelor icoane ale Apostolilor, se cântă acestea, glasul al 2-lea.

Pe toţi cei ce sărută sfânta şi cinstita icoana voastră, Apostolilor scăpaţi-i de toată urgia şi necazul, de năvălirea celor de alt neam, de foc, de cutremur, de foamete, de ciumă, de ucidere şi de orice altă răutate; ca în linişte şi în pace vieţuind, totdeauna să lăudăm darul vostru.

Altul asemenea:

Turma ce vă serbează pe voi şi pururi vă cinsteşte cu dragoste, dumnezeieştilor Apostoli: Petre, Pavele, Ioane, Filipe, Toma, Andreie, Iacove şi Vartolomee, Matee, Iacobe fiul lui Alfeu, Simone şi Iuda împreună cu cei şaptezeci, mântuiţi-o de tot necazul şi vătămarea.

A Născătoarei de Dumnezeu:

De toate primejdiile păzeşte pe robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te lăudăm pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

ACATISTUL
SFINŢILOR APOSTOLI PETRU ŞI PAVEL

Troparul. Glasul al 4-lea:

Cei ce sânteţi între Apostoli mai întâi pe scaun şezători şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă, pace lumii să dăruiască şi sufletelor noastre mare milă.

Condacele şi Icoasele

Condacul 1, glasul al 8-lea:

Pe cei ce împreună cu oamenii s-au arătat mai înainte îngereşte cugetând, şi acum cu îngerii fiind, cu cântări îngereşti şi lui Dumnezeu cuviincioase, să-i lăudăm pe întâistătătorii Apostolilor, ca pe cei ce sunt izbăvitorii sufletelor noastre,

cântând: Bucuraţi-vă, Sfinţilor Apostoli Petre şi Pavele!

Icosul 1:

Fără de început fiind cu vremea, început de vreme a luat Făcătorul vremurilor, Dumnezeu-Cuvântul, şi trimis fiind la noi de la Tatăl, apostol preaales te-a arătat pe tine, Sfinte Petre. Pentru aceea cântăm ţie:

Bucură-te, al cetei ucenicilor începătorule;
Bucură-te, al tainelor lui Hristos tăinuitorule;
Bucură-te, decât toţi cuvântătorii de Dumnezeu mai înaltule;
Bucură-te, decât iconomii duhului mai întâiule;
Bucură-te, că pe Hristos ţie Tatăl l-a descoperit;
Bucură-te, că pe Acesta adevărat Dumnezeu L-ai propovăduit;
Bucură-te, piatră a Bisericii prea nesfărâmată;
Bucură-te, temelie a mărturisirii prea întemeiată;
Bucură-te, începătura cea puternică a credinţei;
Bucură-te, luminătorul cereştii cunoştinţe;
Bucură-te, prin care Hristos S-a slăvit;
Bucură-te, prin care satana s-a ruşinat;
Bucură-te, Sfinte Petre, Apostole!

Condacul al 2-lea:

Vederea ta cea înţelegătoare curăţind-o, ai intrat în sânurile părinteşti, o, minune, şi într-însele ai văzut, fără ochi, Sfinte Petre, pe Hristos Dumnezeu împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, propovăduindu-L pe Dânsul şi cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Luminat fiind de fulgerări neapropiate înţelegerii, când ţi s-a arătat din cer lumină, care biruia lumina soarelui, tras ai fost Sfinte Pavele, spre credinţă îndumnezeită, şi vas alegerii te-ai făcut. Pentru aceea auzi:

Bucură-te, privitorule al luminii celei nemărginite;
Bucură-te, tăinuitorule al tainelor lui Hristos;

Bucură-te, ritorul cel bine-grăitor al Bisericii;
Bucură-te, preaînţelepte propovăduitor al lumii;
Bucură-te, că întru tine vieţuieşte Hristos, Care pentru lume s-a răstignit;
Bucură-te, că până la al treilea cer te-ai suit;
Bucură-te, că la înălţimea raiului ai fost răpit;
Bucură-te, marele învăţător al neamurilor;
Bucură-te, al credincioşilor prin duhul născător;
Bucură-te, prin care lumea s-a luminat;
Bucură-te, prin care întunericul s-a alungat;
Bucură-te, Sfinte Pavele, Apostole!

Condacul al 3-lea:

Trecând toată firea celor ce sunt, o, Sfinte Pavele, te-ai lipit de Hristos, Cel iubit al tău şi te-ai arătat împreună cu Dânsul un duh, numai lui Hristos vieţuind, pe Hristos îndrăgind, pe Hristos socotindu-L răsuflare, lumină şi dragoste şi cântându-I: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Intrând în norul cel mai presus de lumină al privirii, ţi-ai îndulcit buzele tale, Sfinte Petre; şi umplându-te întâi de îndumnezeire, ne-ai împărtăşit pe noi de dumnezeiescul dar, cu graiurile tale cele de Dumnezeu insuflate; pentru aceea glăsuim ţie acestea:
Bucură-te, îndumnezeitule, şi cu Dumnezeu unitule;
Bucură-te, născutule, al luminii celei neînserate;
Bucură-te, pescarule, al pescarilor mai întâiule;
Bucură-te, cerule, decât cerurile mai înaltule;
Bucură-te, că te-ai arătat al dumnezeieştii firi părtaş;
Bucură-te, că pe fiii oamenilor i-ai unit cu Dumnezeu;
Bucură-te, sfătuitorule de trebuinţă al Bisericii;
Bucură-te, bătrân folositorule al turmei lui Hristos;
Bucură-te, îndulcire preadesfătată a minţilor;
Bucură-te, dumnezeiască desfătare a oamenilor;

Bucură-te, prin care credinţa s-a lăţit;
Bucură-te, prin care rătăcirea s-a zădărnicit;
Bucură-te, Sfinte Petre, Apostole!

Condacul al 4-lea:

Graiuri de viaţă veşnică a rostit Sfinte Petru către Piatra Vieţii, zicând: „la cine, afară de Tine, vom merge şi să fim vii?" Arătând astfel dragostea cea către Stăpânul, a grăit către El cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ai fost răpit la înălţimile cele veşnice şi ai trăit, Sfinte Pavele, în afară de cele simţite şi gândite, nu cu gândul ci întru Duhul care era unit cu trupul, sau era fără de trup, Dumnezeu ştie; pentru aceea glăsuim ţie acestea:
Bucură-te, îndrăgirea lui Hristos cea neoprită;
Bucură-te, prietenul lui Dumnezeu cel curat;
Bucură-te, cel ce ai cunoscut taina răpirii;
Bucură-te, cămara tăcerii celei înţelegătoare;
Bucură-te, că, pentru Hristos, pe toate gunoaie le-ai socotit;
Bucură-te, că toate le-ai făcut ca pe cei mulţi să-i mântuieşti;
Bucură-te, al înţelepciunii lui Dumnezeu vas mult încăpător;
Bucură-te, Apostole al darului celui din lege arătător;
Bucură-te, al lui Hristos deasă îndeletnicire;
Bucură-te, a lui Iisus dulce gândire;
Bucură-te, miros de viaţă purtător pentru unii;
Bucură-te, miros omorâtor pentru alţii;
Bucură-te, Sfinte Pavele, Apostole!

Condacul al 5-lea:

Luminile cinstitelor tale epistole, în toate zilele îndumnezeiesc pe oameni, o, Sfinte Pavele, prin care cei înţelegători cu adevărat ajung la îndumnezeire şi oglindesc slava lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Nu ai câştigat pentru tine aur sau argint, pe pământ, o,

Sfinte Simone Petre, ci având înfricoşător numele lui Iisus, ai împărtăşit zestrea fericită în dar şi printr-însul minuni lucrezi celor ce grăiesc acestea:

Bucură-te, minunată hrană a sufletului;
Bucură-te, preadulce băutură a trupului;
Bucură-te, dumnezeiască alifie a celor orbiţi;
Bucură-te, neauzită doctorie a celor ce bolesc;
Bucură-te, că pe Tavita, ceea ce murise, vie ai ridicat-o;
Bucură-te, că pe Safira dintr-odată moartă ai arătat-o;
Bucură-te, cel ce pe Anania, dintr-odată mort l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce numai cu un cuvânt, pe slăbănog l-ai îndreptat;
Bucură-te, izvor care revarsă sănătate;
Bucură-te, fântână odrăslitoare de vindecări;
Bucură-te, cel ce ai gonit cu umbra bolile;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunea pe Simon ai omorât;
Bucură-te, Sfinte Petre, Apostole!

Condacul al 6-lea:

Tras ai fost Sfinte Petre, de frumuseţea dumnezeirii lui Hristos, care a fulgerat în munte. Pentru aceea văzând-o împodobită ca pe o cămară de nuntă cu strălucirile luminii celei nemărginite, bine este a petrece aici înspăimântat ai grăit, cântând: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Cuvintele cele ascunse ale dogmelor celor preaînalte ale iconomiei lui Hristos, o, Sfinte Pavele, scoţându-le din cele neapuse, le tâlcuieşti mai presus de fire, ridicând pe cei credincioşi cu minune a grăi ţie:

Bucură-te, minunea apostolilor cea lăudată;
Bucură-te, frumuseţea cea încuviinţată a scripturii celei noi;
Bucură-te, adâncimea cuvintelor celor insuflate de Dumnezeu;
Bucură-te, noianul înţelegerilor celor înţelepţite de

Dumnezeu;

Bucură-te, înaltule tâlcuitor al dumnezeieştii întrupări;

Bucură-te, carte de Dumnezeu scrisă, iar minţii cu greu de pătruns;

Bucură-te, cămară dumnezeiască a cereştilor comori;

Bucură-te, materia cea trebuincioasă a celor învăţători;

Bucură-te, cel ce ai luat spre propovăduire neamurile;

Bucură-te, cel ce săvârşeşti minuni dese;

Bucură-te, cel ce numele lui Hristos ai purtat;

Bucură-te, cel ce te-ai arătat mare meşter al cortului nou;

Bucură-te, Sfinte Pavele, Apostole!

Condacul al 7-lea:

Minune mare s-a văzut la sfârşitul vieţii tale celei dumnezeieşti, o, fericite Sfinte Pavele; căci, tăiat fiind capul tău, de trei ori la înălţime de la pământ a săltat cu săltările ca şi cu nişte cântări, lăudând Treimea aşa: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Popor nou ai făcut, prin dumnezeiescul Duh, pe poporul cel vechi al iudeilor, cu baia naşterii de Dumnezeu înnoindu-i pe ei, pururea fericite Sfinte Petre, şi locaşuri darului arătându-i, aşa strigând:

Bucură-te, surpătorule al umbrei legii;

Bucură-te, stâlp întăritor al adevărului;

Bucură-te, cel ce pe Israel din mărire l-ai schimbat;

Bucură-te, cel ce întru duhul pe acesta cu Hristos l-ai legat;

Bucură-te, că în Tabor lumina dumnezeirii ai văzut;

Bucură-te, că alt soare cu totul luminos te-ai făcut;

Bucură-te, cel ce ai intrat înăuntrul norului de lumină;

Bucură-te, că glasul părintelui l-ai auzit;

Bucură-te, cel ce legea duhului ai luat;

Bucură-te, cel ce ai fost numit fericit de Hristos;

Bucură-te, cel ce în cuvinte ai deosebită putere;

Bucură-te, cel ce pe credincioşi în răbdare i-ai mântuit;

Bucură-te, Sfinte Petre, Apostole!

Condacul al 8-lea:

Fiind pe munte, îndoită patimă ai pătimit, după simţire şi gândire, Sfinte Petre; căci biruite fiind de tăria luminii lui Hristos cele fireşti ale tale, singur Dumnezeu se vedea în sufletul şi în trupul lui, înaintea Căruia căzând, îndumnezeit ai cântat: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cer înţelegător te-ai arătat, tuturor istorisind Sfinte Pavele, slava lui Dumnezeu; şi vestirea ta a ieşit în tot pământul, propovăduind pe Treimea cea nezidită şi pe Hristos, Fiu al lui Dumnezeu, neamurilor celor ce glăsuiesc aşa:

Bucură-te, cel ce cu adâncurile duhului te îmbogăţeşti;
Bucură-te, cel ce cu cunoştinţa cea neîmpuţinată te făleşti;
Bucură-te, casa cea preacinstită a Treimii;
Bucură-te, Biserica firilor doimii;
Bucură-te, necuprinsa lăţime a dragostei celei îndoite;
Bucură-te, lungime a dumnezeieştii rânduieli celei mai înainte de veci;
Bucură-te, a teologiei neatinsă înălţime;
Bucură-te, a iconomiei nevăzută adâncime;
Bucură-te, văzătorule de departe al voinţei lui Dumnezeu;
Bucură-te, minte ascuţită a descoperirilor;
Bucură-te, focul atotvederii de Dumnezeu;
Bucură-te, fântână adâncă a înţelepciunii dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte Pavele, Apostole!

Condacul al 9-lea:

Cu dor pipăind ascunsurile cele nemăsurate ale adâncului celui preaînalt, o, Sfinte Pavele, ai aflat într-însele mărgăritare, tăcere înţelegătoare, spaimă şi uimire, linişte, odihnă şi bucurie, de a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei seci în cuvinte şi înţelepţi, ca pe nişte neîn-

ţelepţi i-a arătat Sfântul Petru cel simplu, care luând graiul înţelepţirii de Dumnezeu şi limbă de foc a dumnezeiescului Duh, a ridicat pe cei ce cred, a-I cântat Lui din inimă:

Bucură-te, a Mângâietorului gură cinstită;
Bucură-te, limbă cu foc îngrădită;
Bucură-te, doborârea înţelepciunii celor înţelepţi;
Bucură-te, lepădarea priceperii celor pricepuţi;
Bucură-te, Sfinte Petre, porumbiţa cea albă a bucuriei;
Bucură-te, a tuturor fericirilor de Dumnezeu închipuită tăbliţă;
Bucură-te, primitorule al cheilor împărăţiei cerurilor;
Bucură-te, vistierul tainelor lui Hristos;
Bucură-te, cugetarea cea veche a credincioşilor;
Bucură-te, podoaba darului cea preamărită;
Bucură-te, a focului ceresc înflăcărare;
Bucură-te, învăţătură a luminii celei neînserate;
Bucură-te, Sfinte Petre, Apostole!

Condacul al 10-lea.

Semn al dragostei Sale arătând Hristos peştera oilor, ţi-a zis ţie: Dacă Mă iubeşti Petre, paşte cu luare aminte oile Mele! Pe care le-ai şi păscut cu bucurie, pentru dumnezeiasca iubire cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Ce-mi este mie bogăţia şi slava şi desfătarea, care se strică, grăieşte Biserica lui Hristos. A mea bogăţie şi slavă şi desfătare este Sfântul Pavel, cel dulce vorbitor şi preaînalt ritor; pe care cinstindu-l strig unele ca acestea:

Bucură-te, trâmbiţa adevărului;
Bucură-te, chitara teologiei;
Bucură-te, privighetoarea cerului cea dulce grăitoare;
Bucură-te, rânduneaua lui Hristos, cea mult glăsuitoare;
Bucură-te, vioară care ai viersuit Evanghelia lui Luca;
Bucură-te, organ insuflat de suflările Mângâietorului;

Bucură-te, limbă de foc suflătoare, care ca tunetul rosteşti cele dumnezeieşti;

Bucură-te, canon, alăută şi muză a duhului;

Bucură-te, dulceaţă plăcută a urechilor mele;

Bucură-te, odihnă a tâmplelor mele;

Bucură-te, prin care de idoli m-am slobozit;

Bucură-te, prin care cu Hristos m-am unit;

Bucură-te, Sfinte Pavele, Apostole!

Condacul al 11-lea:

Înălţându-te peste doimea materiei cea fără rânduială, ai cunoscut doimea firii lui Hristos. Şi curăţindu-te la cele trei părţi ale sufletului, singur văzător, nematerial al Treimii te-ai arătat, cu care nematerial unindu-te Sfinte Pavele, din inimă cânţi: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Lumina cea întâi, care din Fecioară a strălucit, lumină a doua, pe tine Sfinte Petre, te-a arătat lumii, luminând pe toţi cu fulgerele cele prealuminoase ale cunoştinţei de Dumnezeu şi deşteptându-i a cânta ţie cu laude mulţumitoare:

Bucură-te, lumina celor întunecaţi;

Bucură-te, calea celor rătăciţi;

Bucură-te, al minunilor lui Hristos mai întâiule propovăduitor;

Bucură-te, al patimilor Lui preaalesule mărturisitor;

Bucură-te, că tu singur lămureşti pogorârea în iad;

Bucură-te, că tu întâi ai vestit popoarelor învierea;

Bucură-te, cel ce ai cuvântat revărsarea Mângâietorului la popoare;

Bucură-te, cel ce pe Sfântul Marcu l-ai învăţat Evanghelia;

Bucură-te, cel întâi luminător al neamurilor;

Bucură-te, a lui Hristos cel preaales alergător;

Bucură-te, disc luminos al soarelui;

Bucură-te, urmare a neurmăritului Dumnezeu;

Bucură-te, Sfinte Petre, Apostole!

Condacul al 12-lea:

Te bucuri în chip de negrăit întru cele înalte, o, Sfinte Petre, cu Hristos iubitul învăţător ca un dumnezeu, fără mijlocire cu Dumnezeu cel din fire, înaintea Căruia acum stai, şi de slava cea dumnezeiască te umpli cântând neîncetat: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cânţi lui Dumnezeu în Treime, cu preadulce viersuire, cântarea cea întreit sfântă, Sfinte Pavele, şi cu duhul, cu cuvântul şi cu mintea, unite avându-le, vezi pe Minte, pe Cuvânt şi pe Duh prin închipuire pe cel întâi chip, pe Dumnezeu; pentru aceea auzi:

Bucură-te, icoană a frumuseţii celei întâi închipuite;
Bucură-te, tăria dogmelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, descoperirea din nou a lumii celei gândite;
Bucură-te, arătarea cetelor celor gândite;
Bucură-te, gura cea grăitoare de Hristos, răsuflarea Sfântului Gură de Aur;
Bucură-te, preaîndumnezeită zare a minţii Sfântului Dionisie;
Bucură-te, privitorule al vederilor celor nevăzute;
Bucură-te, auzitorule al graiurilor celor neauzite;
Bucură-te, cel plin de roadele Duhului;
Bucură-te, îndestulatule de darurile Lui;
Bucură-te, prin care Treimea s-a propovăduit;
Bucură-te, prin care Unimea s-a preaslăvit;
Bucură-te, Sfinte Pavele, Apostole!

Condacul al 13-lea:

O, preadulce Sfinte Petre şi preaiubite Sfinte Pavele, părinţi ai credinţei noastre, primiţi această scurtă cântare, ca pe o gângurire de prunci mici, şi slavei celei veşnice învrednicіţi pe cei ce cântă: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori.)

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi: Fără de început fiind... şi Condacul întâi: Pe cei ce împreună cu oamenii...; şi se face otpustul.

CANONUL
SFÂNTULUI IERARH NICOLAE

După ce zice Preotul: Bine este cuvântat Dumnezeul nostru... Strana zice: Slavă Ţie Dumnezeul nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne... Slavă... Doamne, miluieşte-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit... Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu: Uşa milostivirii deschide-o nouă, ... Apoi Crezul: Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, ... (caută la pg. 22).

Cântarea I-a; glasul al 4-lea: Irmosul:

Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: Sfinte Ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Păstorule cel bun al turmei lui Hristos, bucură-te Sfinte Nicolae, că ai fost părinte cinstit al Mirelor şi apărător; ajută-mi şi mie ca să-ţi aduc: bucură-te.

Neamuri pământeşti împreună alergaţi şi aduceţi Ierarhului: bucură-te, că bucurie neîmpuţinată aduce la toată lumea.

Slavă...

Ţie celui ce ai scăpat pe căpetenii de moartea cea nedreaptă, strigăm: Bucură-te Sfinte Nicolae, folositorul celor ce aleargă sub acoperământul tău.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce ai primit bucuria de la înger, şi miluieşte pe cei ce te măresc pe tine.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i şi întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor

măririi învrednicindu-i.

Nimeni din cei ce aleargă sub acoperământul nădejdii tale, părinte, nu iese în deşert, ci aduce ţie: Bucură-te, luând ajutor, Sfinte Nicolae, pe care şi mie îl dăruieşte, întru tot fericite.

Îngerii se minunează, preacuvioase, de ajutorul tău cel grabnic, iar oamenii se bucură, primind cu rugăciunile tale mântuire de toate asupririle diavoleşti. Pentru aceea, bucură-te, aducem ţie Sfinte Nicolae, prealăudate.

Slavă...

Platoşă şi armă neînvinsă asupra diavolului tu eşti, iar creştinilor întărire, frumuseţea Ierarhilor, Sfinte Nicolae preaminunate; bucură-te mare făcător de minuni, celor înviforaţi liman de linişte.

Şi acum... a Născătoare de Dumnezeu

Zămislind Născătoare de Dumnezeu pe Creatorul tău, ai născut pe Făcătorul tuturor şi Domnul, pe care roagă-L să ne scape pe noi de asupreli, căci câte le voieşti, toate le şi poţi ca o bună şi Născătoare a Celui Bun.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Cel ce şade în slavă, pe scaunul dumnezeirii, pe nori uşor a venit Iisus Dumnezeu cel preaînalt şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Cu Apostolii împreună şezător pe scaun, bucură-te, Sfinte Nicolae, că eresul lui Arie l-ai ruşinat, şi mândria lui Veliar ai surpat-o cu rugăciunile tale; nu înceta deci, a te ruga pentru robii tăi.

Pe tânărul acela din mâinile lui Amira al Saracinilor, l-ai izbăvit şi părinţilor lui întru bucurie l-ai dăruit, pentru aceea dimpreună cu dânşii şi noi, bucură-te, aducem, Sfinte Nicolae preacuvioase.

Slavă...

Pe cei trei voievozi din moartea cea nedreaptă, făcătorule de minuni, i-ai mântuit. Arătatu-te-ai în vis împăratului celui credincios şi l-ai înspăimântat, iar de la aceia ai luat:

Bucură-te, Sfinte Nicolae, întăreşte-mă şi pe mine cu rugăciunile tale.

Şi acum... a Născătoare de Dumnezeu

Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, bucură-te, că tu eşti tron Împăratului tuturor, mai presus de Heruvimi; nu înceta a ruga pe Fiul Tău şi Dumnezeul nostru, pentru cei ce te cinstesc pe tine pururi, cu Sfântul Nicolae.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu, Cel ce este peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Apostole numite, cel ce asemenea cu îngerii stai neîncetat lângă tronul Stăpânului, pe Arie cel nebun l-ai ruşinat. Pentru aceea, strigăm ţie Sfinte Nicolae: Bucură-te înfrumuseţarea ierarhilor şi stâlpul Bisericii.

Dă-mi mână de ajutor, Sfinte Nicolae, rugându-te către Domnul, pentru că viforul păcatelor mă îneacă şi mă du la limanul cel lin al pocăinţei cu rugăciunile tale, părinte.

Slavă...

Deşi am făcut multe fărădelegi, Sfinte Nicolae minunate, dar nu mă depărtez de la acoperământul tău, ca totdeauna, bucură-te să strig ţie; tu ne scapă de toată întristarea şi nevoia, căci câte voieşti toate le poţi.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Nor, ce eşti mai presus de ceruri, bucură-te Născătoare de Dumnezeu, care ai picurat nouă picătura, ceea ce eşti una atot-binecuvântată; cere de la Dumnezeu, Împăratul nostru, biruinţă asupra duşmanilor, rugându-L cu Ierarhul Nicolae.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu mâinile, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut

dintr-însa.

Prieten al lui Hristos şi al doilea Petru te-ai arătat, părinte; bucură-te, că tu eşti stâlpul Bisericii şi minunat organ, prin Duhul Sfânt făcând minuni şi răsunând; pentru aceea, Sfinte Nicolae, bucură-te aducem ţie totdeauna.

Înţelegând preabunul creştin, împăratul Constantin, prin vis a ta mustrare, cu Avlavie eparhul, pentru bărbaţii aceea ce erau să piară cu nedreptate, îndată a poruncit să-i elibereze pe dânşii, iar ţie striga: Bucură-te Sfinte Nicolae.

Slavă...

Corabiei ce era a se îneca în mare, tu părinte te-ai făcut cârmaci; dă-mi şi mie ancora bunei înţelepţiri în minte şi în inimă, că rău mă învăluiesc cu gânduri diavoleşti; ca totdeauna să-ţi aducem bucură-te, prealăudate Nicolae.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Bucură-te, prealăudată Fecioară, bucură-te întărirea lumii, bucură-te că ai născut pe Fiul, Dumnezeu a toate, pe Acela roagă-L Născătoare de Dumnezeu, cea fără prihană, să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci groaza focului bărbăteşte înfruntându-o se bucurau cântând: prealăudate, Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Sfinte Ierarhe al lui Hristos, Nicolae, bucură-te, că tu eşti bucuria cea nespusă a tuturor; dă-mi şi mie mână de ajutor ca să strig ţie: Bucură-te fericite.

Când au auzit căpeteniile de eliberarea lor din închisoare prin porunca ta, luând sfeşnice cu făclii, au adus ţie, cu glas mare strigând: Bucură-te părinte preacuvioase, scăparea noastră.

Slavă...

Precum oarecând ai auzit pe cei ce erau legaţi în închisoare, auzi-mă şi pe mine, părinte Sfinte Nicolae, aducând ţie bucură-te, şi mă scoate din focul gheenei.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Stăpână Marie, Maica Răscumpărătorului, primeşte-mă pe mine cel ce mă căiesc şi scap sub acoperământul tău, ca să-ţi strig ţie neîncetat: Bucură-te ceea ce eşti cu har dăruită, de Dumnezeu Născătoarea pururea Fecioară.

Cântarea a 8-a: Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul, lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cu Apostolii, împreună-şezător pe scaun, cu Îngerii împreună slujitor Sfintei Treimi, bucură-te prealăudate Sfinte Nicolae, dăruieşte-mi şi mie bucurie cu rugăciunile tale.

Bucură-te cârmaciul celor înviforaţi, Sfinte Nicolae; alină viforul patimilor mele care este din smintelile diavoleşti, că nu mai pot de acum înainte suferi, ci strig: Bucură-te, ajutătorul meu şi cald folositorule.

Binecuvântăm pe Tatăl...

O! de câtă nevoie sunt cuprins de săgetările diavoleşti şi de răni că nu mai pot suferi şi nu am doctor să mă vindece; ci tu, dăruieşte-mi vindecare şi cu untdelemnul rugăciunilor tale, Sfinte Nicolae, vindecă-mă, ca să strig ţie: Bucură-te, părinte preacuvioase.

Şi acum... a Născătoare de Dumnezeu

Bucură-te rugul cel nears, pe care Moise l-a văzut în Sinai şi scară, pe care a văzut-o Iacov, preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maici lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Săgetările celui viclean m-au cuprins şi pornirile păcate-

lor, ci nădăjduindu-mă la acoperământul tău, la tine scap, părinte, ca să alungi de la mine toate înşelăciunile celui viclean, şi să strig ţie: Bucură-te, Sfinte Nicolae.

Ca unuia ce ai ruşinat pe Arie ce se înnebunea şi ai stins văpaia eresurilor lui, iar pe căpeteniile cele legate în închisoare i-ai auzit, şi de la dânşii bucură-te ai primit şi noi strigăm ţie: Bucură-te, Sfinte Nicolae fericite.

Slavă...

Cel ce ai auzit pe Agricola, şi pe Vasile fiul său l-ai răpit de la Amira într-un ceas şi l-ai pus înaintea părinţilor lui sănătos, ţie mă rog şi eu: scoate sufletul meu cel neputincios şi înfăşurat cu păcat, din focul gheenei, Sfinte Nicolae.

Şi acum... a Născătoare de Dumnezeu

Împărătească care ai născut pe Împăratul tuturor şi ai purtat pe Cel ce poartă toată făptura, miluieşte Preasfântă Stăpână, pe cei ce te cinstesc pe tine.

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH NICOLAE

Arhiepiscopul Mirelor Lichiei

Troparul. Glasul al 4-lea:

Îndreptător credinţei, chip blândeţelor şi învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacele şi Icoasele

Condacul 1:

Cel ce verşi mir de mult preţ la toată lumea, şi mie celui nevrednic şi mai mult decât toţi păcătos, dăruieşte-mi ca să-ţi aduc ţie cântare, Părinte Nicolae. Tu, ca cela ce ai îndrăzneală către Domnul, din toate nevoile ne slobozeşte pe noi, ca să-ţi cântăm ţie: Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Icosul 1:

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu şi pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el şi degrabă ascultând de porunca ta, Sfinte Nicolae, a poruncit ca să-i slobozească pe dânşii. Pentru aceea, ei au fost cuprinşi de bucurie şi de frică; iar eu cu dânşii grăiesc ţie, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, capul cel sfinţit;

Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;

Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;

Bucură-te, ajutătorul celor credincioşi;

Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;

Bucură-te, pierzătorul celor fără-de-lege;

Bucură-te, cel ce eşti insuflat cu suflarea Duhului Sfânt;

Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulţimii zeilor;

Bucură-te, cel ce eşti dimpreună vorbitor cu îngerii;

Bucură-te, izgonitorul diavolilor;

Bucură-te, graiule al dumnezeieştilor cuvinte;

Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 2-lea:

Pe pământ, al doilea Înaintemergător te-ai arătat, Sfinte Nicolae, spre mustrarea fărădelegilor; că acela a mustrat pe Irod, săvârşitorul fărădelegii, iar tu ai ruşinat pe Arie cel orbit cu eresul; şi toată lumea ai voit să o curăţeşti de învăţăturile lui cele nedrepte, şi turma ta a o lumina, ca un părinte şi învăţător. Pentru aceea cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Vrând dimineaţa, Avlavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legaţi din temniţă la tăiere, tu, cu minunile tale, mai înainte ai apucat prin vis şi, îngrozindu-l pe el, ai zis: nimic să nu faci bărbaţilor acestora, că nevinovaţi sunt spre tăiere; pentru aceea şi noi cu dânşii strigăm ţie, Sfinte

Nicolae mărite:

Bucură-te, mare făcătorule de minuni;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, cald folositorule;
Bucură-te, cercetătorul celor necăjiţi;
Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforaţi;
Bucură-te, mângâierea celor ce plâng;
Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi;
Bucură-te, povăţuitorul celor orbi;
Bucură-te, bogăţia săracilor;
Bucură-te, toiagul cel tare al bătrâneţilor;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, părintele săracilor şi bun dăruitorule;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 3-lea:

Am auzit, Sfinte Nicolae, de minunile tale şi m-am spăimântat, că de bucurie şi de frică fiind cuprins, ce am a răspunde, nu mă pricep. Ci tu, cu rugăciunile tale cele treze, luminează-mi mintea ca să cânt lui Dumnezeu dimpreună cu tine: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Arhanghelii cu îngerii se minunează, Părinte, de credinţa ta cea tare către Dumnezeu; Apostolii cu Proorocii se laudă cu tine; oamenii cei dreptcredincioşi spre tine au nădejde. Pentru aceasta şi eu, deşi sunt nevrednic, grăiesc ţie, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, cel ce eşti împreună-locuitor cu îngerii;
Bucură-te, cel ce aduci întristare diavolilor;
Bucură-te, cel ce eşti slujitor asemenea Sfântului Grigore Teologul în preoţie;
Bucură-te, cu Sfântul Ioan Gură de Aur dimpreună vorbitorule.
Bucură-te, prietenul marelui Vasile;
Bucură-te, că dimpreună cu dânşii tai eresurile;
Bucură-te, cel ce porţi o credinţă cu dânşii;

Bucură-te, că faci minuni spre împăcare;
Bucură-te, că tu curăţi lumea de mulţimea zeilor;
Bucură-te, cel ce ai vorbit mai dinainte despre cinstirea Născătoarei de Dumnezeu în Biserică;
Bucură-te, că ruşinând pe Arie înşelătorul la sobor l-ai învins;
Bucură-te, că pe fecioarele acelea le-ai oprit de la împreunarea cea desfrânată, cu ajutorul tău;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 4-lea:

O, mare făcătorule de minuni Sfinte Nicolae, deşi pe fecioarele acelea voia tatăl lor să le dea, din pricina sărăciei, la desfrânare, tu, Părinte, mai înainte apucând, aur din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceea, nepricepând ei de unde se făcea aceasta, minunându-se, au strigat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ca să arăţi a ta mare milostivire către cei săraci, preafericite, bătrânului noaptea întru ascuns trei legături de galbeni de aur ai dat, izbăvindu-l pe el şi pe fetele lui de la căderea în păcat. Pentru aceea auzi de la toţi:
Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu;
Bucură-te, primirea mai înainte a cunoştinţei Lui;
Bucură-te, dătătorule al bunătăţilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, hrana şi bucuria celor ce aleargă către tine;
Bucură-te, pâine de hrană neîmpuţinată celor lipsiţi;
Bucură-te, bogăţie de Dumnezeu dăruită celor ce vieţuiesc în lipsă pe pământ;
Bucură-te, ridicarea grabnică a săracilor;
Bucură-te, limpede cugetare celor necăjiţi;
Bucură-te, că eşti blând ascultător celor neputincioşi;
Bucură-te, dulceaţa a toată lumea;
Bucură-te, mirele celor trei fete;
Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele cu rugăciunile tale;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 5-lea:

Către biserica ta mergând oarecând Vasile, sârguindu-se să-ţi aducă dar, a fost răpit de agareni şi l-au dat pe el ostaşii lui Amira stăpânului lor spre slujbă; iar părinţii lui, deşi erau întristaţi, n-au încetat a îndrepta către tine rugăciuni şi, trecând ziua praznicului tău, de către seară, l-ai pus pe el înaintea lor şi, văzând ei această minune, cu tine cântare de bucurie lui Dumnezeu cântau: Aliluia:

Icosul al 5-lea:

Mergând fiul lui Agricola să dea un pahar lui Amira, a stat înaintea lui cu frică; iar tu, Părinte, rugat fiind de părinţii lui, l-ai izbăvit pe el din mâinile lui Amira în acel ceas; pentru aceea cu dânşii strigăm ţie, Sfinte Nicolae, ca unui bun păstor:

Bucură-te, Ierarhul Domnului;
Bucură-te, luminată propovăduire a creştinătăţii;
Bucură-te, cel ce porţi nume de biruinţă;
Bucură-te, stârpirea patimilor celor neroditoare;
Bucură-te, aducerea de roadă a pomilor celor duhovniceşti;
Bucură-te, îndreptătorul drept-credincioşilor;
Bucură-te, prădarea păgânătăţii;
Bucură-te, doctorul cel fără de plată;
Bucură-te, că în dar ai luat şi în dar împărţi tămăduiri;
Bucură-te, al celor neputincioşi bun păstor;
Bucură-te, cel ce izgoneşti dintre noi pe slujitorii cei diavoleşti;
Bucură-te, desfătarea a toată lumea;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 6-lea:

Minunată s-a arătat naşterea ta, Sfinte Nicolae, credincios fiind tu pe pământ, din vremea naşterii tale; că ai supt numai din sânul cel drept şi de la sânul maicii tale te-ai cunoscut făcător de minuni; pentru aceea şi acum cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

De împresurările diavoleşti izbăveşte pe oameni, părinte, cu rugăciunile tale, cel ce cu râurile sudorilor tale ai stins mulţimea zeilor celor păgâni; pentru aceea şi acum dăruieşte vindecări neputinţelor mele, Ierarhe, ca să te laud pe tine zicând:

Bucură-te, Sfinte Nicolae;
Bucură-te, făcătorule de minuni;
Bucură-te, ierarhe;
Bucură-te, preacuvioase;
Bucură-te, preafericite;
Bucură-te, cel ce eşti cu nume mare;
Bucură-te, preamărite;
Bucură-te, hrănitorul postitorilor;
Bucură-te, învăţătorul înfrânării;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciţi;
Bucură-te, că altceva nu ştiu să grăiesc fără numai: Bucură-te!
Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni.

Condacul al 7-lea:

Având vicleană cunoştinţă, Arie a început a învăţa eresurile cele fără de Dumnezeu şi a intrat în turma ta, ca un lup, vrând ca o fiară să o apuce; dar tu, prealăudate, degrabă alergând către Stăpânul, cu rugăciunile tale ai izgonit toată nebunia lui şi ca pe o fiară cumplită l-ai surpat. Pentru aceea cu tine, Sfinte Nicolae, cântăm lui Dumnezeu, Celui ce ţi-a dat ţie această putere: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Mai înainte împotrivindu-te eresului lui Arie, cel de trei ori blestemat, ai ruşinat a lui fără de Dumnezeu învăţătură şi ca pe un al doilea Iudă surpându-l, l-ai lăsat. Pentru aceea şi eu grăiesc ţie neîncetat:

Bucură-te, întâistătătorule pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, mare Ierarhe al Lichiei;

Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce înoată pe mare;
Bucură-te, timpan, care dai sunet de dumnezeiască glăsuire;
Bucură-te, chimval bine răsunător;
Bucură-te, trâmbiţa Sfintei Treimi;
Bucură-te, că ai stricat trâmbiţa eresurilor lui Arie;
Bucură-te, striga ţie Sfântul Împărat Constantin;
Bucură-te, a grăit ţie Avlavie;
Bucură-te, a adus ţie tatăl cu fetele;
Bucură-te, au grăit Agricola cu Vasile;
Bucură-te, că prin tine de mânia potopului izbăvindu-ne, pace cu Dumnezeu aflăm;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 8-lea:

Minune dumnezeiască te-ai arătat, fericite, celor ce alergau la biserica ta, de Dumnezeu purtătorule, de multe feluri de necazuri şi năvăliri izbăvindu-i, Părinte, pe cei ce după Dumnezeu, spre tine cu credinţă şi-au pus nădejdea, cântând Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Sfinte Nicolae, că turma Lui păzeşti de lupii cei văzuţi şi nevăzuţi şi de către cei ce scapă sub acoperământul tău nu te întorci, şi mie, celui ce mă învăluiesc de gânduri şi de lucruri viclene, dă-mi mână de ajutor, Părinte, ca să te laud pe tine zicând:
Bucură-te, Sfinte Nicolae prealăudate;
Bucură-te, întărirea Mirelor;
Bucură-te, podoaba Lichiei;
Bucură-te, cârmuitorule cel bun;
Bucură-te, că dimpreună cu îngerii salţi;
Bucură-te, căci cu arhanghelii te veseleşti;
Bucură-te, că fără materie cu Heruvimii slujeşti Făcătorului;
Bucură-te, că pe Arie, diavolul cel întrupat, l-ai surpat;
Bucură-te, cel ce dăruieşti bun miros;
Bucură-te, cel ce respingi mirosul cel râu;

Bucură-te, albeală, care speli patimile;
Bucură-te, roşeală, care acoperi păcatele;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 9-lea:

Nu pricep de unde voi începe a-ţi aduce laudă, Părinte. Care cântare îţi voi cânta? Sau cu ce cununi te voi încununa? Că, de-mi voi aduce aminte de voievozi, mă minunez; de Vasile, mă mir; despre fecioarele acelea, nu mă pricep ce să grăiesc; de toţi numai mă minunez şi împreună cu tine lui Dumnezeu, Celui ce ţi-a dat ţie cele preamărite, laudă îi trimit, cântând cântarea: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Văzând Stăpânul a toate neamul omenesc pierzându-se cu eresul nebuniei lui Arie, pe tine te-a dat mustrător nebuniei lui. Dar tu, Părinte, de la masa învăţăturii dumnezeieşti, ca pe un urât, l-ai lepădat; iar pe mine cu fărâmiturile Ortodoxiei mă miluieşte, ca să cânt ţie:

Bucură-te, Sfinte Nicolae, Israelul cel nou;
Bucură-te, sabie ascuţită care tai nedumnezeirea;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, omorârea celor fără-de-lege;
Bucură-te, cel ce ai luat Duhul Sfânt ca un porumbel;
Bucură-te, cel ce îneci duhurile cele viclene, în marea cea de foc;
Bucură-te, porumbelul Domnului;
Bucură-te, cursă prinzătoare asupra celui viclean;
Bucură-te, cel ce dăruieşti celor legaţi slobozire;
Bucură-te, că ai legat eresurile cele fără de Dumnezeu;
Bucură-te, că deschizi gurile ortodocşilor;
Bucură-te, că legi limbile celor vicleni;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 10-lea:

Auzit-am pe Vasile acela, grăind şi înaintea tuturor spu-

nând minunile tale, pe care le-ai făcut cu dânsul, Părinte; şi minunându-mă, am preamărit puterea ta cea dată ţie de Dumnezeu; că tu, ca un bun păstor, degrabă alergi către cei ce te roagă pe tine şi pentru toţi te rogi lui Dumnezeu şi Stăpânului, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Izbăveşte-mă, Părinte, cu rugăciunile tale, ca şi pe Vasile acela. Auzi-mă, preacuvioase, cu auzul tău, precum ai auzit pe voievozii cei legaţi. Dă-mi mână de ajutor, Sfinte Nicolae, precum ai dat celor ce fuseseră învăluiţi în mare, ca să grăiesc ţie acestea:

Bucură-te, al doilea Moise;
Bucură-te, tablă duhovnicească;
Bucură-te, haina preoţiei;
Bucură-te, mai înainte arătătorul dreptăţii;
Bucură-te, întunecătorul nedreptăţii;
Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe;
Bucură-te, cel ce îngrădeşti gurile celor hulitori de Dumnezeu;
Bucură-te, lumina cea aprinsă cu dumnezeiască văpaie;
Bucură-te, că ai stins văpaia cea diavolească;
Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit;
Bucură-te, că ai afundat pe satana, ca plumbul, în adânc;
Bucură-te, mărgăritar mult luminos;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 11-lea:

Tu eşti păstorul cel bun, Sfinte Nicolae, că pe turma ta o povăţuieşti către păşunea cea duhovnicească şi din izvorul raiului o adăpi pe ea. Pentru aceea împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Pom al raiului fiind, fericite, că ai stâlpări de rugăciuni neîncetate către Dumnezeu, dă-mi mie sub umbra acelora

totdeauna a mă umbri, ca să grăiesc ţie:

Bucură-te, vieţuitorule al locaşului Celui Preaînalt;

Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavoleşti;

Bucură-te, păzitorul rânduielii tale;

Bucură-te, mitropolite;

Bucură-te, că ai ruşinat basmul eresurilor lui Arie;

Bucură-te, maica mulţimii popoarelor pământeşti;

Bucură-te, rana mulţimii diavolilor;

Bucură-te, părinte şi învăţătorule;

Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai ruşinat;

Bucură-te, cel ce ai cinstit căruntele, înfrumuseţându-le cu înţelepciune duhovnicească;

Bucură-te, cel ce ai ruşinat căruntele lui Arie cele urâte;

Bucură-te, că prin tine ne-am învăţat a ne închina Ziditorului în Treime;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 12-lea:

Înţelepciunea ta, cea întru tot cinstită pe Arie cel rătăcit l-a ruşinat, şi mintea ta a stricat mulţimea zeilor; mântuieşte şi sufletul meu cel rătăcit şi mă învaţă a cânta cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cu inima m-am spăimântat, cu sufletul m-am tulburat, cu limba nu pricep ce să grăiesc, fără numai acestea:

Bucură-te, cel ce eşti mai mare între preoţi;

Bucură-te, cel ce eşti întâistătător pe scaunul Mirelor;

Bucură-te, împreună-şezătorule pe scaun cu Apostolii;

Bucură-te, cel ce eşti lumină înaltă;

Bucură-te, cel ce ai surpat înălţările gândurilor celor diavoleşti ale lui Arie celui bârfitor;

Bucură-te, rădăcina dumnezeiescului pom;

Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei;

Bucură-te, pomul cel sădit de îngeri;

Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei întru adânc;

Bucură-te, liman lin al celor învăluiţi;

Bucură-te, bunule cârmuitor al corăbiei celei duhovniceşti;

Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viaţa cea fără de sfârşit;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 13-lea:

O, preaminunate Părinte Nicolae, plâng şi alerg către al tău sprijin, aducând ţie acum această puţină rugăciune, ca să mă izbăveşti de chinul cel de veci cu rugăciunile tale, Ierarhe prealăudate, şi mă învredniceşte veşnicei împărăţii, ca dimpreună cu tine să cânt cântarea lui Dumnezeu: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi se zice Icosul 1: Arătatu-te-ai în vis împăratului... şi Condacul 1: Cel ce verşi mir de mult preţ... după care se citeşte această

Rugăciune

O preabunule Părinte Nicolae, păstorul şi învăţătorul celor ce aleargă cu credinţă către a ta folosire şi cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sârguieşte degrab a le ajuta; izbăveşte turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, şi toate părţile creştineşti le îngrădeşte şi le păzeşte prin sfintele tale rugăciuni de gâlcevile lumeşti, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie şi de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de boală, de moarte grabnică; şi precum ai miluit pe cei trei bărbaţi ce şedeau în temniţă, şi i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului şi de tăierea săbiei, aşa mă miluieşte şi pe mine, cel ce cu mintea, cu cuvântul şi cu lucrul sânt întru întunericul păcatelor, şi mă izbăveşte de mânia lui Dumnezeu şi de munca cea veşnică, astfel ca, prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila şi cu harul lui Hristos, Dumnezeu să-mi dea viaţă lină şi fără de păcat, ca să vieţuiesc în veacul acesta, şi de partea de-a stânga să mă izbăvesc, şi de partea de-a dreapta, împreună cu toţi Sfinţii, să mă Învrednicesc. Amin.

ACATISTUL TUTUROR SFINŢILOR

(Duminica I-a după Rusalii)

Troparul. Glasul al 4-lea:

Cu sângiuirile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca şi cu o porfiră şi vison, împodobită fiind Biserica Ta, printr-înşii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obştii Tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

După obişnuitul început se zic

Condacele şi Icoasele

Condacul 1:

Celor aleşi ai lui Dumnezeu, Tuturor Sfinţilor, care din veac au strălucit în toată lumea şi au primit în cer cununi de slavă, cântare de laudă aducem. Şi ca cei ce aveţi îndrăzneală către Dumnezeu, din toate nevoile sloboziţi-ne pe noi, ca să grăim către voi: Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Icosul 1:

Soborul îngeresc, micşorat prin căderea îngerilor celor cu trufie, s-a împlinit iar de către voi, toţi Sfinţii. În ziua prăznuirii voastre, cetele îngereşti minunat vă prăznuiesc şi pe toată lumea o cheamă spre veselie duhovnicească. Iar noi, urmând lor, cu bucurie grăim către voi:

Bucuraţi-vă, sfinţilor din veac, de Dumnezeu aleşi şi aşezaţi în slava cea cerească;

Bucuraţi-vă, că prin alegerea voastră, cu ostenelile cele bune credinţa aţi desăvârşit;

Bucuraţi-vă, că prin faptele voastre cele bune, calea cea dreaptă către cer ne-aţi arătat-o;

Bucuraţi-vă, cei ce mai înainte de Legea lui Dumnezeu cea scrisă, după legea cugetului aţi vieţuit;

Bucuraţi-vă, că în urma Legii, cu evlavie viaţa aţi săvârşit;

Bucuraţi-vă, cei din Legea nouă, care luminat prin fapte bune aţi strălucit;

Bucuraţi-vă, cei ce în vremurile de pe urmă, bine aţi plăcut lui Dumnezeu, şi plată cu cei dintâi aţi primit;

Bucuraţi-vă, că de la necazurile cele pământeşti aţi trecut la odihna cea cerească;

Bucuraţi-vă, că v-aţi învrednicit a vedea slava lui Dumnezeu cea negrăită;

Bucuraţi-vă, cei ce pururea vă rugaţi pentru cei ce vă cinstesc pe voi;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 2-lea:

Văzându-se, pe sine, Biserica lui Hristos cea dreptmăritoare, înfrumuseţată cu o mare ceată de sfinţi, ca nişte preafrumoase flori de rai, luminat cinsteşte pomenirea lor şi împreună cu ei cinsteşte pe Preacurata Maica Domnului, preaslăvind pe Cel născut dintr-însa, Hristos Dumnezeul nostru, şi cântându-I Lui cântare de laudă: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Minţii noastre, cereţi-i de la Domnul lumină, Sfinţilor plăcuţi ai lui Dumnezeu, ca, lepădând slăbiciunea omenească, cu inima şi cu gândul să ne înălţăm la locaşurile raiului cele de voi moştenite, iar nouă făgăduite şi să glăsuim către voi cu bucurie aşa:

Bucuraţi-vă, strămoşilor şi patriarhilor din Legea veche, străbunii după trup ai lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, că, prin binecuvântarea Domnului, s-a înmulţit neamul vostru ca stelele cerului;

Bucuraţi-vă, că în mijlocul vechiului întuneric al păgânătă-

ţii, aţi păstrat credinţa cea dreaptă în adevăratul Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, cei ce cu nădejde aţi aşteptat pe Răscumpărătorul cel făgăduit;

Bucuraţi-vă, că, din neamul vostru a strălucit prealuminoasa făclie, Născătoarea de Dumnezeu, Sfânta Fecioară Maria;

Bucuraţi-vă, că dintr-însa S-a născut Biruitorul morţii şi al iadului;

Bucuraţi-vă, că prin credinţa voastră în Hristos, Cel ce avea să vină, aţi câştigat mântuirea;

Bucuraţi-vă, că, în locul blestemului celui de demult, binecuvântare prin El aţi primit;

Bucuraţi-vă, cei ce şi în iad venirea lui Hristos aţi aşteptat;

Bucuraţi-vă, că din chinurile iadului prin El v-aţi izbăvit;

Bucuraţi-vă, căci cu slavă la ceruri v-aţi ridicat;

Bucuraţi-vă, că împreună cu cetele îngereşti, în locaşurile Tatălui ceresc v-aţi sălăşluit;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 3-lea:

Cu puterea Celui de sus umbriţi fiind, Sfinţilor, cu îndrăzneală v-aţi întrarmat împotriva începătorilor şi stăpânitorilor răutăţii celei de sub cer; şi biruind vicleşugurile lor, toate începuturile voastre cele bune le-aţi săvârşit cântând Atotputernicului, Iubitorului de oameni: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având, sfinţilor prooroci, locaşuri preamărite, în curţile casei Tatălui ceresc, şi luminaţi fiind cu lumina cea pururea fiitoare a feţei lui Dumnezeu, vă desfătaţi cu toţi Sfinţii, în fericirea cea negrăită, de care noi păcătoşii, dorind a fi părtaşi, vă lăudăm pe voi aşa:

Bucuraţi-vă, sfinţilor Prooroci, aleşi de Dumnezeu înainte de naşterea voastră;

Bucuraţi-vă, căci cu credinţă aţi slujit Domnului până la

întruparea lui Hristos;

Bucuraţi-vă, că din pruncie cu darul Sfântului Duh sunteţi sfinţiţi;

Bucuraţi-vă, cei trimişi de Domnul ca să înţelepţiţi pe fiii lui Israel cel ce rătăcise;

Bucuraţi-vă, cei ce mai dinainte aţi vestit preaslăvita naştere a lui Hristos din Fecioară;

Bucuraţi-vă, stelelor, care v-aţi arătat înaintea venirii soarelui celui adevărat;

Bucuraţi-vă, că pe împăraţii lui Israel, cei călcători de lege, i-aţi mustrat;

Bucuraţi-vă, cei ce toată necurăţia omenească, cu sabia Cuvântului lui Dumnezeu, fără cruţare aţi tăiat;

Bucuraţi-vă, robi credincioşi ai Domnului, care toată voia Lui aţi împlinit;

Bucuraţi-vă, cei ce înaintea stăpânitorilor, fără frică adevărul aţi vorbit;

Bucuraţi-vă, cei ce în lume multe scârbe şi necazuri aţi răbdat;

Bucuraţi-vă, cei ce întru slava cea veşnică, cu toţi aleşii, în cer prăznuiţi;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 4-lea:

De viforul vieţii izbăvindu-vă, Sfinţilor toţi, în odihna cea cerească vă aflaţi, în loc cu verdeaţă şi de răcoare, unde sunt râurile dulceţii celei nespuse, hrana slavei lui Dumnezeu cea nestricăcioasă, cântările şi glasurile celor ce prăznuiesc acolo; şi voi cu toate puterile îngereşti vă veseliţi, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ochii n-au văzut, urechea n-a auzit şi în inima omului pământesc n-a intrat, bucuria şi dulceaţa în care voi acum vă

desfătaţi, Sfinţilor Apostoli. Pentru aceasta, cu bună cucernicie, grăim către voi:

Bucuraţi-vă, Sfinţilor Apostoli, care, cu Ioan Botezătorul, sunteţi mai aproape stătători, de prestolul Sfintei Treimi;

Bucuraţi-vă, cei ce aţi vestit lumii taina răscumpărării noastre;

Bucuraţi-vă, cei ce cu lumina credinţei lui Hristos aţi luminat popoarele cele întunecate;

Bucuraţi-vă, cei ce aţi semănat în inimile oamenilor sămânţa Cuvântului lui Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, că roadă ostenelilor voastre seceraţi, în cămara cea cerească;

Bucuraţi-vă, sfinţilor Părinţi, care la cele şapte soboare din toată lumea, mărturisirea credinţei celei adevărate aţi mărturisit şi întărit;

Bucuraţi-vă, cei ce viforul vicleşugurilor cele ereticeşti aţi liniştit;

Bucuraţi-vă, cei ce aţi lămurit nouă dogma credinţei celei adevărate;

Bucuraţi-vă, cei ce şi până acum, cu învăţătura voastră, Biserica lui Hristos de eresuri şi de dezbinări o apăraţi;

Bucuraţi-vă, sfinţilor Ierarhi, care cu cuvântul şi cu viaţa luminos aţi strălucit;

Bucuraţi-vă, că în lumina cea neînserată, cu fiii voştri cei duhovniceşti locuiţi;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 5-lea:

Răscumpăraţi fiind, prin scurgerea Sângelui Tău cel dumnezeiesc, Mântuitorule, şi cu dreptate slujind Ţie toţi sfinţii pe pământ, acum ca nişte stele prea-luminoase strălucesc pe tăria Bisericii, şi pe noi, care înotăm în marea păcatelor acestei vieţi, la calea cea dreaptă ce duce la patria cerească

ne povăţuiţi. Pentru aceasta mulţumire lui Dumnezeu îi aducem, cu bucurie, cântând: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând, sfinţilor mucenici, că în lumea aceasta toate sunt deşertăciune şi supuse stricăciunii, v-aţi silit prea-veşnicului Dumnezeu să-I plăceţi şi să schimbaţi, prin cumplitele chinuri, cele stricăcioase. Pentru aceasta, v-aţi învrednicit a sta aproape de înfricoşătorul scaun, în slava cea veşnică, de unde să nu ne uitaţi pe noi, cei ce săvârşim pomenirea voastră şi grăim către voi unele ca acestea:

Bucuraţi-vă, sfinţilor mucenici, răbdători de patimi, care cu sângele vostru aţi pecetluit credinţa voastră cea dreaptă în Hristos;

Bucuraţi-vă, că nu v-aţi temut de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă;

Bucuraţi-vă, cei ce chinuri înfricoşătoare aţi răbdat;

Bucuraţi-vă, cei ce patimile lui Hristos cu osârdie aţi râvnit;

Bucuraţi-vă, cei ce aţi biruit cruzimea chinuitorilor celor cumpliţi;

Bucuraţi-vă, cei ce prin foc şi prin apă aţi trecut şi în odihna cea veşnică aţi intrat;

Bucuraţi-vă, mărturisitorilor şi sfinţilor mucenici, care pentru dreapta credinţă şi pentru cinstirea sfintelor icoane aţi pătimit;

Bucuraţi-vă, preacuvioşilor mucenici, care cu Domnul în rugăciune aţi vorbit şi cu patimile Sale pe diavol aţi biruit;

Bucuraţi-vă, că pentru slava şi cinstea Împăratului ceresc aţi luptat;

Bucuraţi-vă, că slava biruinţei de la Hristos din ceruri o aţi primit;

Bucuraţi-vă, cei ce multe şi felurite minuni, întru slava lui Dumnezeu, pe pământ aţi săvârşit;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumne-

zeu, pentru toată lumea!

Condacul al 6-lea:

Neamurile creştineşti propovăduiesc mărirea voastră, Sfinţilor. Căci voi ca un rai sădit v-aţi arătat în mijlocul Bisericii, având pom de viaţă pe însuşi Domnul, din care, gustând dulceaţa raiului, aţi trecut cu vederea toate cele stricăcioase în lumea aceasta şi cu bucurie în lumea cea cerească aţi intrat, cântând: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Credinţa cea dreaptă şi faptele cele bune ale cuvioşilor părinţi, ca izvoarele limpezi la toată lumea strălucesc, şi calea cea întunecată a vieţii acesteia nouă ne-o luminează, ca să nu rătăcim în pustiul păcatelor şi ale eresurilor cele de suflet pierzătoare. Pentru aceasta cu laude le cântăm lor:

Bucuraţi-vă, cuvioşilor părinţi, care lumea şi toate cele din lume, pentru dragostea lui Hristos Dumnezeu, de bună voie le-aţi lepădat;

Bucuraţi-vă, cuvioaselor maici, care călătoria vieţii pământeşti, zi şi noapte luptând, aţi săvârşit;

Bucuraţi-vă, pusnicilor, care în peşteri şi în munţi cu fiarele aţi vieţuit;

Bucuraţi-vă, postitorilor, care vremelnica viaţă în foame şi în sete aţi petrecut;

Bucuraţi-vă, stâlpnicilor, care gerul şi zăduful pentru împărăţia cea cerească aţi răbdat;

Bucuraţi-vă, schivnicilor, care în liniştea inimii pe Dumnezeu aţi cântat;

Bucuraţi-vă, fecioarelor, care fecioria aţi păzit şi lui Hristos Mielul cel fără prihană aţi urmat;

Bucuraţi-vă, slujitorilor aleşi, care smerenia lui Hristos aţi dobândit;

Bucuraţi-vă, cei ce viaţa cea de obşte, în dragoste frăţească ca îngerii aţi petrecut;

Bucuraţi-vă, cei înţelepţi şi blânzi, care povăţuitori călugărilor aţi fost;

Bucuraţi-vă, că prin truda iubitorilor de străini bunătăţile cele de sus le-aţi câştigat;

Bucuraţi-vă, cei ce în odihna Domnului aţi intrat;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 7-lea:

Voind preabunul Dumnezeu să arate lumii că nu în zadar se ostenesc toţi acei ce fac voia Lui, ci mare plată s-a gătit lor întru împărăţia cerurilor, a preamărit cetele de sfinţi ai Săi, care în tot chipul au slujit Lui pe pământ, ca şi noi să râvnim vieţii lor şi aceeaşi slavă cerească să o dorim, cântându-I Lui neîncetat: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Zis-a Domnul: «Cel ce crede întru Mine, deşi va muri, viu va fi». Aceste cuvinte ale Stăpânului sunt deosebit de potrivite vouă Sfinţilor toţi. Căci voi, deşi aţi murit pe pământ cu trupul, dar cu sufletele pururea sunteţi vii în locaşurile cele de sus şi multe minuni în lume săvârşiţi. Cu mijlocirea voastră cea fierbinte către Dumnezeu, ajutaţi-ne nouă, celor ce grăim către voi aşa:

Bucuraţi-vă, cei ce cu mintea voastră cea înaltă pe Dumnezeu cel adevărat L-aţi cunoscut;

Bucuraţi-vă, cei ce cu credinţa voastră cea dreaptă în Sfânta Treime, fără de prihană aţi petrecut;

Bucuraţi-vă, cei ce pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, adevărat Dumnezeu şi om desăvârşit L-aţi mărturisit;

Bucuraţi-vă, cei ce în mântuitoarele Lui patimi fără îndoială aţi crezut;

Bucuraţi-vă, cei ce cu credinţa cea dreaptă ca stelele străluciţi;

Bucuraţi-vă, căci cu trupul pe pământ aţi umblat, iar cu

mintea în cer aţi vieţuit;

Bucuraţi-vă, că prin moartea cea vremelnică la viaţa cea fără de sfârşit aţi trecut;

Bucuraţi-vă, că prin calea cea strâmtă după cuvântul Domnului, aţi mers;

Bucuraţi-vă, că prin porţile cele îngereşti în împărăţia cea cerească aţi intrat;

Bucuraţi-vă, moştenitorilor ai bunătăţilor celor veşnice;

Bucuraţi-vă, grabnici rugători pentru mântuirea noastră;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 8-lea:

Cu ochii cugetului privind la locaşurile de sus, unde toţi Sfinţii după ostenelile cele pământeşti se odihnesc, noi cei de pe pământ şi în trup îmbrăcaţi, măcar că nu putem cunoaşte fericirile cele de acolo, dar cu credinţa înţelegându-le, iar cu inima gustându-le, cântăm lui Dumnezeu Celui minunat întru sfinţii Săi: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Atotţiitorule, Doamne, Cel ce cunoşti mulţimile stelelor şi la toate le-ai dat nume, Tu singur ştii pe nume pe toţi cei ce bine Ţi-au plăcut Ţie. Iar noi, lucrul mâinilor Tale fiind, precum nisipul mării a-l număra, aşa şi numărul tuturor sfinţilor a-l spune nu se poate, decât numai pe cei aleşi robi ai Tăi, care de la începutul lumii bine Ţi-au plăcut, pe nume îi chemăm, zicând:

Bucuraţi-vă, Adam şi Eva, străbuni a tot neamul omenesc;

Bucuraţi-vă, Abel şi Set, cei dintâi din lume iubitori de dreaptă credinţă;

Bucuraţi-vă, Noe, al doilea începător al neamului omenesc, şi Avraam, primitorul aşezământului lui Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, Moise, de Dumnezeu văzătorul şi Aaron, întâiul preot în Legea cea veche;

Bucuraţi-vă, Enoh şi Ilie, cei ce cu trupul moarte nu aţi gustat şi la cer aţi fost luaţi;

Bucuraţi-vă, Isaie, David şi Daniel, văzători ai tainelor lui Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, Ioachim şi Ana, care aţi născut pe Fecioara Maria, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru;

Bucuraţi-vă, Petru şi Pavel, Iacob şi Ioan, cei mai aleşi apostoli ai lui Hristos;

Bucuraţi-vă, Nicolae, Vasile, Grigorie, Ioan şi Atanasie, stâlpii cei neclintiţi ai Bisericii lui Hristos;

Bucuraţi-vă, Antonie, Pahomie, Eftimie, Ilarion şi Sava, mari povăţuitori ai călugărilor;

Bucuraţi-vă, Gheorghe, Dimitrie, Eustaţie şi Pantelimon, mari mucenici ai lui Hristos;

Bucuraţi-vă, Varvara, Irina, Paraschiva, Ecaterina şi toate muceniţele, care cu sângele vostru aţi adeverit biruinţa credinţei;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 9-lea:

Toţi sfinţii Tăi, Doamne, urmând cetele îngereşti, neîncetat slăvesc în cer, Preasfânt numele Tău: Sfânt, Sfânt, Sfânt!

Împreună cu acestea şi noi păcătoşii, pe pământ, cu buze de tină cântăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritorii cei cu deşartă înţelepciune nu se pricep a spune: Cum voi toţi Sfinţii, fiind asemenea nouă, oameni în trup pătimaş, nu v-aţi biruit de patimi ci, cu bărbăţia voastră, pe vrăjmaşii cei fără de trup aţi biruit? Iar noi, preaslăvind pe Domnul, Cel ce v-a întărit pe voi, lăudăm vitejia voastră şi cu mulţumită grăim:

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, că pentru dragostea lui Dumnezeu viaţa voastră nu aţi cruţat-o;

Bucuraţi-vă, cei ce lumea şi pe stăpânitorul ei aţi biruit;

Bucuraţi-vă, că toate mrejele şarpelui celui din vechime, ca pe nişte fire de păianjen, le-aţi rupt;

Bucuraţi-vă, cei ce sub mâna cea tare a preabunei Pronii a lui Dumnezeu v-aţi smerit;

Bucuraţi-vă, cei ce cu voia voastră, voii Tatălui ceresc v-aţi supus;

Bucuraţi-vă, cei ce în trupurile şi-n sufletele voastre pe Dumnezeu L-aţi preaslăvit;

Bucuraţi-vă, căci cu toate faptele voastre pe Dumnezeu L-aţi slăvit;

Bucuraţi-vă, că mâinile voastre la lucrarea faptelor bune le-aţi ridicat;

Bucuraţi-vă, că paşii voştri pe calea cea adevărată aţi îndreptat;

Bucuraţi-vă, cei ce nu v-aţi lipit inima către bogăţii sau desfătare lumească;

Bucuraţi-vă, că numai către bunătăţile cele cereşti şi către bucuria cea veşnică aţi cugetat;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 10-lea:

Pe calea mântuirii drept mergând şi despre judecăţile lui Dumnezeu învăţându-vă, Sfinţilor toţi, v-aţi arătat ca nişte pomi bine roditori la izvoarele apelor şi aţi adus la vreme lui Dumnezeu rod de fapte bune. Iar acum în Edenul cel de sus, în fericirea cea negrăită, desfătându-vă, pomeniţi-ne şi pe noi, fraţii voştri, care lăudăm grija voastră cea părintească pentru mântuirea noastră şi lui Dumnezeu cântăm: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Ca un zid tare, împotriva vrăjmaşului, sunteţi voi pentru noi, Sfinţilor toţi, şi fierbinte rugători către Hristos, pentru tot neamul creştinesc. Pentru aceasta de săgeţile nevăzuţilor luptători pururea fiind voi păziţi, cu bucurie grăim:

Bucuraţi-vă, frumuseţea cea mare a neamului omenesc;

Bucuraţi-vă, mântuirea cea de-a pururea în călătoria noastră cea pământească;

Bucuraţi-vă, că ne sunteţi nouă ajutători puternici, în lupta cu vrăjmaşii mântuirii noastre;

Bucuraţi-vă, că de sabia mâniei lui Dumnezeu cu rugăciunile voastre ne apăraţi pe noi;

Bucuraţi-vă, că, ispitiţi fiind, şi nouă ne ajutaţi când cădem în mrejele ispitelor;

Bucuraţi-vă, că de pocăinţa noastră a păcătoşilor vă bucuraţi;

Bucuraţi-vă, cei ce în tot locul şi în toată vremea pe pământ bine aţi vieţuit;

Bucuraţi-vă, cei ce chiar de aţi greşit, dar cu adevărată pocăinţă şi cu lacrimi, întinăciunea păcatului aţi spălat;

Bucuraţi-vă, cei ce de la Adam şi până acum întru nădejdea vieţii celei veşnice aţi adormit;

Bucuraţi-vă, cei ce de la apus şi de la răsărit aţi venit şi în sânul lui Avraam v-aţi odihnit;

Bucuraţi-vă, că ceata voastră pururea se măreşte cu cei noi de pe pământ veniţi;

Bucuraţi-vă, că prin voi locurile duhurilor celor căzute, în soborul îngeresc se împlinesc;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 11-lea:

Cântările noastre cele de laudă, măcar de ar fi ca nisipul de multe la număr, nu vor fi de ajuns spre mărirea faptelor voastre celor bune, Sfinţilor toţi. Nouă neputincioşilor mai bine ar fi să iubim tăcerea; dar ca să nu ne arătăm leneşi şi nemulţumitori, pentru milele şi darurile lui Dumnezeu cele pentru voi primite, Stăpânului Celui ce v-a preaslăvit pe voi îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Voi, Sfinţilor toţi, sunteţi făclii luminii celei nespuse, înaintea scaunului Preasfintei Treimi, împreună cu cetele îngerilor, căci în rugăciuni pentru noi neîncetat sunteţi şi pe cărarea cea luminoasă a mântuirii povăţuiţi pe cei ce grăiesc către voi aşa:

Bucuraţi-vă, făclii ale focului celui nematerialnic;

Bucuraţi-vă, locuitori ai locaşului Tatălui ceresc;

Bucuraţi-vă, strugurii viei lui Hristos;

Bucuraţi-vă, ale raiului flori bine mirositoare;

Bucuraţi-vă, râuri de viaţă curgătoare, care potoliţi setea noastră cea duhovnicească;

Bucuraţi-vă, nori de ploaie purtători, ce ne răcoriţi pe noi în zăduful ispitelor;

Bucuraţi-vă căci cu suflarea voastră cea duhovnicească iarna mâhnirii de la sufletele noastre o alungaţi;

Bucuraţi-vă, privighetorilor, cu dulci cântări, care ne vestiţi nouă primăvara cea duhovnicească a veşnicei fericiri;

Bucuraţi-vă, punte închipuită, a cărei milă o vărsaţi peste noi;

Bucuraţi-vă, buni cârmaci, care de potopul păcatelor ne feriţi pe noi;

Bucuraţi-vă, povăţuitori credincioşi, care ne îndreptaţi pe noi la patria cea cerească;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi, rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 12-lea:

Darul cel dat vouă de la Dumnezeu, ca o răsplată pentru mulţimea faptelor voastre cele bune, cine dintre pământeni poate să-l povestească, o, Sfinţilor? Căci precum am socoti apa mării cu picătura, aşa şi ale voastre minuni şi faceri de bine, care prin voi ni se dau nouă, nu este cu putinţă a se număra. Pentru aceea, săvârşim mărită serbarea aceasta, cu bucurie şi cu umilinţă, iar lui Dumnezeu, Celui ce toate prin

voi lucrează, Îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând Ţie, Atotţiitorule Stăpâne, toţi lăudăm preasfânt numele Tău, că de la începutul lumii în diferite chipuri ai arătat pe pururea pomeniţii Sfinţii Tăi, care Ţie unuia Dumnezeu, în Treime slăvit, Ţi-au plăcut. Cu rugăciunile cărora de toate răutăţile izbăveşte pe cei ce grăiesc către dânşii:

Bucuraţi-vă Sfinţilor toţi plăcuţilor lui Dumnezeu, împreună cu pururea Fecioara Maria, cea mai preasfântă decât toată făptura;

Bucuraţi-vă, şi voi îngerii cei fără de trup, păzitorii neamului omenesc;

Bucuraţi-vă, sfinţilor împăraţi şi cârmuitori, care pe pământ cu bună cucernicie aţi condus şi împărăţia cea cerească aţi câştigat;

Bucuraţi-vă, judecători care pe pământ aţi judecat cu nepărtinire, că aţi aflat mila şi îndreptarea de la Judecătorul cel mare al cerului şi pământului;

Bucuraţi-vă, ai oraşelor buni ispravnici, că v-aţi învrednicit a locui în oraşul cel ceresc;

Bucuraţi-vă, păstorii cei râvnitori ai oilor celor cuvântătoare de Hristos, începătorul păstorilor, că v-aţi preamărit;

Bucuraţi-vă, buni lucrători pe pământ, care întru bunătatea inimii şi în nerăutate Domnului aţi slujit;

Bucuraţi-vă, călătorilor răbdători, care aţi ajuns la patria cea cerească;

Bucuraţi-vă, cei nebuni pentru Hristos, care ocări şi dosădiri pentru El aţi suferit;

Bucuraţi-vă, cei fără de arginţi, care în dar tămăduire bolnavilor aţi dat, iar plată din cer aţi primit;

Bucuraţi-vă, bărbaţi şi femei de toată vârsta, care la chemare aţi plăcut lui Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, că voi întru Hristos una sunteţi şi sufletele

voastre în mâinile Domnului sunt;

Bucuraţi-vă, că în veacul viitor trupurile voastre împreună cu sufletele vor fi părtaşe slavei celei veşnice;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor toţi rugători fierbinţi către Dumnezeu, pentru toată lumea!

Condacul al 13-lea:

O, preafericiţilor Părinţi, împlinitorii voii lui Dumnezeu, Sfinţilor toţi, cei ce aţi câştigat moştenirea veşnicelor bunătăţi, primiţi această cântare a noastră de laudă, şi prin rugăciunile voastre cele bineplăcute şi primite de către Dumnezeu, cereţi nouă iertare păcatelor şi izbăvire de chinurile cele veşnice. Ca împreună cu voi în patria cea cerească să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori.

Apoi se zice iarăşi Icosul întâi: Soborul îngeresc... şi Condacul întâi: Celor aleşi ai lui Dumnezeu... şi apoi se citesc rugăciunile de mai jos, în genunchi, către toţi sfinţii.

Rugăciunea întâia

O, preafericiţilor, plăcuţilor lui Dumnezeu, Sfinţilor toţi, care staţi înaintea prestolului Sfintei Treimi şi vă bucuraţi de fericirea cea negrăită! Iată acum, în ziua serbării voastre cea de obşte, cu milostivire căutaţi spre noi, fraţi voştri cei mai mici care aducem vouă aceste cântări de laudă şi prin mijlocirea voastră cerem milă şi iertare de păcate de la preabunul Dumnezeu. Căci ştim bine că toate câte voiţi puteţi cere de la Dânsul. Deci cu smerenie ne rugăm vouă ca să rugaţi pe Stăpânul cel milostiv să ne dea nouă duhul râvnirii voastre, spre paza sfintelor Lui porunci; ca, mergând pe urma voastră să putem cu bună cucernicie şi fără prihană să săvârşim călătoria vieţii celei pământeşti, învrednicindu-ne întru pocăinţă la locaşurile raiului cele preaslăvite şi acolo împreună cu voi să preaslăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, în vecii

vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

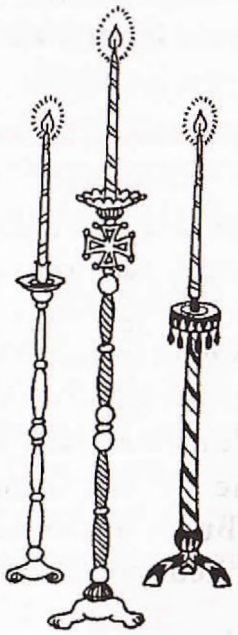
Către voi, Sfinţilor toţi, ca şi către nişte lumini povăţuitoare, care cu faptele voastre aţi luminat calea cerescului răsărit, cu smerenie ne plecăm noi păcătoşii genunchii inimii, noastre şi din adâncul sufletului strigăm:

Rugaţi-vă pentru noi iubitorului de oameni Dumnezeu, ca să nu ne lase să rătăcim prin răspântiile păcatului, ci să ne lumineze mintea şi inima, cu lumina harului Său, ca întăriţi fiind cu acest har, să putem, cealaltă vreme, să umblăm pe cărarea cea dreaptă. Ajutaţi-ne pe noi voi, cei ce cu învăţătura cea mântuitoare a lui Hristos, aţi luminat Biserica Lui şi cu sfintele şi de Dumnezeu înţelepţitele canoane, neclintit aţi întărit-o, ierarhilor şi părinţilor ai turmei lui Hristos, care cu rugăciunile şi cu slujirea sfintelor şi dumnezeieştilor taine, pe toţi credincioşii aţi sfinţit şi i-aţi învăţat să umble după poruncile lui Dumnezeu.

Rugându-vă pe voi, pururea fericiţilor, răbdătorilor de patimi ai lui Hristos şi mucenicilor, care înaintea stăpânirilor pe Hristos Dumnezeu cu bună îndrăzneală L-aţi mărturisit, şi cinstit sângele vostru pentru El aţi vărsat, cuvioşilor şi dreptţilor, cei ce prin calea cea strâmtă şi cu necazuri viaţa v-aţi săvârşit şi cu omorârea trupului şi a patimilor v-aţi răstignit lui Hristos, cereţi-ne nouă de la Hristos Dumnezeu, iertarea păcatelor, îndreptarea vieţii şi toate bunătăţile cele trebuincioase, pentru viaţa cea vremelnică şi pentru cea veşnică. O, preacinstit şi preamărit Sobor al sfinţilor lui Dumnezeii, cei ce ca îngerii fără de trup aţi vieţuit şi Domnului aţi plăcut, fiţi-ne mijlocitorii şi rugătorii noştri! Căutaţi cu dumnezeiasca dragoste spre noi străinii şi călătorii şi, cu puterea şi cu darul ce vi s-a dat vouă de la Dumnezeu, îndreptaţi-ne şi pe noi către patria cerească, întăriţi neputinţa noastră, apăraţi-ne pe noi

de ispite şi de înşelăciuni, păzindu-ne de căderea în păcat. Treziţi în noi dragostea cea sfântă pentru Domnul şi râvna pentru mântuirea noastră. Sădiţi în inimile noastre frica cea dumnezeiască, îndreptaţi paşii noştri spre lucrarea poruncilor lui Hristos şi spre împlinirea voii lui Dumnezeu-Tatăl. Faceţi ca să vieţuim noi viaţa aceasta întru curăţie şi întru dreptate. Pururea să ne aducem aminte de ceasul morţii şi de înfricoşătoarea a doua venire a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului Iisus Hristos. Ca prin darul şi iubirea Lui de oameni fiind păziţi şi mântuiţi, să ne învrednicim şi noi păcătoşii şi nevrednicii, împreună cu voi, în împărăţia cea cerească a ne închina înaintea sfântului prestol al Domnului şi, mulţumind cu bucurie, să slăvim pe Preasfânta şi de viaţă făcătoare şi nedespărţită Treime: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Preasfântul Duh, în vecii vecilor. Amin.

După acestea se face otpustul.

ACATISTUL

Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului

După ce zice Preotul: Bine este cuvântat Dumnezeul nostru... Strana zice: Slavă Ţie Dumnezeul nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne... Slavă... Doamne, miluieşte-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit... Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu: Uşa milostivirii deschide-o nouă, ... Apoi Crezul: Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, ... (caută la pg. 22).

Troparul, glasul al 4-lea:

Astăzi, poporul cel binecredincios, luminat prăznuind, umbriţi fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, şi căutând către preacinstită icoana ta cu umilinţă strigăm: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău Acoperământ, şi ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Condacele şi Icoasele

Condacul 1:

Împărătesei celei alese mai-nainte de veci, Împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului şi a pământului, care a venit oarecând la rugăciune la biserica Vlahernei, aducându-i vrednică închinăciune cu mulţumire, ca cei ce suntem întru întuneric, alergăm cu credinţă şi cu umilinţă sub omoforul tău cel luminos. Iară tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Icosul 1:

Mulţimea Arhanghelilor şi a Îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul şi cu Soborul tuturor Sfinţilor, împreună cu

tine, împărăteasa lor, stând în biserica din Vlaherne şi ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântă ţie:

Bucură-te, bunăvoinţa Tatălui celui mai înainte de veci.

Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu, a Fiului celui fără de ani;

Bucură-te, locuinţă umbrită de puterea Duhului Sfânt;

Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngereşti;

Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului;

Bucură-te ceea ce eşti întâmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulţi;

Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă Serafimii cei cu câte şase aripi;

Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credinţă ne închinăm şi noi neamul creştinesc;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 2-lea:

Sfântul Andrei cu Epifanie, văzându-te în biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creştini, au cunoscut că eşti Maica lui Hristos Dumnezeul nostru şi, căzând la pământ, cu credinţă s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înţelegere neînţeleasă eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară, întru apărarea poporului celui ortodox; pentru aceasta vrăjmaşii noştri nu se pricep cât de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu; însă noi bineştiind atotputernica ta apărare, cu umilinţă cântăm către tine:

Bucură-te, cea preamilostivă, mângâierea tuturor celor scârbiţi şi împovăraţi;

Bucură-te, povăţuitoare neadormită a tuturor celor orbiţi şi rătăciţi;

Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrabă potoleşti mânia lui Dumnezeu, cea cu dreptate pornită asupra noastră;

Bucură-te, ceea ce cu atotputernică ameninţarea ta potoleşti patimile noastre cele rele;

Bucură-te, puternică deşteptare a conştiinţelor celor adormite;

Bucură-te, cea prin care iadul suspină şi duhurile răutăţii tremură;

Bucură-te, cea prin care se deschid nouă, credincioşilor, porţile raiului;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui Preaînalt umbreşte pe cei ce cu credinţă şi cu evlavie scapă la preaputernicul tău Acoperământ, căci numai ţie, uneia, Preasfântă şi Preacurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru aceasta, credincioşii de toate vârstele te slăvesc pe tine, şi pe Fiul tău, cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având bogăţie de milostivire neîmpuţinată, tuturor până la marginile pământului le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vindecare, celor ce pătimesc alinare, orbilor vedere şi tuturor le dai toate, fiecăruia după a lui trebuinţă. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm ţie:

Bucură-te, tărie nesurpată şi ocrotirea tuturor creştinilor;

Bucură-te, cea dintâi înfrumuseţare a sfintelor locaşuri şi altare;

Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărăteşti;

Bucură-te, ajutătoare neadormită a căpeteniilor de oraşe;

Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oştilor creştineşti;

Bucură-te, oglindă sfântă a dreptăţii pentru judecătorii cei nemitarnici;

Bucură-te, minte desăvârşită a învăţătorilor;

Bucură-te, binecuvântarea caselor şi a familiilor celor evlavioase;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 4-lea:

Fiind cuprinşi de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ajută-ne nouă. Şi stând înaintea feţei altarului Domnului şi ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul slavei, să caute la nevrednica noastră rugăciune, şi să asculte cererile celor ce cheamă numele tău cel sfânt şi cântă Fiului tău: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Isus al lui Navi rugându-se şi a poruncit soarelui de a stat până ce a biruit asupra vrăjmaşilor lui. Şi acum Domnul Iisus aude rugăciunile tale, Împărătească aleasă a Duhului Sfânt. Pentru aceasta şi noi păcătoşii nădăjduind la Acoperământul tău, îndrăznim a cânta ţie ca Maicii lui Dumnezeu:

Bucură-te, cea luminată de Soarele cel veşnic, care ne luminezi pe noi cu Lumina cea neînserată;

Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pământul cu strălucirea preacuratului tău suflet;

Bucură-te, ceea ce ai veselit toate cerurile prin curăţia trupului tău;

Bucură-te, Acoperământul şi păstrarea sfintelor locaşuri ale lui Hristos;

Bucură-te, luminarea şi înţelepţirea păstorilor celor credincioşi ai Bisericii;

Bucură-te, povăţuitoarea monahilor şi a monahiilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu;

Bucură-te, liniştea cea netulburată a bătrânilor celor evlavioşi;

Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor şi a văduvelor

ce trăiesc în curăţie;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 5-lea:

Văzătorul de Dumnezeu, Moise, luptând oarecând asupra lui Amalic, când ridica mâinile, Israel biruia; iar când le lăsa în jos atunci Amalic învingea; însă ajutat de cei ce-l sprijineau, a biruit pe vrăjmaşi. Tu însă, o, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău, deşi nesprijinită de nimeni, totdeauna biruieşti pe vrăjmaşii creştinilor şi eşti scut nebiruit nouă celor ce cântăm Fiului tău: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzutu-te-au pe tine cetele sfinţilor, stând în văzduh, în biserica din Vlaherne, ridicând mâinile la rugăciune către Fiul tău şi Dumnezeu; iar Arhanghelii cu Îngerii cântau ţie cântare de mulţumire. Deci, prin mâinile tale cele mai sfinte decât ale lui Moise, întăreşte-ne şi pe noi cei ce cu umilinţă cântăm ţie:

Bucură-te, cea ale cărei mâini sunt ţinute la rugăciune de însăşi dragostea şi milostivirea ta cea către noi;

Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmaşii noştri văzuţi şi nevăzuţi;

Bucură-te, ceea ce izgoneşti din sufletul nostru patimile şi poftele cele rele şi spurcate;

Bucură-te, ceea ce fără de ardere ţii pe mâinile tale focul cel dumnezeiesc al lui Hristos, şi pe noi cei reci ne aprinzi cu el;

Bucură-te, aleasă încununare a celor ce, cu întreagă înţelepciune, se luptă împotriva patimilor;

Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea, cu cei ce se nevoiesc în post şi în tăcere;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor obosiţi de mâhnire şi de întristare;

Bucură-te, ceea ce ne dai harul umilinţei şi al răbdării;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 6-lea:

Propovăduitor al harului tău celui neîmpuţinat şi al milelor tale s-a arătat Sfântul Romano, dulce cântătorul, când în vis a primit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care înţelepţindu-se, a început a cânta cu înţelepciune întru slava ta şi a scris laude sfinţilor, cântând cu credinţă: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucit-ai, Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptăţii, Soarele cel adevărat, luminând pe toţi cu înţelepciune de la Dumnezeu Fiul tău, şi aducând la cunoştinţa adevărului pe cei ce cu credinţă cântă ţie:

Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hristos, puterea şi înţelepciunea dumnezeiască;

Bucură-te, ceea ce ai ruşinat înţelepciunea cea deşartă a lumii acesteia şi pe cei orbiţi de dânsa îi povăţuieşti la calea mântuirii;

Bucură-te, păstrarea dreptei credinţe, şi învăţătoarea dogmelor celor ortodoxe;

Bucură-te, ceea ce tai eresurile şi rătăcirile cele pierzătoare;

Bucură-te, ceea ce ştii cele cu anevoie de prevăzut şi la vreme le spui celor ce se cuvine;

Bucură-te, ceea ce ruşinezi pe cei mincinoşi şi ghicitorile cele deşarte;

Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeririlor ne pui în minte gândul cel bun;

Bucură-te, ceea ce ne opreşti de la deprinderile cele vătămătoare şi de la poftele cele rele;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 7-lea:

Domnul Atotvăzătorul şi îndelung-răbdătorul, voind să

arate adâncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi lui Maică şi te-a făcut pe tine creştinilor apărătoare nebiruită. Că după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuşi, prin Acoperământul tău cel puternic, capătă vreme de pocăinţă şi cântă: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Minunate a arătat Domnul faptele Sale, întru tine, Preacurată Maica Sa, când s-a arătat preaminunatul Acoperământ în mâinile tale, luminând mai mult decât razele soarelui şi acoperind poporul ce era în biserica din Vlaherne. Deci văzând ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinşi de spaimă şi de bucurie, toţi au cântat ţie:

Bucură-te, Acoperământ nefăcut de mână, care ca norul te-ai întins peste toată lumea;

Bucură-te, ceea ce ai ţinut pe mâinile tale pe Fiul tău şi Arhiereul cel veşnic;

Bucură-te, că prin aceasta ne arăţi milă şi har nouă în Biserica Ortodoxă;

Bucură-te, stâlp de nor care ne acoperi pe noi credincioşii, ferindu-ne de toate ispitele şi de smintelile lumii;

Bucură-te, stâlp de foc care ne arăţi nouă tuturor calea mântuirii, chiar şi în mijlocul întunecimii păcatelor;

Bucură-te, vădită întărire a creştinilor nevoitori;

Bucură-te, înţelepţire tainică a robilor lui Dumnezeu celor tăinuiţi în mijlocul lumii;

Bucură-te, ceea ce pe mine cel gol de fapte bune nu mă părăseşti, ci cu Acoperământul şi cu harul tău mă miluieşti;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 8-lea:

Pe tine ceea ce te-ai arătat din cer în biserica din Vlaherne, Îngerii te-au cântat, Apostolii te-au preamărit, Soborul Ierarhilor şi al Cuvioşilor şi ceata Sfintelor Femei te-au lăudat,

Înaintemergătorul şi cu Teologul s-au închinat, iar poporul, ce era în biserică, cu veselie, a cântat: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Domnul, Cel ce stăpâneşte toate cele de sus şi cele de jos, văzându-te, pe tine, Maica Sa, stând în biserică şi cu umilinţă rugându-te Lui, a zis: Cere, o, Maica Mea, că nu Mă voi întoarce dinspre tine, ci voi îndeplini cererile tale şi voi milui pe toţi care cântă ţie:

Bucură-te, chivot al Legii întru care se păstrează sfinţirea a tot neamul omenesc;

Bucură-te, năstrapă preasfântă întru care se păstrează pâinea vieţii celei veşnice pentru cei flămânzi de dreptate;

Bucură-te, vasule cu totul de aur, întru care s-a gătit pentru noi Trupul şi Sângele Mielului celui dumnezeiesc;

Bucură-te, ceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiţi de doctori;

Bucură-te, ceea ce ridici din patul durerii pe cel slăbiţi cu trupul, dar nu cu duhul şi cu credinţa;

Bucură-te, ceea ce dai înţelegere şi lumină celor ce sunt întunecaţi la minte;

Bucură-te, ceea ce cu înţelepciunea Ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor şi a patimilor;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească îţi aduce laudă, pentru că eşti cu adevărat Maica lui Dumnezeu şi apărătoarea tuturor celor ce se roagă ţie. Tu, cu Acoperământul tău cel dumnezeiesc, pe cei drepţi îi veseleşti, pe păcătoşi îi aperi; pe cei din primejdii îi izbăveşti şi te rogi pentru toţi credincioşii care cântă: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritorii cei mult-vorbitori, ca nişte peşti fără de glas nu se

pricep cum să laude după vrednicie praznicul cel mare al preacinstitului tău Acoperământ; căci toate cele grăite de dânşii nu sunt în stare nici a număra îndurările tale. Dar noi, văzând nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie cântăm ţie:

Bucură-te, ceea ce ne păzeşti de molimă şi de bolile cele aducătoare de moarte;

Bucură-te, ceea ce păzeşti oraşele şi satele de cutremurul cel năpraznic al pământului;

Bucură-te, ceea ce cu mână tare ne izbăveşti pe noi din revărsarea apelor şi din cufundare;

Bucură-te, ceea ce cu roua rugăciunilor tale ne izbăveşti pe noi de arderea focului;

Bucură-te, ceea ce ne scapi de foametea cea duhovnicească şi trupească, hrănindu-ne cu pâinea vieţii;

Bucură-te, ceea ce abaţi de la capul nostru loviturile fulgerului şi ale trăsnetului;

Bucură-te, ceea ce ne mântuieşti pe noi de năvălirea celor de alt neam şi de ucigaşii cei tăinuiţi;

Bucură-te, ceea ce prin pace şi prin dragoste ne izbăveşti de vrăjmaşii cei de o credinţă cu noi şi de vrăjmăşia casnică;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuiască neamul omenesc din înşelăciunea vrăjmaşului, Domnul cel iubitor de oameni, te-a dăruit pe tine să fii Maică nouă pământenilor. Tu să fii nouă ajutor, acoperământ şi scutire, celor întristaţi mângâiere, celor mâhniţi bucurie, celor asupriţi apărătoare şi să scoţi din adâncul păcatelor pe toţi cei ce cântă: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Preasfântă Împărăteasă, cu îngerii stai împreună şi te rogi zicând: „Împărate ceresc, primeşte pe tot omul ce se roagă Ţie şi cheamă numele meu întru ajutor, ca să nu plece nimeni de

la faţa mea neajutat şi neascultat." Această rugăciune auzind-o adunarea sfinţilor cu mulţumire strigă ţie:

Bucură-te, ceea ce dăruieşti cu roade binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate şi cu inimă curată;

Bucură-te, ajutătoarea şi răsplătirea tuturor celor ce fac neguţătorie cu dreptate;

Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ şi a celor ce agonisesc cu nedreptate;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor ce sunt în primejdii pe uscat şi pe ape;

Bucură-te, ceea ce veseleşti cu roadele credinţei pe părinţii cei fără de copii;

Bucură-te, hrănitoarea cea nevăzută a celor sărmani;

Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiţi şi izgoniţi;

Bucură-te, îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături şi în temniţe;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 11-lea:

Cântarea noastră cea cu umilinţă auzind-o, ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te rugăm: nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La tine năzuim în năpaste, în mâhniri şi în necazurile noastre şi înaintea ta stând, cu lacrimi ne rugăm şi cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină, văzându-te pe tine, la rugăciune în văzduh, în biserica din Vlaherne, poporul ce era de faţă a strigat: „De unde este nouă aceasta ca să vină Maica Domnului nostru aici?" Iar Sfântul Andrei, cu Epifanie, cu smerenie către tine se rugau zicând:

Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavistie a tuturor darurilor celor pământeşti şi sufleteşti;

Bucură-te, credincioasă solitoare a păcătoşilor celor ce pun început de pocăinţă;

Bucură-te, pururea împreună-ajutătoare a celor ce se luptă împotriva patimilor şi a curselor diavoleşti;

Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpânilor celor tirani şi cu năravde fiară;

Bucură-te, odihnă şi bucurie tainică a robilor celor blânzi şi primitori;

Bucură-te, liniştea preadorită a căsătoriţilor celor credincioşi;

Bucură-te, grabnică şi fără suferinţă dezlegare a maicilor celor născătoare de prunci;

Bucură-te, Maică, ajutătoarea noastră, în ceasul sfârşitului nostru;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 12-lea:

Harul cel dumnezeiesc cere-l nouă de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru. Întinde nouă mână de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmaşul şi protivnicul. Împacă viaţa noastră ca să nu pierim cumplit şi fără de pocăinţă şi primeşte-ne în sălaşele cele veşnice, ocrotitoarea noastră, ca bucurându-ne să cântăm: Aliluia!

Icosul ai 12-lea:

Cântând puternicul tău Acoperământ, te lăudăm ca pe o mare solitoare a noastră şi ne închinăm ţie, ceea ce te rogi pentru creştini. Noi credem şi nădăjduim că vei cere de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru, bucuria cea vremelnică şi cea veşnică, pentru noi toţi, cei ce cu dragoste cântăm ţie:

Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea;

Bucură-te, sfinţirea tuturor stihiilor cereşti şi pământeşti;

Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului;

Bucură-te, călcarea curselor şi ispitelor ce vin, de la trup,

de la lume şi de la diavolul;

Bucură-te, preaputernică împăcare a celor învrăjbiţi;

Bucură-te, ceea ce te înduri de cei dispreţuiţi şi lepădaţi;

Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăjduiţi,

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul al 13-lea

O, Preacântată Stăpână, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, la tine ridic ochii sufletului şi ai trupului meu; către tine întind mâinile mele cele slabe şi din adâncul inimii strig ţie: Caută la credinţa şi la umilinţa sufletului meu. Acoperă-mă cu atotputernicul tău Acoperământ şi mă izbăveşte de toate nevoile; iar în ceasul sfârşitului meu, să stai lângă mine, o, întru tot bună Stăpână, şi să mă izbăveşti de chinurile cele gătite pentru păcatele mele, ca, mântuindu-mă, pururea să cânt: Aliluia! (acest Condac se zice de 3 ori).

Apoi se zice iarăşi Icosul întâi: Mulţimea Arhanghelilor.... şi Condacul întâi: Împărătesei celei alese...; după aceea se citeşte această

Rugăciune
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

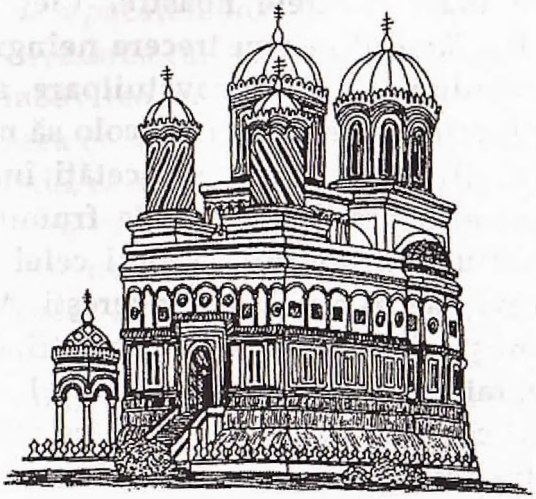
O, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor celor de sus, Împărăteasa cerului şi a pământului, atotputernică, apărătoarea şi tăria noastră, primeşte această cântare de laudă şi de mulţumire de la noi nevrednicii robii tăi. Înalţă rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu şi Fiul tău, ca să fie milostiv nedreptăţilor noastre. Să adauge harul Său tuturor celor ce cinstesc preacinstit numele tău şi cu credinţă şi cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiţi de Dânsul, dacă tu, Stăpână, nu-L vei milostivi asupra noastră. Ţie toate îţi sunt cu putinţă de la Dânsul şi pentru aceasta năzuim la tine, că eşti acoperitoarea

noastră şi grabnică ajutătoare.

Auzi-ne pe noi, cei ce ne rugăm ţie; ocroteşte-ne pe noi cu atotputernicul tău Acoperământ şi cere de la Dumnezeu Fiul tău să dea păstorilor noştri sfinţenie, ca să privegheze şi să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitorilor de oraşe înţelepciune şi putere, judecătorilor, dreptate şi necăutare la faţă; învăţătorilor, minte şi smerită înţelepciune; soţilor, dragoste şi înţelegere; fiilor, ascultare; asupriţilor, răbdare; asupritorilor, frică de Dumnezeu; celor mâhniţi, răbdare şi bucurie duhovnicească; neînfrânaţilor, înfrânare; şi nouă tuturor, duhul înţelepciunii şi al cucerniciei, duhul milostivirii şi al blândeţii, duhul curăţiei şi al dreptăţii. Aşa, Doamnă preasfântă, milostiveşte-te asupra noastră şi asupra neputinciosului tău popor. Pe cei rătăciţi povăţuieşte-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni îi sprijineşte, pe prunci îi păzeşte şi pe noi pe toţi ne apără şi ne ocroteşte cu milostivirea ta. Pe toţi scoate-ne din adâncul păcatului şi ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici în această viaţă, iar la înfricoşătoarea judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău şi Dumnezeul nostru. Că tu, Doamnă, eşti slava celor cereşti şi nădejdea pământenilor. Tu eşti, după Dumnezeu, nădejdea şi apărătoarea noastră a tuturor celor ce ne rugăm ţie cu credinţă. Deci ne rugăm ţie, atotputernică ajutătoarea noastră, şi ţie ne predăm pe noi înşine, unul pe altul şi toată viaţa noastră, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Împărăteasa mea cea preabună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniţi şi acoperitoarea celor necăjiţi, vezi-mi nevoia, vezi-mi mâhnirea, ajută-mi ca unui neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin; necazul meu îl ştii, deci dezleagă-l precum voieşti, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă mângâiere bună, ci numai pe tine Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi, în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Doamnă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poţi face tot binele; primeşte aceste cinstite daruri, care se cuvin numai ţie, de la noi nevrednicii robii tăi, Ceea ce eşti aleasă din toate neamurile şi te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cereşti şi pământeşti. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor şi prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu şi ne-am învrednicit de sfântul Trup şi de preacuratul Lui Sânge. Pentru aceasta fericită eşti în neamurile neamurilor, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită, mai luminată decât Heruvimii şi mai cinstită decât Serafimii. Şi acum Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, întrutotlăudată, nu înceta a te ruga pentru nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înşelător şi de toată primejdia; şi să fim păziţi nevătămaţi de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci până în sfârşit cu rugăciunile tale păzeşte-ne pe noi neosândiţi. Ca prin paza şi cu ajutorul tău fiind mântuiţi, slavă, laudă, mulţumită şi închinăciune, pentru toate să înălţăm, Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL MAICII DOMNULUI
BUCURIA TUTUROR CELOR NECĂJIŢI

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule, (de trei ori). Slavă Tatălui... şi acum... Preasfântă Treime, ... Doamne miluieşte (de trei ori). Slavă ... Şi acum... Tatăl nostru... Miluieşte-ne pe noi, Doamne, ... Slavă... Doamne, miluieşte-ne pe noi, ... Şi acum... Uşa milostivirii deschide-o nouă, ...

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU:

Preasfântă Stăpână, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, Maica Domnului Dumnezeului nostru Iisus Hristos, cădem înaintea ta şi ne rugăm ţie Maicii Împăratului, mai înainte îndreptând către tine această nevrednică a noastră rugăciune, pe care şi primind-o Maica Împăratului aceluia ce împărăteşte cerul şi pământul, o du la Împăratul împăraţilor, Domnul tuturor, la Fiul şi Dumnezeul tău, şi ne cere iertare de toate păcatele noastre. Vieţii noastre dă-i îndreptare, şi la sfârşitul nostru trecere neîngrozită de vrăjmaşii cei din văzduh; fii nouă povăţuitoare, să ne deschizi dumnezeiasca intrare a împărăţiei şi acolo să ne îndulcim de dulceaţa raiului şi de veselia acelei cetăţi înalte, a Ierusalimului de sus celui preafrumos şi de frumuseţile lui cele nespuse, de strălucirea luminii Treimii celei cu trei străluciri, şi de dulcele glas al cântărilor îngereşti. Acelei măriri şi bucurii ne fă moşteni şi părtaşi cu toţi sfinţii, că toate le poţi ca Maica Împăratului celui atotputernic. Şi acum, dar mai ales întru acest ceas, ne auzi pe noi cei ce stăm înaintea ta, stăpână cu totul milostivă, ia aminte, Doamnă împărătească, spre noi care aducem ţie cântare de rugăciune aşa:

Condacele şi Icoasele:

Condacul 1:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă, mulţumiri, izbăvindu-ne din veşnica moarte prin darul Celui ce S-a născut dintru tine, Hristos Dumnezeul nostru, şi prin mijlocirea ta cea de maică înaintea Lui, aducem ţie noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne pe noi robii tăi din toate nevoile şi suferinţele, ca să cântăm ţie: Bucură-te ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Icosul 1:

Îngerul cel mai întâi stătător din cer a fost trimis să zică ţie, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, vestind prin Dumnezeiasca întrupare a lui Hristos, bucuria care avea să se nască dintru tine la toată lumea, care pierea în necazuri. Pentru aceasta şi noi, cei împovăraţi cu păcate, nădejde de mântuire prin tine dobândim, pentru care cu umilinţă cântăm ţie:

Bucură-te, bunăvoinţă a lui Dumnezeu către noi cei păcătoşi;

Bucură-te, tare apărătoare a celor ce se căiesc înaintea lui Dumnezeu pentru păcatele lor;

Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;

Bucură-te, ceea ce ne curăţeşti de întinăciunea păcatelor;

Bucură-te, baie, care speli cugetul nostru;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul, Care în dar curăţă fărădelegile noastre;

Bucură-te, ceea ce eşti cu totul minunată, împăcarea tuturor către Dumnezeu;

Bucură-te, pod, care cu adevărat ne treci pe noi de la moarte la viaţă;

Bucură-te, ceea ce ai mântuit lumea din potopul păcatului;

Bucură-te, scară cerească, pe care S-a pogorât la noi Domnul;

Bucură-te, mijlocitoarea tuturor către Dumnezeu;

Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 2-lea:

Văd izvoare de minuni revărsându-se de la sfânta ta icoană, Născătoare de Dumnezeu, asupra celor care în genunchi stau şi cu credinţă se roagă ţie; că tu, fiind bună, eşti grabnic ajutătoare tuturor; apărătoarea celor asupriţi, nădejdea celor deznădăjduiţi, mângâierea celor întristaţi, hrănitoarea celor flămânzi; celor goi îmbrăcăminte, celor feciorelnici curăţie, celor străini bună povăţuire, celor osteniţi sprijinitoare, orbilor vedere; celor surzi bună auzire, celor bolnavi grabnică vindecare. Pentru aceasta, după cuviinţă, cu mulţumire cântăm pentru tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al2-lea:

Pricina cea neînţeleasă a chinurilor cumplite, care vin asupra noastră, căutând noi să o înţelegem, către tine alergăm, o, Maică şi Fecioară, mângâiere şi mântuire cerând. Iar tu, ca ceea ce eşti bună, învaţă-ne pe noi a înţelege dintr-însele purtarea de grijă cea cu milostivire a Fiului tău şi Dumnezeului nostru celui bun, spre mântuirea sufletelor noastre şi spre curăţirea păcatelor noastre cele de multe feluri şi cu bucurie să cântăm ţie:

Bucură-te, adăpostire bună a celor înviforaţi;

Bucură-te, întărire a celor ce slăbesc în credinţă;

Bucură-te, ceea ce eşti una maică a milostivirii;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor ce sunt în nevoi şi în necazuri;

Bucură-te, ceea ce prin necazuri curăţeşti păcatele noastre;

Bucură-te, ceea ce, prin întristări, vindeci neputinţele noastre cele sufleteşti şi trupeşti;

Bucură-te, ceea ce ne înveţi pe noi a nu iubi bunătăţile acestei lumi deşarte şi trecătoare;

Bucură-te, ceea ce ridici mintea noastră din lumea cea deşartă, la cele mai presus de lume;

Bucură-te, ceea ce ne tragi pe noi de la dragostea pământească, către dragostea lui Dumnezeu cea cerească;

Bucură-te, ceea ce, chiar şi în suferinţele noastre, ne dai nouă mângâiere şi viaţă plină de dar;

Bucură-te, făgăduinţa bunătăţilor celor cereşti;

Bucură-te, mijlocitoarea bucuriei celei veşnice;

Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 3-lea:

Cu putere de sus ne întăreşte, stăpână preabună, pe noi robii tăi care suntem neputincioşi sufleteşte şi trupeşte şi ne învredniceşte de cercetarea şi purtarea ta de grijă, alungând negura mâhnirii şi a întristării de care suntem cuprinşi, ca prin tine, fiind mântuiţi, pururea să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având nespusă bogăţie de milostivire, tuturor celor necăjiţi le întinzi mână de ajutor, tămăduind neputinţele, vindecând bolile şi patimile. Pentru aceasta, stăpână preabună, nu trece cu vederea pe robii tăi, care zac pe patul durerii şi care se roagă ţie zicând:

Bucură-te, comoară de mult preţ a milei tale;

Bucură-te, ceea ce eşti nădejdea celor deznădăjduiţi;

Bucură-te, tămăduirea trupurilor noastre;

Bucură-te, mântuirea sufletelor noastre;

Bucură-te, puternică ajutătoare a celor neputincioşi;

Bucură-te, apărătoare şi întărire a celor ce slăbesc în credinţă;

Bucură-te, ceea ce mânia lui Dumnezeu, cu rugăciunile

tale, degrab o potoleşti;

Bucură-te, ceea ce, cu puterea rugăciunilor tale, patimile noastre le potoleşti;

Bucură-te, vedere orbilor şi auzire surzilor;

Bucură-te, umblare şchiopilor şi vorbire muţilor;

Bucură-te, a celor bolnavi vindecare prin credinţă;

Bucură-te, că prin tine după măsura credinţei, se dau vindecările;

Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 4-lea:

De felurite necazuri, de ispite şi de nevoi sunt cuprinşi robii tăi, ale căror greutăţi nu le mai pot răbda; dar tu, fiind Maică milostivă a Mântuitorului şi Dumnezeului nostru, ridică mâinile tale către Fiul tău, rugându-L să caute spre întristarea inimii robilor tăi şi dintru adâncul deznădejdii să ne ridice pe noi, care cu credinţă cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzind Preasfânta Fecioară şi Maică cele spuse mai înainte de dreptul Simeon, că prin însuţi sufletul tău va pătrunde sabia, ai păzit aceste cuvinte întru inima ta, ştiind că bucuria de maică pentru fiu este împletită cu multe necazuri în lumea aceasta. De aceea tu, ca ceea ce ştii necazul şi suferinţa întru toate, cunoşti şi întristarea noastră; şi ca ceea ce eşti una Maica tuturor, auzi-ne şi pe noi care cu credinţă cântăm ţie:

Bucură-te, ceea ce ai născut lumii bucurie, pe Hristos Mântuitorul nostru;

Bucură-te, ceea ce izbăveşti lumea din necazuri cu mijlocirile tale;

Bucură-te, ceea ce ai răbdat ocările şi clevetirile asupra Fiului tău;

Bucură-te, ceea ce, cu patimile Lui, dimpreună ai pătimit;

Bucură-te, mângâierea maicilor celor întristate;
Bucură-te, ceea ce ne păzeşti, cu darul Fiului tău;
Bucură-te, a noastră grabnică ajutătoare întru toate nevoile;
Bucură-te, îndreptarea şi povăţuirea celor rătăciţi;
Bucură-te, hrana şi păzitoarea pruncilor;
Bucură-te, povăţuirea tinerilor;
Bucură-te, Maica celor sărmani;
Bucură-te, sprijinul şi mângâierea văduvelor;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 5-lea:

Văzând sângele cel dumnezeiesc al Fiului tău vărsându-se pe cruce pentru mântuirea noastră, ca o slugă a Domnului, cu smerenie plecându-te voii Tatălui, Care este în ceruri, ne-ai arătat nouă chipul pătimirii şi al răbdării, ca şi noi când suntem în cuptorul ispitelor şi al nevoilor, cu smerenie să ne rugăm lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzându-te pe tine Fiul tău şi Dumnezeul nostru stând lângă Cruce cu ucenicul Lui cel iubit şi cu inima sfâşiată de durere şi suferind asemenea lui, a zis: «Femeie, iată fiul tău» şi ucenicului: «iată mama ta», făcându-ţi ţie fii pe toţi cei ce cred întru El. Iar noi ca nişte părtaşi ai necazurilor şi ai patimilor Fiului tău, spre tine mijlocitoare Maică, toată nădejdea având-o, cu credinţă ne rugăm ţie zicând acestea:
Bucură-te, Maica neamului creştinesc;
Bucură-te, ceea ce pe Dumnezeu cu oamenii ai împreunat;
Bucură-te, ceea ce ai adus Domnului pe cei credincioşi;
Bucură-te, mieluşeaua, care ai născut pe Mielul cel ce a ridicat păcatele lumii;
Bucură-te, vas, care ne scoţi nouă bucurie din izvorul nemuririi;
Bucură-te, rugătoarea pentru mântuirea celor păcătoşi;

Bucură-te, scularea celor căzuţi în păcate;
Bucură-te, ceea ce eşti vindecarea tuturor neputincioşilor;
Bucură-te, că eşti căutarea celor pierduţi;
Bucură-te, bucuria cea fără de veste a păcătoşilor;
Bucură-te, potolirea a toată întristarea;
Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 6-ea:

Propovăduiesc milele tale Maica lui Dumnezeu toate marginile lumii, căci cu cinstitul tău acoperământ acoperi pe tot neamul creştinesc, pentru care totdeauna te rogi lui Hristos, Mântuitorul lumii, şi izbăveşti din toate nevoile pe robii tăi, cei temători de Dumnezeu, care cu credinţă cântă Lui: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucind darul cu raze luminoase de la sfântă icoana ta, Maica lui Dumnezeu, noi cu credinţă plecăm genunchii înaintea ei şi cu lacrimi ne rugăm ţie: alungă norul ispitelor ce vin asupra robilor tăi, şi cu bucurie să cântăm ţie:

Bucură-te, ceea ce duci rugăciunile credincioşilor Fiului tău şi Dumnezeului nostru;
Bucură-te, ceea ce stai înaintea scaunului Dumnezeirii şi te rogi pentru noi;
Bucură-te, mijlocitoare între Dumnezeu şi om, care ne izbăveşti pe noi din nevoi;
Bucură-te, apărătoarea neamului creştinesc, de la Dumnezeu dăruită nouă;
Bucură-te, pom înfrumuseţat, cu care se acopăr mulţi;
Bucură-te, pom cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioşii;
Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norii;
Bucură-te, pământul făgăduinţei, din care ne izvorăsc

toate bunătăţile cereşti şi pământeşti;

Bucură-te, soare luminos, care neîncetat luminezi pe cei credincioşi;

Bucură-te, stâlp de foc, care povăţuieşti pe cei aleşi către cerească împărăţie;

Bucură-te, brazdă, care creşti mulţimea îndurărilor;

Bucură-te, ceea ce ne dăruieşti toate bunătăţile;

Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 7-lea:

Vrând să arăţi izvoare de minuni de la sfântă icoana ta, bucuria tuturor celor necăjiţi, ai poruncit, stăpână, bolnavei Eftimia să săvârşească înaintea sfintei tale icoane cântări de rugăciune; şi, primind vindecare, să vestească tuturor milele tale cele dăruite prin sfânta ta icoană, pentru ca să nu fie tăinuit izvorul vindecărilor pe care le dai în dar tuturor celor ce au nevoie de ele. Pentru aceasta şi noi nu tăinuim minunile şi facerile tale de bine către noi robii tăi, ci cu mulţumire, preaslăvim pe Dumnezeu şi cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Scăldătoarea Siloamului vindecă bolile, însă mai presus s-a arătat, preasfântă stăpână, biserica ta, în care ne închinăm icoanei tale celei făcătoare de minuni. Fiindcă aceasta nu numai o dată într-un an şi nu numai cei ce intră mai întâi dobândesc sănătate, ci de-a pururea vindecă toată rana sufletească şi trupească a celor ce, cu dreaptă credinţă şi cu dragoste, vin către tine. Pentru aceasta cântăm ţie:

Bucură-te, scăldătoare, în care se afundă toate durerile noastre sufleteşti şi trupeşti;

Bucură-te, pahar, cu care primesc bucuria şi mântuirea;

Bucură-te, piatră, care ai adăpat pe cei însetaţi de viaţă;

Bucură-te, lemn, care îndulceşti apele cele amare ale mării lumeşti;

Bucură-te, izvor nesecat al apei celei dătătoare de viaţă;

Bucură-te, ceea ce îndulceşti necazurile noastre cele amare;

Bucură-te, baia, care speli întinăciunea păcatului;

Bucură-te, potolirea întristărilor noastre;

Bucură-te, ceea ce ne izbăveşti din nevoi;

Bucură-te, ceea ce calci puterea demonilor;

Bucură-te, ceea ce ruşinezi pe vrăjmaşii noştri;

Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 8-lea:

Nemernici şi străini de credinţa creştinească sunt acei care nu se închină chipului tău, celui întru tot sfânt, căci tu, stăpână, ca Maică a Unuia din Sfânta Treime, ai trimis darul facerii de minuni asupra sfintei tale icoane. Pentru aceasta, pe cei care sunt chinuiţi de duhurile cele necurate şi se închină cu credinţă sfintei tale icoane îi vindeci şi sănătoşi îi faci. Pe toţi cei bolnavi sufleteşte şi trupeşte care se roagă ţie îi tămăduieşti şi cele de folos pentru dânşii le rânduieşti. Pentru aceste multe ale tale faceri de bine, cu mulţumire cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Toată viaţa noastră, pe pământ, este plină de durere şi de întristare. Sufletul, bolnav de păcate, trupul de dureri se chinuieşte, pentru că mânia lui Dumnezeu pentru păcatele noastre ne pedepseşte. Către tine dar alergăm, Maica lui Dumnezeu, şi, înaintea preacinstitei tale icoane căzând, ne rugăm: Umple de bucurie şi de veselie inima noastră cea întristată şi cu bucurie să cântăm ţie:

Bucură-te, povăţuitoarea, care ne duci pe noi în patria cerească;

Bucură-te, împărăteasa cerului şi a pământului, care ne deschizi nouă uşile raiului;

Bucură-te, cea preamilostivă, care ne miluieşti pe noi;

Bucură-te, chivernisitoarea casei, care bine rânduieşti viaţa noastră;

Bucură-te, preafericită, care de prooroci ai fost vestită;

Bucură-te, fericit pântece, care pe Fiul lui Dumnezeu L-ai născut;

Bucură-te, rugul cel nears;

Bucură-te, zid nestricat;

Bucură-te, izvor purtător de viaţă;

Bucură-te, floarea cea pururea neveştejită;

Bucură-te, îmblânzirea inimilor celor răi;

Bucură-te, neîncetată bucurie a credincioşilor;

Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 9-lea:

Toată dulceaţa cea lumească în lumea aceasta este amestecată cu întristare. Mărirea şi bogăţia trec. Frumuseţea şi sănătatea se veştejesc. Prietenii cei de aproape sunt răpiţi de moarte, îndulceşte dar necazurile robilor tăi, pricinuitoarea bunătăţilor, şi bucuria ta cea nestricată dă-ne-o nouă celor ce cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritorii cei multvorbitori nu se pricep cu ce cuvinte să mângâie pe cei necăjiţi. Ci tu singură, stăpână, dăruieşte inimii noastre mângâiere, cu razele darului tău. Alungă norul necazurilor noastre şi negura mâhnirii, ca să-ţi cântăm ţie unele ca acestea:

Bucură-te, că eşti nădejde de bucurie pentru toţi creştinii;

Bucură-te, bucuria şi împăcarea lumii;

Bucură-te, dătătoarea bunătăţilor cereşti şi pământeşti;

Bucură-te, nădejdea mântuirii noastre;

Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;

Bucură-te, limanul celor ce înoată pe marea vieţii acesteia;

Bucură-te, singura păzitoare a celor ce, după Dumnezeu, nădăjduiesc spre tine;

Bucură-te, îmbrăcămintea celor goi de îndrăzneală pentru mulţimea păcatelor;

Bucură-te, păzitoarea şi întărirea tuturor;

Bucură-te, ocrotire şi sfântă adăpostire a tuturor credincioşilor;

Bucură-te, ajutătoarea tuturor celor ce cu credinţă se roagă ţie;

Bucură-te, luminoasă cunoştinţă a darului;

Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 10-lea:

Domnul cel iubitor de oameni, vrând să mântuiască lumea din veşnicul chin şi neîncetata suferinţă, S-a sălăşluit în pântecele tău cel pururea fecioresc, şi pe tine, Maica Sa, te-a dăruit celor pieritori spre ajutor, spre acoperământ şi apărare, ca să fii celor mâhniţi mângâiere, celor necăjiţi bucurie, celor deznădăjduiţi nădejde, ceea ce de veşnicele chinuri, prin mijlocirea Ta, ne izbăveşti şi către veşnica veselie aduci pe toţi care cu credinţă se roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid eşti fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu şi tuturor celor ce aleargă către acoperământul tău. Pentru aceasta ne rugăm ţie: apără, acoperă şi păzeşte pe toţi cei săraci şi fără de ajutor şi izbăveşte din ispite, din necazuri şi din nevoi pe cei care cu credinţă se roagă ţie zicând:

Bucură-te, stâlpul fecioriei;

Bucură-te, vas ales al curăţiei şi al întregii feciorii;

Bucură-te, cununa cea mărită a celor care cu nevoinţă se luptă împotriva poftelor;

Bucură-te, ceea ce dai veşnică bucurie celor ce se ostenesc

în viaţa călugărească;

Bucură-te, ceea ce ne izbăveşti de văpaia patimilor;

Bucură-te, ceea ce goneşti negura ispitelor;

Bucură-te, povăţuitoarea întregii feciorii;

Bucură-te, sprijinitoarea curăţiei;

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, prin care din cădere ne-am sculat;

Bucură-te, întărirea cea tare a credinţei;

Bucură-te, tămâia cea plăcută a rugăciunii;

Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 11-lea:

Cântarea cea cu totul de umilinţă aducem ţie noi robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, cea atotputernică, apărătoarea neamului creştinesc. Potoleşte bolile robilor tăi celor ce suspină, îmblânzeşte mânia lui Dumnezeu care cu dreptate vine asupra noastră pentru păcatele noastre, izbăveşte-ne din toate necazurile pe noi robii tăi, care cântăm pentru tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină, din cărbunele darului lui Dumnezeu aprinsă, s-a arătat nouă preacinstită icoana ta, stăpână, spre sfinţirea şi mângâierea noastră. Iar noi, cu dragoste cinstind-o şi cu credinţă îngenunchind înaintea ei, ne rugăm ţie, zicând:

Bucură-te, ceea ce cu puternica ta apărare, din toate nevoile ne scoţi pe noi;

Bucură-te, ceea ce din foamete sufletească şi trupească ne izbăveşti pe noi;

Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile Tale stingi focul patimilor noastre;

Bucură-te, ceea ce ne scapi pe noi de moartea cea veşnică;

Bucură-te, tare ajutătoare în războaie;

Bucură-te, ceea ce ne aperi pe noi de năvălirea altor

neamuri;

Bucură-te, ceea ce ne izbăveşti de războiul cel dintre noi;

Bucură-te, ceea ce păzeşti pe cei ce călătoresc pe pământ şi pe ape;

Bucură-te, ceea ce slobozeşti pe cei robiţi;

Bucură-te, grabnică izbăvire de îngrozirea lui Dumnezeu care cu dreptate vine asupra noastră;

Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 12-lea:

Zălog din darurile tale, voind să dai neamului creştinesc icoana ta cea făcătoare de minuni, ai dăruit-o nouă, Maica lui Dumnezeu, de la care, celor ce vin cu credinţă, izvoare de minuni se revarsă, neputinţele se vindecă şi necazurile se potolesc. Pentru aceasta cu bucurie cântăm pentru tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând milele şi minunile tale, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, toţi te lăudăm, ca pe o tare stătătoare a noastră şi cu umilinţă venim la tine, ceea ce te rogi pentru noi. Şi cerem ca să înalţi mâinile către Fiul tău, rugându-L ca pururea, în viaţa aceasta şi după moartea noastră, milostivirea Lui să nu se depărteze de la noi, cei ce ne rugăm ţie, zicând:

Bucură-te, nădejdea noastră în viaţa aceasta şi după moartea noastră;

Bucură-te, ceea ce rânduieşti sfârşit dulce şi cu pace din viaţa aceasta, tuturor celor ce nădăjduiesc spre tine;

Bucură-te, ceea ce eşti nădejdea şi apărarea noastră în ziua judecăţii;

Bucură-te, îmblânzirea dreptului Judecător;

Bucură-te, ceea ce ne izbăveşti din veşnica gheenă;

Bucură-te, nădejdea tuturor de mântuire;

Bucură-te, cheia împărăţiei lui Hristos;

Bucură-te, uşa raiului;

Bucură-te, pod care duci la ceruri;

Bucură-te, adăpostire şi bună apărătoare a tuturor păcătoşilor, care se căiesc de păcatele lor;

Bucură-te, bucuria îngerilor;

Bucură-te, mărirea şi mângâierea tuturor drepţilor;

Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucuria tuturor celor necăjiţi!

Condacul al 13-lea:

O, întrutot-lăudată, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce spre bucuria cerului şi a pământului, ai născut pe împăratul Hristos, Dumnezeul nostru, auzi glasul smeriţilor robilor tăi. Primeşte această puţină rugăciune a noastră şi ne izbăveşte pe noi din toate nevoile. Vindecă neputinţele noastre cele sufleteşti şi trupeşti. Alungă de la noi toată răutatea şi întristarea. Dăruieşte-ne sănătate şi cu rugăciunile tale ne izbăveşte din chinul cel veşnic pe noi care cântăm pentru tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Apoi Icosul 1 şi Condacul 1.

RUGĂCIUNE:

O, Preasfântă stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti mai presus decât heruvimii şi mai cinstită decât serafimii, Fecioară de Dumnezeu aleasă, bucuria tuturor celor necăjiţi, dăne mângâiere şi nouă celor ce suntem în necazuri, că, afară de tine, altă scăpare şi ajutor nu avem. Tu singură eşti mijlocitoarea bucuriei noastre şi, ca Maica lui Dumnezeu şi maica milostivirii, stând înaintea Prestolului Preasfintei Treimi, poţi să ne ajuţi nouă, că nimeni dintre cei ce se roagă ţie cu credinţă nu este ruşinat.

Auzi-ne şi acum în ziua necazului nostru, pe noi cei ce cădem înaintea icoanei tale şi cu lacrimi ne rugăm ţie.

Alungă de la noi toate necazurile şi nevoile ce vin asupra noastră, întru această vremelnică viaţă şi, prin atotputernica ta mijlocire, nu ne lipsi pe noi nici de veşnica şi nesfârşita bucurie, întru împărăţia Fiului tău si Dumnezeului nostru. Amin.

RUGĂCIUNE:

Împărăteasa noastră cea preabună, nădejdea noastră, Născătoare de Dumnezeu, prietena sărmanilor, folositoarea celor neputincioşi şi ocrotitoarea celor obijduiţi; vezi nevoile noastre şi necazurile. Ajută-ne că suntem neputincioşi; hrăneşte-ne ca pe nişte străini. Ştii obijduirea noastră, uşurează-ne de ea precum voieşti, căci nu avem alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă bună mângâiere, decât numai pe tine, o, Maică a lui Dumnezeu, ca să ne păzeşti şi să ne acoperi în vecii vecilor. AMIN.

PRIMUL PARACLIS

AL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

(Facere a lui Teostirict Monahul; după alţii, a lui Teofan)

Acest paraclis se cântă la întristarea sufletului şi la vreme de nevoie.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate Ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori). Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de trei ori) (cu trei închinăciuni). Apoi: Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea mea, ... (vezi la pg. 49).

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, (de 3 ori).

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii şi cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbeşte-te că pierim sub mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine, singură nădejde te-am câştigat. (de 2 ori).

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi: Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule, ... (vezi pg. 9)

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 8-lea: Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului şi Fecioară, de rele şi de nevoi mântuieşte-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură şi de multe scârbe se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniştea Fiului şi Dumnezeului tău, Ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeu, te rog Fecioară, izbăveşte-mă din nevoi, că la tine scăpând acum îmi tind şi sufletul şi gândul meu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei dumnezeieşti şi purtării tale de grijă învredniceşte-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce eşti bună şi Născătoarea Celui bun.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Folositoare şi acoperământ vieţii mele te am pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce eşti pricina bunătăţilor şi credincioşilor întărire, una întru tot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipeşte-mi tulburarea sufletului şi viforul necazurilor mele, că tu, Mireasă dumnezeiască, pe

Hristos începătorul liniştei ai născut, Ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăţilor, bogăţia facerii de bine izvorăşte-o tuturor, că toate le poţi ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, una Preacurată.

Şi acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiind cuprins de neputinţe cumplite şi de chinurile bolilor, tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul tău Fecioară, că pe tine te ştiu comoară de tămăduiri neîmpuţinată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Următoarele stihiri se zic după Cântarea a 3-a şi a 6-a:

Izbăveşte de nevoi pe robii tai, Născătoare de Dumnezeu, că toţi, după Dumnezeu, la tine scăpăm ca şi către un zid nestricat şi folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... la care pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul: Doamne miluieşte (de 12 ori). Apoi Preotul zice ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni... Şi îndată sedelna, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: vino degrabă şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singura grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am preaslăvit dumnezeirea Ta.

Tulburarea patimilor mele şi viforul greşelilor mele alină-le, Ceea ce ai născut pe Domnul, îndreptătorul, dumne-

zeiască Mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, Ceea ce ai născut pe Cel milostiv şi pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Îndulcindu-ne, Preacurată, cu darurile tale, ţie cântare de mulţumire cântăm, ştiindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejde şi întărire şi zid de scăpare nemişcat câştigându-te pe tine, ceea ce eşti întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Umple, Preacurată, de veselie viaţa mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Izbăveşte-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veşnică şi pacea care covârşeşte toată mintea.

Slavă...

Risipeşte negura greşelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască şi veşnică.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tămăduieşte, Curată, neputinţa sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, şi sănătate, cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Cum a mântuit de moarte şi de putrejune firea mea care era ţinută de moarte şi de putrejune, pe Sine însuşi dându-Se

spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, să mă izbăvească şi de răutăţile vrăjmaşului.

Pe tine te ştiu folositoare şi păzitoare prea tare vieţii mele, Fecioară, care risipeşti tulburarea năpastelor şi izgoneşti asupririle diavolilor; ci mă rog totdeauna: Izbăveşte-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare şi sufletelor mântuire desăvârşită şi desfătare întru scârbe; de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână; şi acum ne izbăveşte din nevoi şi din chinuri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ţie, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii şi tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Preotul pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul, aşa cum sa arătat după Cântarea a 3-a. Apoi ecfonisul şi condacul, glasul al 6-lea:

Ceea ce eşti păzitoarea creştinilor nebiruită, şi rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor; ci sârguieşte ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credinţă ne rugăm ţie: Grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul şi neamul.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

APOSTOLUL

Diaconul: înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire (VII, 7-17):

Fraţilor, fără de nici o îndoială, cel mai mic ia binecuvântare de la cel mai mare. Şi aici iau zeciuială nişte oameni

muritori, pe când dincolo, Unul care e dovedit că este viu. Şi ca să spun aşa, prin Avraam, a dat zeciuială şi Levi, cel ce lua zeciuială, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam, când l-a întâmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvârşirea ar fi fost prin preoţia leviţilor, căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoţiei lor, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot după rânduiala lui Melchisedec, şi să nu se zică după rânduiala lui Aaron? Iar dacă preoţia s-a schimbat, urmează numaidecât şi schimbarea Legii. Căci Acela, despre Care se spun acestea, îşi ia obârşia dintr-o alta seminţie, de unde nimeni n-a slujit altarului, ştiut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminţia acestora, cu privire la preoţi, Moise n-a vorbit nimic. Apoi este lucru şi mai lămurit că, dacă se ridică un alt preot după asemănarea lui Melchisedec, El s-a făcut nu după legea unei porunci trupeşti, ci cu puterea unei vieţi nepieritoare, căci se mărturiseşte: „Tu eşti Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec".

Preotul: Pace ţie. Citeţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 8-lea. Prochimen: Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace. Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor.

EVANGHELIA

Diaconul: Înţelepciune drepţi...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca (1, 39-49, 56), citire:

În zilele acelea, sculându-se Maria, s-a dus în grabă la munte, într-un oraş al lui Iuda, şi a intrat în casa lui Zaharia şi s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt şi a strigat cu glas mare şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău. Şi de unde cinstea aceasta pentru mine, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum a ajuns glasul închinării tale în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecele meu. Şi fericită este aceea care a crezut

că se vor împlini întocmai cele spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul şi se bucură duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile, pentru că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi Sfânt este numele Lui. Şi a rămas Maria împreună cu Elisabeta, ca la trei luni. Apoi s-a înapoiat la casa sa.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte toate fărădelegile noastre.

Şi stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredinţa pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primeşte rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind şi nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoşii, pururea fiind biruiţi; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea şi folositoarea credincioşilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci cerând dar bun, primeşte dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, izbăveşte pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, singura folositoare a credincioşilor.

Preotul zice:

Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvintează

moştenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări. Înalţă fruntea dreptmăritorilor creştini şi trimite peste noi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu folosinţele cinstitelor, cereştilor, netrupeşti puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului Prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; ale celor între sfinţi, Părinţii noştri, mari dascăli ai lumii şi ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; Atanasie cel Mare, Chiril, Nicolae al Mirelor Lichiei şi Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni; ale sfinţilor, măriţilor, bunilor biruitori Mucenici; ale Preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtători Părinţii noştri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel sfinţit şi Dimitrie cel Nou; ale sfinţilor şi dreptţilor dumnezeieşti Părinţi: Ioachim şi Ana; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârşim astăzi, şi pentru ale tuturor sfinţilor, rugămu-ne, mult milostive, Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoşii, şi ne miluieşte pe noi.

Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni...

Cântarea a 7-a: Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Când ai vrut să tocmeşti mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Maică Preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate şi de întinăciune sufletească pe cei ce cântă cu credinţă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Comoară de mântuire şi izvor de curăţie, turn de tărie şi uşă de pocăinţă, pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De neputinţele trupeşti şi de păcatele sufleteşti pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învredniceşte-i să fie tămăduiţi, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a:

Irmosul: Pe împăratul ceresc...

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuinţă de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă şi te preaînalţă întru toţi vecii.

Tămăduieşte neputinţa sufletului meu şi durerile trupului meu, Fecioară, ca să Te slăvesc, Curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăţie de tămăduiri verşi, Fecioară, celor ce te laudă cu credinţă şi preaînalţă naşterea ta cea de negrăit.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu izgoneşti asuprirea şi năvălirea patimilor, Fecioară; pentru ceea te lăudăm întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-L şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Irmos:

Pe Împăratul ceresc, pe Care îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele celor fără de trup.

Să nu întorci faţa ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a şters toată lacrima de pe faţa tuturor.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei şi ai pierdut grija păcatului.

Slavă...

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neştiinţei şi o izgoneşte de la cei ce cu credinţă te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduieşte-mă, Fecioară, şi mă întoarce din boală în sănătate.

Catavasia:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare şi atotputernică, şi celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asupriţi îi mântuieşte şi dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ţie, că toate le poţi câte le voieşti.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită, decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pentru toţi care scapă cu credinţă sub acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce eşti bună; că noi, păcătoşii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu în nevoi şi în necazuri, pururea fiind încărcaţi cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta să ne izbăveşti pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul şi neamul...

Tuturor scârbiţilor bucurie şi asupriţilor folositoare, flămânzilor dătătoare de hrană şi străinilor mângâiere, celor

învăluiţi adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioşi acoperământ şi sprijinire, toiag bătrâneţilor, tu eşti, Preacurată, Maica Dumnezeului celui de sus; pentru aceea ţie ne rugăm: grăbeşte şi miluieşte pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară Preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut Strugurele cel de taină; bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, Stăpână.

Slavă... Şi acum..., glasul al 8-lea:

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; bucură-te, Preacurată, care eşti slava creştinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

În timp ce Preotul cădeşte Sfântul Altar şi poporul, se cântă aceste tropare ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăveşte trupul şi slăbeşte sufletul meu; la tine scap, ceea ce eşti plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine; o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ţie, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Înaintemergătorul şi cu toţi sfinţii, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu ştiu, eu cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluieşte-mă, nădejdea creştinilor.

Rugăciune către Maica Domnului:

Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea şi scăparea mea, tu ştii gândurile, faptele şi neputinţa firii mele celei smerite şi ţie-ţi arăt sufletul meu cel întinat cu păcatele şi cu gândurile cele necuviincioase. Tu, Stăpână, vezi rănile şi bubele sufletului meu şi-mi dă tămăduire, turnând peste el o picătură din milostivirea ta cea iubitoare de oameni. Caută, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu, spre neputinţa mea şi fă-mi blând pe Fiul tău şi Dumnezeul tuturor, Cel ce va să vădească înaintea îngerilor şi a oamenilor faptele şi gândurile mele cele viclene. Că primeşte Iubitorul de oameni mijlocirea ta pentru un suflet păcătos şi deznădăjduit, că eşti Maica Lui şi scăparea şi mijlocitoarea noastră, a păcătoşilor. Miluieşte-mă pe mine, cel ce mă învăluiesc în noianul ispitelor, dar care nădăjduiesc la mila şi părtinirea ta cea milosârdă, cel ce-mi arunc sufletul în noianul îndurărilor tale şi-ţi aduc suspinare din inimă zdrobită. Nu înceta rugându-te pentru mine, smeritul şi ticălosul, ca prin sprijinul tău să mă învrednicesc de iertarea răutăţilor mele celor multe şi cumplite. Că Fiul tău şi Dumnezeul nostru tea pus scăpare a noastră, a păcătoşilor. Şi dobândind mântuire, prin mijlocirea ta cea către El, să măresc numele tău cel preasfânt şi preacinstit, al Maicii lui Dumnezeu celei binecuvântate şi preacurate şi al preamăritei Împărătese a tuturor în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe

noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă...(caută la pg. 27).

Preotul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne miluieşte(de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire şi chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Strana: Doamne miluieşte(de 3 ori).

Încă ne rugăm ca să fie păzit sfânt locaşul acesta, ţara aceasta, oraşul acesta şi toate oraşele şi satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând şi lesne iertător să ne fie nouă bunul şi iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, şi să-şi întoarcă toată mânia, care se porneşte asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de îngrozirea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne miluieşte(de 40 ori).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe şi, Milostive, milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre şi ne miluieşte pe noi.

Strana: Doamne miluieşte(de 3 ori), iar preotul zice ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul cel mic.

AL DOILEA PARACLIS

AL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Acest Paraclis se cântă la întristare sufletească şi la orice întâmplare grea, fiind foarte folositor pentru tot creştinul.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Preotul: Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum... Apoi: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), Apoi: Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pg. 49).

La Vecernie, se cântă stihirile pe 4, glasul al 8-lea:

Stih: Sfinţit-a locaşul Său cel preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul lui şi nu se va clătina.

Ceea ce eşti mai cinstită, Maică prealăudată, nu ne pricepem noi, păcătoşii, a te lăuda cum se cuvine, însă, nepricepându-ne, strigăm ţie: Bucură-te, Maica Soarelui celui neapus, a Ziditorului tuturor.

Stih: Şi va dori Împăratul frumuseţea ta că El este Domnul tău.

Ne rugăm ţie, ceea ce eşti cu totul lăudată, Stăpână a lumii, să ne izbăveşti pe noi din primejdiile noastre, precum ai izbăvit din surparea casei pe pruncul femeii, celei ce te cinstea pe tine.

Stih: Voi pomeni numele tău în tot neamul şi neamul.

Înviază-mă, Maica lui Dumnezeu, pe mine cel mort pentru fărădelegile mele, precum ai înviat pe pruncul evreicei, celei ce te-a chemat pe tine în ajutor.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Roagă pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, pe Care L-ai născut, neştiind de nuntă; pentru o taină ca aceasta, care s-a săvârşit întru tine, minunându-ne, strigăm: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea:

Pe Unul din Treime, Care S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, pe Acela L-ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune prin umbrirea Sfântului Duh. Pentru aceasta, cu glasul lui Gavriil strigăm ţie: Bucură-te, prin care răsare bucuria; bucură-te, prin care piere blestemul, Domnul este cu tine.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori).

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostiveşte-te spre noi; grăbeşte, că pierim sub mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine, singură nădejde te-am câştigat.

Slavă..., acelaş tropar; Şi acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi: Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule.. (caută la pg. 9).

Canonul de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu

Cântarea I-a, glasul al 8-lea: Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat israeliteanul şi din răutatea egiptenilor scăpând, a strigat: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi.

Pe moartea ce se sălbăticise de demult, prin naşterea ta, Stăpână, ai surpat-o; pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te, mântuirea celor robiţi; bucură-te, înnoirea tuturor, Stăpână.

Noi întru tine ne lăudăm şi prin mijlocirea ta scăpăm din

cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor şi întărirea noastră a credincioşilor.

Slavă...

Tatăl a binevoit, şi Fiul S-a pogorât prin umbrirea Sfântului Duh în pântecele tău, preanevinovată Stăpână a lumii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti folositoare tuturor celor ce sunt în nevoi şi a tuturor celor ce scapă sub acoperământul tău, Stăpână.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Moise, proorocul de demult, te-a închipuit pe tine, zicând: Rug însufleţit şi nears eşti, Fecioară, ceea ce ai în pântece focul dumnezeirii.

Fiul tău ascultând rugăciunea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, se milostiveşte spre sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Pe Unul din Treime ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune, pe Care L-a lăudat adunarea pruncilor, strigând: Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ştiindu-te pe tine a fi Maică lui Dumnezeu, ne rugăm ţie să ne izbăveşti pe noi de greşelile noastre cele de voie şi cele fără de voie.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am preaslăvit dumnezeirea Ta.

Cu strigare fără încetare striga către tine bolnavul cel

slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care, auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată Stăpână.

Zapisul boierului celui ce scrisese cu sângele său l-ai scos din mâna diavolului cu puterea ta cea atotstăpânitoare.

Slavă...

Auzind puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulţi din primejdii, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime, roagă-te să ne mântuiască de partea cea de-a stânga.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, tu eşti scăparea noastră din amărâtul păcat al lui Adam cel întâi zidit.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Miluieşte-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Să ştii, Doamna mea, că pentru păcatele mele te supăr şi, pentru că S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu întru tine şi pentru noi făcându-Se om, pentru aceea am năzuit la tine, eu, ticălosul, să mă miluieşti.

Slavă...,

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor şi ajutorul celor străini, la cunoştinţa ta, la ajutorul tău şi la acoperământul tău scap, ca să mă miluieşti.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Milostiveşte-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimiţându-le lor cununi din cer.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa

mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Bucură-te, Ceea ce eşti plină de bucurie, Marie, Domnul este cu tine, a strigat Aglaida şi a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Cu deadinsul mă rog ţie, Maica lui Dumnezeu, să mă miluieşti şi să mă acoperi sub acoperământul tău, când va şedea Fiul tău pe scaunul cel înfricoşător.

Slavă...,

Cu cântări întreite cântăm ţie: Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina lumii; bucură-te, ceea ce ne mântuieşti de primejdiile noastre; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cum te vom lăuda, Maica lui Dumnezeu, şi cu ce buze te vom săruta, sau cu ce ochi vom căuta la chipul tău cel zugrăvit, fiind împilaţi cu necurăţiile noastre? Ci numai strigăm ţie: Miluieşte-ne, Maica milostivirii.

Condacul, glasul al 3-lea:

Partenie, pustnicul, cel ce mergea la Muntele Sinai de se închina sfântului rug, aducându-şi aminte de minunea naşterii tale, cea întru tot lăudată, striga către tine: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult-lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

Icosul:

Spre nevoinţă să ne sârguim şi dezmierdările lumeşti toate să le urâm şi la Domnul pururea să gândim şi de Dânsul să ne lipim, ca să ne deschidă nouă uşa milostivirii Sale, precum a făcut de demult şi cu alţi păcătoşi: a dat iertare tuturor păcatelor lor, slăbănogului pe care l-a vindecat sufleteşte şi trupeşte, vameşului căruia i-a dat iertare de păcate, şi altora mulţi. Deci să ne sârguim şi noi să-I aducem lacrimi vrednice de pocăinţă şi să ne rugăm Lui: Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă pentru noi, pe care o laudă îngerii din cer, şi noi pe pământ cu buze de tină

strigăm către dânsa: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Măreşte, sufletul meu, pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

APOSTOLUL

Diaconul: Înţelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire (IX, 1-7):

Fraţilor, adevărat este că şi cel dintâi Aşezământ avea orânduieli pentru slujba dumnezeiască şi un altar pământesc, căci s-a întărit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întâi, sfeşnicul şi masa şi pâinile punerii înainte; partea aceasta se numeşte Sfânta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfânta Sfintelor, având altarul tămâierii de aur şi chivotul aşezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise şi tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii slavei, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoţii intrau totdeauna în cortul cel dintâi, săvârşind slujbele dumnezeieşti; în cel de-al doilea însă, numai arhiereul, odată pe an, şi nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuşi şi pentru greşelile poporului.

Preotul: Pace ţie. Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 8-lea.

Prochimen: Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Stih: Feţei tale se vor ruga mai-marii poporului.

EVANGHELIA

Diaconul: înţelepciune drepţi...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca (X, 38-42; XI, 27-28), citire:

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu

numele Marta la primit în casa ei. Şi ea avea o soră ce se numea Maria, care, aşezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Marta însă se silea să facă ospăţ mare şi, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socoteşti că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute. Şi răspunzând, Iisus i-a zis: Marto, Marto, te îngrijeşti şi pentru multe te sileşti; dar un lucru trebuie: Maria însă partea cea bună şi-a ales, care nu se va lua de la ea. Iar când zicea Dânsul acestea, o femeie din popor, ridicând glasul, I-a zis: fericit este pântecele care Te-a purtat şi fericiţi sunt sânii pe care I-ai supt! Dar Iisus a zis: aşa este, dar fericiţi sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc pe el.

Slavă..., glasul al 2-lea

Părinte, Cuvinte şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte toate fărădelegile noastre.

Apoi stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredinţa pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primeşte rugăciunea robilor tăi, că nevoile ne cuprind şi nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoşii, pururea fiind biruiţi; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea şi ajutătoarea credincioşilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; ci, cerând dar bun, primeşte dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor mâhniţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, izbăveşte pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară,

pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, singura folositoare a creştinilor.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prealăudată, curată ai rămas ca şi înainte de naştere; pentru aceasta strigăm: Bucură-te, Maică, care nu ştii de mire; pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naştere şi întru naştere iarăşi ai fost Fecioară şi după naştere iarăşi Fecioară ai rămas; pentru aceasta pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Slavă...

Învăluindu-ne întru această lume şi căzând în noroiul păcatelor noastre, scăpând către tine, Stăpână, strigăm ţie: Vino degrabă şi ne scoate pe noi din adâncul răutăţilor noastre, că pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Şi acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

La tine este scăparea noastră şi întru tine ne-am pus nădejdea; tu ne ajută noua, că poţi toate câte le voieşti, Maica Făcătorului tuturor, şi pe tine te binecuvântăm întru toţi vecii.

Cântarea a 8-a: Irmosul:

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oştile îngereşti, laudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Pe împărăteasa cerului şi a pământului, care a născut neispitită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, şi pe care o laudă oştile îngereşti, lăudaţi-o şi preaînălţaţi-o întru toţi vecii.

Daniel proorocul de demult a închipuit naşterea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Făcătorul cerului şi al pământului, pe Care, născându-L, ai rămas nestricată; pe tine te preaînălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecele tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe tine te preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, folositoare te-am câştigat; ajutătoare te avem întru primejdiile noastre pe tine şi mântuire desăvârşită sufletelor; pe tine te preaînălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele celor fără de trup.

Isaia, de demult, dănţuind a grăit: Iată, Fecioara în pântece va lua şi va naşte Fiu. Pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Cel mai înainte de toţi vecii; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Proorocul David te-a lăudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului tuturor, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă...

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii? Pentru aceasta cu glas şi fără de tăcere strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce de îngeri eşti mult lăudată, Domnul este cu tine.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Roagă-te cu deadinsul către milostivul Dumnezeu pentru noi păcătoşii, care greşim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecăţii.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu

adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Luminânda:

Sa rugat, de demult, către tine, Preacurată, Maria Egipteanca, pe care, auzind-o, ai învrednicit-o a vedea şi a săruta Crucea Fiului tău; pentru aceasta, strigăm către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să se milostivească spre noi, să nu ne osândească după păcatele noastre, ci să ne miluiască pe noi ca un iubitor de oameni (de 3 ori).

La laude

Se cântă stihirile pe 6, glasul al 2-lea:
Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce cununi de laude vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scaun cerescului Împărat, care se roagă pentru noi către milostivul Dumnezeu şi ne izbăveşte din fărădelegile noastre? Deci către dânsa să strigăm: Bucură-te, Preacurată, că prin tine a fost cu noi Domnul puterilor; roagă-te cu deadinsul să se mântuiască sufletele noastre (de 2 ori).

Cu ce podoabe de cântări vom lăuda pe Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce s-a învrednicit a fi împărătească a toate, care s-a arătat mai înaltă decât cerurile şi mai sfântă decât toţi sfinţii? Deci către dânsa să strigăm: Roagă-te, Preacurată, cu toţi sfinţii, să se mântuiască sufletele noastre (de 2 ori).

Cu ce flori duhovniceşti vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scară cerească, prin care am aflat lesne suirea către Dumnezeu? Deci toţi să ne adunăm şi să o lăudăm, strigând: Bucură-te, Preacurată, prin care am aflat har; bucură-te, că prin tine s-a dat tuturor bucurie; bucură-te, nădejdea sufletelor noastre, prin care noi toţi ne mântuim.

Cu ce mângâietoare cântări vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii în ceruri cu cântări fără încetare, strigând: Bucură-te, mărirea noastră; bucură-te, mântuirea pământenilor; bucură-te, ceea ce eşti scaun Împăratului nostru? Deci, şi noi, păcătoşii, către dânsa să strigăm: roagă-te,

Preacurată, către Cel pe care L-ai născut fără stricăciune, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Şi acum..., glasul al 8-lea:

Veniţi, toţi pământenii, să facem prăznuire Maicii lui Dumnezeu, cea care ne izbăveşte pe noi din mâinile diavolului cel ce urăşte binele, precum a izbăvit pe femeia care se ruga ei şi a înviat-o de şi-a spovedit păcatul. Vezi, dar, suflete al meu, pentru ce te leneveşti şi nu strigi către Maica lui Dumnezeu: Doamnă atotstăpânitoare, ceea ce ai născut cu nespusă minune pe Domnul cel iubitor de oameni, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe noi.

Apoi doxologia şi troparele Născătoarei de Dumnezeu, (vezi pg. 536)

Pe ceea ce este mai înaltă.. după care Preotul citeşte această

Rugăciune
către Preacurata Născătoare de Dumnezeu

O, preamilostivă Stăpâna mea, nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, ci primeşte această puţină rugăciune din buzele mele cele întinate, şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, Care S-a născut cu trupul din tine spre mântuirea noastră; Care, pentru noi, păcătoşii, S-a răstignit şi S-a îngropat şi a înviat a treia zi. Deşi fărădelegea mea este mai grea decât toate fărădelegile, totuşi tâlharii şi desfrânaţii pe care Iubitorul de oameni, pentru nemăsurata Lui milostivire, i-a primit şi i-a miluit, îmi dau îndrăznire; şi, cu toate că nu te aveau pe tine mijlocitoare bună, nu le-a închis uşa milostivirii Sale. Cum să nu mă primească, dar, şi pe mine, care nădăjduiesc în ajutorul tău? Milostiveşte-te, deci, spre mine, Doamna mea, căci poţi toate câte le voieşti, iar cele pe care le ceri de la Fiul tău le şi iau fără îndoială, deoarece pe tine te-a făcut mijlocitoare creştinilor. Pentru aceasta pe tine te binecuvântăm şi te preaînălţăm în vecii vecilor. Amin.

AL TREILEA PARACLIS

AL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

(luat din Psaltirea de la 1914)

Ce se cântă la toata scârba sufletului şi la vreme de nevoie şi de grijă. Facerea fericitului împărat Chir Teodor Lascar.

De este preot, zice: Bine este cuvântat Dumnezeul nostru... iar de nu este Preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri... Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfânta Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a ta este împărăţia..., Doamne miluieşte, (de 12 ori). Apoi: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Apoi Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea mea... (vezi pg. 49)

Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori)

Şi Troparele acestea, glas 4:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi în deşert, că numai pe tine te avem ajutătoare. (de 2 ori)

Slavă... Şi acum...

Niciodată nu vom tăcea noi nevrednicii a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu; că de nu ai fi stătut tu să te rogi pentru noi, cine ne-ar fi mântuit pe noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi ţinut pe noi până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine Stăpână, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile, ceea ce eşti singură binecuvântată.

După aceasta Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule... (caută la pg. 9)

CANON DE RUGĂCIUNE

Către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Cântarea l-a, glasul al 8-lea: Irmosul:

Pe Faraon cel ce se purta în car l-a cufundat toiagul lui

Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel cel ce mergea pedestru l-a mântuit, pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Valurile necazurilor tulbură smeritul meu suflet, şi norii primejdiilor acopăr inima mea, Mireasă a lui Dumnezeu; ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască şi mai înainte de veci, străluceşte-mi şi mie lumina cea înveselitoare.

Din nenumărate nevoi şi întristări şi de vrăjmaşii cei răi şi de primejdiile vieţii izbăvit fiind, Preacurată, cu puterea ta cea tare, laud şi slăvesc nemăsurată milostivirea ta şi mângâierea ta, cea către mine.

Slavă..

Acum nădăjduind, către sprijinul tău cel tare m-am îndreptat şi spre acoperemântul tău cu tot sufletul am alergat, şi genunchii mii plec Stăpână, şi plâng şi suspin; să nu mă treci cu vederea pe mine ticălosul, ceea ce eşti scăparea creştinilor.

Şi acum...

Nu voi tăcea a lăuda totdeauna măririle tale, că de nu ai fi stat tu Fecioară pentru mine, pururea rugând pe Fiul şi Dumnezeul tău, cine m-ar fi izbăvit dintru atâtea scârbe şi cumplite primejdii?

Cântarea a 3-a; Irmos:

Doamne, Cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea dorirorilor şi credincioşilor întărire, Unule iubitorule de oameni.

Lipsit fiind de toate, cu durere strig ţie: Apucă mai înainte, fierbinte folositoare, şi al tău ajutor dă-mi-l mie robului tău, celui smerit şi ticălos, care cu căldură caut sprijinul tău.

Minunate cu adevărat ai făcut acum spre mine binefacerile tale Fecioară şi milele tale. Pentru aceea te slăvesc şi laud şi cinstesc multa şi nemăsurata purtarea ta de grijă.

Slavă...

Viforul primejdiilor mă viscoleşte Stăpână, şi valurile grijilor mă îneacă; ci apucând mai înainte, dă-mi mână de ajutor, sprijinitoare şi ocrotitoarea mea cea fierbinte.

Şi acum...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisesc stăpână, pe tine ceea ce ai pierdut stăpânirea morţii, căci, ca ceea ce din fire eşti vie, din legăturile iadului către viaţă m-ai scos, pe mine care am căzut pe pământ.

Catavasie.

Mântuieşte din nevoi pe robii tăi, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, că noi după Dumnezeu la tine cu toţii nădăjduim, ca la o folositoare şi ca la un zid nemişcat!

Caută cu milostivire, cea ce eşti cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu, şi vindecă durerea sufletului meu.

După aceasta, Ectenia mică după obicei şi vosglas: Că milostiv şi iubitor de oameni...

Apoi sedelna, glas 2:

Ceea ce eşti rugătoare fierbinte şi zid nesurpat, izvorul milei şi lumii scăpare, cu deadinsul strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu, stăpână: Vino, degrab, şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce singură eşti grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a; Irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu eşti Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cela ce nu ai lăsat sânurile Tatălui, şi a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, iubitorule de oameni.

Unde dar voi găsi alt sprijin? Unde voi scăpă? Unde mă voi mântui? Şi care alt ajutor cald voi avea? Clătinat fiind de scârbele şi de valurile vieţii, vai mie! Spre tine singură nădăjduiesc şi îndrăznesc şi într-u tine mă laud şi alerg către

acoperământul tău, mântuieşte-mă!

Râul cel dulce al milei tale, Preacurată, care rourează cu bogate daruri pe preaticălosul şi smeritul meu suflet, ce se pârjoleşte în cuptorul primejdiilor şi al necazurilor, îl măresc, îl propovăduiesc şi alerg la acoperemântul tău, mântuieşte-mă!

Slavă...

Pe tine Curată, pe tine una Fecioară neîntinată, te am zid nesurpat, scăpare, acoperemânt tare şi armă de mântuire; nu mă trece cu vederea pe mine păcătosul, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor, bucuria întristaţilor şi sprijinitoarea mea.

Şi acum...

Cum voi putea spune după vrednicie nenumăratele tale îndurări, o, Stăpână, care, ca o apă pururea mi-au încunjurat sufletul meu cel foarte necăjit? Ci o, a ta purtare de grijă şi facere de bine, pe care am pierdut-o nebuneşte eu ticălosul.

Cântarea a 5-a; Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la faţa ta, Cela ce eşti lumină neapusă, şi m-a acoperit întunerecul cel străin, pe mine ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Din toate primejdiile şi grijile şi scârbele şi neputinţele şi necazurile mântuieşte-mă, şi cu puterea ta şi cu acoperământul tău păzeşte-mă nevătămat din toate nevoile, şi de vrăjmaşii ce mă supără şi mă urăsc, pe mine, Fecioară cu totul fără prihană.

Cu mulţămită strig ţie: Bucură-te Maică Fecioară; Bucură-te Mireasă dumnezeiască; Bucură-te dumnezeiescule acoperământ; Bucură-te armă şi zid nesurpat; Bucură-te folositoare şi ajutătoare şi mântuire a celor ce aleargă către tine cu credinţă.

Slavă...

Cei ce mă urăsc îndeşert, săgeţi şi săbii şi groapă mi-au

gătit, şi caută pe preaticălosul meu trup să-l rupă, şi doresc să-l pogoare în pământ; ci de la aceştia, mai înainte apucând, mântuieşte-mă Preacurată.

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu toţi cunoscându-te pe tine, preacurată stăpână şi ştiind că Cel născut dintru tine este Dumnezeu-Cuvântul, Îl propovăduim în două firi, fiecare cu voinţa ei şi de sine stătătoare, mai presus de cuvânt şi de legile firii.

Şi acum..

Ce dar de mulţămire îţi voi aduce ţie, pentru darurile tale de care m-am învrednicit şi pentru bunătatea ta cea nemăsurată? Pentru aceea slăvesc, cânt şi măresc milostivirea ta cea negrăită către mine.

Cântarea a 6-a; Irmos.

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele. Că s-a umplut sufletul meu de nevoi şi viaţa mea s-a apropiat de iad; ci mă rog ca Iona: Dumnezeule, scoate-mă din stricăciune.

Norii grijilor au acoperit ticălosul meu suflet şi inima mea, şi mă întunecă cu totul, Fecioară; ci ca ceea ce ai născut Lumina cea neapropiată, goneşte-i pe aceştia departe, cu suflarea dumnezeieştii tale rugăciuni.

Mângâiere întru necazuri te ştiu, şi bolilor doctor te cunosc, şi desăvârşit sfărâmare cu totul a morţii, şi râu al vieţii nedeşertat, şi tuturor celor din primejdii grabnică şi fierbinte folositoare.

Slavă...

Nu ascund adâncul milei tale, nici izvorul minunilor celor nenumărate, nici fântâna cea pururea curgătoare, cu adevărat, a milostivirii tale, celei către mine stăpână. Ci tuturor le mărturisesc şi le strig şi le propovăduiesc şi le vestesc.

Şi acum...

Înconjuratu-m-au valurile vieţii, ca albinele fagurul,

Fecioară, şi cuprinzând inima mea, o rănesc cu săgeţile necazurilor. Ci să te aflu pe tine ajutătoare şi ocrotitoare şi izbăvitoare, Preacurată!

Catavasie.

Mântuieşte din nevoi pe robii tăi... şi: Caută cu milostivire... Apoi Ectenia cea mică, şi Ecfonisul: Că Tu eşti Împăratul păcii...

După aceasta: Condac, glas 6.

Nu avem alt ajutor, nu avem altă nădejde, fără numai pe tine, Preacurată Fecioară; tu ne ajută nouă, că spre tine nădăjduim şi cu tine ne lăudăm, ca să nu ne ruşinăm, că suntem robii tăi.

Apoi: Prochimen glas 4.

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

Stih: Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta, şi uită pe poporul tău şi casa părintelui tău.

Evanghelia de la Luca

Cap, X, v. 38-42; XI, 27-28.

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit pe El în casa sa. Şi aceea avea o soră ce se chema Maria, care şezând lângă picioarele lui Iisus asculta cuvintele Lui. Iar Marta se silea spre multă slujbă, şi stând a zis: Doamne, au nu socoteşti că sora mea singură m-a lăsat să slujesc? Ci zi ei să-mi ajute. Şi răspunzând Iisus, a zis ei: Marto, Marto te grijeşti, şi spre multe te sileşti, ci un lucru trebuieşte; iar Maria partea cea bună şi-a ales, care nu se va lua de la dânsa. Şi a fost când grăia El acestea, o femeie din norod ridicând glas a zis Lui: fericit este pântecele care te-a purtat şi sânii ce ai supt. Iar El a zis: adevărat, dar fericiţi cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc pe dânsul.

Apoi: Slavă... Glas 2.

Părinte, Cuvinte şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Şi Stihirile acestea, Glas 6.

Nu ne încredinţa pe noi, folosinţei omeneşti, Preasfântă Stăpână, ci primeşte rugăciunea robilor tăi; că scârbele ne cuprind şi nu putem să răbdăm săgetăturile dracilor. Acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi pătimaşii, pururea fiind biruiţi. Mângâiere nu avem pe nimenea, fără numai pe tine Stăpâna lumii, nădejdea şi folositoarea credincioşilor. Nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci cerând Darul, primeşte dăruirea, după cererea cea de folos.

Prefacerea celor necăjiţi, izbăvirea celor neputincioşi, fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, mântuieşte cetatea şi norodul; că tu eşti pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, una folositoarea credincioşilor.

Apoi: de este preot zice ectenia: Mântuieşte Dumnezeule norodul tău... Doamne miluieşte, (de 12 ori) şi vosglas: Cu mila şi cu îndurările...

Cântarea a 7-a; Irmos.

Tinerii evreieşti, cu îndrăzneală au călcat văpaia cuptorului, şi focul în rouă l-au schimbat, cântând: „Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule, în veci".

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Lumina, pe mine cel întunecat în noaptea păcatelor, luminează-mă tu, ceea ce eşti lăcaş al Luminii curat şi fără prihană, ca să te slăvesc cu dragoste pe tine.

Acoperemânt fii, Fecioară, şi folosire şi sprijinire şi laudă, mie celui golit acum de tot ajutorul, puterea celor fără de ajutor şi nădejdea celor fără de nădejde.

Slavă...

Cu tot sufletul şi gândul şi inima şi buzele, te slăvesc pe tine, îndulcindu-mă de darurile tale cele mari. Ci, o, bunătatea ta şi nenumăratele tale minuni!

Şi acum...

Caută cu ochiul tău cel milostiv şi cercetează dosădirea care o am, şi de cumplitele nevoi şi de vătămare şi de primejdii şi de ispite izbăveşte-mă, cu nemăsurată mila ta.

Cântarea a 8-a; Irmos.

Pe Dumnezeu cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt, şi în rug a arătat lui Moise taina pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Pentru milostivirea milei tale, Fecioară, nu mă trece cu vederea, cinstită, pe mine cel înecat în furtuna valurilor lumeşti, ci dă-mi mie mână de ajutor, celui supărat de chinurile vieţii.

Împresurări şi necazuri şi nevoi m-au aflat Curată, şi primejdii ale vieţii şi ispite de pretutindenea m-au încunjurat. Ci ajută-mi şi mă sprijineşte, cu acoperemântul tău cel puternic.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Întru furtuni să te aflu pe tine liman; întru întristări bucurie şi veselie, şi în boli grabnică ajutătoare, şi întru primejdii izbăvitoare, şi în ispite folositoare.

Şi acum...

Bucură-te scaunul Domnului cel în chipul focului; Bucură-te năstrapă dumnezeiască şi de mană primitoare; Bucură-te sfeşnic de aur şi făclie nestinsă; Bucură-te slava fecioarelor şi a maicilor podoabă şi laudă.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pe Dumnezeu Cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt, şi în rug a arătat lui Moise taina pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos.

Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de bună voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceasta pe Preacurata de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o slăvim.

Către cine altcineva voi scăpă, curată? Unde de aicea voi alerga şi mă voi mântui? Unde mă voi duce? Şi pe cine voi afla scăpare? Pe cine grabnică folositoare? Pe cine în necazuri ajutătoare? Spre tine însăţi nădăjduiesc, întru tine singură mă laud şi spre tine îndrăznind, alerg.

Mireasă a lui Dumnezeu, nu este cu putinţă a număra măririle tale şi a spune adâncul cel neurmat al minunilor tale celor mai presus de minte, care pururea sunt desăvârşite, celor ce cu dragoste te cinstesc pe tine şi cu credinţă ţi se închină, ca uneia adevărate Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

În cântări de mulţumire slăvesc şi cinstesc nemăsurată mila ta, şi puterea ta cea multă tuturor o mărturisesc, şi facerile tale de bine, care le-ai deşertat peste mine le propovăduiesc, le măresc şi cu suflatul şi cu inima şi cu gândul şi cu limba totdeauna.

Şi acum...

Primeşte rugăciunea mea cea sărăcăcioasă, şi plânsul şi suspinul, şi lacrimile mele nu le trece cu vederea, ci mă sprijineşte ca o bună, şi cererile mi le împlineşte, că toate le poţi, ca o Maică a Stăpânului Dumnezeu celui Atotputernic, numai de te vei uita spre a mea ticăloasă smerenie.

Catavasie:

O, prea luminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare şi atotputernică, şi celor ce sunt în necazuri le ajută; pe cei asupriţi îi mântuieşte, şi dezleagă din păcate pe cei ce se roagă ţie, că toate le poţi câte le voieşti.

Şi îndată cântăm: Cade-se să te fericim... Ceea ce eşti mai cinstită... Şi

preotul cădeşte Altarul şi pe norod, iar noi cântăm aceste Stihiri: Glas 2. Podobie: Când de pe lemn...

Pentru toţi te rogi, ceea ce eşti bună, care scapă cu credinţă întru acoperemântul tău cel puternic, că noi, păcătoşii, nu avem către Dumnezeu, în nevoi şi în necazuri, nu avem altă mijlocire, cei ce pururea suntem împilaţi de multe păcate, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăveşti pe noi robii tăi, din toate primejdiile.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

A tuturor necăjiţilor bucurie, şi a asupriţilor părtinitoare, a săracilor hrănitoare, a străinilor mângâiere, a celor învăluiţi adăpostire, a bolnavilor cercetare, al celor neputincioşi acoperemânt şi sprijin, toiag al orbilor, tu eşti Preacurată, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt. Ţie ne rugăm: grăbeşte de mântuieşte pe robii tăi.

Stih: Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta, şi uită pe norodul tău şi casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară preacurată! Bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos! Bucură-te, ceea ce ai crescut strugurul cel de taină! Bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears! Bucură-te, lumina a toată lumea! Bucură-te, bucuria tuturor! Bucură-te, mântuirea credincioşilor! Bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, Stăpână!

Slavă... Şi acum... Glas 8:

Bucură-te, lauda a toată lumea! Bucură-te, casa Domnului! Bucură-te, munte umbrit! Bucură-te, scăpare! Bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur! Bucură-te, Preacurată, care eşti slava creştinilor! Bucură-te, Maica lui Hristos Dumnezeu! Bucură-te Rai! Bucură-te, masa cea dumnezeiască! Bucură-te, Biserică! Bucură-te, năstrapă de aur! Bucură-te, bucuria tuturor!

Alte Tropare.

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din

blestem, pe stăpâna lumii cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se bolnăveşte trupul, slăbeşte şi sufletul meu. La tine scap, ceea ce eşti cu Har dăruită stăpână. Nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută!

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, ca să fii solitoare către Cel ce S-a născut dintru tine. O, stăpâna lumii, fii mijlocitoare!

Mute să fie buzele păgânilor, celor ce nu se închină cinstitei icoanei tale celei zugrăvite de Sfântul Apostol şi Evanghelist Luca, ceea ce se cheamă povăţuitoare.

Milostivă fii mie, smeritului, că fără de tine alt ajutor nu ştiu, eu cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluieşte-mă, nădejdea creştinilor.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie, ţie celei întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Cu Înaintemergătorul şi cu toţi Sfinţii, roagă-te, Născătoare de Dumnezeu, Fiului tău ca să ne miluiască pe noi.

Toate oştile cereşti, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi Sfinţii, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciuni ca să ne mântuim noi toţi.

Rugăciune

către Prea Sfânta Născătoarea de Dumnezeu.

(luată din Apantisma, cu numărul 11).

Ceea ce singură eşti bucurie celor necăjiţi, şi ocrotitoare celor nedreptăţiţi, mângâiere celor ce plâng, şi ajutor celor neajutoraţi, cercetare celor neputincioşi şi acoperemânt şi sprijin celor ce se chinuiesc, liman celor înviforaţi şi toiag orbilor, povăţuitoare celor rătăciţi şi scăpare tare a celor din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană, ia aminte la această ticăloasă şi netrebnică rugăciune a mea, pe care o aduc ţie, întru străpungerea inimii, şi mă slobozeşte de viforul cel rău al gândurilor. Izbăveşte-mă de somnul cel

greu, care mi s-a pricinuit mie din lenevie, şi depărtează de la mine trândăvia cea cumplită. Izbăveşte-mă de tirania cea amară a dracilor, şi mă răpeşte de la obiceiul cel rău al patimilor. Şi precum ştii, mântuieşte-mă pe mine nevrednicul robul tău, cel ce întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdile mântuirii mele. Dă-mi mie, Preacurată, să fac cu osârdie poruncile Fiului tău şi Dumnezeului nostru, şi să păzesc totdeauna aşezămintele Lui, cele mântuitoare. Şi mă întăreşte, ca, cu cuget veghetor şi cu mintea deşteptată să întâmpin slavosloviile Lui cele bineprimite; că ţie pricinuitoarei bunătăţilor şi ajutătoarei, nădăjduindu-mă, aduc această cerere. Deci să nu cad din nădejdea cea către tine, Preacurată, nici să mă întorc smerit şi ruşinat; ci să aflu prin tine, de Dumnezeu dăruită stăpână, degrab sfârşitul cererilor mele, ca totdeauna, ca pe o ajutătoare tare a noastră a păcătoşilor, şi împlinitoare a cererilor mele, să te laud şi să te slăvesc pe tine, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... **Şi după:** Tatăl nostru... **Troparele acestea. Glas 6:** Miluieşte-ne pe noi Doamne... Slavă... Doamne miluieşte-ne pe noi... Şi acum... Uşa milostivirii... **de este preot zice Ectenia, la care răspundem:** Doamne miluieşte **(de 40 de ori).** Ceea ce eşti mai cinstită... Slavă... Şi acum.. Doamne miluieşte.. **(de 3 ori).** Binecuvintează... **şi Otpustul. Apoi:** Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pe noi dintru toată nevoia şi scârba.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub sfânt acoperemântul tău.

CANONUL DE RUGĂCIUNE
CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR AL VIEŢII OMULUI
Facerea lui Ioan Monahul

Cântarea 1, glasul al 8-lea: Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, şi folositorul şi îndreptătorul vieţii mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule înger al lui Dumnezeu, cel atotstăpânitor.

Vrând ca toţi oamenii să se mântuiască, Cuvinte, ai pus pe sfinţii îngeri îndreptători şi luminaţi povăţuitori oamenilor, care ne povăţuiesc pe noi la frica Ta.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins şi cu negura cea deasă a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinţei luminează-mă, îndreptătorule, folositorule şi păzitorul meu.

Slavă...

Potop cu tină şi întuneric de gânduri ruşinoase întru mine izvorăsc, despărţind de la Dumnezeu mintea mea, pe care usucă-le, ajutătorul meu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu eşti, Stăpână, liniştea şi adăpostirea celor învăluiţi în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, fiind învăluit cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea

Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Fiinţă am din amestecătură de pământ, de tină şi ţărână, pentru aceasta de pământ m-am lipit. Ci, o, folositorul meu, îndreptătorul şi izbăvitorul meu, întoarce dorirea mea către cele cereşti.

Ziua şi noaptea, cu faptele mele cele rele, te amăgesc, te mâhnesc şi te întărât; dar, te rog, nu sta departe de mine, ci ajută-mă spre a mă îndrepta.

Supus sunt grijii şi mâhnirii, că nepocăit şi neîndreptat petrec. Pentru aceasta dăruieşte-mi să mă pocăiesc cu adevărat şi să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă...

Cel ce vezi faţa cea de nevăzut a lui Dumnezeu, Care şade în ceruri şi se uită pe pământ cu gândul şi-l face pe el de se cutremură, pe Acela roagă-L să mă mântuiască, sfinte îngere.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Minte, cuget şi cuvânt, harul lui Dumnezeu am luat, ca, pe Stăpânul cunoscând, cu fapte bune să-L cinstesc; iar eu cu patimile ocărând harul, pe Stăpânul am defăimat, Stăpână, miluieşte-mă.

Sedelna, glasul al 4-lea

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe drept-credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Păzitorul sufletului şi al trupului meu, cel ales mie de la Dumnezeu, dumnezeiescule înger, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, preasfinte, toate greşelile sufletului meu cel ticălos şi mă izbăveşte de cursele cele de multe feluri ale înşelătorului şi fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi

dea iertare la judecată.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu eşti bucuria mea, Tu şi puterea mea, Tu eşti Dumnezeul meu, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui şi a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Neaducându-mi aminte, Mântuitorule, de înfricoşătoarea judecată la care am să stau înainte şi să dau răspuns pentru tot lucrul şi cuvântul, nici gândindu-mă la moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat; dar tu, îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Cu deadinsul toată răutatea am plinit din tinereţe şi n-am încetat a te amărî pe tine, apărătorul meu, cu cuvinte şi cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai aşteaptă, înţelepţindu-mă, luminându-mă şi întărindu-mă.

Urmând îndelung-răbdării Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit ca să cheme pe toţi păcătoşii la pocăinţă şi aşteaptă îndreptare de bunăvoie şi nu face silă, şi tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare petreci.

Slavă...

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu, Iisus, m-a primit cu milostivire şi m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta har al Lui, te scârbesc încă pe tine, îngerul lui Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat Domnul S-a făcut Împărat, cu împărăţie care nu cade, şi precum psalmistul grăieşte, S-a îmbrăcat din tine, Maica lui Dumnezeu, întru preafrumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moarte şi a surpat împărăţia ei.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Pentru ce mai lepădat de la faţa Ta, Cela ce eşti lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine

ticălosul? Ci Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Pe tine păzitor câştigându-te, împreună petrecător şi împreună vorbitor, sfinte îngere, păzindu-mă, cu mine călătorind, împreună locuind şi cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare voi lua, necunoscător fiind?

Cu multă îndrăznire stând înaintea scaunului Atotstăpânitorului şi împreună dănţuind, la împăratul făpturii roagă-te, ajutătorul meu, să-mi dea iertare de răutăţile mele cele multe.

Muncile şi chinurile care mă aşteaptă mai înainte văzându-le şi de împietrirea, nebunia şi orbirea mea făcându-ţi-se milă, suspini şi te tânguieşti şi te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă...

Nici într-un ceas, nici într-o clipă sau şi mai puţin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul şi făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine şi să te veseleşti şi să salţi, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar şi munţii cu aşezământul cunoştinţei, Cel ce numără mulţimea stelelor şi picăturile de rouă şi schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Păzindu-mă şi oştindu-te împrejurul meu şi întorcând înapoi pornirile diavolilor şi năvălirile lor cele în chipurile fiarelor, nu înceta, păzitorul meu, pururea a le depărta de la mine, că pe tine te am cald folositor.

Cel ce eşti mir scump şi cu bună mireasmă, nu te scârbi de întinăciunea mea, nu te depărta de la mine până la sfârşit, ci fii mie păzitor pururea nedepărtat, că şi soarele, trecând peste locurile cele întinate, nu se întinează.

Pe Cel ce a acoperit cu ape prin cuvânt cele mai pe deasupra ale Lui, roagă-L, folositorul meu, ca să-mi dea har a izvorî picături izvorâtoare de lacrimi, ca prin acelea să se curăţească inima mea şi să vadă pe Dumnezeu.

Netrupeşte, ca cel ce eşti curat şi fără de materie, stând înaintea Celui curat şi fără materie, şi câştigând multă îndrăznire şi apropiere către Dânsul, pe Acela roagă-L cu deadinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă...

Înfruntarea şi ruşinea să acopere feţele vrăjmaşilor cele întunecate, ruşinoase şi întinate, când se va despărţi de trup sufletul meu cel smerit, şi să-l acoperi, îndreptătorul meu, cu aripile tale cele luminate şi preasfinte.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti mai sfântă decât sfinţii Îngeri şi mai presus de Heruvimi şi de Serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ şi de cele pământeşti râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească şi trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Slujitorul lui Dumnezeu şi păzitorul meu cel preaales, petrece pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor; dar te rog, îndreptează-mă la cărările cele dumnezeieşti, silindu-mă spre viaţa cea nestricăcioasă.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând:

Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Mulţimile cele întunecate ale tâlharilor celor nevăzuţi, ce cad împrejur asupra mea, care caută să atragă şi să răpească sufletul meu, nu lipsi izgonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Când va vrea să mă judece Judecătorul şi Dumnezeul meu şi să mă osândească pe mine, cel osândit de conştiinţa mea, mai înainte de judecata aceea, nu mă uita pe mine, povăţuitorul meu.

Avându-mi eu trupul mamă, iar tina, tată şi ţărâna strămoş, prin înrudirea cu acestea, la pământ neîncetat caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, ca fără frică să mă uit vreodată şi în sus la frumuseţea cerului.

Ca cel ce eşti frumos prin frumuseţea dulce, plăcut şi cu minte strălucitoare ca soarele, luminat să-mi stai înainte cu veselă faţă şi cu privire lină, când mă vei lua de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă...

Pentru milostivirea milei şi pentru multa mulţime a iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperământul aripilor tale când voi ieşi din trup, păzitorul meu, ca să nu văd feţele cele urâte ale diavolilor.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti poartă cerească şi uşă de mântuire şi scară înţelegătoare, pe care Dumnezeu S-a pogorât şi om S-a suit, cu îndurările tale, Curată, învredniceşte-mă de Împărăţia cerurilor pe mine, robul tău.

Cântarea a 8-a: Irmosul:

De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor l-a ars nebuneşte pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: „Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii".

După Dumnezeu pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, povăţuitor, ajutător şi apărător, preasfinte îngere. Pentru aceasta nu înceta, te rog, povăţuindu-mă, îndreptându-mă şi învăţându-mă să fac cele cuvioase şi să-mi luminezi mintea până ce mă vei înfăţişa mântuit înaintea lui Hristos.

Când se vor pune scaunele şi cărţile se vor deschide şi Cel vechi de zile va şedea şi oamenii vor fi judecaţi şi îngerii vor sta înainte şi pământul se va clătina şi toate se vor înfricoşa şi se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni şi mă izbăveşte de gheenă, pe Hristos îmblânzindu-L.

Acum în chip nevăzut mă înconjură, ca nişte albine fagurele, urâtorii de Dumnezeu şi pierzătorii diavoli, ca nişte păsări răpitoare, ca nişte vulpi viclene şi ca nişte mâncători de cruzime; ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum îşi acoperă vulturul puii săi.

Dă-mi izvoare de lacrimi, ca să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creştet până la picioare, ca, îmbrăcându-mă în haina pocăinţei, cea mai albă decât zăpada, să intru în cămara lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Casă lui Hristos fiind inima mea, prin patimi, viaţă de fiinţe necuvântătoare am urmat. Ci mă întăreşte, ajutătorul sufletului meu, curăţeşte viaţa mea, tămâiaz-o şi stropeşte-o cu miresme şi cu miruri de rugăciuni şi de curăţie, ca să fie iarăşi casă lui Hristos cu bun miros.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndreptătorule, păzitorul meu, folositorul şi izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la judecată înfricoşătorul glasul al trâmbiţei, atunci aproape de mine să stai, blând şi vesel, cu nădejdea mântuirii depărtând de la mine frica.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu nemărginirea bunătăţii în dar mă miluieşte, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, că vrednic de milă sunt, dar nu am ce să-ti aduc ţie, că bunurile mele nicicum nu-ţi trebuie, ca ceea ce ai zămislit nespus pe Dătătorul de bine şi Mântuitorul lumii, Ceea ce eşti plină de har.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Să se înfricoşeze tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre; cum Cel Preaînalt de bunăvoie S-a pogorât până şi la trup, din pântecele Fecioarei făcându-Se om. Pentru aceasta, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu, credincioşii o mărim.

De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd stând, luminat şi blând, pe tine, ajutătorul şi folositorul meu, când va ieşi din mine cu anevoie sufletul meu, şi izgonind pe amarii vrăjmaşi care caută să mă apuce.

Ca un dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele dumnezeieşti, ai multă îndrăznire către Dânsul, sfinte îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine, ca, mântuindu-mă prin tine, să te laud folosind şi acoperământul tău.

În toată viaţa mea, prin multă deşertăciune trecând, de sfârşit m-am apropiat; ci te rog, păzitorul meu, fii mie ajutător şi apărător nebiruit, când voi trece vămile judecăţii.

Greşelile minţii mele, rătăcirile, jefuirile, răutăţile şi cugetele cele de ruşine ale gândurilor celor necurate şi spurcate, nu înceta, ajutătorul meu, a le întoarce în gânduri bune şi în cugete roditoare de focul umilinţei.

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruieşte cu milostivirea Ta mulţimea cea nemăsurată a răutăţilor mele, cu rugăciunile cele dumnezeieşti ale slujitorului Tău cel fără de trup, pe care l-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un Iubitor de oameni.

Slavă...

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul şi purtătorul meu de grijă şi apărăto-

rule; fă rugăciune neîncetată la Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători şi ajutători cetele îngerilor.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Înalţă fruntea creştinilor şi surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare şi mult cinstit este lăudat şi mărit cu credinţă.

Stihirile ale aceluiaşi, glasul al 2-lea:
Podobie: Casa Eufratului...

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca unul care ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Cel ce te-a dat pe tine mie, mare păzitor sufletului meu şi armă asupra vrăjmaşilor mei, de Dumnezeu cinstitule înger.

Învredniceşte-mă şi pe mine să dobândesc împărăţia cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă...

A doua lumină tu eşti, după Dumnezeu, o, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta ca să văd şi eu lumina dumnezeirii cea în trei străluciri.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpâna îngerilor şi a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune către sfântul înger păzitor

Sfinte îngere, cel ce stai înaintea pătimaşului meu suflet şi a vieţii mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul,

nici nu te depărta de mine pentru neînfrânarea mea. Nu da loc diavolului celui viclean, ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întăreşte mâna mea cea slabă şi neputincioasă şi mă îndreptează la calea mântuirii. Aşa, sfinte îngere al lui Dumnezeu, păzitorul şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu celui ticălos, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit în toate zilele vieţii mele şi orice am greşit în această zi. Acoperă-mă în această noapte şi mă păzeşte de toată ispita celui potrivnic, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu; şi te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica Sa şi vrednic să mă arate pe mine, robul Său, bunătăţii Sale. Amin.

CANON DE POCĂINŢĂ
CĂTRE MÂNTUITORUL

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea: Irmosul:

Ajutor şi acoperitor S-a făcut mie, spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi slăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă

Acum mă apropii eu, păcătosul şi împovăratul, către Tine, Stăpânul şi Dumnezeul meu şi nu îndrăznesc să mă uit la cer; numai mă rog şi grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte, ca să plâng faptele mele cu amar.

O, amar mie, păcătosul, că sunt ticălos mai mult decât toţi oamenii; pocăinţă nu este întru mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă...

Omule nebun şi ticălos, pentru ce-ţi pierzi vremea în lene? Gândeşte-te la viaţa ta şi te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Dumnezeu Preacurată, caută spre mine, păcătosul, şi mă izbăveşte de laţul vrăjmaşului, îndreptându-mă pe calea pocăinţei, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cântarea 3-a: Irmosul:

Întăreşte, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătinată, că Însuţi eşti Sfânt şi Domn.

Când se vor pune scaunele la judecata cea înfricoşătoare, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci de cei păcătoşi, că vor fi trimişi la chinuri. Deci, aceasta ştiind, suflete al meu, pocăieşte-te de faptele tale cele rele.

Drepţii se vor bucura, iar păcătoşii vor plânge; că atunci nimeni nu ne va putea ajuta nouă, că faptele noastre ne vor osândi pe noi. Drept aceea nu întârzia, ci, mai înainte de sfârşit, pocăieşte-te de faptele tale cele rele.

Slavă...

O, vai de mine cel mult păcătos, care m-am spurcat cu faptele şi cu gândurile, neavând picături de lacrimi de la învârtoşarea inimii mele; ci acum caută la pământ, suflete al meu şi te pocăieşte de faptele tale cele rele.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învaţă spre bine; iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune; dar Tu, ca o milostivă, miluieşte-mă, ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea 4-a: Irmosul:

Auzit-a Proorocul de venirea Ta, Doamne şi s-a temut că vrei să Te naşti din Fecioară şi oamenilor să Te arăţi, şi a grăit: auzit-am auzul Tău şi m-am temut: Slavă puterii Tale, Doamne.

Desfătată şi plăcută este aici calea dezmierdărilor, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărţi sufletul de trup. Deci, pocăieşte-te de acestea, suflete al meu, pentru împărăţia lui Dumnezeu.

Pentru ce faci strâmbătate celui sărac? De ce opreşti plata slugilor? Pe fratele tău nu-l iubeşti; desfrânarea şi amărăciunea iubeşti. Deci, lasă acelea, suflete al meu, şi te pocăieşte pentru împărăţia lui Dumnezeu.

Slavă...

O, nebune om, până când te vei afunda şi ca o albină vei aduna bogăţia ta, care degrabă va pieri ca praful şi ca cenuşa? Ci caută mai vârtos Împărăţia lui Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, miluieşte-mă pe mine păcătosul şi mă întăreşte spre fapte bune şi mă păzeşte ca să nu mă răpească pe mine nepregătit moartea cea urâtă; ci mă

povăţuieşte, Fecioară, la Împărăţia lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

La tine mânec Cel ce pentru milostivire Te-ai deşertat neschimbat pentru cel căzut şi până la patimă Te-ai plecat, Cel ce eşti fără de patimă; Cuvinte al lui Dumnezeu pacea Ta dă-mi mie, Iubitorule de oameni.

Adu-ţi aminte, ticălosule om, că de păcate eşti robit, cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu neputinţa, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Mi se cutremură mădularele şi cu totul sunt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile şi cu totul dându-mă pe mine gheenei. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Slavă...

Pe desfrânatul şi pe tâlharul, care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule, iar eu cu lenea păcatului m-am îngreuiat şi de cel rău sunt robit. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ajutătoare minunată şi grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu şi m-a auzit din iadul cel mai dedesubt, şi a scos din stricăciune viaţa mea.

Pe pământ viaţă desfrânată am vieţuit şi sufletul la întuneric l-am dat; dar acum, milostive Stăpâne, izbăveşte-mă de toată robia vrăjmaşului şi mă înţelepţeşte ca să fac voia Ta.

Cine face unele ca acestea, precum fac eu? Precum zace porcul în tină, aşa şi eu slujesc păcatului; ci Tu, Doamne Dumnezeule, scoate-mă din trândăvirea aceasta şi-mi dă mie inimă ca să fac voia Ta.

Slavă...

Scoală-te, omule ticălos, aleargă către Dumnezeu, mărtu-

risind păcatele tale, şi cazi lăcrimând şi suspinând; iar Acela, ca un îndurat, va da ţie ajutor ca să faci voia Lui.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară preacurată, păzeşte-ne pe noi de răutăţile celui văzut şi celui nevăzut vrăjmaş şi primeşte rugăciunile noastre şi le du pe acestea Fiului tău şi-mi dă minte ca să fac voia ta.

Condacul, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, pentru ce te îmbogăţeşti în păcate? Pentru ce faci voia diavolului? În ce-ţi pui nădejdea? Părăseşte-te de acestea şi te întoarce către Dumnezeu strigând: Îndurate, Doamne, miluieşte-mă pe mine, păcătosul.

Icos

Gândeşte, suflete al meu, la ceasul cel amar al morţii şi la judecata cea înfricoşătoare a Făcătorului Dumnezeu, că îngerii cei întunecaţi te vor lua pe tine, suflete, şi te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înainte de moarte, te pocăieşte, strigând: Miluieşte-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

Greşit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici nu am păzit, nici nu am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne osândi pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinţilor noştri.

Nu nădăjdui, suflete al meu, în bogăţia cea trecătoare sau în adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu ştii cui le vei lăsa, ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, păcătosul.

Nu nădăjdui, suflete al meu, în sănătatea trupească cea trecătoare, nici în frumuseţea cea degrabă trecătoare, că vezi cum şi cei puternici şi cei tineri mor; ci strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Slavă...

Adu-ţi aminte, suflete al meu, de viaţa cea de veci, de

împărăţia cerului cea gătită Sfinţilor, de întunericul cel osebit şi de mânia lui Dumnezeu, care este asupra celor răi, şi strigă: Miluieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Şi acum...a Născătoarei de Dumnezeu:

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu, şi te roagă ei, că este grabnic ajutătoare celor ce se pocăiesc, ca să roage pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mă miluiască pe mine, nevrednicul.

Cântarea a 8-a: Irmosul:

Pe Cel pe Care Îl slăvesc oştile cereşti, şi de Care se cutremură Heruvimii şi Serafimii, toată suflarea şi zidirea lăudaţi-L, bine-cuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cum nu voi plânge când îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă, zăcând fără de mărire şi fără de chip. Dar ce aştept? Şi în cine nădăjduiesc? Numai în Tine, Doamne, pe care Te rog, ca mai înainte de sfârşit, să mă îndreptezi.

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta, şi voi fi judecat, Unule, lesne iertătorule!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred, Doamne, că vei veni să judeci viii şi morţii şi toţi vor sta întru a lor rânduială: bătrânii şi tinerii, conducătorii şi supuşii lor, domnii şi judecătorii, bogaţii şi săracii, femeile şi bărbaţii. Oare cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea, strig Ţie: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Şi acum...a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, primeşte rugăciunea mea cea nevrednică, păzeşte-mă de moartea cea urâtă şi-mi dăruieşte mai înainte de sfârşit să mă pocăiesc.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Naşterea cea fără de sămânţă este neînţeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta, pe Tine toate neamurile, ca pe o

Maică, Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credinţă te mărim.

Acum scap la voi, Îngeri, Arhangheli şi toate Puterile, care staţi înaintea scaunului lui Dumnezeu. Rugaţi-vă către Făcătorul vostru, să fie izbăvit sufletul meu de chinurile cele veşnice.

Acum plâng către voi, Sfinţilor, Patriarhilor, Împăraţilor şi Proorocilor, Apostolilor şi Arhiereilor şi toţi aleşii lui Hristos, ajutaţi-mi mie la judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmaşului.

Slavă...

Acum ridic mâinile mele către voi, sfinţilor Mucenici, Pustnicilor, Preacuvioşilor şi toţi Sfinţii, care vă rugaţi către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morţii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul în tine nădăjduiesc, şi roagă pe Fiul tău ca să mă pună pe mine nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va şedea să judece viii şi morţii.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să Te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ţie.

Slavă..., Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori) şi otpustul zilei.

CANON DE RUGĂCIUNE
CĂTRE PUTERILE CEREŞTI ŞI CĂTRE TOŢI SFINŢII

Cântarea 1, glasul al 8-lea: Irmosul:

Pe Faraon, cel ce era purtat în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel cel ce mergea pedestru l-a mântuit, pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih: toate Puterile cereşti şi toţi Sfinţii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul.

Cuvinte cel fără de început, pentru sfinţitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor celor dumnezeieşti, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor şi Domniilor, dăruieşte-ne milele Tale cele mari, ca un Iubitor de oameni.

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; şi voi, ceata Proorocilor, adunarea Apostolilor, mulţimea Mucenicilor, rugaţi pe Stăpânul tuturor să mă mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă...

Dumnezeieştilor femei care bine aţi pătimit şi aţi postit, soborul Arhiereilor, Cuvioşilor şi Drepţilor, cinstiţilor, sfinţilor Mucenici, rugaţi-vă ca să dobândim bunătăţile cele veşnice, cei ce cu credinţă vă fericim.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mintea mea fiind robită de dezmierdările trupeşti, cu totul o izbăveşte, Stăpână, ceea ce eşti una bună, şi credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te măresc.

Cântarea a 3-a: Irmosul:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu pricepere şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte mă pe piatra Bisericii Tale, Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubito-

rule de oameni.

Rogu-mă, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviţi-mă de smintelile vrăjmaşilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune şi Arhangheli, împreună cu toţi Îngerii, rugaţi pe Izbăvitorul pentru mine, păcătosul.

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândesc viaţa cea făcătoare de bine mie pururea; Proorocilor şi cetele Mucenicilor, ale Sfinţilor Apostoli, ale Arhiereilor şi ale Cuvioşilor şi ale sfinţilor Mucenici, care v-aţi săvârşit prin sânge, rugaţi-vă pentru mine, păcătosul.

Slavă...,

Femei care vitejeşte aţi pătimit şi luminat aţi postit şi pe vrăjmaşul l-aţi biruit, rugaţi-vă să fim şi noi părtaşi acelei desfătări şi măriri nesfârşite de care voi v-aţi învrednicit.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toţi înţelepţii Apostoli, cu sfinţii Mucenici şi cu Proorocii, ca să luăm desăvârşit dezlegare de păcate.

Cântarea a 4-a: Irmosul:

Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu eşti Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui şi a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum, strig către Tine: slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu vederea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci cu rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi Îngeri, cu ale Mucenicilor şi cu ale Apostolilor Tăi, miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi moştean împărăţiei Tale mă arată, ca un Milostiv.

Propovăduitorule al lui Hristos, Înaintemergătorule, aprinde acum făclia cea stinsă a inimii mele, cel ce ai fost luminător Soarelui Celui înţelegător, şi te roagă, împreună cu Proorocii şi cu toţi Sfinţii, să trec în caldă pocăinţă această viaţă trecătoare.

Slavă...

Străluceşte-mi lumina pocăinţei, Iubitorule de oameni, Iisuse, şi mă învredniceşte să dobândesc mântuirea, cu mijlocirile celor ce au slujit Ţie întru credinţă, ale sfintelor femei, ale Ierarhilor şi ale Mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor şi ale sfinţilor Mucenici.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat, ceea ce eşti cu totul sfântă, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toţi în ziua cea înfricoşătoare şi să ne izbăvească de chinuri şi să ne învrednicească de viaţa şi de lumina cea veşnică, împreună şi cu cei ce bine I-au slujit.

Cântarea a 5-a: Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine ticălosul? Ci Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Puterile cele înţelegătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scaunele, Serafimii şi Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii şi cu Căpeteniile: fii milostiv poporului Tău şi-l mântuieşte, ca un Îndurat.

Fericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viaţă străină singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, Iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieştii Prooroci, cu Apostolii, cu Ierarhii şi cu sfintele oşti ale Ucenicilor.

Slavă...

Cel ce ai luminat pe Ierarhii Tăi şi pe sfinţii Mucenici, Doamne, şi ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vitejeşte au pătimit, pentru rugăciunile acestora miluieşte-mă, Cel ce ştii toate greşelile mele cele fără de număr.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul sfânt, izgoneşte toată mâhnirea şi întristarea sufletului meu şi îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeieşti,

ca să te măresc cu credinţă şi cu dragoste.

Cântarea a 6-a: Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică din adâncul răutăţilor, rogu-mă; căci către Tine am strigat; şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Căpetenii şi Puteri, rugaţi pe Stăpânul a toată făptura.

Cu cetele Apostolilor şi cu oştile Mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus, Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să aflăm milă în ceasul judecăţii.

Slavă...

Sfântă Muceniţă Tecla, ceea ce eşti întâia dintre femeile care tare au pătimit, împreună cu acelea, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să ne izbăvim de întunericul patimilor şi de ispitele cele de multe feluri.

Şi acum.... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, Stăpână, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, te lăudăm credincioşii, că ai născut cu trup pe Dumnezeul Cel lăudat, pe Care roagă-L, ceea ce eşti neîntinată, să mântuiască ţara aceasta şi poporul ei în pace.

Cântarea a 7-a: Irmosul:

De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat în Babilon; pentru aceasta tinerii în cuptor cu picioare vesele, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri!

Fiind voi, a doua lumină, din Lumina cea dintâi, sfinţilor îngeri, cu împărtăşirea cea netrupească şi preabogată aţi strălucit. Pentru aceasta strig: Luminaţi mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieţii.

Ceata cea fericită a Apostolilor, a Mucenicilor şi a sfinţilor Prooroci, a Ierarhilor şi a Cuvioşilor, împreună cu fericitul Înaintemergătorul, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greşelile noastre ale tuturor, care strigăm Ţie:

Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, şi miluieşte pentru mijlocirile sfinţilor Mucenici, ale Ierarhilor şi ale Cuvioşilor Tăi, şi să nu mă ruşinezi când voi sta înaintea scaunului Tău, că binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca un scaun în chip de foc porţi pe Împăratul făpturii, pe Care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele şi sfintele femei, să mă învrednicească de împărăţia Sa pe mine, cel ce cu credinţă măresc ajutorul tău.

Cântarea a 8-a: Irmosul:

De şapte ori a ars nebuneşte cuptorul chinuitorul haldeilor, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: „Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii".

O, Heruvimi, cei în chipul focului, Serafimi, cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii şi Căpetenii, Îngeri şi toţi Arhanghelii şi sfinţite Domnii, rugaţi-vă, împreună cu Înaintemergătorul, cu Proorocii, cu Apostolii, cu Ierarhii, cu Cuvioşii şi cu toţi Drepţii, ca să ne miluiască pe noi.

Daţi-ne ajutor, Sfinţilor Apostoli: Petre, Pavele, Iacove, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu împreună cu Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simone şi Iuda, cel cu totul fericit, şi marele Matia, fiind noi biruiţi de ispitele înşelătorului şi rătăciţi.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Sfinte Ştefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceştia să ne luminăm toţi şi să scăpăm de toată negura păcatului noi, cei ce strigăm Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, popoare preaînălţaţi pe Domnul întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă să urmez, ceea ce eşti cu totul curată, celor ce cu cuvi-

inţă au vieţuit cu viaţă îmbunătăţită, rănind pe vrăjmaşii cei ce mă mâhnesc fără de milă şi mă supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupeşti, ca, bucurându-mă, să strig: Popoare, preaînălţaţi pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a: Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te măresc.

O, dumnezeieşti Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile şi preamărite Puteri şi Sfinţilor Arhangheli, faceţi rugăciune la Dumnezeu ca, bine vieţuind să dobândim mântuire şi să ne izbăvim din nevoi.

Înaintemergătorule, ca cel ce ai fost prooroc mai ales, împreună cu toţi Proorocii, învredniceşte-ne tuturor bunătăţilor şi pe noi, cei îngreuiaţi de patimi şi pururea cuprinşi de ispitele celui viclean şi de înşelăciunile vieţii, ca să vă cinstim cu credinţă.

Slavă...

Dumnezeieşti, cu totul măriţi, cei doisprezece Apostoli, împreună cu toţi Mucenicii, cu Preoţii şi cu sfinţii Mucenici şi cu fericiţii şi dumnezeieştii Prooroci, Cuvioase şi drepte femei, care tare aţi pătimit, faceţi rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, ceea ce eşti iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău şi Domnul, ca să tămăduiască şi să mântuiască sufletul meu cel slab şi necăjit pururea de asuprelile balaurului celui stricător de suflet şi să-l fericească împreună cu toate înălţările cele purtătoare de lumină.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat... Ceea ce eşti mai cinstită, ... Nădejdea mea este Tatăl... şi otpustul.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂŞIRI

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori); Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută la pg. 9). Apoi:

Canonul

Cântarea 1, glasul al 2-lea Irmosul:

Veniţi, popoare, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despicat marea şi a călăuzit pe poporul pe care l-a scos din robia egiptenilor, că S-a preaslăvit.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Pâine a vieţii celei veşnice să-mi fie mie Trupul Tău cel Sfânt, Milostive Doamne, şi scump Sângele Tău, şi tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Învredniceşte-mă, Stăpâne, pe mine nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat şi să beau Sângele Tău cel preascump, cu credinţă şi cu dragoste.

Slavă...

Întinat fiind cu lucruri netrebnice, eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtăşesc cu preacuratul Tău Trup şi cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce eşti bună şi binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat şi de mântuire lumii, învredniceşte-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a 3-a; Irmosul:

Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea

asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu a cânta Ţie: nu este Sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curăţească necurăţia inimii mele, ca, fiind curăţit, în cuget curat, cu credinţă şi cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtăşirea Darurilor Tale.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie preacuratul Tău Trup şi dumnezeiescul Tău Sânge, şi spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt şi spre viaţa de veci, Iubitorule de oameni, şi spre îndepărtarea durerilor şi a necazurilor.

Slavă...

Doamne, învredniceşte-mă să mă împărtăşesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău şi cu scumpul Tău Sânge, şi să slăvesc bunătatea Ta.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, ceea ce eşti masă a Pâinii Vieţii, Care s-a pogorât de sus, pentru milă, şi a dăruit lumii viaţă nouă, învredniceşte-mă acum şi pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Acesta şi să fiu viu.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Sedelna, glasul al 8-lea:

Foc şi lumină să-mi fie mie, primirea preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor şi luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată: că nu voi da înşelăciunii vrăjmaşului cele sfinte, nici îţi voi da sărutare înşelătoare, ci ca desfrânata, căzând înainte Ta, şi ca tâlharul mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Cântarea a 4-a; Irmosul:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuţi, Doamne, Te-ai întrupat, şi m-ai mântuit pe mine, omul; pentru aceasta strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne.

Întrupându-te, mult Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ţie, să curăţeşti şi păcatele mele.

Tămăduieşte rănile sufletului meu, Doamne, şi mă sfinţeşte tot şi mă învredniceşte, Stăpâne, să fiu părtaş dumnezeieştii Tale Cine celei de taină, eu, ticălosul.

Slavă...

Să stăm toţi cu frică şi cu cutremur, ţinând ochii inimii în sus şi strigând către Mântuitorul: Întăreşte-ne şi ne înţeleptţeşte, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă şi mie milostiv pe Cel pe Care L-ai purtat în pântecele tău, Stăpână, şi mă păzeşte pe mine, robul tău, neîntinat şi fără prihană, ca, primind înlăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfinţesc.

Cântarea a 5-a; Irmosul:

Dătătorule de lumină şi făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu cunoaştem.

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău şi petrece întru mine precum ai făgăduit, că iată, mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc şi beau Sângele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu şi Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare şi Sângele Tău spre curăţirea întinatului meu suflet.

Slavă...

Având suflet întinat şi buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, şi să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Marie, Maica lui Dumnezeu, care eşti sălaş scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăşi cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a 6-a; Irmosul:

Întru adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: din stricăciune scoate-mă, Dumnezeule.

Mintea şi sufletul, inima şi trupul, sfinţeşte-mi-le, Mântuitorule, şi mă învredniceşte fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoşătoarele Tale Taine.

Ca înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău şi întărirea vieţii, prin împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă...

Cu frică şi cu cutremur să ne apropiem toţi de dumnezeieştile Taine ale lui Hristos şi să primim adevăratul şi Sfântul Lui Trup şi adevăratul, Sfântul şi scumpul Lui Sânge.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfinţeşte-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieştile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Apoi: Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum... După aceasta:

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus...

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău şi dumnezeiescul Tău Sânge, şi mă împărtăşesc cu preacuratele şi înfricoşătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viaţa veşnică şi fără de moarte.

Cântarea a 7-a; Irmosul:

Chipului celui de aur, în câmpul Deira de păgâni fiind cinstit, cei trei tineri au călcat porunca cea preafără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi, lumină, viaţă, nepătimire şi

solire spre adăugirea şi înmulţirea dumnezeieştii Tale bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur eşti bun.

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare şi dumnezeieşti, şi-Ţi cânt Ţie: Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Suflete al meu ticălos, suflete pătimaş, spăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând şi bătându-te în piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, desfrânatul.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos, mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ţie celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curăţeşte-mă întru totul de întinăciunea trupului şi a sufletului.

Cântarea a 8-a; Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult, şi văpaia în răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul, lăudaţi-L făpturi şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cereştilor, înfricoşătoarelor şi Sfintelor Tale Taine, Hristoase, şi Cinei Tale celei dumnezeieşti şi de taină şi pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaş a fi mă învredniceşte, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: petrece întru mine, Mântuitorule, şi eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău şi beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara şi ca iarba. O, înfricoşătoare Taină! O, milostivire a lui Dumne-

zeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtăşesc cu dumnezeiescul Trup şi Sânge şi mă fac fără stricăciune.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieţii, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a; Irmosul:

Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru totul lăudată, o slăvim.

Bun este Domnul, gustaţi şi vedeţi; că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, şi o dată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfinţind pe cei ce se împărtăşesc cu Dânsul.

Cu sufletul şi cu trupul să mă sfinţesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ţi fiu Ţie locaş prin împărtăşirea Sfintelor Taine, având-Te pe Tine, locuitor întru mine, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, Făcătorule de bine, mult Milostive.

Slavă...

Ca focul şi ca lumina să-mi fie mie Trupul şi Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului şi mistuind spinii patimilor şi luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, Stăpână, tot neamul şi te măreşte mulţimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpâneşte toate, luând fiinţă omenească.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru..., Preotul: Că a Ta este împărăţia.. Troparul zilei sau al praznicului de este praznic împărătesc, sau al sfântului.

Doamne miluieşte (de 40 ori) şi rugăciunile Pavecerniţei, adică: Nepătată, neîntinată..., (vezi pg. 122) Şi ne dă nouă, Stăpâne... (vezi pg. 123) Apoi troparele: Miluieşte-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi... Şi acum... Uşa milostivirii... (vezi pg. 27).

Iar a doua zi, după slujba cea obişnuită a Ceasurilor, se face începutul şi se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc aceşti psalmi:

Psalmul 22

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. La loc cu păşune m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul mi l-a întors, povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va povăţui în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta, Împăratul slavei?

Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: „Tot omul este mincinos". Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ţie îţi voi jertfi jertfă de laudă şi numele Domnului voi chema. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curţile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă... Şi acum..., Aliluia... (de trei ori) şi trei metanii.

Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară şi curăţeşte inima mea, făcând-o biserică a Preacuratului Tău Trup şi Sânge şi nu mă lepăda pe mine de le faţa Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă...

Spre împărtăşirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădeşte că nu este de cină şi osândă voi pricinui prea-păcătosului meu suflet; ci curăţeşte, Doamne, necurăţia sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Multe sunt mulţimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine alerg, Curată, având trebuinţă de mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru, să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, Ceea ce eşti una binecuvântată.

Iar în Sfânta şi Marea Joi, se zice aceasta:

Când măriţii ucenici, la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat şi judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţii, pe cel ce pentru acestea spânzurare şi-a agonisit; fugi de sufletul nesăţios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învăţătorului. Cel ce eşti spre toţi bun, Doamne, slavă Ţie.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi metanii câte vom putea. După aceasta, zicând aceste stihuri, să fii cu luare aminte spre îndreptarea ta:

Trupul Stăpânului vrând să-L primeşti spre hrană, fii cu frică să nu te arzi, că foc este.

Sângele Lui vrând să-L bei spre împărtăşire, mergi şi cu cei ce te-au mâhnit te împacă, şi aşa îndrăzneşte de ia hrana sfântă.

Vrând să te-mpărtăşeşti cu Jertfa de Taină, cu al Stăpânului Trup făcător de viaţă, întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întâi a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti Izvorul vieţii şi al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută şi nevăzută, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel ce eşti împreună-veşnic cu Dânsul şi împreună fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă, ai purtat Trup şi Te-ai răstignit, şi Te-ai jertfit pentru noi, cei nemulţumitori şi nerecunoscători, şi cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuţi Împărate, Cel ce eşti fără de moarte, primeşte şi pocăinţa mea, a păcătosului, şi pleacă urechea Ta către mine şi ascultă graiurile mele, că am greşit, Doamne; greşit-am la cer şi înaintea Ta şi nu sunt vrednic a căuta spre înălţimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învăţăturile Tale şi neascultând de poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelungrăbdător şi mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul aşteptând întoarcerea mea. Că Tu

ai zis, Iubitorule de oameni, prin Proorocul Tău: *„Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu"*. Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voieşti pierderea oamenilor, *„ci vrei ca toţi să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină"*. Pentru aceasta şi eu, deşi sunt nevrednic cerului şi pământului şi acestei vieţi trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului şi m-am făcut rob dezmierdărilor şi am necinstit chipul Tău, dar, fiind făptura şi zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul, ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primeşte-mă deci şi pe mine, Iubitorule de oameni, Hristoase, ca pe desfrânata şi ca pe tâlharul, ca pe vameşul şi ca pe fiul cel pierdut, şi ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii şi tămăduieşte neputinţele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniţi şi împovăraţi şi le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăinţă pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, şi mă curăţeşte de toată necurăţia trupului şi a sufletului. Învaţă-mă să săvârşesc sfinţenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu, primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup şi Sânge şi să Te am pe Tine locuind şi petrecând întru mine, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh. Aşa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtăşirea preacuratelor şi de viaţă făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul şi cu trupul, împărtăşindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtăşirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bineprimit, la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, ca şi eu, împreună cu toţi aleşii Tăi, să fiu părtaş bunătăţilor Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care eşti preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Dumnezeul meu, ştiu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu şi surpat şi nu afli întru mine loc potrivit ca să-Ţi pleci capul. Ci, precum din înălţime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te şi acum spre smerenia mea. Şi, precum ai binevoit a Te culca în peşteră şi în ieslea necuvântătoarelor, aşa binevoieşte a intra şi în ieslea necuvântătorului meu suflet şi în întinatul meu trup. Şi, precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra şi a cina împreună cu păcătoşii în casa lui Simon cel lepros, aşa binevoieşte a intra şi în casa smeritului, leprosului şi păcătosului meu suflet. Şi, precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit şi s-a atins de Tine, aşa Te milostiveşte şi de mine, păcătosul, care vin şi mă ating de Tine. Şi precum nu Te-ai scârbit de întinata şi necurata ei gură, ce Te-a sărutat, aşa nu Te scârbi nici de întinata şi mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate şi pângărite şi de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele Preasfântului Tău Trup şi al Scumpului Tău Sânge spre sfinţire şi spre luminare, spre însănătoşirea smeritului meu suflet şi trup, spre uşurarea greutăţii greşelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea şi mutarea răului şi vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău Har şi spre dobândirea Împărăţiei Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă şi ca nu cumva rămânând departe prea multă vreme de împărtăşirea Ta, să fiu prins de lupul cel înţelegător. Pentru aceasta mă rog Ţie, Cel ce singur eşti Sfânt, Stăpâne: sfinţeşte-mi sufletul şi trupul, mintea şi inima, rărunchii şi măruntaiele; înnoieşte-mă tot şi înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele şi sfinţenia Ta fă-o neştearsă

de la mine. Şi-mi fii mie ajutător şi folositor, îndreptând în pace viaţa mea şi învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinţii Tăi, pentru rugăciunile şi mijlocirile preacuratei Maicii Tale şi ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor Puteri, şi pentru ale tuturor Sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie. Amin.

Rugăciunea a treia a Sfântului Simeon Metafrastul

Doamne, Cel ce singur eşti curat şi fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele şi fecioreştile sângiuri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh şi cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veşnic, Hristoase Iisuse, înţelepciunea lui Dumnezeu, pacea şi puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău, patimile cele de viaţă făcătoare şi mântuitoare: Crucea, piroanele, suliţa, moartea, omoară-mi patimile cele trupeşti, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăţia iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gânduri bune şi risipeşte duhurile cele viclene. Cel ce cu învierea Ta cea de a treia zi şi de viaţă purtătoare ai ridicat pe strămoşul cel căzut, ridică-mă şi pe mine cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăinţă. Cel ce cu preaslăvită înălţarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat şi l-ai cinstit cu şederea de-a dreapta Tatălui, învredniceşte-mă prin împărtăşirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de a dreapta a celor mântuiţi. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfinţii Tăi ucenici, arată-mă şi pe mine a fi locaş al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăşi să judeci toată lumea întru dreptate, binevoieşte să Te întâmpin şi eu pe nor, pe Tine, Judecătorul şi Făcătorul meu, împreună cu toţi sfinţii Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc şi să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi bunul

şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra a Sfântului Simeon Metafrastul

Precum voi sta înaintea înfricoşătorului şi nefăţarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare şi dând răspuns de relele ce am făcut, aşa şi astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta şi înaintea înfricoşătorilor şi sfinţilor Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele şi fărădelegile, dându-le pe faţă şi vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea şi-mi iartă toate păcatele mele, vezi, că s-au înmulţit mai mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvârşit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Căci iată şi cu faptele am făcut desfrânare şi preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deşartă, înfierbântare la râs, beţie, lăcomie a pântecelui, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuţie, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, răpire, nedreptate, agonisire de ruşine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simţirile şi toate mădularele mi le-am întinat şi le-am stricat şi de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului. Şi ştiu, Doamne, că fărădelegile mele au covârşit capul meu, dar mulţimea îndurărilor Tale este neasemănată, şi mila bunătăţii Tale cea fără de răutate este nespusă şi nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, preaminunate Împărate, fără de răutate, Doamne, fă minunate milele Tale spre mine păcătosul; arată-mi puterea bunătăţii Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate şi mă primeşte pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primeşte-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul şi pe desfrânata. Primeşte-mă pe mine cel ce peste măsură Ţi-am greşit şi cu cuvântul

şi cu fapta şi cu pofta cea fără de cale şi cu gândul cel dobitocesc. Şi, precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, aşa mă primeşte şi pe mine, păcătosul; că mult am greşit şi m-am spurcat, şi am scârbit Duhul Tău cel Sfânt şi am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu fapta, cu cuvântul şi gândul, noaptea şi ziua, pe faţă şi într-ascuns, cu voie şi fără de voie.

Şi ştiu că vei pune înaintea mea păcatele mele în acelaşi chip în care le-am făcut, şi mă vei întreba de cele ce cu ştiinţă, fără de iertare, am greşit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine şi nici cu urgia Ta să mă pedepseşti. Miluieşte-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci şi zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ţie Unuia am greşit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înainte Ta. Că eu sunt adâncul păcatului şi nu sunt vrednic, nici în stare a căuta şi a privi înălţimea cerului, din pricina mulţimii păcatelor mele, celor fără de număr; că toate lucrurile rele şi închipuirile şi meşteşugirile diavoleşti, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările şi alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, şi înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruieşte iubirea Ta de oameni mulţimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor şi, după îndurările şi milele Tale, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate câte am greşit Ţie; că s-a umplut de multe rele sufletul meu şi nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi să nu-mi răsplăteşti mie după faptele mele,

ci întoarce-mă, sprijineşte-mă, izbăveşte sufletul meu de relele ce au crescut într-însul şi de agonisirile lui cele cumplite. Miluieşte-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulţit păcatul să prisosească harul Tău, şi să Te laud şi să Te slăvesc în toate zilele vieţii mele. Că tu eşti Dumnezeul celor ce se pocăiesc şi Mântuitorul celor ce greşesc şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea a Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un Bun şi Iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile mele cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, şi mă învredniceşte să mă împărtăşesc, fără de osândă, cu dumnezeieştile, preaslăvitele, preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăţire şi sfinţire şi spre dobândirea vieţii şi împărăţiei ce va să fie, spre zid şi ajutor, spre izgonirea celor potrivnici şi spre pierderea greşelilor mele celor multe; că Tu eşti Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Duhului Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şasea a Sfântului Vasile cel Mare

Ştiu, Doamne, că mă împărtăşesc cu nevrednicie cu Preacuratul Tău Trup şi cu Scump Sângele Tău, şi vinovat sunt, şi osândă mie însumi mănânc şi beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul şi Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: *„Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul"*. Deci, milostiveş-

te-Te, Doamne, şi nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Şi să-mi fie mie, Sfintele Tale Taine, spre tămăduire şi curăţire, spre luminare şi pază, spre mântuirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele şi a lucrării diavoleşti, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea şi dragostea cea către Tine, spre îndreptarea şi întărirea vieţii, spre înmulţirea faptei celei bune şi a desăvârşirii, spre plinirea poruncilor şi spre împărtăşirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viaţa de veci şi spre răspuns bine-primit la înfricoşătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a şaptea a Sfântului Simeon, Noul Teolog

Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primeşte-mi rugăciunea, Hristoase al meu, şi, neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obişnuinţele, nici neruşinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, şi mai vârtos mă şi învaţă ce mi se cuvine a face şi a grăi. Greşit-am mai mult decât desfrânata care, aflând unde sălăşluieşti, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos şi Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să ţin şi să sărut picioarele Tale, şi cu izvor de lacrimi, ca şi cu nişte mir de mult preţ, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curăţeşte-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greşelile şi îmi dă îndreptare. Ştii mulţimea răutăţilor mele, ştii şi bubele mele, şi rănile mele le vezi, dar şi credinţa mi-o ştii, voinţa mi-o vezi şi suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul şi Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârşite de mine le-au cunoscut ochii Tăi şi în

cartea Ta se află scrise şi cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este şi toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât, cu inima curată, cu gândul înfricoşat şi cu sufletul smerit să mă împărtăşesc cu Tainele Tale cele preacurate şi preasfinte, cu care se îndumnezeieşte şi se face viu tot cel ce mănâncă şi bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: *„Tot cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne şi Eu întru dânsul"*. Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului şi Dumnezeului meu, că cel ce se împărtăşeşte cu Darurile cele dumnezeieşti şi îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce eşti din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viaţă, suflarea mea, viaţa mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi şi cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greşelile mele şi să mă împărtăşesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viaţă şi fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleşug înşelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău şi înşelându-mă să mă depărteze şi de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta şi cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut şi pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, aşa mă primeşte şi pe mine, desfrânatul şi spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Ştiu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greşit Ţie, nici n-a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar şi aceasta ştiu, că mărimea greşelilor mele şi mulţimea păcatelor mele nu covârşesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc cu mila îndurării îi curăţeşti şi îi luminezi şi cu lumina îi uneşti, părtaşi dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; şi lucru străin de gândurile îngereşti şi omeneşti vorbeşti cu ei, de multe ori, ca şi cu nişte prieteni ai Tăi

adevăraţi. Acestea mă fac îndrăzneţ, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, şi, punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri faţă de noi, bucurându-mă şi cutremurându-mă, cu focul mă împărtăşesc; iarbă uscată fiind eu, şi - străină minune! - mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulţumitor şi cu mulţumitoare inimă, cu mulţumitoare mădulare ale sufletului şi ale trupului meu mă închin şi Te măresc şi Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat eşti binecuvântat, acum şi în veci. Amin.

Rugăciunea a opta a Sfântului Ioan Gură de Aur

Dumnezeule, slăbeşte, lasă, iartă-mi toate greşelile câte Ţi-am greşit Ţie, sau cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, toate mi le iartă ca un bun şi de oameni iubitor. Şi, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi Îngeri, ale sfintelor Puteri şi ale tuturor Sfinţilor, care Ţi-au bineplăcut Ţie din veac, binevoieşte ca fără osândă să primesc Sfântul şi Preacuratul Tău Trup şi Scumpul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curăţirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua a Sfântului Ioan Gură de Aur

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci, de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuieşti întru mine, îndrăznind, mă apropii. Porunceşte-mi, şi voi deschide uşile, pe care Tu însuţi le-ai zidit, şi intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră şi luminează cugetul meu cel întunecat. Şi cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit

la Tine cu lacrimi, nici pe vameşul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăţia Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toţi care au venit la Tine cu pocăinţă i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur eşti binecuvântat totdeauna, acum şi în vecii nesfârşiţi. Amin.

Rugăciunea a zecea a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbeşte, lasă, milostiveşte-Te şi-mi iartă mie păcătosului, netrebnicului şi nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile şi greşelile mele, toate câte am păcătuit faţă de Tine, din tinereţile mele până în ziua şi ceasul de acum, fie cu ştiinţă, fie din neştiinţă, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile şi cu toate simţurile mele. Şi, pentru rugăciunile Celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale preacuratei şi pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată şi ocrotitoare şi izbăvitoare a mea, învredniceşte-mă fără de osândă să mă împărtăşesc cu preacuratele, nemuritoarele, de viaţă făcătoarele şi înfricoşătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci, spre sfinţire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare şi spre sănătatea sufletului şi a trupului şi spre ştergerea şi pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor şi a deprinderilor mele celor rele, şi a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene şi întunecate. Că a Ta este împărăţia şi puterea, slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea a Sfântului Ioan Damaschin

Înaintea uşilor casei Tale stau şi de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameşul şi ai miluit pe cananeanca şi ai deschis tâlharului

uşile raiului, deschide-mi şi mie îndurările iubirii Tale de oameni şi mă primeşte pe mine, cel ce vin şi mă ating de Tine, ca pe desfrânata şi pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, prealesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primeşte ca şi pe dânsele şi-mi luminează simţirile cele sufleteşti, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile Celei ce fără de sămânţă Te-a născut pe Tine şi ale puterilor cereşti, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea a Sfântului Ioan Gură de Aur

Cred, Doamne, şi mărturisesc, că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuşi Preacurat Trupul Tău şi acesta este însuşi Scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ţie: miluieşte-mă şi-mi iartă greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, şi mă învredniceşte fără de osândă să mă împărtăşesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele şi spre viaţa de veci. Amin.

Deci, mergând să te împărtăşeşti, să zici în taină aceste stihuri ale Sfântului Simeon Metafrastul:

Iată mă apropii de Sfânta împărtăşire. Şi împărtăşindu-mă, Doamne, să nu mă arzi; că Tu eşti foc şi arzi pe cei nevrednici, ci, curăţeşte-mă de toată întinarea.

Apoi: Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi Taina Ta, nici sărutare îţi voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ţie: Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele cel îndumnezeitor, privind, te spăimântează,

omule, că foc este şi arde pe cei nevrednici.

Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeieşte şi mă hrăneşte, îmi îndumnezeieşte sufletul şi-mi hrăneşte minunat mintea.

Apoi aceste tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, şi m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde, cu focul cel fără de materie păcatele mele şi mă învredniceşte a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca, de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile sfinţilor Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădeşte, că nu este de nuntă, şi voi fi legat şi lepădat de îngeri. Ci, curăţeşte, Doamne, întinăciunea sufletului meu şi mă mântuieşte, ca un iubitor de oameni.

După aceea zi această rugăciune: Rugăciune

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că nu sunt vrednic, ci spre curăţirea şi sfinţirea sufletului şi a trupului şi spre arvunirea vieţii şi a împărăţiei ce va să fie. „Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu şi a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele".

Şi iarăşi: Cinei Tale celei de taină... Şi aşa, cu umilinţă, să mergem să ne împărtăşim.

Rugăciunile de mulţumire de după dumnezeiasca împărtăşire

După ce vei primi sfânta împărtăşire a făcătoarelor de viaţă Daruri, adu laudă şi mulţumire multă şi cu căldură roagă-te Domnului:

Slavă Ţie, Doamne! Slavă Ţie, Doamne! Slavă Ţie, Dumnezeului nostru!

Rugăciunea întâi a Sfântului Vasile cel Mare

Mulţumesc Ţie, Doamne Dumnezeul meu, că nu mai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaş a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulţumesc Ţie că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăşi cu preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit şi ai înviat şi ai dăruit nouă aceste înfricoşătoare şi de viată făcătoare Taine, spre binefacerea şi sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, dă să-mi fie şi mie acestea spre tămăduirea sufletului şi trupului, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteştilor mele puteri, spre credinţă neînfruntată, spre dragoste nefăţarnică, spre desăvârşirea înţelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har şi spre dobândirea Împărăţiei Tale. Ca, întru sfinţenia Ta, cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea şi să nu mai viez mie, ci Ţie, Stăpânului şi Binefăcătorului nostru. Şi aşa, ieşind dintru această viaţă întru nădejdea vieţii celei veşnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă şi dulceaţa cea fără de sfârşit a celor ce văd pururea frumuseţea cea nespusă a feţei Tale. Că Tu eşti dorirea cea adevărată şi veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor şi Făcătorul tuturor, mulţumesc Ţie pentru bunătăţile câte mi-ai dat mie şi pentru împărtăşirea cu preacuratele şi de viaţă făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ţie, Bunule şi Iubitorule de oameni, păzeşte-mă sub acoperământul Tău şi sub umbra aripilor Tale, şi-mi dăruieşte până la suflarea cea mai de pe urmă cu cuget curat şi cu vrednicie să mă împărtăşesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Că Tu eşti Pâinea vieţii, Izvorul sfinţirii, Dătătorul bunătăţilor şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădularelor mele şi întru toate încheieturile, în rărunchi şi în inimă, şi arde spinii tuturor păcatelor mele; curăţeşte-mi sufletul; sfinţeşte-mi gândurile şi oasele; numărul deplin al celor cinci simţiri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă şi mă apără şi mă păzeşte de tot lucrul şi cuvântul pierzător de suflet; curăţeşte-mă, spală-mă şi mă îndreptează; înţelepţeşte-mă şi mă luminează; arată-mă locaş numai al Duhului Tău şi să nu mai fiu sălaş păcatului, ci Ţie casă, prin primirea împărtăşaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toţi sfinţii, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înţelepţii Apostoli, şi cu aceştia şi pe Preacinstita şi Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primeşte-le, Milostive Hristoase al meu, şi pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu însuti eşti, Bunule, sfinţirea şi luminarea sufletelor noastre şi Ţie, după cuviinţă, ca unui Dumnezeu şi Stăpân, toţi slavă îţi înălţăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Chirii al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viaţa de veci, şi Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Şi să-mi fie mie Împărtăşania acesta spre bucurie, spre sănătate şi spre veselie. Şi la înfricoşătoarea şi a doua venire a Ta, învredniceşte-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Rugăciune a cincea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care eşti lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea şi bucuria mea, mulţumesc ţie că mai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaş Preacuratului Trup şi Scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înţelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce eşti Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluieşte-mă şi dă umilinţă şi zdrobire inimii mele şi smerenie gândurilor mele şi ridicare din robia cugetelor mele. Şi mă învredniceşte până la sfârşitul vieţii, fără de osândă să primesc sfinţirea preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Şi-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăinţă şi de mărturisire, ca să te laud şi să te măresc pe tine în toate zilele vieţii mele, că binecuvântată şi preamărită eşti în veci. Amin.

Apoi:

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru..., Preotul: Că a Ta este împărăţia..., Apoi, se zice troparul sfântului a cărui liturghie s-a

săvârşit în acea zi.

Dacă este Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur, se zice troparul, glasul al 8-lea: Troparul:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint, lumii a câştigat, înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Şi cu cuvintele tale învăţându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 6-lea:

În ceruri ai primit dumnezeiescul har şi cu buzele tale pe toţi îi înveţi să se închine unui Dumnezeu în Treime, Sfinte Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te lăudăm pe tine, că eşti învăţător, ca unul care arăţi cele dumnezeieşti.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare neînfruntată şi mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Dacă este Liturghia Sfântului Vasile cel Mare, se zice troparul, glasul 1:

În tot pământul s-a răspândit vestirea ta, că acela a primit cuvântul tău, prin care, cu dumnezeiască cuviinţă ai învăţat, firea celor în fiinţă ai arătat şi în obiceiurile oamenilor ai pus rânduială. Părinte cuvioase, preoţie împărătească, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nestricată, pecetluind-o cu dogmele tale, Sfinte Cuvioase Vasile, grăitorule de cele cereşti.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare neînfruntată... (vezi mai sus).

Iar dacă este Liturghia Darurilor mai înainte sfinţite (a Sfântului Grigorie Dialogul), se zice troparul, glasul al 4-lea:

Cel ce de sus, de la Dumnezeu, ai luat dumnezeiescul har, mărite Grigorie, şi, cu puterea Aceluia întărindu-te, de bunăvoie ai urmat Sfintei Evanghelii a lui Hristos, de la Care ai luat plata ostenelilor tale, întru tot fericite; pe Acela roagă-L să mântuiască suflete noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 3-lea:

Ca un începător te-ai arătat lui Hristos, începătorul păstorilor, şi părtaş călugărilor, Părinte Grigorie, povăţuindu-i către ceata cea cerească, de unde ai învăţat turma lui Hristos, poruncile Lui; şi acum te bucuri şi dănţuieşti în corturile cereşti.

Şi acum...

Ceea ce eşti ocrotitoare creştinilor, neînfruntată ... (vezi mai sus).

Doamne miluieşte (de 12 ori), Ceea ce eşti mai cinstită..., Slavă... Şi acum... şi otpustul.

SINAXAR

PESTE TOT ANUL

Se cuvine a şti că:

Praznicile sunt despărţite în: mari, de mijloc şi mici.

• Praznicele mari sunt:

Ale lui Hristos şi ale Născătoarei de Dumnezeu.
Ale Înaintemergătorului, două: Naşterea şi Tăierea.
Şi ale sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel.

Acestea au semn o cruce roşie înconjurată de două semicercuri (†)

• Praznicele de mijloc

Sunt ale Sfinţilor şi au semn o cruce roşie cu o jumătate de cerc †)

La praznicele mari şi de mijloc se face priveghere.

• Praznicele mici:

La cele ce au o cruce neagră † nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.

Cele ce au semnul acesta „X)" înseamnă că au Slavoslovie mare şi se face dezlegare la vin şi untdelemn.

Iar cele ce au semnul acesta „X" înseamnă că au slujba pe şase.

LUNA SEPTEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 12 ore şi noaptea 12.

1. † În ziua dintâi, începutul indictului[1], adică a anului nou bisericesc. Pomenirea cuviosului Părintelui nostru Simeon Stâlpnicul şi arhimandritul, şi a mamei lui Marta. Soborul în cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu cel de la Maisine. Sf. Mc. Aitala. Sfintele 40 femei Muceniţe şi Sf. Amun Diaconul, dascălul lor. Sf. Mc. Calista, Evod şi Ermoghen, fraţi buni. Pomenirea dreptului Isus, fiul lui Navi, şi aducerea aminte de Arderea cea Mare.

Troparul Indictului, glasul al 2-lea: **A toată făptura Ziditorule, cela ce vremile şi anii ai pus întru puterea ta, binecuvintează cununa anului bunătăţii tale, Doamne, păzind în pace pe binecredincioşii creştini şi ţara aceasta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, şi ne mântuieşte pe noi.**

---

[1] *Începutul indictului.* Indict (latin, indictio) este un period de 15 ani, al căruia anul întâi se numeşte indictul întâi, şi aşa mai departe şi ceilalţi până la al 15-lea, după ordinea lor. Terminându-se astfel evoluţia celor 15 ani, începe iarăşi un nou period, la care asemenea anul întâi se numeşte indictul întâi până la al 15-lea, după care iarăşi începe un alt period nou. Cum că indictul îşi are numele de la tributele extraordinare, destinate pentru plata soldaţilor (acest fel de tribute se numeau indictiones), despre aceasta nu există nici o îndoială. Mai greu este a răspunde la întrebarea: pentru ce periodul are 15 ani, precum şi de când s-au introdus pentru întâia oară indictele? Regula practică pentru a găsi al câtelea an al indictului este un an oarecare după Hristos, este următoarea: adaugă 3 la anul în chestiune şi apoi divide totul prin 15, şi dacă, afară de cât, nu mai rămâne nimic, anul indictului este 15, iar dacă rămâne un număr, acesta va fi anul indictului. Astfel ca să ştim al câtelea an al indictului este anul 1883, adăugăm 3, şi apoi suma de 1886 o împărţim prin 15, şi vom găsi că peste quantul 125 mai rămân 11; prin urmare anul 1883 este al 11-lea an al periodului indictului. Sunt 3 feluri de indicte: ind. Constantinopolitan, care începe de la 1 Septembrie; ind. Cesaresc sau Constantinian, începând de la 24 Septembrie; şi ind. Papal sau Roman, ce începe de la 1 Ianuarie. Biserica serbează această zi, pentru două cuvinte: întâi pentru că luna lui Septembrie se consideră ca începutul anului, şi de aceea Biserica mulţumind lui Dumnezeu pentru roadele de peste an, se roagă ca şi anul nou să fie roditor, şi al doilea se serbează aceasta ca începutul predicării Domnului, adică întru amintirea intrării lui Iisus în sinagogă, când deschizând cartea ce s-a dat, a citit locul din Profetul Isaia, unde se zice: Duhul Domnului peste mine... (Luc. IV, 16-18).

Condacul Indictului, glasul al 2-lea: **Cela ce locuieşti întru cei de sus, Hristoase împărate, făcătorul tuturor celor văzute şi celor nevăzute şi Ziditorule, Cela ce zilele şi nopţile, vremile şi anii ai făcut, binecuvintează acum cununa anului, fereşte şi păzeşte în pace pe binecredincioşii creştini şi oraşele şi poporul Tău, mult milostive.**

Troparul Cuviosului, glasul întâi: **Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinţilor celor mai dinainte, cuvioase; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite şi vieţii celor fără de trup, fiind în trup, Simeoane, Părintele nostru, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului, glasul al 2-lea: **Cele de sus căutând, şi cu cele de jos împreunându-te şi căruţă de foc stâlpul făcându-ţi, printr-însul împreună-vorbitor cu îngerii ai ajuns, cuvioase. Cu aceia împreună roagă-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.** - *Praznic şi dezlegare la vin şi untdelemn.*

2. Sf. Mc. Mamant şi Sf. Ier. Ioan Postitorul, Patriarhul Constantinopolului.

Troparul Mucenicului, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Mamant, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Mucenicului, glasul al 3-lea: **Cu toiagul care ţi s-a dat de la Dumnezeu, sfinte, păstoreşte pe poporul tău ia păşune aducătoare de viaţă. Iar fiarele cele nevăzute şi sălbatice sfărâmăle sub picioarele celor ce te laudă pe tine. Că toţi cei ce suntem în primejdii te avem pe tine, Mamant, părtinitor fierbinte.**

Troparul Cuviosului Ioan Postitorul, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei...** (caută la pg. 637).

3. Sf. Sfinţ. Mc. Antim episcopul Nicomidiei, şi Sf. Cuviosului Teoctist; Sf. Vasilisa; Sf. Aristion, episcopul Alexandriei.

Troparul sfinţitului Mucenic Amtim, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor...** (caută la pg. 715).

Condacul Sfinţitului Mucenic, glasul al 4-lea: **Între preoţi strălucind cu evlavia şi călătoria muceniciei săvârşind, slujbele idoleşti**

le-ai stins, ajutor făcându-te turmei tale, de Dumnezeu înţelepţite. Pentru aceasta pe tine şi cinstindu-te, cu taină strigăm ţie: Din nevoi mântuieşte-ne pe noi cu rugăciunile tale, Antime, părintele nostru.

Troparul Cuviosului, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale...** (caută la pg. 625).

4. Sf. Sfinţ. Mc. Vavila, episcopul Antiohiei, şi Sf. Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu; Sf. Vavila dascălul; Sf. Ermiona.

Troparul sfinţitului Mucenic, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor...** (caută la pg. 713).

Condacul sfinţitului Mucenic, glasul al 4-lea: **Mărirele credinţei în inima ta punându-le, ai păzit-o, Sfinţite Mucenice Vavila, netemându-te de chinuitori, sluga lui Hristos. Pentru acesta, păzeşte-ne pe noi.**

Troparul Proorocului, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului tău Moise, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Proorocului, glasul al 2-lea: **Ceata proorocilor împreună cu Moise şi cu Aaron, cu veselie se veseleşte astăzi, căci s-a plinit sfârşitul proorociei lor asupra noastră. Astăzi străluceşte Crucea, prin care ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule. Cu ale lor rugăciuni, miluieşte-ne pe noi.**

5. † Sf. Prooroc Zaharia, tatăl Sf. Ioan Botezătorul; Sf. Mc. Urban, Teodor, Medinon şi Avdeu episcopul.

Troparul Sf. Proroc Zaharia, glasul al 2-lea: **Cu haina preoţiei fiind îmbrăcat, înţelepte, după Legea lui Dumnezeu jertfă primită, după cuviinţa preoţiei, ai adus, Zaharia. Şi te-ai făcut luminător şi văzător al celor de taină, semnele darului întru tine purtând lămurit, preaînţelepte. Şi cu sabia ai fost omorât în Biserica lui Dumnezeu, proorocule al lui Hristos. Cu Înaintemergătorul, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sf. Proroc Zaharia, glasul al 3-lea: **Proorocule şi preotul Celui Preaînalt, Zaharia, părintele Înaintemergătorului, astăzi a pus înainte masa proorociei, pe credincioşi hrănind şi băutura dreptăţii amestecând pentru toţi. Pentru că s-a sfârşit ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.**

6. † Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose de Arhistrategul

Mihail; Sf. Mc. Eudoxie, Zinon, Romii şi Macarie.

Tropar, glasul al 4-lea: **Mai-mare Voievodule al oştilor cereşti, Mihaile, rugămu-te pe tine noi nevrednicii, ca să ne acoperi pe noi cu rugăciunile tale şi cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti. Păzeşte-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: Mântuieşte-ne din nevoi, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.**

Condacul Sf. Arhanghel Mihail, glasul al 2-lea: **Arhanghele al lui Dumnezeu, şi slujitorule al dumnezeieştii măriri; apărătorul oamenilor şi mai-marele celor fără de trup, cere pentru noi ce este de folos şi mare milă, Cel ce eşti voievod mai-mare al celor fără de trup.**

7. Înaintepraznuirea Naşterii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sf. Mc. Sozont; Sf. Ap. Evod şi Onisifor episcopul.

Troparul Înaintepraznuirii, glasul al 4-lea: **Din rădăcina lui Iesei şi din coapsele lui David, fiica lui Dumnezeu Maria se naşte nouă astăzi; că se bucură toate şi se înnoiesc cu bucurie. Împreună se bucură cerul şi pământul, o laudă pe dânsa moştenirile neamurilor; Ioachim se veseleşte şi Ana prăznuieşte, cântând: Cea stearpă naşte pe Născătoarea de Dumnezeu şi hrănitoarea vieţii noastre.**

Condacul Născătoarei, glasul al 3-lea: **Astăzi Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea Maria, cămara cea sfântă a cerescului Mire, se naşte din cea stearpă, cu sfatul lui Dumnezeu; căruţa Cuvântului lui Dumnezeu bine se împodobeşte; că pentru aceasta e şi numită mai înainte dumnezeiască uşă şi cu adevărat Maica Vieţii.**

Troparul Sf. Mucenic Sozont, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Sozont întru nevoinţa sa...** (caută la pg. 614).

Condacul Mucenicului, glasul al 2-lea: **Pe adevăratul şi de Dumnezeu purtătorul Mucenic, şi nevoitorul cel iscusit al dreptei credinţe, adunându-ne astăzi, cu mare glas să-l lăudăm, pe Sozont tăinuitorul darului, pe dătătorul de tămăduiri cel bogat. Că se roagă lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.**

8. (†) Naşterea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare şi pururi Fecioară Maria.

Praznic - Sărbătoare şi dezlegare la peşte.

După predania veche a Bisericii, Preacurata Fecioară s-a născut cu 16 sau 17

ani înaintea naşterii lui Hristos, din părinţi sterpi: Ioachim, care era din neamul împărătesc ai lui David, din seminţia lui Iuda, şi Ana, fiică a preotului Mathan şi a soţiei lui Maria, din familia preoţească a lui Levi.

Troparul Praznicului, glasul al 4-lea: **Naşterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru, şi dezlegând blestemul a dat binecuvântare, şi stricând moartea, ne-a dăruit nouă viaţă veşnică.**

Condacul Praznicului, glasul al 4-lea: **Ioachim şi Ana din defăimarea nenaşterii de fii, iar Adam şi Eva din stricăciunea morţii s-au izbăvit, Preacurată, prin sfântă Naşterea ta. Aceasta o prăznuieşte şi poporul tău, de vina greşelilor izbăvindu-se când strigă către tine: „Cea stearpă naşte pe Născătoarea de Dumnezeu şi hrănitoarea vieţii noastre".**

9. X - Sf. şi drepţii Dumnezeieşti Părinţi Ioachim şi Ana; Sf. Mc. Severian; Cuviosul Teofan Mărturisitorul.

Troparul praznicului şi al Sfinţilor, glasul al 2-lea: **Pomenirea drepţilor tăi, Doamne, prăznuind, pentru dânşii, rugămu-ne ţie, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul dumnezeieştilor Părinţi, glasul al 2-lea: **Veseleşte-te acum Ana, dezlegându-te de legăturile stârpiciunii, j şi hrăneşte pe cea Preacurată, chemând pe toţi să laude pe Acela, ce a dăruit din pântecele ei oamenilor pe singura Maică, ce nu ştie de bărbat.**

10. Închinarea Sfintei Cruci; Sf. femei Mc. Minodora, Mitrodora şi Nimfodora; Sf. Ap. Apelie, Luca şi Clement.

Troparul Sfintelor Muceniţe, glasul al 4-lea: **Valurile cele întreite ale chinurilor şi moarte amară, pentru viaţa cea veşnică aţi schimbat, Sfintelor Muceniţe trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fără de lege pe Treimea cea nezidită. Pentru aceea cu sabia fiind tăiate, urmaţi acum Mielului celui junghiat, şi vă rugaţi pentru cei ce cinstesc sfinţită pomenirea voastră.**

Condacul Sfintelor Muceniţe, glasul al 4-lea: **Chinuite fiind pentru Treime, aţi biruit pe vrăjmaşul cel mult meşteşugăreţ, fiind alcătuite ca nişte surori. Pentru aceea v-aţi sălăşluit împreună cu cele cinci fecioare în cămara cea cerească, biruitoarelor; şi împreună cu îngerii staţi înaintea împăratului tuturor, bucurându-vă neîncetat.**

11. Închinarea Sfintei Cruci; Sf. Cuv. Teodora cea din Alexandria şi Sf. Cuv. Eufrosin.

Troparul Sfintei, glasul al 8-lea: **Întru tine, maică, cu osârdie...** (caută la pg. 633).

Condacul Sfintei, glasul al 5-lea: **Trupul tău cu posturi topindu-ţi, cu neadormite rugăciuni pe Făcătorul ai rugat pentru păcatul tău, ca să iei iertare desăvârşită; şi ai luat iertare, calea pocăinţei arătând.**

12. Închinarea Sfintei Cruci; Sf. Mc. Autonom, Macedonie şi Teodul, Sf. Teodor, episcopul Alexandriei.

Slujba Sf. Mc. Autonom se cântă în ziua de 11, pentru că întru această zi se sfârşeşte Praznicul Naşterii Născătoarei de Dumnezeu.

Condacul Mucenicului, glasul al 2-lea: **Cele dumnezeieşti, înţelepte, cu curăţie în taină învăţându-le, jertfă primită te-ai făcut, de Dumnezeu fericite; că ai băut paharul lui Hristos, preamărite, luminătorule a toată lumea, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.**

Dezlegare la vin şi untdelemn.

13. †) Pomenirea înnoirii bisericii învierii lui Hristos Dumnezeului nostru; Înainte Prăznuirea înălţării Cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; Sf. Mc. Cornelie sutaşul, Lucian şi Leontie; Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop. - *Dezlegare la vin şi untdelemn.*

Troparul Înnoirii, glasul al 4-lea: **Precum ai arătat, Doamne, podoaba tăriei celei de sus şi celor de jos frumuseţea sfântului locaş al măririi Tale, pe care întăreşte-l în veacul veacului, primeşte şi rugăciunile noastre, ale celor care neîncetat se aduc ţie într-însul. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Cel ce eşti viaţa tuturor şi învierea.**

Condacul înnoirii, glasul al 4-lea: **Ca un cer mult-luminos s-a arătat Biserica, luminând pe toţi credincioşii, întru care stând, cântă: Această casă întăreşte-o, Doamne.**

Troparul Înainte-prăznuirii Sfintei Cruci, glasul al 2-lea: **Cu Crucea de viaţă făcătoare a bunătăţii tale, Doamne, pe care ne-ai dat-o nouă nevrednicilor spre mântuire, îmblânzeşte-Te, Stăpâne, şi mântuieşte pe poporul dreptcredincios şi ţara aceasta. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.**

Condacul Sfântului Mc. Cornelie, glasul al 4-lea: **Începătură sfântă, Biserica din păgâni te-a câştigat pe tine, cel ce ai luminat pe**

dânsa cu îmbunătăţitele tale fapte, sfinţitorule de Taine, de Dumnezeu înţelepţite Cornelie.

Troparul Cuv. Ioan de la Prislop, glasul 1: Iubitorule de nevoinţă şi râvnitorule întru cele sfinte, Cuvioase Părinte Ioane, părăsit-ai cele trecătoare şi ai ales cele veşnice; luat-ai jugul lui Hristos în Mănăstirea Prislop şi în peşteră pustnicească, împreună cu îngerii, L-ai slăvit pe Dumnezeu. Pentru aceasta, nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Condacul Cuv. Ioan de la Prislop, glasul al 4-lea: Jugul nevoinţelor pe umeri luându-l, lui Hristos ai urmat Cuvioase Ioane. În peşteră nevoindu-te, cu răceala pietrei te-ai împrietenit şi podoaba pustniciei ai dobândit. Pentru aceasta cu cântări te lăudăm zicând: Bucură-te, Preacuvioase Părinte Ioane, lauda Prislopului.

14. (†) Înălţarea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci.

Praznic şi post ori în ce zi s-ar întâmpla.

Troparul Înălţării Sfintei Cruci, glasul întâi: Mântuieşte Doamne poporul tău şi binecuvântează moştenirea ta, biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celor potrivnici dăruieşte şi cu Crucea ta păzeşte pe poporul tău.

Condac Înălţării Sfintei Cruci, glasul al 4-lea: Cel ce te-ai înălţat pe Cruce de bună voie, poporului tău celui nou, numit cu numele tău, îndurările tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celor potrivnici, având ajutorul tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

15. † Sf. Mare Mc. Nichita Romanul; Sf. Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; Sfântul Ierarh Iosif de la Partoş; Cuviosul Filotei preotul.

Troparul Sf. Mc. Nichita, glasul al 2-lea: Purtătorule de chinuri, biruind mai întâi năvălirile barbarilor cu puterea Crucii cea nebiruită, pe urmă ai surpat mândria demonilor, împotrivindu-te cu vitejia ta, înţelepte; şi biruind-o, Nichita, ai luat daruri vrednice de biruinţă. Slavă lui Hristos, Cel ce te-a întărit; slavă Celui ce te-a încununat; slavă Celui ce a mărit pururea cinstită pomenirea ta.

Condacul Sf. Mc. Nichita, glasul al 2-lea: Tăind tăria înşelăciunii cu împotrivirea ta, şi luând cununa biruinţei prin nevoinţa

ta, te veseleşti împreună cu îngerii, mărite Nichita, cel cu nume de biruinţă, împreună cu dânşii rugându-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Troparul Sf. Visarion, glasul al 8-lea: În răbdarea ta, ţi-ai agonisit plata ta, Părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulându-i. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Visarioane milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sf. Visarion, glasul al 8-lea: Din pruncie, primind de la Dumnezeu biruinţă asupra demonilor, preasfinţite părinte, şi făcându-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat acum la locaşurile cele cereşti. Pentru aceasta şi nouă celor ce ne aflăm jos, ni se cade a striga ţie: Bucură-te, Părinte Visarioane.

Troparul Sfântului Iosif cel Nou de la Partoş, glasul al 8-lea: Din tinereţe cu totul te-ai supus Domnului, cu rugăciunile şi cu ostenelile şi cu postul. Pentru aceasta, văzând Dumnezeu nevoinţele tale, arhiereu şi păstor Bisericii Sale tea rânduit; şi după moarte în cetele sfinţilor tea sălăşluit; Sfinte Părinte Iosif roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască iertare de greşeli nouă, celor ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşim sfântă pomenirea ta.

Condacul Sfântului Iosif cel Nou de la Partoş, glasul al 8-lea: Apărător nebiruit, ca cel ce prin tine din nevoi sa mântuit, te are pământul Banatului, Sfinte Iosif. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu apără-l pe el de toată nevoia, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Iosif, făcătorule de minuni.

16. X - Sfintele şi a tot lăudatele mari Mc. Eufimia şi Meletina.

Troparul Sfintei Mc. Eufimia, glasul al 4-lea: Foarte mult ai vestit pe cei dreptmăritori, şi ai ruşinat pe cei rău credincioşi, Eufimia preafrumoasă fecioară a lui Hristos, întărind cele ce Părinţii bine au dogmatizat la al patrulea Sobor. Muceniţă preamărită, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condac Sfintei Mc. Eufimia, glasul al 2-lea: Nevoinţe în chinuri, nevoinţe pentru credinţă cu avânt ai suferit pentru Hristos, mirele tău. Acestuia şi acum roagă-te, să se surpe trufia vrăjmaşilor sub picioarele dreptcredincioşilor, ca şi atunci eresurile prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, ceea ce ai primit hotărârea credinţei

de la cei şase sute şi treizeci de Dumnezeu purtători Părinţi şi o păstrezi, prealăudată.

17. Sfânta Mc. Sofia şi cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapi şi Elpida; Sfânta Agatoclia şi Teodota.

Troparul Sfintelor Muceniţe, glasul al 4-lea: **Mieluşele cuvântătoare, prin chinuire v-aţi adus Mielului şi Păstorului, săvârşind călătoria cea către Hristos şi credinţa păzind; drept aceea, cu suflete vesele săvârşind astăzi, minunatelor, sfântă pomenirea voastră, pe Hristos îl slăvim.**

Condacul Sfintelor Muceniţe, glasul 1: **Sfinţitele ramuri ale cinstitei Sofia: Pistis, Elpis şi Agapi, cu darul au arătat că înţelepciunea elinilor este nebunie. Şi prin chinuri arătându-se biruitoare, s-au încununat cu cunună nepieritoare, de la Stăpânul tuturor, Hristos.**

18. Cuv. Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniţă Ariadna.

Troparul Cuviosului Ierarh Eumenie, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Eumenie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Ierarh Eumenie, glasul al 2-lea: **Luminându-te cu dumnezeiască lumină, preafericite, ne luminezi pe noi cei ce cu dragoste lăudăm cinstită şi sfântă mutarea ta, Părinte Ierarhe Eumenie, căci neîncetat te rogi pentru noi toţi.**

19. Sf. Mc. Trofim, Savatie şi Dorimedont.

Troparul Sfinţilor, glasul al 8-lea: **Dumnezeu, cel lăudat în Treime, a preamărit pe treimea mucenicilor; pe Trofim, pe Savatie şi pe Dorimedont; căci întru Dânsul crezând, au surpat pe vrăjmaşul. Prin rugăciuni-le lor, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.**

Condacul Sfinţilor, glasul al 8-lea: **Ca unul ce eşti întărire nevoitorilor şi reazim al dreptei credinţe, Biserica cinsteşte şi laudă nevoinţa ta luminată, pururea pomenite, pătimitorule, viteazule mărite Trofim. împreună cu cei ce s-au nevoit cu tine, fericite, cere milostivire celor ce te laudă pe tine, ca unul ce eşti nebiruit.**

20. X - Sf. M. Mc. Evstatie şi soţia sa Teopista şi cu cei doi fii ai lor: Agapie şi Teopist; Sfinţii Mărturisitori Ipatie episcopul şi Andrei preotul.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Eustatie, glasul al 2-lea: **Aievea râvnind patimilor lui Hristos şi cu credinţă bând paharul Lui, te-ai făcut părtaş şi împreună moştean măririi Lui, Eustatie, de la însuşi Dumnezeul tuturor, luând dintru înălţime dumnezeiască iertare.**

21. Sf. Apostol Codrat din Magnesia, şi Sf. Prooroc Iona.

† Pomenirea celui între sfinţi Părintelui nostru Dimitrie, mitropolitul Rostovului.

Întru această zi se sfârşeşte praznicul înălţării cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci şi se cântă toate ale praznicului; iar slujba Apostolului se cântă la 22 septembrie.

22. Sf. Sfinţ. Mc. Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac şi Martin. Sfântul ierarh Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi.

Troparul Sfântului Apostol Codrat, glasul al 8-lea: **Apostole Sfinte, Codrat, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Codrat, glasul al 8-lea: **Ca pe un ierarh cinstit şi nevoitor prea tare, lumea îţi aduce Ţie, Doamne, rugător, pe dumnezeiescul Apostol Codrat, şi cu cântări laudă cinstita lui pomenire, cerând totdeauna ca să se dăruiască iertare de greşeli celor ce cântă, Aliluia.**

Troparul Sfinţitului Mucenic Foca, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Foca, glasul al 2-lea: **Ca pe un soare înţelegător al Bisericii de Dumnezeu luminat, şi purtător de lumină tea pus pe tine Stăpânul cel preaînalt, mucenice, ca să luminezi**

mulţimea credincioşilor. Că vieţuirea şi nevoinţele tale le-a primit ca un mir cu bună mireasmă, cel ce singur este mult-Milostiv.

Troparul Sfântului Ierarh Mucenic Teodosie, glasul 1: Arătatu-te-ai, Ierarhe Teodosie, sfeşnic pururea luminos şi mare apărător al Bisericii lui Hristos. Strălucit-ai prin slujire şi mucenicie, ca o jertfă preacurată aducându-te Stăpânului tuturor; slăvim pomenirea ta, rugând pe Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Mucenic Teodosie, glasul al 8-lea: Glasul cuvântului vieţii a răsunat în Biserica lui Hristos, căci Păstorul ei s-a arătat bun chivernisitor al Tainelor lui Dumnezeu. Drept aceea, soborul arhiereilor şi cetele călugărilor cântă într-un glas: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, mucenice nebiruit al lui Hristos!

Troparul Sfântului Ierarh Dimitrie al Rostovului, glasul al 8-lea: Al dreptei credinţe învăţătorule, şi al dezbinării dezrădăcinătorule, al Rusiei vindecătorule şi către Dumnezeu noule rugător, cu sceptrurile tale pe toţi i-ai înţelepţit, alăută duhovnicească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Dimitrie al Rostovului, glasul al 8-lea: Pe steaua Rusiei, care de la Kiev a răsărit, şi prin cetatea nouă cea despre miazănoapte, la Rostov a ajuns, şi toată partea aceea, cu învăţăturile şi cu minunile o a luminat, să fericim pe Dimitrie învăţătorul cel cu cuvinte de aur, că acela a scris tuturor toate cele spre îndreptare, ca pe toţi săi dobândească lui Hristos, ca şi Pavel, şi să mântuiască, prin dreapta credinţă, sufletele noastre.

23. †) Zămislirea Sf. Prooroc înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan. Cuv. Xantipa şi Polixenia şi muceniţa Raida.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul praznicului, glasul al 4-lea: Ceea ce mai înainte erai stearpă neroditoare, veseleşte-te; că iată ai zămislit pe sfeşnicul soarelui, Cel ce va să lumineze toată lumea care pătimea cu nevederea. Dănţuieşte, Zaharia, cu îndrăzneală strigând: Prooroc Celui cel Preaînalt este cel ce va să se nască.

Condacul praznicului, glasul întâi: Se veseleşte luminat marele Zaharia, cu Elisabeta, soţia sa, cea întru tot mărită, după vrednicie

zămislind pe Ioan, Înaintemergătorul, pe care Arhanghelul l-a binevestit, bucurându-se. Iar noi oamenii, după vrednică datorie, îl cinstim, ca pe un tăinuitor al darului.

24. † Sfânta întâia Muceniţă şi întocmai cu Apostolii Tecla; Cuviosul Coprie.

Troparul Sfintei Muceniţe Tecla, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua ta, Iisuse, Tecla, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţe Tecla, glasul al 6-lea: **Cu frumuseţea fecioriei ai strălucit, cu cununa muceniciei te-ai împodobit, şi apostolie ţi sa încredinţat, fecioară, ca unei mărite; şi văpaia focului ai prefăcut-o în rouă, iar prin rugăciunea ta furia taurului ai înfrânt-o, ca ceea ce eşti întâia nevoitoare.**

25. Cuv. Maica noastră Eufrosina.

Troparul Cuvioasei Eufrosina, glasul al 8-lea: **Întru tine, maică, cu osârdie...** (caută la pg. 633).

Condacul Cuvioasei Eufrosina, glasul al 2-lea: **Dorind să câştigi viaţa cea de sus, desfătarea cea de jos ai părăsit-o de tot, şi te-ai amestecat între bărbaţi, preafrumoasă Eufrosina, ceea ce pentru mirele tău Hristos ai defăimat pe logodnicul cel vremelnic.**

26. †) Mutarea Sf. Ap. şi Ev. Ioan de Dumnezeu cuvântătorul.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul, glasul al 2-lea: **Apostole iubite al lui Hristos Dumnezeu, grăbeşte de izbăveşte pe poporul cel fără de răspuns, că te primeşte, când cazi către Dânsul Cel ce te-a primit când te-ai rezemat pe pieptu-I; pe care roagă-L, de Dumnezeu cuvântătorule, ca norul păgânilor cel pus asupra noastră să-l risipească, cerându-ne nouă pace şi mare milă.**

Condacul, glasul al 2-lea: **Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că verşi minuni, şi izvorăşti tămăduiri, şi te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu şi prieten**

al lui Hristos.

27. Sf. Mc. Calistrat şi cei împreună cu dânsul 49 de Mucenici; Sfânta Muceniţă Epiharia; Sfinţii Apostoli Marcu, Aristarh şi Zinon; Sfântul Ierarh Antim Ivireanu.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne,...** (caută la pg. 622).

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Toată osteneala voastră săvârşind astăzi Biserica, sfinţilor, vă laudă în taină pe voi, ca pe cei ce aţi pătimit pentru dânsa, dumnezeieştilor mucenici, bunilor biruitori preaînţelepţi.**

Un alt Condac al Sfântului Mucenic Calistrat, glasul al 4-lea: **Ca o stea foarte mare ai strălucit în lume, întinzând razele nevoinţelor tale şi ale minunilor tale, luminând pe toţi cei ce cântă: Bucură-te, Calistrate, lauda mucenicilor.**

Troparul Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, glasul al 3-lea: **Sfinte Părinte Ierarhe Antim, cu vrednicie ai rânduit păstori şi învăţători turmei tale şi cu înţelepciune dumnezeiască ai revărsat râurile sfintelor tale cuvinte. Viaţa ai pus-o pentru păstoriţii tăi şi cununa muceniciei ai dobândit de la Hristos, Dumnezeu, pe care roagă-L, Sfinte Părinte ierarhe Antim, să dăruiască pace şi mare milă celor ce săvârşesc sfântă pomenirea ta.**

Condacul Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, glasul al 3-lea: **Învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu, Părinte ierarhe Antim, lauda arhiereilor ţării Româneşti, podoaba cărturarilor şi dulce grăitor al înţelepciunii dumnezeieşti în graiul românesc te-ai arătat. Lupta cea bună luptând şi dreapta credinţă mărturisind, cu haină mucenicească, preafrumos te-ai împodobit şi împărăţia lui Hristos ai dobândit. Pentru aceasta împreună cântăm zicând: Bucură-te, Sfinte Preafericite Părinte Antim.**

28. † Cuv. Părintele nostru Hariton Mărturisitorul; Sfântul Prooroc Varuh; Sfântul Mucenic Pimen. - *Dezlegare la vin şi untdelemn.*

Troparul Cuviosului Hariton Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Hariton, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască**

sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Hariton Mărturisitorul, glasul al 2-lea: **Pe nevoitorul dreptei credinţe şi pe râvnitorul adevărului, astăzi toţi credincioşii cu cântări şi cu laude sal mărim: pe Hariton, păstorul şi dascălul şi luminătorul cel preacuvios al lumii. Căci se roagă Domnului pentru noi toţi.**

29. X - Cuv. Părintele nostru Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniţă Gudelia; Sfinţii Mucenici: Dada, Govdela şi Cosdoas.

Troparul Cuviosului Chiriac, glasul 1: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Chiriac, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.**

Condacul Cuviosului Chiriac, glasul al 8-lea: **Ca pe un tare luptător şi apărător, pururea cinstindu-te pe tine sfinţita Lavră, pururea prăznuieşte pomenirea ta cea de peste an. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, păzeşte ne pe noi de vrăjmaşii care vin asupră-ne, ca să-ţi cântăm; Bucură-te, Părinte, de trei ori fericite.**

Alt Condac al Cuviosului Chiriac, glasul al 4-lea: **Nevoinţa şi vieţuire de înfrânare ai avut tu, Cuvioase Chiriac, făcătorule de minuni. Roagă-te pentru noi, cei ce cu credinţă săvârşim pomenirea ta.**

30. X - Sf. sfinţit Mc. Grigorie, episcop al Armeniei celei mari; Muceniţele Ripsimia, Gaiani şi cele împreună cu ele.

Troparul Sfinţitului Mucenic Grigorie Luminătorul, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele? înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Grigorie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Grigorie Luminătorul, glasul al 6-lea: **Pe cel mărit şi ierarh, ca pe un nevoitor al adevărului, astăzi să-l lăudăm toţi cu cântări şi cu imne de laude; pe păstorul şi învăţătorul cel priveghelnic, pe Grigore luminătorul a toată lumea, căci se roagă lui Hristos să ne mântuim noi.**

LUNA OCTOMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 11 ore şi noaptea 13.

1. (†) Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria. Sf. Apostol Anania, unul din cei şaptezeci, şi Cuv. Părintele nostru Romano cântăreţul.

Troparul Sfântului Acoperământ, glasul al 4-lea: **Astăzi poporul cel binecredincios, luminat prăznuim. Umbriţi fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, şi căutând către preacinstită icoana ta, cu umilinţă strigăm: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău omofor şi ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Acoperământ, glasul întâi: **Fecioara astăzi înainte stând în Biserică, şi cu cetele sfinţilor, nevăzut se roagă lui Dumnezeu. îngerii cu ierarhii se închină şi apostolii cu proorocii dănţuiesc; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.**

Troparul Sfântului Apostol Anania, glasul al 3-lea: **Apostole Sfinte Anania, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Anania, glasul al 2-lea: **Cel ce întru rugăciuni eşti prea cald folositor, şi celor ce cer, prea grabnic ascultător, primeşte rugăciunea noastră Anania, şi te roagă lui Hristos să ne miluiască pe noi, cel ce unul este întru sfinţi preamărit.**

Troparul Cuviosului Roman, glasul al 8-lea: **Întru tine, părinte, cu osârdie...**(caută la pg. 640).

Condacul Cuviosului Roman, glasul al 8-lea: **Cu Dumnezeieştile fapte bune ale Duhului, din tinereţe înfrumuseţându-te, Romane preaînţelepte, cinstitei Biserici a lui Hristos înfrumuseţător ai fost; căci cu cântări frumoase o ai înfrumuseţat, fericite. Pentru aceasta te rugăm: Dăruieşte celor ce doresc dumnezeieştele tale daruri, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Părinte preafericite, podoaba Bisericii.**

2. X - Sf. Sfinţit Mc. Ciprian şi Sf. Muceniţă Iustina fecioara; Cuviosul Teofil Mărturisitorul.

Pomenirea sfântului, fericitului Andrei cel nebun pentru Hristos.

Troparul Sfinţitului Mucenic Ciprian, glasul al 4-lea: **Ci părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Ciprian şi Iustina, glasul 1: **De la meşteşugul vrăjitoresc întorcându-te, de Dumnezeu înţelepţite, la dumnezeiasca cunoştinţă, doctor prea înţelept te-ai arătat lumii, dăruind tămăduiri celor ce te cinstesc pe tine, Cipriane cu Iustina, cu care roagă-te, Iubitorului de oameni, Stăpânului, să mântuiască sufletele noastre.**

Alt Condac al Sfinţitului Mucenic Ciprian, glasul al 8-lea: **Ca pe un ierarh cinstit, şi ca pe un nevoitor prea tare, lumea după vrednicie te cinsteşte, Cipriane pururea pomenite, şi cu cântări măreşte sfântă pomenirea ta; cerând totdeauna, să dăruiască prin tine iertare de greşeli, celor ce cântă: Aliluia.**

3. X - Sf. Sfinţit Mc. Dionisie Areopagitul; Dionisie, Elefterie şi Rustic; Preacuviosul Părinte Ioan Hozevitul, episcopul Cezareii.

Troparul Sfinţitului Mucenic Dionisie, glasul al 4-lea: **Bunătate învăţându-te şi îmbărbătându-te întru toate, îmbrăcându-te cuviincios cu bun cuget, ai scos din vasul alegerii cele negrăite; şi credinţa păzind, calea întocmai ai săvârşit, Sfinţite Mucenice Dionisie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Dionisie, glasul al 8-lea: **Prin uşile cerului trecând cu Duhul, ca un ucenic al apostolului celui ce a ajuns până la al treilea cer, Dionisie, te-ai îmbogăţit cu toată cunoştinţa celor negrăite şi ai luminat pe cei ce şedeau mai înainte în întunericul necunoştinţei. Pentru aceasta strigăm: Bucură-te, Părinte a toată lumea.**

4. Sf. Părintele nostru Ierotei, episcopul Atenei; Sfinţii Mucenici: Audact, Domnina şi Calistena.

Troparul Sfinţitului Mucenic Ierotei, glasul al 4-lea: **Bunătate învăţându-te şi îmbărbătându-te întru toate, îmbrăcându-te cuviincios cu bun cuget, ai scos din vasul alegerii cele negrăite; şi credinţa păzind, calea întocmai ai săvârşit, Sfinţite Mucenice Ierotei:**

Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinţitului Mucenic Ierotei, glasul al 8-lea: **Pe tine ierarhul Atenienilor te lăudăm, ca cei ce neam învăţat prin tine cele minunate şi negrăite; că te-ai arătat cântăreţ de Dumnezeu insuflat. Roagă-te dar, preafericite Ierotee, să ne curăţim de toate greşelile, ca să strigăm: Bucură-te, părinte, de Dumnezeu înţelepţite.**

Alt condac al Sfinţitului Mucenic Ierotei, glasul al 4-lea: **Ca un stâlp neclătinat, Ierotee, nu te-ai temut de îngrozirile vrăjmaşilor, ci ai surpat temeiul înşelăciunii, întărindu-te ca pe o piatră cinstită, părinte. Pentru aceasta ca pe un biruitor, Stăpânul te încununează cu dreapta cea dumnezeiască şi începătoare de viaţă; pe care roagă-L pentru noi toţi.**

Întru această zi, aflarea cinstitelor moaşte a celor întru sfinţi, părinţilor noştri Gurie, întâiul Arhiepiscop al Cazanului şi a lui Varsanufie Episcopul Tverului.

5. Sfânta Muceniţă Haritina şi Mamelta.

Troparul Sfintei Muceniţe Haritina, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Haritina...**(caută la pg. 640).

Condacul Sfintei Muceniţe Haritina, glasul al 2-lea: **Întărindu-te la minte, Haritina, ţi-ai întărit sufletul cu credinţă; biruind pe vrăjmaşi aievea i-ai ruşinat, stând înaintea lui Hristos întru tot fericită; şi acum purtând haină din sângele tău, şi cu îngerii bucurându-te, roagă-te pentru noi, purtătoare de chinuri.**

Şi a sfinţilor trei ierarhi: Petru, Alexie şi Iona, Mitropoliţii Moscovei şi a toată Rusia, făcătorilor de minuni.

6. X) Sf. Apostol Toma; Sfânta Muceniţă Erotiida.

Troparul Sfântului Apostol Toma, glasul al 3-lea: **Apostole Sfinte, Toma, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Toma, glasul al 4-lea: **De darul înţelepciunii plin fiind Apostolul lui Hristos, şi adevărată slugă întru pocăinţă, a grăit: Tu eşti Dumnezeul meu şi Domnul.**

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

7. Sf. Mc. Serghie şi Vah; Sfinţii Polihronie, Iulian prezbiterul şi Chesarie diaconul.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au**

învins; zdrobit au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinţilor Mucenici Serghie şi Vah, glasul al 3-lea: **Pe vitejii mucenici şi fraţi, cu credinţă adunându-ne să-i încununăm întru sfinţite bune laude, pe Serghie al Treimii tarele ostaş, şi pe Vah, cel răbdător în munci şi care a mărturisit pe Hristos, mai marele nevoitorilor şi făcătorul tuturor.**

Alt condac, glasul al 2-lea: **Mintea asupra vrăjmaşilor bărbăteşte v-aţi întrarmat, surpând toată înşelăciunea lor; şi biruinţă de sus luând, mucenici prea lăudaţi, cu un cuget strigaţi: Bine şi frumos este a fi împreună cu Hristos.**

8. Cuv. Maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia.

Troparul Cuvioasei Pelaghia, glasul al 8-lea: **Întru tine, maică, cu osârdie...** (caută la pg. 633).

Condac, glasul al 2-lea: **Trupul tău cu posturi topindu-ţi, cu rugăciuni neadormite pe Ziditorul ai rugat, ca să iei iertare desăvârşită pentru faptele tale; şi ai şi luat cu adevărat, cuvioasă, alergând pe calea pocăinţei.**

9. X) Sf. Ap. Iacov al lui Alfeu; Cuv. Andronic şi Atanasia soţia lui. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 3-lea: **Apostole Sfinte Iacove, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Apostolului, glasul al 4-lea: **Cel ce vânător păgânilor prea minunat s-a arătat şi între ucenici prea cinstit, şi cu Apostolii împreună-locuitor, Iacov, lumii bogăţie de tămăduiri izvorăşte şi apără de primejdii pe cei ce-I laudă. Pentru aceasta cu un glas strigăm către dânsul: Mântuieşte pe toţi cu rugăciunile tale, Apostole.**

Troparul Cuviosului Andronic, glasul 1: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Andronic, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.**

Condacul Cuviosului Andronic, glasul al 6-lea: **De la înţelep-**

ciunea cea atotlucrătoare îmbrăcându-te, întru puterea darului pe păgâni la Dumnezeu i-ai adus, şi capiştile idoleşti ai sfărâmat, şi bătăi în multe feluri ai răbdat cu suflet preacuvios, şi ai strigat, preamărite: Hristos este cel ce a venit să mântuiască neamul omenesc.

10. Sf. Mc. Evlampie şi Evlampia sora lui, şi Teofil Mărturisitorul.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne,...** (caută la pg. 629).

Condacul Sfinţilor Mucenici Evlampie şi Evlampia, glasul al 3-lea: **Pe vitejii mucenici şi fraţi după trup, pe înţeleptul Evlampie şi pe Evampia săi cinstim, că aceştia uneltirile tiranilor le-au ruşinat, cu puterea Celui ce Sa răstignit; pentru aceasta s-au arătat mucenicilor mărire, împreună şi laudă.**

11. Sfântul Apostol Filip, unul din cei şapte diaconi; Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceii; Sfintele Muceniţe Zenaida şi Filonila.

Troparul Sfântului Apostol Filip, glasul al 3-lea: **Apostole Sfinte Filipe, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Filip, glasul al 4-lea: **Luminat fiind cu Preasfântul Duh, plinirile pământului le luminezi cu învăţăturile tale şi cu strălucirile minunilor, de sfinţenie tăinuitorule, apostole Filipe.**

Alt Condac al Sfântului Apostol Filip, glasul al 4-lea: **Următor făcându-te învăţătorului tău, Apostole, pentru Dânsul cu credinţă ai slujit la trebile sfinţilor săi. Pentru aceea toţi credincioşii te fericim.**

Troparul Cuviosului Mărturisitor Teofan, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Teofan înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Teofan Mărturisitorul, glasul 1: **Frumos e rodul buzelor tale, părinte, iar viaţa dulce ca fagurele de miere sa arătat, fericite, Bisericii lui Hristos; că de tine s-au temut şi mulţi-**

mile demonilor şi s-au ruşinat bârfitoarele limbi ale ereticilor, de tine cel ce credinţa ai păzit.

†) Duminică, după 11 ale acestei luni, cântăm slujba Sfinţilor Părinţi cari au fost la al VII-lea Sobor ce s-a ţinut la Niceea (787).

Troparul Sfinţilor Părinţi de la Sinodul VII, glasul al 8-lea: **Preamărit eşti, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce luminători pe pământ pe părinţii noştri i-ai întemeiat şi printr-înşii la adevărata credinţă pe noi pe toţi ne-ai îndreptat, mult îndurate, mărire Ţie.**

Condacul Sfinţilor Părinţi de la Sinodul VII, glasul al 6-lea: **Fiul, Cel ce din Tatăl a strălucit în chip negrăit, din Fecioară sa născut îndoit în fire; pe Care văzându-L, nu ne lepădăm de închipuirea chipului; ci aceasta cu bună credinţă însemnând-o, o cinstim cu credinţă. Pentru aceasta ţinând Biserica credinţa cea adevărată, sărută icoana înomenirii lui Hristos.**

12. Sfinţii Mucenici Prov, Tarah şi Andronic. Preacuviosul Părintele nostru Cosma, făcătorul de cântări, episcopul Maiumei.

Troparul Sfinţilor Mucenici Prov, Tarah şi Andronic, glasul al 4-lea: **De isprăvile Sfinţilor Mucenici puterile îngereşti prea s-au minunat; că fiind în trup muritor, pe vrăjmaşul cel fără de trup cu puterea crucii nevoindu-se tare, l-au biruit nevăzut. Şi acum se roagă Domnului, să se miluiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Prov, Tarah şi Andronic, glasul al 6-lea: **A Treimii mărire arătându-ne nouă, vitejii ostaşi ai lui Hristos, dumnezeieştii mucenici, împreună cu Tarah, Prov şi Andronic, au înfruntat toată necredinţa tiranilor, nevoindu-se vitejeşte pentru credinţă.**

Troparul Cuviosului Cosma, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Cosma, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Cosma, glasul al 8-lea: **Împodobit fiind cu fapte, Cosma de Dumnezeu insuflate, Bisericii lui Hristos ai fost înfrumuseţare, cu cântări împodobind-o, fericite. Roagă-te dar către Domnul, ca să ne izbăvim noi de toate cursele luptătorului, cei ce îţi strigă ţie: Bucură-te, părinte, de trei ori fericite.**

13. Sfinţii Mucenici Carp, Papii, Agatodor, Agatonica, Florentie, Dioscor, Veniamin diaconul şi Antigon.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne,...**(caută la pg. 629).

Condacul Sfinţilor Mucenici Carp şi Papii, glasul al 4-lea: **Ca o vistierie de mult preţ şi izvor ce izvorăşte ape de tămăduiri, a dat Stăpânul moaştele voastre celor de pe pământ, care şterg neputinţele patimilor cele de multe feluri, şi dau neîncetat dar sufletelor. Pentru aceasta, Cârpe şi Papile, cu un glas, cu dragoste săvârşim pomenirea voastră.**

14. †) Cuv. Maica noastră Parascheva (ale cărei Sf. Moaşte se află în Catedrala Sf. Mitropolii a Moldovei şi Sucevei, în Iaşi). Sfinţii Mucenici: Nazarie, Ghervasie, Protasie, Chelsie, Silvan şi Petru Avselemul.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Cuvioasei Maicii noastră Parascheva, glasul al 8-lea: **Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând Crucea, ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Parascheva, duhul tău.**

Condacul Cuvioasei, glasul al 3-lea: **Pe sfânta folositoare a celor ce sunt întru nevoi, toţi cu bună credinţă să o lăudăm, pe prea cinstita Parascheva; că aceasta viaţa cea pieritoare lăsându-o, cea nestricăcioasă o a luat în veci. Pentru aceasta slavă a aflat şi daruri de minuni cu porunca lui Dumnezeu.**

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne,...**(caută la pg. 629).

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul 1: **Mărirea cea împătrit numărată a mucenicilor lui Hristos, să o lăudăm credincioşilor cu laude de cântări; pe Nazarie, Protasie, pe Ghervasie şi Chelsie, că aceştia s-au nevoit până la tăiere şi moarte, aceştia luând cununa nestricăciunii, se roagă să ne mântuim noi.**

Tot întru această zi cuviosul părintele nostru Nicolai Sviatoşa, domnul Cernigovului.

15. Sfinţitul Cuvios şi Mucenic Luchian, preotul Antiohiei; Cuvioşii Savin episcopul şi Vărs, episcopul Edesei.

Troparul Sfinţitului Mucenic Luchian, glasul al 4-lea: **Ci părtaş**

obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Luchian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinţitului Mucenic Luchian, glasul al 2-lea: **Pe cel ce a strălucit mai întâi întru pustnicie şi apoi sa luminat prin chinuri, toţi să-l cinstim pe Luchian cu cântări întru mărire, ca pe un luminător prea luminos, care nu încetează a se ruga pentru noi toţi.**

Tot în această zi pomenirea Preacuviosul, părintele nostru Eutimie cel nou.

16. Sfântul Mucenic Longhin sutaşul; Cuviosul Mal.

Troparul Sfântului Mucenic Longhin, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Longhin, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Longhin, glasul al 4-lea: **Veselindu-se sa bucurat Biserica astăzi, întru cinstită pomenirea răbdătorului de patimi Longhin, cântând: Tu eşti puterea mea, Hristoase, şi întărirea.**

17. Sfântul Prooroc Osia; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

Troparul Sfântului Prooroc Osie, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău Osie, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Troparul Cuviosului Mucenic Andrei Criteanul, glasul al 4-lea: **Pustniceşte mai înainte pedepsindu-te în munte, taberele vrăjmaşilor cele trupeşti cu toată arma crucii le-ai pierdut, întru tot fericite. Şi iarăşi spre chinuire bărbăteşte te-ai întrarmat, ucigând pe Copronim cu sabia credinţei şi pentru amândouă te-ai încununat de la Dumnezeu, Cuvioase Mucenice Andrei, pururea mărite.**

Condacul Cuviosului Mucenic Andrei Criteanul, glasul al 3-lea: **Prăznuieşte astăzi, cetatea cea împărătească, strălucitul praznic al po-menirii tale celei de lumină purtătoare, chemând la sine toată cetatea şi latura; şi se bucură, că a dobândit vistierie mare, multpătimitorul tău trup, Andree mucenice, luminătorule al Ortodoxiei.**

18. X - Sfântul Apostol şi Evanghelist Luca; Sfinţii Mucenici

Iulian şi Martin. - *Dezlegare la vin şi untdelemn.*

Troparul Sfântului Apostol şi Evanghelist Luca, glasul al 3-lea: **Apostole sfinte şi evangheliste Luca, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli, sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol şi Evanghelist Luca, glasul al 8-lea: **Ucenic făcându-te Cuvântului lui Dumnezeu, împreună cu Pavel ai luminat tot pământul şi negura ai gonit, scriind dumnezeiasca Evanghelie a lui Hristos.**

În această zi prea cuviosul părintele nostru Ioan al Râlscului.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinţii Mucenici Uar, Felix şi Sadot.

Troparul Sfântului Prooroc Ioil, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău Ioil, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Troparul Sfântului Mucenic Uar, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Uar, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Uar, glasul al 4-lea: **Lui Hristos ai urmat, mucenice Uar, al cărui pahar l-ai băut, şi cu cununa muceniciei te-ai încununat; deci cu îngerii dănţuind, roagă-te neîncetat pentru sufletele noastre.**

20. X Sfinţii Mari Mucenici Artemie, Evor, Evnoi şi Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

Troparul Sfântului Mucenic Artemie, glasul al 4-lea: **Luptând, preafericite, cu chinurile cele de multe feluri, ca un tare diamant ai ruşinat pe Paravatul. Căci de piatră mare zdrobindu-te pentru piatra Hristos, şi rănindu-te ai primit cununa muceniciei, mare mucenice Artemie. Slavă Celui ce tea întărit pe tine; slavă Celui ce tea încununat; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.**

Condacul Sfântului Mucenic Artemie, glasul al 2-lea: **Pe mucenicul cel cu dreaptă credinţă şi purtătorul de cunună, care a ridicat semn de biruinţă împotriva vrăjmaşilor, adunau du-ne toţi să-l lăudăm cu cântări după vrednicie, pe marele între mucenici Artemie, care este bogat dătător de minuni. Căci se roagă Domnului pentru noi toţi.**

21. X - Cuviosul Ilarion cel Mare; Cuvioşii Mărturisitori: Visarion

Sărai, Sofronie de la Cioara şi Mucenicul Oprea din Sălişte şi Sfinţii Preoţi Mărturisitori: Ioan din Galeş şi Moise Măcinic din Sibiel.

Troparul Cuviosului Ilarion cel Mare, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ilarion, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Ilarion cel Mare, glasul al 3-lea: **Ca pe un luminător neapus al Soarelui celui înţelegător, adunau du-ne astăzi, te lăudăm cu cântări; căci ai luminat celor ce erau întru întunericul neştiinţei; pe toţi ridicându-ne către dumnezeiasca înălţime, Ilarioane, pentru aceasta grăim ţie: Bucură-te, Părinte, cel ce eşti întemeierea pustnicilor.**

Troparul Cuvioşilor Mărturisitori: Visarion Sărai, Sofronie de la Cioara şi al Mucenicului Oprea din Sălişte, glasul 1: **Luptătorilor pentru Ortodoxie, ca nişte îngereşti trâmbiţe aţi înviorat în suflete îndrăznirea mărturisirii dreptei credinţe şi, ca nişte înţelepţi propovăduitori, pe popor l-aţi hrănit cu dreaptă şi luminată învăţătură. Mari au fost ostenelile lucrării voastre; mare şi osârdia propovăduirii; mare a fost şi rodul luptei voastre drepte, pururea pomeniţilor ostaşi ai lui Hristos.**

Condacul Cuvioşilor Mărturisitori: Visarion Sărai, Sofronie de la Cioara şi al Mucenicului Oprea din Sălişte, glasul al 4-lea: **Văzând noi astăzi toate nevoinţele voastre, cu nespusă bucurie facem pomenirea voastră, prealăudaţilor apărători ai Ortodoxiei; căci cu puterea lui Hristos fiind întrarmaţi, strălucite biruinţe pentru poporul dreptcredincios aţi secerat voi, cei ce aţi fost adevăraţi soli cereşti, şi mucenicească pătimire aţi pătimit.**

Troparul Sfinţilor Preoţi Mărturisitori: Ioan din Galeş şi Moise Măcinic din Sibiel, glasul 1: **Preoţi cu chemare sfântă, Moise şi Ioane, ca nişte ostaşi adevăraţi ai lui Hristos, Dumnezeu, cu putere aţi propovăduit dreapta credinţă şi mărturisitori ai Ortodoxiei v-aţi făcut pentru poporul cel credincios. Drept aceea, moarte mucenicească primind, rugaţi pe Hristos, Dumnezeu, să dăruiască Bisericii Sale pace şi unire, iar sufletelor noastre mare milă.**

Condacul Sfinţilor Preoţi Mărturisitori: Ioan din Galeş şi Moise Măcinic din Sibiel, glasul al 3-lea: **Să prăznuim astăzi, cu vrednicie, pe ostaşii lui Hristos, preoţii Moise şi Ioan, care s-au arătat în pământul Transilvaniei ca nişte făclii aprinse ale dreptei credinţe, pentru care au primit cununa muceniciei. Şi cu dragoste să strigăm: Bucuraţi-vă, mărturisitori ai lui Hristos şi apărători ai credinţei noastre strămoşeşti.**

Întru această zi, aducerea moaştelor prea-cuviosului părintelui nostru Ilarion, Episcopul Meglinscului.

22. Sfântul şi întocmai cu Apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni; Sfinţii şapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Antonin, Exacustodian şi Constantin; Sfinţii Mucenici Alexandru episcopul, Iraclie, Teodota, Gligheria, Ana şi Elisabeta.

Troparul Sfântului Ierarh Averchie, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Averchie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Averchie, glasul al 8-lea: **Ca pe un mai-mare preot şi împreună locuitor cu apostolii, toată Biserica credincioşilor te cinsteşte pe tine, Averchie. Pe care cu rugăciunile tale păzeşte-o, fericite, nebiruită şi fără de valuri, de tot eresul cel gânditor de cele deşarte, mult-minunate.**

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 629).

Condacul Sfinţilor şapte tineri din Efes, glasul al 4-lea: **Preamărit-ai pe pământ pe sfinţii Tăi mai înainte, prin înfricoşătoarea şi preamărită înviere care ai însemnat printr-înşii, mai înainte de învierea cea de obşte, ca să se astupe gurile celor ce nu o credeau; iar mai pe urmă, Hristoase Dumnezeule, i-ai sălăşluit întru împărăţia Ta, să se desfăteze în veci.**

23 X) Sfântul Mucenic şi Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului; Ignatie patriarhul şi Preacuviosul Macarie Romanul.

Dezlegare la vin şi untdelemn.

Troparul Sfântului Mucenic şi Apostol Iacov, glasul al 2-lea: **Ca un ucenic al Domnului, ai primit Evanghelia, drepte; ca un muce-**

nic eşti de neînduplecat; îndrăzneală ca un frate al lui Dumnezeu, a te ruga ca un ierarh. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic şi Apostol Iacov, glasul al 4-lea: **Dumnezeu Cuvântul Tatălui, Unul-Născut, Cel ce a venit la noi în zilele cele de apoi, Iacove dumnezeiescule, pe tine întâi tea arătat păstor şi învăţător Ierusalimnenilor şi ispravnic credincios tainelor celor duhovniceşti. Pentru aceasta toţi pe tine te cinstim, Apostole.**

24. Sfântul Mare Mucenic Areta şi cei împreună cu dânsul Sfinţii Mucenici Valentin şi Sevastiana: Cuviosul Proclu, patriarhul Constantinopolului.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul 1: **Pentru durerile sfinţilor, care pentru Tine au pătimit, fii milos tiv, Doamne, şi toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ţie.**

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Pricină de veselie nea venit nouă astăzi, praznicul celui purtător de lupte, pe care lăudându-l, slăvim pe Domnul, Cel ce este întru înălţime.**

25. Sfinţii Mucenici Marcian, Martirie şi Anastasie; Sfânta Tavita.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne,...** (caută la pg. 629).

Condacul Sfinţilor Mucenici Marcian şi Martirie, glasul al 4-lea: **Cu nevoinţă bună v-aţi nevoit din pruncie, Marciane împreună cu înţeleptul Martirie, şi aţi surpat pe vicleanul Arie, păzind nevătămată credinţa ortodoxă, urmând lui Pavel înţeleptului vostru învăţător. Pentru aceasta împreună cu dânsul aţi aflat viaţă, ca nişte apărători ai Treimii prea aleşi.**

26. †) Sf. Mare Mucenic Dimitrie izvorâtorul de mir şi pomenirea Marelui şi înfricoşatului cutremur.

Praznic. - Dezlegare la untdelemn şi vin.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, glasul al 3-lea: **Mare apărător tea aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci precum mândria lui Lie ai surpat şi la luptă îndrăzneţ ai făcut pe Nestor; aşa Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.**

Condacul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, glasul al 2-lea: **Cu curgerile sângiurilor tale Dimitrie, Biserica Dumnezeu o a roşit,**

Cel ce ţi-a dat ţie tărie nebiruită; şi păzeşte cetatea ta nevătămată, că tu eşti întărirea ei.

Troparul cutremurului, glasul al 8-lea: **Cel ce cauţi spre pământ şi-l faci pe el de se cutremură, izbăveşte-ne pe noi de groaza cea înfricoşătoare a cutremurului, Hristoase Dumnezeul nostru, şi trimite-ne nouă milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.**

Condacul cutremurului, glasul al 6-lea: **Mântuieşte-ne, Doamne, pe noi toţi de cutremurul cel greu şi de rănile cele nesuferite, pentru păcatele noastre. Miluieşte, Doamne, pe poporul care l-ai câştigat cu scump sângele Tău, Stăpâne; şi cetatea Ta să nu o dai pierzării prin cutremurul cel înfricoşător; că alt Dumnezeu afară de Tine nu ştim. Şi strigă celor ce-Ţi cântă Ţie: Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră.**

27. †) Cuv. Părintele nostru Dimitrie cel nou, din Basarabi (ale cărui sfinte Moaşte se află în Catedrala Mitropoliei din Bucureşti). Sf. Mc. Nestor. - *Dezlegare la untdelemn şi vin.*

Troparul Cuviosului Dimitrie Basarabov, glasul al 8-lea: **Întru tine, Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, ...** (caută la pg. 640).

Condacul Cuviosului Dimitrie Basarabov, glasul al 8-lea: **Apărător al său nebiruit şi neînfrânt, ca cel ce prin tine din nevoi sa izbăvit, te pune înainte oraşul tău, Dimitrie; şi, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, de toate nevoile izbăveşte-l, ca să strigăm ţie: Bucură-te, făcătorule de minuni, Dimitrie!**

Troparul Sfântului Mucenic Nestor, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Nestor, întru nevoinţa sa, ...** (caută la pg. 635).

Condacul Sfântului Mucenic Nestor, glasul al 2-lea: **Nevoindu-te bine, ai moştenit acum mărirea cea nemuritoare, ostaş preaales al Stăpânului făcându-te; cu rugăciunile lui Dimitrie mucenicul, cu care împreună, Nestore înţelepte, nu înceta a te ruga pentru noi toţi.**

28. Sfinţii Mucenici Terentie şi Neonila, soţia lui şi cei şapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota, Vila şi Evnichi; Cuviosul Părintele nostru Ştefan Savaitul şi Firmilian, episcopul Cezareii Capadociei.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 629).

Troparul Cuviosului Ştefan Savaitul, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Ştefane, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Ştefan Savaitul, glasul al 4-lea: **Sădit-ai raiul virtuţilor şi cu curgerile lacrimilor tale l-ai udat, ca cel ce ai dobândit lemnul vieţii, preamărite, mântuieşte cu rugăciunile tale din stricăciune turma ta, păzeşte de asuprire pe cei ce te cinstesc pe tine cu căldură. Că pe tine, înţelepte, folositor prea mare toţi cu credinţă şi cu dragoste te-am agonisit.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Terentie şi Neonila, glasul al 4-lea: **Săvârşind astăzi cu credinţă pomenirea lui Terentie şi a Neonilei soţiei sale şi a fiilor săi, să slăvim pe Domnul, Cel ce cu mărire La preamărit.**

Sfânta muceniţă Paraschevi şi cel dintru sfinţi, părintele nostru Arsenie, Arhiepiscopul Serbiei, la anul 1232.

29. Sfânta Cuvioasă Muceniţă Anastasia Romana; Cuviosul Părintele nostru Avramie, Preacuvioasa Ana şi Sfânta Muceniţă Melitina.

Troparul Sfintei Muceniţe Anastasia Romana, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Anastasia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţe Anastasia Romana, glasul al 3-lea: **Cu apele focului curăţindu-te, cuvioasă, cu sângele muceniciei, încununându-te, Anastasie, dai celor ce sunt în nevoi tămăduire de boli şi mântuire celor ce se apropie către tine din inimă, că tărie ţi-a da ţie Hristos Mirele tău, Cel ce izvorăşte har pururea curgător.**

Troparul Cuviosului Avramie, glasul al 8-lea: **Întru tine, Părinte cu osârdie sa mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi**

cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Avramie, duhul tău.

Condacul Cuviosului Avramie, glasul al 3-lea: **În trup ca un înger pe pământ te-ai arătat, şi pustnicind ai fost ca un pom răsădit, bine-crescând lângă apa înfrânării şi cu curgerile lacrimilor tale spălând întinăciunea. Pentru aceasta te-ai arătat locaş Dumnezeiesc al duhului, Avramie.**

Întru această zi, prăznuim mutarea prea cuviosului părintelui nostru Avramie, arhimandritul dumnezeieştii arătări de la Rostov, făcătorul de minuni, la anul 1018.

30. Sfinţii Mucenici şi fraţi Zenovie, episcopul şi Zenovia, sora lui, Eutropia, Apostolul Cleopa şi Iosif patriarhul; Marcian, episcopul Siracusei; Alexandru, Cronion, Iulian, Macarie; Asterie şi fraţii săi, Claudie şi Neon şi sora lor Neonila.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, ...** (caută la pg. 629).

Condacul Sfinţilor Mucenici Zenovie şi Zenovia, glasul al 8-lea: **Pe mărturisitorii adevărului şi propovăduitorii bunei credinţe, pe cei doi după vrednicie săi cinstim cu cântări de Dumnezeu insuflate, pe Zenovie şi pe înţeleaptă Zenovia; pe cei ce împreună vieţuind şi împreună pătimind, şi care prin mucenicie au primit cunună nestricăcioasă.**

31. Sfinţii Apostoli Apelie, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul, Narcis; Sfinţii Mucenici Epimah şi Iacob, episcopul Migdoniei.

Troparul Sfinţilor Apostolilor, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfinţilor Apostolilor, glasul al 8-lea: **Ca nişte sfinţite vistierii ale Preasfântului Duh şi raze ale soare lui măririi, după datorie să lăudăm pe înţelepţii Apostoli, pe Apelie, pe Urban şi pe Aristobul, pe Amplie, pe Narcis şi pe Stahie, pe care la adunat harul Dumnezeului nostru.**

Alt Condac al Sfinţilor Apostolilor, glasul al 2-lea: **Până la marginile lumii alergând, cuvântul cunoştinţei de Dumnezeu aţi semănat, şi spic înmulţit secerând, împăratului tuturor l-aţi adus, Apostoli ai lui Hristos, cei prea fericiţi.**

Troparul Sfântului Mucenic Epimah, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Epimah, întru nevoinţa sa ...** (caută la pg. 635).

LUNA NOIEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 10 ore şi noaptea 14.

1. X Sfinţii Doctori, fără de arginţi Cosma şi Damian, din Asia; Sfântul Ermininghеld; Sfintele Muceniţe Chiriena şi Iuliana; Sfinţii Mucenici Chesarie, Dasie, Ioan episcopul şi Iacob preotul.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Sfinţilor doctori Cosma şi Damian, glasul al 2-lea: **Sfinţilor Doctori cei fără de arginţi şi de minuni făcătorilor, Cosma şi Damian, cercetaţi neputinţele noastre; în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.**

Condacul Sfinţilor, glasul al 2-lea: **Har de tămăduiri luând, întindeţi sănătate celor ce sunt întru nevoi, măriţi doctori făcători de minuni, Cosma şi Damian. Dar cu cercetarea lor de către voi, cutezările vrăjmaşilor le-aţi potolit, lumea tămăduind cu minunile.**

2. Sfinţii Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie şi Agapie; Preacuviosul părinte Marcian.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Mucenici ai Domnului, fericit este pământul care sa adăpat cu sângele vostru şi sfinte locaşurile care au primit trupurile voastre. Că în privelişte pe vrăjmaşi aţi biruit, şi pe Hristos cu îndrăznire aţi propovăduit, pe Acela ca pe un bun rugaţi-L, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Pe Mucenicii cei bine credincioşi şi de Dumnezeu purtători, ca pe cei ce toate cele de pe pământ le-au lăsat, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor Tale şi odihnă, pe Achindin, Pigasie, Anempodist, cu dânşii şi pe Aftonie şi pe Elpidifor, însuţi Cel ce eşti prea bun.**

Alt Condac al Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Cu podoaba Treimii strălucind dumnezeiască ceata cea cu cinci raze a celor pătimitori, năvălirile tiranilor cele cumplite le-au slăbit, fără de pizmă, fără de primejdie, fără de sminteală, darul tuturor izvorându-l cu nădejde dumnezeieşte, celor ce vin cu dragoste printr-înşii la ziditorul tuturor Hristos Dumnezeul nostru.**

3. Sfinţii Mucenici Achepsima, Iosif şi Aitala diaconul; pome-

nirea înnoirii bisericii Sfântul Mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup; Sfântul Ahemenid Persul.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit au şi ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Cele dumnezeieşti de taină le-ai învăţat, înţelepte, cu cinste, jertfă primită de Dumnezeu ai fost, fericite. Că paharul lui Hristos ai băut cu mărire, Sfinte Achepsima, cu cei împreună-pătimitori cu tine, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.**

Troparul Sfântului Gheorghe, glasul al 4-lea: **Ca un izbăvitor al celor robiţi, şi celor săraci folositor, neputincioşilor doctor, împăraţilor ajutător, purtătorule de biruinţă, Mare Mucenice Gheorghe, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Mucenic Gheorghe, glasul al 8-lea: **Către ajutorul tău cel apărător şi cald alergând noi credincioşii, ne rugăm, ca să ne izbăvim, nebiruite purtătorule de lupte. Ci ca cel ce ai îndrăzneală, mântuieşte-ne pe noi acum de toate primejdiile şi de chinuri, ca să strigăm: Bucură-te, Mucenice Gheorghe.**

4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinţii Mucenici Nicandru episcopul şi Ermeu preotul; Sfântul Mucenic Porfirie.

Troparul Cuviosului Ioanichie cel Mare, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ioanichie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Ioanichie cel Mare, glasul al 8-lea: **Stea prea luminoasă te-ai arătat pe pământ, luminând în lume, şi pe cei ce sunt în negura patimilor strălucindu-i, şi doctor prea tare celor bolnavi. Ci ca cel ce ai luat dar de tămăduiri, celor ce te rugăm pe tine, dă-ne toată vindecarea, ca să strigăm: Bucură-te, Părinte Ioanichie.**

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au luat de la**

Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit au şi ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfinţilor Mucenici Nicandru şi Ermeu, glasul al 4-lea: **Cu adevărat prin dumnezeiasca ungere a preoţiei şi prin sângele cel cu adevărat sfinţit al muceniciei fiind străluciţi, măriţilor, v-aţi unit cu cetele îngerilor celor netrupeşti, bucurându-vă. Pentru aceasta prăznuim cinstită pomenirea voastră, rugându-vă să se dea curăţire tuturor, cu rugăciunile voastre, sfinţilor.**

Întru această zi mutarea celui întru sfinţi părintelui nostru Iona, Arhiepiscopul Novgorodului, făcătorul de minuni.

5. Sfinţii Mucenici Galaction şi Epistimia; Sfinţii Silvan şi Grigorie arhiepiscopul; Sfinţii Apostoli din cei 70: Ermeu, Lin, Gaie, Filolog şi Patrova.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 643).

Condacul Sfinţilor Mucenici Galaction şi Epistimia, glasul al 2-lea: **Cu adunările mucenicilor lui Hristos împreună v-aţi numărat. Cu tari nevoinţe luminat nevoindu-vă, Galactioane mult-lăudate, cu cinstită soţia ta şi împreună pătimitoarea Epistimia, nu înceta rugându-te lui Dumnezeu pentru noi toţi.**

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Varlaam al Novgorodului făcătorul de minuni, cel de la Hutini.

6. X Sfântul Părintele nostru Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca.

Troparul Cuviosului Pavel Mărturisitorul, glasul al 3-lea: **Pentru mărturisirea dumnezeieştii credinţe ca alt Pavel pe tine Biserica tea arătat râvnitor între preoţi. Strigă împreună cu tine şi Abel către Domnul şi sângele cel drept al lui Zaharia. Părinte Cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-l să ne dăruiască nouă mare milă.**

Condacul Cuviosului Pavel Mărturisitorul, glasul al 2-lea: **Luminând pe pământ, ca o stea din cer luminătoare luminezi acum Biserica cea a toată lumea, pentru care şi pătimind, sufletul tău, Pavele, ţi-ai pus, şi ca al lui Zaharia şi al lui Abel, lămurit strigă sângele tău către Domnul.**

7. - Sfinţii 33 de Mucenici din Melitina; Cuviosul Părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni, care a sihăstrit în muntele Galisiei.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 643).

Condacul Sfinţilor 33 de Mucenici din Melitina, glasul al 4-lea: **Ceata mucenicilor cea strălucită şi de lumină purtătoare răsărind după înţelegere, a luminat Biserica astăzi cu razele minunilor. Pentru aceasta prăznuind cinstită pomenirea lor, cerem cu rugăciunile lor, Mântuitorul nostru, să ne mântuieşti pe noi din nevoi, ca un milostiv Dumnezeu şi de oameni iubitor.**

Troparul Cuviosului Lazăr, glasul al 8-lea: **Cu rugăciunile cele cu priveghere, întru curgerile lacrimilor, stâlpul ţi-ai udat, şi cu suspinurile cele dintru adâncuri spre însutite osteneli l-ai făcut roditor şi ai fost păstor, tuturor dând iertare. Cuvioase Părintele nostru Lazăr, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Lazăr, glasul al 8-lea: **Cele mai presus de fire ale tale dureri, înţelepte, şi nevoinţele înşişi îngerii văzându-le s-au înspăimântat, prin care ai luat de la Dumnezeu şi cunună. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, de toate primejdiile mântuieşte-ne, ca să strigăm: Bucură-te, Părinte, păstorul nostru.**

8. †) Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi ai tuturor cereştilor puteri. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, glasul al 4-lea: **Maimarilor Voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi, noi nevrednicii, ca să ne acoperiţi pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor măririi voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi, ca cei ce sunteţi mai-mari peste cetele puterilor celor de sus.**

Condacul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, glasul al 2-lea: **Mai-marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieştii slave, căpeteniile îngerilor şi povăţuitorii oamenilor, cele de folos cereţi nouă şi mare milă. ca cei ce sunteţi mai-mari voievozi ai celor fără de trup.**

9. Sfântul Mucenic Onisifor şi Porfirie; Cuvioasa Matroana şi Teoctista; Sfinţii Mucenici: Castor, Claudiu, Nicostrat, Sempronian şi Simpliciu; Sfântul Artemon; Cuviosul Simeon; Sfânta Eustolia şi Sopatra; Sfântul Mucenic Antonie.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 643).

Condacul Sfinţilor Mucenici Onisifor şi Porfirie, glasul al 2-lea: **Doimea cea de mucenici cu mare tărie luptând, mândria vrăjmaşului la pământ o a aruncat, luminându-se cu harul Treimii celei nezidite; mărităilor Onisifore şi Porfirie, rugaţi-vă neîncetat pentru noi toţi.**

Troparul Cuvioasei Matroana, glasul al 8-lea: **Întru tine maică cu osârdie sa mântuit cel după chip; ...** (caută la pg. 633).

Condacul Cuvioasei Matroana, glasul al 2-lea: **Trupul tău cu postul ţi ai topit, în mijlocul bărbaţilor locuind, Matroana, în rugăciuni ai zăbovit, Stăpânului dumnezeieşte slujind. Pentru Care toate le-ai lăsat, cu cuvioşie viaţa săvârşindu-ţi.**

10. Sfinţii Apostoli din cei 70: Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru şi Cvart; Sfinţii Mucenici: Orest şi Mii episcopul.

Troparul Sfinţilor Apostoli, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea ier tare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfinţilor Apostoli, glasul al 4-lea: **Astăzi sa arătat cinstită prăznuirea Apostolilor, dând în chip vădit iertare de greşeli tuturor celor ce săvârşesc pomenirea lor.**

Alt Condac al Sfinţilor Apostoli, glasul al 2-lea: **Cu dumnezeiască lumină mintea luminându-vă, împletiturile ritorilor cu înţelepciune le-aţi risipit, şi limbile vânând, mărităilor apostoli, Stăpânului le-aţi adus, învăţându-le să slăvească dumnezeiasca Treime.**

Troparul Sfântului Mucenic Orest, glasul al 2-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Orest, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

11. Sfinţii Mucenic Mina, Victor şi Vichentie; Sfânta Muceniţă Ştefanida.

X) Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul, Mărturisitorul.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 643).

Condacul Sfinţilor Mucenici: **Mina, Victor şi Vichentie, glasul**

al 8-lea: Ca pe nişte mărturisitori ai bunei credinţe, şi nevoitori de Dumnezeu înţelepţiţi, Biserica cinsteşte astăzi, mărind dumnezeieştile chinuri, ale lui Mina purtătorul de chinuri, ale lui Victor viteazul, şi ale lui Vichentie înţeleptul viteaz; şi cu dragoste strigă, mărind pe Iubitorul de oameni.

Alt Condac al Sfântului Mucenic Mina, glasul al 8-lea: **Din oastea cea vremelnică tea răpit, şi celei nestricăcioase tea arătat părtaş pe tine, purtătorule de chinuri, Mina, Hristos Dumnezeul nostru, cel ce este mucenicilor nestricată cunună.**

Troparul Cuviosului Teodor Studitul, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Teodor, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Teodor Studitul, glasul al 2-lea: **Viaţa ta cea pustnicească şi întocmai cu îngerii, cu vitejeşti lupte ai luminat-o, şi împreună cu îngerii locuitor, de Dumnezeu fericite Teodore, te-ai făcut, cu care împreună lui Hristos Dumnezeu roagă-te neîncetat pentru noi toţi.**

Întru această zi mutarea Sfântului şi fericitului Maxim cel nebun pentru Hristos, al Moscovei, făcătorul de minuni, la anul 1444.

12. X Sfântul Părintele nostru Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Părintele nostru Nil Pustnicul; Preacuviosul Părinte Martin; Sfântul Prooroc Ahia.

Troparul Sfântului Ierarh Ioan cel Milostiv, glasul al 8-lea: **Întru răbdarea ta ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase, întru rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulând. Dar te roagă lui Hristos Dumnezeu, Ioane milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Ioan cel Milostiv, glasul al 2-lea: **Bogăţia ta o ai împărţit săracilor şi cerească bogăţie acum ai luat, Ioane, prea înţelepte. Pentru aceasta toţi pe tine te cinstim, săvârşind pomenirea ta, o, cel asemenea cu milostenia numite.**

Troparul Cuviosului Nil, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut lumină-**

tor lumii, strălucind cu minunile, Nil, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Nil, glasul al 8-lea: **Zburdările cele aprinzătoare de patimi de la trup despărţindu-le, Nile fericite, cu veghetoare rugăciunea ta, le-ai tăiat. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, scapă-mă din toate primejdiile, ca să strig ţie: Bucură-te, Părinte a toată lumea.**

13. †) Cel între sfinţi Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea: **Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat, înălţimea gândului smerit nouă nea arătat. Şi cu cuvintele tale învăţându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 6-lea: **Din ceruri ai luat dumnezeiescul har şi cu buzele tale pe toţi îi înveţi să se închine unui Dumnezeu în Treime, Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te lăudăm pe tine, că eşti învăţător, ca cel ce arăţi cele dumnezeieşti.**

14. † Sfântul şi întru tot lăudatul Apostol Filip, unul din cei 12 Apostoli şi Sfântul Grigore Palama arhiepiscopul - *Dezlegare la peşte.*

Troparul Sfântului Apostol Filip, glasul al 3-lea: **Apostole Sfinte, Filipe, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Filip, glasul al 8-lea: **Ucenicul şi prietenul Tău şi următorul patimii Tale, de Dumnezeu grăitorul Filip, lumii pe Tine Tea propovăduit. Pentru ale cărui rugăciuni, de vrăjmaşii cei fără de lege, Biserica Ta şi cetatea Ta o păzeşte pentru Născătoarea de Dumnezeu, mult-Milostive.**

Întru această zi, cel dintru sfinţi părintele nostru Grigorie Palama, Arhiepiscopul Tesalonicului, făcătorul de minuni, care a strălucit în anul de la Hristos 1340.

15. Sfinţii Mucenici şi Mărturisitori: Gurie, Samona şi Aviv diaconul; Sfinţii Mucenici: Elpidie, Marcel şi Eustochie; Sfântul Cuvios Paisie de la Neamţ. *Din această zi se începe postul Naşterii Domnului.*

Troparul Sfinţilor Mucenici Gurie, Samona şi Aviv, glasul al 4-lea: **Ocrotitorii şi apărătorii Edesei, cei ce săvârşiţi minuni mari în**

lume, cei ce pe tânără aţi dat-o iarăşi în braţele maicii sale, şi pe călcătorul de lege got l-aţi arătat osândit cu dreaptă judecată, cereţi pentru noi neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinţilor Mucenici Gurie, Samona şi Aviv, glasul al 2-lea: **De sus luând harul, înţelepţilor, celor dintru ispite le ajutaţi, prealăudaţilor. Pentru aceasta, sfinţilor, pe fecioară din amară moarte aţi mântuit-o, că voi sunteţi cu adevărat mărirea Edesei şi bucurie a lumii.**

Troparul Cuviosului Paisie de la Neamţ, glasul al 2-lea: **Străin fiind pe pământ, ai dobândit patria cerească, pe cei credincioşi învăţându-i, preacuvioase părinte Paisie, nevoitor al filocaliei, să-şi înalţe mintea către Dumnezeu şi din inimă să strige către El, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul.**

Condacul Cuviosului Paisie de la Neamţ, glasul al 8-lea: **Ales râvnitor al vieţii călugăreşti ca o albină truditoare, cu scrierile Sfinţilor Părinţi ai îndestulat sufletele noastre, pe fiecare povăţuindu-l pe calea mântuirii. Pentru aceasta îţi strigăm: Bucură-te Paisie, preaînţelept înnoitor al stăreţiei duhovniceşti în patria noastră.**

16. X) Sfântul Apostol şi Evanghelist Matei.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Sfântului Apostol şi Evanghelist Matei, glasul al 8-lea: **Apostole Sfinte şi Evangheliste Matei, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol şi Evanghelist Matei, glasul al 4-lea: **Jugul vămii lepădând, la jugul dreptăţii te ai alipit, şi te ai arătat neguţător întru toate ales, bogăţie adunând înţelepciunea cea dintru înălţime. Pentru aceasta ai propovăduit Cuvântul adevărului şi ai ridicat sufletele celor trândavi arătând în scris ceasul judecăţii.**

17. X Sfântul Grigorie Taumaturgul, episcopul Neocezareii, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.

Troparul Sfântului Grigorie Taumaturgul, glasul al 8-lea: **Întru rugăciuni priveghind, la lucrările minunilor răbdând, asemenea numire cu îndreptările ai câştigat. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Părinte Grigore, să lumineze sufletele noastre, ca nu cândva să adormim întru moarte.**

Condacul Sfântului Grigorie Taumaturgul, glasul al 2-lea: **Luând lucrarea multor minuni, cu semne înfricoşătoare pe demoni i-ai îngrozit, şi bolile oamenilor ai alungat, preaînţelepte Grigore. Şi făcător de minuni eşti numit, din fapte luându-ţi numele.**

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Nicon, făcătorul de minuni, ucenicul Sfântul Serghie, la anul 1435.

18. Sfinţii Mucenici Platon, Romano şi Zaheu.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 643).

Condacul Sfântului Mucenic Romano, glasul al 4-lea: **Ca pe o stea prea mare câştigându-te pe tine Biserica, prealăudate Romane, se luminează cu adevărat cu pătimirile tale, mărind pomenirea ta cea purtătoare de lumină.**

Condacul Sfântului Mucenic Platon, glasul al 3-lea: **Sfântă pomenirea ta lumea veseleşte, chemând pe toţi întru preacinstită Biserica ta, unde acum cu bucurie adunându-ne, cântăm cu cântări şi cu luminări. Pentru aceasta, Platone, strigăm: Izbăveşte de vrăjmaşi pe poporul tău, Sfinte.**

19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfântul Mucenic Varlaam, Azi, Agapie şi Iliodor

Troparul Sfântului Prooroc Avdie, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului tău Avdie, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Prooroc Avdie, glasul al 2-lea: **Cu dumnezeiască lumină strălucindu-ţi mintea, prin vedere lămurită ai vestit cele viitoare, Avdie de Dumnezeu primite, prooroc mare al harului făcându-te însuţi lui Dumnezeu şi rugându-te neîncetat pentru noi toţi.**

Troparul Sfântului Mucenic Varlaam, glasul al 4-lea: **Mucenicul tău, Doamne, Varlaam, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Varlaam, glasul al 4-lea: **Arătatu-te-ai preaminunate, tăriei ardere de tot, tămâie cu bun miros şi pe tine te-ai adus jertfă lui Hristos şi cununa cinstei ai primit,**

Varlaame luptătorule; roagă-te pentru noi pururea.

Întru această zi, prea cuvioşii părinţii noştri Varlaam şi Ioasaf împăratul Indiei celei mari.

20. Înainte-prăznuirea intrării în biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Mucenic Dasie din Durostor; Sfinţii Mucenici: Nirsa episcopul şi Iosif episcopul; Sfinţii Mucenici Eustatie, Tespesie şi Anatolie.

†) Cuviosul Părintele nostru Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaşte se află în Sfânta Mănăstire Bistriţa din judeţul Vâlcea).

Troparul Sfinţilor, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.**

Condacul Sfântului Ierarh Proclu, glasul al 4-lea: **După vrednicie astăzi prăznuieşte cea mai cinstită decât toate cetăţile cu adevărat, cinstită mutarea ta, Părinte al părinţilor, Preafericite Proclu înţelepte.**

Troparul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea: **Bucurie mai înainte ne încredinţează nouă astăzi Ana, rod potrivnic întristării odrăslind, pe singura pururea Fecioară, pe care o şi aduce astăzi la Templul Domnului cu bucurie, făgăduitele rugăciuni împlinindu-şi, ca pe ceea ce este cu adevărat Biserica Cuvântului lui Dumnezeu şi Maică curată.**

Condacul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea: **De veselie astăzi lumea toată s-a umplut, întru strălucitul praznic al Născătoarei de Dumnezeu, strigând: Aceasta este cortul cel ceresc.**

Troparul Cuviosului Grigorie Decapolitul, glasul al 3-lea: **Chip te-ai făcut înfrânării şi prin dumnezeiescul Duh pe toţi i-ai luminat; alergarea dreptei credinţe ai săvârşit-o şi cu învăţăturile lumea ai luminat şi ai mustrat cugetele celor rău credincioşi, Părinte Cuvioase Grigorie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.**

Condacul Cuviosului Grigorie Decapolitul, glasul al 3-lea: **Soare luminos pe tine Biserica te cunoaşte, care cu podoabele faptelor bune şi cu razele tămăduirilor pe toţi luminezi, al lui Hristos slujitor. Pentru aceasta prăznuim prealăudată pomenirea ta şi cinstim nevoinţele tale, preafericite Părinte, înţelepte Grigorie.**

21. (†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioara Maria.

Praznic şi dezlegare la peşte şi vin.

Troparul Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul al 4-lea: **Astăzi înainte-însemnarea bunăvoinţei lui Dumnezeu şi propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată şi pe Hristos tuturor mai înainte îl vesteşte. Acesteia şi noi cu mare glas săi strigăm: Bucură-te, plinirea rânduielii Ziditorului!**

Condacul Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul al 4-lea: **Preacurat templu al Mântuitorului, cămara cea de mult preţ şi Fecioara, sfinţită vistieria slavei lui Dumnezeu, astăzi este adusă în casa Domnului, împreună aducând harul Duhului lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii lui Dumnezeu: Aceasta este cortul cel ceresc.**

22. Sfinţii Apostoli din cei 70: Filimon, Onisim, Arhip şi Apfia şi cei împreună cu dânşii; Sfânta Muceniţă Cecilia; Sfinţii Mucenici: Valerian, Tiburtie, Menign Piuarul şi Antim.

Troparul Sfinţilor Apostoli, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Slavă... Şi acum.. Apoi iarăşi Troparul Praznicului:

Astăzi înainte-însemnarea bunăvoinţei lui Dumnezeu şi propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată şi pe Hristos tuturor mai înainte îl vesteşte. Acesteia şi noi cu mare glas săi strigăm: Bucură-te, plinirea rânduielii Ziditorului!

Condacul Sfintei Muceniţe Cecilia, glasul al 4-lea: **Pe Cecilia, care sa făcut mireasă lui Hristos de bunăvoie şi şi-a împodobit inima cu virtuţi, cu sfântă cuviinţă să o lăudăm mulţimea credincioşilor. Că ea a ruşinat semeţia lui Almachie, strălucind ca soarele în mijlocul celor ce o căutau, şi după aceea sa arătat celor de pe pământ dumnezeiesc sprijin, întărind credinţa.**

Întru această zi uciderea Sfântului bine-credinciosului marelui cneaz Mihail al Tferului la anul 1327.

23. Sfântul Ierarh: Grigorie, episcopul Acragantelor şi Amfilohie; Cuviosul Sisinie Mărturisitorul; Sfântul Cuvios Antonie de la Iezeru-

Vâlcea.

Troparul Sfinţilor Ierarhi, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.**

Condacul Sfântului Ierarh Amfilohie, glasul al 2-lea: **Dumnezeiescule tunet, trâmbiţa cea duhovnicească, săditorul credinţei şi risipitorule al eresurilor, mare slujitor al Treimii, sfinţitule, cu îngerii înainte stând, pururea te roagă pentru noi toţi.**

Condacul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul al 3-lea: **Ca un soare mare cu răsăriturile minunilor, luminând Biserica lui Dumnezeu, mântuit-ai cu rugăciunile tale pe mulţi oameni. Alungat-ai din turma ta pe cei cu rea credinţă. Pentru aceasta te cinstim pe tine, Părinte, cugetătorule de Dumnezeu, înţelepte Grigorie.**

Troparul Cuviosului Antonie, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat şi cu suspinurile tale cele din adânc, spre însutite osteneli o ai făcut roditoare. Şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Antonie, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Antonie, glasul al 8-lea: **Soare luminos pe tine Biserica te cunoaşte, care cu podoaba faptelor bune şi cu razele tămăduirilor pe toţi luminezi, a lui Hristos slugă. Pentru aceasta, prăznuim prea lăudată pomenirea ta şi cinstim nevoinţele tale, Preacuvioase Părinte Antonie.**

Întru această zi mutarea sfântului bine-credinciosului marelui cneaz Alexandru al Neviei şi a toată Rusia, făcătorul de minuni.

24. Sfinţii Mucenici Clement, episcopul Romei, şi Petru, episcopul Alexandriei.

Troparul Sfinţilor Ierarhi: Clement şi Petru, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.**

Condacul Sfinţilor Ierarhi: Clement şi Petru, glasul al 4-lea: **Ca cei ce sunteţi turnuri neclintite şi dumnezeieşti ale Bisericii, stâlpi de Dumnezeu însufleţiţi şi puternici ai dreptei credinţe, Clemente şi Petre, prealăudaţilor, ocrotiţi pe toţi cu mijlocirile voastre!**

Întru această zi sfântul mucenic Mercurie al Smolenscului.

25. X Sfânta Mare Muceniţă Ecaterina; Sfântul Mare Mucenic Mercurie; Preacuviosul Părinte Petru Sihastrul. *În această zi se odovăieşte praznicul Intrării în Biserică.* - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfintei Muceniţe Ecaterina, glasul al 4-lea: **Cu înţelepciunea ca şi cu razele soarelui ai luminat pe filosofii cei păgâni şi ca o lună prealuminoasă, care strălucea în noaptea necredinţei, întunericul l-ai gonit; iar pe împărăteasa o ai încredinţat, dimpreună şi pe prigonitorul l-ai mustrat, mireasă de Dumnezeu chemată, fericită Ecaterino! Cu bucurie ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos, Mirele cel prea-frumos, şi de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească. Înaintea Căruia împreună cu îngerii stând, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta.**

Condacul Sfintei Muceniţe Ecaterina, glasul al 8-lea: **Ceată cinstită ridicaţi acum dumnezeieşte, iubitorilor de mucenici, cinstind pe prea-înţeleapta Ecaterina. Că aceasta în privelişte pe Hristos l-a propovăduit, şi pe balaurul l-a zdrobit, cunoştinţa ritorilor ruşinând.**

Troparul Sfântului Mucenic Mercurie, glasul al 4-lea: **Nevoinţele muceniciei răbdându-le, ca un ostaş nebiruit, ai stat înaintea împăratului Celui nemuritor, Mucenice Mercurie. Unde, împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală, grăbeşte cu rugăciunile tale spre ajutorul celor ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.**

Condacul Sfântului Mucenic Mercurie, glasul al 4-lea: **Astăzi prăznuim credincioşii, cu cântări într-un glas, toată întrarmarea cea sfinţită a lui Mercurie. îngerii cu veselie împreună binevoiesc, mucenicii acum se bucură cu veselie. Pentru aceea s-a arătat slavă şi laudă mucenicilor.**

26. Cuviosul Părintele nostru Alipie stâlpnicul şi Cuviosul Stelian Paflagonul; Preacuvioşii Părinţi: Nicon, Acachie, Iacov Pustnicul şi Sil.

Troparul Cuviosului Alipie stâlpnicul, glasul 1: **Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinţilor celor mai dinainte, cuvioase; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite şi vieţii celor fără de trup, fiind în trup. Alipie, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.**

Troparul Cuviosului Nicon, glasul al 3-lea: **Se bucură Lacedemonia având sfânta raclă a moaştelor tale, care izvorăşte izvoare de**

tămăduiri, şi mântuieşte din nevoi pe toţi cei ce aleargă la tine cu credinţă, Părinte Nicon cuvioase. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Cuviosului Alipie stâlpnicul, glasul al 8-lea: **Ca pe o temelie a faptelor bune şi podoabă a pustnicilor, Biserica te măreşte pe tine astăzi şi te laudă, Alipie. Cu rugăciunile tale, dă celor ce cinstesc din dragoste vitejiile şi luptele tale, scăpare din cumplitele greşeli, ca cel ce eşti cu numele neîntristării numit.**

Condacul Cuviosului Alipie stâlpnicul, glasul al 8-lea: **Vieţii îngereşti urmând, cele frumoase ale lumii ca nişte gunoaie le-ai socotit, cărarea pocăinţei arătându-ne nouă, de Dumnezeu purtătorule Nicone cuvioase. Pentru aceasta pe tine te cinstim, săvârşind acum pomenirea ta. Că eşti cu adevărat izvorul tămăduirilor.**

27. X - Sfântul Mare Mucenic Iacov Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie.

Troparul Sfântului Iacov Persul, glasul al 4-lea: **Cu mucenicia cea neobişnuită şi înfricoşătoare şi cu vitejiile răbdării, pe toţi i-ai minunat, mult-pătimitorule, cu tăierea fiecărei părţi din trup, rugăciuni de mulţumită prea minunat ai dat lui Dumnezeu. Pentru aceasta în pătimirea ta cunună ai luat, şi te-ai suit către scaunul împăratului ceresc al lui Hristos Dumnezeu, Iacove. Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Iacov Persul, glasul al 8-lea: **Îndemnat fiind de bună soţia ta, ca cel cu suflet răbdător, şi de înfricoşătoarea judecată temându-te, porunca perşilor şi îngrozirea ai surpat, Iacove, şi te-ai arătat mucenic minunat, la trup ca o vită fiind tăiat.**

Întru această zi, semnul Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu ce a fost în marele Novgorod. Şi cel Întru sfinţi, părintele nostru Iacov, episcopul Rostovului, făcătorul de minuni.

28. X - Sfântul Cuviosul Mucenic Ştefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh.

Troparul Cuviosului Mucenic Ştefan cel Nou, glasul al 4-lea: **Pustniceşte mai înainte pedepsindu-te în munte, taberele vrăjmaşilor cele trupeşti cu toată arma crucii le-ai pierdut, întru tot fericite. Şi iarăşi spre chinuire bărbăteşte te ai întrarmat, ucigând pe Copronim cu sabia credinţei şi pentru amândouă te ai încununat de la Dumnezeu, Cuvioase Mucenice Ştefan, pururea mărite.**

Condacul Cuviosului Mucenic Ştefan cel Nou, glasul al 8-lea: **Pe iubitorul Treimii şi dumnezeiescul Ştefan să-l lăudăm cu credinţa din inimă întru cântări, iubitorilor de praznic, ca pe cel ce a cinstit chipul cel frumos al Stăpânului, şi al Maicii Lui, şi cu un glas acum din dragoste să strigăm către dânsul bucurându-ne: Bucură-te, părinte, pururea mărite.**

Troparul Sfântului Mucenic Irinarh, glasul al 4-lea: **Ucenicul Tău, Doamne, Irinarh, întru nevoinţa sa, ...** (caută la pg. ??).

Condacul Sfântului Mucenic Irinarh, glasul al 5-lea: **Stea luminoasă, nerătăcită, te ai arătat lumii, care vesteşti pe Soarele Hristos cu raze-le tale, purtătorule de luptă Irinarhe, şi înşelăciunea păgânească toată o ai stins, iar nouă lumină ne-ai dat, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.**

29. Sfinţii Mucenici Paramon şi Filumen.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit au şi ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Paramon şi Filumen, glasul al 4-lea: **Cu răbdarea dumnezeieştilor porunci ţi-ai curăţit sufletul de spurcăciuni şi către săvârşirea pătimirii ai ajuns. Că te-ai lepădat a jertfi idolilor celor înşelători şi, urmând lui Hristos, cu suliţa ai fost împuns. Dar cu osârdie roagă-te pentru lume, preafericite Paramoane.**

30. † Sfântul şi întru tot lăudatul Apostol Andrei, cel întâi chemat, luminător al Sciţiei Mari şi al celei Mici; Sfântul Frumentie episcopul Indiei. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Apostol Andrei, glasul al 4-lea: **Ca cel decât Apostoli mai întâi chemat şi lui Petru frate adevărat, Stăpânului tuturor, Andreie roagă-te, pace lumii să dăruiască şi sufletelor noastre mare milă.**

Condacul Sfântului Apostol Andrei, glasul al 2-lea: **Pe grăitorul de Dumnezeu cel cu nume de bărbăţie numit, şi cel mai întâi chemat dintre ucenicii Mântuitorului, pe fratele lui Petru să-l lăudăm. Că precum de demult acestuia şi nouă acum a strigat: Veniţi, aflat-am pe Cel dorit.**

LUNA DECEMBRIE

1. Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul; Sfântul Mucenic Anania Persul.

Troparul Sfântului Prooroc Naum, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Naum, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Prooroc Naum, glasul al 4-lea: **Luminându-se cu Duhul inima ta cea curată, sa făcut locaş prealuminat de proorocie; că cele de departe le vezi ca şi cum ar fi de faţă. Pentru aceasta te cinstim, fericite Proorocule Naum, prealăudate.**

2. Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniţă Miropa; Cuvioşii Părinţi: Ioan, Iraclemon, Andrei şi Teofil.

Troparul Sfântului Prooroc Avacum, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Avacum, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Prooroc Avacum, glasul al 8-lea: **Cel ce ai strigat lumii de la amiază venirea lui Dumnezeu din Fecioară, Avacume de Dumnezeu grăitorule, şi auzirea străjii celei Dumnezeieşti cu starea de faţă, de la îngerul cel purtător de lumină, învierea lui Hristos lumii ai vestit. Pentru aceasta cu veselie strigăm ţie: Bucură-te, frumuseţea cea luminată a proorocilor.**

3. Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul) episcopul Coloniei; Sfântul Mucenic Teodor; Cuviosul Părinte Teodul.

Troparul Sfântului Prooroc Sofonie, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Sofonie, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Prooroc Sofonie, glasul al 4-lea: **Curăţindu-ţi mintea de întinăciune, înţelepte, ai făcut-o oglindă dumnezeiască, primind în ea razele dumnezeiescului Duh, şi acum ai aflat loc la izvorul strălucirilor, bucurându-te, Proorocule Sofonie.**

4. † Sfânta Mare Muceniţă Varvara; Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin; Cuviosul Părinte Ioan, episcopul Polivatului.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Sfintei Muceniţe Varvara, glasul al 4-lea: **Pe sfânta Varvara să o cinstim; că a sfărâmat cursele vrăjmaşului şi ca o vrăbioară s-a izbăvit din ele, cu ajutorul armei crucii, preacinstita.**

Condacul Sfintei Muceniţe Varvara, glasul al 4-lea: **Lui Hristos, Celui în Treime cu evlavie lăudat, urmându-i tu, purtătoare de biruinţă, ai nimicit templele idolilor; şi luptând în mijlocul locului de pătimire, Varvara, nu te-ai temut de ameninţările tiranilor, ceea ce ai avut îndrăznire bărbătească, cu glas mare cântând pururea: cinstesc Treimea, Dumnezeirea cea una.**

Troparul Sfântului Ioan Damaschin, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Ioane înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ioan Damaschin, glasul al 4-lea: **Pe scriitorul de cântări şi cinstitul grăitor de Dumnezeu, pe învăţătorul Bisericii, şi dascălul şi luptătorul împotriva vrăjmaşilor, pe Ioan să-l lăudăm. Că luând crucea Domnului, toată înşelăciunea eresurilor a alungat-o, şi ca un cald mijlocitor către Dumnezeu, tuturor cere iertare de greşeli.**

5. † Preacuviosul şi purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel sfinţit; Sfântul Mucenic Anastasie. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Preacuviosului Sava cel Sfinţit, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Sava, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Preacuviosului Sava cel Sfinţit, glasul al 8-lea: **Ca cel ce din pruncie te-ai adus lui Dumnezeu jertfă fără de prihană, prin faptă bună, Fericite Sava, săditor al cucerniciei te-ai arătat. Pentru aceasta ai fost podoaba cuvioşilor şi cetăţean vrednic de laudă al pustiului. Drept aceea strigam către tine: Bucură-te, Părinte, de trei ori fericite!**

6. †) Cel între sfinţi Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei

Lichiei, făcătorul de minuni. *Sărbătoare. - Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Ierarh Nicolae, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Nicolae, glasul al 8-lea: **În Mira Lichiei, sfinte, sfinţilor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ţi-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai pe cei nevinovaţi de moarte. Pentru aceasta te-ai sfinţit, ca un mare cunoscător al darului lui Dumnezeu.**

7. Sfântul Ierarh Ambrozie, episcopul Mediolanului.

† Sfânta Muceniţă Filofteia fecioara (ale cărei sfinte moaşte se află în Sfânta Mănăstire din Curtea de Argeş).

Troparul Sfântului Ierarh Ambrozie, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei** (caută mai sus la Sfântului Ierarh Nicolae).

Condacul Sfântului Ierarh Ambrozie, glasul al 3-lea: **Cu dumnezeieşti învăţături strălucind, ai îndepărtat înşelăciunea lui Arie, povăţuitorule de cele de taină şi păstorule Ambrozie; şi minuni făcând, cu puterea Duhului, ai vindecat cu înţelepciune felurite patimi, Părinte Cuvioase; pe Hristos Dumnezeu roagă-l să mântuiască sufletele noastre.**

Troparul Sfintei Muceniţe Filofteia, glasul al 8-lea: **Întru răbdarea ta ţi-ai agonisit plata ta, Fericită Filofteia, întru ispite neîncetat răbdând, în bătăi suferind, în necazuri binevoind, pe săraci miluindu-i şi pe flămânzi săturându-i; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, bună fecioară, să se mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţe Filofteia, glasul al 6-lea: **Filofteia preafericită, din pruncie te-ai adus prin faptă bună jertfă fără prihană lui Dumnezeu, Celui ce mai înainte de a te naşte te ştia pe tine, care te-ai făcut podoaba fecioarelor şi locuitoare cămării celei de nuntă, vrednică de laudă. Pentru aceea cântăm ţie: Bucură-te, fecioară, pururea pomenită!**

8. Cuvioşii Părinţii noştri Patapie şi Sofronie episcopul Ciprului; Sfinţii Apostoli din cei 70: Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar şi Onisifor.

Troparul Cuviosului Patapie, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Patapie, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Patapie, glasul al 3-lea: **Biserica ta, sfinte, aflând-o popoarele locaş de sănătate duhovnicească, cu osârdie venind la ea, cer ca să ia vindecare de greşeli cu rugăciunile tale; că te-ai arătat ocrotitor tuturor celor ce sunt în nevoi, Patapie cuvioase.**

9. X) Zămislirea Sfintei Fecioare de către strămoaşa Ana; Proorocită Ana; Cuviosul Părinte Ştefan cel strălucit.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Praznicului Zămislirii Preasfintei Fecioare, glasul al 4-lea: **Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Ioachim şi Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naşte pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel necuprins, om făcându-Se, poruncind îngerului săi strige: Bucură-te ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine!**

Condacul Praznicului Zămislirii Preasfintei Fecioare, glasul al 4-lea: **Astăzi lumea prăznuieşte zămislirea Anei, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.**

10. Sfinţii Mucenici Mina Calicheladul, Ermogen, Evgraf, Ghemel; Cuviosul Părinte Toma Defurchinu.

Troparul Sfinţilor Mucenici Mina, Ermoghen şi Evgraf, glasul al 8-lea: **Cu înfrânarea omorând pornirile şi îndemnurile cele arzătoare ale patimilor, ucenicii lui Hristos au luat harul de a alunga urmările bolilor celor neputincioşi şi a face minuni, atât în viaţă cât şi după moarte. Minune uimitoare cu adevărat, că oase goale izvorăsc tămăduiri. Slavă Ţie, singurului Dumnezeu şi Ziditorului.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Mina, Ermoghen şi Evgraf, glasul al 2-lea: **Pe Mina cel minunat, pe Ermoghen Dumnezeiescul şi pe Evgraf împreună cu sfinţite cântări săi lăudăm toţi ca pe cei ce au cinstit pe Domnul şi au pătimit pentru Dânsul şi la ceata celor fără de trup în ceruri au ajuns şi minuni izvorăsc.**

Condacul Sfântului Mucenic Mina, glasul al 2-lea: **Încingându-te dumnezeieşte cu marele şi cinstitul nume al lui Hristos, ca şi cu o armă, ai ruşinat pe vrăjmaşul şi ai primit cununa biruinţei. Ci, mărite Mucenice Mina, nu înceta rugându-te pentru noi toţi.**

11. Sfinţii Părinţii noştri Daniel Stâlpnicul şi Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sfinţii Mucenici: Achepsei şi Aitala; Terentie, Vichentie, Emilian şi Vevea.

Troparul Sfântului Daniel stâlpnicul, glasul 1: **Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinţilor celor mai dinainte, cuvioase; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite şi vieţii celor fără de trup, fiind în trup, Daniele, Părintele nostru; roagă te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Daniel stâlpnicul, glasul al 8-lea: **Suindu-te pe stâlp, fericite, ai luminat lumea cu sfintele tale fapte şi, ca o stea multstrălucitoare, ai depărtat, părinte, întunericul înşelăciunii. Pentru aceasta te rugăm pe tine, luminează şi acum în inimile robilor tăi, lumina cea neapusă a cunoştinţei.**

12. † Sfântul Ierarh Spiridon, făcătorul de minuni; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfântul Mucenic Sinet.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Sfântului Ierarh Spiridon, glasul 1: **Soborului celui dintâi te-ai arătat apărător şi de minuni făcător, de Dumnezeu purtătorule Spiridoane, părintele nostru. Pentru aceasta cu femeia cea moartă în groapă tu ai vorbit şi şarpele în aur l-ai prefăcut. Şi când ai cântat tu sfintele rugăciuni, îngeri ai avut împreună cu tine slujind, preasfinţite. Slavă Celui ce tea preamărit pe tine; slavă Celui ce tea încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.**

Condacul Sfântului Ierarh Spiridon, glasul al 2-lea: **De dragostea lui Hristos fiind rănit, preasfinţite, mintea înălţându-ţi-se de lumina vie a Duhului, ai dobândit încercarea cea lucrătoare, prin adâncaţi cugetare la cele înalte, insuflate de Dumnezeu, şi jertfelnic dumnezeiesc făcându-te, cere pentru toţi dumnezeiască iertare.**

13. † Sfinţii Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie şi Orest; Sfânta Muceniţă Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie cel din Latro. - *Dezlegare la vin şi untdelemn.*

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Eustratie, glasul al 2-lea: **Luminător prea luminos te-ai arătat celor ce şedeau întru întunericul necunoştinţei, purtătorule de chinuri, căci cu credinţa ca şi cu o pavăză ocolindu-te, de semeţiile vrăjmaşilor nu te-ai temut, Eustratie, arătându-te mai cu bună limbă decât ritorii.**

Condacul Sfintei Muceniţe Lucia, glasul al 2-lea: **Nevoindu-te cu deadinsul şi păstrând fecioria nestricată, bucurându-te, te-ai adus Făcătorului tău. Că lepădându-te de mirele tău cel lumesc, prealăudată, te-ai logodit cu Hristos şi săvârşind călătoria prin credinţă şi prin luminată mucenicie, dai acum tămăduiri celor ce te cinstesc pe tine.**

Duminica Sfinţilor Strămoşi

Troparul Sfinţilor Strămoşi, glasul al 2-lea: **Întru credinţă pe strămoşi i-ai îndreptat, printr-înşii mai înainte logodindu-Ţi Biserica cea din păgâni; sunt lăudaţi întru mărire sfinţii, că din sămânţa lor este rodul care Tea născut pe Tine fără de sămânţă. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Strămoşi, glasul al 6-lea: **Chipul cel de mână scris nu l-aţi cinstit, ci întrarmându-vă cu Fiinţa cea nescrisă, de trei ori fericiţilor, în groapa focului v-aţi preamărit; şi în mijlocul văpăii celei de nesuferit stând, pe Dumnezeu L-aţi chemat: grăbeşte, o, îndurate, şi ca un milostiv aleargă spre ajutorul nostru, că poţi toate câte le voieşti.**

14. Sfinţii Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie şi Arian.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor,** ... (caută la pg. 662).

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Fiind râvnitori dreptei credinţe, aţi batjocorit pe chinuitorul cel rău credincios şi aţi mustrat sălbăticirea lui cea vărsătoare de sânge şi aţi biruit cumplita lui împotrivire. Fiind întăriţi cu ajutorul lui Hristos, Tirse**

şi Levchie, dimpreună cu cei ce aţi pătimit, rugaţi-vă pentru noi.

15. X Sfinţii sfinţiţi Mucenici Elefterie, Suzana şi Vah cel Nou; Cuviosul Părintele nostru Pavel cel din Latro.

Troparul Sfântului Mucenic Elefterie, glasul al 4-lea: **Cu haină de Preot fiind împodobit şi cu sângele curgând şiroaie, fericite, ai alergat la Stăpânul tău, Hristos, înţelepte Elefterie, nimicitorul satanei. Pentru aceasta nu înceta a te ruga pentru cei ce cu credinţă cinstesc fericitele tale nevoinţe.**

Condacul Sfântului Mucenic Elefterie, glasul al 2-lea: **Ca pe o podoabă a preoţilor, cuvioase, şi îndemn al purtătorilor de biruinţă, toţi te lăudăm, cuvioase, şi te rugăm, sfinţite mucenice Elefterie; pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta liberează-i din multe feluri de nevoi, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.**

Troparul Cuviosului Pavel, glasul al 4-lea: **Ca cel ce eşti împreună-locuitor cu cei fără de trup şi tuturor cuvioşilor părtaş, prealăudate Pavel, pe tine te lăudăm şi ne rugăm ţie: Roagă-te pentru noi ca totdeauna să aflăm milă.**

Condacul Cuviosului Pavel, glasul al 4-lea: **Din tinereţe, înţelepte, cele mai presus de minte dorindu-le bărbăteşte, valul lumii ai lăsat, şi te ai făcut prin Dumnezeiasca ta viaţă locaş Treimii, şi ai luminat pe cei ce au venit la tine cu credinţă. Pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te, Pavele prea fericite.**

Întru această zi cel dintru sfinţi, părintele nostru, Ştefan Mărturisitorul, arhiepiscopul Surojii.

16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa.

Troparul Sfântului Prooroc Agheu, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Agheu, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Prooroc Agheu, glasul 1: **Cel ce ca un Dumnezeu toate le vede şi le ştie, luminându-ţi ochiul cel curat al sufletului, prealăudate proorocule, tea arătat lumii povăţuitor. Pentru aceasta săvârşind sfântă pomenirea ta, te aducem pe tine rugător către Dumnezeu, Proorocule Agheu.**

17. X Sfântul Prooroc Daniel şi Sfinţii trei tineri: Anania, Azaria şi Misail. -*Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Prooroc Daniel şi a celor trei tineri, glasul al

2-lea: **Mari sunt faptele credinţei, că în mijlocul izvorului văpăii, ca într-o apă de odihnă Sfinţii trei Tineri s-au bucurat şi Proorocul Daniel păstor leilor ca unor oi sa arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeu-le, miluieşte-ne pe noi.**

Condacul Sfântului Prooroc Daniel, glasul al 8-lea: **Luminându-se cu Duhul curat, inima ta vas de proorocie prea luminat sa făcut, pentru că mai înainte ai grăit cele ce erau departe, ca şi cum ar fi fost acum. Pentru aceasta te rog pe tine, fericite Daniele, mărite, pe Hristos Dumnezeu roagă-l neîncetat, pentru noi toţi.**

Condacul Sfinţilor trei tineri: Anania, Azaria şi Misail, glasul al 6-lea: **Chipul cel zugrăvit de mână nu l-aţi cinstit, ci întrarmându-vă cu Fiinţa cea nescrisă, de trei ori fericiţilor, în groapa focului v-aţi preamărit; şi în mijlocul văpăii celei de nesuferit stând, pe Dumnezeu L-aţi chemat: grăbeşte, o, îndurate, şi ca un milostiv aleargă spre ajutorul nostru, că poţi toate câte le voieşti.**

Duminica înaintea Naşterii lui Hristos, a Sfinţilor Părinţi

Troparul înainte-prăznuirii, glasul al 2-lea: **Mari sunt faptele credinţei, în mijlocul izvorului văpăii, ca într-o apă de odihnă, sfinţii trei tineri s-au bucurat şi Proorocul Daniel, păstor leilor, ca unor oi sa arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.**

Condacul înainte-prăznuirii, glasul 1: **Veseleşte-te Betleeme, Efrato găteşte-te, că iată mieluşeaua purtând în pântece pe Păstorul Cel Mare, se grăbeşte să-L nască; pe Care văzându-L purtătorii de Dumnezeu Părinţi, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pe Fecioara, ceea ce îl hrăneşte cu lapte.**

18. Sfântul Mucenic Sebastian; Sfânta Muceniţă Zoe şi cei împreună cu dânşii; Sfântul Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Fior; Sfântul Mucenic Eviot; Cuviosul Daniil Sihastrul de la Voroneţ.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Sebastian, glasul al 4-lea: **Cu roşeala sângiurilor tale vopsindu-ţi haina pătimirii, te-ai îmbrăcat ca şi cu o**

porfiră, lăudate Sebastiane. Pentru aceasta te-ai şi sălăşluit împreună cu Hristos întru împărăţia cea de sus şi fără de sfârşit, împreună cu cei ce au pătimit cu tine şi au primit cununi, înţelepte. Cu care împreună dănţuind, pomeneşte-ne totdeauna şi pe noi.

Troparul Cuviosului Daniil Sihastrul de la Voroneţ, glasul al 8-lea: **Întru tine Părinte cu osârdie sa mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Daniil, duhul tău.**

Condacul Cuviosului Daniil Sihastrul de la Voroneţ, glasul al 3-lea: **Viaţă îngerească ai petrecut pe pământ, chip şi pildă făcându-te ucenicilor tăi. Prin rugăciuni, posturi îndelungate şi privegheri, te-ai învrednicit a te sălăşlui în pământul celor blânzi, Sfinte Daniil de Dumnezeu cinstitorule, podoaba sihastrilor şi lauda călugărilor.**

19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfinţii Mucenici: Ilie, Prov, Ares, Timotei şi Polieuct.

Troparul Sfântului Mucenic, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Bonifatie întru nevoinţa sa, cununa ne stricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Bonifatie, glasul al 4-lea: **Jertfă fără prihană te-ai adus pe tine de voie, Celui rânduit a Se naşte din Fecioara pentru tine, sfinte purtătorule de cunună, înţelepte Bonifatie.**

20. X Înainte-prăznuirea Naşterii după trup a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfinţitul Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părinte Filogonie, patriarhul Antiohiei. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul înainte-prăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: **Găteşte-te Betleeme, că sa deschis tuturor Edenul. Împodobeşte-te Efrata, că Pomul vieţii în peşteră a înflorit din Fecioară! Pentru că pântecele aceleia, rai înţelegător sa arătat, întru care este dumnezeiescul Pom, din care mâncând vom fi vii, iar nu vom muri ca Adam. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.**

Condacul înainte-prăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 3-lea:

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci, merge să-L nască în peşteră în chip de negrăit. Dănţuieşte lumea auzind, slăveşte cu îngerii şi cu păstorii pe Cel ce va să Se arate Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Troparul Sfinţitului Mucenic Ignatie, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Ignatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Ignatie, glasul al 3-lea: **Ziua cea purtătoare de lumină a strălucitelor tale nevoinţe vesteşte mai înainte tuturor pe Cel ce Sa născut din Fecioara; că de Acesta însetând şi din dragostea de a te îndulci de El, te-ai grăbit a fi măcinat de fiare. Pentru aceasta de Dumnezeu purtător ai fost numit, Ignatie, mărite.**

21. Sfânta Muceniţă Iuliana cea din Nicomidia, Sfântul Mucenic Temistocle.

Troparul Sfintei Muceniţe Iuliana, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Iuliana, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţe Iuliana, glasul al 3-lea: **Cu frumuseţile fecioriei împodobindu-te, fecioară, şi cu cununa muceniciei acum încununându-te, Iuliana, dăruieşti tămăduiri celor ce sunt în nevoi şi boli şi izbăvire celor ce se apropie de racla ta, din care Hristos, izvorăşte dumnezeiesc dar şi viaţa veşnică.**

În această zi, mutarea celui dintre sfinţi părintelui nostru Petru Mitropolitul a toată Rusia.

22. Sfântul Mare Muceniţă Anastasia; Sfântul Mucenic Hrisogon şi Teodota; Sfântul Ierarh Petru Movilă.

Troparul Sfintei Muceniţe Anastasia, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Anastasia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te**

iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfintei Muceniţe Anastasia, glasul al 3-lea: **Cei ce sunt întru ispite şi în necazuri, alergând la biserica ta, primesc cinstite tămăduiri din Dumnezeiescul har, care locuieşte întru tine, Anastasia; că tu izvorăşti pururea lumii tămăduiri.**

23. X Sfinţii zece Mucenici din Creta; Cuvioşii Pavel şi Naum.

Troparul Sfinţilor Mucenici din Creta, glasul al 3-lea: **Creta cea mult minunată să o cinstim, că a înflorit flori cinstite, pe mărgăritarele lui Hristos, stâlpările mucenicilor. Că zece sunt la numărul fericiţii, şi toată mulţimea demonilor au ruşinat. Pentru aceasta şi cununi au luat mucenicii lui Hristos, cei cu sufletul răbdător.**

Condacul Sfinţilor Mucenici din Creta, glasul al 4-lea: **Ca un luceafăr a strălucit cinstita pătimire a mucenicilor, care mai înainte nea arătat, în chip luminat, pe Cel născut în peşteră; pe care Fecioara La născut fără sămânţă.**

24. Sfânta Cuvioasă Muceniţă Eugenia şi cele împreună cu dânsa. -*Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul înainte-prăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: **Scrisu-s-a, oarecând cu bătrânul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămânţa lui David, purtând în pântece sarcina cea fără de sămânţă. Dar a sosit vremea naşterii şi nici un loc de sălăşluire nu era; ci ca un palat frumos s-a arătat peştera împărătesei. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.**

Condacul înainte-prăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: **Fecioara astăzi pe Cuvântul Cel mai înainte de veci, merge să-L nască în peşteră în chip de negrăit. Dănţuieşte lumea auzind, slăveşte cu îngerii şi cu păstorii pe Cel ce vine să se arate Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.**

Troparul Sfintei Muceniţe Eugenia, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Eugenia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstig-**

nesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mi ne, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfintei Muceniţe Eugenia, glasul al 4-lea: **De slava cea trecătoare a lumii fugind, pe Hristos L-ai iubit, păzind nevătămat bunul neam al sufletului tău, muceniţă de Dumnezeu înţelepţită, Eugenia, prealăudată.**

25. (†) Naşterea cea după trup a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. *Praznic şi dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei. Mijloceasurile nu se citesc.*

Troparul Praznicului Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: **Naşterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoştinţei; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învăţat să se închine Ţie, Soarelui dreptăţii, şi să Te cunoască pe Tine; Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ţie.**

Condacul Praznicului Naşterii Domnului, glasul al 3-lea: **Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera, Celui neapropiat, aduce: îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi Sa născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.**

26. X) Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.

† Tot în această zi se face şi pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru, de Dumnezeu purtătorului, Nicodim cel Sfinţit de la Tismana (din ale cărui sfinte moaşte se află o parte la a sa sfântă Mănăstire Tismana din judeţul Gorj).

Duminică după Naşterea Domnului, pomenirea Sfinţilor şi Drepţilor Iosif, logodnicul Fecioarei, David împăratul, şi Iacov fratele (ruda) Domnului. - *Despre Iacov vezi ziua de 23 octombrie.*

Troparul Paznicului Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: **Naşterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoştinţei; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învăţat să se închine Ţie, Soarelui dreptăţii, şi să Te cunoască pe Tine; Răsăritul**

cel de sus, Doamne, slavă Ţie.

Condacul Praznicului Naşterii Domnului, glasul al 6-lea: Cel ce mai înainte de luceafăr S-a născut din Tatăl fără de maică, astăzi pe pământ fără de tată S-a întrupat din tine. Pentru aceasta steaua binevesteşte magilor; iar îngerii cu păstorii laudă naşterea Ta cea mai presus de fire, ceea ce eşti plină de har.

Troparul lui Iosif logodnicul şi a lui Iacov, glasul al 2-lea: Binevesteşte Iosife lui David, dumnezeiescului părinte, minunile, pe fecioara ai văzut născând, cu Magii te-ai închinat, cu păstorii ai mărit, prin înger înştiinţare ai luat. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul lui Iosif logodnicul şi a lui Iacov, glasul al 3-lea: De veselie astăzi se umple dumnezeiescul David, şi Iosif împreună cu Iacov, laudă aduce, pentru că luând cunună pentru înrudire cu Hristos se bucură şi pe Cel ce Sa născut negrăit pe pământ îl laudă şi strigă: îndurate, mântuieşte pe cei ce Te cinstesc pe Tine.

Troparul Cuviosului Nicodim, glasul 1: Celui ce a răsărit din Fecioara, mai-Marelui păstorilor, ca o oaie de turmă ai urmat, Părintele nostru Nicodim. Cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfinţit de cele cereşti, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Pentru aceasta grăim: slavă Celui ce tea preaslăvit pe tine; slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă Celui ce a arătat tuturor prin tine îndreptare.

Condacul Cuviosului Nicodim, glasul al 8-lea: Ca pe cel împreună-râvnitor sfinţilor şi ca pe un părinte mare, toată lavra ta Tismana te cinsteşte pe tine cu credinţă, Sfinţite Nicodim, pe care păzeşte-o cu rugăciunile tale, fericite, totdeauna nebiruită şi netulburată de toate nevoile, ca un părinte cuvios şi pururea lăudat.

27. †) Sfântul Apostol întâiul Mucenic şi Arhidiacon Ştefan; Cuviosul Părintele nostru Teodor Mărturisitorul şi fratele său Teofan, făcătorul de canoane.

Troparul Sfântului Mucenic Ştefan, glasul al 4-lea: Cu nevoinţă bună te-ai nevoit, întâiule mucenice al lui Hristos şi apostole, şi păgânătatea tiranilor ai vădit, căci cu pietre fiind ucis de mâinile celor fărădelege, cunună ai luat din dreapta cea de sus şi către Dumnezeu ai glăsuit strigând: Doamne, nu le socoti lor păcatul

acesta.

Condacul Sfântului Mucenic Ştefan, glasul al 8-lea: **Stăpânul nostru ieri a venit la noi cu trup, iară astăzi sluga Lui a ieşit cu totul din trup; ieri împăratul nostru Sa născut cu trup, astăzi sluga cu pietre este ucisă; că pentru Dânsul se şi sfârşeşte întâiul mucenic şi dumnezeiescul Ştefan.**

Troparul Cuviosului Teodor Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule ai Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Teodor, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

28. Sfinţii douăzeci de mii de Mucenici, cei arşi în Nicomidia; Sfântul Glicherie preotul; Sfânta Domna.

Troparul Sfinţilor Mucenici arşi în Nicomidia, glasul al 2-lea: **Purtătorilor de biruinţă ai Domnului, fericit este pământul care sa adăpat cu sângele vostru şi sfinte sunt locaşurile care au primit trupurile voastre. Că în locul de chinuri pe vrăjmaşi i-aţi biruit şi cu îndrăzneală, pe Hristos L-aţi propovăduit. Pe Dânsul ca pe un bun, rugaţi-L să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Mucenici arşi în Nicomidia, glasul al 2-lea: **Cu suflet tare prin foc pătimirea primind sfinţii pentru credinţă, douăzeci de mii de pătimitori au strigat Celui născut din Fecioara: primeşte arderea cea de tot a noastră pentru Tine, ca şi darurile împăraţilor din Persia: aur, smirnă şi tămâie, Dumnezeule cel preaveşnic.**

29. Sfinţii paisprezece mii de prunci, ucişi de Irod; Cuviosul Părintele nostru Marcel, egumenul mănăstirii celor Neadormiţi (Achimiţilor); Cuviosul Tadeu Mărturisitorul.

Troparul Sfinţilor paisprezece mii de prunci, glasul 1: **Pentru durerile sfinţilor, care pentru Tine au pătimit, milostiv fii, Doamne, şi vindecă toate durerile noastre, Iubitorule de oameni.**

Condacul Sfinţilor paisprezece mii de prunci, glasul al 6-lea: **În Betleem la împăratul Cel ce Sa născut, magii de la Răsărit cu daruri au venit, călăuziţi fiind prin stea, din înălţime; dar Irod sa tulburat şi a secerat pe prunci ca pe nişte grâu, temându-se că stăpânia lui**

va cădea curând.

Alt Condac al Sfinţilor paisprezece mii de prunci, glasul al 4-lea: **Steaua a condus pe magi la Cel ce Sa născut, iar Irod oaste nedreaptă a trimis împotriva pruncilor, gândind să ucidă pe Cel ce ca un prunc Sa culcat în iesle.**

Troparul Cuviosului Marcel, glasul al 8-lea: **Întru tine părinte cu osârdie sa mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Marcel, duhul tău.**

30. Sfânta Muceniţă Anisia; Cuvioasa Teodora; Sfântul Mucenic Fileter.

Tot în această zi se cântă slujba cuvioasei Melania romana, pentru că la 31 decembrie se odovăieşte praznicul Naşterii Domnului.

Troparul Sfintei Muceniţe Anisia, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Anisia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Troparul Cuvioasei Melania, glasul al 8-lea: **Întru tine maică cu osârdie sa mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Melania, duhul tău.**

Condacul Cuvioasei Melania, glasul al 4-lea: **Luminându-ţi-se sufletul cu razele Celui ce nea strălucit nouă din Fecioară, ai strălucit în fapte bune, ceea ce eşti vrednică de laudă. Că împărţind pe pământ avuţia cea stricăcioasă, ai grămădit comoară de avuţie cerească, şi în sihăstrie ai strălucit lămurit. Pentru aceasta cu dragoste te cinstim pe tine, Melania.**

31. Cuvioasa Melania romana; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul de orfani; Sfântul Mucenic Hermes din Bononia (Vidin)

În această zi se odovăieşte praznicul Naşterii Domnului.

LUNA IANUARIE

1. (†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; cel întru sfinţi Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareii Capadociei.

Troparul Praznicului Tăierii-împrejur, glasul 1: **Cel ce şezi pe scaunul cel în chipul focului, întru cele de sus, împreună cu Părintele Cel fără de început şi cu Dumnezeiescul Duh, ai binevoit a Te naşte pe pământ din Fecioara, Maica Ta, care nu ştie de bărbat, Mântuitorule Iisuse. Pentru aceasta ai şi fost tăiat împrejur a opta zi ca un om. Slavă sfatului Tău celui preabun; slavă rânduielii Tale; slavă smereniei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.**

Condacul Praznicului Tăierii-împrejur, glasul al 3-lea: **Domnul tuturor rabdă tăiere-împrejur şi taie ca un bun greşelile muritorilor. Dă lumii, astăzi, mântuire, iar ierarhul Ziditorului, purtătorul de lumină şi dumnezeiescul preot al lui Hristos, Vasile, se bucură întru cei de sus.**

Troparul Sfântului Ierarh Vasile cel Mare, glasul 1: **În tot pământul s-a răspândit vestirea ta, că acela a primit cuvântul tău, prin care, cu dumnezeiască cuviinţă ai învăţat, firea celor în fiinţă ai arătat şi în obiceiurile oamenilor ai pus rânduială. Părinte cuvioase, preoţie împărătească, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Vasile cel Mare, glasul al 4-lea: **Arătatute-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nestricată, pecetluind-o cu dogmele tale, Vasile Cuvioase, grăitorule de cele cereşti.**

2. Înaintepăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Silvestru, episcopul Romei, şi Sfinţii Mucenici: Serghie, Taghen şi Vasile din Ancira; Sfinţii Mucenici: Argheu, Narcis şi Marcelin din Tomis. Sfântul Serafim de Sarov.

Troparul Sfântului Ierarh Silvestru, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smere-**

nia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Silvestru, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Silvestru, glasul al 2-lea: **De înţelepciunea lui Dumnezeu umplându-ţi-se gura, ne ai lămurit nouă cunoaşterea Treimii, şi necredinţa tiranilor ai surpat-o, Silvestru, cu puterea cuvintelor tale. Drept aceea, roagă te Domnului pentru noi.**

Troparul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea: **Găteşte-te Zabuloane, şi pune-te în rânduială Neftalime. Iordane, râule, opreşte-te şi săltând primeşte pe Stăpânul, Cel ce vine să Se boteze. Bucură-te Adame, împreună cu strămoaşa. Nu vă ascundeţi ca mai înainte în rai. Că Sa arătat Cel ce va văzut pe voi goi, ca să vă îmbrace în haina cea dintâi. Hristos Sa arătat, vrând să înnoiască toată făptura.**

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea: **La apa Iordanului venind astăzi Domnul, a strigat către Ioan: Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.**

3. Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordie; Sfântul Mucenic Filie episcopul de Tomis.

Troparul Sfântului Prooroc Maleahi, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Maleahi, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Prooroc Maleahi, glasul al 3-lea: **Mare proorocule Maleahi, plin fiind de înţelepciunea dumnezeiască, cea mai presus de înţelepciune, ai arătat, ca un prooroc, că Cel ce din veac este înţelepciunea lui Dumnezeu, are să petreacă împreună cu cei de jos. Pentru aceasta te cinstim, săvârşind cu credinţă dumnezeiasca ta pomenire.**

Troparul Sfântului Mucenic Gordie, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Gordie întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Gordie, glasul al 2-lea: **Să lăudăm cu toţii pe încununatul Gordie, ostaşul cel nebiruit în lupte şi neînfrânt în încercări, care nea strălucit cu adevărat, de la Răsărit,**

ca o stea mare, dumnezeiască podoabă a mucenicilor lui Hristos.

4. Soborul Sfinţilor 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul de la Cucumia Siciliei; Sfinţii Mucenici Zosima Monahul şi Atanasie Comentarisiul; Cuvioasa Apolinaria.

Troparul Soborului Sfinţilor 70 de Apostoli, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Soborului Sfinţilor 70 de Apostoli, glasul al 2-lea: **Să lăudăm astăzi dumnezeieşte şi să prăznuim, credincioşilor, ceata celor şaptezeci de ucenici ai lui Hristos, că printr-înşii toţi neam învăţat a cinsti Treimea cea nedespărţită; că ei sunt luminători ai dumnezeieştii credinţe.**

Troparul Cuviosului Teoctist, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teoctis, Părintele nostru. Roagă te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului: **La apa Iordanului venind astăzi Domnul, a strigat către Ioan: Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.**

5. Sfinţii Mucenici Teopempt şi Teona; Cuvioasa Sinclitichia. - *Ajunul Botezului Domnului;* Cuvioşii Părinţi Grigorie din Acrită şi Fostirie. - *Post în orice zi s-ar întâmpla.*

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Troparul Cuvioasei Sinclitichia, glasul al 8-lea: **Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Sinclitichia, duhul tău.**

Troparul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea: **Întorsu-s-a înapoi, oarecând, râul Iordanului prin cojocul lui Elisei, înălţându-se Ilie, şi apele s-au despărţit într-o parte şi într-altă; şi i**

sa făcut lui uscată calea cea udă, spre închipuirea botezului, cu adevărat; prin care noi trecem curgerea vieţii celei trecătoare. Hristos Sa arătat la Iordan, să sfinţească apele.

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 2-lea: Hristoase, curăţind mulţimea greşelilor tuturor cu îndurare, prin mila cea nemăsurată mergi în apele Iordanului să te botezi, ca un om cu haina măririi celei dintâi îmbrăcându-mă pe mine cel golit cumplit.

6. (†) Sfântul Botez al Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. - *Praznic şi dezlegare la toate cele de mâncare.*

Troparul Praznicului Botezului Domnului, glasul 1: În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ţie; Fiu iubit pe Tine numindu-Te, şi Duhul în chip de porumbel a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, şi lumea ai luminat, slavă Ţie.

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoştinţă Te lăudăm. Venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

7. X) Soborul Sfântul slăvitului Prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan. - *Praznic şi dezlegare la peşte şi vin.*

Troparul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 2-lea: Pomenirea dreptului este cu laude; iar ţie destul îţi este mărturia Domnului, Înaintemergătorule; că te-ai arătat cu adevărat şi decât proorocii mai cinstit, că şi a boteza în repejuni pe Cel propovăduit te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit şi celor din iad pe Dumnezeu Cel ce Sa arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii şi nea dăruit nouă mare milă.

Condacul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 6-lea: De venirea Ta cea trupească temându-se Iordanul, cu cutremur sa întors; şi slujba cea duhovnicească plinind-o Ioan, cu frică sa tras înapoi. Cetele îngereşti s-au spăimântat, văzându-Te pe Tine în Iordan cu trupul botezându-Te şi toţi cei din întuneric s-au luminat, lăudându-Te pe Tine, Cel ce Te ai arătat şi ai luminat toate.

8. După prăznuirea Botezului Domnului; Cuviosul Părinte Gheorghe Hozevitul şi Emilian Mărturisitorul; Cuvioasa Maica

noastră Domnica; Sfinţii mucenici: Iulian; Vasilisa şi Carterie.

Troparul şi condacul praznicului.

Troparul Preacuviosului Gheorghe Hozevitul, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Gheorghe, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Gheorghe Hozevitul, glasul al 4-lea: **Lumină prealuminoasă te-ai arătat, Gheorghe, strălucind cu razele cele dumnezeieşti, pe cei ce cu credinţă te cheamă pe tine. Roagă-te lui Hristos Mântuitorul, Care Sa arătat în Iordan şi a luminat pe cei zidiţi din pământ.**

Troparul Cuvioasei Domnica glasul al 8-lea: **Întru tine maică cu osârdie sa mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Domnica, duhul tău.**

9. După prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie.

Troparul şi condacul praznicului.

Troparul Sfântului Mucenic Polieuct, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Polieuct, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Polieuct, glasul al 4-lea: **Mântuitorul plecându-şi capul în Iordan, a sfărâmat capetele diavolilor, iară capul purtătorului de biruinţă Polieuct tăindu-se, pe cel înşelător a ruşinat.**

Întru această zi pomenirea celui întru sfinţi, părintelui nostru Filip, mitropolitul Moscovei şi a toată Rusia.

10. După prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Ierarh Grigorie episcopul Nişei; Cuvioşii Dometian, episcopul Meletinei şi Marcian preotul; Cuviosul Antipa de la Calapodeşti.

Troparul şi condacul praznicului.

Troparul Sfinţilor Ierarhi, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.**

Condacul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul al 8-lea: **Insuflatul de Dumnezeu ierarh al Bisericii şi cinstitul scriitor de cântări al înţelepciunii, mintea cea priveghetoare a Nişei, Grigore, dănţuind şi desfătându-se cu îngerii întru dumnezeiasca lumină, se roagă neîncetat pentru noi toţi.**

Alt Condac al Sfântului Ierarh Grigorie, glasul 1: **Cu ochiul sufletului priveghind, ierarhe, te-ai arătat lumii ca un păstor priveghetor şi cu toiagul înţelepciunii tale, preafericite cuvioase, ai alungat pe toţi răuvoitorii credinţei, ca pe nişte lupi, păzindu-ţi turma nevătămată, preaînţelepte Grigore.**

11. † După prăznuirea Botezului Domnului;

† Cuviosul Părintele nostru Teodosie, începătorul vieţii călugăreşti de obşte; Cuviosul Părinte Teodosie din Antiohia.

Dezlegare la vin şi untdelemn.

Troparul şi condacul praznicului.

Troparul Cuviosului Teodosie, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teodsie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului, glasul al 8-lea: **Sădit fiind în locaşurile Domnului tău, cu preastrălucitele tale fapte bune, ai înflorit şi ai înmulţit fiii tăi în pustiu, cu ploile lacrimilor tale udându-i, păstorule al turmelor lui Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te, Părinte Teodosie!**

Întru această zi pomenirea preacuviosului părintelui nostru, Mihail al Clopscăi, făcătorul de minuni al Novgorodului.

12. După prăznuirea Botezului Domnului; Sfintele Muceniţe Tatiana diaconiţa şi Eutasia; Sfinţii Mucenici Petru Avesalonitul şi Mertie.

Troparul şi condacul praznicului.

Troparul Sfintei Muceniţe Tatiana, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua**

Ta, Iisuse, Tatiana, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfintei Muceniţe Tatiana, glasul al 4-lea: **Luminat-ai strălucit întru pătimirea ta, răbdătoare de chinuri, ceea ce te-ai înroşit în sângiurile tale şi ca o frumoasă porumbiţă, către cer ai zburat, Tatiana. Roagă-te deci pentru cei ce pururea te cinstesc pe tine.**

Întru această zi pomenirea sfântului părintelui nostru Sava Arhiepiscopul Sârbilor.

13. După prăznuirea Botezului Domnului; Sfinţii Mucenici: Ermil şi Stratonic din Singidunum; Cuviosul Iacob din Nisibe.

În această zi se cântă şi slujba Sfinţilor Părinţi celor ucişi în Sinai şi Rait, pentru că la 14 ianuarie se odovăieşte praznicul Botezului Domnului.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 674).

Troparul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.**

Condacul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Din zbuciumul cel lumesc aţi fugit şi la limanul cel lin v-aţi mutat, prin sângele muceniciei şi cu ostenelile pustniciei v-aţi încununat. Pentru aceasta v-aţi şi arătat cu mucenicii şi cu cuvioşii împreună-locuitori.**

14. Cuvioşii Părinţii noştri cei ucişi în Sinai şi Rait.

Astăzi se odovăieşte praznicul Botezului Domnului.

15. X Cuvioşii Părinţii noştri Pavel Tebeul şi Ioan Colibaşul; Sfântul Mucenic Ponsofie.

Troparul cuviosului Pavel Tebeul, glasul 1: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Pavel, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează**

prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Pavel Tebeul, glasul al 8-lea: **Săvârşind trecerea cea secetoasă a vieţii, purtătorule de Dumnezeu, ai cufundat pe vrăjmaşii cei netrupeşti în căinţa lacrimilor tale, Cuvioase Pavel, părintele nostru; şi primind har de minuni, roagă-te neîncetat pentru noi.**

Alt Condacul al Cuviosului Pavel Tebeul, glasul al 8-lea: **Ca pe o lumină neapusă a soarelui celui înţelegător adunându-ne astăzi, cu cântări te lăudăm, că ai luminat pe toţi cei ce erau întru întunericul necunoştinţei, suindu-i către dumnezeiasca înălţime. Podoaba Tiveilor şi părinţilor şi pustnicilor tare temelie, preacuvioase Pavele.**

Troparul Cuviosului Ioan Colibaşul, glasul al 4-lea: **Din pruncie iubind cu căldură pe Domnul, lumea şi cele frumoase ale ei ai părăsit şi ai sihăstrit în chip desăvârşit; ţi-ai pus coliba înaintea porţilor părinţilor tăi; zdrobit-ai cursele demonilor, preafericite; pentru aceasta pe tine, Ioane, Hristos după vrednicie tea preamărit.**

Condacul cuviosului Ioan Colibaşul, glasul al 2-lea: **Râvnind, înţelepte, sărăcia ceea ce nu se fură, ai urât bogăţia părinţilor tăi. Şi având Evanghelia în mâinile tale, ai urmat lui Hristos Dumnezeu, preacuvioase Ioane, rugându-te neîncetat lui Dumnezeu pentru noi toţi.**

16. X Cinstirea lanţului Sfântului slăvitului şi întru tot lăudatului Apostol Petru; Sfinţii Mucenici şi fraţi buni: Pevsip, Elasip şi Mesip şi a bunicii lor, Neonila. *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul cinstitului lanţ al Sfântului Apostol Petru, glasul al 4-lea: **Roma nepărăsind, la noi ai venit prin cinstitele lanţuri ce ai purtat, întâistătătorule pe scaunul Apostolilor. Pe care cu credinţă cinstindu-le, te rugăm: Cu ale tale rugăciuni cele către Dumnezeu, dăruieşte nouă mare milă.**

Condacul cinstitului lanţ al Sfântului Apostol Petru, glasul al 2-lea: **Pe cel întâistătător între Apostoli, pe marele Petru, să-l lăudăm şi lanţul să-l sărutăm cu credinţă, dezlegare de greşeli dobândind.**

Alt Condac al cinstitului lanţ al Sfântului Apostol Petru, glasul al 2-lea: **Piatra Hristos pe piatra credinţei, pe întâiul şezător pe scaunul ucenicilor, îl preamăreşte luminat. Căci cheamă pe toţi să prăznuiască, Apostole, minunile cinstitului tău lanţ şi dă iertare de greşeli.**

17. †) Cuviosul şi purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare. - *Praznic şi dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Cuviosului Antonie cel Mare, glasul al 4-lea: **Asemănându-te cu obiceiurile râvnitorului Ilie, şi urmând Botezătorului pe drepte cărări, Părinte Antonie, te-ai făcut locuitor pustiului şi ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Antonie cel Mare, glasul al 2-lea: **Lepădând tulburările lumeşti, viaţa sihăstrească ai dus-o până la capăt, Botezătorului urmând îndeaproape, preacuvioase. Deci împreună cu dânsul te cinstim, părinte al părinţilor, Antonie.**

18. † Sfinţii Ierarhi Atanasie şi Chirii; Sfântul Ierarh Maxim Mitropolit al Ţării Româneşti. *Praznic şi dezlegare la vin şi untdelemn.*

Troparul Sfinţilor Ierarhi Atanasie şi Chirii, glasul al 3-lea: **Pe ierarhii Domnului, pe tâlcuitorii dogmelor, pe păstorii alexandrinilor propovăduitori ai adevărului, perechea cea iubită de Dumnezeu; pe strălucitii luminători, risipitori ai întunericului celor nelegiuiţi: pe Atanasie cel Mare, secerătorul ereticilor, împreună cu Chirii, cel ce a cinstit precum se cuvine pe Născătoarea de Dumnezeu, veniţi toţi iubitorii de prăznuire şi, adunându-ne cu veselie şi cu cântări săi cinstim; că ei se roagă neîncetat lui Dumnezeu pentru noi.**

Condacul Sfinţilor Ierarhi Atanasie şi Chirii, glasul al 4-lea: **Ierarhilor prea mari ai Bisericii şi vitejilor apărători ai dreptei credinţe în Hristos, păziţi pe toţi cei ce cântă: mântuieşte, îndurate, pe cei ce Te cinstesc pe Tine, cu credinţă.**

Condacul Sfântului Ierarh Atanasie, glasul al 2-lea: **Învăţăturile dreptei credinţe sădind şi spinii relei credinţe tăind, ai înmulţit sămânţa credinţei cu ploaia Duhului, cuvioase. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, Atanasie.**

19. X Cuvioşii Părinţii noştri Macarie Egipteanul şi Macarie Alexandrinul, Arsenie şi Marcu; Sfânta Eufrasia.

Troparul Cuviosului Macarie, glasul 1: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Macarie, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie**

putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Macarie, glasul 1: **Viaţă fericită ducând în lume, te-ai învrednicit a te sălăşlui în pământul celor blânzi, împreună cu cetele fericiţilor, Macarie, purtătorule de Dumnezeu; şi locuind în pustiu, ca într-o cetate, ai primit de la Dumnezeu harul minunilor. Pentru aceasta te cinstim.**

Alt Condac al Cuviosului Macarie, glasul al 4-lea: **În casa înfrânării Domnului cu adevărat tea pus, ca pe o stea nerătăcitoare, luminând marginile, părinte al părinţilor, Macarie preacuvioase.**

20. † Cuviosul şi de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Eftimie cel Mare; Sfinţii Mucenici Vas, Eusebiu, Eutihiu, Vasilid, In, Pin şi Tim. -*Praznic şi dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Cuviosului Eftimie cel Mare, glasul al 4-lea: **Veseleşte-te pustie, care nu rodeai, Bucură-te ceea ce nu aveai durere; bărbatul doririlor Duhului, că ti-a înmulţit ţie fii, cu dreapta cinstire de Dumnezeu şi hrănindu-i cu înfrânarea, spre împlinirea faptelor bune. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Eftimie cel Mare, glasul al 8-lea: **Întru cinstită naşterea ta, făptura a aflat veselie; şi întru dumnezeiască pomenirea ta, cuvioase, bucurie a primit de pe urma multelor tale minuni; din care dă din destul şi sufletelor noastre şi ne curăţeşte de spurcăciunea păcatelor, ca să cântăm: Aliluia.**

21. Cuviosul Părintele Maxim Mărturisitorul; Sfinţii Neofit, Evghenie, Candid, Valerian şi Achila; Cuviosul Părinte Zosim; Sfânta Irina.

Troparul Sfântului Ierarh Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Maxim, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Pe marele Maxim, iubitorul Treimii, pe cel ce a propovăduit în chip lămurit dumnezeiasca credinţă, şi nea învăţat să credem că**

Hristos este în două firi, şi cu două voinţe şi lucrări, întru cântări credincioşii să-l cinstim, precum se cuvine, strigând: Bucură-te, propovăduitorule al credinţei.

22. X Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Cuvios Mucenic Anastasie Persul; Sfinţii Mucenici: Manuil, Gheorghe, Petru, Leon, Sioniu, Gavril, Ioan şi Parod. - *Dezlegare la vin şi untdelemn.*

Troparul Sfântului Apostol Timotei, glasul al 4-lea: **Bunătate învăţându-te şi întru toate cumpătat fiind, îmbrăcându-te cu buna conştiinţă, precum i se cuvine unui sfânt, ai scos din vasul alegerii lucrurile tainice; şi credinţa păzind, aceeaşi cale ai săvârşit, apostole Timotei, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Timotei, glasul 1: **Pe Dumnezeiescul ucenic şi împreună-călătorul cu Pavel, pe Timotei, toţi credincioşii să-l lăudăm cu cântări, împreună cu dânsul cinstind şi pe înţeleptul Anastasie, cel ce a strălucit din Persia ca o stea, şi goneşte patimile noastre cele sufleteşti şi bolile trupului.**

Troparul Sfântului Mucenic Anastasie Persul, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Anastasie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzneri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

23. X Sfinţii Mucenici Clement, episcopul Ancirei, şi Agatanghel; Cuvioşii Părinţi: Mavisma Şirul şi Salaman sihastrul.

Troparul Sfinţitului Mucenic Clement, glasul al 4-lea: **Viţă de cuvioşie şi stâlpare de luptă grea, floare preasfinţită şi rod de Dumnezeu dăruit, de-a pururi înfloritor ai fost dat credincioşilor, preasfinţite. Ci ca cel ce eşti cu mucenicii împreună-luptător şi cu ierarhii împreună-locuitor, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Clement, glasul al 4-lea: **Mlădiţă cinstită a viţei lui Hristos te-ai făcut, prealăudate Clement, biruitorule în multe lupte. Pentru aceasta cu cel ce împreună ai pătimit, ai strigat: Hristoase, Tu eşti bucuria mucenicilor.**

Troparul Sfântului Mucenic Agatanghel, glasul al 4-lea: **Muceni-**

cul Tău, Doamne, Agatanghel, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

24. Cuvioasa Maica noastră Xenia; Sfinţii Mucenici Vavila, Timotei, Agapie, Pavel, Pavsirie şi Teodoţion.

Troparul Cuvioasei Xenia, glasul al 8-lea: **Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Xenia, duhul tău.**

Condacul Cuvioasei Xenia, glasul al 2-lea: **Pomenirea ta, cea minunată Xenia, săvârşind-o noi, cei ce te cinstim pe tine cu dragoste, lăudăm pe Hristos, cel ce ţi-a dat ţie întru toate putere de tămăduire, pe Acela totdeauna roagă-L pentru noi toţi.**

25. †) Sfântul Ierarh Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Bretanion episcopul Tomisului; Cuviosul Publie - *Praznic şi dezlegare la vin şi untdelemn.*

Troparul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul 1: **Fluierul cel păstoresc al teologiei tale a biruit trâmbiţele ritorilor; că ţie, celui ce ai cercat adâncurile duhului, ti s-au adăugat şi frumuseţile Cuvântului. Ci roagă pe Hristos Dumnezeu, Părinte Grigorie, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul al 3-lea: **Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, încurcăturile ritorilor dezlegând, mărite, ai împodobit Biserica cu veşmântul Ortodoxie, cel ţesut de sus; pe care şi purtându-l, strigă împreună cu noi, fiii tăi: Bucură-te părinte, mintea cea preaînaltă a teologiei!**

26. Cuviosul Părintele nostru Xenofont, soţia sa Maria şi fiii lor Arcadie şi Ioan; Cuviosul Simeon; Sfinţii Mucenici Anania şi Petru.

Troparul Cuvioşilor Xenofont şi Maria şi a fiilor lor Arcadie şi Ioan, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.**

Condacul Cuvioşilor Xenofont şi Maria şi a fiilor lor Arcadie şi,

Ioan, glasul al 4-lea: **În curţile Stăpânului ai privegheat, împreună cu soţia ta şi cu fiii tăi, împărţindu-ţi averea ta săracilor, cu veselie, fericite. Pentru aceasta moşteniţi dumnezeiasca desfătare.**

27. † Aducerea moaştelor celui între sfinţi Părintele nostru Ioan Gură de Aur. - *Praznic şi dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea: **Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat, înălţimea gândului smerit nouă nea arătat. Ci cu cuvintele tale învăţându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul 1: **Veselitu-s-a în taină cinstita Biserică de întoarcerea cinstitelor tale moaşte; şi pe acestea ascunzându-le ca pe nişte aur de mult preţ, dăruieşte celor ce te laudă pe tine neîncetat, prin rugăciunile tale, harul tămăduirilor, Ioane Gură de Aur.**

28. X Cuvioşii Părinţii noştri Efrem Şirul, Paladie şi Iacob Sihastrul.

Troparul Cuviosului Efrem Şirul, glasul al 8-lea: **Harul ce izvorăşte din gura ta cuvioase, a umplut de apele vieţii Biserica, şi lumii a izbucnit râuri de cucernicie, revărsând asupra noastră apa pocăinţei; ci, învăţându-ne cu cuvintele tale, părinte Efrem, roagă-te lui Hristos, Dumnezeul nostru să se mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Efrem Şirul, glasul al 2-lea: **Ceasul judecăţii pururea mai dinainte văzându-l, ai plâns cu amar, părinte Efrem, ca un iubitor de linişte; şi îndemânatic învăţător ai fost cu faptele, cuvioase. Pentru aceasta, părinte preafericite, pe cei leneşi îi ridici spre pocăinţă.**

29. X Aducerea moaştelor Sfântul Sfinţitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Sfinţii Mucenici: Filotei, Iperehie, Aviv, Iulian, Romano, Iacob, Silvan, Luca, Mochie, Sarvil, Veveia şi Varsemeu.

Troparul Sfinţitului Mucenic Ignatie Teoforul, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cel înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Ignatie, roagă-te lui**

Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ignatie Teoforul, glasul al 4-lea: **De la Răsărit astăzi te-ai înălţat şi toată făptura ai luminat-o cu învăţăturile Mirelui, Celui împodobit de Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu, Ignatie.**

30. †) Sfinţii trei Mari Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; Sfântul Sfinţit Mucenic Ipolit, papă al Romei. - *Praznic şi dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfinţilor trei Ierarhi, glasul al 4-lea: **Ca cei ce aţi fost întocmai la obicei cu Apostolii şi lumii învăţători, rugaţi-vă Stăpânului tuturor să dăruiască pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.**

Condacul Sfinţilor trei Ierarhi, glasul al 2-lea: **Pe sfinţii propovăduitori şi dumnezeieştii vestitori, pe căpetenia învăţătorilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea şi odihna bunătăţilor Tale. Că ai primit ostenelile acelora şi moartea mai vârtos decât arderile de tot; Cel ce însuţi preamăreşti pe sfinţii Tăi.**

31. X Sfinţii Doctori şi făcători de minuni fără de arginţi Chir şi Ioan; Sfinţii Mucenici: Victorin, Victor, Nichifor, Claudin, Diodor, Sarapin şi Papia; Sfintele Muceniţe: Atanasia cu fiicele ei, Teodota, Teoctista şi Eudoxia; Sfânta Muceniţă Trifina.

Troparul Sfinţilor Doctori Chir şi Ioan, glasul al 5-lea: **Sălăşluindu-se darul Treimii în inimile voastre cele curate, preafericiţilor Chir şi Ioan, v-aţi arătat înfricoşători izgonitori ai duhurilor celor necurate; şi aţi fost tămăduitori ai neputinţelor, nu numai ai celor descoperite, ci şi ai celor ascunse. Drept aceea, îndrăzneală având către Dumnezeu cel iubitor de oameni, prin rugăciunile voastre, cele neîncetate, tămăduiţi patimile noastre.**

Condacul Sfinţilor Doctori Chir şi Ioan, glasul al 3-lea: **Din dumnezeiescul har primind, sfinţilor, dar de minuni, faceţi minuni neîncetat, tăind toate patimile noastre cu meşteşugul tămăduitor cel nevăzut, de Dumnezeu înţelepţite Chir, cu Ioan cel pururea mărit. Că voi sunteţi dumnezeieşti doctori.**

Întru această zi, preacuviosul părintele nostru Nichita închisul Pecerscăi, episcopul marelui Novgorod.

LUNA FEBRUARIE

1. Înainte-prăznuirea întâmpinării Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul Mucenic Trifon, Sfintele Muceniţe Perpetua şi Felicitas; Preacuviosul Petru, cel din Galatia.

Troparul Sfântului Mucenic Trifon, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Trifon, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Trifon, glasul al 8-lea: **Cu întărirea Treimii ai stricat mulţimea idolilor, până la margini, vrednicule de pomenire, cinstit întru Hristos făcându-te; şi biruind pe tirani întru Dumnezeu Mântuitorul, ai primit cununa muceniciei tale şi darurile dumnezeieştilor tămăduiri, ca un nebiruit.**

Troparul înainte-prăznuirii întâmpinării Domnului, glasul 1: **Cereasca ceată a îngerilor cereşti privind spre pământ, vede venind pe Cel mai Unul-născut decât toată făptura, aducându-Se ca un Prunc în biserică, purtat de Maica ce nu ştie de nuntă şi cântă împreună cu noi, cântare de înainte-prăznuire, bucurându-se.**

Condacul înainte-prăznuirii întâmpinării Domnului, glasul al 4-lea: **Credincioşilor, deschideţi-vă astăzi inimile, ca nişte braţe, şi primiţi cu cuget preacurat pe Domnul, Cel ce vine, cântându-I cântare de înainte-prăznuire.**

2. (†) Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos; Sfinţii Mucenici Iordan şi Gavriil. - *Praznic şi dezlegare la peşte.*

Troparul întâmpinării Domnului, glasul 1: **Bucură-te ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veseleşte-te şi tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în braţe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel ce nea dăruit nouă şi învierea.**

Condacul întâmpinării Domnului, glasul 1: **Cel ce cu naşterea**

Ta ai sfinţit pântecele Fecioarei şi mâinile lui Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat, şi precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găseşte în războaie şi întăreşte Biserica pe care ai iubit-o, Unule, Iubitorule de oameni.

3. X Sfântul şi Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul; Sfânta Ana proorocită; Sfinţii Mucenici: Adrian, Evul, Vlasie, Pavel şi Simon

Troparul şi condacul praznicului.

Condacul Sfântului şi Dreptului Simeon, glasul al 4-lea: **Pe Creatorul tuturor şi Domnul luându-L astăzi Simeon bătrânul pe mâinile sale, s-a rugat a se dezlega de legăturile acestei vieţi stricăcioase şi liberându-se s-a mutat la viaţa cea veşnică.**

4. Cuvioşii Părinţi: Isidor Pelusiotul şi Nicolae Mărturisitorul; Sfântul Mucenic Avramie.

Troparul Cuviosului Isidor, glasul al 8-lea: **Întru tine părinte cu osârdie sa mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Isidore, duhul tău.**

Condacul Cuviosului Isidor, glasul al 4-lea: **Alt luceafăr aflându-te pe tine Biserica, întru sine, şi luminându-se cu strălucirile cuvintelor tale, strigă către tine: Bucură-te, preafericite, de Dumnezeu înţelepţite Isidore.**

Întru această zi pomenirea Sfântului binecredinciosului marelui cneaz Georgie şi a preacuviosului părintelui nostru Chirii noul ezernean, făcătorul de minuni.

5. Sfintele Muceniţe Agatia şi Teodula; Preacuviosul Părinte Teodosie din Scopelon.

Troparul Sfintei Muceniţe Agata, glasul al 8-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agata, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţe Agata, glasul al 4-lea: **Să se împodobească astăzi Biserica cu porfiră slăvită, muiată în curatul sânge al**

muceniţei Agata, strigând: Bucură-te, lauda Cataniei.

6. Cuviosul Părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei; Sfinţii Mucenici Iulian, Fausta, Evilasiu şi Maxim.

Troparul Sfântului Ierarh Vucol, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Vucol, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul praznicului întâmpinării Domnului, glasul 1: **Cel ce cu naşterea Ta ai sfinţit pântecele Fecioarei şi mâinile lui Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat, şi precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găseşte în războaie şi întăreşte Biserica pe care ai iubit-o, Unule, Iubitorule de oameni.**

7. Cuvioşii Părinţii noştri Partenie, episcopul Lampsacului, şi Luca din Elada; Sfinţii 1003 Mucenici din Nicomidia.

Dezlegare la vin şi untdelemn.

Troparul Cuvioşilor Părinţi, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.**

Condacul Cuviosului Părinte Partenie, glasul al 3-lea: **Dumnezeiesc har de minuni ai primit de Dumnezeu înţelepţite, sfinţite Partenie, făcătorule de minuni şi purtătorule de Dumnezeu, toate patimile credincioşilor curăţind, părinte, şi duhurile celui viclean alungându-le. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, ca pe un mare slujitor al harului lui Dumnezeu.**

Condacul Cuviosului Părinte Luca, glasul al 8-lea: **Dumnezeu, Cel ce tea ales pe tine mai înainte de a fi zidit, spre plăcerea Sa, cu judecăţile pe care le ştie, primindu-te, din pântece tea sfinţit şi a Sa slugă pe tine tea arătat, Luca, îndreptând paşii tăi, ca un Iubitor de oameni; Aceluia acum îi stai înainte bucurându-te.**

8. X Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia; Sfintele surori Marta şi Maria.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea: **Strălucit voievod al adevăratei oşti a împăratului ceresc ai ajuns,**

fericite Teodor, purtătorule de biruinţă; că înţelepţeşte te-ai luptat cu armele credinţei şi mulţimile demonilor le-ai biruit şi adevărat biruitor te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 3-lea: **Cu bărbăţia sufletului, îmbrăcându-te în credinţă ca într-o platoşă şi în mâini luând cuvântul lui Dumnezeu, ca pe o lance, pe vrăjmaşul l-ai rănit, fericite Teodor, mare între mucenici; cu care împreună nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, pentru noi toţi.**

9. Sfinţii Mucenici Nichifor, episcopul Marcel, Filagriu şi Pangratie. - *Astăzi se odovăieşte praznicul Întâmpinării.*

Troparul Sfântului Mucenic Nichifor, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Nichifor, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Nichifor, glasul al 3-lea: **Întraripându-te, fericite, cu dragostea Domnului şi Crucea Lui pe umeri purtând, mărite, ai ruşinat meşteşugirile diavolului şi te-ai luptat până la moarte pentru adevăr. Pentru aceasta te-ai arătat purtător de biruinţă şi tăinuitor al harului lui Dumnezeu.**

Alt Condac al Sfântului Mucenic Nichifor, glasul 1: **Cu legătura dragostei legându-te, Nichifore, ai dezlegat răutatea pizmuirii, şi cu sabie capul tău tăindu-se, te-ai făcut mucenic Dumnezeiesc al Mântuitorului, Cel ce Sa întrupat, pe Care roagă-L pentru noi, cei ce lăudăm mărită pomenirea ta.**

10. † Sfântul sfinţit Mucenic Haralambie; Sfintele Muceniţe Enata şi Valentina; Preacuviosul Părinte Zenon. - *De nu este Postul cel Mare se cântă şi slujba Sfântului Mucenic Nichifor.*

Troparul Sfinţitului Mucenic Haralambie, glasul al 4-lea: **Arătatu-te-ai, înţeleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos, şi sfeşnic pururea luminos al lumii; strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite, şi ai risipit întunecimea idolilor. Drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuiască pe noi.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Haralambie, glasul al 4-lea: **Ca o**

comoară de mult preţ Biserica a câştigat capul tău, Sfinte sfinţite mucenice, pătimitorule şi purtătorule de biruinţă, Haralambie. Drept aceea se şi bucură, slăvind pe Ziditorul.

11. Sfântul sfinţit Mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora împărăteasa.

Troparul Sfinţitului Mucenic Vlasie, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Vlasie, glasul al 2-lea: **Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea neveştejită, viţa cea cu multă roadă a viei lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu, Vlasie, umple de veselie pe cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, cel ce te rogi neîncetat pentru noi toţi.**

Întru această zi pomenirea preacuviosului părintelui nostru Dimitrie Preluţ-canul făcătorul de minuni şi răposarea sfântului binecredinciosului marelui cneaz Vsevolod, cel numit din sfântul botez Gavriil Pecovanul de minuni făcătorul.

12. Cei între sfinţi Părinţii noştri Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, şi Antonie patriarhul; Sfântului Mucenic Hristea; Preacuvioasa Maria (Marin).

Troparul Sfântului Ierarh Meletie, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Meletie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Meletie, glasul al 2-lea: **Cu obiceiurile ortodoxiei împodobindu-te, te-ai arătat ocrotitor şi apărător Bisericii, slăvite Meletie, luminând marginile cu învăţăturile, luminătorule preastrălucite al Bisericii.**

Întru această zi pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Alexie Mitropolitul a toată Rusia, făcătorul de minuni.

13. Cuviosul Părintele nostru Martinian; Sfinţii Apostoli Acvila şi Priscila; Preacuviosul Evloghie; arhiepiscopul Alexandriei.

Troparul Cuviosului Martinian, glasul al 8-lea: **Văpaia ispitelor cu curgerea lacrimilor ai stins-o, fericite, şi valurile mării şi porni-**

rile fiarelor înfrânându-le, ai strigat: Preamărit eşti Atotputernice, Cel ce mai mântuit de foc şi de vifor.

Condacul Cuviosului Martinian, glasul al 2-lea: **Ca pe un învăţător încercat al dreptei credinţe şi cinstit nevoitor de bunăvoie şi cetăţean al pustiului şi locuitor, pe Martinian, pururea cinstitul, întru cântări, după vrednicie, sal lăudăm; că el pe şarpe în picioare l-a călcat.**

14. Cuvioşii Părinţii Auxenţiu, Maron şi Avraam.

Troparul Cuviosului Auxenţiu, glasul 1: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Auxenţiu, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.**

Condacul Cuviosului Auxenţiu, glasul 1: **Îndulcindu-te cu înfrânarea, de Dumnezeu înţelepţite, şi pofta trupului tău înfrânându-ţi-o, te-ai arătat sporind în credinţă. Şi ca un pom în mijlocul raiului ai înflorit, Auxentie, părinte preasfinţite.**

15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior; Sfântul Părinte Eusebiu.

Troparul Sfântului Apostol Onisim, glasul al 4-lea: **Apostole Sfinte, Onisim, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Onisim, glasul 4-lea: **Ca o rază ai ieşit, luminând lumii, fericite, luminat fiind cu razele lui Pavel, soarele cel prea strălucitor, care a luminat lumea. Pentru aceasta, toţi te cinstim, Apostole Onisim.**

16. Sfinţii Mucenici Pamfil, Valentin şi cei împreună cu dânşii; Cuvioşii Flavian şi Maruta.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Pamfil şi Valentin, glasul al 4-lea:

Fiind puşi înaintea groaznicelor unelte de chinuri, vitejii luptători ai Domnului, bucurându-se, cu bărbăţie plină de curaj au răbdat chinurile, neţinând seamă de trup. Pentru aceasta au moştenit veşnica slavă, şi acum se roagă pentru noi, cei care lăudăm chinurile lor.

17. X Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna. Preacuviosul Părinte Auxiviu, episcopul.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron, glasul al 2-lea: **Mari sunt faptele credinţei! în izvorul văpăii ca într-o apă de odihnă Sfântul Mucenic Teodor sa bucurat. Că în foc cu totul fiind ars, ca o pâine plăcută Treimii sa adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron, glasul al 4-lea: **Credinţa lui Hristos ca pe o pavăză, înăuntru în inima ta primind-o, puterile cele potrivnice le-ai călcat în picioare, pătimitorule, şi cu cunună cerească ai fost încununat, în veci, Teodore, ca un nebiruit.**

18. Sfântul Părintele nostru Leon, papa Romei; Cuvioşii Agapit, Mariani şi Pulheria; Sfinţii Mucenici: Leon şi Parigoriu.

Troparul Sfântului Leon, papa Romei, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Leone, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Leon, papa Romei, glasul al 3-lea: **Pe scaunul arhieriei şezând, slăvite, şi gurile leilor celor cuvântători astupându-le cu dogme de Dumnezeu insuflate, lumina cunoaşterii de Dumnezeu a cinstitei Treimi ai luminat-o turmei tale. Pentru aceasta ai fost preamărit ca un dumnezeiesc tăinuitor al harului lui Dumnezeu.**

19. Sfinţii Apostoli: Arhip, Filimon şi Apfia; Cuviosul Eugeniu, Macarie, Ravula şi Conon; Sfinţii Mucenici: Maxim, Teodot şi Isihie.

Troparul Sfântului Apostol Arhipe, glasul al 3-lea: **Apostole Sfinte, Arhipe, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Arhip, glasul al 3-lea: **Ca pe o stea**

mare câştigându-te Biserica pe tine, Arhipe, şi luminându-se cu razele minunilor tale, strigă către tine: Scapă pe cei ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

20. Cei între sfinţi Părinţii noştri Leon, episcopul Cataniei, şi Agaton; Cuviosul Visarion; Sfântul Mucenic Sadoc episcopul.

Troparul Sfântului Ierarh Leon, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Leon, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Leon, glasul al 8-lea: **Ca pe un luminător prea mare, preafericite, Biserica te are pe tine, strălucind mai mult decât soarele, pe care cu rugăciunile tale cele bineprimite, către Stăpânul, de tot eresul păzeşte-o nebiruită şi netulburată, ca un pururea mărit.**

21. Cuviosul Părintele nostru Timotei; Sfântul Eustaţiu, episcopul Antiohiei; Sfântul Părinte Gheorghe, episcopul Amastridei; Sfântul Mucenic Mauriciu.

Troparul Cuvioşilor Părinţi, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta, de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.**

Condacul Cuviosului Timotei, glasul al 4-lea: **Ca pe o stea luminoasă de la Răsărit strălucind, ai luminat în inimile credincioşilor faptele bune ale minunilor tale, de Dumnezeu înţelepţite Timotei.**

22. Aflarea cinstitelor moaşte ale Sfinţilor celor din Evghenia. Cuvioşii Atanasie, Talasie, Irineu (Limneu) şi Varadat; Sfânta Antusa.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfinţilor Mucenici din Evghenia, glasul al 4-lea: **Din pământ strălucind ca nişte luminători, toată negura păgânătăţii aţi alungat, şi pe credincioşi i-aţi luminat, dumnezeieştilor mucenici, ai Treimii apărători.**

23. † Sfântul sfinţit Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia; Preacuvioşii Părinţi: Ioan, Moise, Antioh, Antonin, Zevina, Polihronin, Moise şi Damian.

Troparul Sfinţitului Mucenic Policarp, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Policarp, roagă te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Policarp, glasul 1: **Roade cuvântătoare aducând Domnului, înţeleptule Policarpe, prin fapte dumnezeieşti, te-ai arătat după vrednicie dumnezeiesc ierarh, fericite. Pentru aceasta astăzi, luminându-ne cu cuvintele tale, lăudăm pomenirea ta vrednică de laudă, preaslăvind pe Dumnezeu.**

24. †) întâia şi a doua Aflare a cinstitului cap al Sfântului slăvitului Prooroc, înaintemergător şi Botezător Ioan.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul aflării cinstitului cap al Botezătorului Ioan, glasul al 4-lea: **Din pământ răsărind capul Înaintemergătorului, aruncă credincioşilor razele nestricăciunii tămăduirilor. De sus adună mulţimea îngerilor, de jos cheamă împreună neamul omenesc; ca să înalţe cu un glas slavă lui Hristos Dumnezeu.**

Condacul aflării cinstitului cap al Botezătorului Ioan, glasul al 2-lea: **Proorocule al lui Dumnezeu şi Înaintemergătorule al harului, aflând capul tău ca un trandafir preasfinţit din pământ, tămăduiri luăm totdeauna; pentru că iarăşi propovăduieşti, ca şi mai înainte, pocăinţa în lume.**

25. Sfinţii Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru şi Ipatie.

Troparul Sfântului Ierarh Tarasie, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Tarasie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Tarasie, glasul al 4-lea: **Ca un soare mare, cu strălucirile dogmelor şi ale minunilor, luminezi totdeauna**

plinirea lumii, tăinuitorule al celor cereşti, preafericite Tarasie.

26. Cel între sfinţi Părintele nostru Porfirie, arhiepiscopul Gâzei; Sfânta Muceniţă Fotini; Sfântul Teodor.

Troparul Sfântului Ierarh Porfirie, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, te a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Porfirie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Porfirie, glasul al 2-lea: **Cu preasfinţitele tale obiceiuri fiind înfrumuseţat, cu haina arhieriei te-ai luminat, preafericite de Dumnezeu insuflate, Porfirie, şi cu înălţările tămăduirilor eşti împodobit, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.**

27. Cuviosul Părintele nostru Procopie Decapolitul; Cuviosul Talaleu Mărturisitorul.

Troparul Cuviosului Procopie, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Procopie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Procopie, glasul al 4-lea: **Luceafăr dobândindu-te astăzi Biserica, risipeşte toată negura relei credinţe, învrednicindu-te pe tine de cele cereşti învăţătorule, Procopie, mărite.**

28. Cuviosul Părintele nostru Vasilie Mărturisitorul, ce a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie; Sfântul Mucenic Nestor; Sfintele femei: Chira şi Marana.

Troparul Cuviosului Vasile Mărturisitorul, glasul 1: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Vasile, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.**

Condacul Cuviosului Vasilie Mărturisitorul, glasul al 2-lea: **De sus primind dumnezeiască descoperire, ai ieşit, înţeleptule, din mijlocul tulburărilor; şi cuviincios sihăstrind, ai primit lucrarea**

minunilor şi a tămăduirii bolilor prin har, Vasile, preafericite şi preasfinţite.

29. Cuviosul Vasile Mărturisitorul în anii comuni

† Cuviosul Părintele nostru Ioan Casian; Sfântul Cuviosul Gherman din Dobrogea.

Troparul Cuviosului Casian Romanul, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat şi cu suspinurile tale cele din adânc, spre însutite osteneli o ai făcut roditoare. Şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Casian, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Casian Romanul, glasul al 4-lea: **Făcându-te cuvios, te-ai dat lui Dumnezeu şi luminându-te cu faptele cele bune, Casiane, ca un soare ai strălucit, cu lumina învăţăturilor tale celor dumnezeieşti, luminând inimile credincioşilor celor ce pururea te cinstesc. Pentru aceasta cu deadinsul, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce te laudă pe tine, cu dragoste fierbinte.**

Troparul Cuviosului Gherman din Dobrogea, glasul al 8-lea: **Cu ostenelile tale, cu privegheri neîncetate, cu rugăciuni şi post te-ai nevoit Cuvioase Părinte Gherman; împreună cu Sfântul Ioan Casian, din pământul Dobrogei odrăslind; şi curgerile harului preoţesc, cu rugăciunile lui Ioan cel cu Gura de Aur, te-ai învrednicit a le primi. Bogăţie de daruri duhovniceşti din Ţara Sfântă, prin osârdie, ai agonisit şi prin aceasta pe mulţi ai învrednicit pe Hristos a urma. Pentru aceasta Părinte al Dobrogei roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Gherman din Dobrogea, glasul al 4-lea: **Toţi ne bucurăm Cuvioase de naşterea ta pe pământul Dobrogei, cel binecuvântat de Apostolul Andrei, întâiul chemat. împreună cu Sfântul Ioan Casian, de mănăstiri întemeietor arătându-te, Părinte Gherman; şi lepădând grijile cele lumeşti viaţă sihăstrească ai dus, cununa biruinţei ai luat şi de braţele părinteşti te-ai învrednicit. Pentru aceasta, ca unul ce eşti vas ales al sfinţeniei, cu umilinţă alergăm către tine, să dobândim mântuire de la Dumnezeu prin rugăciunile tale.**

LUNA MARTIE

1. Cuvioasa Muceniţă Evdochia; Cuvioasa Domnina.

Troparul Cuvioasei Muceniţe Evdochia, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Evdochia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Cuvioasei Muceniţe Evdochia, glasul al 4-lea: **Vitejeşte nevoindu-te întru pătimirea ta, ne luminezi cu revărsarea minunilor, prealăudată, pe noi cei ce alergăm la dumnezeiasca ta biserică şi bucurându-ne te rugăm, cuvioasă muceniţă Evdochia, ca să ne mântuim de neputinţele cele sufleteşti şi să primim dar de tămăduiri.**

2. Sfântul sfinţit Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinţii Mucenici Isihie, Nestor şi Tribimiu; Sfânta fecioară Eutalia.

Troparul Sfinţitului Mucenic Teodot, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Teodot, glasul al 3-lea: **Credinţa cea rea a mării ai ruşinat şi înşelăciunea închinării la idoli cu puterea dreptei credinţe ai rănit-o, şi făcându-te ca o ardere de tot dumnezeiască, prin lucrarea minunilor tale ai ajuns cunoscut până la marginile lumii, preasfinţite Teodot. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.**

Troparul Sfântului Mucenic Isihie, glasul al 4-lea: **Mucenicul tău, Doamne, Isihie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru**

rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

3. Sfinţii Mucenici Eutropie, Cleonic, Vasilisc şi Teodoret.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Luminători luminoşi v-aţi arătat, dumnezeieşti mucenici cei trei la număr şi cu strălucirile minunilor voastre luminaţi toată zidirea, alungând pururea noaptea cea adâncă a neputinţelor şi rugându-vă lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.**

Întru această zi mutarea celui dintre sfinţi părintele nostru Arsenie episcopul Tferului.

4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim cel de la Iordan; Sfinţii Mucenici Pavel şi Iuliana, sora lui.

Troparul Cuviosului Gherasim, glasul 1: **Cel ce ai fost întru postiri ca fără de trup, întru privegheri puternic şi întru rugăciuni neîncetate, întru toate ai avut inima trează, purtătorule de Dumnezeu, părinte Gherasime. Cu vieţuirea ta ai minunat pe îngeri şi taberele demonilor le-ai izgonit, veselind pe cei credincioşi, fericite, când ţi sa plecat ţie fiara. Pentru aceasta având îndrăzneală către Domnul, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Gherasim, glasul al 4-lea: **Aprinzându-te de dorirea celor de sus, asprimea pustiului Iordanului mai mult decât toate dulceţile lumii ai socotit-o, acolo plecându-se ţie fiara cu ascultare până la moarte, cu jale pe mormântul tău sa sfârşit, într-acest fel preamărindu-te Dumnezeu; pe Care roagă-L pentru noi, părinte Gherasim.**

5. Sfinţitul Mucenic Conon; Sfânta Muceniţă Iraida; Preacuviosul Marcu monahul.

Troparul Sfinţitului Mucenic Conon, glasul al 4-lea: **Ca pe un păzitor de feciorie prea minunat şi mucenic neclintit, pe preafericitul pătimitor, care a luat putere asupra demonilor, pe Conon cu cântări să-l lăudăm şi către dânsul să strigăm: roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Conon, glasul al 2-lea: **Cu curăţie,**

ca un înger, vieţuind pe pământ, încă de aici te-ai învrednicit a fi vorbitor cu îngerii, şi pe părintele tău l-ai adus la cunoştinţa lui Hristos. Şi, pătimind până la sânge, pe Hristos Dumnezeu L-ai mărturisit, mucenice Conon; roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toţi.

6. Sfinţii 42 de Mucenici din Amoreea; Sfântul Eufrosin.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Pe ostaşii credinţei cei de curând arătaţi, ca pe unii ce cu osârdie au pătimit pentru Hristos, cu cununi de laude, după vrednicie, toţi săi încununăm; căci se roagă pentru noi lui Hristos, ca nişte turnuri şi păzitori ai credinţei creştineşti.**

7. Sfinţii Mucenici episcopi din Cherson: Vasilevs, Efrem episcopul de Tomis, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor şi Elpidie; Cuviosul Pavel cel simplu.

Troparul Sfinţiţilor Mucenici din Cherson, glasul al 4-lea: **Ci părtaşi obiceiurilor şi următori scaunelor Apostolilor fiind, lucrare aţi aflat, de Dumnezeu insuflaţilor, spre suirea privirilor la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, Sfinţiţilor Mucenici, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţiţilor Mucenici din Cherson, glasul al 2-lea: **Astăzi este ziua cea purtătoare de lumină a păstorilor care în chip luminat au slujit lui Dumnezeu în Cherson. Şi lăudând prăznuirea voastră ca a unora ce aţi pătimit pentru Hristos, sfinţiţilor mucenici, rugaţi pe Hristos, Păstorul cel mare, ca să ne numere şi pe noi printre oile ce stau de-a dreapta şi să cântăm vouă; bucuraţi-vă sfinţiţi părinţi, cei ce v-aţi vărsat sângele vostru pentru Hristos.**

8. Cuvioşii Părinţi: Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei, şi Pavel Mărturisitorul.

Troparul Cuviosului Teofilact Mărturisitorul, glasul al 6-lea: **Neştiut ai trăit, preafericite; dar Hristos tea arătat pe tine tuturor,**

luminând ca un astru, punându-te ca pe o lumină înţelegătoare în sfeşnic. Şi ţi-a înmânat tablele dogmelor Duhului, cu care luminează-ne şi pe noi.

Condacul Cuviosului Teofilact Mărturisitorul, glasul al 2-lea: **Luminător marginilor te-ai arătat, sfinţite Teofilact, propovăduind Cuvântul cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, şi ceata dumnezeieştilor părinţi ai luminat-o, arătându-te plăcut Treimii, înaintea Căreia stând, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.**

9. †) Sfinţii 40 de Mucenici, care au pătimit în iezerul Sevastiei.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Sfinţilor 40 de Mucenici, glasul 1: **Pentru durerile pe care sfinţii le-au pătimit pentru Tine, milostiv fii, Doamne, şi Te rugăm vindecă toate durerile noastre, Iubitorule de oameni.**

Alt tropar al Sfinţilor 40 de Mucenici: **Purtătorilor de chinuri, cinstiţi patruzeci de ostaşi ai lui Hristos, prin foc şi prin apă aţi trecut şi v-aţi arătat împreună-locuitori cu îngerii. Cu care rugaţi-vă lui Hristos, pentru cei ce vă laudă pe voi cu credinţă. Slavă Celui ce va dat vouă tărie; slavă Celui ce va încununat pe voi; slavă celui ce a dăruit prin voi tuturor tămăduiri.**

Condacul Sfinţilor 40 de Mucenici, glasul al 6-lea: **Toată oştirea lumii părăsind-o, de Stăpânul cel din ceruri v-aţi lipit, purtătorilor de biruinţă ai Domnului, sfinţilor patruzeci. Că prin foc şi prin apă trecând, fericiţilor, după vrednicie aţi primit mărire din ceruri şi mulţime de cununi.**

10. Sfinţii Mucenici: Codrat, Ciprian, Anecton, Crescent, Pavel şi Dionisie şi cei împreună cu dânşii; Cuvioasa Maică Anastasia patriciana.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul 1: **Mărirea cea de şase ori numărată a mucenicilor lui Hristos să o lăudăm noi credincioşii, cu cântări: pe Codrat şi pe Ciprian, pe Anecton şi pe Crescent, pe Pavel şi pe Dionisie. Că aceştia s-au nevoit până la tăiere şi moarte, şi**

primind cununile nestricăciunii, se roagă pentru sufletele noastre.

11. Cel dintre sfinţi Părintele nostru Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinţii Mucenici Trofim şi Lalu; Cuvioşii Părinţi: Pion şi Gheorghe.

Troparul Sfântului Ierarh Sofronie, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Sofronie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Sofronie, glasul al 2-lea: **De râvna cea dumnezeiască fiind pus în mişcare şi lărgind gura poruncilor celor adevărate, temeliile Bisericii după lege le-ai aşezat; şi cuvinte preaînţelepte dând călugărilor celor ce se aflau acolo, te-ai arătat lumii preaînţelept între patriarhii Ierusalimului, Sofronie. Prin care, îndreptându-ne, strigăm ţie: Bucură-te, lauda cea luminoasă a ortodocşilor!**

Întru această zi pomenirea celui între sfinţi părintele nostru Eutimie, arhiepiscopul Novgorodului făcătorul de minuni.

12. Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul al Sigrianei; Sfântul Grigore Dialogul, papă al Romei.

Troparul Cuviosului Teofan Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Cu înfrânarea împodobindu-ţi viaţa şi omorându-ţi trupul, meşteşugurile demonilor ai biruit, părinte Teofane şi mutându-te către Dumnezeu, în viaţa cea veşnică, ca un vrednic părtaş, roagă-te neîncetat să se miluiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Teofan Mărturisitorul, glasul al 2-lea: **Din înălţime primind dumnezeiasca descoperire, ai ieşit în grabă din mijlocul zgomotelor şi ducând viaţă călugărească, cuvioase, ai primit lucrarea minunilor şi harul profeţiei, lipsindu-te de soţie şi de bogăţie.**

13. Aducerea moaştelor celui între sfinţi Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

Troparul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul al 8-lea: **Întru răbdarea ta ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase, întru rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulând. Dar te roagă lui Hristos Dumnezeu, Nichifore Ierarhe, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul 1: **Ceata patriarhilor, cu laude şi cu cântări, cinsteşte sfinţită pomenirea ta, Nichifor. Că la pristăvirea ta a primit sufletul tău, mărite. Pentru aceasta cinstita Biserică, mărindu-te pe tine, laudă pe Hristos împăratul, pe Cel ce singur este iubitor de oameni.**

14. Cuviosul Părintele nostru Benedict; Sfântul Mucenic Alexandru preotul.

Troparul Cuviosului Benedict, glasul al 8-lea: **Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Benedict, duhul tău.**

Condacul Cuviosului Benedict, glasul al 6-lea: **Îmbogăţitu-te-ai cu dumnezeiescul har, iar cu faptele tale ai descoperit chemarea şi te-ai arătat plin de harul Duhului Sfânt, în rugăciuni şi în înfrânări, Benedict, plăcutule al lui Dumnezeu, şi neputincioşilor tămăduitor te-ai făcut şi izgonitor demonilor şi grabnic apărător sufletelor noastre.**

15. Sfinţii Mucenici Agapie, Plisie, Romii, Timolau şi cei împreună cu dânşii; Sfântul Apostol Aristobul; Sfântul Mucenic Nicandru.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 700).

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 8-lea: **Ceata cea cu numărul de şapte a Sfinţilor Mucenici, tare aţi pătimit pentru Treimea cea dumnezeiască şi cu harul aţi pierdut mulţimile vrăjmaşilor celor de gând şi v-aţi împreunat, prin Duhul, cu mulţimea puterilor celor cereşti. Cu ale voastre rugăciuni să se milostivească spre noi Iubitorul de oameni.**

16. Sfinţii Mucenici Sabin, Papa, Romano, Anin şi Iulian.

Troparul Sfântului Mucenic Sabin, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Sabin, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Sabin, glasul al 2-lea: **Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea neveştejită, viţa cea cu mult rod, purtătorule de Dumnezeu, Sabine! Umple de veselia ta pe cei ce cinstesc pomenirea ta şi te roagă neîncetat pentru noi toţi.**

17. Cuviosul Părintele nostru Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfântul Mucenic Marin.

Troparul Cuviosului Alexie, glasul al 8-lea: **Crescând în bunătate şi curăţindu-ţi cugetul, ai ajuns la marginile doririlor, iar împodobindu-ţi viaţa ta cu nepătimirea şi cu inimă curată primind înfrânarea cea aleasă şi ca un fără de trup Petre când întru rugăciuni, ca soarele ai strălucit în lume, preafericite Alexie.**

Condacul Cuviosului Alexie, glasul al 4-lea: **Casa părinţilor tăi ca pe o casă străină socotind-o, ai rămas lângă ea, în chipul sărăciei; iar după mutarea din viaţă, cununa măririi primind, te-ai arătat minunat îngerilor din cer şi bucurie oamenilor pe pământ, Alexie, omule al lui Dumnezeu.**

Alt Condac al Cuviosului Alexie, glasul al 4-lea: **Preacinstita prăznuire a preafericitului Alexie săvârşind astăzi, cu dreapta credinţă să-l lăudăm, zicând: Bucură-te, podoaba cea desfătată a cuvioşilor.**

18. Cel între sfinţi Părintele nostru Chirii, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfinţii Mucenici Trofim şi Evcarpion.

Troparul Sfântului Ierarh Chirii, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Chirii, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Chirii, glasul al 2-lea: **Tunet dumnezeiesc, trâmbiţă duhovnicească, săditorule al dreptei credinţe şi stârpitorule al eresurilor, plăcutule al Treimii, arhiereule mare, Chirii, cu îngerii împreună stând înainte, neîncetat roagă-te pentru noi toţi.**

19. Sfinţii Mucenici Hrisant, Daria, Ilaria şi Panhariu.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 700).

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Luminători lumi-**

noşi arătându-vă, dumnezeieştilor mucenici Hrisant şi Daria, cu lumina minunilor voastre străluciţi toată făptura, risipind pururea noaptea cea adâncă a neputinţelor; rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

20. Cuvioşii Părinţii noştri cei ucişi în mănăstirea Sfântul Sava cel sfinţit; Cuviosul Părinte Nichita Mărturisitorul, episcopul Apoloniadei.

Troparul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Ca nişte străini şi călători aţi fost pe pământ, colibi în pustie făcându-vă, aţi sihăstrit, preacuvioşilor, goliciunea trupului cu îmbrăcăminte de fapte bune aţi înfrumuseţat, patimilor lui Hristos închipuindu-vă. Drept aceea, şi junghierile chinuitorilor răbdându-le, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Îndulcirea celor pământeşti şi stricăcioase cu adevărat urând, preafericiţilor, şi luând asupra voastră viaţa cea sihăstrească, aţi lepădat cele preafrumoase ale lumii şi hrana cea vremelnică, pentru care v-aţi învrednicit împărăţiei celei cereşti, veselindu-vă împreună cu cetele mucenicilor şi ale pustnicilor. Pentru aceasta, cinstind pomenirea voastră, cu osârdie strigăm către voi: izbăviţi-ne pe noi din nevoi, Părinţilor.**

21. Cuviosul Părintele nostru Iacov, episcopul şi mărturisitorul; Sfinţii părinţi Toma, Serapion şi Viril; Sfinţii Mucenici Filimon şi Domnin.

Troparul Cuviosului Iacov Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Iacov, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Iacov Mărturisitorul, glasul al 4-lea: **Lumea lăsând şi prin înfrânare supunând cu adevărat trupul, ai urmat lui Hristos, preafericite Iacov, de unde ai dobândit ungerea cea sfântă a arhieriei; şi acum te-ai mutat către cetele cele materialnice, rugându-te pentru noi toţi, cei ce te lăudăm pe tine.**

22. Sfântul sfinţit Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira;

Sfânta Drosida.

Troparul Sfinţitului Mucenic Vasile, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Vasile, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Vasile, glasul al 2-lea: **Săvârşind petrecerea cea după lege, ai păzit credinţa, sfinţite mucenice Vasile. Pentru aceasta te-ai învrednicit cununilor muceniciei şi stâlp neclintit te-ai arătat Bisericii, mărturisind pe Fiul cel fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Treimea cea nedespărţită, pe Care roag-o să ne mântuiască din nevoi, pe noi cei ce te cinstim pe tine, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Vasile, de Dumnezeu înţelepţite.**

23. Sfântul Cuvios Mucenic Nicon şi cei 199 de Mucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el; Preacuviosul Gheorghe cel nou.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 700).

Condacul Cuviosului Mucenic Nicon, glasul al 2-lea: **În chip cuviincios vieţuind mai întâi, Nicon, ai adunat mai apoi ceată de supuşi lui Dumnezeu, plini de dreaptă credinţă şi pururea următori ţie. Şi cu razele patimilor ca un soare purtător de lumină de la răsărit până la apus strălucind, ai împuţinat înşelăciunea cu curgerea sângelui tău.**

24. X Înainte-prăznuirea Buneivestiri; Sfântul Cuviosul Părintele nostru Zaharia; Sfântul Mucenic Luca; Sfântul Artemon, episcopul Seleuciei.

Troparul înainte-prăznuirii Buneivestiri, glasul al 4-lea: **Astăzi începutul bucuriei a toată lumea îndeamnă a lăuda Înaintepraznuirea, că iată, Gavriil vine, aducând Fecioarei bunavestire şi către dânsa strigă: Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine.**

Condacul înainte-prăznuirii Buneivestiri, glasul al 8-lea: **Tu eşti începutul mântuirii noastre, a tuturor celor de pe pământ, Născătoare de Dumnezeu. Căci dumnezeiescul slujitor, mai-marele începător al cetelor, Gavriil, a fost trimis din cer, să stea înaintea ta şi ţi-a adus bucurie, ceea ce eşti cu har dăruită. Pentru aceasta toţi**

strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Alt Condac al înainte-prăznuirii Buneivestiri, glasul al 4-lea: **Cu venirea Preasfântului Duh, pe cel împreună cu Tatăl pe scaun şezător şi de o fiinţă, prin glasul arhanghelului l-ai zămislit, de Dumnezeu Născătoare, chemarea lui Adam.**

25. (†) Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei, şi pururea Fecioarei Maria.

Praznic şi dezlegare la peşte, de nu este în Săptămâna Patimilor.

Troparul Bunei Vestiri, glasul al 4-lea: **Astăzi este începutul mântuirii noastre şi arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu, Fiu Fecioarei Se face, şi Gavriil harul îl binevesteşte. Pentru aceasta şi noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu se i strigăm: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!**

Condacul Bunei Vestiri, glasul al 8-lea: **Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi; ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!**

26. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Sfinţii 26 de Mucenici din Goţia şi Sfinţii Mucenici: Codrat, Teodosie şi Emanuel; Cuviosul Ştefan Mărturisitorul; Sfinţii Mucenici Montan preotul şi soţia sa Maxima. - *Dezlegare la vin şi untdelemn*

Troparul praznicului şi al arhanghelului Gavriil, glasul al 4-lea: **Mare Voievod al oştilor cereşti, rugămu-te pe tine, noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale, să ne acoperi pe noi, cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: scapă-ne din nevoi, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.**

Condacul praznicului şi al Arhanghelului Gavriil, glasul al 8-lea: **Tu, voievodule al îngerilor, eşti preamărit slujitor al prealuminoasei, cinstitei, înfricoşătoarei şi Atotfăcătoarei Treimi. Pentru aceasta, roagă-te acum neîncetat, mijlocitorule al nostru, ca să fim mântuiţi din toate nevoile şi chinurile. Ca să strigăm ţie: Bucură-te acoperemântul robilor tăi.**

27. Sfânta Muceniţă Matroana cea din Tesalonic; Sfântul Prooroc Anania; Sfinţii Mucenici Filet Sincliticul cu soţia şi fiii lui.

Troparul Sfintei Muceniţe Matroana, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Matroana, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţe Matroana, glasul al 8-lea: **Biserica ta cea preacinstită, ca pe o tămâie sufletească aflând-o credincioşii, cu mare glas strigăm ţie: fecioară muceniţă Matroana, cea cu nume mare, roagă neîncetat pe Hristos Dumnezeu, pentru noi toţi.**

28. Cuviosul Ştefan, făcătorul de minuni, şi Ilarion, unul dintre cei 70 de ucenici.

Troparul Cuviosului Ştefan, glasul al 8-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.**

Condacul Cuviosului Ştefan, glasul al 4-lea: **Pe cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, preafericite Ştefan, păzeşte-i de toată răutatea şi ispita şarpelui, ca cel ce ai dobândit îndrăznire către Stăpânul tuturor. Pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.**

29. Cuviosul Mucenic Părintele nostru Marcu, episcopul Aretuselor, Chirii diaconul şi cei împreună cu dânşii; Sfinţii mucenici Iona şi Varahisiu.

Troparul Sfinţitului Mucenic Marcu, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Marcu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţiţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Luminaţi fiind de harul cel adevărat, cu dreaptă credinţă îndreptaţi, în chip luminat, marginile pământului, sfinţiţilor şi măriţilor Mucenici. Pentru aceasta, cu credinţă, vă fericim pe voi.**

Alt Condac al Sfinţiţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Cu lauda păti-**

mirii şi cu vrednicia cununilor, măriţii purtători de chinuri, s-au îmbrăcat întru tine, Doamne, căci cu suferirea bătăilor pe cei fără de lege au biruit şi prin puterea dumnezeiască din cer biruinţă au luat. Cu rugăciunile lor, Dumnezeule, dăruieşte-ne nouă mare milă.

30. Cuviosul Părintele nostru Ioan Scărarul care a scris „Scara"; Sfântul Prooroc Ioad; Sfânta Euvula.

Troparul Cuviosului Ioan Scărarul, glasul al 4-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-au făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ioan, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Ioan Scărarul, glasul 1: **Roduri pururea înflorind, învăţăturile cele din cartea ta aducând, înţelepte, îndulceşti inimile celor ce iau aminte la dânsele cu trezvie, fericite, că scara este, care ridică de pe pământ sufletele celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine, la mărirea cea cerească, care rămâne pururea.**

Alt condac al Cuviosului Ioan Scărarul, glasul al 4-lea: **Ca pe un luceafăr ce îşi îndreaptă lumina fără de greşeală până la marginile lumii, tea pus pe tine Domnul, spre pildă de înfrânare, îndreptătorule Ioane, părintele nostru.**

31. Cuviosul şi făcătorul de minuni Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinţii Acachie Mărturisitorul, episcopul Meletinei, Avdas episcopul şi Veniamin diaconul.

Troparul Sfântului Ierarh Ipatie, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Ipatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Ipatie, glasul 1: **Cu curăţirea cea sufletească dumnezeieşte întrarmându-te şi rugăciunea cea neîncetată având-o ca pe o suliţă în mâini, cu tărie ai biruit cetele demonilor, părinte Ipatie; roagă neîncetat pe Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.**

LUNA APRILIE

1. Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisitorul.

Troparul Cuvioasei Maria Egipteanca, glasul al 8-lea: **Întru tine maică cu osârdie sa mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maria, duhul tău.**

Condacul Cuvioasei Maria Egipteanca, glasul al 3-lea: **Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de desfrânări, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos prin pocăinţă urmând vieţii îngereşti, şi cu arma Crucii pierzi pe draci. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăţiei cerului, Mărie preacinstită.**

2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătorul de minuni; Sfinţii Mucenici şi fraţi buni Amfian şi Edesie.

Troparul Cuviosului Tit, glasul al 8-lea: **Întru tine Părinte cu osârdie sa mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Tit, duhul tău.**

Condacul Cuviosului Tit, glasul al 3-lea: **Grija vieţii ai lăsat şi cu linişte petrecând toată viaţa ta, înţelepte, ai ajuns către Dumnezeu, purtătorule de minuni, părintele nostru Tit, preacuvioase.**

3. Cuviosul Părintele nostru Nichita Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Midichiei; Sfinţii Mucenici: Elpidifor, Diu, Vitonie, Galic şi Pavel Rusul.

Troparul Cuviosului Nichita Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Nichita, duhul tău.**

Condacul Cuviosului Nichita Mărturisitorul, glasul al 2-lea: **Dobândind viaţa şi cugetul cel ceresc, străluceşti luminat ca soarele cu lumina faptelor, luminând pe cei ce sunt întru întunericul vieţii, şi către Dumnezeu aducând pe toţi, părinte Nichita. Roagă-te neîncetat pentru noi toţi.**

4. Cuvioşii Părinţii noştri Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima şi Platon; Sfânta Muceniţă Fervuta.

Troparul Cuviosului Iosif, glasul al 8-lea: **Întru tine părinte cu osârdie sa mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Iosif, duhul tău.**

Condacul Cuviosului Iosif, glasul al 2-lea: **Cel ce eşti ca un izvor nedeşertat al pocăinţei, şi dătător mângâierii celei fără de sfârşit, şi adâncime umilinţei, Iosife, dă-ne nouă lacrimile pocăinţei celei dumnezeieşti, prin care plângem aici, să dobândim mângâiere de la Dumnezeu, cerşind ajutorul tău Sfinte.**

5. Sfinţii Mucenici Teodul, Agatopod, Claudie, Diodor, Serapion, Nichifor, Victor şi Victorin; Preacuvioasa Teodora.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul celor şapte Sfinţi Mucenici, glasul al 2-lea: **Arătatu-v-aţi luminători lumii dumnezeieşti Mucenici cei cu numărul de şapte, şi prin razele minunilor străluciţi toată făptura pururea, gonind întunericul cel adânc al neputinţelor; rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.**

6. Sfântul Ierarh Eutihie, arhiepiscopul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida; Sfântul Sfinţit Mucenic Irineu episcop de Sirmium.

Troparul Sfântului Ierarh Eutihie, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Eutihie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Eutihie, glasul al 8-lea: **Să lăudăm toţi cu credinţă pe dumnezeiescul Eutihie, şi cu dragoste să-l fericim, ca pe un mare păstor şi slujitor, şi preaînţelept învăţător şi izgonitor al eresurilor. Că se roagă Domnului pentru noi toţi.**

7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Caliopie; Sfânta Muceniţă Achilina.

Troparul Cuviosului Gheorghe Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Gheorghe Mărturisitorul, glasul al 2-lea: **Dumnezeieşte întrarmându-te cu curăţenia cea sufletească, şi neîncetata rugăciune ţinând în mâini ca o suliţă, vitejeşte ai biruit cetele dracilor. Părinte Gheorghe, cu osârdie roagă-te lui Hristos pentru noi toţi.**

8. Sfinţii Apostoli din cei 70: Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit şi Ermis; Sfântul Celestin, papa Romei; Sfântul Mucenic Dimitrie diaconul.

Troparul Sfinţilor Apostoli din cei 70, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfinţilor Apostoli din cei 70, glasul al 2-lea: **Arătatu-v-aţi ucenici ai lui Hristos şi apostoli preacinstiţi, Irodion mărite, Agav şi Ruf, Asincrit şi Flegon, împreună cu Ermis. Rugaţi-vă pururea Domnului, să ne dea iertare de greşeli nouă, celor ce vă lăudăm pe voi.**

9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vădim.

Troparul Sfântului Mucenic Eupsihie, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Eupsihie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Eupsihie, glasul al 2-lea: **Ca o stea**

luminoasă şi neînşelătoare te-ai arătat lumii, care cu razele sale a vestit mai înainte pe soarele Hristos, şi a stins toată înşelăciunea şi a dăruit nouă lumină, rugându-te neîncetat pentru noi, răbdătorule de patimi, Eupsihie.

10. Sfinţii Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim şi cei împreună cu dânşii; Sfântul Dima; Sfinţii Mucenici Iacov preotul şi Aza diaconul.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 710).

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Astăzi a sosit cinstită pomenirea voastră Mucenicilor, a lui Terentie celui înţelept, şi a soţiei lui, veselind toate. Să ne adunăm dar cu căldură, ca să primim tămăduiri, că aceştia au primit de la Dumnezeu darul Preasfântului Duh, a tămădui neputinţele sufletelor noastre.**

11. Sfântul Sfinţit Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; Cuvioasa Trifina. Tot în această zi facem pomenirea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica.

Troparul Sfinţitului Mucenic Antipa, glasul al 4-lea: **Surpând înşelăciunile cele idoleşti, Antipa, şi călcând puterea demonilor, cu îndrăznire ai mărturisit pe Hristos înaintea luptătorilor lui Dumnezeu. Pentru aceasta făcându-te cetăţean întru cele de sus, împreună cu cetele îngereşti, şi aducând doxologie Stăpânului tuturor, pui înainte şi pentru noi rugăciune de mulţumire, dăruindu-ne nouă darul tămăduirii; drept aceea te cinstim pe tine, sfinţite mucenice Antipa. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Antipa, glasul al 4-lea: **Împreună-şezător pe scaun cu Apostolii, şi podoabă Arhiereilor te-ai făcut, fericite, mucenicește mărindu-te, ai strălucit ca un soare, luminând pe toţi, sfinţite Antipa, şi risipind noaptea cea adâncă a necredinţei. Pentru aceasta te cinstim pe tine ca pe un dumnezeiesc sfinţit mucenic şi dătător de tămăduiri.**

Troparul Sfântului Ierarh Calinic, glasul 1: **De Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru Calinic, povăţuitoru-le al călugărilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, ajutătorule al celor din nevoi şi făcătorule de minuni! Cu nevoinţele tale chip de sfinţenie**

te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veseleşti; cu care roagă pe Milostivul Dumnezeu să ne dăruiască pace şi mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Calinic, glasul al 8-lea: **Pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe Calinic, veseleşte sufletele celor credincioşi, şi atingerea sicriului sfintelor tale moaşte sfinţeşte simţirile şi dăruieşte tămăduiri. Pentru aceasta, după datorie te cinstim pe tine şi cu bucurie îţi strigăm: Bucură-te, părinte, de Dumnezeu însufleţite!**

12. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariului; Sfânta Antuza; Sfântul Mucenic Sava Gotul înecat în apa Buzăului.

Troparul Cuviosului Vasile Mărturisitorul, glasul al 4-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Vasile înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Vasile Mărturisitorul, glasul al 2-lea: **Luminându-te cu lumina Celui de sus, fericite, luminezi pe toţi cei ce cu dragoste prăznuiesc cinstită pomenirea ta, părinte Vasile, sfinţite pătimitorule. Roagă-te neîncetat, lui Hristos Dumnezeu, pentru noi toţi.**

13. Sfântul Sfinţit Mucenic Artemon; Sfinţii Mucenici Maxim, Cvintilian şi Dada.

Troparul Sfinţitului Mucenic Artemon, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Artemon, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Stihira glasul 1: **Vieţuind pe pământ, te ai împreunat cu îngerii cei fără de trup, şi împreună cu dânşii neîncetat slujeşti Treimii, Artemoane, de Dumnezeu fericite, unde pururea, ca un om ceresc, umblând cu minunile cele dumnezeieşti, înveţi pe cei de pe pământ cele de sus.**

14. Cel dintre sfinţi Părintele nostru Martin Mărturisitorul, papa

Romei; Sfânta Muceniţă Tomaida; Sfântul Mucenic Ardalion.

Troparul Sfântului Martin Mărturisitorul, glasul al 4-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Martin înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Martin Mărturisitorul, glasul al 4-lea: **Între arhierei vieţuind cu dreaptă credinţă şi muceniceşte calea săvârşindu-ţi, bârfelile eresurilor le-ai stins, făcându-te apărător dreptei credinţe, Preasfinţite Martin. Pentru aceasta te rugăm, mântuieşte-ne de nevoi şi de scârbe, prin rugăciunile tale, slăvite Ierarhe al lui Hristos.**

15. Sfinţii Apostoli dintre cei 70: Aristarh, Pud şi Trofim; Sfântul Mucenic Crescent; Sfintele Muceniţe Vasilisia şi Anastasia.

Troparul Sfinţilor Apostoli, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfinţilor Apostoli, glasul al 4-lea: **Arătatu-s-a astăzi praznicul cel cinstit al Apostolilor, luminându-ne pe noi şi alungând întunericul păcatului, celor ce strigăm: arătatu-s-a lumina şi a venit izbăvirea.**

16. Sfintele Muceniţe fecioare Agapia, Irina şi Hionia; Sfântul Filic episcopul, Ianuarie preotul, Furtunat şi Septemin; Sfinţii Mucenici Leonid, Harisa, Nichi, Galini, Calida, Nunehia, Vasilisa şi Teodora; Sfânta Muceniţă Irina.

Troparul Sfintelor Muceniţe, glasul 1: **Credinţa în Hristos păzind şi călătoria către Dânsul săvârşind, mieluşele cuvântătoare v-aţi adus prin chinuire, Mielului şi Păstorului Hristos; pentru aceasta cu suflet vesel, după vrednicie săvârşind astăzi pomenirea voastră, pe Hristos mărim.**

Condacul Sfintei Muceniţe Irina, glasul al 4-lea: **Prin credinţă întraripându-ţi tare sufletul, Irina, arătat ai ruşinat pe cel viclean şi mulţime mare de oameni ai adus la Hristos, fericită, şi purtând porfiră de sângiuri, te veseleşti acum împreună cu îngerii.**

17. Sfântul Sfinţit Simeon episcopul; Preacuviosul Acachie

episcopul, Avdela preotul, Adrian şi Agapit papa Romei.

Troparul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Şi părtaşi obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare aţi aflat, de Dumnezeu insuflaţilor, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţiţilor Mucenici, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuvioşilor Mucenici Simeon şi Acachie, glasul al 2-lea: **Ca un soare a răsărit nouă credincioşilor sfântă pomenirea voastră, pe care astăzi o săvârşim, preaînţelepţilor, Sfinţite Simeoane şi Acachie, strigând: Rugaţi pentru noi pe iubitorul de oameni Dumnezeu.**

18. Cuvioşii Părinţii noştri Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul, şi Ioan, Arhiepicopul Antiohiei; Sfinţii Mucenici Sava Gotul şi Cosma episcopul; Cuvioasa Maica Atanasia.

Troparul Cuviosului Ioan, glasul al 8-lea: **Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Ioane, duhul tău.**

Condacul Cuviosului Ioan, glasul al 4-lea: **Împodobindu-ţi viaţa cu înfrânarea şi omorându-ţi trupul, ai biruit asuprelile vrăjmaşilor, preafericite Părinte Ioane, şi ca un vrednic ai ajuns către viaţa cea fără de întristare şi veşnică, pentru care roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne mântuim noi.**

19. Cuviosul Părintele nostru Ioan de la Lavra veche; Sfântul Pafnutie şi Gheorghe mărturisitorul, episcopul Antiohiei Pisidei.

Troparul Cuviosului Ioan, glasul al 8-lea: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Ioan, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Pafnutie, glasul al 4-lea: **Preoţind mai întâi cu suflet curat, şi pe urmă pătimind cu minte preatare, ai**

plăcut lui Dumnezeu. Drept aceea petrecând întru cele cereşti, părinte, dănţuieşti cu mucenicii, şi te bucuri împreună cu ierarhii, sfinţite mucenice preafericite Pafnutie.

20. Cuviosul Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zaheu; Sfântul Mucenic Atanasie; Sfinţii Mucenici: Victor, Zotic, Zinon, Achindin, Chesarie, Severian, Hristofor, Teona şi Antonin; Sfântul Ierarh Teotirn I episcopul de Tomis

Troparul Cuviosului Teodor, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teodor, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Teodor, glasul al 4-lea: **Arătatu-te-ai prealuminat cu viaţa, înţelepte Teodor, socotind petecele cele de păr mai mult decât vistieriile cele împărăteşti de pe pământ. Pentru aceasta ai şi dobândit haina cea cerească, roagă-te pururea pentru noi, preacuvioase.**

21. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Ianuarie episcopul şi cei împreună cu dânsul; Teodor cel din Perga şi Alexandra împărăteasa; Sfânta Muceniţă Filipia; Cuviosul Atanasie Sinaitul; Sfântul Maximian, patriarhul Constantinopolului.

Troparul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.**

Condacul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 3-lea: **Cu ungerea preoţiei şi cu sângele muceniciei v-aţi împodobit, slăviţilor Ianuarie şi Teodor, şi întru cele de sus locuind, pretutindenea străluciţi. Căutaţi spre noi, cei ce am venit în biserica voastră şi într-însa neîncetat strigăm: Păziţi-ne pe noi toţi, rugând pe Dumnezeu cel iubitor de oameni.**

22. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sicheotul; Sfântul Apostol Natanael.

Troparul Cuviosului Teodor, glasul al 2-lea: **Cunoscut fiind din scutece sfinţit, şi arătându-te plin de haruri, ai luminat lumea cu minunile şi mulţimile demonilor ai alungat, lucrătorule de sfinţe-**

nie Teodor. Pentru aceasta roagă-te Domnului pentru noi.

Condacul Cuviosului Teodor, glasul al 3-lea: **Ca pe unul ce prin faptele cele bune te-ai suit ca într-un car de foc, purtătorule de Dumnezeu, ai alergat către locaşurile cele cereşti şi ca un înger vieţuind, împreună cu oamenii, ca un om, dănţuieşti împreună cu îngerii. Pentru aceasta te-ai şi arătat locaş dumnezeiesc al minunilor, preacuvioase Teodor.**

23. †) Sfântul slăvitul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă şi făcătorul de minuni. - *Sărbătoare şi dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, glasul al 4-lea: **Ca un izbăvitor al celor robiţi şi celor săraci ocrotitor, celor bolnavi doctor, conducătorilor ajutător, purtătorule biruinţă, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, glasul al 4-lea: **Lucrat fiind de Dumnezeu, te-ai arătat lucrător preacinstit al dreptei credinţe, spicele faptelor bune adunându-ţi. Că semănând cu lacrimi, cu veselie seceri, şi luptându-te până la sânge, pe Hristos ai luat. Şi cu rugăciunile tale, sfinte, tuturor le dai iertare de greşeli.**

24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat din Dacia; Cuvioasa Elisabeta, făcătoarea de minuni; Sfinţii Mucenici: Pasicrat şi Valentin din Durostor; Sfinţii Mucenici Eusebie, Neon, Leontie, Longhin şi alţi 40.

Tot în această zi, Sfinţii Ierarhi Iorest şi Sava, mitropoliţii Transilvaniei; Sfântul Ierarh Iosif, Mărturisitorul, episcopul Maramureşului.

Troparul Sfântului Mucenic Sava, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Sava, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Sava, glasul al 4-lea: **Nebiruit voievod arătându-te, meşteşugirile barbarilor le-ai biruit, şi pătimind prea tare, mărite, mulţimea vrăjmaşilor celor nevăzuţi ai înfrânt, pentru aceasta cunună de biruinţă ţi-ai împletit. Roagă-te lui Hristos, preafericite Sava, pentru noi cei ce cu credinţă te cinstim.**

Troparul Sfinţilor Ierarhi şi Mărturisitori Iorest şi Sava, glasul al 8-lea: **Mărturisitori ai Ortodoxiei şi buni arhipăstori ai Bisericii lui Hristos, îndreptători ai poporului, Preafericiţi Ierarhi purtători de biruinţă, Iorest şi Sava, cei ce v-aţi învrednicit de cununa vieţii, rugaţi-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Ierarhi şi Mărturisitori, Iorest şi Sava, glasul al 4-lea: **Ierarhilor preaîncuviinţaţi ai dreptei credinţe şi apărători ai Bisericii lui Hristos, ocrotiţi pe toţi cei drept-credincioşi, care cântă pururea: Bucuraţi-vă, Iorest şi Sava, minunaţi mărturisitori ai Domnului!**

Troparul Sfântul Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureş, glasul al 4-lea: **Mare slujitor al lui Dumnezeu, Sfinte Părinte Ierarhe Iosif, cu cântări cinstim şi pomenim numele tău. Căci mărturisind pe Hristos şi în Maramureş, dreapta credinţă apărând, ocrotitor te-ai făcut turmei tale. Pentru aceasta, roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântul Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureş, glasul al 4-lea: **Îndreptător al credinţei şi învăţător prea blând te-ai arătat păstoriţilor tăi şi cu smerenie slujind, pe Hristos ai mărturisit. Drept aceea, cu neîncetată cântare te lăudăm zicând: Bucură-te, Sfinte Părinte Ierarhe Iosif, ocrotitor al drept-credincioşilor maramureşeni.**

25. X) Sfântul Apostol şi Evanghelist Marcu; Sfântul Cuvios Vasile de la Mănăstirea Poiana Mărului. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Apostol şi Evanghelist Marcu, glasul al 3-lea: **Învăţat fiind de apostolul Petru, te-ai făcut apostol al lui Hristos, şi ca un soare ai strălucit marginilor, podoaba alexandrinilor ai fost, fericite, căci prin tine Egiptul s-a slobozit din înşelăciune, şi ca un stâlp al Bisericii, prin învăţătura ta cea evanghelicească pe toţi ai luminat. Pentru aceasta luminat cinstind, pomenirea ta prăznuim, de Dumnezeu grăitorule Marcu; roagă pe Dumnezeu cel înduplecat prin tine să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol şi Evanghelist Marcu, glasul al 2-lea: **Harul Duhului primind dintru înălţime, împletiturile ritorilor le-ai stricat, apostole, şi pe toţi păgânii vânându-i, vrednicule de laudă Marcu, Stăpânului tău i-ai adus, propovăduind dumnezeiasca**

Evanghelie.

Troparul Sfântului Cuvios Vasile de la Poiana Mărului, glasul al 8-lea: **Învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu, povăţuitorule al călugărilor, propovăduitorule al harului, dascălul rugăciunii minţii celei cu trezvie lucrate, Părinte Cuvioase Vasile, roagă pururea pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Cuvios Vasile de la Poiana Mărului, glasul al 8-lea: **Pe minunatul călăuzitor al monahilor, pe învăţătorul rugăciunii cel prea încercat şi pe omul cel ceresc, pe pământescul înger, pe povăţuitorul duhovnicesc cel mult vestit, să-l cinstim cu bucurie şi să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Părinte Vasile, propovăduitorule al harului!**

26. Sfântul Sfinţit Mucenic Vasile; Sfânta Glafira; Sfinţii Mucenici Chirii, Chindeu şi Tasie.

Troparul Sfinţitului Mucenic Vasile, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Vasile, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Vasile, glasul al 4-lea: **Biruind porunca împăratului, ai câştigat împărăţia cerească, Vasile. întru care dănţuind, adu ţi aminte de noi, cei ce cinstim pomenirea ta, sfinţite Mucenice.**

27. X Sfântul sfinţit Mucenic Simeon, fratele (ruda) Domnului; Preacuviosul Ioan Mărturisitorul; Sfinţii Apostoli din cei 70: Aristarh, Marcu şi Zinon.

Troparul Sfinţitului Mucenic Simeon, glasul 1: **Pe tine rudenia lui Hristos, Simeon, ierarh şi mucenic tare, cu sfinţenie te lăudăm, cel ce ai pierdut înşelăciunea şi ai păzit credinţa. Pentru aceasta prăznuind astăzi preasfântă pomenirea ta, dezlegare de păcate luăm prin rugăciunile tale.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Simeon, glasul al 4-lea: **Ca o stea prea mare biserica câştigând astăzi pe grăitorul de Dumnezeu Simeon, se luminează strigând: Bucură-te, cinstită podoabă a mucenicilor.**

Alt Condac al Sfinţitului Mucenic Simeon, glasul al 2-lea: **Sionu-**

lui celui de sus făcându-te cetăţean, Scaunul Sionului celui de jos ai luat, şi bine turma ţi-ai povăţuit la staulul cel ceresc. Te-ai răstignit lui Hristos, Sfinte Simeon, urmând patimii Lui celei dumnezeieşti.

28. Sfinţii Apostoli din cei 70: Iason şi Sosipatru; Sfinţii Mucenici Maxim, Dada şi Cvintilian.

Troparul Sfinţilor Apostoli, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfinţilor Apostoli, Iason şi Sosipatru, glasul al 6-lea: **Luminându-vă învăţăturile lui Pavel, v-aţi făcut luminători lumii, de trei ori fericiţilor, că pururea luminaţi lumea cu minuni, Iason izvorul tămăduirilor, Sosipatru lauda mucenicilor lui Hristos. Apostoli de Dumnezeu purtători, ocrotitori ai celor din nevoi, rugaţi-vă lui Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

29. Sfinţii 9 Mucenici, cei din Cizic; Cuviosul Părintele nostru Memnon, făcătorul de minuni.

Numele Mucenicilor sunt: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artema, Magnu, Teodot, Tavmasie şi Filimon. Toţi au primit sfârşitul prin sabie.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne,** ... (caută la pg. 710).

Condacul Sfinţilor Mucenici din Cizic, glasul al 2-lea: **Ceata cea tare şi luminată a celor nouă mucenici, care ca nişte mărturisitori ai Dumnezeirii celei în trei străluciri, dintru început înaintea divanului, acestea au strigat: Sângele şi sufletele noastre împreună cu trupurile ca o jertfă fără prihană aducem Ţie, Stăpâne; numără-ne în cetele celor cereşti ai Tăi, ca un Dumnezeu milostiv.**

30. X) Sfântul Apostol Iacov, fratele Sfântului Ioan Evanghelistul; Sfântul Donat. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 3-lea: **Apostole Sfinte Iacove, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 2-lea: **Glas Dumnezeiesc auzind, chemându-te pe tine, dragostea de tată ai trecut-o cu vederea, şi ai alergat la Hristos, cu fratele tău, mărite Iacov, cu care împreună te-ai şi învrednicit a vedea dumnezeiasca schimbare la faţă a Domnului.**

LUNA MAI

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuvioşii Eftimie, Ignatie şi Acachie; Cuvioasa Isidora.

Troparul Sfântului Prooroc Ieremia, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău Ieremia, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Prooroc Ieremia, glasul al 3-lea: **Curăţindu-ţi cu duhul inima ta cea dătătoare de lumină, slăvite mare prooroc şi mucenic Ieremia, ai primit de sus darul proorociei şi la margini cu mare glas ai strigat: iată Dumnezeul nostru, şi nu este asemenea ca Dânsul; căci Acesta întrupându-Se, S-a arătat pe pământ.**

Troparul Cuv. Mucenici: Eftimie, Ignatie şi Acachie, glasul al 2-lea: **Întocmai cu numărul Treimii celei nezidite fiind, înţelepţilor, staţi dimpreună cu corurile îngerilor şi cu cetele mucenicilor înaintea scaunului Dumnezeirii bucurându-vă, drept aceea şi împărtăşirea strălucirii celei de acolo dobândind, izvoare de tămăduiri dăruiţi credincioşilor şi dumnezeiască luminare, Eutimie mucenice a lui Hristos, împreună cu înţeleptul Ignatie şi cu dumnezeiescul Acachie, rugaţi-vă pururea pentru noi.**

Condacul Cuv. Mucenici: Eftimie, Ignatie şi Acachie, glasul al 2-lea: **Arătatu-s-a astăzi Bisericii nouă prăznuire, a purtătorilor de chinuri celor trei, Hristoase, ca nişte luminători strălucind pe mulţimea credincioşilor.**

2. X Aducerea moaştelor celui între sfinţi Părintelui nostru Atanasie cel Mare (vezi Ianuarie 18). - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Ierarh Atanasie, glasul al 3-lea: **Stâlp al Ortodoxiei ai fost, cu dumnezeieşti învăţături, întărind Biserica, ierarhe Atanasie, căci pe Fiul de o fiinţă cu Tatăl mărturisindu-L ai ruşinat pe Arie. Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.**

Condacul Sfântului Ierarh Atanasie, glasul al 2-lea: **Ale Ortodoxiei învăţături sădind, spinii relei socotinţe ai tăiat, înmulţind sămânţa credinţei cu plouarea Duhului, cuvioase. Pentru aceasta**

lăudăm pomenirea ta, Atanasie.

3. Sfinţii Mucenici Timotei şi Mavra, Diodor şi Rodopian.

† Tot în această zi pomenirea preacuviosului Părintelui nostru Teodosie, egumenul Mănăstirii Pecersca, începătorul vieţii de obşte monahiceşti pe pământul Rusiei.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Timotei şi Mavra, glasul al 4-lea: **Multe feluri de răni răbdând, şi cununi de la Dumnezeu primind pentru noi cei ce săvârşim sfinţită pomenirea voastră, preacuvioase Timotee şi mărită Mavra, rugaţi-vă către Domnul, ca să împace cetatea şi poporul, căci el este credincioşilor întărire.**

Troparul Cuviosului Teodosie de la Pecersca, glasul al 8-lea: **Înălţându-te deasupra faptelor bune, de tânăr ai iubit viaţa călugărească, vitejeşte ajungând către dorinţă, te-ai sălăşluit în peşteră şi ai împodobit viaţa ta cu postirea şi cu luminarea, întru rugăciuni ca un fără de trup ai petrecut, în pământul Rusiei ca o făclie luminoasă ai strălucit, părinte Teodosie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Teodosie de la Pecersca, glasul al 3-lea: **Pe steaua Rusiei astăzi să o cinstim, care a strălucit de la răsărit şi la apus a venit, toată partea aceasta cu minunile şi cu bunătatea a îmbogăţit-o, şi pe noi pe toţi cu fapta şi cu darul aşezământului călugăresc, preafericitul Teodosie.**

4. Sfânta Cuvioasa Muceniţă Pelaghia; Cuvioşii Valerian, Ilarion, Nichifor şi Atanasie.

Troparul Cuvioasei Muceniţe Pelaghia, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Pelaghia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Cuvioasei Muceniţe Pelaghia, glasul al 3-lea: **Urând cele vremelnice şi împărtăşindu-te de bunătăţile cele cereşti, pentru chinuire ai primit cunună, preacinstită Pelaghia, şi pâraiele sângiurilor ca un dar ai adus Stăpânului Hristos. Roagă-te să ne mântuiască pe noi din nevoi, cei ce cinstim pomenirea ta.**

5. Sfânta Mare Muceniţă Irina; Sfinţii Mucenici Neofit şi Gaian.

Troparul Sfintei Mare Muceniţe Irina, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Irina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Mare Muceniţe Irina, glasul al 3-lea: **Fiind împietrită cu frumuseţile fecioriei, fecioară, şi încununându-te cu stema mucenicilor, Irina, şi stropită fiind cu sângele muceniciei şi strălucită cu minunile tămăduirilor, cu dreaptă credinţă muceniţă ai primit harul de biruinţă pentru chinuirea ta.**

6. Sfântul şi Dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioşii Mamant, Pahomie şi Ilarion.

Troparul Sfântului şi Dreptului Iov, glasul 1: **Bogăţia virtuţilor lui Iov văzând-o vrăjmaşul drepţilor, a uneltit a o fura, şi rupând turnul trupului, vistieria duhului nu a furat; căci a aflat întrarmat sufletul celui fără prihană, iară pe mine şi golindu-mă m-a robit. Deci mai înainte de sfârşit întâmpinându-mă, izbăveşte-mă de cel viclean, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.**

Condacul Sfântului şi Dreptului Iov, glasul al 8-lea: **Ca un adevărat şi drept, de Dumnezeu cinstitor şi fără prihană, şi sfinţit arătându-te preamărite, sluga lui Dumnezeu cea adevărată, ai luminat lumea cu răbdarea ta, prea-răbdătorule şi prea-viteazule. Pentru aceasta toţi, de Dumnezeu înţelepţite Iov, lăudăm pomenirea ta.**

7. X Pomenirea semnului Cinstitei Cruci, ce sa arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfinţii Mucenici Acachie, Codrat, Rufin şi Maxim; cuviosul Ioan Psihatul.

Troparul arătării Sfintei Cruci, glasul al 8-lea: **Chipul Crucii**

Tale acum mai mult decât soarele a strălucit, care j de la Sfântul Munte până la locul Căpăţânei o ai întins, şi a Ta putere, Mântuitorule, într-însa ai luminat, printr-însa întărind şi pe binecredincioşii împăraţi, pe care îi şi mântuieşte totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Hristoase Mântuitorule, mântuieşte-ne şi pe noi.

Condacul arătării Sfintei Cruci, glasul al 8-lea: **O, de trei ori fericită şi preacinstită Cruce, pe tine lăudându-te şi închinându-mă ţie, acum mă sfinţesc; pe care Hristos înălţându-Se, a mântuit lumea. Deci întâmpină şi mă mântuieşte cu puterea ta, şi din toate nevoile mă slobozeşte, ca să strig ţie: Bucură-te, lemn fericit.**

8. † Sfântul slăvitul şi întru tot lăudatul Apostol şi Evanghelist Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părintele nostru Arsenie cel Mare. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Apostol şi Evanghelist Ioan, glasul al 2-lea: **Apostole al lui Hristos Dumnezeu iubit, grăbeşte de mântuieşte pe poporul cel fără de răspuns. Că te primeşte, când cazi către El, Cel ce tea primit când te-ai rezemat pe pieptul: pe Acela roagă-L, de Dumnezeu cuvântătorule, ca norul vrăjmaşilor cel căzut asupra noastră să-l risipească, cerându-ne nouă pace şi mare milă.**

Condacul Sfântului Apostol şi Evanghelist Ioan, glasul al 2-lea: **Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le poate spune? Că verşi minuni şi izvorăşti tămăduiri, şi te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu şi prieten al lui Hristos.**

Troparul Cuviosului Arsenie cel Mare, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Arsenie, Părintele nostru. Roagă te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Arsenie cel Mare, glasul al 2-lea: **Viaţa îngerilor în trup primind, Arsenie de Dumnezeu purtătorule, şi cinstei lor te-ai învrednicit, înaintea scaunului Stăpânului împreună cu dânşii stând, şi tuturor cerând dumnezeiască iertare.**

9. Aducerea moaştelor Sfântul Ierarh Nicolae; Sfântul Prooroc Isaia; Sfinţii Mucenici Hristofor, Epimah şi Gordian.

Întru această zi, aducerea cinstitelor moaşte a celui întru sfinţi părintelui nostru Nicolae făcătorul de minuni din Mira Lichiei în cetatea Bari.

Troparul aducerii moaştelor Sf. Nicolae, din Mira Lichiei la Bari, glasul al 4-lea: **Nepărăsind cu duhul patria ta, cetatea Mira Lichiei, în cetatea Bari, cea prea liniştită, preamărit te-ai adus cu trupul, arhiereule Nicolae, şi prin venirea ta ai veselit mulţimea oamenilor celor de acolo şi pe cei neputincioşi ai tămăduit. Pentru aceasta te rugăm, Sfinte Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul aducerii moaştelor Sf. Nicolae, din Mira Lichiei la Bari, glasul al 4-lea: **Ca o stea de la răsărit până la apus au răsărit moaştele tale, Sfinţite Nicolae, şi marea sa sfinţit prin trecerea ta; iar cetatea Bari te primeşte pe tine dar, căci pentru noi te-ai arătat făcător de minuni ales, preaminunat şi preamilostiv, mare Ierarhe Nicolae.**

Troparul Sfântului Prooroc Isaia, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău Isaia, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Prooroc Isaia, glasul al 4-lea: **Primind darul proorociei, proorocule şi mucenice Isaia, de Dumnezeu propovăduitorule, tuturor de faţă ai arătat întruparea Domnului, la toate marginile pământului cu glas mare strigând: Iată, Fecioara în pântece va lua.**

Troparul Sfântului Mucenic Hristofor, glasul al 4-lea: **Cu haine din sângiuiri împodobindu-te, stai înaintea Domnului, împăratul puterilor, Hristofore pururea mărite, unde cu cetele celor fără de trupuri şi ale mucenicilor cânţi dulce cântare întreit-sfântă şi înfricoşătoare. Pentru aceasta prin rugăciunile tale mântuieşte turma ta.**

Condacul Sfântului Mucenic Hristofor, glasul al 4-lea: **Săvârşind nevoinţa muceniciei, ai primit de la Dumnezeu cununa biruinţei, fericite Hristofor, pe care roagă-l din nevoi să ne mântuim noi.**

10. X) Sfântul Apostol Simon Zelotul; Cuviosul Isichie; Sfinţii Mucenici şi fraţi Alfiu, Filadelf şi Ciprian. - *Dezlegare la vin şi undelemn.*

Troparul Sfântului Apostol Simon Zelotul, glasul al 4-lea: **Apostole Sfinte Simone, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Simon Zelotul, glasul al 2-lea: **Pe cel**

ce cu tărie a pus învăţăturile înţelepciunii în sufletele bine-credincioşilor, cu laudă să fericim toţi pe Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea scaunului slavei acum stă, şi cu cei fără de trupuri se veseleşte, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

11. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Mochie, Acachie şi Dioscor; înnoirea Constantinopolului.

Troparul Sfântului Mucenic Mochie, glasul al 2-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Mochie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Mucenic Mochie, glasul al 2-lea: **Întrarmându-te cu pavăza dreptei credinţe, taberele necredincioşilor le-ai sfărâmat, sfinţite mucenice, şi cunună de la Domnul ai primit, Mochie; pentru aceasta şi cu îngerii bucurându-te, izbăveşte de primejdii pe cei ce te laudă pe tine, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.**

Troparul înnoirii Constantinopolului, glasul al 4-lea: **Cetatea Născătoarei de Dumnezeu cu cuviinţă îşi închină întărirea ei la Născătoarea de Dumnezeu; căci întru dânsa sa întărit să vecuiască, şi printr-însa se păzeşte şi se întăreşte, strigând către dânsa: Bucură-te, nădejdea tuturor marginilor pământului.**

12. X Cei între sfinţi Părinţii noştri Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, şi Gherman, patriarhul Constantinopolului.

Tot în această zi, Sfântul Mucenic Ioan Valahul.

Troparul Sfinţilor Părinţi, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.**

Condacul Sfinţilor Părinţi Epifanie şi Gherman, glasul al 4-lea: **Minunata însoţire a ierarhilor, să o lăudăm credincioşilor după datorie, împreună cu Gherman, pe dumnezeiescul Epifanie. Că aceştia au ars limbile celor fără de Dumnezeu, şi dogme preaînţelepte au vestit tuturor, celor ce cu dreaptă credinţă întru cântări laudă pururea marea taină a dreptei credinţe.**

Troparul Sfântului Mucenic Ioan Valahul, glasul al 44-lea: **Astăzi duhovniceşte prăznuieşte Biserica drept-credincioşilor români, şi cu bucurie strigă: Veniţi, iubitorilor de mucenici, să prăznuim pomenirea cea de peste an a luptelor noului mucenic Ioan! Că acesta, dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind, în împărăteasca cetate a lui Constantin a înflorit minunat, aducând Stăpânului rod bogat şi bine primit, prin mucenicie. Iar acum se roagă neîncetat, în ceruri, să se mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Mucenic Ioan Valahul, glasul al 4-lea: **Arătatu-s-a nouă astăzi cel prea-înfrumuseţat cu curăţia, tânărul ostaş al Mântuitorului, luminând pe toţi cei ce strigă: Bucură-te, Ioane, Mare Mucenice al lui Hristos!**

13. Sfânta Muceniţă Glicheria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul şi cuviosul Pavsicacos, episcopul Sinadei.

Troparul Sfintei Muceniţe Glicheria, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Glicheria, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţe Glicheria, glasul al 3-lea: **Pe Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea Maria iubind, ţi-ai păzit fecioria ta nestricată, şi din dragostea cea către Domnul îndemnându-te, cu bărbătesc cuget ai pătimit până la moarte. Pentru aceasta Glicheria, cu îndoită cunună tea încununat pe tine Hristos Dumnezeu.**

14. Sfântul Mucenic Isidor, cel din insula Hios; Sfântul Sfinţit Mucenic Terapont.

Troparul Sfântului Mucenic Isidor, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Isidor, întru nevoinţa sa, cununa ne stricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Isidor, glasul al 4-lea: **Îndreptător preamare lumii tu te-ai arătat, sfinte, cu rugăciunile tale cele către**

Dumnezeu. Pentru aceasta te lăudăm pe tine astăzi, mucenice de Dumnezeu înţelepţite, mărite Isidor.

Întru această zi pomenirea Sfântului Isidor cel nebun pentru Hristos, al Rostovului făcătorul de minuni.

15. X Cuviosul Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Cuviosului Pahomie cel Mare, glasul al 5-lea: **Arătatu-te-ai mai mare turmei Păstorului celui mare, povăţuind turmele sihastrilor la staulul cel ceresc, părinte Pahomie, şi schima cea de acolo, cuvioase, pustnicilor deprinzând, şi pe aceasta iarăşi ai învăţat-o; şi acum împreună cu aceia te bucuri şi te veseleşti în cereştile locaşuri.**

Condacul Cuviosului Pahomie cel Mare, glasul al 2-lea: **Luminător luminos te-ai arătat marginilor şi pustiul cetăţii l-ai făcut cu mulţime de călugări, Pahomie. Pe tine însuţi te-ai răstignit, Crucea ta pe umere luându-ţi, şi cu înfrânarea trupul ţi-ai topit, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.**

16. Cuviosul Părintele nostru Teodor cel sfinţit, ucenicul Cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie.

Troparul Cuviosului, glasul al 2-lea: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Teodor, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.**

Condacul Cuviosului Teodor, glasul al 8-lea: **În casa lui Dumnezeu ca un finic ai înflorit, roade de fapte bune, Domnului aducând prin preabună pustnicia ta, părinte cuvioase. Pentru aceasta te şi fericeşti, ca cel întocmai stătător cu cei fără de trupuri.**

17. Sfinţii Apostoli Andronic şi Iunia.

Troparul Sfinţilor Apostoli, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfinţilor Apostoli Andronic şi Iunia, glasul al 8-lea: **Pe steaua cea prealuminoasă, care cu lumina dumnezeieştii înţelepciuni a luminat neamurile, pe Andronic Apostolul lui Hristos,**

împreună cu înţeleaptă Iunia, care sa nevoit cu dânsul în propovăduire, săi lăudăm, strigând: Rugaţi-vă neîncetat lui Hristos pentru noi toţi.

18. Sfântul sfinţitul Mucenic Teodot, cel din Ancira; Sfinţii Mucenici Petru, Dionisie şi Venedim şi cei împreună cu dânşii; Sfânta Hristina şi cele şapte fecioare împreună cu dânsa.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Luminători străluciţi v-aţi arătat dumnezeieşti mucenici cei opt la număr, şi prin strălucirile minunilor luminaţi toată făptura, neîncetat izgonind noaptea cea adâncă a neputinţelor, şi lui Hristos Dumnezeu rugându-vă, ca să dăruiască nouă mare milă.**

19. Sfântul sfinţit Mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, şi cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniţă Chiriachi; Cuviosul Memnon.

Troparul Sfinţitului Mucenic Patrichie, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Patrichie, roagă te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Patrichie, glasul al 4-lea: **Ca o sfinţită vistierie a lui Iisus, Patrichie, Biserica primind trupul tău, bucurându-se strigă ţie: Prin tine toată lumea în pace adâncă se ţine, şi se acoperă de tot eresul nevătămată ca o nebiruită. Şi a preacuviosului părintelui nostru Cornilie, făcătorul de minuni al Comescului.**

20. Sfinţii Mucenici Talaleu şi Talasie; Cuviosul Marcu pustnicul.

Troparul Sfântului Mucenic Talaleu, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Talaleu, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase**

Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Talaleu, glasul al 8-lea: **Împreună cu mucenicii arătându-te pătimitor, te-ai făcut ostaş întrarmat ales împăratului slavei, prin osteneli şi prin chinuri, călcând trufia închinătorilor la idoli. Pentru aceasta lăudăm cinstită pomenirea ta, înţelepte Talaleu.**

Aflarea cinstitelor moaşte ale celui întru sfinţi părintele nostru Alexie, Mitropolitul Kievului şi a toată Rusia făcătorul de minuni.

21. †) Sfinţii, Marii împăraţi şi întocmai cu Apostolii Constantin şi mama sa Elena. - *Praznic şi dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sf. împăraţi Constantin şi mama sa Elena, glasul al 8-lea: **Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l, şi ca Pavel chemarea nu de la oameni luând, cel între împăraţi apostolul Tău, Doamne, împărăteasca cetate în mâinile Tale o a pus. Pe care păzeşte-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.**

Condacul Sf. împăraţi Constantin şi mama sa Elena, glasul al 3-lea: **Constantin astăzi, cu maica sa Elena, Crucea a arătat, lemnul cel preacinstit, care este ruşinarea tuturor iudeilor, şi arma credincioşilor împăraţi asupra celor potrivnici. Că pentru noi sa arătat semn mare şi în războaie înfricoşător.**

Întru această zi şi pomenirea Sfântului binecredinciosului Cneaz Constantin şi a fiilor lui Mihail şi Teodor al Muromului făcător de minuni.

22. Sfinţii Mucenici Vasilisc şi Marcel; Sfinţii Părinţi de la Sinodul al II-lea Ecumenic.

Troparul Sfântului Mucenic Vasilisc, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Vasilisc, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Vasilisc, glasul al 8-lea: **Întru răbdare tare, şi ca un bărbat te-ai arătat, şi întru minuni preaminunat, arătat purtând înainte numele lui Hristos, ai ruşinat pe chinuitor. Pentru aceasta te cinstim pe tine, Vasilisc preacinstite, pururea strigând: Bucură-te frumuseţea cea luminoasă a mucenicilor.**

23. Cuviosul Părintele nostru Mihail Mărturisitorul, episcopul

Sinadiei.

Troparul Cuviosului Mărturisitor Mihail, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Mihail, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Mihail Mărturisitorul, glasul al 4-lea: **Ca un arhiereu întru tot cinstit şi al credinţei sfinţit pătimitor, de groaza celui cu nume rău netemându-te, împotrivirea lui cea eretică ai biruit-o, cu glas tare strigând: Icoanei lui Hristos şi a Preacuratei lui Maici mă închin; pentru aceea te cinstim, Mihaile. Întru această zi aflarea cinstitelor moaşte ale celui între sfinţi Părintelui nostru Leontie episcopul Rostovului făcătorul de minuni.**

24. X Cuviosul Părintele nostru Simeon, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniţă Marciana.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Cuviosului, glasul 1: **Al răbdării stâlp ai fost râvnind, cuvioase, părinţilor celor mai dinainte: lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite, şi vieţii celor fără de trup fiind în trup. Simioane părintele nostru, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Simeon, glasul al 8-lea: **De cele de sus dorind, cele de jos ai lepădat, şi ca un cer stâlpul făcându-ţi, printr-însul ai strălucit cu raza minunilor, cuvioase, şi lui Hristos Dumnezeului tuturor te rogi neîncetat pentru noi toţi.**

Întru această zi pomenirea preacuviosului Nichita Stâlpnicul, al Perieslavului, făcătorul de minuni.

25. † A treia Aflare a cinstitului cap al Sfântului, Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Tropar la a treia aflare a capului Botezătorului Ioan, glasul al 4-lea: **Ca pe o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, Proorocule şi Înaintemergătorule; deci, toţi adunându-ne la aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pe Mântuitorul lăudăm, Cel ce ne mântuieşte pe noi din stricăciune, cu rugăciunile tale.**

Condac la a treia aflare a capului Botezătorului Ioan, glasul al 2-

lea: **Stâlpul cel luminos şi dumnezeiesc, care s-a arătat în lume, sfeşnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii luminatul şi cinstitul său cap, sfinţeşte pe cei ce cu credinţă se închină lui şi strigă: înţelepte Botezătorule al lui Hristos, mântuieşte-ne pe noi pe toţi.**

Sau acesta, glasul al 4-lea: **Irod, Înaintemergătorule, fărădelege făcând, femeii a dat cinstit capul tău, întru a cărui aflare strigăm către tine: Cere ca tuturor să se dăruiască milă.**

26. Sfinţii Apostoli Carp şi Alfeu din cei 70; Sfântul Mucenic Averchie şi Elena; Cuviosul necunoscut de la Mănăstirea Neamţ.

Troparul Sfântului Apostol Iuda, glasul al 3-lea: **Apostole Sfinte Carp, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Iuda, glasul al 4-lea: **Ca pe o stea prea-luminoasă, câştigându-te Biserica pe tine, Apostole Carp, cu dăruirea cea multă a minunilor tale pururea se luminează; pentru aceea strigăm lui Hristos: Mântuieşte, ca un milostiv, pe cei ce cu credinţă cinstesc pomenirea Apostolului Tău.**

Întru această zi pomenirea Sfântului marelui mucenic Gheorghe cel nou, care a pătimit de la Selim, împăratul turc cel fără de Dumnezeu la anul 1522.

27. Sfinţii sfinţiţi Mucenici Terapont, Alipie şi Eladie; Sfântul Mucenic Iuliu Veteranul.

Troparul Sfinţiţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Eladie, glasul al 8-lea: **Arătatu-te-ai mare îndreptător nouă, sfinte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta astăzi te cinstim pe tine, sfinţite pătimitorule Eladie, pururea mărite.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Terapont, glasul al 8-lea: **Terapont, plăcutul lui Hristos, pătimind după lege te-ai arătat adevărat arhiereu şi mucenic; pentru aceea te rugăm pe tine, roagă, sfinte, pe iubitorul de oameni şi voitorul milei, Hristos, să vindece patimile noastre cele cu anevoie de vindecat.**

Aflarea moaştelor cuviosului părintelui nostru Nil cel de la iezerul Seligherului care este în ostrovul ce se numeşte Stolovna, noul făcător de minuni.

28. Sfântul Mucenic Eutihie, Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfânta Muceniţă Eliconida.

Troparul Sfântului Mucenic Eutihie, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Eutihie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Troparul Cuviosului Ierarh Nichita, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Nichita, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul cuviosului Ierarh Nichita, glasul al 8-lea: **Strălucind cu lumina faptelor tale, te-ai făcut moştenitor scaunului celui apostolesc, preacuvioase Nichita, şi ca un soare ai luminat turma ta, părinte, umplând pe toţi de dumnezeieştile învăţături. Pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te înfrumuseţarea Calcedonului.**

Întru această zi pomenirea sfântului Ignatie episcopul Rostovului, de minuni făcătorul.

29 Sfânta Cuvioasa Muceniţă Teodosia, fecioara; Sfinţii Mucenici Olivian episcopul; şi Alexandru, episcopul Alexandriei; Sfânta Muceniţă Teodosia ţarigrădeanca.

Troparul Cuvioasei Muceniţe Teodosia, glasul al 4-lea: **La fapta bună, muceniţă, cu osârdie deprinzându-te, te-ai făcut vas iubit al lui Hristos şi locaş iubit al Preasfântului Duh. Pentru aceasta ai ruşinat pe vrăjmaşul, cel ce se luptă cu neamul omenesc, bine pătimind, şi arătat cu sabia credinţei ai ucis pe cel cu nume de fiară, Teodosia; şi bucurându-te te-ai mutat la cer, cerând pururea mare milă, celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine.**

Condacul Cuvioasei Muceniţe Teodosia, glasul al 2-lea: **Cu ostenelile ai câştigat viaţa cea fără de osteneală, şi în sângiurile tale ai înecat pe vrăjmaşul cel spurcat al Bisericii lui Hristos, prealăudată, şi te bucuri cu ostile cele de sus, acoperind pe cei ce săvârşesc pomenirea ta.**

Întru această zi adormirea sfântului şi fericitului Ion cel nebun pentru Hristos, Ustiojanului de minuni făcătorul.

30. Cuvioşii Părinţii noştri Isachie Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Dalmaţiei, şi Varlaam; Sfântul Mucenic Natalie.

Troparul Cuviosului Isachie Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Isachie, duhul tău.**

Condacul Cuviosului Isachie Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Ca un credincios plăcut al lui Dumnezeu, aprinzându-te cu râvnă pentru Biserica lui Hristos, zăbalele lui Valent ai ţinut, şi pentru închiderea Bisericii, moartea lui cea pierzătoare prooroceşte mai înainte ai spus, preacuvioase. Pentru aceasta roagă-te pururea pentru noi, cei ce te cinstim, preafericite Isaachie.**

31. Sfântul Mucenic Ermie; Sfinţii sfinţiţii Mucenici: Ermei, Eusebie şi Haralambie.

Troparul Sfântului Mucenic Ermie, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Ermie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Ermie, glasul al 6-lea: **Chinuindu-te cu osârdie pentru Hristos, întru bătrâneţile cele vitejeşti, ţi-ai câştigat bărbăţie, Mucenice Ermie, şi călcând cugetul cel rău al celor fărădelege, ai rămas nevătămat de adăpările cele cu otravă, strigând: Dumnezeu este cu mine, şi nimeni împotriva mea.**

LUNA IUNIE

1. Sfinţii Mucenici Iustin filozoful, alt Iustin şi Firm şi cei împreună cu dânşii.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Cu înţelepciunea dumnezeieştilor tale cuvinte, Iustine, toată Biserica lui Dumnezeu înfrumuseţându-se prin strălucirea vieţii luminează lumea. Iar pentru vărsarea sângelui primind cunună şi înaintea lui Hristos stând împreună cu îngerii, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.**

Întru această zi şi pomenirea preacuviosului părintelui nostru Dionisie Gluşeţchi.

2. Cel între Sfinţi Părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului;

† Tot în această zi, Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou, ale cărui sfinte moaşte se află la Suceava, a cărui slujbă se face joi după pogorârea Duhului Sfânt.

Troparul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nichifor, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul al 4-lea: **Ca unul ce ai primit de la Dumnezeu cunună de biruinţă astăzi din cer, o Nichifore, izbăveşte pe cei ce cu credinţă te cinstesc pe tine ca pe un ierarh împreună şi învăţător.**

Troparul Sfântului Mucenic Ioan cel Nou, glasul al 4-lea: **Viaţa ta pe pământ bine cârmuind, pătimitorule, cu milostenii şi cu neîncetate rugăciuni şi lacrimi, şi iarăşi către pătimire bărbăteşte pornin-**

du-te, necredinţa persienească ai mustrat. Drept aceea Bisericii te-ai făcut întărire şi creştinilor laudă, Ioane, pururea pomenite.

Condacul Sfântului Mucenic Ioan cel Nou, glasul al 4-lea: **Plutind pe luciul mării cu neguţătorie, de la răsărit către miazănoapte te-ai nevoit, şi chemându-te Dumnezeu pe tine, precum Matei vama, şi tu neguţătoria lăsând, Aceluia ai urmat prin sângele muceniciei; cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, ai luat cunună de biruinţă.**

3. Sfinţii Mucenici Luchilian, cu soţia şi copiii lor: Ipatie, Dionisie, Claudie; Paul şi Paula.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 735).

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 2-lea: **Ceata cea cu numărul de cinci a sfinţilor mucenici cea strălucită, care luminează Biserica lui Hristos, adunându-ne astăzi, să cinstim sfânta prăznuire a pomenirii lor, bucurându-ne; căci ca nişte tari pătimitori şi slugi ale lui Hristos stându-i înainte, neîncetat se roagă pentru noi toţi.**

4. Sfântul Ierarh Mitrofan; patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia; Sfinţii Mucenici: Zotic, Atal, Camasis şi Filip de la Niculiţel.

Troparul Sfântului Ierarh Mitrofan, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Mitrofan, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Mitrofan, glasul al 4-lea: **Pe Ierarhul lui Hristos Mitrofan, pe luminătorul Bisericii cel luminat, cel ce a propovăduit în mijlocul de Dumnezeu purtătorilor părinţi, pe Cuvântul a fi de o fiinţă cu Tatăl, care şi scaunul cetăţii împărăteşti întâi l-a împodobit, şi har de proorocie de la Dumnezeu luminat a luat, cu un glas să-l lăudăm.**

5. Sfântul sfinţit Mucenic Dorotei, episcopul Tirului; Sfinţii Mucenici Marcian, Nicandru, Leonid şi cei împreună cu dânşii.

Troparul Sfinţitului Mucenic Dorotei, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru**

aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Dorotei, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinţitului Mucenic Dorotei, glasul al 3-lea: **Cu învăţături ortodoxe, sfinţite mucenice, propovăduind, dar dumnezeiesc sfânt pe tine însuţi te-ai adus Făcătorului, întâi în pustnicie cu cuviinţă vieţuind, a doua cu mucenicia tare pătimind; şi după lege ai luat răsplătirea biruinţei de la Hristos Dumnezeu.**

6. Cuvioşii Părinţii noştri Visarion, făcătorul de minuni, şi Ilarion cel Nou, de la Mănăstirea Dalmaţiei; Sfinţii Mucenici Ghelasie, Eusebia şi Suzana.

Troparul Cuviosului Visarion, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Visarion, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Visarion, glasul 1: **Râvnind puterilor de sus, preacuvioase, viaţă în chipul păsărilor ai trăit, uitând toate cele trecătoare, cu neîncetată dorire fiind atras de împăratul Hristos către fapte bune, până când ai ajuns la Dânsul, Visarioane; roagă-te neîncetat pentru noi toţi.**

Troparul Cuviosului Ilarion, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Ilarioane, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Ilarion, glasul 1: **Cu focul împărtăşindute, nici cum nu te-ai ars, Ilarioane înţelepte, nevoitorule cel cu minte vitează, că rouă de la Dumnezeu ai câştigat, care tea răcorit. Pentru aceasta ai suferit lupte mai presus de fire, bucurându-te cu cuvioşii, de Dumnezeu înţeleptite, cu care pomeneşte-ne pe noi.**

7. Sfântul sfinţitul Mucenic Teodot, episcopul Andrei, şi Licarion; Sfintele Muceniţe Zenaida şi Sevastiani; Cuviosul Antim.

Troparul Sfinţitului Mucenic Teodot, glasul al 4-lea: **Şi părtaş**

obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinţitului Mucenic Teodot, glasul al 2-lea: **Arătatu-te-ai stea luminoasă în lume, şi ai vestit pe Soarele Hristos prin strălucirile tale, purtătorule de chinuri sfinţite mucenice Teodot. Pentru aceasta roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toţi.**

8. X Aducerea moaştelor Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniţă Caliopi; Cuvioasa Melania; Sfinţii Mucenici Nicandru şi Marchian. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea: **Cu numirea oştirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al cerescului împărat, voievod prea bun te-ai făcut, Teodore. Căci cu armele credinţei te-ai oştit înţelepţeşte, şi ai biruit cetele demonilor, şi purtător de biruinţă viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.**

Condacul Sfântului Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea: **Cu bărbăţia sufletului, întru credinţă ca într-o platoşă îmbrăcându-te; şi cuvântul lui Dumnezeu ca pe o suliţă în mâini luând, pe vrăjmaşul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu care împreună lui Hristos Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru noi toţi.**

Întru această zi prăznuim pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Chirii, egumenului Iezerului Alb, ce a fost la anul 1436.

9. X Cel între sfinţi Părintele nostru Chirii, arhiep. Alexandriei; Sfintele Muceniţe: Tecla, Mariamni, Marta, Maria şi Enata.

Troparul Cuviosului Chirii Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Chirii înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Chirii Mărturisitorul, glasul al 4-lea: **Împletiturile eresurilor rupând prin puterea lui Hristos, cu dumnezeieşti cuvinte Biserica, Chirile, ai îmbogăţit-o, toate neghinele lui Nestorie tăind, pentru aceasta şi stai cu cetele îngerilor înaintea lui**

Hristos, rugându-te neîncetat, fericite, să dăruiască tuturor iertare de greşeli.

Alt Condac, glasul al 6-lea: **Adâncul învăţăturilor cuvântării de Dumnezeu, lămurit ne-ai izvorât nouă din izvoarele Mântuitorului, care îneacă eresurile, fericite, şi turma nevătămată de întreitele valuri o păzeşte; că marginilor eşti învăţător, ca cel ce arăţi cele Dumnezeieşti.**

10. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Timotei, episcopul Prusiei, şi Alexandru; Sfânta Muceniţă Antonia; Preacuvioşii Părinţi Canid, Teofan şi Pansemni.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 735).

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Pomenirea cea vrednică de laudă a mucenicilor a strălucit, pe care credincioşii o săvârşim, şi o lăudăm cu credinţă, întru cunoştinţă strigând: Tu eşti, Hristoase, întărirea mucenicilor.**

11. X Sfinţii Apostoli Vartolomei şi Varnava.

Dezlegare la vin şi untdelemn.

Troparul Sfinţilor Apostoli, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Varnava, glasul al 3-lea: **Slujitor prea adevărat al Domnului ai fost şi din apostolii cei şaptezeci te-ai arătat întâi şi ai luminat împreună cu Pavel propovăduirea ta, tuturor vestind pe Hristos Mântuitorul. Pentru aceasta cu cântări, Dumnezeiască pomenirea ta, Varnava, o săvârşim.**

Alt condac al Sfântului Apostol Vartolomeu, glasul al 4-lea: **Arătatu-te-ai mare soare Bisericii, cu strălucirile învăţăturilor şi ale înfricoşătoarelor minuni, la lumină povăţuind pe cei ce te cinstesc pe tine, Vartolomee, apostole al Domnului.**

12. X Cuvioşii Părinţii noştri Onufrie cel Mare şi Petru Athonitul; Sfânta Muceniţă Antonina.

Troparul Cuvioşilor Părinţi, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.**

Condacul Sfântului Onufrie, glasul al 4-lea: **Stea luminoasă te-ai arătat călugărilor, precum raza noaptea luminează marginilor, aşa părinte, ai strălucit întru pustnicie ca soarele. Pentru aceasta, Onufrie, nu înceta să te rogi pentru noi toţi.**

Condacul Sfântului Petru, glasul al 8-lea: **Depărtându-te pe sineţi de însoţirea cu oamenii, ai locuit în crăpăturile pietrelor şi în peşteri, pentru dorul cel după Dumnezeu şi pentru dragostea Domnului tău, Petre, de la Care ai câştigat cunună. Roagă-te neîncetat să ne mântuim noi.**

13. Sfânta Muceniţă Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Leucosiei din Cipru; Cuviosul Iacov.

Troparul Sfintei Muceniţei Achilina, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Achilina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţei Achilina, glasul al 3-lea: **Cu stropirile sângiurilor tale fiind curăţită şi cu cununile chinuitorilor încununată, fecioară Achilina, Mirele tău Hristos pe tine tea dat tămăduire şi mântuire celor din necazurile bolilor; celor ce aleargă la tine cu credinţă, izvorându-le viaţă veşnică.**

Troparul Sfântului Ierarh Trifilie, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Trifilie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

14. Sfântul Prooroc Elisei; cel între sfinţi Părintele nostru Metodie, patriarhul Constantinopolului.

Troparul Sfântului Prooroc Elisei, glasul al 2-lea: **Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea înainte-mergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei dar, bolile goneşte şi pe cei leproşi curăţeşte. Pentru aceasta şi celor cel cinstesc pe el, le izvorăşte tămăduiri.**

Condacul Sfântului Prooroc Elisei, glasul a 2-lea: **Îndoit har luând de la Duhul, prooroc minunat te-ai arătat tuturor marginilor, pe cei ce te laudă pe tine izbăvindu-i din primejdii şi dăruind harul minunilor tale celor ce aleargă la tine cu credinţă şi strigă: Bucură-te, proorocule minunate.**

Troparul Sfântului Ierarh Metodie, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Metodie înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Ierarh Metodie, glasul al 2-lea: **Pe pământ te-ai nevoit ca un fără de trup, şi cerurile ai moştenit, Metodie, ca cel ce ai apărat până la margini închinăciunea icoanelor, că în dureri şi osteneli, peste seamă petrecând, n-ai încetat cu îndrăzneală mustrând, pe cei ce se leapădă de icoana lui Hristos.**

15. Sfântul Prooroc Amos; Fericiţii Augustin şi Ieronim; Sfântul Mucenic Dula; Sfântul Mucenic Isihie de la Durostorum.

Troparul Sfântului Prooroc Amos, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Amos, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Prooroc Amos, glasul al 4-lea: **Curăţindu-ţi prin Duhul inima cea strălucitoare de lumină, mărite proorocule Amos, ai primit de sus harul proorociei, şi la margini cu mare glas ai strigat: Acesta este Dumnezeul nostru şi nu se va adăuga altul către Dânsul.**

Întru această zi pomenirea celui între sfinţi, părintelui nostru Iona Mitropolitul Moscovei şi a toată Rusia.

16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu, episcopul Apoloniadei.

Troparul Cuviosului Tihon, glasul 1: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Tihon, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.**

Condacul Cuviosului Tihon, glasul al 8-lea: **Întru sihăstrie de Dumnezeu iubitorule, sfinte, petrecând, puterea Mângâietorului de sus ai luat, idolii înşelăciunii ai surpat şi pe popoare a mântui, demonii a goni, bolile a vindeca. Pentru aceasta te cinstim pe tine ca pe un prieten al lui Dumnezeu, Tihone fericite.**

17. Sfinţii Mucenici Manuil, Savel şi Ismail, Isavru, Inochentie şi cei împreună, cu dânşii.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, ...** (caută la pg. 735).

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 8-lea: **Cu credinţa lui Hristos fiind răniţi, preafericiţilor, şi paharul lui cu credinţă bând, închinăciunile perşilor şi îndrăzneala pe pământ aţi surpat, cei întocmai cu numărul Treimii, rugăciuni făcând pentru noi toţi.**

18. Sfinţii Mucenici Leontie, Ipatie, Teodul şi Eterie; Cuviosul Erasm.

Troparul Sfântului Mucenic Leontie, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Leontie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Leontie, glasul al 8-lea: **Meşteşugirile cele viclene ale tiranilor le-ai ruşinat, şi slujbele elineşti cele fără de Dumnezeu defăimându-le, luminat ai arătat cunoştinţa de Dumnezeu tuturor oamenilor cu învăţăturile dreptei credinţe, de Dumnezeu înţelepţite mucenice. Pentru aceasta, a ta pomenire cinstim cu dragoste, înţelepte Leontie.**

19. X) Sfântul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuviosul Zinon şi Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima.

Dezlegare la vin untdelemn.

Troparul Sfântului Apostol Iuda, glasul 1: **Al lui Hristos frate şi mucenic tare, ştiindu-te pe tine, Iuda, cu sfinţenie te lăudăm pe tine, cel ce ai călcat înşelăciunea şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta astăzi preasfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.**

Condacul Sfântului Apostol Iuda, glasul 1: **Din rădăcină slăvită,**

odraslă de Dumnezeu dăruită ai răsărit nouă, însuţi văzătorule al Domnului, Apostole al lui Dumnezeu frate, propovăduitorule al lui Hristos preaînţelepte, hrănind toată lumea cu rodul cuvintelor tale, cu credinţa cea ortodoxă a Domnului, preafericite şi tăinuitorule al harului.

Alt Condac al Sfântului Apostol Iuda, glasul al 2-lea: **Cu minte tare ucenic ales tu te-ai arătat şi stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, neamurilor ai propovăduit cuvântul lui Hristos, învăţându-le să creadă într-o Dumnezeire, din care pricină ai şi fost preamărit şi ai primit harul vindecării, ca să vindeci neputinţele celor ce aleargă către tine, apostole Iuda, întru tot lăudate.**

Troparul Cuviosului Paisie, glasul al 3-lea: **Îngerul cel în trup, cununa călugărilor, omul cel fără de trup, locuitorul cerurilor, dumnezeiescul Paisie se bucură prăznuind împreună cu noi pomenirea sa, dând dumnezeiesc dar celor ce se ostenesc pentru el; pentru aceasta cu multă osârdie să-l slăvim.**

Condacul Cuviosului Paisie, glasul al 4-lea: **Câştigat-ai nevoinţa şi petrecerea înfrânării, tu, cuvioase Paisie, făcătorule de minuni; pentru aceea roagă-te pentru noi, cei ce săvârşim cu credinţă pomenirea ta.**

20. Sfântul sfinţitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist, patriarhul Constantinopolului.

Troparul Sfinţitului Mucenic Metodie, glasul 1: **Sângele tău ca a lui Abel în chip tainic strigă de pe pământ către Dumnezeu, de Dumnezeu înţelepte Ierarhe Metodie, cel ce ai propovăduit întruparea lui Dumnezeu; pentru aceasta ai şi ruşinat pe cei ce sprijineau înşelarea lui Origen, şi te-ai mutat în cămara cea cerească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Metodie, glasul al 4-lea: **Sfinţit tăinuitor al Preasfintei Treimi, şi propovăduitor dumnezeieştilor porunci celor mai presus de gând, şi întărire bine-credincioşilor ai fost, Metodie; căci ai înfruntat cugetele celor rău credincioşi, şi pentru dreapta credinţă te-ai arătat sfinţit mucenic prin sângele tău, şi împreună cu îngerii stând înaintea lui Hristos, roagă-te să ne mântuiască pe noi.**

21. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Iulian din Tars şi Afrodisie.

Troparul Sfântului Mucenic Iulian, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Iulian, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Iulian, glasul al 2-lea: **Pe ostaşul cel nebiruit al dreptei credinţe, pe Iulian toţi cu credinţă să-l lăudăm astăzi, şi să strigăm către dânsul: roagă-te lui Hristos pentru noi.**

22. Sfântul sfinţit Mucenic Eusebie, episcopul Samosatelor; Sfinţii Mucenici Zenon şi Zinas, sluga lui.

Troparul Sfinţitului Mucenic Eusebie, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Eusebie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Eusebie, glasul al 4-lea: **Petrecând întru sfinţenie cu dreaptă credinţă, şi trecând calea muceniciei, ai stins jertfele cele idoleşti, sfinţite Eusebie; ci ca unul ce ai îndrăznire către Hristos Dumnezeu, roagă-L ca să mântuiască sufletele noastre.**

23. Sfânta Muceniţă Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle.

Troparul Sfintei Muceniţe Agripina, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agripina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţe Agripina, glasul al 4-lea: **Apropiindu-se ziua cea purtătoare de lumină a chinurilor tale cele luminoase, întru care cinstind pe acestea, Biserica cea dumnezeiască cheamă pe toţi ca să strige ţie cu bucurie: Bucură te fecioară muceniţă Agripina preacinstită.**

24. (†) Naşterea Sfântul Prooroc, Ioan Botezătorul; Sfântul Ierarh Nichita de Remesiana; Aducerea moaştelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava - *Praznic şi dezlegare la peşte şi vin.*

Troparul Naşterii Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 4-lea: **Proorocule şi Înaintemergătorule al venirii lui Hristos, după vrednicie a te lăuda pe tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinstim; că nerodirea celei ce tea născut şi amuţirea părintelui tău s-au dezlegat întru mărită şi cinstită naşterea ta, şi întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovăduieşte.**

Condacul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 3-lea: **Ceea ce mai înainte era stearpă, astăzi pe Înaintemergătorul lui Hristos naşte, şi el este plinirea a toată proorocia; că pe Cel pe Care proorocii mai înainte L-au propovăduit, pe Acesta în Iordan mâna punându-şi, sa arătat Cuvântului lui Dumnezeu, prooroc, propovăduitor, împreună şi Înaintemergător.**

25. Sfânta Cuvioasă Muceniţă Fevronia; Sfântul Mucenic Procopie şi Orentie cu fraţii săi.

Troparul Sfintei Muceniţe Fevronia, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Fevronia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţe Fevronia, glasul al 6-lea: **Mirele meu cel preadulce, Hristoase, a strigat Fevronia, nu-mi este mie cu anevoie a merge pe urma Ta; căci dulceaţa dragostei Tale a întraripat sufletul meu cu nădejdea şi frumuseţea milostivirii Tale, a îndulcit inima mea, ca să beau paharul pătimirii după Tine; ca să mă numesc şi vrednică a dănţui în cămară împreună cu fecioarele cele înţelepte. Pentru aceasta, preacuvioasă răbdătoare de chinuri, cinstind nevoinţele ostenelilor tale, te rugăm pe tine, roagă-te să nu ni se închidă şi nouă uşile cămării.**

Întru această zi pomenirea sfinţilor de minuni făcători Petru Cneazul Muromului care din călugărie s-a numit David şi a Cneaghinei Fevronia care din călugărie s-a numit Eufrosina.

26. Cuviosul David din Tesalonic: Sfântul Ioan, episcopul Goţiei.

Troparul Cuviosului David, glasul al 8-lea: **Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte David, duhul tău.**

Condacul Cuviosului David, glasul 1: **Ca o grădină pururea înflorită, şi aducătoare de roadele virtuţilor, te-ai arătat deasupra copacului celui sădit; ca o pasăre cu bun vers şi mai presus decât raiul, primind în inima ta pomul vieţii, pe Dumnezeu, pe Acesta L-ai lucrat, de Dumnezeu înţelepţite, cu Care ne şi hrăneşti pe noi prin har; roagă-te pururea pentru noi, preafericite David.**

Întru această zi arătarea sfintei icoane a Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria ce se numeşte Tihfinesca.

27. Cuviosul Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect.

Troparul Cuviosului Samson, glasul al 8-lea: **Întru răbdare ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase, în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Samson, milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.**

Condac, glasul al 8-lea: **Ca la un doctor prea ales şi rugător bine primit, alergăm la dumnezeiasca ta raclă, Samson de Dumnezeu înţelepţite, cuvioase, adunându-ne cu dragoste, cu psalmi şi cu cântări bucurându-ne, preaslăvim pe Hristos, Cel ce ţi-a dat ţie un dar ca acesta de tămăduiri.**

28. X Aducerea moaştelor Sfinţilor doctori şi făcători de minuni fără de arginţi, Chir şi Ioan (vezi 31 ian.); Sfântul Mucenic Papia.

Troparul aducerii moaştelor Sfinţilor doctori Chir şi Ioan, glasul al 5-lea: **Minunile Sfinţilor Tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă, Hristoase Dumnezeule; pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipeşte şi sceptrurile împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni iubitor.**

Condacul Sfinţilor doctori Chir şi Ioan, glasul al 4-lea: **Doctoria cea mare a lumii, însoţirea lui Hristos cea dorită, pe luminătorii cei ce strălucesc cu razele tămăduirilor săi lăudăm credincioşii cu mare**

glas. înăuntrul bisericii lor strigând: Chir şi Ioan, dătătorii de minuni şi doctorii celor bolnavi, luminaţi marginile.

29. (†) Sfinţii, slăviţii şi întru tot lăudaţii şi mai-marii Apostoli Petru şi Pavel. - *Sărbătoare şi dezlegare la peşte şi vin.*

Troparul Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel, glasul al 4-lea: Cei ce sunteţi între Apostoli mai întâi pe scaun şezători şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă, pace lumii să dăruiască, şi sufletelor noastre mare milă.

Condacul Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel, glasul al 2-lea: Pe propovăduitorii cei tari şi de Dumnezeu vestitori, căpeteniile ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor şi odihnei Tale; că chinurile acelora şi moartea ai primit, mai vârtos decât toată roadă, însuti, Cel ce ştii cele din inimă.

30. † Soborul Sfinţilor 12 Apostoli;Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmeţ, Arhiepiscopul Transilvaniei. - *Dezlegare la peşte.*

Troparul Soborului Sfinţilor Apostoli, glasul al 4-lea: Cei ce sunteţi între Apostoli mai întâi pe scaun şezători şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă, pace lumii să dăruiască, şi sufletelor noastre mare milă.

Condacul Soborului Sfinţilor Apostoli, glasul al 2-lea: Piatra Hristos pe piatra credinţei preamăreşte luminat, pe cel mai ales decât ucenicii, şi împreună cu Pavel toată adunarea celor doisprezece la pomenire astăzi; a căror pomenire săvârşind cu credinţă, pe Cel ce ia preamărit pe ei îl preaslăvim.

Troparul Sfântului Ierarh Ghelasie de la Râmeţ, glasul al 4-lea: De Dumnezeu purtător, Părinte al nostru Ghelasie, povăţuitorul călugărilor, preoţilor şi credincioşilor, podoaba cuvioşilor şi lauda arhiereilor, sprijinitorul celor întru necazuri şi făcătorule de minuni, cu nevoinţele tale chip de sfinţenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii, în ceruri te veseleşti. Cu aceştia, roagă-L pe Milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Ghelasie de la Râmeţ, glasul al 3-lea: Mărturisitor al credinţei ortodoxe şi apărător al Bisericii lui Hristos, Prea Fericite Părinte Ghelasie, purtătorule de biruinţă, ocroteşte cu rugăciunile tale pe binecredincioşii care îţi cântă pururea: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ghelasie, Părintele nostru.

LUNA IULIE

1. X Sfinţii doctori, fără de arginţi, făcători de minuni Cosma şi Damian cei din Roma; Sfântul Mavrichie; Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuţi - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfinţilor doctori Cosma şi Damian, glasul al 8-lea: **Sfinţilor Doctori cei fără de arginţi şi de minuni făcătorilor, Cosma şi Damian, cercetaţi neputinţele noastre; în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.**

Condacul Sfinţilor doctori Cosma şi Damian, glasul al 2-lea: **Cei ce aţi primit harul tămăduirilor daţi sănătate celor ce sunt întru nevoi, măriţilor, doctori care sunteţi făcători de minuni, şi cu cercetarea voastră surpaţi semeţiile vrăjmaşilor, tămăduind lumea cu minunile.**

Troparul Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuţi, glasul al 8-lea: **În nevoinţe duhovniceşti, toată viaţa ai petrecut-o şi primind harul arhieriei, cu smerenie şi cu frică de Dumnezeu ai slujit Biserica lui Hristos. Pe Acesta, roagă-L, Sfinte Părinte Ierarhe Leontie, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuţi, glasul al 3-lea: **Pe ierarhul lui Hristos, vasul cel prea ales al Duhului Sfânt, care cu înţelepciune şi smerenie sa nevoit cu privegherea sihăstriei, şi cu povăţuirea celor încredinţaţi lui pe calea mântuirii, pe Sfântul Ierarh Leontie cu cântări duhovniceşti lăudându-l îl cinstim.**

2. X) Punerea în raclă a cinstitului veşmânt al Maicii Domnului în Vlaherne; Sfântul Ierarh Iuvenalie; Dreptcredinciosul Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul punerii în raclă a sfântului veşmânt al Maicii Domnului, glasul al 8-lea: **Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta ce mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace lumii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.**

Condacul punerii în raclă a sfântului veşmânt al Maicii Domnului, glasul al 4-lea: **Îmbrăcăminte de nestricăciune tuturor credincioşilor, de Dumnezeu dăruită Preacurată, ai dăruit sfinţitul tău veşmânt, cu care sfinţit trupul tău ţi-ai acoperit, Acoperământule al tuturor oamenilor. A cărui punere prăznuim cu dragoste şi grăim cu frică ţie, curată: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.**

Troparul Dreptcredinciosului Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt, glasul 1: **Apărător neînfricat al dreptei credinţe şi al patriei străbune ocrotitor, mare ctitor de lăcaşuri sfinte, Ştefane Voievod, roagă-L pe Hristos, Dumnezeu, să ne izbăvească din nevoi şi din necazuri.**

Condacul Dreptcredinciosului Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt, glasul al 8-lea: **Iubind pe Dumnezeu cu adevărat, bine-credincioasule Voievod Ştefane, sfinte biserici şi mănăstiri ai înălţat, pe cei săraci ai ajutat şi pe cei greşiţi i-ai îndreptat. Pentru aceste fapte ale tale, Dumnezeu ţi-a dat înţelepciune şi putere ca să biruieşti pe vrăjmaşii ţării şi ai credinţei creştineşti; drept aceea, pentru vredniciile tale, te cinstim, ca pe un evlavios biruitor.**

3. Sfântul Mucenic Iachint; cel între sfinţi Părintele nostru Anatolie, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Mucenic Marcu şi Mochian.

Troparul Sfântului Mucenic Iachint, glasul al 4-lea: **Mucenicul tău, Doamne, Iachint, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Iachint, glasul al 4-lea: **Pom al vieţii în mijlocul sufletului său, credinţa Ta Hristoase, agonisind-o mucenicul Tău, mai cinstit decât raiul Edenului sa făcut; că lemnul înşelăciunii şarpelui pierzându-l cu îndrăzneala Duhului sa încununat cu slava Ta, mult-Milostive.**

Troparul Sfântului Ierarh Anatolie, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Anatolie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

4. Cel între sfinţi Părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, şi Preacuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Muceniţa Chiprila.

Troparul Cuviosului Andrei, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Andrei, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Andrei, glasul al 2-lea: **Trâmbiţând luminat dumnezeieştile cântări, cele cu dulceaţă, te-ai arătat luminător prealuminat lumii, cu lumina Treimii strălucind, Cuvioase Andreie. Pentru aceasta toţi grăim către tine: Nu înceta să te rogi pentru noi toţi.**

Troparul Cuvioasei Marta, glasul al 8-lea: **Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Marta, duhul tău.**

Condacul Cuvioasei Marta, glasul al 2-lea: **În rugăciuni stând înainte Domnului şi Preacuratei Fecioarei, Născătoarei de Dumnezeu cântare şi laude aducându-i, cinstită Marta, ai născut pe pruncul cel sfinţit, pe preaminunatul Simeon, pe luminătorul a toată lumea; cu care pururea roagă-te pentru noi toţi.**

5. † Cuviosul şi purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Cuviosul Lampadie.

Dezlegare la vin şi la untdelemn

Troparul Cuviosului Atanasie, glasul al 3-lea: **De viaţa ta cea în trup s-au minunat cetele îngereşti; cum cu trupul la luptele cele nevăzute ai ieşit, pururea mărite, şi ai rănit cetele drăceşti. Pentru care, Atanasie, Hristos ţi-a răsplătit cu bogate daruri. Drept aceea, părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Atanasie, glasul al 8-lea: **Ca spre un văzător al fiinţelor celor fără de trup şi ca spre un tâlcuitor cu adevărat strigă către tine turma ta, de Dumnezeu grăitorule: Nu**

înceta a te ruga pentru robii tăi, ca să fie izbăviţi de ispite şi de primejdii cei ce îţi cântă: Bucură-te, Părinte Atanasie.

Alt Condac al Cuviosului Atanasie, glasul al 2-lea: **Jugul lui Hristos, Atanasie, şi crucea ta pe umeri ridicând, următor prea ales patimilor Lui te-ai făcut, şi părtaş măririi Lui celei dumnezeieşti, împărtăşindu-te şi desfătării celei fără de sfârşit.**

Întru această zi aflarea cinstitelor moaşte ale cuviosului părintelui nostru Serghie, egumenul Mănăstirii Radonejschii, făcătorul de minuni.

6. Sfântul Părintele nostru Sisoe cel Mare; Sfânta Muceniţă Lucia.

Troparul Cuviosului Sisoie, glasul 1: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Sisoie, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.**

Condacul Cuviosului Sisoie, glasul al 4-lea: **Sihăstrind, înger pe pământ te-ai arătat, luminând, cuvioase, gândurile credincioşilor cu dumnezeieştile semne totdeauna. Pentru aceasta pe tine, Sisoe, cu credinţă te cinstim.**

7. Cuvioşii Părinţii noştri Toma cel din Maleon, Acachie cel de la scară; Sfânta Mare Muceniţă Chiriachi; Sfântul Mucenic Peregrin şi cei împreună cu dânsul.

Troparul Cuviosului Toma, glasul al 8-lea: **Întru tine Părinte cu osârdie sa mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Toma, duhul tău.**

Condacul Cuviosului Toma, glasul al 4-lea: **Mare biruinţă bărbăteşte ai arătat, aprinzându-te de dragostea cea dumnezeiască. Pe împăratul cel stricăcios şi toate cele frumoase le-ai biruit, săvârşind sălăşluirea la Muntele Maleo din care te-ai suit la cele cereşti către împăratul împăraţilor, Toma; roagă-te neîncetat pentru noi.**

Troparul Sfintei Muceniţe Chiriachi, glasul al 8-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Chiriachi, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstig-**

nesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfintei Muceniţe Chiriachi, glasul al 2-lea: **Muceniţa lui Hristos nea chemat pe noi împreună acum să cântăm cu laude luptele şi dumnezeieştile ei nevoinţe. Căci ea, ca o viteză cu cugetul, după numele ce poartă, este doamnă a gândului şi a patimilor celor necuvioase.**

Condacul Cuviosului Acachie, glasul al 2-lea: **Lumea părăsind din pruncie, ai urmat lui Hristos, preaînţelepte, Acachie cuvioase, şi râvnind umilinţei lui celei de bună voie, ai surpat mândria tiranului. Roagă-te dar neîncetat, pentru noi toţi.**

8. X Sfântul Mare Mucenic Procopie; Sfânta Muceniţa Teodosia; Sfinţii Mucenici: Epictet şi Astion

Troparul Sfântului Mare Mucenic Procopie, glasul al 8-lea: **Nu de la oameni, ci de la Dumnezeu primind chemare, sfinte, ai lăsat credinţa părintească cea rea, şi slujbele cele orânduite; şi râvnind după Hristos ca un al doilea Pavel, ai suferit multe osteneli şi răni. Şi primind acum cununa cea făgăduită, Mare Mucenice Procopie, roagă-te lui Hristos-Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Mare Mucenic Procopie, glasul al 2-lea: **Cu râvnă dumnezeiască spre Hristos fiind aprins, şi cu cinstita Cruce păzit, întărâtarea vrăjmaşilor şi îndrăznelile ai surpat, Procopie. Şi cinstita Biserică ai înălţat-o, întru credinţă sporind şi luminându-ne pe noi.**

9. Sfinţiţii Mucenici Pangratie, episcopul Tavromeniei şi Chirii episcopul Gortinei; Sfântul Mucenic Andrei şi Prov.

Troparul Sfinţitului Mucenic Pangratie, glasul al 4-lea: **Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Pangratie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Pangratie, glasul al 4-lea: **Arăta-**

tu-te-ai ca o stea luminoasă Tavromenienilor Pangratie, şi ai fost sfinţit pătimitor pentru Hristos, înaintea Căruia stând acum, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine, fericite.

10. Sfinţii 45 de Mucenici cei din Nicopolea Armeniei; Sfinţii Mucenici: Vianor, Silvan şi Apolonie.

† Tot în această zi şi pomenirea Preacuviosului părintelui nostru Antonie din Lavra Pecersca din Chiev, a celui ce a fost începător al tuturor monahilor din Rusia.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul al 8-lea: Multe chinuri aţi suferit pentru Hristos, Mucenicilor, toată mulţimea zeilor cea idolească şi toată înşelăciunea învăţăturii celei rele aţi surpat, călcând acestea cu puterea lui Hristos. Iar pe noi pe toţi ne-aţi învăţat să cântăm cu credinţă: Aliluia.

Troparul Cuviosului Antonie al Pecerscăi, glasul al 4-lea: Din tulburările lumeşti ieşind şi cu lepădarea lumii evangheliceşte lui Hristos ai urmat, şi viaţă asemenea cu a îngerilor vieţuind, în limanul cel lin al sfântului Munte al Atonului ai ajuns. De unde cu binecuvântarea părinţilor în muntele Chievului venind, şi acolo cu iubirea de osteneală viaţa săvârşindu-ţi, patria ta o ai luminat, şi mulţimii călugărilor calea care duce către cereasca împărăţie arătând-o, pe aceasta lui Hristos o ai dus, pe care roagă-l, Antonie preacuvioase, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Antonie al Pecerscăi, glasul al 4-lea: Te-ai supus pe sine-ţi preaiubitului Dumnezeu din tinereţe, mai vârtos de cât toţi, Cuvioase, şi aceluia din tot sufletul cu dragoste ai urmat şi cele stricăcioase ale lumii întru nimic socotindu-le; în pământ peşteră ţi-ai făcut şi într-însa împotriva meşteşugurilor nevăzutului vrăjmaş, bine nevoindu-te, ca nişte raze luminoase ale soarelui în toate marginile pământului ai strălucit, din care veselindu-te ai trecut către cămara cea cerească. Şi acum cu îngerii înaintea scaunului Stăpânului stând, adu-ţi aminte de noi cei ce cinstim pomenirea ta, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Antonie, părintele nostru.

11. X Sfânta şi lăudata Muceniţă Eufimia, care a fost hotarul părinţilor; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian.

Troparul Sfintei Muceniţe Eufimia, glasul al 3-lea: **Ai veselit pe cei drept-credincioşi, şi ai ruşinat pe cei rău mărturisitori, Eufimia, preafrumoasă fecioară a lui Hristos. Căci ai întărit dogmele Sinodului al patrulea, pe care Părinţii bine l-au rânduit. Muceniţă mărită, roagă-L pe Hristos Dumnezeu ca să ne dăruiască nouă mare milă.**

Condacul Sfintei Muceniţe Eufimia, glasul al 4-lea: **Lupte în chinuiri, lupte în credinţă ai purtat cu căldură pentru Hristos, Mirele tău. Şi aşa precum ai zdrobit eresurile, aşa şi acum întărâtările vrăjmaşilor supune-le sub picioarele poporului nostru, rugând pe Născătoarea de Dumnezeu. Căci tu ai luat de la cei şase sute şi treizeci purtători de Dumnezeu părinţi, hotarul credinţei, şi l-ai păzit pe el, ceea ce eşti prealăudată.**

Troparul Sfintei Olga, împărăteasa Rusiei, glasul 1: **Cu aripile cunoştinţei de Dumnezeu, întraripându-ţi mintea ta, ai zburat mai presus de făptura cea văzută, căutând pe Dumnezeu şi Ziditorul a toate şi pe Acela aflându-l, naştere prin botez iarăşi ai luat, îndulcindu-te de pomul vieţii; neputredă petreci în veci, Olga, pururea mărită.**

Condacul Sfintei Olga, împărăteasa Rusiei, glasul al 4-lea: **Să cântăm astăzi pe Dumnezeu, făcătorul de bine al tuturor, pe Cel ce a preamărit în Rusia pe Olga cea de Dumnezeu înţelepţită, ca să ne dea, cu rugăciunile ei, iertare de greşeli sufletelor noastre.**

12. Sfinţii Mucenici Proclu şi Ilarie; Cuviosul Părintele nostru Mihail cel din Malein; Sfânta Veronica. Tot în această zi, pomenirea Sfintei Icoane a Maicii lui Hristos Dumnezeu „Prodromiţa".

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Troparul Cuviosului Mihail, glasul al 4-lea: **Întru tine Părinte cu osârdie sa mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta**

şi cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Mihail, duhul tău.

Condacul Cuviosului Mihail, glasul al 2-lea: Greutatea cea trupească prin fapte o ai uşurat, iar repezirea sufletului prin luminare o ai întraripat, Mihaile, şi te-ai arătat locaş Treimii; pe Care luminat văzând-O, fericite, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

Condacul Cuvioşilor Proclu şi Ilarie, glasul al 4-lea: Pătimirea cea cinstită a lui Proclu şi Ilarie a strălucit ca o stea de dimineaţă, luminându-ne pe noi cu strălucirile minunilor. Pentru acesta primim pomenirea voastră, mucenicilor. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfintei Icoane „Prodromiţa", glasul 1: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, sfintei şi dumnezeieştii icoanei tale cu dragoste şi cu credinţă închinându-ne, o sărutăm mulţumind; căci prin ea celor credincioşi dăruieşti cu adevărat tămăduiri sufletelor şi trupurilor. Pentru aceasta grăim către tine: Slavă fecioriei tale, slavă milostivirii tale, slavă purtării tale de grijă, ceea ce eşti una binecuvântată.

Condacul Sfintei Icoane „Prodromiţa", glasul al 8-lea: Chipului tău, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ne închinăm credincioşii, cinstindu-l după vrednicie; căci ne păzeşti şi ne izbăveşti din ispite şi din toate relele întâmplări. Pentru aceasta mulţumind grăim ţie: Bucură-te Fecioară, nădejdea şi slava creştinilor.

13. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Preacuviosul Părintele nostru Ştefan Savaitul; Sfânta Muceniţă Golinduhia.

Troparul Sfântului Arhanghel Gavriil, glasul al 4-lea: Mai-mare voievodule al oştilor cereşti, rugămu-te pe tine noi, nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor slavei tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul şi grăim: mântuieşte-ne din nevoi, Gavriile, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

Condacul Sfântului Arhanghel Gavriil, glasul al 6-lea: Tu fiind mai mare peste slujitorii cei fără de trup, ţie unuia sa încredinţat înfricoşătoarea taină cea rânduită mai înainte de veci, Gavriile preaslăvite. Adică naşterea cea de negrăit a Sfintei Fecioare, către care ai grăit: Bucură-te ceea ce eşti plină de dar. Pentru aceasta

după datorie credincioşii cu veselie pururea te fericim.

Troparul Cuviosului Ştefan, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Ştefan înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Ştefan, glasul al 4-lea: **Cercând adâncimea înţelepciunii, Ştefane, te-ai învrednicit a o câştiga după bună plăcere. Şi prin dureri ai dobândit piatra cea de mult preţ a înţelepciunii, preafericite.**

Se cuvine a ştii, că, de se va întâmpla 13 iulie în zi de duminică, asemenea şi următoarele zile 14, 15, 16, 17, 18 şi 19, atunci se cântă slujba pomenirii Sfinţilor Părinţi.

14. Sfântul Apostol Achila; Sfinţii Mucenici Iust şi Iraclie.

Troparul Sfântului Apostol Achila, glasul al 8-lea: **Apostole Sfinte, Achila, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol, glasul al 4-lea: **Împreună cu apostolii pe scaun şezător, şi împreună-călător fiind, apostole, lumea cu învăţăturile şi cu minunile ai luminat-o, cununa slavei, Achila, luând.**

15. X Sfinţii Mucenici: Chirie şi Iulita; Cuviosul Iosif, Arhiepiscopul Tesalonicului.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Chirie şi Iulita, glasul al 4-lea: **În braţe purtând, muceniţa lui Hristos, Iulita pe Chirie, în privelişte, ca o maică bucurându-se, a grăit: Tu eşti, Hristoase, lauda mucenicilor.**

Tot în această zi pomenirea Sfântului şi întocmai cu apostolii, marelui Cneaz Vladimir celui ce din Sfântul Botez s-a numit Vasile.

Troparul Sfântului Vladimir, luminătorul Rusiei, glasul al 4-lea: **Asemănatu-te-ai neguţătorului, care caută piatra cea scumpă, mă-**

rite puternice Vladimir, şezând pe scaun înalt în maica cetăţilor, de Dumnezeu păzitul Chiev, ispitind şi trimiţând către Ţarigrad, ca să ştie pentru dreptmăritoarea credinţă, şi ai aflat pe Hristos piatra cea fără de preţ, care tea ales ca pe al doilea Pavel, şi a scuturat în sfânta scăldătoare orbirea cea sufletească, împreună şi cea trupească. Pentru aceea serbăm adormirea ta, poporul tău fiind. Roagă-te să se mântuiască începătoriile Rusiei a stăpânirii tale, iubitorul de Hristos împărat şi mulţimea celor ce se stăpânesc.

Condacul Sfântului Vladimir, luminătorul Rusiei, glasul al 8-lea:

Asemănatu-te-ai marelui Apostol Pavel întru căruntеţe, întru tot mărite Vladimire, că toată osârdia cea pentru idoli, ca pe o jucărie copilărească lăsând, ca un bărbat desăvârşit te-ai împodobit cu porfira dumnezeiescului botez; şi acum stând cu veselie înaintea Stăpânului Hristos, roagă-te să se mântuiască începătorii stăpânirii Rusiei şi mulţimea celor stăpâniţi.

16. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui.

Troparul Sfinţitului Mucenic Antinoghen, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Antinoghen, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinţitului Mucenic Antinoghen, glasul al 4-lea: Urmând cuvântul Stăpânului, ca un păstor ales ţi-ai pus sufletul tău pentru oile lui Hristos, sfinţite Mucenice Antinoghen; pentru aceasta te lăudăm, şi împreună cu tine pe cei zece ucenici ai tăi, care, ocârmuindu-se cu frica lui Dumnezeu şi cu învăţătura ta, au pătimit. Pentru aceea ca pe nişte bineplăcuţi va încununat pe voi Stăpânul cu dreapta cea începătoare de viaţă. Pe care rugaţi-L pentru noi toţi.

Se cuvine a ştii că întru această zi se face amintirea sfinţilor părinţi de la sinoadele ecumenice: I-iu (325), al II-lea (381), al III-lea (431), al IV-lea (451), al V-lea (553) şi al VI-lea (680).

Duminica Sfinţilor Părinţi
(Cei 630 Sfinţi Părinţi ai Sinodului IV de la Calcedon)

Troparul Sfinţilor Părinţi ai Sinodului IV, glasul al 8-lea: Preaslăvit eşti, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce luminători pe

pământ pe Părinţii noştri i-ai întemeiat, şi printr-înşii la adevărata credinţă pe noi pe toţi ne-ai îndreptat, mult-îndurate, slavă Ţie.

Condacul Sfinţilor Părinţi ai Sinodului IV, glasul al 8-lea: **Propovăduirea Apostolilor şi învăţăturile Părinţilor au întărit credinţa Bisericii; care, purtând haina adevărului, cea ţesută din teologia cea de sus, drept-îndreptează şi slăveşte taina cea mare a dreptei credinţe.**

17. X Sfânta Mare Mucenită Marina; Sfântul Eufrasie, episcopul Ienopolei; Sfinţii Părinţi de la Sinodul al IV-lea Ecumenic.

Troparul Sfintei Mucenite Marina, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Mucenite Marina, glasul al 3-lea: **Cu frumuseţile fecioriei fiind împodobită, fecioară, cu cununi nestricăcioase te-ai încununat, Marina, şi cu sângiurile muceniciei vopsindu-te şi cu minunile tămăduirilor luminându-te, mucenită, ai luat cu bunăcredinţă plată de biruinţă pentru patima ta.**

18. Sfântul Mucenic Emilian din Durostor; Sfântul Mucenic Iachint, cel din Amastrida; Sfinţii Mucenici: Pavel, Teis şi Valentina.

Troparul Sfântului Mucenic Emilian, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Emilian, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Emilian, glasul al 4-lea: **Arătatu-te-ai luminos luminător, mucenice, şi cu strălucirile minunilor luminezi toată făptura, izgonind totdeauna negura patimilor de la cei ce te cinstesc pe tine, mărite Emiliane.**

19. Cuvioasa Maica noastră Macrina, sora Marelui Vasile; Cuvioşii Părinţii noştri Dia şi Teodor episcopul;

Troparul Cuvioasei Macrina, glasul al 8-lea: **Întru tine maică cu**

osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel ne muritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Macrina, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Macrina, glasul al 4-lea: Iubind din toată inima pe Dumnezeu cel bun, Preacuvioasă Macrina, şi cinstita Cruce a Acestuia pe umeri luând, cu osârdie ai urmat Lui, de unde ai şi aflat iertare de greşeli.

Troparul Cuviosului Dia, glasul 1: Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Dia, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Dia, glasul al 2-lea: Întrarmându-te dumnezeieşte cu curăţia sufletului şi ţinând în mâini ca o suliţă rugăciunea cea neîncetată, cu tărie ai tăiat taberele demonilor, Die, părintele nostru, făcătorule de minuni, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

20. †) Sfântul, slăvitul Prooroc Ilie Tezviteanul; Sfântul Mucenic Secund din Sirmium. - *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Prooroc Ilie Tezviteanul, glasul al 4-lea: Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea înainte-mergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei dar, goneşte bolile şi pe cei leproşi curăţeşte. Pentru aceasta şi celor cel cinstesc pe dânsul le izvorăşte tămăduiri.

Condacul Sfântului Prooroc Ilie Tezviteanul, glasul al 2-lea: Proorocule şi înainte-văzătorule al lucrurilor celor mari ale lui Dumnezeu, Ilie cel cu nume mare, care cu cuvântul tău ai oprit norii cei curgători de apă, roagă pentru noi pe Unul, Iubitorul de oameni.

21. Cuvioşii Părinţii noştri Simeon, cel ce sa făcut nebun pentru Hristos, şi Ioan, cel ce a sihăstrit împreună cu dânsul şi Sfântul Prooroc Iezechiel.

Troparul Cuvioşilor Simeon şi Ioan, glasul al 4-lea: Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu

depărta mila Ta, de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Condacul Cuvioşilor Simeon şi Ioan, glasul 1: Cei ce aţi săvârşit viaţa creştineşte cu dreapta credinţă, vase curate ale Treimii arătându-vă, Simeoane şi Ioane de Dumnezeu purtători prealăudaţi, acum cereţi să trimită din destul curăţire şi pace sufletelor noastre, părinţi preafericiţi.

Troparul Sfântului Prooroc Iezechiel, glasul al 2-lea: Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Iezechiel, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Iezechiel, glasul al 4-lea: Arătatu-te-ai prooroc lui Dumnezeu, Iezechiele minunate, şi mai înainte tuturor ai vestit întruparea Domnului, a Mielului şi Ziditorului, Fiului lui Dumnezeu, Care S-a arătat în veci.

22. X Sfânta Mironosiţă şi întocmai cu Apostolii Maria Magdalena, Cuvioasa Marcelia. - *Dezlegare la vin şi untdelemn.*

Troparul Sfintei Mironosiţe, Maria Magdalena, glasul al 4-lea: Lui Hristos, Cel ce pentru noi sa născut din Fecioară, cinstită Mărie Magdalena ai urmat, şi ai păzit îndreptările şi legile Lui. Pentru aceasta astăzi preasfinţită pomenirea ta prăznuind, te lăudăm cu credinţă şi te cinstim cu dragoste.

Condacul Sfintei Mironosiţe, Maria Magdalena, glasul al 4-lea: Dumnezeu, Cel mai presus de fiinţă, umblând în lume cu trup, mironosiţă, adevărată următoare tea primit pe tine, ceea ce toată dragostea ta ţi-ai dăruit-o către Dânsul. Pentru aceasta şi tămăduiri prea multe ai făcut şi, după ce te-ai mutat acum în ceruri, pentru lume te rogi pururea.

23. Aducerea moaştelor Sfântului sfinţitului Mucenic Foca; Sfinţii Mucenici Apolinarie şi Vitalie, episcopii Ravenei; Trofim, Teofil şi cei împreună cu dânşii.

Troparul Sfinţitului Mucenic Foca, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la celt? înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinţitului Mucenic Foca, glasul al 6-lea: **Ca un arhiereu ai adus jertfă, părinte, şi mai pe urmă jertfă vie te-ai adus pe tine însuţi, pentru Hristos Dumnezeu, mărturisind după lege, întărindu-te de la îngeri, şi moartea voind, fiind împreună cu cei ce-ţi grăiesc ţie: Vino, Foca, cu noi şi nimeni împotriva noastră.**

24. X Sfânta Mare Muceniţă Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen.

Troparul Sfintei Muceniţe Hristina, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Hristina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfintei Muceniţe Hristina, glasul al 4-lea: **Porumbiţă cu chip de lumină te-ai cunoscut, având aripi de aur, şi către înălţimea cerurilor ai zburat, cinstită Hristina. Pentru aceasta săvârşim, mărită, prăznuirea ta, închinându-ne cu credinţă raclei moaştelor tale, din care izvorăşte tuturor cu adevărat dumnezeiască tămăduire sufletelor şi trupurilor.**

Întru această zi pomenirea Sfinţilor mucenici Boris şi Gleb, cei care din botez s-au numit Roman şi David.

25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada şi Eupraxia. -*Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfintei Ana, glasul al 4-lea: **Pe ceea ce a născut Viaţa, în pântece ai purtat-o, pe preacurata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu gânditoare Ana. Pentru aceasta acum la primirea cerească, unde este locaşul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat; cere pentru cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste, iertare de greşeli, pururea fericită.**

Condacul Sfintei Ana, glasul al 2-lea: **Pomenirea moşilor lui Hristos să o prăznuim, cerând cu credinţă ajutorul lor, ca să se izbăvească de tot necazul toţi cei ce cântă: Dumnezeul nostru fii cu noi, Cel ce ai preaslăvit pe aceştia precum ai binevoit.**

26. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Ermolae, Ermip şi Ermocrat; Sfânta Cuvioasă Muceniţă Paraschevi. -*Dezlegare la vin şi untdelemn.*

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doam-**

ne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Ermolae, glasul al 4-lea: Petrecând cu bună credinţă ca un sfinţit, ai primit cununa muceniciei şi stingând jertfele cele idoleşti, ai fost bun păstor turmei lui Hristos, preaînţelepte, şi dascăl adevărat al lui Pantelimon. Pentru aceasta cu cântări te cinstim pe tine, zicând: Mântuieşte-ne pe noi pururea din nevoi prin rugăciunile tale, Părintele nostru Ermolae.

Troparul Cuvioasei Muceniţe Paraschevi, glasul 1: Osârdia ta asemenea chemării făcând-o, ceea ce eşti cu acelaş nume numită, credinţa ta întocmai cu numele întru locuinţă ai moştenit-o, Paraschevi cea purtătoare de chinuri. Pentru aceasta verşi tămăduiri şi te rogi pentru sufletele noastre.

Condacul Cuvioasei Muceniţe Paraschevi, glasul al 2-lea: Purtătoarei de chinuri Paraschevi, credincioşilor veniţi, cântare cu un glas săi cântăm, că străluceşte cu minunile în lume, alungând întunericul înşelăciunii şi dând dar fără pizmuire celor ce cu credinţă strigă: Bucură-te, muceniţă mult pătimitoare.

27. † Sfântul Mare Mucenic şi tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Pantelimon, glasul al 3-lea: Purtătorule de chinuri, Sfinte şi tămăduitorule Pantelimoane, roagă pe Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Pantelimon, glasul al 5-lea: Următor fiind Celui milostiv, şi dar de tămăduiri de la Dânsul luând, purtătorule de chinuri şi mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cu rugăciunile tale bolile noastre cele sufleteşti vindecă-le, gonind pururea smintelile luptătorului, de la cei ce strigă cu credinţă: Mântuieşte-ne pe noi, Doamne.

28. Sfinţii Apostoli şi Diaconi: Prohor, Nicanor, Timon şi Parmena; Cuviosul Părinte Pavel Xiropotamiteanul.

Troparul Sfinţilor Apostoli, glasul al 3-lea: Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufle-

telor noastre.

Condacul Sfinţilor Apostoli, glasul 1: **Diaconi cinstiţi, singuri văzători ai Cuvântului şi vase alese v-aţi arătat prin credinţă, Nicanor şi Prohor, Parmena şi Timon mărite. Pentru aceasta astăzi a voastră sfinţită pomenire prăznuim întru veselia inimii, pe voi fericindu-vă.**

Troparul Cuviosului Pavel, glasul al 4-lea: **Înger în trup, temelie a sihastrilor, Pavel Mărîtul, împodobitorul cel dintâi al Mănăstirii Xeropotamului, chemă de sus mulţimea îngerilor; iar de jos adună cetele ucenicilor săi, ca să cânte cu cântări dumnezeiască pomenirea sa.**

Condacul Cuviosului Pavel, glasul al 8-lea: **Ca cel ce ai fost sfinţit şi dumnezeiesc locaş al Treimii, prin viaţa cea întocmai cu a îngerilor, te lăudăm noi fiii tăi, de Dumnezeu purtătorule. Ci ca cel ce ai îndrăzneală spre aceasta, roagă-te Sfintei Treimi să ne mântuiască degrab din tot felul de mâhniri, ca să cântăm ţie: Bucură-te Pavele, Părintele nostru.**

Întru această zi serbăm arătarea Icoanei din Smolensc, a Preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu, Odighitra.

29. Sfinţii Mucenici: Calinic, Veniamin şi Mamant; Sfânta Muceniţă Teodota.

Troparul Sfântului Mucenic Calinic, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Calinic, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Calinic, glasul al 2-lea: **Cele de sus frumoase după vrednicie acum le-ai moştenit, căci de dragostea lui Hristos aprinzându-te, Calinic, asupra focului prin aceasta bărbăteşte ai îndrăznit. Aceluia şi acum stându-I înainte, nu înceta rugându-te pentru noi toţi.**

Troparul Sfintei Muceniţe Teodota, glasul al 4-lea: **Mieluşeaua Ta, Iisuse, Teodota, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez**

pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

30. Sfinţiţii Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Epenetos şi Andronic; Sfânta Muceniţă Iulita.

Troparul Sfinţilor Apostoli, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfinţilor Apostoli, glasul al 4-lea: **Viţe ale viei lui Hristos v-aţi arătat, înţelepţilor, aducând strugurii faptelor bune şi izvorând nouă vinul mântuirii, pe care primindu-l, ne umplem de veselie şi prăznuim cinstită pomenirea voastră, Apostoli ai Domnului care vă rugaţi, pentru iertarea greşelilor noastre.**

31. X Înainte-prăznuirea scoaterii cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; Sfântul şi Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimateea.

În această zi se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului.

Despre scoaterea Sfintei Cruci vezi la 1 august.

Troparul Sf. Evdochim glasul al 4-lea; şi a Sfintei Cruci, glasul a 1: **Cel ce tea chemat pe tine de pe pământ la cereştile locaşuri, păzeşte şi după moarte nevătămat trupul tău, sfinte, că tu cu curăţie şi cu cinstită viaţă, fericite, ai vieţuit, nespurcându-ţi trupul. Pentru aceasta cu îndrăzneală roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne mântuiască pe noi.**

Slavă... Şi acum...

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta; biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Condacul Sfântului Evdochim, glasul al 3-lea: **Cinstită pomenirea ta astăzi, pe noi nea adunat la Dumnezeiasca raclă a moaştelor tale. Căci pentru toţi cei ce se apropie şi se închină, se alungă toată vătămarea demonilor şi izbăvesc degrab de felurite boli, fericite Evdochime.**

LUNA AUGUST

1. X) Scoaterea cinstitelor lemne ale Cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci. Sfinţii şapte fraţi Mucenici Macabei, ale căror nume sunt: Avim, Antonie, Gurie, Eleazar, Evsevona, Anim şi Marcel, şi maica lor Solomoni; precum şi dascălul lor, Eleazar.

Troparul Sfintei Cruci, glasul 1: **Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta; biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.**

Condacul Sfintei Cruci, glasul 1: **Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.**

Troparul Sfinţilor Mucenici Macabei, glasul 1: **Pentru durerile sfinţilor care pentru Tine au pătimit, fii milostiv, Doamne, şi toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ţie.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Macabei, glasul al 8-lea: **Stâlpii înţelepciunii lui Dumnezeu, cei şapte cu numărul, şi sfeşnicele dumnezeieştii Lumini, cei cu şapte luminări, fraţi Macabei preaînţelepţi, cei ce sunteţi mai înainte de mucenici preamări mucenici. Cu aceia împreună la Dumnezeul tuturor cereţi să mântuiască pe cei ce vă laudă pe voi.**

2. X Aducerea moaştelor Sfântului întâiului Mucenic şi Arhidiacon Ştefan; Binecredinciosul împărat Iustinian

Troparul Sfântului Arhidiacon Ştefan, glasul al 4-lea: **Cu împărătească cunună a fost încununat creştetul tău, din chinurile cele pe care le-ai răbdat pentru Hristos Dumnezeu, întâi-pătimitorule între mucenici. Că tu, mustrând nebunia iudeilor, ai văzut pe Mântuitorul tău de-a dreapta Tatălui. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Arhidiacon Ştefan, glasul al 8-lea: **Întâi tu ai fost semănat pe pământ de cerescul Lucrător de pământ, prealăudate. Cel dintâi tu pe pământ ţi-ai vărsat sângele pentru Hristos,**

fericite. Cel dintâi tu cu cunună de biruinţă de Dânsul ai fost încununat în ceruri, începătorule al pătimitorilor, purtătorule de cunună, cel ce mai înainte decât mucenicii ai pătimit.

Întru această zi adormirea sfântului fericitului Vasilie cel nebun pentru Hristos, făcătorul de minuni al Moscovei.

3. Cuvioşii Părinţii noştri Isachie, Dalmat şi Faust; Sfânta Salomeia mironosiţa; Sfântul Mucenic Ştefan, episcopul Romei.

Troparul Cuvioşilor Părinţi, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, care Te porţi pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile părinţilor noştri, îndreptează viaţa noastră în pace.**

Condacul Cuvioşilor Părinţi Isachie, Dalmat şi Faust, glasul al 2-lea: **Pe cei ce cu sihăstria au strălucit în lume şi au surpat eresurile prin credinţă, cu cântări săi lăudăm: pe Isachie şi împreună cu el pe Dalmat şi pe Faust, ca pe nişte slugi ale lui Hristos; că aceştia se roagă pentru noi toţi.**

Întru această zi pomenirea preacuviosului Antonie Romanul, făcătorul de minuni al Novgorodului.

4. Sfinţii şapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Muceniţă Evdochia.

Troparul celor şapte tineri din Efes, glasul al 4-lea: **Mari sunt isprăvile credinţei! în peşteră ca într-o cămară împărătească au petrecut cei şapte sfinţi tineri, şi fără stricăciune au murit. Iar după multă vreme ca dintr-un somn s-au sculat, pentru încredinţarea învierii tuturor oamenilor. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.**

Condacul celor şapte tineri din Efes, glasul al 4-lea: **Cel ce ai minunat pe pământ pe sfinţii Tăi, mai înainte de înfricoşătoarea şi a doua Ta venire, prin preaslăvită scularea celor şapte tineri, Hristoase, descoperind învierea ce va să fie ai arătat celor ce nu credeau în ea, îmbrăcămintea şi trupurile lor nestricate. Iar pe împăratul l-ai înduplecat a grăi: Cu adevărat este învierea morţilor.**

5. X Înainte-prăznuirea Schimbării la Faţă a Domnului; Sfinţii Mucenici Evsignie şi Fabie, episcopul Romei; Cuvioasa Nona;

Cuviosul Ioan Iacob de la Neamţ.

Troparul înainte-prăznuirii Schimbării la Faţă, glasul al 4-lea: **Schimbarea la faţă a lui Hristos mai înainte să o întâmpinăm,**

luminat prăznuind cele mai înainte de prăznuire, credincioşilor şi să strigăm: Sosit-a ziua dumnezeieştii veselii; Stăpânul se suie în Muntele Taborului, frumuseţea Dumnezeirii Sale să o strălucească.

Condacul înainte-prăznuirii Schimbării la Faţă, glasul al 4-lea: Întru dumnezeiască Schimbarea la faţă, astăzi toată firea omenească străluceşte dumnezeieşte, cu veselie grăind: Să se schimbe la faţă Hristos, mântuind pe toţi.

Troparul Sfântului Mucenic Evsignie, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Evsignie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Evsignie, glasul al 8-lea: Ca pe un mărturisitor al dreptei credinţe şi adevărat de Dumnezeu gânditor, Biserica te cinsteşte, mărind dumnezeieştile tale chinuri astăzi, înţelepte Evsignie, neîncetat grăind: Pentru rugăciunile lui, păzeşte pe robii Tăi, mult-Milostive.

Troparul Cuviosului Ioan Iacob de la Neamţ, glasul 1: Pe tine, Părinte, te cinstim, căci lăsând lumea şi patria ta, ai luat Crucea, urmând lui Hristos şi în valea Iordanului, în peşteră pustnicească, la Hozeva, nevoindu-te, te-ai mutat la Cel dorit. Pentru aceasta, împreună cu îngerii se bucură, Preacuvioase Părinte Ioane, duhul tău.

Condacul Cuviosului Ioan Iacob de la Neamţ, glasul al 8-lea: Pe unul Dumnezeu iubind, de cele trecătoare ai fugit şi în pustie locuind, cu liniştea duhului te-ai logodit, Sfinte Preacuvioase Părinte Ioane, neîncetat slăvind pe Hristos, Mântuitorul lumii. Pentru aceasta, cu evlavie, laudă şi cântare îţi aducem zicând: Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Ioane, astăzi, floare prea aleasă a Bisericii noastre.

6. (†) Schimbarea la Faţă a Domnului nostru Iisus Hristos;
Praznic şi dezlegare la peşte.

Troparul Schimbării la Faţă, glasul al 3-lea: Schimbatu-Te-ai la faţă, în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Străluceasca şi nouă, păcătoşilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,

Dătătorule de lumină, slavă Ţie.

Condacul Schimbării la Faţă, glasul al 7-lea: **În munte Te-ai schimbat la faţă, Hristoase Dumnezeule; şi pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut slava Ta; pentru ca, atunci când Te vor vedea răstignit, să înţeleagă patima Ta cea de bunăvoie, şi să propovăduiască lumii că Tu eşti cu adevărat raza Tatălui.**

7. Preacuviosul: Mucenic Dometie Persul; Sfinţii Mucenici Narcis, episcopul Ierusalimului, şi Potamia; Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla.

Troparul Cuviosului Mucenic Dometie, glasul al 4-lea: **Cu pustnicia mai înainte pedepsindu-te în munte, taberele vrăjmaşilor cele netrupeşti cu arma Crucii le-ai pierdut, întru tot fericite, şi iarăşi spre chinuire bărbăteşte te ai întrarmat, ucigând pe Copronim cu sabia credinţei. Iar pentru acestea ai fost încununat de Dumnezeu, Cuvioase Mucenice Dometie, pururea mărite.**

Condacul Cuviosului Mucenic, Dometie, glasul al 6-lea: **Biruind cugetările cele stricăcioase şi care trag către cele pământeşti, te-ai arătat mare îndreptător călugărilor, Preacuvioase Mucenice Dometie, neînfricoşându-te de mânia împăratului celui ce nu voia să cinstească chipul lui Hristos. Pentru aceasta te-ai şi săvârşit, cântând cântarea: Dumnezeu este cu mine şi nimeni împotriva mea.**

Troparul Cuvioasei Teodora de la Sihla, glasul al 8-lea: **Cele pământeşti părăsind şi jugul cel aspru al pustniciei, în peşterile Schitului Sihla, asupra ta luând, te-ai făcut mireasă lui Hristos, fericită Teodora. Cu rugăciunea pe îngeri ajungând, cu postul şi lacrimile pe diavoli arzând, ai biruit slăbiciunea firii omeneşti şi pe mulţi sihastri din Carpaţi întrecând, la cele cereşti te-ai mutat, lăsându-ne nouă mângâiere peştera şi pilda vieţuirii. Sfântă Preacuvioasă Teodora, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuvioasei Teodora de la Sihla, glasul al 3-lea: **Aleasă fiind de Dumnezeu pentru viaţa îngerească de sihăstrie, ai părăsit cele trecătoare, Preacuvioasă, şi te-ai retras la Sihla în peşteră. Şi acolo fiind hrănită de păsările cerului, neîncetat ai slăvit pe Dumnezeu cel în Treime închinat. Pentru aceasta cu credinţă, să strigăm: Bucură-te, Preacuvioasă Maică Teodora.**

8. Sfântul Emilian Mărturisitorul, episcopul Ciziculuí; Sfinţii

Mucenici Leonid şi Stirachie; Sfântul Miron, episcopul Cretei.

Troparul Cuviosului Emilian Mărturisitorul, glasul al 4-lea: **Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, tea arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Emilian, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Emilian Mărturisitorul, glasul al 3-lea: **Pe tine, cel ce te-ai arătat viteaz apărător al Treimii, te măreşte, cântându-te, Biserica, pentru care ai şi pătimit, Emiliane. Pentru aceea cinstim pomenirea ta, căci ne izbăveşti de năpădirea cea păgânească pe noi robii tăi.**

9. X) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin.

Troparul Sfântului Apostol Matia, glasul al 3-lea: **Apostole Sfinte, Matia, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Matia, glasul al 4-lea: **Ca un soare cu raze luminoase în toată lumea ieşind vestirea ta, a luminat Biserica păgânilor cu darul, purtătorule de minuni, Matia Apostole.**

10. Sfinţii Mucenici Lavrentie, arhidiaconul; Xist şi Ipolit.

Troparul Sfântului Mucenic Lavrentie, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Lavrentie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Lavrentie, glasul al 2-lea: **Cu foc Dumnezeiesc aprinzându-ţi inima ta, focul patimilor până în sfârşit în cenuşă l-ai întors, întărirea pătimitorilor, de Dumnezeu purtătorule Mucenice Lavrentie. Şi în chinuri fiind, ai strigat cu credinţă: Nimeni nu mă va despărţi pe mine de dragostea lui Hristos.**

11. Sfântul Mucenic şi Arhidiacon Evplu; Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului şi Mitropolit al Ţării Româneşti.

Troparul Sfântului Mucenic Evplu, glasul al 3-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Evplu, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a**

luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Evplu, glasul 1: **Cu arma Crucii bine înotând ai intrat în limanul cel lin al locaşurilor cereşti. în acelea fiind sălăşluit, fericite Evplu, roagă pe Ziditorul să izbăvească de toată nevoia şi necazul pe cei ce prăznuiesc cu rugăciune astăzi pomenirea nevoinţelor tale.**

Întru această zi pomenirea Cuviosului părintelui nostru Nifon Arhiepiscopul Constantinopolului şi în urmă Mitropolit al Ungro-Vlahiei, pe la anul 1500 sub domnia lui Radu cel Mare. Parte din sfintele lui moaşte, capul şi mâna dreaptă, se află în sfânta episcopie a Argeşului.

Troparul Sfântului Ierarh Nifon, glasul al 3-lea: **Cu faptele dreptei credinţe strălucind, toată Biserica ai luminat, însoţindu-te cu smerenia cea dătătoare de înălţare, tu, cinstea cea mărită a celor două sfinte locaşuri, podoaba şi înfrumuseţarea patriarhilor, mărite Nifon. Iar acum umple de dumnezeieşti daruri pe cei ce cu credinţă te măresc pe tine.**

Condacul Sfântului Ierarh Nifon, glasul al 4-lea: **Omenirea nevoinţelor tale cea strălucită şi de lumină purtătoare, răsărind în chip luminat, veseleşte, Părinte, sufletele tuturor celor binecredincioşi; iar atingerea de sfintele tale moaşte îndulceşte simţirile lor veselindu-le. Pentru aceasta după cuviinţă te mărim, înţelepte Nifon, de Dumnezeu cugetătorule, părintele nostru.**

12. Sfinţii Mucenici Fotie şi Anichit; Pamfil şi Capiton.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit au şi ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Fotie şi Anichit, glasul al 2-lea: **Pe dumnezeieştii ostaşi săi lăudăm credincioşii; perechea slavei lui Hristos cu cântări să o cinstim; şi ca pe nişte propovăduitori tari ai bunei cinstiri şi iubitori de Dumnezeu cu adevărat, toţi iubitorii de nevoinţă în laude de cântări săi încununăm pe dânşii.**

Întru această zi se cântă şi slujba cuviosului părintelui Maxim Mărturisito-

rului, care este la 13.

Troparul Cuviosului Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei, şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Maxim înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Maxim Mărturisitorul, glasul al 6-lea: **Lumina cea întreit strălucitoare sălăşluindu-se în sufletul tău, te-a arătat vas ales pe tine, preafericite; căci lămurit arăţi marginilor cele dumnezeieşti şi arătarea înţelegerilor celor cu anevoie de înţeles, fericite Maxim, luminat propovăduind tuturor Treimea cea mai presus de fiinţă şi fără de început.**

Alt Condac al Cuviosului Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea: **Al bisericii, apărătorule, de Dumnezeu grăitorule, întărirea bunei credinţe şi luminarea, alăuta şi organul bunei credinţe, al călugărilor dumnezeiască şi sfinţită podoabă, nu înceta rugându-te pentru noi toţi.**

13. Mutarea moaştelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul. - *În această zi se odovăieşte praznicul Schimbării la faţă; iar slujba Sfântului Maxim se cântă la 12 ale lunii.*

În această zi se sfârşeşte sărbătoarea Schimbării la Faţă, din care cauză slujba sfântului Maxim se pune la 12.

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Prooroc Miheea; Sfinţii Mucenici Marcel, episcopul Apamiei şi Ursichie.

Troparul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea: **Popoare, înainte dănţuiţi, din mâini plesnind cu credinţă, şi cu dragoste vă adunaţi astăzi bucurându-vă, şi luminat cântând toţi cu veselie. Că Maica lui Dumnezeu urmează să treacă de la cele pământeşti la cele de sus cu preamărire. Pe aceea cu cântări pururea să o mărim ca Născătoare de Dumnezeu.**

Condacul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea: **Întru mărită pomenirea ta, lumea împodobită fiind prin gând cu duh fără materie în veselie strigă către tine Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.**

15. (†) Adormirea Preasfintei, măritei, Stăpânei noastre de

Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria.

Praznic şi dezlegare la peşte, untdelemn şi vin.

Troparul Adormirii Maicii Domnului, glasul 1: **Întru naştere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viaţă, fiind Maica Vieţii, şi cu rugăciunile tale izbăveşti din moarte sufletele noastre.**

Condacul Adormirii Maicii Domnului, glasul al 2-lea: **Pe Născătoarea de Dumnezeu ceea ce este în rugăciuni şi în folosinţe neadormită, nădejdea cea neschimbată, mormântul şi moartea nu au ţinut o. Căci ca pe Maica Vieţii, la viată a mutat-o Cel ce Sa sălăşluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.**

16. X) Aducerea din Edesa la Constantinopol a Sfintei Mahrame; Sfântul Mucenic Diomid, Alcibiad şi Stamatie; Sfinţii Mucenici Constantin Vodă Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi sfetnicul Ianache.

Troparul Sfintei Mahrame, glasul al 2-lea: **Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să mântuieşti din robia vrăjmaşului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm Ţie: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuieşti lumea.**

Condacul Sfintei Mahrame, glasul al 4-lea: **Arătatu-s-a astăzi dumnezeiescul chip, veselind şi luminând toată lumea cea de sub soare. Aceluia, închinându-ne, strigăm: Venit-ai şi Te-ai arătat Lumina cea neapropiată.**

Alt Condac al Sfintei Mahrame, glasul al 2-lea: **Negrăită şi dumnezeiască este orânduirea Ta cea către oameni, Cuvinte al Tatălui; iar Chipul cel nezugrăvit de mână, ci de Dumnezeu scris, nemincinoasă arată întruparea Ta. Pentru aceea Icoana Ta o cinstim, sărutând-o.**

Troparul Sfinţilor Mucenici Brâncoveni, glasul al 3-lea: **Cel ce pentru dreapta credinţă şi pentru neam, te-ai învrednicit a suferi moarte de martir, împreună cu fiii tăi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi cu sfetnicul Ianache, dreptcredinciosule Voievod Constantine, roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Brâncoveni, glasul al 8-lea: **În**

cetatea Sfântului împărat Constantin şi tu, împreună cu fiii tăi, Voievodule Constantine, astăzi, pe Hristos ai mărturisit şi cu puterea Sfintei Cruci pe necredincioşi ruşinând, cu vrednicie, toţi, cununa muceniciei aţi primit. Pentru aceasta, cântări şi laude aducem vouă, ca acelora ce sunteţi ocrotitori şi rugători pentru Biserica şi neamul românesc.

17. Sfinţii Mucenici: Miron, Straton, Ciprian, Tirs şi Filip.

Troparul Sfântului Mucenic Miron, glasul al 4-lea: **Mucenicul Tău, Doamne, Miron, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.**

Condacul Sfântului Mucenic Miron, glasul al 2-lea: **Din pruncie dorind după Hristos, preamărite, şi păzind dumnezeieştile lui porunci, la Dânsul ai alergat, Miron, şi te-ai odihnit, slăvindu-L cu îngerii şi cerând tuturor dumnezeiască iertare.**

18. Sfinţii Mucenici Fior şi Lavru; Polien, Ermi şi Serapion.

Troparul Sfinţilor Mucenici Fior şi Lavru, glasul al 4-lea: **Pe prea-împodobita şi de Dumnezeu înţelepţita doime cea prealuminoasă, pe Fericitul Fior şi pe preacinstitul Lavru, după vrednicie săi lăudăm credincioşii, căci aceştia cu osârdie au propovăduit în chip văzut tuturor, pe Treimea cea nezidită. Pentru aceasta pătimind până la sânge, s-au încununat cu cunună prealuminoasă şi se roagă lui Hristos Dumnezeu, ca să se mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţilor Mucenici Fior şi Lavru, glasul al 8-lea: **Pe Mucenicii cei binecredincioşi şi cugetători de Dumnezeu, pătimitorii lui Hristos, cu preamărire îi cinstim astăzi pe Fior şi pe Lavru, pentru ca să câştigăm prin rugăciunile lor dar şi milă, şi să ne mântuim de năpaste şi din primejdii, de urgie şi de mâhnire, în ziua judecăţii.**

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat şi cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci şi trei; Sfinţii Timotei şi Agapie; Sfânta Tecla.

Troparul Sfântului Mucenic Andrei Stratilat, glasul al 5-lea: **Mărirea cea pământească ai lăsat, şi cereasca împărăţie ai moştenit; sângele picându-ţi, ca şi cu o cunună de piatră nestricată, prea**

minunat te-ai împodobit; şi către Hristos ai venit cu sobor răbdător de patimi, cu ceata îngerilor în lumina cea neînserată; şi pe Hristos, soarele cel neapus, ai aflat Sfinte Andrei Stratilat. Aceluia roagă-te pururea, cu cei împreună cu tine purtători de chinuri, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Andrei Stratilat, glasul al 2-lea: **În rugăciuni stând înaintea Domnului ca o stea mergătoare înaintea soarelui, şi dorita vistierie a împărăţiei văzând, de negrăită bucurie te-ai umplut în vecii cei fără sfârşit la împăratul cel fără de moarte; şi acolo cu îngerii laudă neîncetată cânţi, Andrei Stratilate. Cu aceia împreună roagă-te neîncetat pentru noi toţi.**

20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfinţii Mucenici Eliodor, Sever, Memnon, Luchie şi Soda.

Troparul Sfântului Prooroc Samuel, glasul al 2-lea: **Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Samuel, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Prooroc Samuel, glasul al 2-lea: **Ca un mult cinstit dar, mai înainte de zămislire fiind dat lui Dumnezeu, din pruncie ca un înger ai slujit Lui, preafericite, şi te-ai învrednicit mai înainte a spune cele ce aveau să fie. Pentru aceasta către tine grăim: Bucură-te proorocule al lui Dumnezeu, Samuel, mare arhiereu.**

21. Sfântul Apostol Tadeu; Sfântul Mucenic Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita; Sfinţii Mucenici Romulus, Donat, Silvan şi Venust.

Troparul Sfântului Apostol Tadeu, glasul al 3-lea: **Apostole Sfinte, Tadeu, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Tadeu, glasul al 3-lea: **Prăznuirea apostolului cea de bucurie a sosit, să o săvârşim astăzi cu veselie. Că el dă celor cel cinstesc pe dânsul cu credinţă, izbăvire de păcate şi Dumnezeiască tărie, că are îndrăzneală ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.**

Întru această zi adormirea cuviosului părintelui nostru Avramie arhimandritul, făcătorul de minuni al Smolenschiei.

22. Sfinţii Mucenici Agatonic şi cei împreună cu dânsul: Antuza, Zotic, Irineu şi Or.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Mucenicii Tăi,**

Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit au şi ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfinţilor Mucenici, glasul 1: **Chemare bună câştigându-ţi, cugetătorule de Dumnezeu, de către credinţa oamenilor celor vicleni te-ai întors, netemându-te de chinuri, Mărite Agatonic. Pentru aceasta te-ai făcut bunătăţilor moştenitor, şi ai luat cu cei împreună-pătimitori cu tine, după vrednicie, cunună nestricăcioasă.**

23. Sfântul Mucenic Lup şi Irineu, episcopul Sirmiului; Cuviosul Calinic patriarhul Constantinopolului.

În această zi se odovăieşte praznicul Adormirii, iar slujba Sfântului Mucenic Lup se cântă la 22 ale lunii.

Întru această zi se sfârşeşte sărbătoarea Adormirii, din care cauză ziua sfântului se pune la 22.

24. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, şi Tatian.

Troparul Sfinţiţilor Mucenici, glasul al 4-lea: **Şi părtaşi obiceiurilor şi următori scaunelor Apostolilor fiind, lucrare aţi aflat, de Dumnezeu insuflaţilor, spre suirea privirilor cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, Sfinţiţilor Mucenici, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfinţitului Mucenic Eutihie, glasul al 3-lea: **Întocmai de un scaun cu Apostolii făcându-te, frumuseţea ierarhilor, mucenicește te-ai preamărit, Eutihie; strălucit-ai ca soarele luminând pe toţi şi ai risipit noaptea cea adâncă a necredinţei. Pentru aceasta te cinstim ca pe un dumnezeiesc adevărat sfinţit tăinuitor al lui Hristos.**

25. X Întoarcerea moaştelor Sfântului Apostol Vartolomeu; Sfântul Apostol Tit.

Troparul Sfinţilor Apostoli, glasul al 3-lea: **Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.**

Condacul Sfântului Apostol Vartolomeu, glasul al 4-lea: **Arătatu-te-ai ca un soare mare Bisericii, cu strălucirile învăţăturilor şi cu înfricoşătoare minuni, luminând pe cei ce te cântă pe tine, Vartolo-**

meu, Apostolul Domnului.

Condacul Sfântului Apostol Tit, glasul al 2-lea: **Arătându-te împreună-vorbitor cu Pavel, împreună cu dânsul nouă mai înainte ai vestit Cuvântul, Apostole, grăitorule de tainele dumnezeiescului dar, Fericite Tit. Pentru aceasta strigăm către tine: Nu înceta a te ruga pentru noi toţi.**

26. Sfinţii Mucenici Adrian şi Natalia, soţia sa, şi Atic.

Troparul Sfântului Mucenic Adrian, glasul al 3-lea: **Credinţa cea mântuitoare comoară nerăpită ai socotit-o, de trei ori fericite, păgânătatea cea părintească părăsind-o şi, urmând Stăpânului, te-ai îmbogăţit cu darurile cele dumnezeieşti. Adriane mărite, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Sfântului Mucenic Adrian, glasul al 4-lea: **Dumnezeieştile cuvinte ale femeii tale cea cugetătoare de Dumnezeu, în inimă punându-le, Adriane, Mucenice al lui Hristos, la chinuri ai alergat, împreună cu soţia ta cunună luând.**

Întru această zi serbăm întâmpinarea icoanei Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu a Vladimirului.

27. Cuviosul Părintele nostru Pimen; Sfânta Muceniţă Eutalia; Sfinţii Mucenici Fanurie şi Osie, episcopul Cordovei.

Troparul Cuviosului Pimen, glasul al 8-lea: **Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Pimen, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.**

Condacul Cuviosului Pimen, glasul al 4-lea: **Sosit-a astăzi sfântă pomenirea strălucitelor tale lupte, cuvioase părinte, veselind sufletele binecredincioşilor, Pimen de Dumnezeu cugetătorule, părintele nostru cuvioase.**

28. Cuviosul Părintele nostru Moise etiopianul; Sfinţii Mucenici Diomid şi Lavrentie; Sfânta Ana proorocită.

Troparul Cuviosului Moise, glasul 1: **Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Moise, cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Mărire celui ce ţi-a dat ţie putere, mărire celui ce tea încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine**

tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Moise, glasul al 8-lea: **Cu dumnezeiască strălucire îmbogăţindu-te, întunericul patimilor l-ai stricat, preafericite, şi cu rugăciunile tale cele cu priveghere ai veştejit gândul trupului cel înalt, şi la cetatea de sus, cea preaînaltă te-ai suit, părinte cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.**

29. (†) Tăierea cinstitului cap al Sfântului, slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan.

Praznic şi post în orice zi s-ar întâmpla.

Troparul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 2-lea: **Pomenirea dreptului cu laude; iar ţie destul îţi este mărturia Domnului, Înaintemergătorule. Că te-ai arătat cu adevărat mai cinstit decât proorocii. Că te-ai învrednicit a boteza în repejunile Iordanului pe Cel propovăduit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit şi celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup: pe Cel ce a ridicat păcatul lumii şi nea dăruit nouă mare milă.**

Condacul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 5-lea: **Mărita tăiere a Înaintemergătorului, rânduială dumnezeiască a fost, ca şi celor din iad să propovăduiască venirea Mântuitorului. Să se tânguiască Irodiada, care a cerut ucidere fără de lege; că nu legea lui Dumnezeu, nici viaţa cea vie a iubit, ci pe cea amăgitoare şi vremelnică.**

30. Cei între sfinţi Părinţii noştri patriarhii Constantinopolului: Alexandru, Ioan şi Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.

Troparul Înaintemergătorului, (vezi mai sus).

Condacul Înaintemergătorului, (vezi mai sus).

Troparul Sfinţilor Ierarhi Ioan şi Pavel, glasul al 4-lea: **Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile tale, nu depărta mila ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.**

Condacul Sfântului Ierarh Alexandru, glasul al 8-lea: **Cu turma ta, ca cel ce ma-am izbăvit de cei rău-credincioşi, aduc semne de biruinţă şi mulţumire, ţie nebiruitului viteaz, ierarhe. Pentru că ai omorât pe Arie cel nebun, şi ai amuţit pe filosoful cel semeţ. Pen-**

tru aceea grăiesc către tine: Bucură-te, părinte, de trei ori fericite.

Întru această zi aducerea moaştelor sfântului binecredinciosului marelui cneaz Alexandru al Nevschiei din cetatea Vladimirului, întru împărătească cetate a lui Petru. Tot întru această zi adormirea cuviosului Alexandru al Ivirului.

31. X) Aşezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria.

Dezlegare la vin şi la untdelemn.

Troparul Cinstitului Brâu, glasul al 8-lea: **Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta ce mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace lumii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.**

Condacul Cinstitului Brâu, glasul al 2-lea: **Cinstit brâul tău, care a cuprins pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetăţii tale şi vistierie de bunătăţi neîmpuţinată. Căci numai tu singură ai născut, fiind pururea Fecioară.**

Sfârşit şi lui Dumnezeu laudă.

Sfârşitul Sinaxarului

CUVÂNT CĂTRE TINERII CE DORESC SĂ DEVINĂ MONAHI

Potrivit cuvântului Mântuitorului Hristos în care zice că sunt unii oameni fameni din naştere, făcuţi de oameni şi fameni pentru Hristos (Mat., cap.19,12), ultimii au chemarea de a fi slujitorii lui Hristos în mănăstiri.

Ca cel ce din copilărie am avut dorinţa de a îmbrăţişa viaţa monahală, aş dori, în cele ce urmează, să adresez tinerilor un modest cuvânt în care să arăt pe scurt ce trebuie să ştie cei ce doresc să îmbrăţişeze viaţa monahală în prezent.

Se observă că, în ultima vreme, sigur, după Revoluţia din decembrie 1989, de când mănăstirile şi-au deschis porţile, foarte mulţi fraţi şi surori au năvălit în mănăstiri, fapt ce ne-a bucurat foarte mult. Însă, din păcate, se constată că parte dintre aceştia merg din mănăstire în mănăstire şi ne punem întrebarea, unde vor ajunge să se stabilească? Ce doresc? Cum văd ei viaţa monahală? Se simt ei că sunt chemaţi de Domnul Hristos sau au ajuns din întâmplare la mănăstire? Nimic de zis, parte din ei au înţeles chemarea şi au dat dovadă de ascultare, participând cu toată smerenia la slujbele mănăstireşti, dar şi la muncile gospodăreşti, sporind viaţa duhovnicească şi economică a mănăstirilor. Alţii doresc să şadă numai în biserică, fără să se gândească că este nevoie şi de hrana cea de toate zilele ce se realizează numai prin muncă. Dar mai sunt şi dintre acei ce nu dau prin biserică şi, dacă merg, merg de ochii lumii.

Primul lucru ce trebuie să ştie fiecare frate sau soră ce vine în mănăstire e că ascultarea este necondiţionată.

Dar înainte de a se hotărî a intra în monahism, să aleagă mănăstirea de la bun început, şi, intrat acolo, acolo să rămână până la sfârşitul vieţii. Poate să fie trimis în altă mănăstire,

dar numai de superiorii săi. Dacă va face aşa, atunci va înţelege şi va trăi adevărata viaţă călugărească. Un monah care nu reuşeşte să înţeleagă chemarea pe care I-a făcut-o Dumnezeu, în tot timpul va fi nemulţumit şi mereu va cârti. Fără rugăciune şi muncă, nu se realizează nimic bun. Mai sunt şi de acei ce permanent sunt pe drumuri cu rost sau fără rost. Aceştia nu-şi dau seama că toate ieşirile din mănăstiri, mai ales fără binecuvântate pricini, sunt pentru ei pierzania sufletului. După cum peştele ieşit din apă va fi sortit morţii, tot aşa şi monahul, afară de mănăstire devine mort duhovniceşte. Se mai întâmplă că parte din fraţi şi surori doresc linişte, fără să aibă drept la aşa ceva, întrucât liniştea dorită de ei este o recompensă dată de Dumnezeu celor ce-au făcut ascultare până la epuizare. Tinerii noştri uită c-au venit de bună voie şi nechemaţi de nimeni şi c-au cerut să fie primiţi ca vieţuitori şi nu ca funcţionari. Aş încheia cu îndemnul ca toţi cei ce doresc viaţa monahală, să chibzuiască mai întâi dacă au chemare de la Dumnezeu şi apoi să solicite intrarea în mănăstire şi, dacă au intrat, să se roage cu adevărat lui Dumnezeu să poată duce până la sfârşitul vieţii Crucea Domnului potrivit cuvântului Mântuitorului: „cel ce doreşte să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia Crucea şi să-Mi urmeze Mie".

Deci, este vorba de o lepădare de sine totală, nu numai de cele materiale, ci şi de voinţă, în sensul că te dăruieşti cu totul lui Hristos şi nu mai eşti tu stăpân pe voinţa ta, ci părintele căruia te-ai dăruit de bună voie.

PRAVILA SAU CANOANELE
pe care trebuie să le facă slujitorii atunci când săvârşesc Sfânta Liturghie

Adeseori, unii părinţi, îndeosebi cei tineri, întreabă ce pravilă trebuie să citească atunci când slujesc a doua zi?

Mai întâi de toate slujitorul trebuie să participe sau să asiste la cele şapte Laude: Vecernia, precedată de Ceasul al nouălea, Pavecerniţa, Miezonoptica, Utrenia şi Ceasurile întâi, trei şi şase. În Liturghier este prevăzut, pe zile, ce canoane trebuiesc citite.

Sâmbătă seara: Canonul Domnului nostru Iisus şi Paraclisul Născătoarei de Dumnezeu, Canonul îngerului păzitor şi Canonul de împărtăşanie. Preotul care slujeşte este obligat să citească cele şapte rugăciuni în timpul citirii Psalmului 103 la Vecernie şi cele douăsprezece rugăciuni în timpul când se citesc la Utrenie cei şase psalmi.

Duminică seara: Canonul Domnului nostru Iisus, Paraclisul Născătoarei de Dumnezeu, Canonul Arhanghelilor şi, dacă va vrea cineva, al Îngerului păzitor şi Canonul de împărtăşanie. De reţinut, că atunci când se citeşte la Pavecerniţă „Bogorodicina", sau în cameră; personal, preotul nu mai este obligat să citească Paraclisul Maicii Domnului.

Luni seara: Canonul de pocăinţă al Domnului nostru Iisus, Paraclisul Maicii Domnului, Canonul Sfântului Înaintemergătorului Ioan, al Îngerului păzitor şi Canonul de împărtăşanie.

Marţi seara: Canonul cinstitei Cruci, Paraclisul Născătoarei de Dumnezeu, Canonul Îngerului păzitor şi Canonul de împărtăşanie.

Miercuri seara: Canonul de pocăinţă al Domnului nostru Iisus, Paraclisul Maicii Domnului, Canonul Sfinţilor Apostoli, Canonul Sfântului Ierarh Nicolae, al Îngerului păzitor şi Canonul de împărtăşanie.

Joi seara: Canonul făcătoarei de viaţă Cruci, Paraclisul Născătoarei de Dumnezeu, Canonul Îngerului păzitor şi Canonul

de împărtăşanie.

Vineri seara: Canonul Domnului nostru Iisus, Canonul de la Acatistul Bunei Vestiri „Negreşit...", Canonul Îngerului păzitor, Canonul Tuturor Sfinţilor şi Canonul de împărtăşanie.

O însemnare în Liturghier zice: „Această rânduială se ţine în toate zilele şi de toţi preoţii, diaconii, clericii şi monahii, cum şi de toţi cei ce ştiu carte." (Liturghier 1980 pag. 428).

Până aici a fost vorba numai de rânduială clericilor, cum să se pregătească pentru a săvârşi Sfânta Liturghie, dar este nevoie să arătăm şi rânduială pentru mirenii ce doresc a se împărtăşi şi care mai întâi trebuie să se mărturisească.

În ultima vreme s-a observat că unii credincioşi, îndeosebi în posturi, vin grăbiţi şi cer să se mărturisească şi chiar să se împărtăşească imediat, ceea ce este cu totul greşit. Greşesc şi preoţii care acceptă aşa ceva. Poate aşa era în timpul regimului comunist, credincioşii urmăriţi veneau pe furiş şi pe fugă se mărturiseau şi se împărtăşeau. Dar acum a trecut perioada fricii şi fiecare credincios trebuie să vină când trebuie să se mărturisească şi să facă canonul ce se dă de către preot.

După rânduială, credinciosul trebuie ca în ziua în care s-a mărturisit, dacă a ţinut post negru, să ia aghiazmă mare şi a doua zi sau a treia zi să se împărtăşească. Este cu totul interzis a se împărtăşi cu Sfintele uscate, care sunt rezervate bolnavilor şi copiilor. Şi ei trebuie să participe la Vecernie sau cel puţin la Utrenie, la Sfânta Liturghie fiind obligatoriu. Şi mirenii trebuie să citească rugăciuni, îndeosebi Canonul şi Molitfele de împărtăşanie.

Trebuie să spun cu regret că unii duhovnici nu-i învaţă cum trebuie pe credincioşi şi cu bună ştiinţă ei trec peste aceste rânduieli ale Sfinţilor Părinţi. De aceea se şi întâmplă atâtea necazuri în familie, divorţuri, bătăi şi câte alte neajunsuri, copii care fug de mici de la părinţi şi ajung pe străzi, fură, fug de la şcoală, ceea ce este cu atât mai grav cu cât ei vor reprezenta societatea de mâine.

RÂNDUIELI PENTRU PRAVILA MONAHILOR

În ultima vreme, părinţii cei mai duhovniceşti s-au cam rărit din cauza Decretului 410/1959, prin care s-a dispus trimiterea acasă a monahilor fără studii teologice până la vârsta de 55 de ani şi monahiile, până la 50 de ani. Deci, până În1989, nu s-au mai primit în mănăstiri tineret şi, în felul acesta, trei decenii a stagnat împrospătarea cu personal tânăr, iar cei mai în vârstă au trecut la cele veşnice. Tinerii veniţi acum în mănăstire se interesează unii de la alţii ce pravilă trebuie să îndeplinească şi ce canon are de făcut un monah zilnic, după canoanele Bisericii.

Monahul vieţuind în mănăstire, trebuie să fie sub ascultarea stareţului, să împlinească toate ascultările şi mai ales să nu-i lipsească pravila şi canonul de chilie.

CE ESTE PRAVILA?

Pravila este slujba celor şapte Laude pe care le-a rânduit Biserica, de a se face zilnic în mănăstiri, începând cu Ceasul nouă ce încheie ziua liturgică din ziua respectivă. Apoi urmează Vecernia, Pavecerniţa mică, Miezonoptica, Utrenia cu Ceasul întâi, Ceasul al treilea şi Ceasul şase după care urmează Sfânta Liturghie sau Obedniţa. Acatistele şi Paraclisele nu fac parte din cele şapte Laude.

După rânduială, monahii sau monahiile ar trebui să participe la toate laudele dar în mănăstiri sunt şi ascultări diferite, unii nu pot să participe şi în acest caz, este, nevoie să-şi îndeplinească rânduială călugărească în chilie, cum sunt cei care merg la munca câmpului sau sunt trimişi în alte părţi după diferite materiale de construcţii sau alimentele necesare pentru obştea mănăstirii, etc.

Fiecare vieţuitor, în mănăstire, trebuie neapărat să aibă în chilie cel puţin **Ceaslov şi Psaltire.** Când termină ascultarea şi vine la chilie, citeşte din **Ceaslov** Ceasul nouă cu troparul şi

condacul zilei respective. De este preot, începe pravila cu formula: „Binecuvântat este Dumnezeul nostru...", având deja epitrafirul pe grumaz, iar dacă este monah sau diacon, începe pravila cu rugăciunea: „Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi" şi continuă cu rugăciunile începătoare: „Împărate ceresc...", „Sfinte Dumnezeule" şi celelalte. După Ceasul nouă, zice Psalmul 103 tot din **Ceaslov.** În loc de Ectenia mare, rosteşte de 12 ori „Doamne miluieşte, Slavă Tatălui..." şi continuă cu Şi acum..." şi citeşte catisma de rând, potrivit rânduielilor tipiconale prevăzute la începutul Psaltirii. Citeşte după catismă, „Doamne strigat-am..", din **Ceaslov,** punând stihirile pe şase: trei de la **Acatistul Mântuitorului** şi trei de la **Acatistul Bunei Vestiri a Maicii Domnului** din **Ceaslov,** continuând cu rugăciunile „Lumină lină, Prochimenul zilei", rugăciunea „Învredniceşte-ne Domne.." Stihoavnă de la **Acatist,** fie de la Mântuitorul sau de la Maica Domnului; în zilele de duminică, marţi, joi şi sâmbătă seara, de la **Acatistul Maicii Domnului.** Urmează „Acum slobozeşte pe robul Tău Stăpâne...", „Sfinte Dumnezeule..." şi încheie cu troparul sfântului din ziua ce urmează, rostind „Doamne miluieşte" de 12 ori, „Slavă... şi acum...", apoi încheie rugăciunea: „Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... Amin"!

Tot aşa poate şi la Utrenie, să citească Miezonoptica cu rânduiala din **Ceaslov,** din zilele de peste săptămână, iar de este sâmbăta, se citeşte Miezonoptica de sâmbătă. Urmează Psalmii Utreniei, catismele de rând din Psaltire, canoanele de la ambele Acatiste, citind mai întâi pe al Mântuitorului şi apoi pe al Maicii Domnului, Svetilna, ce-o găsim după Psalmii Utreniei, sau chiar la Acatistele respective. Punem Stihoavnă de la sfârşitul Acatistului şi zicem: „Bine este a ne mărturisi Domnului..." şi încheiem cu Utrenia, cu troparul zilei şi a Născătoarei de Dumnezeu, tot din **Ceaslov.** Imediat se citesc Ceasurile întâi, trei şi şase, Obedniţa, tot din Ceaslov, cu fericirile şi încheiem cu Psalmul 33: „Bine voi cuvânta pe Domnul...". Acestea-s cele şapte Laude pe care fiecare monah este dator să le facă în chilie, dacă nu are posibilitatea să

fie prezent în biserică, atunci când se slujeşte.

În afara acestor Laude, mai sunt obligaţi, ca rugăciunile de seară şi dimineaţă, să nu le lipsească. De fapt, de la părinţii mai vechi, sau chiar din zilele noastre, este o tradiţie că atunci când citeşti în chilie pravila, seara, se citesc Paraclisul Maicii Domnului şi Canonul îngerului păzitor. Unii, la Pavecerniţa mică, pun Bogorodicina (canoanele Maicii Domnului după glasuri şi după zile). Cei ce au săvârşit **Sf. Liturghie** - preoţi şi diaconi - şi cei ce se împărtăşesc, mai adaugă la pravilă şi alte canoane potrivit zilelor de peste săptămână. Mai găsim consemnat în rânduielile pravilelor, ca să se citească, Icoasele Mântuitorului şi ale Maicii Domnului. Pentru cei ce participă la Biserică, la toate Laudele, în chilie, le rămâne datoria să citească rugăciunile dimineţii şi de seară, **Paraclisul Maicii Domnului,** Canonul către îngerul păzitor şi Icoasele Maicii Domnului sau a Mântuitorului Hristos.

Se mai obişnuieşte ca pe la metoace, ce se găsesc în afara mănăstirilor, să se săvârşească pravila după toată rânduiala, având cărţile de cult ca **Octoih, Minee, Triod, Penticostar** etc. În caz că nu se păstrează această rânduială la mănăstiri, viaţa duhovnicească se stinge şi mănăstirile nu mai au rostul lor şi cu timpul dispar ca în unele ţări în care numele mănăstirilor se mai ştie, dar fără viaţă duhovnicească.

CANONUL MONAHILOR

Am avut ocazia în viaţă să întreb pe mai mulţi părinţi duhovniceşti despre canonul ce trebuie să-l facă fiecare monah şi răspunsurile au fost diferite: unii, mai riguroşi, au spus că monahul este obligat ca în timp de 24 de ore să se facă 200 de metanii şi 500 închinăciuni. Părinţii duhovnici nemţeni, după cum au apucat de la stareţul Paisie, au spus că numai 150 de metanii şi 300 de închinăciuni, iar pentru schivnici, canonul este dublu, adică 300 de metanii şi 600 de închinăciuni. Sâmbăta şi Duminica se fac numai închinăciuni: în loc de 150 de metanii, se fac 450 de închinăciuni, adică trei închinăciuni pentru o metanie.

Tot aşa şi schivnicii fac închinăciuni în loc de metanii, nu sunt rânduiţi la ascultări mai grele şi nu au voie să iasă din mănăstiri ca să nu-şi piardă vremea, rămânând cu canonul nefăcut. Ei, după pravilă, au voie doar 7 cuvinte să vorbească pe zi. De aceia, lor, li se recomandă să fie cât mai retraşi în mănăstire şi chiar în pustie să petreacă cât mai mult timp.

După Sf. Nicodim Aghioritul, canonul călugărilor este astfel: (luat după aşezământul şi orânduiala din părţile Rusiei), pentru cei ce nu participă la pravilă, în biserică, să facă la chilie următoarele:

- pentru cântarea Vecerniei, 100 de rugăciuni (plecăciuni cu rostirea „Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul" şi 25 de metanii;
- pentru Pavecerniţă, 50 de plecăciuni şi 12 metanii;
- pentru Paraclis, cu rugăciunea „Prea Sfântă Stăpâna mea Fecioara Maria, Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-mă pe mine păcătosul" cu 70 de închinăciuni şi 12 metanii;
- pentru Acatist, 200 de închinăciuni şi 12 metanii;
- pentru canonul îngerului păzitor, 50 de închinăciuni şi 7 metanii;
- pentru canonul de Pocăinţă, 30 de închinăciuni şi 5 metanii;
- pentru Miezonoptica, 100 de închinăciuni şi 25 de metanii;
- pentru Utrenie, 300 de închinăciuni şi 50 de metanii;
- pentru Ceasul întâi, 50 de închinăciuni şi 7 metanii; (La fel şi pentru celelalte Ceasuri).
- pentru Obedniţă, 100 de închinăciuni şi 10 metanii (**Carte folositoare de suflet - Învăţătură către duhovnic** - Bucureşti, 1928, pag. 57);

Pentru începători (fraţi) nu este indicat în mod precis ce canon să facă dar totuşi, duhovnicul la care se mărturiseşte trebuie să-l introducă în viaţa călugărească şi să-i dea canon ca în fiecare zi să facă 100 de metanii şi 200 de închinăciuni, să ia parte la cele şapte Laude şi în special la Sf. Liturghie. În chilie să-şi citească pravila după puterea lui, dar să nu-i lipsească rugăciunile de dimineaţă şi seară, **Paraclisul Maicii Domnului** şi Canonul către îngerul păzitor.

RÂNDUIELI DE ALTĂDATĂ, UITATE ÎN PREZENT

Este vorba de unele rânduieli ce erau prin mănăstiri cu privire la slujbele celor şapte Laude.

Cu zeci de ani în urmă, în mănăstirile mari erau frumoase rânduieli la săvârşirea slujbelor. La strană era o disciplină deplină fiindcă era rânduit din vreme cine şi ce trebuie să citească şi să cânte. De exemplu, era rânduit cine să citească din Ceaslov, cine din Psaltire, Canoanele etc. Auzeai atunci: „sunt de rând la Ceaslov", altul spunea: „sunt de rând la Psaltire". Cei mai vechi erau rânduiţi la Canoane.

Eclesiarhul nu lipsea de la nici una din Laudele bisericeşti. **Ceasul nouă** se citea în Pronaos. **Psalmul 103,** la Vecernie, **Lumină lină, „Învredniceşte-ne, Doamne...", „Acum slobozeşte, Stăpâne..."** le rostea stareţul dacă era prezent iar în lipsă, Eclesiarhul mare, şi de lipsea şi acesta, le rostea cel mai în vârstă sau în grad şi nu începătorii, cum se întâmplă acum pe la mănăstiri.

De asemenea, la Utrenie cei şase **Psalmi** erau citiţi de cel mai mare care se găsea în biserică. La fel şi **Crezul şi Tatăl nostru** la Liturghie. Toată această rânduială impunea respect, evlavie, ordine şi pace sufletească.

La mănăstirile de călugări, dimineaţa când veneau la pomenit, slujitorii luau binecuvântare de la cel mai mare şi ieromonahii între dânşii îşi sărutau mâinile unul altuia, iar ierodiaconii şi monahii de asemenea luau binecuvântare de la cel mai mare şi apoi cereau blagoslovenie de la părinţii ieromonahi. Fraţii îmbrăcaţi luau binecuvântare de la toţi slujitorii ce erau de faţă. Fraţii neîmbrăcaţi erau povăţuiţi de către părinţii cărora le erau încredinţaţi ca ucenici. Adeseori preoţii, în special cei tineri, pun întrebări în legătură cu serviciile religioase şi îndeosebi acei care sunt mai mulţi la o singură parohie. Întrebarea vine de acolo că unii preoţi care sunt parohi monopolizează o serie de servicii sau

în cadrul slujbei numai ei citesc Evanghelia sau ţin predica în biserică.

Voi căuta să arăt cum trebuie să se procedeze în acest caz ca să nu mai fie sminteală şi supărare.

Ceea ce doresc să spun voi ilustra printr-un exemplu de la o parohie din Arad care deservea şi Catedrala Episcopiei. Parohia avea şase preoţi şi doar unul era paroh. Dintre preoţii aceştia unii fuseseră vicari, consilieri şi cu toate acestea făceau cu săptămâna de rând la Proscomidie, Vecernie, Utrenie şi Liturghie. Preotul care era de rând la Vecernie, Utrenie şi Liturghie citea rugăciunile de la Vecernie (Ps. 103) şi Utrenie (cei 6 Psalmi), Evangheliile de la Utrenie când era sărbătoare şi Sf. Evanghelie de la Liturghie. Alt preot, tot de rând, ţinea predica zilei. Binecuvântarea pentru Vecernie, Utrenie şi Liturghie o da tot preotul de rând chiar dacă era mai tânăr, deci era protos. Când era slujbă arhierească, atunci preoţii erau rânduiţi după rang şi vechime în preoţie,

La anumite slujbe, deosebite, parohul trebuia să rânduiască din vreme tot ce se impunea fără să se supere nimeni. Cred că sa înţeles ca acolo unde sunt doi sau mai mulţi preoţi să se facă totul cu rândul fără să se ajungă la neplăceri, care ar duce chiar la scandal.

CUM SE PROCEDEAZĂ CÂND IERARHUL ASISTĂ LA SLUJBĂ

Se întâmplă uneori ca Ierarhul Eparhiot să asiste la diferite Laude: Vecernie, Utrenie şi în special la Sfânta Liturghie.

De obicei, Ierarhul ia loc în strana arhierească şi de aici, la anumite momente, intervine cu binecuvântare. Dacă se oficiază **Vecernia** i se va prezenta să citească **Psalmul 103**; va citi rugăciunea **Lumină lină** şi va zice **Pace tuturor** şi apoi va rosti **Învredniceşte-ne, Doamne...** La Ectenia cerurilor va zice **Pace tuturor** şi va sfârşi cu rugăciunea **Acum slobozeşte, Stăpâne...!**

La **Utrenie** va citi cei şase **Psalmi,** va rosti după Ectenia cere-

rilor **Pace tuturor** şi după Stihoavnă va zice **Bine este a ne mărturisi Domnului...**

La **Sfânta Liturghie,** înainte de a se începe Sfânta Liturghie - după otpustul Ceasurilor, la mănăstiri, şi Utrenie, la parohii - preotul şi diaconul - şi dacă-s mai mulţi preoţi - vin la scaunul arhieresc pentru **„luarea vremii"** şi apoi se dă binecuvântarea pentru Sfânta Liturghie.

La vohodul cu Evanghelia se merge la Ierarh şi el zice **Binecuvântată este intrarea...** şi sărută apoi Sfânta Evanghelie. Atât la Apostol cât şi la Evanghelie la momentul potrivit va zice **Pace tuturor!**

La ieşirea cu sfintele daruri, după primul stih, preotul sau diaconul dacă este va rosti „Arhieria Voastră să o pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăţia Sa" şi-i dă să **sărute Sfintele - discul şi potirul.**

După ectenia „să plinim rugăciunile..." va zice: **Pace tuturor!** şi i se va duce cartea pentru a rosti **Crezul.** Tot ierarhul va zice **Harul Domnului nostru Iisus Hristos...** apoi după sfinţirea Darurilor va zice **Şi să fie milele...** binecuvântând cu amândouă mâinile poporul. Va rosti **Tatăl nostru** şi **Pace tuturor!**

După împărtăşirea preotului şi a credincioşilor, preotul va zice „Cu frica lui Dumnezeu..." rămânând pe loc iar ierarhul va rosti **Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău...** Şi după „Fie numele Domnului..." va da binecuvântare: **Binecuvântarea Domnului să fie...**

De reţinut: preotul sau diaconul, înainte de a cădi, cere binecuvântarea tămâiei de la Ierarh.

La strană, când se citeşte Cuvântul sau Viaţa sfântului, se cere binecuvântarea de la Ierarh şi nu de la preotul slujitor.

Sfârşit şi lui Dumnezeu laudă.

CUPRINS

Rugăciunile dimineții	7
Miezonoptica din toate zilele	16
Utrenia	42
Cântările treimice	50
Luminândele (exapostilariile) Postului mare	56
Luminândele (exapostilariile) zilelor de peste toată săptămâna	57
Ceasul întâi	66
Ceasul al treilea	70
Ceasul al şaselea	74
Obedniţa	79
Condacele de peste săptămână	84
Rânduiala mesei	88
Ceasul al nouălea	91
Vecernia	96
Rugăciunea la masa de seară	105
Pavecerniţa mare	106
Pavecerniţa mică	127
Rugăciunile serii	131
Binecuvântările învierii	139
Binecuvântările morţilor	140
Troparele şi condacele Triodului	142
Troparele şi condacele Penticostarului	152
TROPARELE şi condacele învierii	158
Troparele Născătoarei de Dumnezeu	164
Troparele de peste toată săptămâna	178
Slujbele din timpul săptămânii	
Sâmbătă seara	189
Duminică dimineaţa	199
Duminică seara	219
Luni dimineaţa	222
Luni seara	235

Marți dimineața	237
Marți seara	250
Miercuri dimineața	252
Miercuri seara	264
Joi dimineața	267
Joi seara	280
Vineri dimineața	283
Vineri seara	296
Sâmbăta dimineața	299
CANOANE ȘI ACATISTE	
Canonul și Acatistul Preasfintei și de viața făcătoarei Treimi	315
CANONUL și Acatistul Domnului Nostru Iisus Hristos	343
Acatist către Preasfântul și de viață făcătorul Duh, Dumnezeul nostru	364
Canonul și Acatistul Sfintei Cruci	374
Canonul și Acatistul Bunei Vestiri	392
Canonul și Acatistul Sfinților Arhangheli Mihail ȘI Gavriil	414
Canonul și Acatistul Sfântului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan	430
Canonul și Acatistul Sfinților Apostoli	448
Canonul și Acatistul Sfântului Ierarh Nicolae	465
Acatistul Tuturor Sfinților	481
Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului	494
Acatistul Maicii Domnului Bucuria tuturor celor necăjiți	512
Primul Paraclis al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu	527
Al doilea Paraclis al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu	540
Al treilea Paraclis al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu	551
Canonul de rugăciune către Îngerul păzitor al vieții omului	563
Canon de pocăință către Mântuitorul	573
Canon de rugăciune către Puterile Cereşti și către toți Sfinții	579
Rânduiala Sfintei Împărtășiri	585

SINAXAR PESTE TOT ANUL	
Luna Septembrie	613
Luna Octombrie	627
Luna Noiembrie	642
Luna Decembrie	657
Luna Ianuarie	672
Luna Februarie	686
Luna Martie	697
Luna Aprilie	709
Luna Mai	721
Luna Iunie	735
Luna Iulie	748
Luna August	765
Cuvânt către tinerii ce doresc să devină monahi	779

Tipografia
S.C. PRINT MULTICOLOR S.R.L.
Str. Bucium nr. 34, Cod 700265, IASI
Tel. 0232-211225 / 236388
Fax: 0232-211252

Biserica Mănăstirii Cămârzani-Fălticeni,
ctitorie a P.S. Gherasim Putneanu -
unde este înmormântat